

മജ്ജിമനികായേ

മജ്ജിമപണ്ണാസികാ

൧. ഗഹപതിവല്യോ

൧. കന്ദരകസുത്തവണ്ണനാ

൧. ആരാമപോക്ഖരണീആദിസുതി

ആരാമപോക്ഖരണീഉച്ചാനചേതിയട്ഠാനാദിസു. ഉസ്സന്നാതി ബഹുലാ. അസോകകണികാരകോവിളാരകുമാഭിരാജരുകുഖേഹി സമ്മിസ്സതായ തം ചമ്പകവനം നീലാദിപഞ്ചവണ്ണകുസുമപടിമണ്ഡിതത്തി ദട്ഠഞ്ചം, ന ചമ്പകരുകുഖാനംയേവ നീലാദിപഞ്ചവണ്ണകുസുമതായാതി വദന്തി. ഭഗവാ കുസുമഗന്ധസുഗന്ധേ ചമ്പകവനേ വിഹരതീതി ഇമിനാ ന മാപനകാലേ ഏവ തസ്ഥിം നഗരേ ചമ്പകരുകുഖാ ഉസ്സന്നാ, അഥ ഖോ അപരഭാഗേപിതി ദസ്സേതി. “പഞ്ചസതമത്തേഹി അഡ്ഢതേളസേഹീ”തി ഏവം അദസ്സിതപരിച്ഛേദേന. ഹത്ഥിനോ ചാരേതി സിക്ഖാപേതീതി ഹത്ഥാചരിയോ ഹത്ഥിനം സിക്ഖാപകോ, തസ്തു പുത്തോതി ആഹ “ഹത്ഥാചരിയസ്സ പുത്തോ”തി. തദാ ഭഗവാ തേസം പസാദജനനത്ഥം അത്തനോ ബുദ്ധാനുഭാവം അനിഗുഹിത്വാവ നിസിന്നോതി ദസ്സേനോ “ഛരണ്ണാനം ഛനബുദ്ധരസ്ഥീന”തിആദിമാഹ. ഭഗവതോ ചേവ ഗാരവേനാതി ഭഗവതോ ഗരുഭാവേന, ഭഗവതി ഗാരവേനാതി വാ പാഠോ.

നിച്ഛം ന ഹോതീതി അഭിണ്ഠം ന ഹോതി, കദാചിദേവ ഹോതീതി അത്ഥോ. അഭിണ്ഠനിച്ചതാ ഹി ഇധ അധിപ്പേതാ, ന കൂടട്ഠനിച്ചതാ. ലോകേ കിഞ്ചി വിമ്ഹയാവഹം ദിസ്വാ ഹത്ഥവികാരമ്പി കരോന്തി, അങ്ഗുലിം വാ ഫോടയന്തി, തം സന്ധായ വുത്തം “അച്ഛരം പഹരിതും യുത്ത”ന്തി. അഭൂതപുഞ്ചം ഭൂതന്തി അയം നിരുത്തിനയോ യേഭൂയേന ഉപാദായ രുജ്ജീവസേന വുത്തോതി വേദിതബ്ബോ. തഥാ ഹി പാളിയം “യേപി തേ, ഭോ ഗോതമ, അഹേസും അതീതമദ്ധാന”തിആദി വുത്തം, കിഞ്ചി അകത്തബ്ബമ്പി കരിയമാനം ദുക്കരഭാവേന വിമ്ഹയാവഹം ഹോതി, തഥാ കിഞ്ചി കത്തബ്ബം, പൂരിമം ഗരഹച്ഛരിയം, പച്ഛിമം പസംസച്ഛരിയം, തദുഭയം സുത്തപദസോ ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം.

സമ്മാ പടിപാദിതോതി സമ്മാപടിപദായം ഠപിതോ. ഏസാ പടിപദാ പരമാതി ഏതപരമം, ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോയം യഥാ “വിസമം ചന്ദിമസൂരിയാ പരിവത്തന്തി”തി (അം നിം ദ്.൨൦). അയത്ത്ഥേതമ അത്ഥോ - ഭഗവാ ഭിക്ഖുസങ്ഘോ പടിപദായ തുമ്ഹേഹി പടിപാദിതോ, അതീതേപി കാലേ ബുദ്ധാ ഏതപരമംയേവ ഭിക്ഖുസങ്ഘം സമ്മാ പടിപാദേസും, അനാഗതേപി കാലേ ഏതപരമംയേവ ഭിക്ഖുസങ്ഘം സമ്മാ പടിപാദേസ്സന്തിതി പരിബ്ബാജകോ നയഗ്ഗാഹേന ദിട്ഠേന അദിട്ഠം അനുമിനന്തോ സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം സാസനേ സങ്ഘസുപ്പടിപത്തിം മജ്ജേ ഭിന്നസുവണ്ണം വിധ

സമസമം കത്യാ ദസ്സേതി, ഏവം ദസ്സേന്തോ ച തേസം സുധമ്മതഞ്ച തമാ ദസ്സേതി ഏവാതി വേദിതബ്ബോ, ബുദ്ധസുബുദ്ധതാ പന നേസം സരൂപേനേവ ദസ്സീതാതി. ന ഇതോ ഭിച്ഛോതി ഇമിനാ പാളിയം ഏതപരമയേവാതി അവധാരണേന നിവത്തിതം ദസ്സേതി സീലപദട്ഠാനത്താ സമാധിസ്സ, സമാധിപദട്ഠാനത്താ ച പഞ്ഞായ സീലേപി ച അഭിസമാചാരികപുബ്ബകത്താ ആദിബ്രഹ്മചരിയകസ്സ വുത്തം “ആഭിസമാചാരികവത്തം ആദിം കത്യാ”തി.

൨. പുച്ഛാനുസന്ധിആദീസു അനന്തോഗധത്താ “പാടിഏക്കോ അനുസന്ധീ”തി വത്യാ തമേവത്ഥം പാകടം കാതും “ഭഗവാ കിരാ”തിആദി വുത്തം. ഉപസന്തകാരണത്തി ഉപസന്തഭാവകാരണം. തത്ത്ഹി അരിയാനംയേവ വിസയോ, തത്ഥാപി ച ബുദ്ധാനം ഏവ അനവസേസതോ വിസയോതി ഇമമത്ഥം ബൃതിരേകതോ അന്ധയതോ ച ദസ്സേതും ന ഹി ത്വന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഞാതത്ഥചരിയാ കാകജാതകാദിവസേന വേദിതബ്ബോ, ലോകത്ഥചരിയാ തത്ഥപാരമിപൂരണവസേന, ബുദ്ധത്ഥചരിയാ മഹാബോധിജാതകാദിവസേന. അച്ഛരിയം ഭോ ഗോതമാതിആദിനാ കന്ദരകേന കതം പസാദപവേദനം ദസ്സേതി.

യേപി തേതിആദിനാ തേന വുത്തമത്ഥം പച്ചനുഭാസന്തേന ഭഗവതാ സമ്പടിച്ഛിതത്തി ചരിതത്താ ആഹ - “സന്തി ഹി കന്ദരകാതി അയമ്പി പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീ”തി . യോ ഹി കന്ദരകേന ഭിക്ഖുസഞ്ചസ്സ ഉപസന്തഭാവോ കിത്തിതോ, തം വിഭജിത്വാ ദസ്സേന്തോപി തേന അപുച്ഛിതോയേവ അത്തനോ അജ്ഞാസയേന ഭഗവാ “സന്തി ഹീ”തിആദിനാ ദേസനം ആരഭി. തേനാഹ “ഭഗവതോ കിര ഏതദഹോസീ” തിആദി. കപ്പേത്യാതി അത്തമാ സന്തമേവ അത്താനം അത്തമാ വിധായ. പകപ്പേത്യാതി സനിദസ്സനവസേന ഗഹേത്യാ. തേനാഹ “കുഹകഭാവേനാ”തിആദി. പടിപദം പൂരയമാനാതി കാമം അവിസേസേന സേക്ഖാ വുച്ചന്തി, തേ പന അധിഗതമഗ്ഗവസേന “പൂരയമാനാ”തി ന വത്തബ്ബാ കിച്ചസ്സ നിട്ഠിതത്താ. മഗ്ഗോ ഹി ഏകചിത്തക്ഖണികോതി ആഹ “ഉപരിമഗ്ഗസ്സ വിപസ്സനായ ഉപസന്താ”തി. ഇതോ മുത്താതി മഗ്ഗേനാഗത്യുപസമതോ മുത്താ. കല്യാണപുമുജ്ജനേ സന്ധായ വദതി. തേനാഹ “ചതുഹി സതിപട്ഠാനേഹി ഉപസന്താ”തി.

സതതസീലാതി അവിച്ഛിന്നസീലാ. സാതിസയോ ഹി ഏതേസം സീലസ്സ അവണ്ഡാദിഭാവോ. സുപരിസുദ്ധസീലതാവസേന സന്തതാ വുത്തി ഏതേസന്തി സന്തതവുത്തിനോതി ആഹ “തസ്സേവ വേവചന”ന്തി. ഏവം സീലവുത്തിവസേന “സന്തതവുത്തിനോ”തി പദസ്സ അത്ഥം വത്യാ ഇദാനി ജീവിതവുത്തിവസേന ദസ്സേന്തോ “സന്തതജീവികാവതി അത്ഥോ”തി ആഹ. സാസനസ്സ ജീവിതവുത്തി സീലസന്നിസ്സിതാ ഏവാതി ആഹ “തസ്ഥി”ന്തിആദി.

നിപയതി വിസോസേതി രാഗാദിസംകിലേസം, തതോ വാ അത്താനം നിപാതീതി നിപകോ, പഞ്ഞവാ. തേനാഹ “പഞ്ഞവന്തോ”തി. പഞ്ഞായ ഠത്യാ ജീവികാകപ്പനം നാമ ബുദ്ധപടികുട്ഠമിച്ഛാജീവം പഹായ സമ്മാജീവേന ജീവനന്തി തം ദസ്സേന്തോ “യഥാ ഏകച്ചോ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ യം വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ച.൧൪) തംസംവണ്ണനായഞ്ച (വിസുദ്ധിം മഹാദീം ച.൧൪) വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. രഥവിനീതപടിപദാദയോ തേസു തേസു സുത്തേസു വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. ഇതോ അത്തത്ഥ മഹാഗോപാലകസുത്താദീസു (മം നിം ച.൩൪൬ ആദയോ) ലോകുത്തരസതിപട്ഠാനാ കമിതാതി ആഹ - “ഇധ പന

ലോകീയലോകുത്തരമിസ്സുകാ സതിപട്ഠാനാ കമിതാ"തി, സതിപട്ഠാനസുത്തേപി (ദ്വിം നിം ൨.൩൧൩-൩൧൪; മം നിം ൧.൧൦൬ ആദയോ) വോമിസ്സുകാവ കമിതാതി. ഏത്തകേനാതി ഏത്തകായ ദേസനായ.

൩. കാരകഭാവന്തി പടിപത്തിയം പടിപജനകഭാവം. മയമ്പി നാമ ഗിഹീ ബഹുകിച്ചാ സമാനാ കാലേന കാലം സതിപട്ഠാനേസു സുപ്പതിട്ഠിതചിത്താ വിഹാരമ, കിമങ്ഗം പന വിവേകവാസിനോതി അത്തനോ കാരകഭാവം പവേദേനോ ഏവം ഭിക്ഖുസങ്ഘഞ്ച ഉക്ഖിപതി. തേനാഹ "അയഞ്ഘേതമ അധിപ്പായോ"തിആദി. നാനാരമ്മണേസു അപരാപരം ഉപ്പജമാനാനം രാഗാദികിലേസാനം ഘനജടിതസങ്ഖാതാകാരേന പവത്തി കിലേസഗഹണേന ഗഹനതാ, തേനാഹ "അനോ ജാ ബഹി ജാ, ജായ ജടിതാ പജാ"തി (സം നിം ൧.൨൩, ൧൯൨). മനുസ്സാനം അജ്ഞാസയഗഹണേന സാഠേയമ്പിതി ദസ്സേനോ ആഹ "കസടസാഠേയേസുപി ഏസേവ നയോ"തി. യമാ സപ്പിമധുഘാണിതാദിസു കചവരഭാവോ, സോ കസടോതി വുച്ചതി, ഏവം സന്താനേ അപരിസുദ്ധോ സംകിലേസഭാവോ കസടന്തി ആഹ "അപരിസുദ്ധട്ഠേന കസടതാ"തി. അത്തനി അസന്തഗുണസമ്ഭാവനം കേരാടിയട്ഠോ. ജാനാതീതി "ഇദം അഹിതം ന സേവിതഞ്ച, ഇദം ഹിതം സേവിതഞ്ച"തി വിചാരേതി ദേസേതി. വിചാരണത്തോപി ഹി ഹോതി ജാനാതി-സദ്ദോ യമാ "ആയസ്മാ ജാനാതീ"തി. സബ്ബാപി...പേ... അധിപ്പേതാ "പസുപാലകാ"തിആദിസു വിയ. ഇയ അന്തര-സദ്ദോ "വിജ്ജന്തരികായാ"തിആദിസു (മം നിം ൨.൧൪൯) വിയ ഖണ്ഡത്തോതി ആഹ "യത്തകേന ഖണ്ഡേനാ"തി. തേനാതി ഹത്ഥിനാ. താനീതി സാഠേയോദിനി.

അത്ഥത്തോ കായചിത്തുജുകതാപടിപക്ഖഭൂതാവ ലോഭസഹഗതചിത്തുപ്പാദസ്സ പവത്തിആകാരവിസേസാതി താനി പവത്തിആകാരേന ദസ്സേതും "തത്ഥാ"തിആദി വുത്തം. തത്ഥ യസ്സാതി പാണഭൂതസ്സ അസ്സസ്സ വാ ഹത്ഥിനോ വാ. റസ്സാമീതി തത്ഥേവ സപ്പടിഭയേ റാനേ ഗത്ഥാ റസ്സാമീതി ന ഹോതി. ഇമസ്സ സാഠേയത്തായ പാക്കടകരണം വഞ്ചനാധിപ്പായഭാവത്തോ. തമാ ഹി ചതുസു റാനേസു "വഞ്ചേതാ" ഇച്ചേവ വുത്തം, നിഗുഹന്തോ പന തത്ഥേവ ഗത്ഥാ തിട്ഠേയ്. ഏസ നയോ സേസേസുപി. പടിമഗ്ഗം ആരോഹിതുകാമസ്സാതി ആഗതമഗ്ഗമേവ നിവത്തിതാ ഗന്തുക്വാമസ്സ. ലേണ്ഡവിസ്സജ്ജനാദിസു കാലന്തരാപേക്ഖാഭാവം "തമാ"തി ഇമിനാ ഉപസംഹരതി.

അനോജാതകാതി അത്തനോ ദാസിയാ കുച്ഛിമ്ഹി ജാതാ. ധനക്കീതാതി ധനം ദത്ഥാ ദാസഭാവേന ഗഹിതാ. കരമരാനീതാതി ദാസഭാവേന കരമരഗ്ഗാഹഗഹിതാ. ദാസബ്ബന്തി ദാസഭാവം. പേസ്സാതി അദാസാ ഏവ ഹുത്ഥാ വേയ്യാവച്ചകരാ. ഇമം വിസ്സജ്ജേതാതി ഇമം അത്തനോ ഹത്ഥഗതം വിസ്സജ്ജേതാ. ഇമം ഗണ്ഹന്താതി ഇമം തസ്സ ഹത്ഥഗതം ഗണ്ഹന്താ. സമ്മുഖത്തോ അത്തമാ പരമ്മുഖകാലേ കായവാചാസമുദാചാരദസ്സനേനേവ ചിത്തസ്സ നേസം അത്തമാ റിതഭാവോ നിദിട്ഠോതി വേദിതബ്ബോ.

൪. അയമ്പി പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീതി ഏത്ഥാപി അനന്തരേ വുത്തനയേനേവ അനുസന്ധിയോജനാ വേദിതബ്ബാ. തേനേവാഹ "അയഞ്ഘീ"തിആദി. ചതുത്ഥോ ഹിതപടിപദം പടിപനോതി യോജനാ. പുഗ്ഗലസീസേന പുഗ്ഗലപടിപത്തിം ദസ്സേനോ "പുഗ്ഗലേ പഹായാ"തി ആഹ.

പടിപത്തി ഹി ഇയ പഹാതബ്ബാ, ന പുഗ്ഗലാ. യഥാ അസ്സദ്ധാദിപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനേന സദ്ധിന്ദ്രിയാദിഭാവനാ ഇജ്ജന്തി, ഏവം മിച്ഛാപടിപന്നപുഗ്ഗലപരിവജ്ജനേന മിച്ഛാപടിപദാ വജ്ജിതബ്ബാതി ആഹ - “പുരിമേ തയോ പുഗ്ഗലേ പഹായാ”തി. ചതുത്ഥപുഗ്ഗലസ്സാതി ഇമസ്സമിം ചതുക്കേ വുത്തചതുത്ഥപുഗ്ഗലസ്സ ഹിതപടിപത്തിയംയേവ പടിപാദേമി പവത്തേമിതി ദസ്സേനോ. സന്താതി സമം വിനാസം നിരോധം പത്താതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “നിരുദ്ധാ സന്താതി വുത്താ”തി. പുന സന്താതി ഭാവനാവസേന കിലേസപരിളാഹവിഗമതോ സന്താതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “നിബ്ബുതാ”തി. സന്താതി ആനേത്ഥാ യോജനാ. സന്തോ ഹവേതി ഏത്ഥ സമഭാവകരേണ സാധുഭാവസ്സ വിസേസപച്ചയഭൂതേണ പണ്ഡിച്ചേന സമന്നാഗതാ അരിയാ “സന്തോ”തി വുത്താതി ആഹ - “സന്തോ ഹവേ...പേ... പണ്ഡിതാ”തി.

ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ (അം നിം ടീം ൨.൪.൧൯൮) അത്തഭാവോ, ഇയ പന യോ പരോ ന ഹോതി, സോ അത്താ, തം അത്താനം. പരന്തി അത്തതോ അത്തം. ഛാതം വുച്ചതി തണ്ഹാ ജിഹ്വച്ഛാഹേതുതായ. അന്തോ താപനകിലേസാനന്തി അത്തനോ സന്താനേ അത്തപരിളാഹജനനസന്തപ്പനകിലേസാനം. ചിത്തം ആരാധേതീതി ചിത്തം പസാദേതി, സമ്പഹംസേതീതി അത്ഥോ. യസ്മാ പന തമാഭൂതോ ചിത്തം സമ്പാദേന്തോ അജ്ജയാസയം ഗണ്ഹന്തോ നാമ ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “ചിത്തം സമ്പാദേതീ”തിആദി.

൫. ദുക്ഖം പടിക്കുലം ജേഗുച്ഛം ഏതസ്സാതി ദുക്ഖപടിക്കുലോ തം ദുക്ഖപടിക്കുലം. വിസേസനവിസേസിതബ്ബതാ ഹി കാമചാരാ. അട്ഠകമായം പന ദുക്ഖസ്സ വിസേസിതബ്ബതം സന്ധായ ബാഹിരത്ഥസമാസം അനാദിയിത്ഥാ “ദുക്ഖസ്സ പടിക്കുല”ന്തി അത്ഥോ വുത്തോ. യേന ഹി ഭാഗേന പുരിസസ്സ ദുക്ഖം പടിക്കുലം, തേന ദുക്ഖസ്സ പുരിസോപീതി. തേനാഹ - “പച്ചനീകസണ്ഠിത”ന്തി.

൬. ചതുഹി കാരണേഹിതി ധാതുക്കുസലതാദീഹി ചതുഹി കാരണേഹി. കമ്മം കരോതീതി യോഗകമ്മം കരോതി. യസ്മാ സമ്ബുദ്ധാ പരേസം മഗ്ഗഫലാധിഗമായ ഉസ്സാഹജാതാ, തത്ഥ നിരന്തരം യുത്തപ്പയുത്താ ഏവ ഹോന്തി, തേ പടിച്ച തേസം അന്തരായോ ന ഹോതിയേവാതി ആഹ “ന പന ബുദ്ധേ പടിച്ചാ”തി. കിരിയപരിഹാനിയാ ദേസകസ്സ തസ്സേവ വാ പുഗ്ഗലസ്സ തജ്ജപയോഗാഭാവതോ. “ദേസകസ്സ വാ”തി ഇദം സാവകാനം വസേന ദട്ഠബ്ബം. മഹതാ അത്ഥേനാതി ഏത്ഥ അത്ഥ-സദോ ആനിസംസപരിയായോതി ആഹ “ദീഹി ആനിസംസേഹീ”തി. പസാദം പടിലഭതി “അരഹന്തോ”തിആദിനാ സഞ്ചസുപ്പടിപത്തിയാ സുതത്താ. അഭിനവോ നയോ ഉദപാദി സന്തതസീലതാദിവസേന അനന്തന്തപതാദിവസേന, സോപി തം സുത്ഥാ ദാസാദിസു സവിസേസം ലജ്ജി ദയാപന്നോ ഹിതാനുക്ഖമ്പീ ഹുത്ഥാ സേക്ഖപടിപദം സീലം സാധേന്തോ അനുക്കമേന സതിപട്ഠാനഭാവനം പരിബ്രൂഹേതി. തേനാഹ ഭഗവാ “മഹതാ അത്ഥേന സംയുത്തോ”തി.

൭. പരേസം ഹന്നന്ഘാതനാദിനാ രോദാപനതോ ലുദ്ദോ, തഥാ വിഘാതകഭാവേന കായചിത്താനം വിദാരണതോ ദാരുണോ, വിരുദ്ധവാദതായ കക്ഖളോ, ബന്ധനാഗാരേ നിയുത്തോ ബന്ധനാഗാരികോ.

൯. ഖത്തിയാഭിസേകേനാതി ഖത്തിയാനം കത്തബ്ബഅഭിസേകേന. സന്മാഗാരത്തി സന്മാരവസേന കതം അഗാരം യത്താവാടം. സപ്പിതേലേനാതി സപ്പിമയേന തേലേന, യമകസ്നേഹേന ഹി തദാ കായം അബ്ഭഞ്ജതി. വച്ഛഭാവം തരിത്വാ റിതോ വച്ഛതരോ. പരിക്ഖേപകരണത്ഥായാതി വനമാലാഹി സദ്ധിം ദബ്ഭേഹീ വേദിയാ പരിക്ഖേപനത്ഥായ. യത്തഭൂമിയന്തി അവസേസയത്തട്ഠാനേ. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം തം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

കന്ദരകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. അട്ഠകനാഗരസുത്തവണ്ണനാ

൧൦. അവിദുരേതി ഇമിനാ പാളിയം “വേസാലിയ”ന്തി ഇദം സമീപേ ഭുമ്മവചനന്തി ദസ്സേതി. സാരപ്പത്തകുലഗണനായാതി (അ° നി° ടീ° ൩.൧൧.൧൬) മഹാസാരമഹപ്പത്തകുലഗണനായ. ദസമേഠാനേതി അഞ്ഞേ അഞ്ഞേതി ദസഗണനട്ഠാനേ. അട്ഠകനാഗരേ ജാതോ ഭവോ അട്ഠകനാഗരോ. കുകുടാരാമോതി പാടലിപുത്തേ കുകുടാരാമോ, ന കോസമ്ബിയം.

൧൧. പകതത്ഥനിദ്രേസോ ത-സദ്രോതി തസ്സ “ഭഗവതാ”തിആദിഹി പദേഹി സമാനാധികരണഭാവേന വുത്തസ്സ യേന അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവേന ഭഗവാ പകതോ അധിഗതോ സുപാകടോ ച, തം അഭിസമ്ബുദ്ധഭാവം സദ്ധിം ആഗമനീയപടിപദായ അത്ഥഭാവേന ദസ്സേനോ “യോ സോ...പേ... അഭിസമ്ബുദ്ധോ”തി ആഹ. സതിപി ഞാണദസ്സന-സദാനം ഇയ പത്താവേവചനഭാവേ തേന തേന വിസേസേന തേസം വിസയവിസേസേ പവത്തിദസ്സനത്ഥം അസാധാരണഞാണവിസേസവസേന വിജ്ജാത്തയവസേന വിജ്ജാഅഭിഞ്ഞാനാവരണഞാണവസേന സബ്ബത്തുതത്താണമംസചക്ഖുവസേന പടിവേധദേസനാഞാണവസേന ച തദത്ഥം യോജേത്വാ ദസ്സേനോ “തേസം തേസ”ന്തിആദിമാഹ. തത്ഥ ആസയാനുസയം ജാനതാ ആസയാനുസയത്താണേന സബ്ബം ത്തേയ്യയമ്മം പസ്സതാ സബ്ബത്തുതാനാവരണത്താണേഹി. പുബ്ബേനിവാസാദിഹീതി പുബ്ബേനിവാസാസവക്ഖയത്താണേഹി. പടിവേധപത്തായാതി അരിയമഗ്ഗപത്തായ. ദേസനാപത്തായ പസ്സതാതി ദേസേതബ്ബയമ്മാനം ദേസേതബ്ബപ്പകാരം ബോധനേയ്യപുഗ്ഗലാനഞ്ച ആസയാനുസയചരിതാധിമുത്തിആദിഭേദം ധമ്മദേസനാപത്തായ യാമാവതോ പസ്സതാ. അരീനന്തി കിലേസാരീനം, പഞ്ചവിധമാരാനം വാ, സാസനസ്സ വാ പച്ചത്ഥികാനം അഞ്ഞേതിത്ഥിയാനം തേസം പന ഹനനം പാടിഹാരിയേഹി അഭിഭവനം അപ്പടിഭാനതാകരണം അജ്ജയുപേക്ഖനമേവ വാ, കേസിവിനയസുത്തഞ്ചേത്ഥ നിദസ്സനം.

തഥാ ഠാനാട്ഠാനാദിവിഭാഗം ജാനതാ യമാകമ്മുപഗസത്തേ പസ്സതാ, സവാസനാനം ആസവാനം ഖിണത്താ അരഹതാ, അഭിഞ്ഞേയ്യാദിഭേദേ ധമ്മേ അഭിഞ്ഞേയ്യാദിതോ അവിപരീതാവബോധതോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന. അഥ വാ തീസു കാലേസു അപ്പടിഹതത്താണതായ ജാനതാ, കായകമ്മാദിവസേന തിണ്ണം കമ്മാനം ഞാണാനുപരിവത്തിതോ നിസമ്മകാരിതായ പസ്സതാ, ദവാദീനം അഭാവസാധികായ പഹാനസമ്പദായ അരഹതാ, ഛന്ദാദീനം അഹാനിഹേതുഭൂതായ അക്ഖയപടിഭാനസാധികായ സബ്ബത്തുതായ

സമ്മാസമ്ബുദ്ധേനാതി ഏവം ദസബലഅട്ഠാരസആവേണികബുദ്ധധമ്മവസേനപി യോജനാ കാതബ്ബാ.

൧൯. അഭിസങ്ഖതന്തി അത്തനോ പച്ചയേഹി അഭിസമ്മുഖഭാവേന സമേച്ച സമ്ഭൂയ്യ കതം, സ്വസ്സ കതഭാവോ ഉപ്പാദനേന വേദിതബ്ബോ, ന ഉപ്പന്നസ്സ പടിസങ്ഖരണേനാതി ആഹ “ഉപ്പാദിത”ന്തി. തേ ചസ്സ പച്ചയാ ചേതനാപധാനാതി ദസ്സേതും പാളിയം “അഭിസങ്ഖതം അഭിസഞ്ചേതയിത”ന്തി വുത്തന്തി “ചേതയിതം പകപ്പിത”ന്തി അത്ഥമാഹ. അഭിസങ്ഖതം അഭിസഞ്ചേതയിതന്തി ച ത്യാനസ്സ പാതുഭാവദസ്സനമുഖേന വിദ്ധംസനഭാവം ഉല്ലിങ്ഗേതി യത്ത്ഹി അഹുത്വാ സമ്ഭവതി, തം ഹുത്വാ പടിവേതി. തേനാഹ പാളിയം ‘അഭിസങ്ഖത’ന്തിആദി. സമമവിപസ്സനാധമ്മേ റിതോതി സമധമ്മേ റിതത്താ സമാഹിതോ വിപസ്സനം പട്ഠപേത്വാ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദീഹി നിച്ഛസത്താദയോ പജഹന്തോ അനുകമേന തം അനുലോമത്തോണം പാപേതാ ഹുത്വാ വിപസ്സനാധമ്മേ റിതോ. സമമവിപസ്സനാസങ്ഖാതേസു ധമ്മേസു രഞ്ജനട്ഠേന രാഗോ, നന്ദനട്ഠേന നന്ദീതി. തത്ഥ സുഖമാ അപേക്ഖാ വുത്താ, യാ “നികന്തി”തി വുച്ചതി.

ഏവം സന്തേതി ഏവം യമാരുതവസേന ച ഇമസ്സ സുത്തപദസ്സ അത്ഥേ ഗഹേതബ്ബേ സതി. സമമവിപസ്സനാസു ഛന്ദരാഗോ കത്തബ്ബോതി അനാഗാമിഫലം നിബ്ബത്തേത്വാ തദത്ഥായ സമമവിപസ്സനാപി അനിബ്ബത്തേത്വാ കേവലം തത്ഥ ഛന്ദരാഗോ കത്തബ്ബോ ഭവിസ്സതി. കസ്ഥാ? തേസു സമമവിപസ്സനാസങ്ഖാതേസു ധമ്മേസു ഛന്ദരാഗമത്തേന അനാഗാമിനാ ലദ്ധബ്ബസ്സ അലദ്ധാനാഗാമിഫലേന ലദ്ധബ്ബത്താ തമാ സതി തേന അനാഗാമിഫലമ്പി ലദ്ധബ്ബമേവ നാമ ഹോതി. തേനാഹ - “അനാഗാമിഫലം പടിവിദ്ധം ഭവിസ്സതി”തി. സഭാവതോ രസിതബ്ബത്താ അവിപരീതോ അത്ഥോ ഏവ അത്ഥരസോ. അത്താപി കാചി സുഗതിയോതി വിനിപാതികേ സന്ധായാഹ. അത്താപി കാചി ദുഗ്ഗതിയോതി അസുരകായമാഹ.

സമധുരമേവ ധൂരം സമധയാനികസ്സ വസേന ദേസനായ ആഗതത്താ. മഹാമാലുക്യോവാദേ “വിവിച്ഛ അകുസലേഹി ധമ്മേഹി സവിതക്കം സവിചാര”ന്തി പാദകജ്ജ്യാനം കത്വാ “സോ യദേവ തത്ഥ ഹോതി രൂപഗതം വേദനാഗത”ന്തിആദിനാ വിപസ്സനം വിത്ഥാരേത്വാ “സോ തത്ഥ റിതോ ആസവാന്നം ഖയം പാപുണാതി”തി (മ് നി ൨.൧൩൩) ആഗതത്താ “മഹാമാലുക്യോവാദേ വിപസ്സനാവ ധൂര”ന്തി ആഹ. മഹാസതിപട്ഠാനസുത്തേ (ദീ നി ൨.൩൨൩ ആദയോ; മ് നി ൧.൧൦൬ ആദയോ) സബ്ബത്ഥകമേവ തിക്ഖതരായ വിപസ്സനായ ആഗതത്താ വുത്തം “വിപസ്സനുത്തരം കമിത”ന്തി. കായഗതാസതിസുത്തേ (മ് നി ൩.൧൫൩-൧൫൪) ആനാപാനജ്ജ്യാനാദിവസേന സവിസേസം സമമവിപസ്സനായ ആഗതത്താ വുത്തം “സമമുത്തരം കമിത”ന്തി.

അപ്പം യാചിതേന ബഹും ദേന്തേന ഉളാരപുരിസേന വിയ ഏകം ധമ്മം പുച്ഛിതേന “അയമ്പി ഏകധമ്മോ”തി കമിതത്താ ഏകാദസപി ധമ്മാ പുച്ഛാവസേന ഏകധമ്മോ നാമ ജാതോ പച്ചേകം വാക്യപരിസമാപനത്തായേന. ഏകവിസതി പബ്ബാനി തേഹി ബോധിയമാനായ പടിപദായ ഏകരൂപത്താ പടിപദാവസേന ഏകധമ്മോ നാമ ജാതോതി. ഇധ ഇമസ്ഥിം അട്ഠകനാഗരസുത്തേ. നേവസത്താനാസത്തായതന്ധമ്മാനം സങ്ഖാരാവസേസസുഖമഭാവപ്പത്തായ തത്ഥ സാവകാനം ദുക്കരന്തി ന ചതുത്ഥാരൂപവസേനേത്ഥ ദേസനാ ആഗതാതി

ചതുന്നും ബ്രഹ്മവിഹാരാനും, ഹേട്ഠിമാനും തിണ്ണം ആരുപ്പാനഞ്ച വസേന
ഏകാദസ. പുഷ്പാവസേനാതി “അത്ഥി നു ഖോ, ഭന്തേ ആനന്ദ, തേന...പേ...
സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ഏകയമ്മോ അക്ഖാതോ”തി (മം നിം ൨.൧൮) ഏവം
പവത്തപുഷ്പാവസേന. അമതുപ്പത്തിയത്ഥേനാതി അമതഭാവസ്സ
ഉപ്പത്തിഹേതുതായ, സബ്ബാനിപി കമ്മട്ഠാനാനി ഏകരസസി
അമതാധിഗമപടിപത്തിയാതി അത്ഥോ, ഏവമേത്ഥ അഗ്ഗഫലഭൂമി
അനാഗാമിഫലഭൂമിതി ദേവ ഭൂമിയോ സരൂപതോ ആഗതാ, നാനന്തരിയതായ
പന ഹേട്ഠിമാപി ദേവ ഭൂമിയോ അത്ഥതോ ആഗതാ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ച.

൨൧. പഞ്ച സതാനി അഗ്ഘോ ഏതസ്സാതി പഞ്ചസതം. സേസം
ഉത്താനമേവ.

അട്ഠകനാഗരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. സേഖസുത്തവണ്ണനാ

൨൨. സന്മാഗാരത്തി അത്ഥാനുസാസനാഗാരം. തേനാഹ -
“ഉയ്യോഗകാലാദീസു”തിആദി. ആദി-സദ്ദേന മങ്ഗലമഹാദീനം സങ്ഗഹോ
ദട്ഠഞ്ചോ. സന്മമ്ഭന്തീതി വിസ്സമന്തി, പരിസ്സമം വിനോദേന്തീതി അത്ഥോ.
സഹാതി സന്നിവേസവസേന ഏകജ്ഞം. സഹ അത്ഥാനുസാസനം അഗാരത്തി
ഏതസ്ഥിം അത്ഥേ ത്ഥ-കാരസ്സ ത്ഥ-കാരം കത്വാ സന്മാഗാരത്തി വുത്തന്തി
ദട്ഠഞ്ചം. സന്മരന്തീതി സമ്മന്തനവസേന തിട്ഠന്തി.

തേപിടകം ബുദ്ധവചനം ആഗതമേവ ഭവിസ്സതീതി ബുദ്ധവചനസ്സ
ആഗമനസീസേന അരിയഫലധമ്മാനസി ആഗമനം വുത്തമേവ, തിയാമരത്തിം
തത്ഥ വസന്താനം ഫലസമാപത്തിവളഞ്ജനം ഹോതീതി. തസ്ഥിഞ്ച
ഭിക്ഖുസങ്ഘേ കല്യാണപുമുജ്ജനാ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേന്താ ഹോന്തീതി
ചേ? അരിയമഗ്ഗധമ്മാനം തത്ഥ ആഗമനം ഹോതിയേവ.

അല്ല്യഗോമയേനാതി അച്ഛേന അല്ല്യഗോമയരസേന. ഓപുണ്ഠരാപേത്യാതി
വിലിന്ധിത്വാ. ചതുജ്ജാതിയഗന്ധേഹീതി തഗരകുകുമയവനപുപ്ഫതമാലപത്താനി
പിസിത്വാ കതഗന്ധേഹി നാനാവണ്ണേതി നീലാദിവസേന നാനാവണ്ണേ, ന
ഭിത്തിവിസേസവസേന. ഭിത്തിവിസേസവസേന പന നാനാസങ്ഠാനരൂപമേവ.
മഹാപിട്ഠികകോജവകേതി ഹത്ഥിപിട്ഠിസു അത്ഥരിതബ്ബതായ
മഹാപിട്ഠികാതി ലദ്ധസമഞ്ജേ കോജവേതി വദന്തി. കൂത്തകേ പന
സന്ധായേതം വുത്തം ഹത്ഥത്ഥരണാ ഹത്ഥിരൂപവിചിത്താ.
അസ്സത്ഥരകസീഹത്ഥരകാദയോപി അസ്സസീഹരൂപാദിവിചിത്താ ഏവ
അത്ഥരകാ, ചിത്തത്ഥരകം നാനാരൂപേഹി ചേവ നാനാവിധമാലാകമ്മാദീഹി ച
വിചിത്തം അത്ഥരകം.

ഉപധാനന്തി അപസ്സയനം ഉപദഹിത്വാതി അപസ്സയയോഗഭാവേന റപേത്വാ
ഗന്ധേഹി കതമാലാ ഗന്ധദാമം, തമാലപത്താദീഹി കതം പത്തദാമം. ആദി-
സദ്ദേന ഹിങ്ഗുലതക്കോലജാതിഫലജാതിപുപ്ഫാദീഹി കതദാമം
സങ്ഗഹ്ഠാതി. പല്ലകാകാരേന കതപീഠം പല്ലകപീഠം, തീസു പസ്സേസു,
ഏകപസ്സേ ഏവ വാ സഉപസ്സയം അപസ്സയപീഠം, അനപസ്സയം മുണ്ഡപീഠം
യോജനാവട്ടേതി യോജനപരികഖേപേ.

സംവിധായാതി അന്തരവാസകസ്സ കോണപദേസഞ്ച ഇതരപദേസഞ്ച സമം കത്വാ വിധായ. തേനാഹ - “കത്തരിയാ പദുമാ കന്തന്തോ വിയാ”തി തിമണ്ഡലം പടിച്ഛാദേന്തോതി ഏതമ ച യസ്മാ ബുദ്ധാനം രൂപസമ്പദാ വിയ ആകപ്പസമ്പദാപി പരമുക്കംസഗതാ, തസ്മാ തദാ ഭഗവാ ഏവം സോഭതീതി ദസ്സേന്തോ “സുവണ്ണപാമങ്ഗേനാ”തിആദിമാഹ, തത്ഥ അസമേന ബുദ്ധവേസേനാതിആദിനാ തദാ ഭഗവാ ബുദ്ധാനുഭാവസ്സ നിഗുഹണേ കാരണാഭാവതോ തത്ഥ സന്നിപതിതദേവമനുസ്സനാഗയക്ഖഗന്ധബ്ബാദിനം പസാദജനനത്ഥം അത്തന്തോ സഭാവപകതികിരിയായേവ കപിലവത്ഥും പാവിസീതി ദസ്സേതി. ബുദ്ധാനം കായപ്പഭാ നാമ പകതിയാ അസീതിഹത്ഥമത്തമേവ പദേസം ഫരതീതി ആഹ - “അസീതിഹത്ഥട്ഠാനം അഗ്ഗഹേസീ”തി നീലപീതലോഹിതോദാതമഞ്ജിട്ഠപഭസ്സരാണം വസേന ഛരബ്ബണ്ണാ ബുദ്ധരസ്മിയോ.

സബ്ബപാലിഹുല്ലോതി മൂലതോ പട്ഠായ യാവ അഗ്ഗാ ഹുല്ലോ വികസിതോ. പടിപാടിയാ ഽപിതാനന്തിആദി പരികപ്പുപമാ. യഥാ തം...പേ... അലങ്കരം അത്തോ വിരോചതി, ഏവം വിരോചിത്ഥ, സമതിംസായ പാരമിതാഹി അഭിസങ്ഖതത്താ ഏവം വിരോചിത്ഥാതി വുത്തം ഹോതി. പഞ്ചവീസതിയാ നദീനന്തി ഗങ്ഗാദിനം ഛന്ദഭാഗാപരിയോസാനാനം പഞ്ചവീസതിയാ മഹാനദീനം. സമ്ഭിജ്ജാതി സമ്ഭേദം മിസ്സീഭാവം പത്വാ മുഖഭാരേതി സമുദും പവിട്ഠട്ഠാനേ.

ദേവമനുസ്സനാഗസുപണ്ണഗന്ധബ്ബയക്ഖാദിനം അക്ഖീനീതി ചേതം പരികപ്പനവസേന വുത്തം. സഹസ്സേനാതി പദസഹസ്സേന, ഭാണവാറപ്പമാണേന ഗന്മേനാതി അത്ഥോ.

കമ്പയന്തോ വസുന്ധരന്തി അത്തന്തോ ഗുണവിസേസേഹി പഥവീകമ്പം ഉപ്പാദേന്തോ, ഏവംഭൂതോപി അഹേഠയന്തോ പാണാനി. സബ്ബദക്ഖിണത്താ ബുദ്ധാനം ദക്ഖിണം പഠമം പാദം ഉദ്ധരന്തോ. സമം സമ്ഘസതേ ഭൂമിം സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ. യദിപി ഭൂമിം സമം ഹുസതി, രജസാനുപലിപ്പതി സുഖമത്താ ഛരവിയാ. നിന്നട്ഠാനം ഉന്നമതീതിആദി ബുദ്ധാനം സുപ്പതിട്ഠിതപാദസങ്ഖാതസ്സ മഹാപുരിസലക്ഖണപടിലാഭസ്സ നിസ്സന്ദഹലം. നാതിഭൂരേ ഉദ്ധരതീതി അതിഭൂരേ ഽപേതും ന ഉദ്ധരതി. നച്ചാസന്നേ ച നിക്ഖിപന്തി അച്ചാസന്നേ ച ഽന്നേ അനിക്ഖിപന്തോ നിയ്യാതി. ഹാസയന്തോ സദേവകേ ലോകേ തോസയന്തോ. ചതുഹി പാദേഹി ചരതീതി ചതുചാരി.

ബുദ്ധാനുഭാവസ്സ പകാസനവസേന ഗതത്താ വണ്ണകാലോ നാമ കിരേസ. സരീരവണ്ണേ വാ ഗുണവണ്ണേ വാ കമിയമാനേ ദുക്ഖമിതന്തി ന വത്തബ്ബം. കസ്മാ? അപരിമാണവണ്ണാ ഹി ബുദ്ധാ ഭഗവന്തോ, ബുദ്ധഗുണസംവണ്ണനാ ജാനന്തസ്സ യഥാധമ്മസംവണ്ണനംയേവ അനുപവിസതീതി.

ദുകുലചുമ്പ്ബട്ഠേനാതി ഗന്മിത്വാ ഗഹിതദുകുലവത്ഥേന, നാഗവിക്കന്തഛരണോതി ഹത്ഥിനാഗസദിസപദനീക്ഖേപോ. സതപുണ്ണലക്ഖണോതി അന്നേകസതപുണ്ണനിമ്മിതമഹാപുരിസലക്ഖണോ മണിവേരോചനോ യഥാതി അതിവിയ വിരോചമാനോ മണി വിയ വേരോചനോ നാമ ഏകോ മണിവിസേസോതി കേചി മഹാസാലോവാതി മഹന്തോ സാലരുക്ഖോ വിയ, കോവിളാരാദിമഹാരുക്ഖോ വിയ വാ

പദ്യമോ കോകനഭോ യമാതി കോകനദസഞ്ചാതം മഹാപദ്യം വിയ,
വികസമാനപദ്യം വിയ വാ.

ആകാസഗർഭം ഓതാരേന്തോ വിയാതിആദി തസ്താ പകിണ്ണകകമായ
അന്തേസം ദുക്കരഭാവദസ്സനഞ്ചേവ സുണന്താനം
അച്ചന്തസുഖാവഹഭാവദസ്സനഞ്ച പഥവീജം ആകഡ്ഡേന്തോ വിയാതി നാളിയന്തം
യോജേത്വാ മഹാപഥവിയാ ഹേട്ഠിമതലേ പപ്പടകോജം ഉദ്ധംമുഖം കത്വാ
ആകഡ്ഡേന്തോ വിയ യോജനികന്തി യോജനപ്പമാണം മധുഭണ്ഡന്തി മധുപടലം.

മഹന്തന്തി ഉളാരം. സബ്ബദാനം ദിന്നമേവ ഹോതീതി സബ്ബമേവ പച്ചയജാതം
ആവാസദായകേന ദിന്നമേവ ഹോതി. തമാഹി ദേവ തയോ ഗാമേ പിണ്ഡായ
ചരിത്വാ കിഞ്ചി അലദ്ധാ ആഗതസ്സപി ഛായുദകസമ്പന്നം ആരാമം പവിസിത്വാ
ന്ഹായിത്വാ പടിസ്സയേ മുഹുത്തം നിപജ്ജിത്വാ ഉട്ഠായ നിസിന്നസ്സ കായേ
ബലം ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്തം വിയ ഹോതി. ബഹി വിചരന്തസ്സ ച കായേ
വണ്ണയാതു വാതാതപേഹി കിലമതി, പടിസ്സയം പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ
മുഹുത്തം നിസിന്നസ്സ വിസഭാഗസന്തതി വൂപസമ്മതി, സഭാഗസന്തതി
പതിട്ഠതി, വണ്ണയാതു ആഹരിത്വാ പക്ഖിത്താ വിയ ഹോതി, ബഹി
വിചരന്തസ്സ ച പാദേ കണ്ടകോ വിജ്ജയതി, ഖാണു പഹരതി,
സരീസപാദിപരിസ്സയോ ചേവ ചോരഭയഞ്ച ഉപ്പജ്ജതി, പടിസ്സയം പവിസിത്വാ
ദാരം പിധായ നിപന്നസ്സ പന സബ്ബേ പരിസ്സയാ ന ഹോന്തി, അജ്ജയന്തസ്സ
ധമ്മപീതിസുഖം, കമ്മട്ഠാനം മനസിക്രോന്തസ്സ ഉപസമസുഖം ഉപ്പജ്ജതി
ബഹിദ്ധാ വിക്ഖേപാഭാവതോ, ബഹി വിചരന്തസ്സ ച കായേ സേദാ മുച്ചന്തി,
അക്ഖിനി ഫന്ദന്തി, സേനാസനം പവിസനക്ഖണ്ണേ മഞ്ചപിഠാദിനി ന
പന്തായന്തി, മുഹുത്തം നിസിന്നസ്സ പന അക്ഖിപസാദോ ആഹരിത്വാ
പക്ഖിത്തോ വിയ ഹോതി, ദാരവാതപാനമഞ്ചപിഠാദിനി പന്തായന്തി,
ഏതസ്ഥിമ്പി ച ആവാസേ വസന്തം ദിസാ മനുസ്സാ ചതുഹി പച്ചയേഹി
സക്കച്ചം ഉപട്ഠഹന്തി. തേന വുത്തം - "ആവാസദാനസ്ഥിം ദിന്നേ സബ്ബം ദാനം
ദിന്നമേവ ഹോതീ"തി. ഭൂമട്ഠക...പേ... ന സക്കാതി അയമത്ഥോ
മഹാസുദസ്സനവത്സുനാ (ദീം നിം ൨.൨൪൧ ആദയോ) ദീപേതഞ്ചോ.

സീതന്തി (സാരത്ഥം ദീം ചുളവഗ്ഗ ൩.൨൯൭; സംം നിം ദീം ൨.൪.൨൪൩)
അജ്ജയന്തയാതുക്ഖോഭവസേന വാ ബഹിദ്ധഉതുവിപരിണാമവസേന വാ
ഉപ്പജ്ജനകസീതം. ഉണ്ഹന്തി അഗ്ഗിസന്താപം. തസ്സ പന ദവദാഹാദീസു
സമഭവോ ദട്ഠഞ്ചോ. പടിഹന്തീതി പടിബാഹതി. യഥാ തദുഭയവസേന
കായചിത്താനം ബാധനാനി ന ഹോന്തി, ഏവം കരോതി.
സീതുണ്ഹബ്ഭാഹതേ ഹി സരീരേ വിക്ഖിത്തചിത്തോ ഭിക്ഖു യോനിസോ
പദഹിതും ന സക്കോതി. വാളമിഗാനീതി സീഹബ്ബഗ്ഘാദിവാളമിഗേ.
ഗുത്തസേനാസനഞ്ചി പവിസിത്വാ ദാരം പിധായ നിസിന്നസ്സ തേ പരിസ്സയാ
ന ഹോന്തി . സരീസപേതി യേ കേചി സരന്താ ഗച്ഛന്തേ ദീഘജാതികേ.
മകസേതി നിദസ്സനമേതം, ഡംസാദിനം ഏതേനേവ സഞ്ജഹോ ദട്ഠഞ്ചോ.
സിസിരേതി സീതകാലവസേന സത്താഹവദൂലികാദിവസേന ച ഉപ്പന്നേ
സിസിരസമ്ഫസ്സേ. വുട്ഠിയോതി യദാ തദാ ഉപ്പന്നാ വസ്സവുട്ഠിയോ
പടിഹന്തീതി യോജനാ.

വാതാതപോ ഘോരോതി രുക്ഖഗച്ഛാദിനം ഉമ്മുലഭഞ്ജനവസേന
പവത്തിയാ ഘോരോ സരജഅരജാദിഭേദോ വാതോ ചേവ

ഗിമ്ഹപരിളാഹസമയേസു ഉപ്പത്തിയാ ഘോരോ സൂരിയാതപോ ച. പടിഹഞ്ഞതീതി പടിബാഹീയതി. ലേണത്ഥന്തി നാനാരമ്മണതോ ചിത്തം നിവത്തേത്യാ പടിസല്ലാനാരാമത്ഥം. സുഖത്ഥന്തി വുത്തപരിസ്സയാഭാവേന ഫാസുവിഹാരത്ഥം. ത്യായിതുന്തി അട്ഠതിംസാരമ്മണേസു യത്ഥ കത്ഥചി ചിത്തം ഉപനിജ്ജ്യായിതും. വിപസ്സിതുന്തി അനിച്ഛാദിതോ സബ്ബസഞ്ജാരേ സമ്മസിതും.

വിഹാരേതി പടിസ്സയേ. കാരയേതി കാരാപേയ്യ. രമ്മേതി മനോരമേ നിവാസസുഖേ. വാസയേത്ഥ ബഹുസ്സുതേതി കാരേത്യാ പന ഏത്ഥ വിഹാരേസു ബഹുസ്സുതേ സീലവന്തേ കല്യാണധമ്മേ നിവാസേയ്യ. തേ നിവാസേന്തോ പന തേസം ബഹുസ്സുതാനം യഥാ പച്ചയേഹി കിലമഥോ ന ഹോതി, ഏവം അന്നഞ്ച പാനഞ്ച വത്ഥസേനാസനാനി ച ദദേയ്യ ഉജുഭൂതേസു അജ്ജ്യാസയസമ്പന്നേസു കമ്മഫലാനം രതനത്തയഗുണാന്നഞ്ച സദുഹന്നേന വിപ്പസന്നേന ചേതസാ.

ഇദാനി ഗഹട്ഠപബ്ബജിതാനം അഞ്ഞമഞ്ഞൂപകാരത്ഥം ദസ്സേതും “തേ തസ്സാ”തി ഗാഥമാഹ. തത്ഥ തേതി ബഹുസ്സുതാ തസ്സാതി ഉപാസകസ്സ. ധമ്മം ദേസേന്തിതി സകലവട്ടദുക്ഖപനുദനം ധമ്മം ദേസേന്തി. യം സോ ധമ്മം ഇധഞ്ഞായാതി സോ പുഗ്ഗലോ യം സദ്ധമ്മം ഇമസ്സമിം സാസനേ സമ്മാപടിപജ്ജന്നേന ജാനിത്യാ അഗ്ഗമഗ്ഗാധിഗമേന അനാസവോ ഹുത്യാ പരിനിബ്ബായതി.

പൂജാസക്കാരവസേനേവ പഠമയാമോ ഖേപിതോ, ഭഗവതോ ദേസനായ അപ്പാവസേസോ മജ്ജിമയാമോ ഗതോതി പാളിയം “ബഹുദേവ രത്തി”ന്തി വുത്തന്തി ആഹ “അതിരേകതരം ദിയഡ്ഢയാമ”ന്തി. സന്ദസ്സേസീതി ആനിസംസം ദസ്സേസി, ആവാസദാനപടിസംയുത്തം ധമ്മിം കഥം സുത്യാ തതോ പരം, “മഹാരാജ, ഇതിപി സീലം, ഇതിപി സമാധി, ഇതിപി പഞ്ഞാ”തി സീലാദിഗുണേ തേസം സമ്മാ ദസ്സേസി, ഹത്ഥേന ഗഹേത്യാ വിധ പച്ചക്ഖതോ പകാസേസി. സമാദപേസീതി “ഏവം സീലം സമാദാതബ്ബം, സീലേ പതിട്ഠിതേന ഏവം സമാധി, ഏവം പഞ്ഞാ ഭാവേതബ്ബാ”തി യഥാ തേ സീലാദിഗുണേ ആദിയന്തി, തഥാ ഗണ്ഹാപേസി. സമുത്തേജേസീതി യഥാ സമാദിനം സീലം സുവിസുദ്ധം ഹോതി, സമമവിപസ്സനാ ച ഭാവിധമാനാ യഥാ സുട്ഠു വിസോധിതാ ഉപരിവിസേസാവഹാ ഹോന്തി, ഏവം ചിത്തം സമുത്തേജേസി നിസാമനവസേന വോദാപേസി. സമ്പഹംസേസീതി യഥാനുസിട്ഠം റിതസീലാദിഗുണേഹി സമ്പതി ലദ്ധഗുണാനിസംസേഹി ചേവ ഉപരി ലദ്ധബ്ബഫലവിസേസേഹി ച ഉപരിചിത്തം സമ്മാ പഹംസേസി, ലദ്ധസ്സാസവസേന സുട്ഠു തോസേസി. ഏവമേതേസം പദാനം അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ.

സമുദായവചനോപി അസീതിമഹാമേര-സദോ തദേകദേസേപി നിരുട്ട്ഠോതി ആഹ “അസീതിമഹാമേരേസു വിജ്ജമാനേസു”തി. ആനന്ദത്ഥേരോപി ഹി അന്തോഗയോ ഏവാതി. സാകിയമണ്ഡലേതി സാകിയരാജസമുഹേ.

പടിപദായ നിയുത്തത്താ പാടിപദോ. തേനാഹ - “പടിപന്നകോ”തി. സിക്ഖനസീലതാദിനാ സേഖോ, ഓധിസോ സമിതപാപതായ സമണോ. സേഖോ പാടിപദോ പടിപജ്ജനപുഗ്ഗലാധിട്ഠാനേന പടിപദാദേസനം നിയമേന്തോ പടിപദായ പുഗ്ഗലം നിയമേതി നാമാതി “പടിപദായ പുഗ്ഗലം നിയമേത്യാ

ദസ്സേതീ"തി. സേവപ്പടിപദാ സാസനേ മങ്ഗലപടിപദാ സമ്മദേവ അസേവിതബുപരിവജ്ജനേന സേവിതബുസമാദാനേന ഉക്കംസവത്സു ച ഭാവതോ അസേവയമ്മപാരിപൂരിയാ ആവഹത്താ ച വഡ്ഡമാനകപടിപദാ. അകിലമന്താവ സല്ലക്ഖേസ്സന്തീതി ഇദം തദാ തേസം അസേവഭൂമിഅധിഗമായ അയോഗ്യതായ വുത്തം. അകിലമന്താവാതി ഇമിനാ പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തസ്സപി അനധിഗതമഗ്ഗസത്താപനാ ഭാരിയാതി ദസ്സേതി. ഓസദാതി അനുപ്പവിട്ഠാ. സകലം വിനയപിടകം കമിതമേവ ഹോതി തസ്സ സീലകമാബാഹുല്ല്യതോ സേസദയേപി ഏസേവ നയോ. തീഹി പിടകേഹീതി കരണത്ഥേ കരണവചനം. തേന തന്തംപിടകാനം തസ്സാ തസ്സാ സിക്ഖായ സാധകതമഭാവം ദസ്സേതി.

പിട്ഠിവാതോ ഉപ്പജ്ജതി ഉപാദിനകസരീരസ്സ തമാരുപത്താ സങ്ഖാരാനഞ്ച അനിച്ഛതായ ദുക്ഖാനുബന്ധത്താ. അകാരണം വാ ഏതന്തി യേനാധിപ്പായേന വുത്തം, തമേവ അധിപ്പായം വിവരിതും "പഹോതീ"തിആദി വുത്തം. ചതുഹി ഇരിയാപമേഹി പരിഭുജ്ജിതുകാമോ അഹോസി സക്യരാജുനം അജ്ജ്യാസയവസേന. തമാ ഹി വക്ഖതി "സത്ഥാപി തദേവ സന്ധായ തത്ഥ സങ്ഘാടിം പഞ്ഞപേത്വാ നിപജ്ജിതീ"തി. യദി ഏവം "പിട്ഠി മേ ആഗിലായതീ"തി ഇദം കമന്തി ആഹ "ഉപാദിനകസരീരഞ്ച നാമാ"തിആദി.

൨൩. "ഇമിനാ പാതിമോക്ഖസംവരേന...പേ... സമ്പന്നോ"തിആദീസു (വിഭം ൧൧൧) സമന്നാഗതത്ഥോ സമ്പന്ന-സദോ, ഇധ പന പാരിപൂരിഅത്ഥോതി ദസ്സേതും "പരിപുണ്ണസീലോതി അത്ഥോ"തി വുത്തം. യോ പന സമ്പന്നസീലോയേവ, സോ പരിപുണ്ണസീലോ. പരിസുദ്ധഞ്ഹി സീലം "പരിപുണ്ണ"തി വുച്ചതി, ന സബലം കമ്മാസം വാ. സുന്ദരയമ്മേഹിതി സോഭനയമ്മേഹി. യസ്ഥിം സന്താനേ ഉപ്പന്നാ തസ്സ സോഭനഭാവതോ. തേഹി സപ്പുരിസഭാവസാധനതോ സപ്പുരിസാനം ധമ്മേഹി.

൨൪. ഇമിനാ ഏത്തകേന ഠാനേനാതി "ഇധ, മഹാനാമ, അരിയസാവകോ"തി ആരഭിത്വാ യാവ "അകസിരലാഭീ"തി പദം ഇമിനാ ഏത്തകേന ഉദ്ദേശപദേന മാതികം ഠപേത്വാ. പടിപാടിയാതി ഉദ്ദേശപടിപാടിയാ. ഏവമാഹാതി "ഏവം കമഞ്ച, മഹാനാമാ"തിആദിനാ ഇദാനി വുച്ചമാനേന ദസ്സിതാകാരേന ആഹ.

൨൫. ഹിരീയതീതി ലജ്ജിയതി പിളിയതി. യസ്ഥാ ഹിരീ പാപജിഗുച്ഛനലക്ഖണാ, തസ്ഥാ "ജിഗുച്ഛതീതി അത്ഥോ"തി വുത്തം. ഓത്തപ്പതീതി ഉത്തപ്പതി. പാപുത്രാസലക്ഖണഞ്ഹി ഓത്തപ്പം. പഗ്ഗഹിതവീരിയോതി സങ്കോചം അനാപന്നവീരിയോ. തേനാഹ "അനോസക്കിതമാനസോ"തി. പഹാനത്ഥായാതി സമുച്ഛിന്ദനത്ഥായ. കുസലാനം ധമ്മാനം ഉപസമ്പദാ നാമ അധിഗമോ ഏവാതി ആഹ "പടിലാഭത്ഥായാ"തി. സതിനേപക്കേനാതി സതിയാ നേപക്കേന തിക്ഖവിസദസൂരഭാവേന. അട്ഠകമായം പന നേപക്കം നാമ പഞ്ഞാതി അധിപ്പായേന "സതിയാ ച നിപകഭാവേന ചാ"തി അത്ഥോ വുത്തോ, ഏവം സതി അഞ്ഞോ നിദിട്ഠോ നാമ ഹോതി. സതിമാതി ച ഇമിനാവ വിസേസാ സതി ഗഹിതാ, പരതോ "ചിരകതമ്പി ചിരഭാസിതമ്പി സരിതാ അനുസ്സരിതാ"തി സതികിച്ചമേവ നിദിട്ഠം, ന പഞ്ഞാകിച്ചം, തസ്ഥാ സതിനേപക്കേനാതി സതിയാ നേപക്കഭാവേനാതി സക്കാ വിഞ്ഞാതും. തേനേവ ഹി പച്ചയവിസേസവസേന അഞ്ഞയമ്മനിരപേക്ഖോ സതിയാ ബലവഭാവോ. തമാ ഹി ഞാണവിപ്പയുത്തചിത്തേനപി അജ്ജ്യായനസമ്മസനാനി സമ്ഭവന്തി.

ചേരിയങ്ഗണവത്താദിതി ആദി-സദ്രേണ ബോധിയങ്ഗണവത്താദിനി സങ്ഗണ്ഹാതി. അസീതിമഹാവത്തപടിപത്തിപൂരണന്തി ഏതമ അസീതിവത്തപടിപത്തിപൂരണം മഹാവത്തപടിപത്തിപൂരണന്തി വത്തപടിപത്തിപൂരണ-സദ്രോ പച്ചേകം യോജേതബ്ബോ. തത്ഥ മഹാവത്താനി (വിഭം മുലടിം രംഹ) നാമ വത്തവന്ധകേ (ചൂളവം നരേണ ആദയോ) വുത്താനി ആഗന്തുവത്തം ആവാസികം ഗമികം അനുമാദനം ഭത്തഗ്ഗം പിണ്ഡചാരികം ആരഞ്ഞികം സേനാസനം ജന്താഘരം വച്ചുകുടി ഉപജ്ജായം സദ്ധിവിഹാരികം ആചരിയം അന്തേവാസികവത്തന്തി ചുറ്റസ. തതോ അത്താനി പന കദാചി തജ്ജനീയകമ്മകതാദികാലേ പാരിവാസികാദികാലേ ച ചരിതബ്ബാനി അസീതി വുറ്റകവത്താനി സബ്ബാസു അവത്ഥാസു ന ചരിതബ്ബാനി, തസ്ഥാ മഹാവത്തേസു, അഗ്ഗഹിതാനി. തത്ഥ “പാരിവാസികാനം ഭിക്ഖുനം വത്തം പത്തേപേസ്സാമീ”തി ആരഭിതാ “ന ഉപസമ്പാദേതബ്ബം...പേ... ന ഛമായം ചക്കമന്തേ ചക്കമേ ചക്കമിതബ്ബ”തി (ചൂളവം വ്രഹ) വുത്താനി പകഭത്തേ ചരിതബ്ബവത്താവസാനാനി ഛസട്ഠി, തതോ പരം “ന, ഭിക്ഖവേ, പാരിവാസികേണ ഭിക്ഖുനാ പാരിവാസികവുഡ്ഡതരേണ ഭിക്ഖുനാ സദ്ധിം മൂലായപടികസ്സനാരഹേണ മാനത്താരഹേണ മാനത്തചാരികേണ അബ്ഭാനാരഹേണ ഭിക്ഖുനാ സദ്ധിം ഏകച്ഛന്നേ ആവാസേ വത്തബ്ബ”തിആദിനി (ചൂളവം വ്രഹ) പകതത്തേ ചരിതബ്ബേഹി അനത്തത്താ വിസും വിസും അഗണ്തേതാ പാരിവാസികവുഡ്ഡതരാദിസു പുഗ്ഗലന്തരേസു ചരിതബ്ബത്താ തേസം വസേന സമ്പിണ്ഡേതാ ഏകേകം കതാ ഗണിതബ്ബാനി പഞ്ചാതി ഏകസത്തതിവത്താനി, ഉക്ഖേപനീയകമ്മകതവത്തേസു വത്തപത്താപനവസേന വുത്തം - “ന പകതത്തസ്സ ഭിക്ഖുനോ അഭിവാദനം പച്ചുട്ഠാനം...പേ... ന്ഹാനേ പിട്ഠിപരികമ്മം സാദിതബ്ബ”തി (ചൂളവം മഹ) ഇദം അഭിവാദനാദിനം അസാദിയനം ഏകം, “ന പകതത്തോ ഭിക്ഖു സീലവിപത്തിയാ അനുദ്ധംസിതബ്ബോ”തിആദിനി ച ദസാതി ഏവമേതാനി ദാസീതി. ഏതേസേവ പന കാനിചി തജ്ജനീയകമ്മാദിവത്താനി കാനിചി പാരിവാസികാദിവത്താനീതി അഗ്ഗഹിതഗ്ഗഹേണ ദാസീതി, ഏവം അപ്പകം പന ഊനമധികം വാ ഗണനുപഗം ന ഹോതീതി ഇധ “അസീതി”ച്ചേവ വുത്തം. അത്തത്ഥ പന അട്ഠകമാപദേസേ “ദാസീതി വന്ധകവത്താനീ”തി വുച്ചതി.

സക്കച്ചം ഉറ്റിസനം സക്കച്ചം ഉറ്റിസാപനന്തി പച്ചേകം സക്കച്ചം-സദ്രോ യോജേതബ്ബോ. ഉറ്റിസനം ഉറ്റേസഗ്ഗഹണം. ധമ്മോസാരണം ധമ്മസ്സ ഉച്ചാരണം. ധമ്മദേസനാ -

“ആദിമ്ഹി സീലം ദേസേയ്യ, മജ്ജേ ത്യാനം വിപസ്സനം;
പരിയോസാനേ ച നിബ്ബാനം, ഏസാ കമികസണ്ഠിതീ”തി. (ദിം നിം അട്ഠം ൧.൧൯൦; സ൦ം നിം അട്ഠം ൩.൪.൨൪൩) -

ഏവം കമിതലക്ഖണാ ധമ്മകമാ. ഉപഗന്താ നിസിന്നസ്സ യസ്സ കസ്സചി ഗഹട്ഠസ്സ പബ്ബജിതസ്സ വാ തങ്ഖണാനുരൂപാ ധമ്മീ കമാ ഉപനിസിന്നകമാ. ഭത്താനുമാദനകമാ അനുമാദനീയാ. സരിതാതി ഏതമ ന കേവലം ചിരകതചിരഭാസിതാനം സരണമനുസ്സരണമത്തം അധിപ്പേതം, അഥ വോ തമാപവത്തരൂപാരൂപധമ്മാനം പരിഗ്ഗഹമുവേണ പവത്തവിപസ്സനാചാരേ സതിസമ്ബോജ്ജയങ്ഗസമുട്ഠാപനന്തി ദസ്സേതും “തസ്ഥിം കായേന ചിരകതേ”തിആദി വുത്തം. സകിമ്പിസരണേനാതി ഏകവാരം സരണേന.

പുനപ്തനം സരണേനാതി അനു അനു സരണേന. സതിസമ്ബോജ്ഞഗ്നി
വിവേകനിസ്സിതം വിരാഗനിസ്സിതം നിരോധനിസ്സിതം വോസഗുപരിണാമിഞ്ച
കത്വാ സരണോ തത്ത്വ തത്ത്വ ജവനവാദേ സരണജവനവാദേ
പരിത്തജവനവസേന അനുസ്സരിതാതി വേദിതബ്ധാ.

ഗതിഅത്ഥാ ധാതുസദാ ബുദ്ധിഅത്ഥാ ഹോന്തിതി ആഹ - “ഉദയഞ്ച വയഞ്ച
പടിവിജ്ഞിതം സമത്ഥായാ”തി. മിസ്സകനയേനായം ദേസനാ ആഗതാതി ആഹ -
“വിക്ഖമ്ഭനവസേന ച സമുച്ഛേദവസേന ചാ”തി. തേനാഹ “വിപസ്സനാപഞ്ഞായ
ചേവാ”തിആദി. വിപസ്സനാപഞ്ഞായ നിബ്ബേധികപരിയായതോ. സാ ച ഖോ
പദേസികാതി നിപ്പദേസികം കത്വാ ദസ്സേതും “മഗ്ഗപഞ്ഞായ
പടിലാഭസംവത്തനതോ ചാ”തി വുത്തം. ദുക്ഖകഖയഗാമിനിഭാവേപി ഏസേവ
നയോ. സമ്മാതി യാമാവതോ. അകുപ്പയമ്മതായ ഹി മഗ്ഗപഞ്ഞാ
ഖേപിതഖേപനായ ന പുന കിച്ചം അത്ഥിതി ഉപായേന ഞായേന യാ പവത്തി
സാ ഏവാതി ആഹ - “ഹേതുനാ നയേനാ”തി.

൨൬. അധികം ചേതോ അഭിചേതോ, മഹഗ്ഗതചിത്തം, തസ്സ പന അധികതാ
കാമച്ഛന്ദാദിപടിപക്ഖവിഗമേന വിസിട്ഠഭാവപ്പത്തി, തന്നിസ്സിതാനി
ആഭിചേതസികാനി. തേനാഹ “അഭിചിത്തം സേട്ഠചിത്തം സിതാന”ന്തി.
ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരാനന്തി ഇമസ്ഥിന്ധേവ അത്തഭാവേ
ഫാസുവിഹാരഭൂതാനം. തേഹി പന സമങ്ഗിതക്ഖണേ യസ്ഥാ വിവേകജം
പീതിസുഖം സമാധിജം പീതിസുഖം അപീതിജം സതിപാരിസുദ്ധിണാണസുഖഞ്ച
പടിലഭതി വിന്ദതി, തസ്ഥാ ആഹ - “അപ്പിതപ്പിതക്ഖണേ
സുഖപടിലാഭഹേതുന”ന്തി. ഇച്ഛിതിച്ഛിതക്ഖണേ സമാപജ്ജിതാതി ഇമിനാ തേസു
ത്ഥാനേസു സമാപജ്ജനവസിഭാവമാഹ, “നികാമലാഭീ”തി പന വചനതോ
ആവജ്ഞാധിട്ഠാനാ പച്ചവേക്ഖണവസിയാ ച വുത്താ ഏവാതി വേദിതബ്ധാ.
നിദുക്ഖലാഭീതി ഇമിനാ തേസം ത്യാനാനം സുഖപടിപദാവിപ്പാഭിഞ്ഞതം
ദസ്സേതി, വിപുലലാഭീതി ഇമിനാ പഗുണതം തപ്പമാണദസ്സിതഭാവദീപനതോ.
തേനാഹ “പഗുണഭാവേനാ”തിആദി. സമാപജ്ജിതും സക്കോതി
സമാപജ്ജനവസിഭാവതായ സാധിതത്താ. സമാധിപാരിപന്ഥികയമ്മേതി
വസിഭാവസ്സ പച്ചനീകയമ്മേ. ത്യാനാധിഗമസ്സ പന പച്ചനീകയമ്മാ പഗേവ
വിക്ഖമ്ഭിതാ, അത്തമാ ത്യാനാധിഗമോ ഏവ ന സിയാ. അകിലമന്തോ
വിക്ഖമ്ഭേതും ന സക്കോതീതി കിച്ചേന വിക്ഖമ്ഭേതി വിസോധേതി,
കാമാദിനവപച്ചവേക്ഖണാദിഹി കാമച്ഛന്ദാദിനം അത്തേസം
സമാധിപാരിപന്ഥികാനം ദൂരസമുസ്സാരണം ഇയ വിക്ഖമ്ഭനം വിസോധനന്തി
വേദിതബ്ധം.

൨൭. വിപസ്സനാഹിതായ ഉപരൂപരിവിസേസാവഹത്താ വഡ്ഢമാനായ
പുബ്ബഭാഗസീലാദിപടിപദായ. സാ ഏവ പുബ്ബഭാഗപടിപദാ യമാഭാവിതതായ
അവസ്സം ഭാവിനം വിസേസം പരിഗൃഹിതത്താ അണ്ഡം വിയാതി അണ്ഡം,
കിലേസേഹി അഭ്യുസിതതായ അപൂതി അണ്ഡം ഏതസ്സാതി അപുച്ഛണ്ഡോ,
വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്വാ റിതപുഗ്ഗലോ, തസ്സ ഭാവോ അപുച്ഛണ്ഡതാ.
വിപസ്സനാദിണാണപ്പഭേദായാതി പുബ്ബേനിവാസണാദിണാണപഭേദായ.
തത്ഥാതി ചേതോഖിലസുത്തേ (൧൦ നീ ൧൧൮൫) “സ ഖോ സോ, ഭിക്ഖവേ,
ഏവം ഉസ്സോജ്ജഹിപന്നരസങ്ഗസമന്നാഗതോ ഭിക്ഖു ഭണ്ഡോ
അഭിനിബ്ബിദായാ”തി ആഗതത്താ ഉസ്സോജ്ജഹിപന്നരസേഹി അങ്ഗേഹി

സമനാഗതഭാവോതി ഏവം യം ഓപമ്മസംസന്ദനം ആഗതം, തം ഓപമ്മസംസന്ദനം
ഇയ ഇമസ്മിം സേഖസുത്തേ യോജേത്യാ വേദിതബ്ബന്തി സമ്ബന്ധോ.

൨൮. മഹഗ്ഗതാദിഭാവേന ഹേട്ഠിമാനം ത്യാനാനം അനുരൂപമ്പി അത്തനോ
വിസേസേന തേ ഉത്തരിത്യാ അതിക്കമിത്യാന റിതന്തി അനുത്തരം, തേനാഹ -
“പമാദിജ്ഞാനേഹി അസദിസം ഉത്തമ”ന്തി. ദുതിയാദീസുപി അഭിനിബ്ഭിദാസു.
പുബ്ബേനിവാസത്താണം ഉപ്പജ്ജമാനം യഥാ അത്തനോ വിസയപടിച്ചാദകം
കിലേസന്ധകാരം വിധമന്തമേവ ഉപ്പജ്ജതി, ഏവം അത്തനോ വിസയേ കഞ്ചി
വിസേസം കരോന്തമേവ ഉപ്പജ്ജതീതി ആഹ - “പുബ്ബേനിവാസത്താണേന പമാം
ജായതീ”തി, സേസത്താണദ്വയേപി ഏസേവ നയോ.

൨൯. ചരണസ്ഥിതി പച്ചത്തേ ഭുജ്ജവചനന്തി ആഹ “ചരണം നാമ
ഹോതീതി അത്ഥോ”തി. തേനാതി കരണത്ഥേ കരണവചനം
അഗതപുബ്ബദിസാഗമനേ തേസം സാധകതമഭാവതോ.

അട്ഠ ഞാണാനീതി ഇയ ആഗതാനി ച അനാഗതാനി ച
അമ്ബട്ഠസുത്താദീസു (ദീം നിം ൧.൨൪൪ ആദയോ) ആഗതാനി ഗഹേത്യാ വദതി.
വിനിവിജ്ഞിത്യാതി പുബ്ബേനിവാസപടിച്ചാദകാദികിലേസതമം ഭിന്ദിത്യാ
പദാലേത്യാ.

൩൦. സനകുമാരേനാതി സനന്തനകുമാരേന. തദേവ ഹി തസ്സ
സനന്തനകുമാരതം ദസ്സേതും “ചിരകാലതോ പട്ഠായാ”തി വുത്തം. സോ
അത്തഭാവോതി യേന അത്തഭാവേന മനുസ്സപഥേ ത്യാനം നിബ്ബത്തേസി, സോ
കുമാരത്തഭാവോ, തസ്ഥാ ബ്രഹ്മഭൂതോപി താദിസേന കുമാരത്തഭാവേന ചരതി.

ജനിതസ്ഥിതി-സദ്ദോ ഏവ ഇ-കാരസ്സ ഏ-കാരം കത്വാ “ജനേതസ്ഥി”ന്തി
വുത്തോ, ജനിതസ്ഥിതി ച ജനസ്ഥിതി അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ജനിതസ്ഥിതി
സാമണ്ണഗ്ഗഹണേപി യത്ഥ ചതുവണ്ണസമത്തോ, തത്ഥേവ മനുസ്സലോകേ.
ഖത്തിയോ സേട്ഠോതി ലോകസമത്താപി മനുസ്സലോകേയേവ, ന ദേവകായേ
ബ്രഹ്മകായേ വാതി ദസ്സേതും “യേ ഗോത്തപടിസാരിനോ”തി വുത്തം.
പടിസരന്തീതി “അഹം ഗോതമോ, അഹം കസ്സപോ”തി പതി പതി അത്തനോ
ഗോത്തം അനുസരന്തി പടിജാനന്തി വാതി അത്ഥോ.

ഏത്താവതാതി “സാധു സാധു ആനന്ദാ”തി ഏത്തകേന സാധുകാരദാനേന.
ജിനഭാസിതം നാമ ജാതന്തിആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ
മേരഭാസിതം ബുദ്ധഭാസിതമേവ നാമ ജാതം. “കിമ്പനിദം സുത്തം
സത്ഥുദേസനാനുവിധാനതോ ജിനഭാസിതം, ഉദാഹു സാധുകാരദാനമത്തേനാ”തി
ഏവരൂപാ ചോദനാ ഇയ അനോകാസാ മേരസ്സ ദേസനായ ഭഗവതോ
ദേസനാനുവിധാനഹേതുകത്താ സാധുകാരദാനസ്സാതി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ
അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ചേയമേവ.

സേഖസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്ಪകാസനാ സമത്താ.

൪. പോതലിയസുത്തവണ്ണനാ

൩൧. അങ്ഗാ നാമ ജനപദിനോ രാജകുമാരാ, തേസം നിവാസോ ഏകോപി
ജനപദോ രുജ്ഘിവസേന അങ്ഗാത്വേവ വുച്ചതീതി ആഹ “അങ്ഗായേവ സോ

ജനപദോ"തി. മഹിയാ പനസ്സ ഉത്തരേന യാ ആപോതി മഹിയാ നദിയാ യാ ആപോ തസ്സ ജനപദസ്സ ഉത്തരേന ഹോന്തി. താസം അവിഭൂരത്താ സോ ജനപദോ ഉത്തരാപോതിവുച്ചതി. സാ പന മഹി കത്ഥചി കത്ഥചി ഭിജ്ജിത്വാ ഗതാതി ആഹ "കതരമഹിയാ ഉത്തരേന യാ ആപോ"തി. തത്ഥാതി തസ്സാ മഹിയാ ആഗമനതോ പട്ഠായ അയം ആവിഭാവകമാ. യസ്മാ (അം നിം ടീം ന.വൃ.മൻ) ലോകിയാ ജമ്ബുദീപോ ഹിമവാ തത്ഥ പതിട്ഠിതസമുദ്രഹപബ്ബതനദിയോതി ഏതേസു യം യം ന മനുസ്സഗോചരം, തത്ഥ സയം സമ്മുജ്ഛാ അഞ്ഞേപി സമ്മോഹയന്തി, തത്ഥ തത്ഥ സമ്മോഹവിധമനത്ഥം "അയം കിര ജമ്ബുദീപോ"തിആദിമാരദ്ധം. ദസസഹസ്സയോജനപരിമാണോ ആയാമതോ ച വിത്ഥാരതോ ചാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ "തത്ഥാ"തിആദി. ഉദകേന അജ്ജയോത്ഥടോ തദുപഭോഗിസത്താനം പുഞ്ഞെക്ഖയേന.

സുന്ദരദസ്സനം കൂടന്തി സുദസ്സനകൂടം, യം ലോകേ "ഹേമകൂട"ന്തി വുച്ചതി. മൂലഗന്ധോ കാളാനുസാരിയാദി. സാരഗന്ധോ ചന്ദനാദി. ഫേഗ്ഗുഗന്ധോ സലലാദി. തചഗന്ധോ ലവങ്ഗാദി. പപടികഗന്ധോ കബിത്ഥാദി. രസഗന്ധോ സജ്ജാദി, പത്തഗന്ധോ തമാലഹിരിവേരാദി. പുപ്ഫഗന്ധോ നാഗകുങ്കുമാദി. ഫലഗന്ധോ ജാതിഫലാദി. ഗന്ധഗന്ധോ സബ്ബേസം ഗന്ധാനം ഗന്ധോ. യസ്സ ഹി രുക്ഖസ്സ സബ്ബേസമ്പി മൂലാദീനം ഗന്ധോ അത്ഥി, സോ ഇധ ഗന്ധോ നാമ. തസ്സ ഗന്ധസ്സ ഗന്ധോ ഗന്ധഗന്ധോ. സബ്ബാനി പുമുലതോ പഞ്ഞാസയോജനാനി, ആയാമതോ പന ഉബ്ബേധതോ വിയ ദിയോജനസതാനേവാതി വദന്തി.

മനോഹരസിലാതലാനീതി ഓതരണത്ഥായ മനുഞ്ഞേസോപാനസിലാതലാനി. സുപടിയത്താനീതി തദുപഭോഗിസത്താനം സാധാരണകമ്മാനുഭാവേന സുട്ഠു പടിയത്താനി സുപ്പവത്തിതാനി ഹോന്തി. മച്ഛകച്ഛപാദയോ ഉദകം മലിനം കരോന്തി, തദഭാവതോ ഫലികസദിസനിമ്മലുദകാനി. തിരിയതോ ദീഘം ഉഗ്ഗതകൂടന്തി "തിരച്ഛാനപബ്ബത"ന്തി ആഹ.

ആപണാനി ഏവ വോഹാരസ്സ മുഖഭൂതാനീതി ആഹ "ആപണമുഖസഹസ്സാനീ"തി. വിഭുത്താനീതി വവത്ഥിതാനി അഞ്ഞമഞ്ഞാസമ്ഭിന്നാനി. വസനട്ഠാനന്തി അത്തനോ യഥാഹാസുകം വസിതബ്ബട്ഠാനം. ആസതി ഏത്ഥാതി ആസനം, നിസീദിതബ്ബട്ഠാനാനി.

അസാരുപ്പം പടിച്ച ഉപ്പജനകസ്സ ഛാദനതോ ഛരണം അനുച്ഛവികം, തദേവ അജ്ജയാസയസമ്പത്തിം പതിരുപേതി പകാസേതീതി പതിരുപം. തേനാഹ "നപ്പതിരുപ"ന്തി. കാരണവേവചനാനീതി ഞാപകകാരണവേവചനാനി. ഞാപകഞ്ജഹി കാരണം അധിപ്പേതം. അത്ഥം ആകരോതി പകാസേതീതി ആകാരോ, തമേവ ലീനം ഗുജ്ഛം അത്ഥം ഗമേതീതി ലിങ്ഗം, സോ തേന നിമിയതീതി നിമിത്തന്തി വുച്ചതി. ഇദാനി തമേവത്ഥം വിവരിതും "ദീഘദസവത്ഥം...പേം... നിമിത്താതിവുത്താ"തി ആഹ. തേതി ആകാരാദയോ. തഥാ ഹി പന മേതിആദിനാ പോതലിയോ ഗഹപതി "പരിബ്ബാജകനിയാമേന അഹം ജീവാമി, തസ്മാ ഗഹപതി ന ഹോമീതി വദതി. ഓവദന്തോതി അനുസാസന്തോ. ഉപവദന്തോതി പരിഭാസന്തോ.

൩൨. ഗേധഭൂതോ ലോഭോതി ഗിജ്ജന്ധനസഭാവോ ലോഭോ. അഗിജ്ജന്ധനലക്ഖണോ ന ലോഭോ, അനിന്ദാഭൂതം അഘട്ടനന്തി നിന്ദായ

പടിപക്വഭൂതം പരേസം അഘട്ടനം. നിന്ദാഘട്ടനാതി നിന്ദാവസേന പരേസം ഘട്ടനാ അക്കോസനാ. ബൃവഹാരവോഹാരോപീതി കയവിക്വയലക്വണോ സബ്ധാഹാരോപി ദാനഗൃഹണം വോഹാരോ. “ദത്തോ തിസ്സോ” തിആദിനാ വോഹാരണം പഞ്ഞാപനന്തി പഞ്ഞത്തിവോഹാരോ. യഥാധിപ്പേതസ്സ അത്ഥസ്സ വോഹാരണം കഥനം ബോധനന്തി വചനം വോഹാരോ. യാമാവതോ അയാമാവതോ ച വോഹാരതി ഏതേനാതി വോഹാരോ, ചേതനാ. അയമിയാധിപ്പേതോതി അയം ചേതനാലക്വണോ വോഹാരോ ഇയ ഇമസ്ഥിം അത്ഥേ അധിപ്പേതോ, സോ ച ഖോ സാവജ്ജോവ സമുച്ഛേദസ്സ ഇച്ഛിതത്താ. ഇദാനി ചതുബ്ബിധസ്സപി വോഹാരസ്സ ഇയ സമ്ഭവം ദസ്സേതും “യസ്മാ വാ”തിആദി വുത്തം. ഗിഹീതിചേതനാ നത്ഥീതി അഹം ഗിഹീതി ചേതനാപവത്തി നത്ഥി. ഗിഹീതിവചനം നത്ഥീതി ഗിഹീതി അത്തനോ പരേസഞ്ച വചനപ്പവത്തി നത്ഥി. ഗിഹീതിപണ്ണത്തിനത്ഥീതി ഗിഹീതി സമഞ്ഞാ നത്ഥി. ഗിഹീതിബൃവഹാരോ നത്ഥീതി സമുദാചാരോ നത്ഥി.

൩൩. പാണാതിപാതോവ സംയോജനം. കസ്ഥാ? ബന്ധനഭാവേന പവത്തനതോ നിസ്സരിതും അപ്പദാനതോ. പാണാതിപാതസ്സ അത്ഥിതായ സോ പുഗ്ഗലോ “പാണാതിപാതീ”തി വുച്ചതീതി ആഹ - “പാണാതിപാതസ്സ...പേ...ഹോതീ”തി. യത്ത്ഹി യസ്സ അത്ഥി, തേന സോ അപദിസ്സതീതി. ബഹുതായാതി അചക്ഖുകാദിഭേദേന ബഹുഭാവതോ. പാണാതിപാതസ്സ പടിപക്ഖോ അപാണാതിപാതോ. സോ പന അത്ഥതോ കായദാരികോ നീലസംവരോതി ആഹ “കായികനീലസംവരേനാ”തി. അത്താപി മം ഉപവദേയ്യാതിആദി പാണാതിപാതേ ആദിനവദസ്സനം. ആദിനവദസ്സിനോ ഹി തതോ ഓരമണം. ദേസനാവസേനാതി അത്തത്ഥ സുത്തേ അഭിധമ്മേ ച ദസസു സംയോജനേസു പഞ്ചസു നീവരണേസു ദേസനാവസേന അപരിയാപനന്തി സംയോജനന്തിപി നീവരണന്തിപി ഇയ വുത്തം. കസ്ഥാ? തദത്ഥസമ്ഭവതോ. തേനാഹ - “വട്ടബന്ധനട്ഠേന ഹിതപ്പടിച്ഛാദനട്ഠേന ചാ”തി, പാണാതിപാതോ ഹി അപാണാതിപാതപച്ചയം ഹിതം പടിച്ഛാദേനോവ ഉപ്പജ്ജതീതി. ഏകോ അവിജ്ജാസവോതി ഇദം സഹജാതവസേന വുത്തം, ഉപനിസ്സയവസേന പന ഇതരേസന്തി ആസവാതം യഥാരഹം സമ്ഭവോ വേദിതബ്ബോ. പാണാതിപാതീ ഹി പുഗ്ഗലോ “തപ്പച്ചയം അത്ഥം കരിസ്സാമീ”തി കാമേ പത്ഥേതി. ദിട്ഠിം ഗത്ത്ഹാതി, ഭവവിസേസം പച്ചാസീസതി. തത്ഥ ഉപ്പന്നം വിഹനന്തി ബാധതീതി വിഘാതോ, ദുക്ഖം, പരിളാഹനം അനത്ഥുപ്പാവസേന ഉപതാപനം പരിളാഹോ, അയമേതേസം വിസേസോ. സബ്ബത്ഥാതി സബ്ബേസു വാരേസു. ഇമിനാ ഉപായേനാതി അതിദേസേന പന പരിഗൃഹിതോ അത്ഥോ പരതോ ആഗമിസ്സതീതി.

൩൪-൪൦. ഇമസ്ഥിം പദേതി ഏതേന സത്തസുപി വാരേസു തഥാ ആഗതം പദം സാമഞ്ഞതോ ഗഹിതം. തേനാഹ “ഇമിനാ”തിആദി. രോസനം കായികം വാചസികഞ്ചാതി തപ്പടിപക്ഖോ അരോസോപി തഥാ ദുവിധോതി ആഹ “കായികവാചസികസംവരേനാ”തി. യഥാ അഭിജ്ഞാ ലോഭോ, അനഭിജ്ഞാ അലോഭോ, ഏവം അകോധുപായാസോ അബ്ധാപാദോ, സംവരേ സുഖന്തി സംവരോതി ദട്ഠബ്ബോ, അനതിലോഭോ പന സതിസംവരേ, അനതിമാനോ ഞാണസംവരേ സത്ത്ഗഹം ഗച്ഛതീതി ദട്ഠബ്ബം. ഇമേസു പന പദേസു ഏവം സബ്ബവാരേസു യോജനാ കാതബ്ബാതി സമ്ബന്ധോ.

ഏവം ആസവുപ്പത്തി വേദിതബ്ബാതി ഏതമ വുത്തസ്സപി ഏകജ്ജ്യാം വുച്ചമാനത്താ “പുന അയം സഞ്ചേപവിനിച്ഛയോ”തി വുത്തം. അസമ്മോഹത്ഥം ആരമ്മണസ്സ. പുരിമേസു താവ ചതുസു വാരേസു വിരമിതും ന സക്കോമീതി വത്തബ്ബം. “അത്താപി മം ഉപവദേയ്യാ”തി ഏതസ്സ പദസ്സ അത്ഥവണ്ണനായം “ന സക്കോമീ”തി, “അനുവിജ്ജാപി മം വിഞ്ഞു ഗരഹേയ്യാ”തി ഏതസ്സ പദസ്സ അത്ഥവണ്ണനായം “ന സക്കോമീ”തി വത്തബ്ബം, ഇമിനാ നയേന പച്ഛിമേസുപി ചതുസു യഥാരഹം യോജനാ വേദിതബ്ബാ. അതിമാനേ ഭവാസവഅവിജ്ജാസവാതി വുത്തം മാനേന സഹ ദിട്ഠിയാ അനുപ്പജ്ജനതോ, അതിമാനോ പന കാമരാഗേനപി ഉപ്പജ്ജതേവാതി “അതിമാനേ കാമാസവഅവിജ്ജാസവാ”തി വത്തബ്ബം സിയാ, സ്വായം നയോ വുത്തനയത്താ സുവിഞ്ഞേയ്യാതി ന ദസ്സിതോ. പാതിമോക്ഖസംവരസീലം കമിതം ആദിതോ ചതുഹി ഛരട്ഠേന വാതി പഞ്ചഹി വാരേഹി, സേസേഹി തീഹി പാതിമോക്ഖസംവരസീലേ റിതസ്സ ഭിക്ഖുനോ പടിസഞ്ചാപഹാനം, സബ്ബേഹിപി പന ഭിക്ഖുഭാവേ റിതസ്സ ഗിഹിവോഹാരസമുച്ഛേദോ കമിതോ. തത്ഥ സബ്ബത്ഥ വത്തം “ഇദഞ്ചിദഞ്ച മയ്ഹം കാതും നപ്പതിരുപ”തി പടിസഞ്ചാനവസേന അകരണം പജഹനഞ്ച പടിസഞ്ചാപഹാനം.

കാമാദീനവകമാവണ്ണനാ

൪൨. ഉപസുമ്ഭേയ്യാതി ഏതമ ഉപ-സദോ സമീപത്ഥോ, സുമ്ഭനം വിക്ഖേപനം. തേനേവ തമേനന്തി ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനന്തി ആഹ - “തസ്സ സമീപേ വിപേയ്യാ”തി, തസ്സ കുക്കുരസ്സ സമീപേ അട്ഠികങ്കലം വിപേയ്യാതി അത്ഥോ. നിമ്മംസത്താ കങ്കലന്തി വുച്ചതീതി ഇമിനാ വിഗതമംസായ അട്ഠികങ്കലികായ ഉരട്ഠിമ്ഹി വാ പിട്ഠികണ്ടകേ വാ സീസട്ഠിമ്ഹി വാ കങ്കല-സദോ നിരുള്ഹോതി ദസ്സേതി. സുനിക്കന്തന്തി നില്പിവിതം കത്വാവ നിബ്ബിസേസം ലിവിതം.

ഏകത്തുപട്ഠാനസ്സ അജ്ജ്യുപേക്ഖനവസേന പവത്തിയാ ഏകത്താ. തേനാഹ “ചതുത്ഥയാനുപേക്ഖാ”തി. യസ്മാ പനസ്സ ആരമ്മണമ്പി ഏകസഭാവമേവ, തസ്മാ ആഹ “സാഹീ”തിആദി. ലോകാമിസസഞ്ചാതാതി അപരിഞ്ഞാതവത്ഥുനാ ലോകേന ആമസിതബ്ബതോ, ലോകേ വാ ആമിസോതി സഞ്ചം ഗതായ വസേന കാമഗുണാനം കാമഭാവോ ച ആമിസഭാവോ ച, സോ ഏവ നിപ്പരിയായതോ ആമിസന്തി വത്തബ്ബതം അരഹതി. കാമഗുണാമിസാതി കാമഗുണേ ഛന്ദരാഗാ. ഗഹണട്ഠേന ഭുസം ആദാനട്ഠേന.

൪൩. ഡയനം ആകാസേന ഗമനന്തി ആഹ “ഉപ്പതിത്ഥാ ഗച്ഛേയ്യാ”തി. ഗിജ്ജയാദിനം വാസിഹരസു ന ഹോതീതി ആഹ - “മുഖതുണ്ഡകേന ഡസന്താ തച്ഛേയ്യാ”തി. വിസ്സജ്ജേയ്യാതി ഏതമ “വിസ്സജ്ജന”തി ആകഡ്ഢനം അധിപ്പേതം അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം, ആകഡ്ഢനഞ്ച അനുബന്ധിത്ഥാ പാതനന്തി ആഹ “മംസപേസിം നവേഹി കഡ്ഢിത്ഥാ പാതേയ്യാ”തി.

൪൪. പുരിസസ്സ ആരോഹനയോഗ്യം പോരിസേയ്യം.

൪൫. സമ്പന്നം സുന്ദരം ഫലമസ്സാതി സമ്പന്നഫലം. ഫലൂപപന്നന്തി ഫലേഹി ഉപേതന്തി ആഹ “ബഹുഫല”തി.

൫൦. സുവിഭൂരവിഭൂരേതി അരിയസ്സു വിനയേ വോഹാരസമുച്ഛേദതോ സുട്ഠു വിഭൂരഭൂതേ ഏവ വിഭൂരേ അഹം റീതോ. കസ്സചി നാമ അത്ഥസ്സപി അജാനനതോ ന ആജാനന്തിതി അനാജാനീയാതി കത്തുസാധനമസ്സ ദസ്സേനോ അജാനനകേതി അജാനന്തഭോജനസീസേന തേസം ദാതബ്ബപച്ചയേ വദതി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

പോതലിയസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ജീവകസുത്തവണ്ണനാ

൫൧. കുമാരേന ഭതോ പോസാപിതോതി കുമാരഭതോ, കുമാരഭതോ ഏവ കോമാരഭച്ചോ യഥാ “ഭിസക്കമേവ ഭേസജ്ജ”ന്തി.

ആരഭന്തിതി ഏത്ഥ ആരഭ-സദോ കാമം
കാമായുഹനയഞ്ഞുട്ഠാപനആപത്തിആപജ്ജനവിഞ്ഞാപനാദീസുപി ആഗതോ, ഇധ പന ഹിംസനേ ഇച്ഛിതബ്ബോതി ആഹ - “ആരഭന്തിതി ഘാതേന്തി”തി. ഉട്ടിസിത്വാ കതന്തി (അം നിം ടീം ന.വ.൧൨; സാരത്ഥം ടീം മഹാവഗ്ഗ ന.൨൯൪) അത്താനം ഉട്ടിസിത്വാ മാറണവസേന കതം നിബ്ബത്തിതം. പടിച്ചകമ്മന്തി ഏത്ഥ കമ്മ-സദോ കമ്മസാധനോ അതീതകാലികോതി ആഹ - “അത്താനം പടിച്ച കത”ന്തി. നിമിത്തകമ്മസ്സേതം അധിവചനം “പടിച്ച കമ്മം ഹുസതീ”തിആദീസു (ജാം ൧.൪.൨൫) വിയ. നിമിത്തകമ്മസ്സാതി നിമിത്തഭാവേന ലഭ്യബ്ബകമ്മസ്സ, ന കരണകാരാപനവസേന. പടിച്ചകമ്മം ഏത്ഥ അത്ഥിതി മംസം പടിച്ചകമ്മം യഥാ “ബുദ്ധം ഏതസ്സ അത്ഥിതി ബുദ്ധോ”തി. തേസന്തി നിഗണ്ഠാനം. അഞ്ഞേപി ബ്രാഹ്മണാദയോ തംലഭികാ അത്ഥേവ.

കാരണന്തി ഏത്ഥ യുത്തീ അധിപ്പേതാ, സാ ഏവ ച യമ്മതോ അനപേതത്താ “ധമ്മോ”തി വുത്താതി ആഹ - “കാരണം നാമ തികോടിപരിസുദ്ധമച്ഛമംസപരിഭോഗോ”തി. അനുകാരണം നാമ മഹാജനസ്സ തഥാ ബ്യാകരണം യുത്തീയാ യമ്മസ്സ അനുരൂപഭാവതോ മംസം പരിഭുഞ്ജിതബ്ബന്തി അനുത്താതം തഥേവ കമ്മനന്തി കത്വാ. തന്തി “ജാനം ഉട്ടിസ്സകതം മംസം പരിഭുഞ്ജതീ”തി ഏവം വുത്തം പരിഭുഞ്ജനം നേവ കാരണം ഹോതി സബ്ബേന സബ്ബം അഭാവതോ സതി ച അയുത്തീയം അധമ്മോതി കത്വാ. തഥാ ബ്യാകരണന്തി “ജാനം ഉട്ടിസ്സകതം മംസം പരിഭുഞ്ജതീ”തി കമ്മനം യുത്തീയാ യമ്മസ്സ അനനുരൂപഭാവതോ ന അനുകാരണം ഹോതി. പരേഹി വുത്തകാരണേന സകാരണോ ഹുത്വാതി പരേ തിത്ഥിയാ ‘ജാന’ന്തിആദിനാ യമ്മം കഥേന്തി വദന്തി, തേന കാരണഭൂതേന സകാരണോ ഹുത്വാ. തേഹി തഥാ വത്തബ്ബോ ഏവ ഹുത്വാ തുര്ഹാകം വാദോ വാ അനുവാദോ വാ “മംസം പരിഭുഞ്ജിതബ്ബ”ന്തി പവത്താ തുര്ഹാകം കഥാ വാ പരതോ പരേഹി തഥാ പവത്തിതാ തസ്സാ അനുകഥാ വാ. വിഞ്ഞുഹിഗരഹിതബ്ബകാരണന്തി തിത്ഥിയാ താവ തിട്ഠന്തു, തതോ അഞ്ഞേഹി പണ്ഡിതേഹി ഗരഹിതബ്ബകാരണം. കോചി ന ആഗച്ഛതീതി ഗരഹിതബ്ബതം ന ആപജ്ജതീതി അത്ഥോ. അഭിഭവിത്വാ ആചിക്ഖന്തിതി അഭിഭൂയ മട്ടിത്വാ കഥേന്തി, അഭിഭൂതേന അക്കോസന്തിതി അത്ഥോ.

൫൨. കാരണേഹിതി പരിഭോഗചിത്തസ്സ അവിസുദ്ധതാഹേതുഹി. ഭിക്ഖു ഉട്ടിസ്സകതം ദിട്ഠം. താദിസമംസഞ്ചി പരിഭോഗാനാരഹത്താ

ചിത്തഅവിസൃദ്ധിയാ കാരണം ചിത്തസംകിലേസാവഹതോ. ഇദാനി ദിട്ഠസുതപരിസങ്കിതാനി സരൂപതോ ദസ്സേതും “ദിട്ഠാദീസു”തിആദി വുത്തം. തത്ത്വ തദ്യഭയവിമുത്തപരിസങ്കിതന്തി “ദിട്ഠം സുത”ന്തി ഇമം ഉഭയം അനിസ്സായ - “കിം നു ഖോ ഇമം ഭിക്ഖും ഉദിസ്സ വധിത്വാ സമ്പാദിത”ന്തി കേവലമേവ പരിസങ്കിതം. സബ്ബസങ്ഗാഹകോതി സബ്ബേസം തിസ്സം പരിസങ്കിതാനം സങ്ഗണ്ഹനകോ.

മങ്ഗലാദീനന്തി ആദി-സദേന ആഹുനപാഹുനാദികം സങ്ഗണ്ഹാതി. നിബ്ബേമതികാ ഹോന്തിതി സബ്ബേന സബ്ബം പരിസങ്കിതാഭാവമാഹ. ഇതരേസന്തി അജാനന്താനം വട്ടതി, ജാനതോ ഏവേത്ഥ ആപത്തി ഹോതി. തേയേവാതി യേ ഉദിസ്സ കതം, തേയേവ.

ഉദിസ്സകതമംസപരിഭോഗതോ അകപ്പിയമംസപരിഭോഗസ്സ വിസേസം ദസ്സേതും “അകപ്പിയമംസം പനാ”തിആദി വുത്തം. പുരിമസ്ഥിം സചിത്തകാ ആപത്തി, ഇതരസ്ഥിം അചിത്തകാ. തേനാഹ - “അകപ്പിയമംസം അജാനിത്വാ ഭുത്തസ്സപി ആപത്തിയേവാ”തി. പരിഭോഗന്തി പരിഭുഞ്ജിതബുന്തി വദാമിതി അത്ഥോ.

൩. താദിസസ്സാതി തികോടിപരിസുദ്ധസ്സ മച്ഛമംസസ്സ പരിഭോഗേ. മേത്താവിഹാരിനോപിതി അപി-സദേന അമേത്താവിഹാരിനോപി. മേത്താവിഹാരിനോ പരിഭോഗേ സിഖാപ്പത്താ അനവജ്ജതാതി ദസ്സേതും “ഇധ, ജീവക, ഭിക്ഖു”തിആദി വുത്തം. അനിയമേത്വാതി അവിസേസേത്വാ സാമഞ്ഞതോ. യസ്മാ ഭഗവതാ - “യതോ ഖോ, വച്ഛ, ഭിക്ഖുനോ തണ്ഹാ പഹീനാ ഹോതീ”തിആദിനാ മഹാവച്ഛഗോത്തസുത്തേ (മം നിം ൨.൧൩൪) അത്താ അനിയമേത്വാ വുത്തോ. തമാ ഹി വച്ഛഗോത്തോ - “തിട്ഠതു ഭവം ഗോതമോ, അത്ഥി പന ഭോതോ ഗോതമസ്സ ഏകഭിക്ഖുപി സാവകോ ആസവാനം ഖയാ...പേ... ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരതീ”തി ആഹ, “ഇധ, ഭാരദ്വജ, ഭിക്ഖു അഞ്ഞതരം ഗാമം വാ നിഗമം വാ ഉപനിസ്സായ വിഹരതീ”തിആദിനാ ചക്ഷീസുത്തേ (മം നിം ൨.൪൩൦) അത്താ അനിയമേത്വാ വുത്തോ. തമാ ഹി തത്ത്വ പരതോ - “യം ഖോ പന അയമായസ്മാ ധമ്മം ദേസേതി, ഗമ്ഭീരോ സോ ധമ്മോ ദുദ്ദസോ ദുരനുബോധോ സന്തോ പണീതോ അതക്കാവചരോ നിപുണോ പണ്ഡിതവേദനീയോ, ന സോ ധമ്മോ സുദേസനീയോ ലുദ്ദേനാ”തിആദിനാ ദേസനാ ആഗതാ, തസ്മാ വുത്തം “ഭഗവതാ ഹി മഹാവച്ഛഗോത്തസുത്തേ, ചക്ഷീസുത്തേ ഇമസ്ഥിം സുത്തേതി തീസു ഠാനേസു അത്താനംയേവ സന്ധായ ദേസനാ കതാ”തി. മംസുപസേചനോവ അധിപ്പേതോ മച്ഛമംസസഹിതസ്സ ആഹാരസ്സ പരിഭോഗഭാവതോ മച്ഛമംസസ്സ ച ഇധ അധിപ്പേതത്താ.

അഗമിതോ അപ്പടിബദ്ധോ. തണ്ഹാമുച്ഛന്നായാതി തണ്ഹായനവസേന മുച്ഛാപത്തിയാ. അനജ്ജേയോപന്നോ തണ്ഹായ അഭിഭവിത്വാ ന അജ്ജേയോത്ഥടോ, ഗിലിത്വാ പരിനിട്ഠപേത്വാ ന സണ്ഠിതോതി അത്ഥോ. തേനാഹ - “സബ്ബം ആലുബിത്വാ”തിആദി. ഇധ ആദീനവോ ആഹാരസ്സ പടികൂലഭാവോതി ആഹ “ഏകരത്തിവാസേനാ”തിആദി. അയമത്ഥോ ആഹാരപരിഭോഗോതി അത്ഥസംയോജനപരിച്ഛേദികാ “യാവദേവ ഇമസ്സ കായസ്സ റിതിയാ”തിആദിനാ (ദീം നിം ൩.൧൮൨; മം നിം ൧.൨൩; ൨.൨൪; ൩.൨൭; സം നിം ൪.൧൨൦) പവത്താ ആഹാരപടിബദ്ധഛരന്ദരാഗനിസ്സരണഭൂതാ

പത്താ അസ്സ അത്മീതി നിസ്സരണപഞ്ഞോ. ഇദമത്ഥന്തി ഏതമത്ഥായ. ഏവം സന്തേതി “ബ്രഹ്മാതി ച മേത്താവിഹാരിനോ സമഞ്ഞാ”തി അവത്ഥാ യേ ധമ്മാ മേത്താവിഹാരസ്സ പടിപക്ഖഭൂതാ, തത്ഥ സാവസേസം പഹാസി ബ്രഹ്മാ, അനവസേസം പഹാസി ഭഗവാതി സചേ തേ ഇദം സന്ധായ ഭാസിതം, ഏവം സന്തേ തവ ഇദം യമാവുത്തവചനം അനുജാനാമി, ന മേത്താവിഹാരിതാസാമഞ്ഞമത്തതോതി അത്ഥോ.

൫൫. “പാടിയേക്കോ അനുസന്ധീ”തി വത്ഥാ വിസും അനുസന്ധിഭാവം ദസ്സേതും “ഇമസ്സമിം ഹീ”തിആദി വുത്തം. ദ്വാരം മകേതീതി മച്ഛമംസപരിഭോഗാനുഞ്ഞായ അഞ്ഞേസം വചനദ്വാരം പിദഹതി, ചോദനാപഥം നിരുന്ധതി. കഥം സത്താനുദ്ദയം ദസ്സേതി? സത്താനുദ്ദയമുഖേന ബാഹിരകാനം മച്ഛമംസപരിഭോഗപടിക്ഖേപോ തയിദം മിച്ചാ, തികോടിപരിസുദ്ധസ്സേവ മച്ഛമംസസ്സ പരിഭോഗോ ഭഗവതാ അനുഞ്ഞാതോ. തഥാ ഹി വുത്തം - ‘തീഹി വോ അഹം, ജീവക, റാനേഹി മംസം പരിഭോഗന്തി വദാമീ’തിആദി (മം നിം ൨.൫൨). വിനയേപി (പാരാം രം൯; ചൂളവം ൩൪൩) വുത്തം - “തികോടിപരിസുദ്ധം, ദേവദത്ത, മച്ഛമംസം മയാ അനുഞ്ഞാത”ന്തി. തികോടിപരിസുദ്ധഞ്ച ഭുജ്ജന്താനം സന്തേസു അനുദ്ദയാ നിച്ഛലാ. “സത്താനുദ്ദയം ദസ്സേതീ”തി സങ്ഖേപതോ വുത്തമത്ഥം വിവരന്തോ “സചേ ഹീ”തിആദിമാഹ.

പഠമേന കാരണേനാതി ദേസനാവസേനപി പയോഗവസേനപി പഠമേന പരുപഘാതഹേതുനാ. കഡ്ഡിതോ സോ പാണോ. ഗലേന പവേയേന്തേനാതി യോത്തഗലേന കരണേന അസയ്ഹമാനേന. ബഹുപുഞ്ഞമേവ ഹോതി ആസാദനാപേക്ഖായ അഭാവതോ, ഹിതജ്ജയാസയത്താ വാതി അധിപ്പായോ. ഏസാഹം, ഭന്തേതിആദി കസ്സമാ വുത്തം, സരണഗമനവസേനേവ ഗഹിതസരണോതി ചോദനം സന്ധായാഹ “അയ”ന്തിആദി. ഓഗാഹന്തോതിആദിതോ പട്ഠായ യാവ പരിയോസാനാ സുത്തം അനുസ്സരന്തോ അത്ഥം ഉപധാരേന്തോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

ജീവകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ഉപാലിസുത്തവണ്ണനാ

൫൬. പാവാരം പാരുപതീതി പാവാരികോ, ഇദം തസ്സ കുലസമുദാഗതം നാമം, സോ പന മഹദ്ധനോ മഹാഭോഗോ നഗരേ സേട്ഠിടാനേ റിതോ. തേനാഹ “ദുസ്സപാവാരികസേട്ഠിനോ”തി. ദീഘത്താ ദീഘതമത്താ. സോ കിര പമാണതോ ഉപവച്ഛയതോ ദിയഡ്ഢരതനം അതിക്കമ്മ റിതോ. ഏവംലദ്ധനാമോതി “ദീഘതപസ്സീ”തി ലദ്ധസമഞ്ഞോ. ബാഹിരായതനേതി തിത്ഥിയസമയേ പിണ്ഡപാതോതി വോഹാരോ നത്ഥി, തസ്സമാ സാസനവോഹാരേന “പിണ്ഡപാതപ്പടിക്കന്തോ”തി വുത്തന്തി അധിപ്പായോ.

ദസ്സേതീതി ദേസേതി. റപേതീതി അഞ്ഞമഞ്ഞേസങ്കരതോ വവത്ഥപേതി. കിരിയായാതി കരണേന. പവത്തിയാതി പവത്തനേന. ദണ്ഡാനി പഞ്ഞപേതീതി ഏത്ഥ കസ്സമാ ഭഗവതാ ആദിതോവ തഥാ ന പുച്ഛിതന്തി? യസ്സമാ സാ തസ്സമിം അത്ഥേ സഭാവനിരുത്തി ന ഹോതി, സാസനേ ലോകേ സമയന്തരേസു ച താദിസോ സമുദാചാരോ നത്ഥി, കേവലം പന തസ്സേവ നിഗണ്ഠസ്സായം

കോട്ഠാലകസദിസോ സമുദാചാരോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “കമ്മാനി പഞ്ഞപേതി” ഇച്ചേവാഹ. അചിത്തകന്തി ചിത്തരഹിതം, ചിത്തേന അസമുട്ഠാപിതന്തി അത്ഥോ. കഥം പന തദുഭയസ്സ ചിത്തേന വിനാ സമ്ഭവോതി ചോദനം സന്ധായ തത്ഥ നിദസ്സനമാഹ “യഥാ കിരാ”തിആദി. പടിവിഭത്താനന്തി അത്ഥതോ ഭിന്നാനം. പടിവിസിട്ഠാനന്തി വിസേസനപദവസേന സദുതോപി ഭിന്നാനം. വചനം പതിട്ഠപേതുകാമോതി ദീഘതപസ്സിനോ യഥാവുത്തവചനം പതിട്ഠപേതുകാമോ. തസ്ഥിന്ഹി പതിട്ഠാപിതേ തേനപ്പസങ്ഗേന ആഗതോ, ഉപാലി ഗഹപതി തസ്ഥിം പദേസേ ധമ്മം ദിസ്വാ സാസനേ അഭിപ്പസീദിസ്സതി.

കഥാ ഏവ ഉപരി വാദാരോപനസ്സ വത്സുഭാവതോ കഥാവത്സു. കഥായം പതിട്ഠപേസീതി കഥാവത്സുസ്ഥിം, തദത്ഥേ വാ പതിട്ഠപേസി. യഥാ തം വാദാരോപനഭയേന ന അവജാനാതി, ഏവം തസ്സം കഥായം, തസ്ഥിം വാ അത്ഥേ ദീഘതപസ്സിം യാവതതിയം വാദേ പതിട്ഠപേസി. വാദന്തി ദോസം.

൧൭. ഇദാനി ചേതനാസമ്പയുത്തധമ്മന്വി ഗഹേത്വാ കായകമ്മാദിവസേന സങ്ഗഹേത്വാ ദസ്സേതും “അപിചാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ തിവിധം കായദുച്ചരിതം കായകമ്മം നാമാതിആദി “കമ്മസ്സ കിരിയായാ”തി പാളിയം അകുസലകമ്മസ്സ അധിഗതത്താ വുത്തം, പുണ്ണേ പന അട്ഠകാമാവചരകുസലചേതനാതിആദി സാവജ്ജം അനവജ്ജഞ്ച സാമഞ്ഞതോ ഏകജ്ജം കത്വാ ദസ്സിതം. കസ്ഥാ പനേത്ഥ ചേതനാ ന ഗഹിതാതി ആഹ “ഇമസ്ഥിം സുത്തേ കമ്മം ധൂര”ന്തി. കായകമ്മാദിഭേദം കമ്മമേവ ധൂരം ജേട്ഠകം പുണ്ണുഗ്ഗമം, ന ചേതനാമത്തമേവ. ഏവമാഗതേപിതി കമ്മാനീതി ഏവം നാമേന ആഗതേപി ചേതനാ ധൂരം, തത്ഥ ചേതനം ജേട്ഠകം പുണ്ണുഗ്ഗമം കത്വാ വുത്തന്തി അധിപ്പായോ. കഥം പന തത്ഥ കമ്മന്തി വാ കമ്മാനീതി വാ ആഗതേ തേസം ചേതനായ ധൂരഭാവോതി ആഹ “യത്ഥ കത്ഥചി...പേ... ലഭതീ”തി. തത്ഥ യത്ഥ കത്ഥചിതി യസ്ഥിം കിസ്ഥിഞ്ചി ദ്വാരേ. സാ വുത്താവതി സാ ചേതനാ വുത്താവ, യാ കായസങ്ഖാരാദിപരിയായേന (യസ്സ കസ്സചി കമ്മസ്സ കായദ്വാരാദിസു പവത്താപനചേതനാ) സമ്പയുത്തധമ്മാപി തദഗ്ഗേന ലോകിയാപി ലോകുത്തരാപി കമ്മമേവ, അഭിജ്ജയാദയോ പന ചേതനാപക്ഖികാതി ദട്ഠഞ്ചം.

മഹന്തന്തി കടുകഫലം. ന കിലമതി സപ്പാടിഹാരിയത്താ പടിഞ്ഞായ. ഇദാനി തേസം സപ്പാടിഹാരിയതം ദസ്സേതും “തഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. യദി അകുസലം പത്വാ കായകമ്മം വചികമ്മം മഹന്തന്തി വദന്തോ ന കിലമതി, അഥ കസ്ഥാ ഭഗവാ ഇധ അകുസലം മനോകമ്മം മഹാസാവജ്ജം കഥേസീതി ആഹ “ഇമസ്ഥിം പന ഠാനേ”തിആദി. യാവതതിയം പതിട്ഠാപനമത്തേന ഗതമഗ്ഗം പടിപജ്ജന്തോ. തേനാഹ “കിഞ്ചി അത്ഥനിപ്ഫത്തിം അപസ്സന്തോപി”തി.

൧൮. നിവാസട്ഠാനഭൂതോ ബാലകോ ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി ബാലകിനീ. സത്സുപടിഞ്ഞാതതായ നിഗണ്ഠാനം മഹാതി സമ്ഭാവിതത്താ മഹാനിഗണ്ഠോ.

൬൦. ആവട്ടേതി പുരിമാകാരതോ നിവത്തേതി അത്തനോ വസേ വത്തേതി ഏതായാതി ആവട്ടനീ, മായാ. തേനാഹ “ആവട്ടേത്വാ ഗഹണമായ”ന്തി. സത്സുപടിഞ്ഞാനം ബുദ്ധദസ്സനേ ചിത്തമേവ ന ഉപ്പജ്ജതി, അയമേത്ഥ ധമ്മതാ. സചേ പന സോ തം പടിഞ്ഞം അപ്പഹായ ബുദ്ധാനം സമ്മുഖീഭാവം

ഉപഗച്ഛേത്യ, സത്തയാ മുദ്ധാ ഫലേത്യ, തസ്മാ ഭഗവാ “മാ അയം ബാലോ വിനസ്സി”തിആദിതോവ യഥാ സമ്മുഖീഭാവം ന ലഭതി, തഥാ കരോതി. സ്വായമത്ഥോ പാഥികപുത്തസമാഗമേന ദീപേതഞ്ജോ. ദസ്സനസമ്പത്തിനിയാമമാഹ “തമാഗതം ഹീ”തിആദി. ആഗമാ നു വോ ഇയ തുർഹാകം സന്തികം.

൬൧. വചിസച്ചേ പതിട്ഠഹിത്വാതി യഥാപടിഞ്ഞാതായ പടിഞ്ഞായ റത്വാ.

൬൨. സീതോദകേ അമതാ പാണാ പാനകാലേ പന മരന്തി, തേപി തേന സീതോദകപരിഭോഗേന മാരിതാ ഹോന്തി, തസ്മാ തപസ്സിനാ നാമ സഞ്ചേന സഞ്ചം സീതോദകം ന പരിഭുഞ്ജിതബുന്തി തേസം ലഭി. പാകതികം വാ ഉദകം സത്തോതി പുരാതനാനം നിഗണ്ഠാനം ലഭി. തേനാഹ “സത്തസത്തായ സീതോദകം പടിക്ഖിപന്തി”തി. തേസം തം അധുനാതനനിഗണ്ഠാനം വാദേന വിരുജ്ജ്വതി. തേ ഹി പഥവിആദിനവപദത്ഥതോ അത്തമേവ ജീവിതം പടിജാനന്തി. ചിത്തേന സീതോദകം പാതുകാമോ പരിഭുഞ്ജിതുകാമോ ഹോതി രോഗേ റത്വാപി സത്താനം ചിത്തസ്സ തഥാ ന വിതതതാ. തേനാഹ - “തേനസ്സ മനോദണ്ഡോ തത്ഥേവ ഭിജ്ജതി”തി. തേനാതി സീതോദകം പാതും പരിഭുഞ്ജിതുഞ്ച ഇച്ഛന്നേന. അസ്സാതി യഥാവുത്തസ്സ നിഗണ്ഠസ്സ. തത്ഥേവാതി തഥാചിത്തുപ്പാദനേ ഏവ. ഭിജ്ജതി സംവരസ്സ വികോപിതത്താ. തഥാഭൂതോ സോ നിഗണ്ഠോ സീതോദകം ചേ ലഭേത്യ, കതിപയം കാലം ജീവേത്യ, അലാഭേന പന പരിസുസ്സമാനകണ്ഠോട്ഠതാലുജിവ്ഠാആദികോ സബ്ബസോ പരിദാഹാഭിഭൂതോ മരേത്യ. തേനാഹ - “സീതോദകം അലഭമാനോ കാലം കരേയ്യാ”തി. കസ്മാ? യസ്മാ സീതോദകം പിവായ സന്നിസ്സിതചിത്തസ്സ മരണം ഹോതി, തസ്മാ വുത്തം “മനോദണ്ഡോ പന ഭിന്നോപി ചുതിമ്പി ആകഡ്ഢതി”തി. യസ്മാ പന തഥാഭൂതചിത്തസ്സ നിഗണ്ഠസ്സ മനോസത്തേസു നാമ ദേവേസു ഉപപത്തി ഹോതീതി തിത്ഥിയാനം ലഭി, തസ്മാ വുത്തം “മനോദണ്ഡോ പന ഭിന്നോപി പടിസന്ധിമ്പി ആകഡ്ഢതി”തി. ഇതീതി ഏവം “ഇയാസ്സ നിഗണ്ഠോ”തിആദിആകാരേന. നന്തി ഉപാലിം ഗഹപതിം. മഹത്തോതി വദാപേസി “മനോപടിബദ്ധോ കാലകരോതീ”തി വദത്തോതി അധിപ്പായോ.

ഉപാസകസ്സാതി ഉപാലിസ്സ ഗഹപതിസ്സ. മുച്ഛാവസേനാതിആദിനാ അന്വയതോ ബൃതിരേകതോ ച മനോദണ്ഡസ്സ മഹന്തം വിഭാവേതി. ചിത്തസന്തതിപ്പവത്തിമത്തേനേവാതി വിനാ കായദണ്ഡേന വചിദണ്ഡേന ച കേവലം ചിത്തസന്തതിപ്പവത്തിമത്തേന. ഭിജ്ജിത്വാപിതി ഏതഥ പി-സദേന അഭിജ്ജിത്വാപി. അനിയ്യാനികാതി അപ്പാടിഹിരാ, അയുത്താതി അത്ഥോ. സല്ലക്ഖേസി ഉപാസകോതി വിഭത്തിം വിപരിണാമേത്വാ യോജനാ. പണ്ഠപടിഭാനാനീതി ഞാതും ഇച്ഛിതേ അത്ഥേ ഉപ്പജ്ജനകപടിഭാനാനി.

“മനോപടിബദ്ധോ കാലം കരോതീ”തി വദത്തേന അത്ഥതോ മനോദണ്ഡസ്സ തദുത്തരഭാവോ പടിഞ്ഞാതോ ഹോതീതി ആഹ “ഇദാനി മനോദണ്ഡോ മഹത്തോതി ഇദം വചന”ന്തി. തഥാ ചേവ വുത്തം - “മനോദണ്ഡോവ ബലവാ മഹത്തോതി വദാപേസി”തി.

൬൩. പാണാതിപാതാദിതോ യമനം യാമോ, ചതുബ്ബിയോ യാമോ ചതുയാമോ, ചതുയാമസഞ്ഛാതേന സംവരേന സംവുതോ ചാതുയാമസംവരസംവുതോ. അട്ഠകമായം പന യാമ-സദോ കോട്ഠാസപരിയായോതി “ഇമിനാ ചതുകോട്ഠാസേനാ”തി വുത്തം. പിയജാതികം

രൂപാദിആരമ്മണം രാഗവസേന ബാലേഹി ഭാവനീയത്താ “ഭാവിത”ന്തി
വുച്ചതീതി ആഹ “ഭാവിതന്തി പഞ്ച കാമഗുണാ”തി.

യോ സബ്ബം പാപം ആസവഞ്ച വാരേതീതി സബ്ബവാരി, തസ്സ നവസു
പദത്ഥേസു സത്തമോ പദത്ഥോ, തേന സബ്ബവാരിനാ പാപം വാരിത്വാ റിതോതി
സബ്ബവാരിവാരിതോ . തേനാഹ “സബ്ബേന പാപവാദേണ വാരിതപാപോ”തി.
തതോ ഏവ സബ്ബസ്സ വാരിതബ്ബസ്സ ആസവസ്സ യുനനതോ സബ്ബവാരിയുതോ.
വാരിതബ്ബസ്സ നിവാരണവസേന സബ്ബവാരിനോ ഫുടോ ഫുസിതോതി
സബ്ബവാരിഫുടോ. സഞ്ചാതന്തി സഹസാ ഹനനം, അസഞ്ചേതനികവധന്തി
അത്ഥോ. കതരസ്ഥിം കോട്ഠാസേതി തീസു ദണ്ഡകോട്ഠാസേസു
കതരകോട്ഠാസേ.

൬൪. ഖലിയതി സമാദിയതീതി ഖലം, രാസീതി ആഹ - “ഏകം മംസഖലന്തി
ഏകം മംസരാസി”ന്തി. വിജ്ജായരഇദ്ധിയാ ഇദ്ധിമാ. സാ പന ഇദ്ധി യസ്ഥാ
ആനുഭാവസമ്പന്നസ്സേവ ഇജ്ജന്തി, ന യസ്സ കസ്സചി. തസ്ഥാ ആഹ
“ആനുഭാവസമ്പന്നോ”തി. വിജ്ജാനുഭാവവസേനേവ ആനുഭാവസമ്പന്നോ. ചിത്തേ
വസീഭാവപ്പത്തോ ആനുഭാവായ ഏവ വിജ്ജായ പഗുണഭാവപാദനേന.
ഏതേന വസീഭാവം ലോകിയസമത്താവസേന ഭഗവാ ഉപാലിം ഗഹപതിം
പത്തേപേതുകാമോ ഏവമാഹ. ലോകികാ ഹി “ഭാവനാമയഇദ്ധിയാ ഇദ്ധിമാ
ചേതോവസീഭാവപ്പത്തോ പരൂപചാതം കരോതീ”തി മത്തന്തി. തഥാ ഹി തേ
ഇസയോ പരേസം സംവണ്ണേന്തി, ഇസീനം ആനുഭാവം കിത്തേന്തി. യം പനേത്ഥ
വത്തബ്ബം, തം പരതോ ആഗമിസ്സതീതി.

൬൫. അരഞ്ഞമേവ ഹുത്ഥാതി സബ്ബസോ അരഞ്ഞമേവ ഹുത്ഥാ.
അരഞ്ഞഭാവേന അരഞ്ഞം ജാതം, ന നാമമത്തേന. ഇസീനം അത്ഥായാതി
ഇസീനം ആസാദനത്ഥായ.

ഗോധാവരീതീരതോ നാതിദൂരേ. ഉസൂയമാനോതി “ന മം ഏസ ജനോ
പരിവാരേതീ”തി ഉസൂയം കരോന്തോ. കിലിട്ഠോ വതാതി
പങ്കദന്തരജസിരതാദിഹി കിലിട്ഠസരീരോ. അനഞ്ജിതമണ്ഡിതോതി
അനഞ്ജിതക്ഖികോ സബ്ബേന, സബ്ബം അമണ്ഡിതോ ച. തസ്ഥിം കാലേ
“കാലസ്സേവ അക്ഖിനം അഞ്ജനം മങ്ഗല”ന്തി മനുസ്സാനം ലദ്ധി, തസ്ഥാ
അനഞ്ജനം വിസുഗ്ഗം ഗഹിതം.

രാജാ തസ്സ വചനം ഗഹേത്ഥാതി “വേദേസു ഞ്ഠദിസം ആഗതം ഭവിസ്സതീതി
ഏവം, ഭന്തേ”തി രാജാ തസ്സ പുരോഹിതസ്സ വചനം ഗഹേത്ഥാ.
ഉസുമജാതഹദയോതി ഉത്തത്തഹദയോ. നാസികാനം അപ്പഹോന്തേ മുഖേന
അസ്സസന്തോ.

വിജിതജയേഹി ആഗന്താ നക്ഖത്തയുത്തം ആഗമേന്തേഹി
നിസീദിതബ്ബുടാനം ജയഖണ്ഡാവാരട്ഠാനം. ഉദകവുട്ഠിപാതനാദി തസ്ഥിം
പാപകമ്മേ അസമങ്ഗിഭൂതാനന്വി സമനുത്തതായ അന്തോകരണത്ഥം കതം.
കതഭണ്ഡവുട്ഠിതി ആഭരണവസ്സം. മഹാജനോ സമനുത്തോ ജാതോതി യോജനാ.
മാതുപോസകരാമോതി മാതരി സമ്മാപടിപന്നോ രാമോ നാമ ഏകോ
പുരിസോ. അസമങ്ഗിഭൂതാനന്തി അസമനുത്താനം.

അവകിരിയാതി അസുസ്സുസതം പടിച്ചു. ഫൂലിങ്ഗാനീതി അഗ്നികണാനി. പതന്തികായേതി കായേ ഇതോ ചിതോ നിപതന്തി. ഏതേ കിര നിരയം വിവരിത്വാ മഹാജനസ്സ ദസ്സേന്തി.

യമാഫാസുകുട്ഠാനന്തി മയം കഞ്ചിപി ദേസം ഉദിസ്സ ന ഗച്ഛാമ, യത്ഥ പന വസന്തസ്സ പഞ്ചജിതസ്സ ഫാസു ഹോതി, തം യമാഫാസുകുട്ഠാനം ഗച്ഛാമാതി അധിപ്പായോ. സങ്ഘാതി സംഹതാ. ഗണാതി തത്ത്വസേണിഭാവേന ഗണിതബ്ബതായ ഗണാ. ഗണീഭൂതാതി ഏകജ്ജ്യാസയാ ഹുത്വാ രാസിഭൂതാ. അഭിന്നാദാനന്തിആദിസുപി നിരയേ പച്ചിത്വാ മനുസ്സലോകം ആഗതസ്സ വിപാകാവസേസേനാതി ആനേത്വാ യോജേതബ്ബം.

പഗുണ്ഹിസ്സാമീതി സമ്ഭാവനം ഉപ്പാദേസ്സാമി. നേസം കത്തബ്ബന്തി ചിന്തേസീതി യോജനാ. കിം ചിന്തേസി? ആഘാതം ഉപ്പാദേത്വാ അനത്ഥകരണുപായം. തേനാഹ “സോ ധമ്മകമാപരിയോസാനേ”തിആദി. നാഗബലപിച്ഛില്ലാദീനന്തി നാഗബലസാസപഅക്കോലതേലകണികാരനിയ്യാസാദീനം ചിക്ഖല്ലാനം. വിഹേയ്യിംസു നിരയാദികമാഹി ഘട്ടേന്താ. ഛരദാരാരമ്മണേതി ചക്ഖാദീനം ഛരണം ദാരാനം ആരമ്മണഭൂതേ രൂപാദിവിസയേ.

നവ വുട്ഠിയോതി ഉദകവുട്ഠി സുമനപുപ്ഫവുട്ഠി മാസകവുട്ഠി കഹാപണവുട്ഠി ആഭരണവുട്ഠി ആവുധവുട്ഠി അങ്ഗാരവുട്ഠി പാസാണവുട്ഠി വാലികാവുട്ഠിതി ഇമാ നവ വുട്ഠിയോ. അവഞ്ചയീതി സക്കാരം കരോന്തോ വിധ ഹുത്വാ അസക്കാരം കരോന്തോ അനത്ഥചരണേന വഞ്ചയി. അദൃസകേതി അനപരാധേ.

“ദിട്ഠമങ്ഗലികാ ബ്രാഹ്മണകത്താ”തി ജാതകുട്ഠകമാദീസു (ജാ° അട്ഠ° ൪.൧൫.മാതങ്ഗജാതകവണ്ണനാ) ആഗതം, ഇധ പന “സേട്ഠിധീതാ”തി. വാരേയ്യത്ഥായാതി ആവാഹത്ഥായ, അസ്സാതി പേസീതപുഗ്ഗലസ്സ. താദീസേന നീചകുലസംവത്തനിയേന കമ്മുനാ ലഭോകാസേന ചണ്ഡാലയോനിയം നിബ്ബത്തോ.

ചമ്മഗേഹേതി ചമ്മേന ഛരാദിതേ ഗേഹേ. മാതങ്ഗോത്ഥേവസ്സ നാമം അഹോസി ജാതിസമുദാഗതം. തന്തി ഘണ്ടം. വാദേന്തോ താലനേന സദു കരോന്തോ. മഹാപഥം പടിപജ്ജി ദിട്ഠമങ്ഗലികായ ഗേഹദാരസമീപേന.

തസ്സാ വേയ്യാവച്ചകരാ ചേവ ഉപട്ഠാകമനുസ്സാ പടിബദ്ധാ ച സുരാനോണ്ഡാദയോ ജാണുകപ്പരാദീഹി സുകോട്ടിതം കോട്ടിതഭാവേന മുച്ഛം ആപന്നത്താ മതോതിസത്തായ ഛരസ്സേസും.

അഥ ബോധിസത്തോ ആയുഅവസേസസ്സ അത്ഥിതായ മന്ദമന്ദേ വാതേ വായന്തേ ചിരേന സത്തം പടിലഭതി. തേനാഹ “മഹാപുരിസോ”തിആദി. ഗേഹങ്ഗണേതി ഗേഹസ്സ മഹാദാരതോ ബഹി വിവടങ്ഗണേ. പതിതോതി പാതം കത്വാ ഇച്ഛിതത്ഥനിപ്ഫത്തിം അന്തരം കത്വാ അനുപ്ಪവേസേന നിപന്നോ. ദിട്ഠമങ്ഗലികായാതി ദിട്ഠമങ്ഗലികാകാരണേന.

യസന്തി വിഭവം കിത്തിസദുഞ്ച. ചന്ദന്തി ചന്ദമണ്ഡലം, ചന്ദവിമാനന്തി അത്ഥോ. ഉച്ഛിട്ഠഗേഹേതി പരേഹി പരിഭുത്തഗേഹേ. മണ്ഡപേതി നഗരമജ്ജേയേ

മഹാമണ്ഡപേ.

വീരമണിമൂലന്തി വീരമൂലം, പാദേസു ബദ്ധമണിമൂലഞ്ച. യാവതാ വാചുഗുതാ പരിയത്തീതി യത്തകോ മനുസ്സുവചിദാരതോ ഉഗ്ഗതോ നിക്ഖനോ പവത്തോ, യംകിഞ്ചി വചിമയന്തി അത്ഥോ. ആകാസങ്ഗണേതി വിവടങ്ഗണേ.

ദുമ്മവാസീതി ധൂമോ ധൂസരോ, അനഞ്ജിതാമണ്ഡിതോതി അധിപ്പായോ. ഓതല്ലുകോതി നിഹീനജ്ജ്യാസയോ, അപ്പാനുഭാവോതി അത്ഥോ. പടിമുഞ്ച കണ്ഠേതി യാവ ഗലവാടകാ പാരുപിത്വാ. കോ രേതുവന്തി അരേ കോ നാമ ത്വം.

പകതന്തി പടിയത്തം നാനപ്പകാരതോ അഭിസങ്ഖതം. ഉത്തിട്ഠപിണ്ഡന്തി അന്തരഘരം ഉപഗമ്മ ത്വാ ലദ്ധഞ്ചപിണ്ഡം, ഭിക്ഖവാഹാരന്തി അത്ഥോ. ലഭതന്തി ലച്ഛതു. സപാകോതി മഹാസത്തോ ജാതിവസേന യമാഭൂതം അത്താനം ആവികരോതി.

അത്ഥത്ഥിതം സദുഹതോതി സമ്പരായികസ്സ അത്ഥസ്സ അത്ഥിഭാവം സദുഹന്തസ്സ. അപേഹിതി അപഗച്ഛ. ഏത്തോതി ഇമസ്ഥാ റാനാ. ജമ്മാതി ലാമക.

അനുപവേത്തേതി അജങ്ഗലേ ഉദകസമ്പന്നേ വേത്തേ ഫലവിസേസം പച്ചാസീസന്താ. ഏതായ സദ്ധായ ദദാഹിദാനന്തി നിന്നം മലഞ്ച പൂരേന്തോ മേഘോ വിയ ഗുണവന്തേ നിഗ്ഗുണേ ച ദാനം ദേഹി, ഏവം ദേന്തോ ച അപ്പേവ ആരായയേ ദക്ഖിണേയ്യേതി. ദക്ഖിണേയ്യേതി സീലാദിഗുണസമന്നാഗതേ.

താനീതി തേ ബ്രാഹ്മണാ. വേണുപദരേനാതി വേളുവിലീവേന.

ഗിരിം നവേന ഖണ്ഡസീതി പബ്ബതം അത്തനോ നവേന ഖണ്ഡന്തോ വിയ അഹോസി. അയോതി കാലലോഹം. പദഹസീതി അഭിഭവസി, അത്തനോ സരീരേന അഭിഭവന്തോ വിയ അഹോസി.

ആവേധിതന്തി ചലിതം വിപരിവത്തേത്വാ റിതം. പിട്ഠിതോതി പിട്ഠിപസ്സേന. ബാഹും പസാരേതി അകമ്മനേയ്തന്തി അകമ്മക്ഖമം ബാഹുദ്വയം മദ്ധ്യം സുകഖദണ്ഡകം വിയ കേവലം പസാരേതി, ന സമിഞ്ജേതി, സേതാനി അക്ഖിനി പരിവത്തന്നേ കണ്ഠമണ്ഡലസ്സ അദിസ്സനതോ.

ജീവിതന്തി ജീവനം.

വേഹായസന്തി ആകാസേ. പഥധുനോതി പഥഭൂതധുനോ വിയ.

സന്തമ്പിന കരോതീതി “ഇമേ കുലപ്പസുതാ”തി സന്താമത്തമ്പി ന കരോതി. ദന്തകട്ഠകുച്ഛിട്ഠകന്തി ഖാദിതദന്തകട്ഠന്താ വുത്തം. ഏതസ്സേവ ഉപരി പതിസ്സതി അപ്പദുട്ഠപദോസഭാവതോ, മഹാസത്തസ്സ തദാ ഉക്കംസഗതവേത്തഭാവതോ. ഇദ്ധിവിസയോ നാമ അചിന്തേയ്യോ, തസ്ഥാ കഥം സൂരിയസ്സ ഉഗ്ഗന്തും നാദാസീതി ന ചിന്തേതഞ്ചം. അരുണുഗ്ഗം ന പത്തായതീതി തസ്ഥിം പദേസേ അരുണപഭാ ന പത്തായതി, അന്ധകാരോ ഏവ ഹോതി.

യക്ഖാവട്ടോ നു വോ അയം കാലവിപരിയായോ. മഹാപഞ്ഞത്തി മഹന്താനം പഞ്ഞാനം അധിട്ഠാനഭൂതം. ജനപദസ്സ മുഖം പസ്സുമാതി ഇമസ്സ ജനപദവാസിനോ ജനസ്സ ഉപദുവേന മങ്കുഭൂതം മുഖം പസ്സു.

ഏതസ്സ കമാ ഏതസ്സേവ ഉപരി പതിസ്സതീതി യാഹി തേന പാരമിതാപരിഭാവനസമിദ്ധാഹി നാനാസമാപത്തിവിഹാരപരിപൂരിതാഹി സീലദിട്ഠിസമ്പദാഹി സുസഞ്ചതസന്താനേ മഹാകരുണാധിവാസേ മഹാസത്തേ അരിയൂപവാദകമ്മഅഭിസപസഞ്ചാതാ ഫരുസവാചാ പവത്തിതാ, സാ അഭിസപി തസ്സ വേത്തവിസേസഭാവതോ തസ്സ ച അജ്ജയാസയഫരുസതായ ദിട്ഠയമ്മവേദനിയകമ്മം ഹുത്വാ സചേ സോ മഹാസത്തം ന ഖമാപേതി, സത്തമേ ദിവസേ വിപച്ചനസഭാവം ജാതം, ഖമാപിതേ പന മഹാസത്തേ പയോഗസമ്പത്തി പടിബാഹിതത്താ അവിപാകധമ്മതം ആപജ്ജതി അഹോസികമ്മഭാവതോ. അയഞ്ഹി അരിയൂപവാദപാപസ്സ ദിട്ഠയമ്മവേദനിയസ്സ ധമ്മതാ, തേന വുത്തം 'ഏതസ്സ കമാ ഏതസ്സേവ ഉപരി പതിസ്സതീ'തിആദി. മഹാസത്തോ പന തം തസ്സ ഉപരി പതിതും ന അദാസി, ഉപായേന മോചേസി. തേന വുത്തം ചരിയാപിടകേ (ചരിയാം ൨.൬൪) -

“യം സോ തദാ മം അഭിസപി, കുപിതോ ദുട്ഠമാനസോ; തസ്സേവ മത്ഥകേ നിപതി, യോഗേന തം പമോചയി”ന്തി.

യഞ്ഹി തത്ഥ സത്തമേ ദിവസേ ബോധിസത്തേന സൂരിയുഗ്ഗമനനിവാരണം കതം, അയമേത്ഥ യോഗോതി അധിപ്പേതോ. യോഗേന ഹി ഉബ്ബുജ്ഛാ സരാജികാ പരിസാ നഗരവാസിനോ നേഗമാ ചേവ ജാനപദാ ച ബോധിസത്തസ്സ സന്തികം താപസം ആനേത്വാ ഖമാപേസും. സോ ച ബോധിസത്തസ്സ ഗുണേ ജാനിത്വാ തസ്ഥിം ചിത്തം പസാദേസി. യം പനസ്സ മത്ഥകേ മത്തികാപിണ്ഡസ്സ റപനം, തസ്സ ച സത്തയാ ഫാലനം കതം, തം മനുസ്സാനം ചിത്താനുരക്ഖണത്ഥം. അത്തമാ ഹി - “ഇമേ പബ്ബജിതാ സമാനാ ചിത്തസ്സ വസേ വത്തന്തി, ന പന ചിത്തം അത്തനോ വസേ വത്താപേന്തി”തി മഹാസത്തമ്പി തേന സദിസം കത്വാ ഗണ്ഠേയ്യും, തദസ്സ തേസം ദീഘരത്തം അഹിതായ ദുക്ഖായാതി. തേനാഹ “അമസ്സാ”തിആദി.

ലോഹകൂടവസ്സന്തി അയഗുളവസ്സം. തദാ ഹി രതനമത്താനി ദിയഡ്ഢരതനമത്താനിപി തിവിണ്ണസാനി അയഗുളമണ്ഡലാനി ഇതോ ചിതോ ച നിപത്താ മനുസ്സാനം സരീരാനി ഖണ്ഡഖണ്ഡകാനി അകംസു. കലലവസ്സന്തി തനുകകദ്രമപടലകദ്രമം. ഉപഹച്ചാതി ആഘാടേത്വാ. തദേവ മജ്ജയാരത്തം.

൬൭. അനുവിചകാരന്തി അനുവിചകരണം. കാരണേഹി ദീഹി അനിയ്യാനികസാസനേ റിതാനം അത്തനോ സാവകത്തം ഉപഗതേ പഗ്ഗഹനിഗ്ഗഹാനി ദസ്സേതും “കസ്ഥാ”തിആദി വുത്തം.

൬൯. അനുപുബ്ബിം കമന്തി (ദീം നിം ദീം ൨.൧൭-൧൬; അം നിം ദീം ൩.൮.൧൨) അനുപുബ്ബിയാ അനുപുബ്ബം കമേതബ്ബകമം, കാ പന സാ? ദാനാദികമാ. ദാനകമാ താവ പചുരജ്ജനേസുപി പവത്തിയാ സബ്ബസാധാരണത്താ സുകരത്താ സീലേ പതിട്ഠാനസ്സ ഉപായഭാവതോ ച ആദിതോവ കമിതാ . പരിച്ചാഗസീലോ ഹി പുഗ്ഗലോ പരിഗ്ഗഹവത്ഥുസു നിസ്സഞ്ചഭാവതോ സുഖേനേവ സീലാനി സമാദിയതി, തത്ഥ ച സുപ്പതിട്ഠിതോ ഹോതി. സീലേന

ദായകപടിഗൃഹണവിസുദ്ധിതോ പരാനുഗൃഹം വത്യാ
പരപീഠാനിവത്തിവചനതോ, കിരിയയമ്മം വത്യാ അകിരിയയമ്മവചനതോ,
ഭോഗയസസ്വത്തിഹേതും വത്യാ ഭവസ്വത്തിഹേതുവചനതോ ച
ദാനകമാനന്തരം സീലകമാ കമിതാ. തഞ്ച സീലം വട്ടനിസ്സിതം, അയം
ഭവസ്വത്തി തസ്സ ഫലന്തി ദസ്സനത്ഥം, ഇമേഹി ച ദാനസീലമയേഹി
പണീതചരിയഭേദഭിന്നേഹി പുണ്ണകിരിയവത്ഥുഹി ഏതാ
ചാതുമഹാരാജികാദീസു പണീതതരാദിഭേദഭിന്നാ അപരിമേയ്യാ
ഭോഗഭവസ്വത്തിയോതി ദസ്സനത്ഥം തദനന്തരം സഗ്ഗകമാ. സ്വായം സഗ്ഗോ
രാഗാദീഹി ഉപക്കിലിട്ഠോ സബ്ബദാ അനുപക്കിലിട്ഠോ അരിയമഗ്ഗോതി
ദസ്സനത്ഥം സഗ്ഗാനന്തരം മഗ്ഗോ, മഗ്ഗഞ്ച കമേന്തേന തദധിഗമൂപായസന്ദസ്സനത്ഥം
സഗ്ഗപരിയാപന്നാപി പശേവ ഇതരേ സബ്ബേപി കാമാ നാമ ബഹാദീനവാ
അനിച്ഛാ അദ്ധുവാ വിപരിണാമയമ്മാതി കാമാനം ആദീനവോ. ഹീനാ ഗമ്മാ
പോമുജ്ജനികാ അനരിയാ അനത്ഥസഞ്ചിതാതി തേസം ഓകാരോ
ലാമകഭാവോ, സബ്ബേപി ഭവാ കിലേസാനം വത്ഥുഭൂതാതി തത്ഥ സംകിലേസോ.
സബ്ബസോ കിലേസവിപ്പമുത്തം നിബ്ബാനന്തി നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസോ ച
കമേതബ്ബോതി അയമത്ഥോ മഗ്ഗന്തീതി ഏത്ഥ ഇതി-സദേന ദസ്സിതോതി
വേദിതബ്ബം.

സുഖാനം നിദാനന്തി ദിട്ഠധമ്മികാനം സമ്പരായികാനം
നിബ്ബാനസഞ്ചിതാനഞ്ചാതി സബ്ബേസമ്പി സുഖാനം കാരണം. യഞ്ചി കിഞ്ചി
ലോകേ ഭോഗസുഖം നാമ, തം സബ്ബം ദാനനിദാനന്തി പാകടോ അയമത്ഥോ. യം
പന ത്യാനവിപസ്സനാമഗ്ഗഫലനിബ്ബാനപടിസംയുത്തം സുഖം, തസ്സപി ദാനം
ഉപനിസ്സയപച്ചയോ ഹോതിയേവ. സമ്പത്തിനം മൂലന്തി യാ ഇമാ ലോകേ
പദേസരജ്ജസിരിസ്സരിയസത്തരതനസമുജ്ജലചക്കവത്തിസമ്പദാതി ഏവംപദേദാ
മാനുസികാ സമ്പത്തിയോ, യാ ച ചാതുമഹാരാജാദിഗതാ ദിബ്ബാ സമ്പത്തിയോ,
യാ വാ പനത്താപി സമ്പത്തിയോ, താസം സബ്ബാസം ഇദം മൂലകാരണം.
ഭോഗാനന്തി ഭുഞ്ജിതബ്ബുട്ഠേന “ഭോഗോ”ന്തി ലദ്ധനാമാനം മനാപിയരൂപാദീനം,
തന്നിസ്സയാനം വാ ഉപഭോഗസുഖാനം, പതിട്ഠാ നിച്ഛലാധിട്ഠാനതായ.
വിസമഗതസ്സാതി ബൃസനപ്പത്തസ്സ. താണന്തി രക്ഖാ തതോ പരിപാലനതോ.
ലേണന്തി ബൃസനേഹി പരിപാതിയമാനസ്സ ഓലീയനപദേസോ. ഗതീതി
ഗന്തബ്ബുട്ഠാനം. പരായണന്തി പടിസരണം. അവസ്സയോതി വിനിപതിതും
അദേനോ നിസ്സയോ. ആരമ്മണന്തി ഓലുബ്ഭാരമ്മണം.

രതനമയസീഹാസനസദിസന്തി

സബ്ബരതനമയസത്തൺഗമഹാസീഹാസനസദിസം, മഹഗ്ഘം ഹുത്യാ സബ്ബസോ
വിനിപതിതും അപ്പദാനതോ. മഹാപഥവിസദിസം ഗതഗത്ത്ഠാനേ
പതിട്ഠാസമ്ഭവതോ. യമാ ദുബ്ബലസ്സ പുരിസസ്സ ആലമ്ബനരജ്ജു ഉത്തിട്ഠതോ
തിട്ഠതോ ച ഉപത്ഥമ്ഭോ, ഏവം ദാനം സത്താനം സമ്പത്തിഭവേ ഉപപത്തിയാ
റിതിയാ ച പച്ചയോ ഹോതീതി ആഹ “ആലമ്ബനട്ഠേന
ആലമ്ബനരജ്ജുസദിസ”ന്തി. ദുക്ഖനിത്ഥരണട്ഠേനാതി
ദുഗ്ഗതിദുക്ഖനിത്ഥരണട്ഠേന. സമസ്സാസനട്ഠേനാതി
ലോഭമച്ഛരിയാദിപടിസത്തുപദുവതോ സമ്മദേവ അസ്സാസനട്ഠേന.
ഭയപരിത്താണട്ഠേനാതി ദാലിദ്ദിയഭയതോ പരിപാലനട്ഠേന. മച്ഛേരമലാദീഹിതി
മച്ഛേരലോഭദോസഇസ്സാമിച്ഛാദിട്ഠിവിചികിച്ഛാദി ചിത്തമലേഹി.
അനുപലിത്തട്ഠേനാതി അനുപക്കിലിട്ഠതായ. തേസന്തി മച്ഛേരമലാദീനം.

ഏതേസം ഏവ ദുരാസദ്യോനേ. അസന്താസനദ്യോനാതി അസന്താസഹേതുഭാവേന. യോ ഹി ദായകോ ദാനപതി, സോ സമ്പതിപി ന കുതോചി സന്തസതി, പശേവ ആയതിം. ബലവന്തദ്യോനാതി മഹാബലവതായ. ദായകോ ഹി ദാനപതി സമ്പതി പക്ഖബലേന ബലവാ ഹോതി, ആയതിം പന കായബലാദീഹി. അഭിമങ്ഗലസമ്മതദ്യോനാതി “വുഡ്ഡികാരണ”ന്തി അഭിസമ്മതഭാവേന. വിപത്തിതോ സമ്പത്തിയാ നയനം ഖേമന്തഭൂമിസമ്പാപനം.

ഇദാനി മഹാബോധിചരിയഭാവേനപി ദാനഗുണം ദസ്സേതും ദാനം നാമേതന്തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അത്താനം നിയ്യാദേന്തേനാതി ഏതേന ദാനഫലം സമ്മദേവ പസ്സന്താ മഹാപുരിസാ അത്തനോ ജീവിതമ്പി പരിച്ചജന്തി, തസ്മാ കോ നാമ വിഞ്ഞുജാതികോ ബാഹിരേ വത്സുമാഹി സങ്ഗം കരേയ്യാതി ഓവാദം ദേതി. ഇദാനി യാ ലോകിയാ ലോകുത്തരാ ച ഉക്കംസഗതാ സമ്പത്തിയോ, താ സബ്ബാ ദാനതോയേവ പവത്തന്തിതി ദസ്സേന്തോ “ദാനഞ്ചി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ സക്കമാരബ്രഹ്മസമ്പത്തിയോ അത്തഹിതായ ഏവ, ചക്കവത്തിസമ്പത്തി പന അത്തഹിതായ ച പരഹിതായ ചാതി ദസ്സേതും സാ താസം പരതോ വുത്താ. ഏതാ ലോകിയാ, ഇമാ പന ലോകുത്തരാതി ദസ്സേതും “സാവകപാരമിണാണ”ന്തിആദി വുത്തം. താസുപി ഉക്കട്ഠുക്കട്ഠന്തരുക്കട്ഠന്തമേവ ദസ്സേതും കമേന ഞാണത്തയം വുത്തം. തേസം പന ദാനസ്സ പച്ചയഭാവോ ഹേട്ഠാ വുത്തോയേവ. ഏതേനേവ തസ്സ ബ്രഹ്മസമ്പത്തിയാപി പച്ചയഭാവോ ദീപിതോതി വേദിതബ്ബോ.

ദാനഞ്ച നാമ ഹിതജ്ഞാസയേന, പൂജാവസേന വാ അത്തനോ സന്തകസ്സ പരേസം പരിച്ചജനം, തസ്മാ ദായകോ പുരിസപുഗ്ഗലോ പരേസം സന്തകം ഹരിസ്സതീതി അട്ഠാനമേതന്തി ആഹ - “ദാനം ദദന്തോ സീലം സമാദാതും സക്കോതീ”തി. സീലാലങ്കാരസദിസോ അലങ്കാരോ നത്ഥി സോഭാവിസേസാവഹത്താ സീലസ്സ. സീലപുപ്ഫസദിസം പുപ്ഫം നത്ഥിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. സീലഗന്ധസദിസോ ഗന്ധോ നത്ഥിതി ഏത്ഥ “ചന്ദനം തഗരം വാപീ”തിആദികാ (ധം പം ൫൫; മിം പം ൪.൧൧) ഗാഥാ - “ഗന്ധോ ഇസീനം ചിരദിക്ഖിതാനം, കായാ ചുതോ ഗച്ഛതി മാലുതേനാ”തിആദികാ (ജാ° ൨.൧൨.൫൫) ജാതകഗാഥായോ ച ആഹരിത്വാ വത്തബ്ബാ, സീലഞ്ചി സത്താനം ആഭരണഞ്ചേവ അലങ്കാരോ ച ഗന്ധവിലേപനഞ്ച ദസ്സനീയഭാവാവഹഞ്ച. തേനാഹ “സീലാലങ്കാരേന ഹി”തിആദി.

അയം സശ്ശോ ലബ്ഭതീതി ഇദം മജ്ജിമേഹി ഛന്ദാദീഹി സമാദാനസീലം സന്ധായാഹ. തേനാഹ സക്കോ ദേവരാജാ -

“ഹീനേന ബ്രഹ്മചരിയേന, ഖത്തിയേ ഉപപജ്ജതി;
മജ്ജിമേന ച ദേവത്തം, ഉത്തമേന വിസുജ്ജതീ”തി. (ജാ° ൧.വു.൨൫;
൨.൨൨.൪൨൯; ദീ° നി° ൧° ൨.൨൫-൨൬);

ഇട്ഠോതി സുഖോ. കന്തോതി കമനീയോ. മനാപോതി മനവഡ്ഡനകോ. തം പന തസ്സ ഇട്ഠാദിഭാവം ദസ്സേതും “നിച്ചമേത്ഥ കീളാ”തിആദി വുത്തം.

ദോസോതി അനിച്ഛതാദിനാ അപ്സന്ധാദിനാ ച ദുസിതഭാവോ, യതോ തേ വിഞ്ഞുനം ചിത്തം നാരായേന്തി . അഥ വാ ആദിനം വാതി പവത്തേതീതി ആദിനവോ, പരമകപണതാ. തഥാ ച കാമാ യമാഭൂതം പച്ചവേക്ഖന്താനം

പച്ചുപതിട്ഠന്തി. ലാമകഭാവോതി അസേട്ഠേഹി സേവിതഞ്ചോ, സേട്ഠേഹി ന സേവിതഞ്ചോ നിഹീനഭാവോ. സംകിലിസ്സനന്തി വിബാധകതാ ഉപതാപതാ ച.

നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസന്തി ഏതഥ യത്തകാ കാമേസു ആദിനവാ, തപ്പടിപക്ഖതോ തത്തകാ നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസാ. അപിച - “നേക്ഖമ്മം നാമേതം അസമ്ബാധം അസംകിലിട്ഠം നിക്ഖന്തം കാമേഹി, നിക്ഖന്തം കാമസത്തായ, നിക്ഖന്തം കാമവിതക്കേഹി, നിക്ഖന്തം കാമപരിളാഹേഹി, നിക്ഖന്തം ബ്യാപാദസത്തായാ”തിആദിനാ (സാരത്ഥം ടീം മഹാവഗ്ഗ ന.൨൬; ദീ. നി. ടീം ൨.൨൭-൨൮) നയേന നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസേ പകാസേസി, പബ്ബജായ ത്യാനാദീസു ച ഗുണേ വിഭാവേസി വണ്ണേസി. കല്ല്വചിത്തന്തി ഹേട്ഠാ പവത്തിതദേസനായ അസ്സദ്ധിയാദിനം ചിത്തദോസാനം വിഗതത്താ ഉപരിദേസനായ ഭാജനഭാവുപഗമനേന കമ്മക്ഖമചിത്തം. അട്ഠകമായം പന യസ്ഥാ അസ്സദ്ധിയാദയോ ചിത്തസ്സ രോഗഭൂതാ , തദാ തേ വിഗതാ, തസ്ഥാ ആഹ “അരോഗചിത്ത”ന്തി. ദിട്ഠിമാനാദികിലേസവിഗമേന മുദുചിത്തം. കാമച്ഛന്ദാദിവിഗമേന വിനീവരണചിത്തം. സമ്മാപടിപത്തിയം ഉളാരപിതിപാമോജ്ജയോഗേന ഉദഗ്ഗചിത്തം. തത്ഥ സദ്ധാസമ്പത്തിയാ പസന്നചിത്തം. യദാ ഭഗവാ അത്താസീതി സമ്ബന്ധോ. അഥ വാ കല്ല്വചിത്തന്തി കാമച്ഛന്ദവിഗമേന അരോഗചിത്തം. മുദുചിത്തന്തി ബ്യാപാദവിഗമേന മേത്താവസേന അകമിനചിത്തം. വിനീവരണചിത്തന്തി ഉദ്ധച്ചുക്കുച്ചവിഗമേന വിക്ഖേപസ്സ വിഗതത്താ തേന അപിഹിതചിത്തം. ഉദഗ്ഗചിത്തന്തി മിനമിദ്ധവിഗമേന സമ്പഗ്ഗഹിതവസേന അലീനചിത്തം. പസന്നചിത്തന്തി വിചികിച്ഛാവിഗമേന സമ്മാപടിപത്തിയം അധിമുത്തചിത്തന്തി ഏവമേത്ഥ സേസപദാനം അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

സേയ്യമാപീതിആദിനാ ഉപമാവസേന ഉപാലിസ്സ സംകിലേസപ്പഹാനം അരിയമഗ്ഗനിപ്ഫാദനഞ്ച ദസ്സേതി. അപഗതകാളകന്തി വിഗതകാളകം. സമ്മദേവാതി സുട്ഠു ഏവ. രജനന്തി നീലപീതാദിരങ്ഗജാതം. പടിഗുണ്ഹേയ്യാതി ഗണ്ഹേയ്യ പഭസ്സരം ഭവേയ്യ. തസ്ഥിംയേവ ആസനേതി തിസ്സം ഏവ നിസജ്ജായം. ഏതേനസ്സ ലഹുവിപസ്സകതാ തിക്ഖപഞ്ഞതാ സുഖപടിപദാവിപ്പാദിഞ്ഞതാ ച ദസ്സിതാ ഹോതി. വിരജന്തി അപായഗമനീയരാഗരജാദിനം വിഗമേന വിരജം. അനവസേസദിട്ഠിവിചികിച്ഛാമലാപഗമേന വീതമലം. തിണ്ണം മഗ്ഗാനന്തി ഹേട്ഠിമാനം തിണ്ണം മഗ്ഗാനം. തസ്സ ഉപ്പത്തിആകാരദസ്സനന്തി കസ്ഥാ വുത്തം? നനു മഗ്ഗഞാണം അസങ്ഖതയമ്മാരമ്മണന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “തം ഹീ”തിആദി. തത്ഥ പടിവിജ്ഞന്തി അസമ്മോഹപടിവേധവസേന പടിവിജ്ഞന്തം. തേനാഹ “കിച്ചവസേനാ”തി.

തത്ത്രിദം ഉപമാസംസന്നം - വത്ഥം വിയ ചിത്തം, വത്ഥസ്സ ആഗന്തുക്ഖലേഹി കിലിട്ഠഭാവോ വിയ ചിത്തസ്സ രാഗാദിമലേഹി സംകിലിട്ഠഭാവോ, യോവനസിലാ വിയ അനുപുബ്ബികമാ, ഉദകം വിയ സദ്ധാ, ഉദകേ തേമേത്ഥാ ഊസഗോമയചരാരികാഭരേഹി കാളകപദേസേ സമ്മദിത്ഥാ വത്ഥസ്സ യോവനപയോഗോ വിയ സദ്ധാസിനേഹേന തേമേത്ഥാ സതിസമാധിപത്താഹി ദോസേ സിമിലേ കത്ഥാ സുതാദിവിധിനാ ചിത്തസ്സ സോധനേ വീരിയാരമ്ഭോ. തേന പയോഗേന വത്ഥേ കാളകാപഗമോ വിയ വീരിയാരമ്ഭേന കിലേസവിക്ഖമ്ഭനം, രങ്ഗജാതം വിയ അരിയമഗ്ഗോ, തേന

സുദ്ധസ്സ വത്ഥസ്സ പഭസ്സരഭാവോ വിയ വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസസ്സ ചിത്തസ്സ മഗ്ഗേന പരിയോദപന്നതി.

ദിട്ഠയമ്മോതി വത്ഥാ ദസ്സനം നാമ ഞാണദസ്സനതോ അത്തേസി അത്ഥിതി തന്നിവത്തനത്ഥം “പത്തയമ്മോ”തി വുത്തം. പത്തി ച ഞാണസമ്പത്തിതോ അത്താപി വിജ്ജതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “വിദിതയമ്മോ”തി വുത്തം. സാ പന്നേസാ വിദിതയമ്മതാ ധമ്മേസു ഏകദേസനാപി ഹോതീതി നിപ്പദേസതോ വിദിതഭാവം ദസ്സേതും “പരിയോഗാജ്ഛായമ്മോ”തി വുത്തം. തേനസ്സ സച്ചാഭിസമ്ബോധംയേവ ദീപേതി. മഗ്ഗാണഞ്ചേഹി ഏകാഭിസമയവസേന പരിഞ്ഞാദികിച്ചം സായേന്തം നിപ്പദേസേന ചതുസച്ചയമ്മം സമന്തതോ ഓഗാഹന്തം നാമ ഹോതി. തേനാഹ - “ദിട്ഠോ അരിയസച്ചയമ്മോ ഏതേനാതി ദിട്ഠയമ്മോ”തി. തിണ്ണാ വിചികിച്ഛാതി സപ്പടിയേകന്താരസദിസാ സോളസവത്ഥുകാ അട്ഠവത്ഥുകാ ച തിണ്ണാ വിചികിച്ഛാ തിണ്ണവിചികിച്ഛാ. വിഗതകമംകമോതി പവത്തിആദിസു “ഏവം നു ഖോ, കിം നു ഖോ”തി ഏവം പവത്തികാ വിഗതാ സമുച്ഛിന്നാ കമംകമാ. സാരജ്ജകരാനം പാപധമ്മാനം പഹീനത്താ തപ്പടിപക്ഖേസു സീലാദിഗുണേസു സുപ്പതിട്ഠിതത്താ വേസാരജ്ജം വിസാരദഭാവം വേയ്യത്തിയം പത്തോ. അത്തനാ ഏവ പച്ചക്ഖതോ ദിട്ഠത്താ ന തസ്സ പരോ പച്ചേതഞ്ചോ അത്ഥിതി അപരപ്പച്ചയോ.

൧൧. പണ്ഡിതോതി പത്തവാ.

൧൨. തേന ഹിസമ്മാതി ദോവാരികേന സദ്ധിം സല്ലപതിയേവ, “ഏതേവാ”തി തേന വുത്തവചനം സുത്ഥാപി തസ്സ അത്ഥം അസല്ലക്ഖേനോ. കസ്ഥാ? പരിദേവതായ. തേനാഹ “ബലവസോകേന അഭിഭൂതോ”തി.

൧൩. തേനേവാതി യേന ഉത്തരാസങ്ഗേന ആസനം സമ്മജ്ജതി, തേനേവ ഉദരേ പരിക്ഖിപന്തോ “മാഹം സത്ഥാരം മമ സരീരേന ഫുസി”ന്തി അന്തരം കരോന്തോ ഉത്തരാസങ്ഗേന തം ഉദരേ പരിക്ഖിപന്തോ പരിഗൃഹേത്ഥാ. “ദത്തപത്തേത്ത”ന്തിആദിസു (ദിം നിം ൧.൧൧൧) വിയ ദത്ത-സദ്ദോ ഏത്ഥ ബാലപരിയായോതി ആഹ “ജളോസിജാതോ”തി. ഉപട്ഠാകസ്സ അത്തമാഭാവേനാതി പുണ്യേ അത്തനോ ഉപട്ഠാകസ്സ ഇദാനി അനുപട്ഠാകഭാവേന.

൧൪. അവിഞ്ഞാണകം ദാരുസാഖാദിമയം. ബഹലബഹലം പീതാവലേപനം രങ്ഗജാതന്തി അതിവിയ ബഹലം പീതവണ്ണമഞ്ജിട്ഠആദിഅവലേപനരജനം. ഘട്ടേത്ഥാ ഉപ്പാദിതച്ഛവിം, യാ രങ്ഗം പിവതി. നില്ലോമതന്തി പുനപ്പുനം അനുലിമ്പന്നേ. ഖണ്ഡഖണ്ഡിതന്തി ഖണ്ഡഖണ്ഡിതഭാവം. രങ്ഗക്ഖമോ രജനിയോ. തേനാഹ “രാഗമത്തം ജനേതീ”തി. അനുയോഗത്തി ചോദനം. വീമംസന്തി വിചാരണം. മൂസേ കോട്ടേത്ഥാ തണ്ഡുലപരിയേസനം വിയ കദലിയം സാരപരിയേസനം വിയ ച നിഗണ്ഠവാദേ സാരവീമംസനം. തതോ ഏവ ച തം വീമംസന്തോ രിത്തകോ തുച്ഛകോവ ഹോതീതി. സബ്ബന്വി ബുദ്ധവചനം ചതുസച്ചവിനിമുത്തം നത്ഥി, തഞ്ച വീമംസിയമാനം വിത്തുനം പീതിസോമനസ്സമേവ ജനേതി, അതപ്പകഞ്ച അസേചനാഭാവേനാതി ആഹ “ചതുസച്ചകമാ ഹീ”തിആദി. യഥാ യഥാതി യദി ഖണ്ഡമുഖേന യദി ധാതായതനാദിസു അത്തതരമുഖേന ബുദ്ധവചനം ഓഗാഹിസ്സതി, തഥാ തഥാ ഗമ്ഭീരത്താണാനംയേവ ഗോചരഭാവതോ ഗമ്ഭീരമേവ ഹോതി. യോ ചേത്ഥ

പണ്ഡിതോ നിപുണോ കതപരപ്പവാദോ പണിയായ സബുമാമേന ചോദനം ആരമ്ഭിതീ തസ്സ ചോദനാ കേസഗ്ഗമത്തമ്പി ചാലേതും ന സക്കോതി. പുന സുചിരമ്പി കാലം വിചാരേണേസുപി വിമദുക്ഖമതോ, ഏവം തമാഗതവാദോ സ്വാഖ്യാതഭാവതോതി ആഹ “അനുയോഗക്ഖമോ വിമജ്ജനക്ഖമോ ചാ”തി.

൭൬. വിസയപരിഞ്ഞാണേന ദഹതി പടിപക്ഖേ സോധേതീതി യീരോ, സ്വായമസ്സ യീരഭാവോ സബുസോ സമ്മോഹവിദ്ധംസനതായാതി ആഹ - “യാ പഞ്ഞാ...പേ... തേന സമന്നാഗതസ്സാ”തി. പഭിന്നവിലസ്സാതി സമുച്ഛിന്നസബുചേതോവിലസ്സ, കിലേസമച്ചുമാരവിജയേനേവ അഭിസഖ്വാറവന്ധമാരാ ജിതാവ ഹോന്തിതി തേസം ദിന്നം ഇയ അഗ്ഗഹണം. ഈഘ-സദ്ദോ ദുക്ഖപരിയായോതി ആഹ “നിദുക്ഖസ്സാ”തി. തത്ഥ സഉപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിയാ കിലേസേന നിദുക്ഖതാ, അനുപാദിസേസനിബ്ബാനപ്പത്തിയാ വിപാകദുക്ഖേന നിദുക്ഖതാ. രജ്ജനദുസ്സനമുയ്ഹനാദിവസേന വിവിധം ഈസനതോ വിസം, വിസമേവ വേസം, രാഗാദീതി ആഹ - “വേസന്തരസ്സാതി രാഗാദിവീസം തരിത്ഥാ വിതരിത്ഥാ റിതസ്സാ”തി.

തുസിതസ്സാതി കരുണായനവസേന തുസിയാ ഇതസ്സ സംവത്തസ്സ. ഏവം സതി “മുദിതസ്സാ”തി ഇദം പുനരുത്തമേവ ഹോതി. മനുജസ്സാതി പഠമായ ജാതിയാ ഭഗവാ മനുസ്സജാതിയോ ഹുത്ഥാ വുത്താനം വക്ഖമാനാനഞ്ച വസേന സദേവകം അഭിഭവിത്ഥാ റിതോ അച്ഛരിയോ ഭഗവാതി ദസ്സേതി. സദേവകം ലോകം സംസാരതോ നിബ്ബാനസുഖം നരതി നേതി പാപേതീതി നരോ, നായകോതി അത്ഥോ, തസ്സ നരസ്സ, തേനാഹ “പുനരുത്ത”ന്തി. “മനുജസ്സാ”തി വത്ഥാ “നരസ്സാ”തി പുനരുത്തം പദം. അത്ഥവസേന അഞ്ഞമാ വുച്ചമാനേ ഏകേകഗാമായ ദസഗുണാ നപ്പഹോന്തി, ന പൂരേന്തിതി അത്ഥോ.

വിനേതീതി വിനയോ, വിനയോ ഏവ വേനേയികോതി ആഹ “സത്താനം വിനായകസ്സാ”തി. വിഞ്ഞൂനം രുചിം രാതി, ഈരേതീതി വാ രുചിരോ, സ്വായമസ്സ രുചിരഭാവോ കൂസലതായാതി ആഹ “സുചിധമ്മസ്സാ”തി. പഭാസകസ്സാതി ഞാണാലോകേന പഭസ്സരഭാവകരസ്സ. നിസ്സഖ്ഗസ്സാതി അട്ഠസുപി പരിസാസു, സദേവേ വാ സബുസ്ഥിം ലോകേ അഗ്ഗണ്ഹാപനപരിച്ചാഗേന നിസ്സടസ്സ. ഗമ്ഭീരഗുണസ്സാതി പരേസം ഞാണേന അപ്പതിട്ഠഭാവാ ഗമ്ഭീരഗുണസ്സ. തേനാഹ ഭഗവാ - “അത്ഥി, ഭിക്ഖവേ, അഞ്ഞേവ ധമ്മാ ഗമ്ഭീരാ”തിആദി (ദീഃ നിഃ ച.൨൮). അരിയായ വാ തുണ്ഹീഭാവേന മോനപ്പത്തസ്സ. ധമ്മേ റിതസ്സാതി ധമ്മകായേ സുപ്പതിട്ഠിതസ്സ. സംവുതത്തസ്സാതി അരകവിയകായസമാചാരാദിതായ സംവുതസഭാവസ്സ.

ആഗും ന കരോതീതിആദീഹി ചതുഹി കാരണേഹി, പന്തസേനാസനസ്സാതി വിവിത്തസേനാസനസ്സ. പടിമന്തനപഞ്ഞായാതി സബുപരപ്പവാദാനം വിപരാവത്തമന്തനപഞ്ഞായ. മോനം വുച്ചതി ഞാണം സബുതോ കിലേസാനം നിയുന്നതോ.

ഇസിസത്തമസ്സാതി സബുഇസിസു ജേട്ഠസ്സ സാധുതമസ്സ. സേട്ഠപ്പത്തസ്സാതി സേട്ഠം ഉത്തമം സമ്മാസമ്ബോധിം പത്തസ്സ. അക്ഖരാദിനീതി അക്ഖരപദബുജ്ജനാകാര-നിരുത്തിനിദ്രേസ-സംകാസനപകാസന-വിവരണ-വിഭജനുത്താനീകരണാനീതി ബുജ്ജനത്ഥപദാനി. സമോധാനേത്ഥാ

വിനേയജ്ഞാസയാനുരൂപം പകാസനതോ കഥനതോ പദകസ്സ. പുരി-സദോ “പുണ്യേ”തി ഇമിനാ സമാനത്ഥോതി ആഹ - “പുരിന്ദസ്സാതിസബ്ബപഥം യമ്മദാനദായകസ്സാ”തി. ഭഗവാ അസയ്ഹം സഹിതും സമത്ഥോതി ആഹ “സമത്ഥസ്സാ”തി. തേനാഹ - “തമാഗതം ബുദ്ധമസയ്ഹസാഹിന”തി (ഇതിവു നവ്ര). തേ പത്തസ്സാതി തേ ഗുണേ അനവസേസതോ പത്തസ്സ. വിത്ഥാരേത്ഥാ സംകിലേസവോദാനയമ്മം ബ്യാകരോതീതി ബ്യാകരണോ, ബ്യാകരണോ ഏവ വേയ്യാകരണോ. തന്തിപദന്തി തന്തിം ആരോപേത്ഥാ റപിതം പദം.

തണ്ഹാബന്ധനേന സഞ്ചേന വാ കിലേസബന്ധനേന അബദ്ധസ്സ. മഹാപഞ്ഞായാതി മഹാനുഭാവായ പഞ്ഞായ, മഹാവിസയാ വാ പഞ്ഞായ. സബ്ബാ ഹി ഭഗവതോ പഞ്ഞാ മഹാനുഭാവ, യമാസകം വിസയേ മഹാവിസയാ ച ഏകാദിവസേന അനവസേസതോ മഹാവിസയാ നാമ സബ്ബണ്ണതാവ. ആനുഭാവദസ്സനട്ഠേനാതി അച്ഛരിയാചിന്തേയ്യാപരിമേയ്യാസ്സ അത്തനോ ആനുഭാവസ്സ ലോകസ്സ ദസ്സനട്ഠേന . യക്ഖസ്സാതി വാ ലോകേന പൂജനീയസ്സ . അയം ഉപാസകോ ബുജ്ജുത്തരാ വിയ ഉപാസികാ സേഖപടിസമ്ഭിദാപ്പത്തോതി ആഹ “സോതാപത്തിമഗ്ഗേനേവ പടിസമ്ഭിദാ ആഗതാ”തി. കിലേസപ്പഹാനവണ്ണം കഥേനോതി കിലേസപ്പഹാനം വിസയം നിമിത്തം കത്ഥാ വണ്ണം കഥേനോ.

൧൧. സമ്പിണ്ഡിതാതി സന്നിചിതാ, ഗന്ധിതാതി അത്ഥോ. ഇമേ സത്താതി യം യദേവ പരിബ്ഭമന്താ സത്താ. അത്തനോവ ചിന്തയന്തീതി അവിതതണ്ഹതായ സകംയേവ പയോജനം ചിന്തേന്തി. തഥാ ഹി മതേ ഞാതകേ അനുസോചന്താപി തേഹി സായേതബ്ബസ്സ അത്തനോ പയോജനസ്സേവ വസേന അനുസോചന്തി. ഉണ്ഹം അഹോസീതി ബലവതാ ചിന്തസ്സ സന്താപേന സന്തത്തം അബ്ഭന്തരം ഹദയട്ഠാനം ഖദിരങ്ഗാരസന്താപിതം വിയ ഉണ്ഹം അഹോസി. തേനാഹ “ലോഹിതം വിലീയിത്ഥാ”തി. പത്തമത്തന്തി ഏകപത്തപുരമത്തം. അഭിസമയസാധികായ ചതുസച്ചദേസനായ സബ്ബേപേനേവ ദേസിതത്താ ആഹ - ‘ഉഗ്ഘടിതത്തുപുഗ്ഗലസ്സ വസേന യമ്മദേസനാ പരിനിട്ഠിതാ’തി.

ഉപാലിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧. കുക്കുരവതികസുത്തവണ്ണനാ

൧൨. കോലിയേസൂതി ബഹുവചനവസേനായം പാളി ആഗതാ. ഏവംനാമകേ ജനപദേതി അത്ഥവചനം കസ്ഥാ വുത്തന്തി ആഹ “സോ ഹീ”തിആദി. ന നിയമിതോതി “അസുകമ്ഹി നാമ വിഹാരേ”തി ന നിയമേത്ഥാ വുത്തോ. സേനാസനേയേവാതി ആവാസേയേവ, ന രുക്ഖമൂലാദികേ. വേസകിരിയാ ഘാസഗ്ഗഹണാദിനാ സമാദാതബ്ബട്ഠേന ഗോവതം, തസ്ഥിം നിയുത്തോ ഗോവതികോ. തേനാഹ “സമാദിന്നഗോവതോ”തി. യം സന്ധായാഹു വേദവേദിനോ - “ഗച്ഛം ഭക്ഖേതി, തിട്ഠം മുത്തേതി, ഉപാഹാ ഉദകം ധൂപേതി, തിണാനി ഛരിന്ദതീ”തിആദി. അയം അചേലോതി അചേലകപബ്ബജാവസേന അചേലോ, പുരിമോ പന ഗോവതികോ കുക്കുരവതികോതി ഏത്ഥ വുത്തനയാനുസാരേന അത്ഥോ വത്തബ്ബോ. പലികുണ്ഠിത്ഥാതി ഉഭോ ഹത്ഥേ ഉഭോ പാദേ ച സമിഞ്ജിത്ഥാ. “ഉക്കുടികോ ഹുത്ഥാ”തിപി വദന്തി. ഗമനം നിപ്ഫജ്ജനം ഗതീതി ആഹ - “കാ ഗതീതി കാ നിപ്ഫത്തി”തി. നിപ്ഫത്തിപരിയോസാനാ ഹി വിപാകയമ്മപ്പവത്തി. കരുപചിതകമ്മവസേന

അഭിസമ്പരേതി ഏതമാതി അഭിസമ്പരായോ, പരലോകോ. തത്ത്വസ്സ ച നിപ്ഫത്തിം പുച്ഛതീതി ആഹ - “അഭിസമ്പരായമ്ഹി കത്ഥ നിബ്ബത്തി”തി. ക്കുരവതസമാദാനന്തി ക്കുരഭാവസമാദാനം, “അജ്ജ പട്ഠായ അഹം ക്കുരോ”തി ക്കുരഭാവായിടാനം.

൨൯. പരിപുണ്ണതി യത്തകാ ക്കുരവികാരാ, തേഹി പരിപുണ്ണം. തേനാഹ “അനൂന”ന്തി. അബ്ബോകിണ്ണന്തി തേഹി അവോമിസ്സം. ക്കുരാചാരന്തി ക്കുരാനം ഗമനാകാരോതിആദിആചാരേന ക്കുരഭാവായിടാനചിത്തമാഹ. തമാ തമാ ആകപ്പേതബ്ബതോ ആകപ്പോ, പവത്തിആകാരോ. സോ പന്നേത്ഥ ഗമനാദികോതി ആഹ “ക്കുരാനം ഗമനാകാരോ”തിആദി. ആചാരേനാതി ക്കുരസീലാചാരേന. വതസമാദാനേനാതി ക്കുരവതായിടാനേന. ക്കുരചരിയാദിയേവ ദുക്കരതപചരണം. തേന ഗതിവിപരിയേസാകാരേന പവത്താ ലഭി. അസ്സ ക്കുരവതികസ്സ അത്താ ഗതിനത്ഥീതി ഇതരഗതിം പടിക്പിപതി, ഇതരാസം പന സമ്ഭവോ ഏവ നത്ഥീതി. നിപജ്ജമാനന്തി വതസീലാദീനം സംഗോപനവസേന സിജ്ജമാനം. യമാ സകമ്മകയാതുസദാ അത്ഥവിസേസവസേന അകമ്മകാ ഹോന്തി “വിബുദ്ധോ പുരിസോ വിബുദ്ധോ കമലസണ്ണോ”തി, ഏവം അത്ഥവിസേസവസേന അകമ്മകാപി സകമ്മകാ ഹോന്തിതി ദസ്സേനോ “ന പരിഭേവാമി ന അനുത്മുനാമീ”തിആദിമാഹ. അനുത്മുനസദോ ച സകമ്മകവസേന പയുജ്ജതി “പുരാണാനി അനുത്മുന”ന്തിആദിസു. അയഞ്ചേത്ഥ പയോഗോതി ഇമിനാ ഗാമായഞ്ച അനുത്മുനനരോദനം അധിപ്പേതന്തി ദസ്സേതി.

൩൦. വുത്തനയേനേവാതി ഇമിനാ ഗോവതന്തി ഗോവതസമാദാനം. ഗോസീലന്തി ഗവാചാരം. ഗോചിത്തന്തി “അജ്ജ പട്ഠായ ഗോഹി കാതബ്ബം കരിസ്സാമീ”തി ഉപ്പന്നചിത്തന്തി ഇമമത്ഥം അതിദിസതി. ഗാകപ്പേ പന വത്തബ്ബം അവസിട്ഠം “ക്കുരാരകപ്പേ വുത്തസദിസമേവാ”തി ഇമിനാവ അതിദിട്ഠം, വിസിട്ഠഞ്ച യമാ പന തത്ത്മാതിആദിനാ വുത്തമേവ. യം പന്നേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ക്കുരവതാദിസു വുത്തനയമേവ.

൩൧. ഏകച്ചകമ്മകിരിയാവസേനാതി ഏകച്ചസ്സ അകുസലകമ്മസ്സ കുസലകമ്മസ്സ കരണപ്പസങ്ഗേന. ഇമേസന്തി ഗോവതികക്കുരവതികാനം. കിരിയാതി ഗോവതഭാവനാദിവസേന പവത്താ കിരിയാ. പാകടാ ഭവിസ്സതീതി “ഇമസ്മിം കമ്മചതുക്കേ ഇദം നാമ കമ്മം ഭജതീ”തി പാകടാ ഭവിസ്സതി.

കാളുകന്തി (അം നിം ടീം ൨.൪.൨൩൨) മലീനം, ചിത്തസ്സ അപഭസ്സരഭാവകരണന്തി അത്ഥോ. തം പന്നേത്ഥ കമ്മപഥസമ്പത്തമേവ അധിപ്പേതന്തി ആഹ “ദസഅകുസലകമ്മപഥ”ന്തി. കണ്ഹന്തി കണ്ഹാഭിജാതിഹേതുതോ വാ കണ്ഹം. തേനാഹ “കണ്ഹവിപാക”ന്തി. അപായുപപത്തി മനുസ്സേസു ച ദോഭഗ്ഗിയം കണ്ഹവിപാകോ, യമാ തമഭാവോ വുത്തോ, ഏകത്തനിദേസേന പന “അപായേ നിബ്ബത്തനതോ”തി വുത്തം, നിബ്ബത്താപനതോതി അത്ഥോ. സുക്കന്തി ഓദാതം, ചിത്തസ്സ പഭസ്സരഭാവകരണന്തി അത്ഥോ, സുക്കാഭിജാതിഹേതുതോ വാ സുക്കം. തേനാഹ “സുക്കവിപാക”ന്തി. സഗ്ഗുപപത്തി മനുസ്സലോകേ സോഭഗ്ഗിയഞ്ച സുക്കവിപാകോ, യമാ ച ജോതിഭാവോ വുത്തോ, ഏകത്തനിദേസേന പന “സഗ്ഗേ നിബ്ബത്തനതോ”തി വുത്തം, നിബ്ബത്താപനതോതി അത്ഥോ, വോമിസ്സകമ്മന്തി കാലേന കണ്ഹം, കാലേന സുക്കന്തി ഏവം മിസ്സകവസേന

കതകമ്മം. “സുഖദുക്ഖവിപാക”ന്തി വത്ഥാ സുഖദുക്ഖാന്നം പവത്തിആകാരം ദസ്സേതും “മിസ്സകകമ്മഞ്ചീ”തിആദി വുത്തം. കമ്മസ്സ കണ്ഹസുക്കസമഞ്ഞാ കണ്ഹസുക്കാഭിജാതിഹേതുതായാതി, അപച്ചയഗാമിതായ തദുഭയവിനിമുത്തസ്സ കമ്മക്ഖയകരകമ്മസ്സ ഇയ സുക്കപരിയായോപി ന ഇച്ഛിതോതി ആഹ - “ഉഭയ...പേ... അസുക്കന്തി വുത്ത”ന്തി. തത്ഥ ഉഭയവിപാകസ്സാതി യമാധിഗതസ്സ വിപാകസ്സ. സമ്പത്തിഭവപരിയാപന്നോ ഹി വിപാകോ ഇയ “സുക്കവിപാകോ”തി അധിപ്പേതോ, ന അച്ചന്തപരിസുലോ.

സദുക്ഖന്തി അത്തന്നാ ഉപ്പാദേതബ്ബേന ദുക്ഖേന സദുക്ഖം, ദുക്ഖസംവത്തനികന്തി അത്ഥോ. “ഇമസ്ഥിം സുത്തേ ചേതന്നാ ധുരം, ഉപാലിസുത്തേ (മം നിം ൨.൫൬) കമ്മ”ന്തി ഹേട്ഠാ വുത്തമ്പി അത്ഥം ഇയ സാധയതി വിജാനനത്ഥം. അഭിസഞ്ചരിത്ഥാതി ആയുഹിത്ഥാ. തം പന പച്ചയസമവായസിദ്ധിതോ സംകഡ്ഢനം പിണ്ഡനം വിയ ഹോതീതി ആഹ - “സങ്കഡ്ഢിത്ഥാ, പിണ്ഡം കത്ഥാതി അത്ഥോ”തി, സദുക്ഖം ലോകന്തി അപായലോകമാഹ. വിപാകഫസ്സാതി ഫസ്സസീസേന തത്ഥ വിപാകപവത്തമാഹ. ഭൂതകമ്മത്തോതി നിബ്ബത്തകമ്മത്തോ അത്തന്നാ കതുപചിതകമ്മത്തോ. യമാഭൂതന്തി യാദിസം. കമ്മസഭാഗവസേനാതി കമ്മസരിക്ഖകവസേന. ഉപപത്തി ഹോതീതി അപദാദിഭേദാ ഉപപത്തി. കമ്മേന വിയ വുത്താതി യം കരോതി, തേന ഉപപജ്ജതീതി ഏകകമ്മേനേവ ജായമാന്നാ വിയ വുത്താ അപദാദിഭേദാ. ഉപപത്തി ച നാമ വിപാകേന ഹോതി വിപാകേ സമ്ഭവന്തേ ഏകംസേന തേ ഉപപത്തിവിസേസാ സമ്ഭവന്തി. യദി ഏവം കസ്ഥാ “തേന ഉപപജ്ജതീ”തി ഉപപത്തികമ്മഹേതുകാ വുത്താതി ആഹ “യസ്ഥാ പന്നാ”തിആദി. യേന കമ്മവിപാകേന നിബ്ബത്തോതി യേന കമ്മവിപാകേന വിപച്ചമാന്നേന അയം സത്തോ നിബ്ബത്തോതി വുച്ചതി. തംകമ്മവിപാകഫസ്സാതി തസ്സ തസ്സ കമ്മസ്സ വിപാകഭൂതാ ഫസ്സാ. കമ്മേന ദാതബ്ബം ദായം തബ്ബിപാകം ആദിയന്തിതി കമ്മദായാദാ, ഫസ്സാ. കമ്മസ്സ ദായജ്ജതാ കമ്മഫലസ്സ ദായജ്ജം, തസ്ഥാ വുത്തം “കമ്മദായജ്ജാ”തി. തേനാഹ “കമ്മമേവ നേസം ദായജ്ജം സന്തക”ന്തി.

തിസ്സോ ച ഹേട്ഠിമജ്ജ്യാനചേതന്നാതി ഇദം അബ്ബാബ്ജ്ജ്യാവേദനം വേദിയനഏകന്തസുഖുപ്പത്തിയാ ഹേതുഭാവസാധനം. യദി ഏവം യമാവുത്താ യ്യാനചേതന്നാ താവ ഹോതു ഏകന്തസുഖുപ്പത്തിഹേതുഭാവതോ. കാമാവചരാ കിന്തിതി കാമാവചരാ പന കുസലചേതന്നാ തംസഭാവാഭാവതോ കിന്തി കേന പകാരേന അബ്ബാബ്ജ്ജ്യാമന്നോസഞ്ചാരോ നാമ ജാതോതി ചോദേതി, ഇതരോ പന ന സബ്ബാ കാമാവചരകുസലചേതന്നാ തഥാ ഗഹിതാ, അഥ ഖോ ഏകച്ചാ യ്യാനചേതന്നാകുലാതി ദസ്സേന്തോ “കസിണസജ്ജനകാലേ കസിണാസേവനകാലേ ലബ്ഭന്തീ”തി ആഹ. തത്ഥ കസിണാസേവനചേതന്നാ ഗഹേതബ്ബാ, സാ ഉപചാരജ്ജ്യാനസ്സ സാധികാ. തേന കാമാവചരചേതന്നാ പഠമജ്ജ്യാനചേതന്നായ ഘടിതാതി കസിണസജ്ജനചേതന്നാപി കദാചി താദിസാ ഹോതീതി ഗഹിതാ. പരികമ്മാദിവസേന ഹി പവത്താ ഭാവനാമയാ കാമാവചരകുസലചേതന്നാ പഠമജ്ജ്യാനസ്സ ആസന്നതായ വുത്താ. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനചേതന്നാ തതീയജ്ജ്യാനചേതന്നായ ഘടിതാതി ഇദം ഏകന്തകായഏകന്തസഞ്ചിതത്ഥാവാസവതായ തംസരിക്ഖകാ ഉപേക്ഖാപി ഈദിസേസു ഠാനേസു സുഖസരിക്ഖതാ, ഏവം സന്തസഭാവതാ ഞാണസഹിതതാ ച. കേചി പന ചതുത്ഥജ്ജ്യാനചേതന്നാഗുണാതി നിദസ്സേന്താ കസിണസജ്ജനകാലേ കസിണജ്ജ്യാനകാലേ കസിണാസേവനകാലേ ലബ്ഭന്തിതി

തതിയജ്ഞാനചേതനായ ആസന്നഘടിതാ വൃത്താതി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം, വൃത്തനയേനേവ താസം ഘടിതാ വേദിതബ്വാ. ഉഭയമിസ്തുകവസേനാതി ഉഭയേസം കുമലാകുമലസഞ്ചാരാനം സുഖദുകഖാനഞ്ച മിസ്തുകഭാവവസേന. വേമാനികപേതാനന്തി ഇദം ബാഹുല്യതോ വൃത്തം, ഇതരേസമ്പി വിനിപാതികാനം കാലേന ദുക്ഖം ഹോതിയേവ.

തസ്സ പഹാനായാതി തസ്സ യമാവൃത്തസ്സ കമ്മസ്സ അനുപത്തിയമ്മതാപാദനായ. യാ ചേതനാതി യാ അപചയഗാമിനിചേതനാ. കമ്മം പത്യാതി സുഖകമ്മന്തി വുച്ചമാനേ മഗ്ഗചേതനായ അഞ്ഞോ പണ്ഡരതരോ യമ്മോ നാമ നത്ഥി അച്ചന്തപാരിസുദ്ധിഭാവതോ. അകണ്ഠാ അസുക്കാതി ആഗതാതി ഏത്ഥ സുക്കഭാവപടിക്പേപകാരണം ഹേട്ഠാ വൃത്തനയമേവ. തേനാഹ “ഇദം പന കമ്മചതുക്കം പത്യാ”തിആദി.

വൃ൨. അനിയ്യാനികപക്ഖേതി അചേളകപബ്ബജായ കുക്കുരവതേ ച. യോഗേതി ഞായധമ്മപടിപത്തിയന്തി അത്ഥോ. യോനേനാതി യോ തിത്ഥിയപരിവാസോ തേന ഭഗവതാ പഞ്ഞത്തോ. യം തിത്ഥിയപരിവാസം സമാദിയിത്യാതി അയമേത്ഥ യോജനാ. ഘംസിത്യാ സുവണ്ണം വിയ നിഘംസോപ്പലേ. കോട്ടേത്യാ ഹത്ഥേന വിയ കുലാലഭാജനം.

വുപകട്ഠോതി വിവിത്തോ ഏകീഭൂതോ. പേസിതത്തോതി നിബ്ബാനം പതി പേസിതത്തോ. കാമം തദനുത്തരം ബ്രഹ്മചരിയപരിയോസാനം...പേ... വിഹാസീതി ഇമിനാവ അരഹത്തനികൂടേന ദേസനാ നിട്ഠാപിതാ ഹോതി, ആയസ്ഥതോ പന സേനിയസ്സ പടിപത്തികിത്തനപരമേതം ഉജുകം ആപന്നഅരഹത്തഭാവദീപനം, യദിദം “അഞ്ഞതരോ ഖോ പനാ”തിആദിവചനന്തി ആഹ “അരഹത്തനികൂടേനേവാ”തി. അരഹത്താധിഗമോയേവ തസ്സ തേസം അബ്ഭന്തരതാ. സേസം സബ്ബം സുവിഞ്ഞേയമേവ.

കുക്കുരവതികസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വൃ. അഭയരാജകുമാരസുത്തവണ്ണനാ

വൃ൩. ജാതിയാ അസമാനോ നിഹിനാചരിയോ പരദത്തുപജീവികായ മാതുയാ കുച്ഛിയം ജാതോ പാദസികപുത്തോ. നിന്ദാവസേന വദതി ഏതേനാതി വാദോ അഗുണോതി ആഹ - “വാദം ആരോപേഹീതി ദോസം ആരോപേഹീ”തി. നിബ്ബത്തവസേന നിരയം അരഹതി, നിരയസംവത്തനിയേന വാ കമ്മേന നിരയേ നിയുത്തോ നേരയികോ. ആപായികോതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അവിചിമ്ഹി ഉപ്പജ്ജിത്യാ തത്ഥ ആയുകപ്പസഞ്ചിതം അന്തരകപ്പം തിട്ഠതീതി കപ്പട്ഠോ. നിരയൂപപത്തിപരിഹരണവസേന തികിച്ഛിതും സക്കുണേയ്യോതി തേകിച്ഛോ, ന തേകിച്ഛോ അതേകിച്ഛോ. ദേവ അന്തേ മോചേത്യാതി ഫരൂസം വാ അപ്പിയം വാ കപ്പേയ്യാതി ദേവ കോട്ഠാസേ മുഞ്ചിത്യാ തേ അനാമസിത്യാ പുച്ഛിതം അത്ഥം തതോ ബഹി കരോന്തോ ഉഗ്ഗിലതി നാമ. തം പന ഏവം കാതും ന സക്കോതീതി ആഹ - “ഉഗ്ഗിലിതും ബഹി നീഹരിതും ന സക്ഖിതീ”തി. ഏവമേവായം പുച്ഛാ ന ഗഹേതബ്ബാ, അയമേത്ഥ ദോസോതി തം അപുച്ഛം കരോന്തോ അപനയന്തോ ഓഗിലതി നാമ, തഥാ പന അസക്കോന്തോ പതിട്ഠാപേന്തോ ന ഓഗിലതി നാമ, ഭഗവാ പന തമത്ഥം ഓകാസമ്പി

അകരോന്തോ ഉഭയമാപി അസക്വീതി വേദിതഞ്ചോ. കഥം? ഭഗവാ ഹി “ന
ഖേതമ രാജകുമാര ഏകംസേനാ”തി വദന്തോ നിഗണ്ഠസ്സ അധിപ്പായം
വിപരിവത്തേതി, ഉഭോ അന്തേ മോചേത്യാ പഞ്ഹം വിസ്സജ്ജസി, ഏവം
താവ ഉഗ്ഗിലിതും അസക്ഖി. “ന തത്ര രാജകുമാര ഏകംസേനാ”തി വദന്തോ
ഏവ ച “നായം പുച്ഛാ ഏവം അവിഭാഗേന പുച്ഛിതഞ്ചാ, വിഭജിത്യാ പന
പുച്ഛിതഞ്ചാ”തി പുച്ഛായ ദോസം ദീപേന്തോ തം ഹാരേന്തോ ഓഗിലിതുമ്പി
സക്ഖതീതി.

ഉടാതും ന സക്ഖിസ്സതി ചിത്തസ്സ അന്തമാ പവത്തിയാ. അഭയോ ദേ
മഗ്ഗേ കതപരിചയോ ഛേദകോ നിപുണോ വാദസീലോ ച ഹുത്യാ വിചരതി.
തേനാഹ - “സോ വാദജ്ഞാസയതായ തസ്സ വചനം സമ്പടിച്ചന്തോ ‘ഏവം, ഭന്തേ’തി
ആഹാ”തി.

വൃ൭. ഏവരുപന്തി യാ പരേസം അപ്പിയാ അമനാപാ ദുരുത്തവാചാ,
ഏവരുപാ വാചാ, ന പന ഹരുസവാചാ. ഹരുസവാചായ ഹി സേതുഘാതോ
തമാഗതാനം. ചേതനാഹരുസതായ ഹി ഹരുസവാചാ ഇച്ഛിതാ, ന പരേസം
അപ്പിയതാമത്തേന. നടാ നിഗണ്ഠാ ഓഗിലികാദിസമ്മതസ്സ പഞ്ഹസ്സ
ഏകവചനേന വിദ്ധംസിതത്താ.

വൃ൮. ദാരകസ്സ അങ്കേ നിസീദനസ്സ കാരണം ദണ്ഡേതും
“ലേസവാദിനോ”തിആദി വുത്തം. തഥ ലേസവാദിനോതി ഛലവാദിനോ,
വാദമഗ്ഗേ വാ അപരിപുണ്ണതായ ലേസമത്തേനേവ വാദസീലാ.
ഓസടസങ്ഗാമോതി അനേകവാരം പരവാദമദനവസേന ഓതിണ്ണവാദസങ്ഗാമോ.
വിജ്ഞിത്വാതി നഖേന വിജ്ഞിത്വാ. ഇമമേവാതി യായം ദാരകോ അത്തനോ
വാദഭങ്ഗപരിഹരണത്ഥം ഇമിനാ അങ്കേ നിസീദാപിതോ, ഇമമേവ അസ്സ
ദാരകം ഉപമം നിസ്സയം കത്യാ വാദംഭിന്ദിസ്സാമി. “അസ്സ വാദം അപ്പടിതതായ
ഉപമായ ഭഞ്ജിസ്സാമി”തി ചിന്തേത്യാ.

അപനേയം അസ്സ അഹന്തി അസ്സ ദാരകസ്സ മുഖതോ അഹം തം അപനേയം.
അഭൂതത്ഥോവ അഭൂതം ഉത്തരപദലോപേനാതി ആഹ “അഭൂതന്തി
അഭൂതത്ഥ”ന്തി. അതച്ഛന്തി തസ്സേവ വേവചനന്തി ആഹ “അതച്ഛന്തി ന തച്ഛ”ന്തി.
അഭൂതന്തി വാ അസന്തം അവിജ്ജമാനം. അതച്ഛന്തി അതമാകാരം.
അനത്ഥസംഹിതന്തി ദിട്ഠധമ്മികേന, സമ്പരായികേന വാ അനത്ഥേന സംഹിതം,
അനത്ഥേ വാ സംഹിതം, ന അത്ഥോതി വാ അനത്ഥോ, അത്ഥസ്സ പടിപക്ഖോ
സഭാവോ, തേന സംഹിതന്തി അനത്ഥസംഹിതം, പിസുണവാചം
സമ്ഫപ്പലാപഞ്ചാതി അത്ഥോ. ഏവമേത്ഥ ചതുബ്ബിധസ്സപി വചിദുച്ചരിതസ്സ
ഗഹിതതാ ദട്ഠഞ്ചാ.

ദുപ്പയുത്തോതി ദുപ്പടിപന്നോ. ന തം തമാഗതോ ഭാസതി
അഭൂതതാദിദോസദുട്ഠത്താ. തമ്പി തമാഗതോ ന ഭാസതി ഭൂതത്ഥേപി
അനത്ഥസംഹിതതാദിദോസദുട്ഠത്താ.

ഠാനം കാരണം ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി ഠാനിയാ ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്യാ, ന
ഠാനിയാതി അടാണിയാ, നിക്കാരണാ അയുത്തിയുത്താ, സാ ഏവ കമാതി
അടാണിയകമാ. അത്തപച്ചക്ഖകഥം കഥേമാതി അത്തനാ ഏവ പച്ചക്ഖം കത്യാ
പവത്തിയമാനം ഛലകഥം കഥേമ.

ഗാമികമഹല്ലുകോ “ഇമേ മം വഞ്ചേതുകാമാ, അഹമേവ ദാനി ഇമേ വഞ്ചേസ്സാമി”തി ചിന്തേതാ “ഏവം ഭവിസ്സതി”തിആദിമാഹ. “ന മയം ദാസാ”തിപി വത്തും നാസക്ഖിംസു പുഞ്ചേ തമാകതികായ കതത്താ.

തതിയം തതിയമേവാതി ദീസുപി പക്ഖേസു തതിയം തതിയമേവ വാചം. ഭാസിതബ്ബകാലം അനതിക്കമിത്വാതി യസ്സ യദാ യമാ ഭാസിതബ്ബം, തസ്സ തദാ തഥേവ ച ഭാസനതോ ഭാസിതബ്ബം കാരണം ഭാസിതബ്ബകാലഞ്ച അനതിക്കമിത്വാവ ഭാസതി.

വൃൗ. റാനുപത്തികത്താണേനാതി റാനേ ഏവ ഉപ്പജ്ജനകത്താണേന. തസ്ഥിം തസ്ഥിം കാരണേ തസ്സ തം തം അവത്ഥായ ഉപ്പജ്ജനകത്താണേന, യമ്മാനം യമാസഭാവതോ അവബുജ്ജന്യനസഭാവോതി യമ്മസഭാവോ. യമ്മേ സഭാവധമ്മേ അനവസേസേ വാ യാമാവതോ ഉപധാരേതീതി യമ്മയാതു, സബ്ബത്തുതാ. തേനാഹ “സബ്ബത്തുതത്താണസ്സേതം അധിവചന”തി. സുപ്പടിവിദ്ധന്തി സബ്ബം നേയ്യധമ്മം സുട്ഠ പടിവിജ്ജന്യനവസേന, സുട്ഠ പടിവിദ്ധന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഹത്ഥഗതം ഭഗവതോ”തി. നേയ്യപുഗ്ഗലവസേന പരിനിട്ഠിതാതി കമാപരിവിഭാഗേന അയമേവ ദേസനാ ചത്താരി അരിയസച്ചാനി ദസ്സേനോ അരഹത്തം പച്ചക്ഖാസീതി.

അഭയരാജകുമാരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. ബഹുവേദനിയസുത്തവണ്ണനാ

വൃവൃ. പഞ്ചകണ്ഠോതി വഡ്ഢകീകിച്ചസാധനേ വാസിആദിപഞ്ചകം അങ്ഗം സംധനം ഏതസ്ഥിന്തി പഞ്ചകണ്ഠോ. മമ്ഭാദിവത്ഥുനം മപനട്ഠേന മപതി. പണ്ഡിതഉദായിത്ഥേരോ, ന കാളുദായി മേരോ.

വൃ൯. പരിയായതി അത്തനോ ഫലം വത്തേതീതി പരിയായോ, കാരണം. വേദനാസന്നിസ്സിതോ ച കായികചേതസികഭാവോ കാരണം. തേനാഹ - “കായികചേതസികവസേന ദേവേദിതബ്ബാ”തി. തത്ഥ പസാദകായസന്നിസ്സിതാ കായികാ, ചേതോസന്നിസ്സിതാ ചേതസികാ. സുഖാദിവസേന തിസ്സോതി ഏത്ഥ സുഖനദുക്ഖനുപേക്ഖനാനി സുഖാദിവേദനായ കാരണം. താനി ഹി പവത്തിനിമിത്താനി കത്വാ തത്ഥ സുഖാദിസദുപ്പവത്തി, ഇമിനാ നയേന സേസേസുപി യമാരഹം കാരണം നിദ്ധാരേത്വാ വത്തബ്ബം. ഉപവിചാരവസേനാതി ആരമ്മണം ഉപേച്ച സവിസേസപവത്തിവസേന. യസ്ഥിന്ഹി ആരമ്മണേ സോമനസ്സവേദനാ പവത്തി, ആരമ്മണതായ തം ഉപഗത്വാ ഇതരവേദനാഹി വിസിട്ഠതായ സവിസേസം തത്ഥ പവത്തി. തേനാഹ “സോമനസ്സട്ഠാനിയം രൂപം ഉപവിചരതീ”തി. ഏസ നയോ സേസവേദനാസു ഗേഹസ്സിതാനീതി ഗേഹനിസ്സിതാനി.

൯൦. പരിയായേനാതി “ഇദമേത്ഥ ദുക്ഖസ്ഥിന്തി വദാമി”തി വുത്തട്ഠാനം സന്ധായ വദതി. തം ദസ്സേനോതി കാമഞ്ചേത്ഥ സുത്തേ - “ദേപാനന്ദ, വേദനാ വുത്താ”തി ദേവ ആദിം കത്വാ വേദനാ ദസ്സിതാ, ഏകാപി പന ദസ്സിതാ ഏവാതി ദസ്സേനോ. ഉപത്ഥമ്ഭേതുന്തി ഏകാപി വേദനാ വുത്താ മയാ പരിയായേന, ഏവം സതി ദേപി വത്തബ്ബാതി ഏവം തസ്സ വാദം ഉപത്ഥമ്ഭേതും. കഥം പന ഏകാ വേദനാ വുത്താതി? യം കിഞ്ചി വേദയിതം

സുഖം വാ ദുഃഖം വാ അദുഃഖമസുഖം വാ, ഇദമേതമ ദുഃഖസ്ഥിതി വദാമിതി. യം പനേതമ വത്തബ്ബം, തം ഇതിവുത്തകവണ്ണനായം (ഇതിവു അട്ഠം ൨൨ ആദയോ) പരമത്ഥദീപനിയം വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം.

കഥം പനേതമ രൂപാവചരചതുരേ അരുപേസു സത്താവേദയിതനിരോധേ സുഖം ഉദ്ധതന്തി ആഹ “ഏതമ ച”തിആദി. സന്തട്ഠേനാതി പടിപക്ഖയമ്മാനം വുപസന്തഭാവേന. പണിതട്ഠേനാതി ഭാവനാവിസേസവിസിട്ഠേന അതപ്പകഭാവേനേവ സേട്ഠഭാവേന ച, പച്ചയവിസേസേന പധാനഭാവം നീതന്തിപി പണിതം. വേദയിതസുഖം നാമ വേദനാഭൂതം സുഖന്തി കത്വാ. അവേദയിതസുഖം നാമ യാവതാ നിദുക്ഖതാ, താവതാ സുഖന്തി വുച്ചതീതി. അഥ വാ നിരോധോ സുട്ഠു ഖാദതി ഖനതി കായികചേതസികാബാധന്തി വത്തബ്ബതം അരഹതി സത്താഹന്വി തത്ഥ ദുഃഖസ്സ നിരുജ്ജന്തതോ. തേനാഹ “നിദുക്ഖഭാവസങ്ഖാതേന സുഖട്ഠേനാ”തി.

൯൧. യസ്ഥിം യസ്ഥിം ഭവേ, ചിത്തുപ്പാദേ, അവത്ഥായ വാ നിദുക്ഖഭാവോ, ദുഃഖസ്സ പടിപക്ഖതാ അനുപലബ്ഭനേന ദുഃഖവിവിത്തം, തം സുഖസ്ഥിന്ധേവ പത്തേപേതി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ബഹുവേദനീയസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. അപണ്ണകസുത്തവണ്ണനാ

൯൩. നാനാവിധാതി നാനാവിധദിട്ഠികാ സമണ്ഡബ്രാഹ്മണാതി പബ്ബജ്ജാമത്തേന സമണാ, ജാതിമത്തേന ബ്രാഹ്മണാ ച. ദസ്സനന്തി ദിട്ഠി. ഗഹിതന്തി അഭിനിവിസ്സ ഗഹിതം. ഇതി തേ അത്തനോ ദസ്സനം ഗഹേതുകാമാ പൂച്ഛന്തി. വിനാ ദസ്സനേന ലോകോ ന നിയ്യാതീതി വിമോക്ഖഭാവനായ ഏകേന ദസ്സനേന വിനാ ലോകോ സംസാരദുഃഖതോ ന നിഗച്ഛതി. ഏകദിട്ഠിയന്വി പതിട്ഠാതും നാസക്ഖിംസു സദ്ധാകാരാഭാവതോ. തഥാ ഹി തേ ഇമായ ദേസനായ സരണേസു പതിട്ഠഹിംസു. യസ്ഥാ അവിപരീതേ സദ്ധേയവത്ഥുസ്ഥിം ഉപ്പന്നസദ്ധാ “ആകാരവതീ”തി അധിപ്പേതാ, തസ്ഥാ യോ ലോകേ അവിപരീതയമ്മദേസനാ, അയമേവേസാതി പവത്താ മഗ്ഗസാധനഗതായ സദ്ധായ കാരണഭാവതോ തന്നിസ്സയാ സദ്ധാ, സാ ആകാരവതീതി വുത്താ. അവത്ഥുസ്ഥിന്ഹി സദ്ധാ അയുത്തകാരണതായ ന ആകാരവതീ. ആകാരവതീതി ഏതമ വതീ-സദ്ദോ ന കേവലം അത്ഥിതാമത്തദീപകോ, അഥ ഖോ അതിസയത്ഥദീപകോ പാസംസത്ഥദീപകോ വാ ദട്ഠഞ്ചോ. തേന ആകാരവതീതി സദ്ധേയവത്ഥുവസേന അതിസയകാരണവതീതി വാ പാസംസകാരണവതീതി വാ അയമേതമ അത്ഥോ. അപണ്ണകോതി ഏതമ യഥാ കഞ്ചി അത്ഥം സാധേതും ആരദ്ധസ്സ പയോഗോ വിരദ്ധോ, തത്ഥ അകാരകോ വിധ ഹോതി പുനപി ആരഭിതബ്ബതായ. അവിരദ്ധോ പന അത്ഥസ്സ സാധനതോ അപണ്ണകോ, ഏവം അയന്വി ധമ്മോ അഭിഭവിത്വാ പവത്തനതോ ഏകംസതോ “അപണ്ണകോ”തി വുത്തോ. തേനാഹ “അവിരദ്ധോ അദ്വേജ്ജന്തഗാമീ ഏകംസഗാഹികോ”തി.

൯൪. തബ്ബിപച്ചനീകഭൂതാതി തസ്സാ മിച്ഛാദിട്ഠിയാ പച്ചനീകഭൂതാ.

൯൫. നേസന്തി കുസലാനം ധമ്മാനം. അകുസലതോ നിക്ഖന്തഭാവേതി അസംകിലിട്ഠഭാവേ. ആനിസംസോതി സുദ്ധവിപാകതാ. വിസുദ്ധിപക്ഖോതി വിസുദ്ധിഭാവോ പരിയോദാതതാ. അഭൂതധമ്മസ്സ ദിട്ഠിഭാവസ്സ സന്താപനാ ആചിക്ഖനാ അഭൂതധമ്മസന്താപനാ. സാവജ്ജേസു പരമവജ്ജേ മിച്ഛാദസ്സനേ പഗ്ഗഹണന്തി കുതോ സുസീല്യസ്സ പഗ്ഗഹോതി ആഹ - “മിച്ഛാദസ്സനം ഗൺഹന്തസ്സേവ സുസീല്യം പഹീനം ഹോതീ”തി. മിച്ഛാദിട്ഠിആദയോതി ഏതഥ മിച്ഛാസങ്കപ്പോ പരലോകാഭാവചിന്താ, മിച്ഛാവാചാ പരലോകാഭാവവാദഭൂതോ മുസാവാരോ, അരിയാനം പച്ചനീകതാദയോ. അപരാപരം ഉപ്പജ്ജനവസേനാതി പുനപ്പുനം ചിന്തേ ഉപ്പജ്ജനവസേന. പാപകാ അകുസലാ ധമ്മാതി പച്ചവേക്ഖണ്ഡസന്താപനാദികാലേ ഉപ്പജ്ജനകാ തമാപവത്താ അകുസലഖണ്ഡാ.

കലിഗ്ഗഹോതി അനത്ഥപരിഗ്ഗഹോ. സോ പന യസ്ഥാ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ അഭിസമ്പരായഞ്ച പരാജയോ ഹോതീതി ആഹ “പരാജയഗ്ഗാഹോ”തി. ദുസ്സമത്തോതി ഏതഥ ദു-സദ്ദോ “സമാദിന്നോ”തി ഏതഥാപി ആനേതാ യോജ്ജേതഞ്ചോതി ആഹ “ദുപ്പരാമട്ഠോ”തി. യഥാ ദുപ്പരാമട്ഠോ ഹോതി, ഏവം സമാദിന്നോ ദുസ്സമത്തോ ദുസമാദിന്നോ വുത്തോ. സകവാദമേവ ഫരിത്ഥാതി അത്തനോ നത്ഥികവാദമേവ “ഇദമേവ സച്ചം മോഘമഞ്ഞ്ച”ന്തി (മം നിം ൨.൧൮൭; ൩.൨൭-൨൮) അവധാരേന്തോ അത്തസ്സ ഓകാസഅദാനവസേന ഫരിത്ഥാ. തേനാഹ “അധിമുച്ചിത്ഥാ”തി. “സമ്ബുദ്ധോ”തിആദി അധിമുച്ചനാകാരദസ്സനം. രിഞ്ചതീതി വിവേചേതി അപനേതി. തേനാഹ “വജ്ജേതീ”തി.

൯൬. കടഗ്ഗഹോതി കതം സഞ്ചസോ സിദ്ധിമേവ കത്ഥാ ഗഹണം. സോ പന ജയലാഭോ ഹോതീതി വുത്തം “ജയഗ്ഗാഹോ”തി. സുഗ്ഗഹിതോതി സുട്ഠുകരണവസേന ഗഹിതോ. സുപരാമട്ഠോതി സുട്ഠു പരാപരം ആസേവനവസേന ആമട്ഠോ . ഉഭയേനപി തസ്സ കമ്മസ്സ കത്തുപചിതഭാവം ദസ്സേതി, സോത്ഥിഭാവാവഹത്തഞ്ച സഗ്ഗുപപത്തിസംവത്തനതോ പാപസഭാവപഹാനതോ ച.

൯൭. സഹത്ഥാ കരോന്തസ്സാതി (ദീം നിം ൧.൧൩൧; സം നിം ൧.൨൩൧) സഹത്ഥേനേവ കരോന്തസ്സ. നിസ്സഗ്ഗിയമാവരാദയോപി ഇധ സഹത്ഥകരണേനേവ സൺഗഹിതാ. പചനം ദഹനം വിബാധനന്തി ആഹ “ദണ്ഡേന പീളേന്തസ്സാ”തി. സോകം സയം കരോന്തസ്സാതി പരസ്സ സോകകാരണം സയം കരോന്തസ്സ, സോകം വാ ഉപ്പാദേന്തസ്സ. പരേഹി അത്തനോ വചനകരേഹി. സയമ്പി ഫന്ദതോതി പരസ്സ വിബാധനപയോഗേന സയമ്പി ഫന്ദതോ. അതിപാതയതോതി പദം സുദ്ധകത്തുഅത്ഥേ ഹേതുകത്തുഅത്ഥേ ച വത്തതീതി ആഹ “ഹനന്തസ്സാപി ഹനാപേന്തസ്സാപി”തി.

ഘരസ്സ ഭിത്തി അന്തോ ബഹി ച സന്ധിതാ ഹുത്ഥാ റിതാ ഘരസന്ധി. കിഞ്ചിപി അസേസേത്ഥാ നിരവസേസമേവ ലോപോതി നില്ലോപോ. ഏകാഗാരേ നിയുത്തോ വില്ലോപോ ഏകാഗാരികോ. പരിതോ സഞ്ചസോ പന്ഥേ ഹനനം പരിപന്ഥോ. പാപം ന കരീയതി പുണ്ണേ അസതോ ഉപ്പാദേതും അസക്കുണ്ണേയത്താ, തസ്ഥാ നത്ഥിപാപം. യദി ഏവം കഥം സത്താ പാപം പടിപജ്ജന്തിതി ആഹ - “സത്താ പന കരോമാതി ഏവംസത്തിനോ ഹോന്തി”തി. ഏവം കിരസ്സ ഹോതി “ഇമേസൺഹി സത്താനം ഹിംസാദികിരിയാ ന അത്താനം ഫുസതി തസ്സ നിച്ചതായ നിബ്ബികാരത്താ, സരീരം പന അചേതനം

കട്കലിങ്ഗരൂപം, തസ്മിം വികോപിതേപി ന കിഞ്ചി പാപ"ന്തി.
ഖുരനേമിനാതി നിസിതഖുരമയനേമിനാ. ഗങ്ഗായ ദക്ഖിണദിസാ
അപ്പതിരൂപദേസോ, ഉത്തരദിസാ പതിരൂപദേസോതി അധിപ്പായേന
“ദക്ഖിണഞ്ചേ”തിആദി വുത്തന്തി “ദക്ഖിണതീരേ മനുസ്സാ കകഖളാ”തിആദിമാഹ.

മഹായാഗന്തി മഹാവിജിതയത്തസദിസം മഹായാഗം. സീലസംയമേനാതി
കായികവാചസികസംവരേന. സച്ചവചനേനാതി സച്ചവാചായ. തസ്സ വിസും
വചനം ലോകേ ഗരുതരപുത്തസമ്മതഭാവതോ. യഥാ ഹി പാപധമ്മേസു
മുസാവാദോ ഗരു, ഏവം പുത്തധമ്മേസു സച്ചവാചാ. തേനാഹ ഭഗവാ -
“ഏകം ധമ്മമതീതസ്സാ”തിആദി (ധം പം ൧൭൬). വുത്തനയേനേവാതി
കണ്ഹപക്ഖേ വുത്തനയേന. തത്ഥ ഹി - “നത്ഥി പാപം, നത്ഥി പാപസ്സ
ആഗമോ”തി ആഗതം, ഇധ “അത്ഥി പുത്തം, അത്ഥി പുത്തസ്സ ആഗമോ”തി
ആഗതം, അയമേവ വിസേസോ. സേസം വുത്തസദിസമേവാതി “തേസമേതം
പാടികങ്ഖ”ന്തി ഏവമാദിം സന്ധായ വദതി, തം ഹേട്ഠാ പുരിമവാദസദിസം.

൧൦൦. ഉഭയേനാതി ഹേതുപച്ചയപടിസേധവചനേന. സംകിലേസപച്ചയന്തി
സംസാരേ പരിബ്ഭമനേന കിലിനസ്സ മലിനഭാവസ്സ കാരണം.
വുത്തവിപരിയായേന വിസുദ്ധിപച്ചയന്തി സദുത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.
ബലന്തിആദിസു സത്താനം സംകിലേസാവഹം വോദാനാവഹഞ്ച
ഉസ്സാഹസങ്ഖാതം ബലം വാ, സുരവീരഭാവസങ്ഖാതം വീരിയം വാ,
പുരിസേന കത്തഞ്ചോ പുരിസമ്മാമോ വാ, സോ ഏവ പരം പരം ഠാനം
അക്കമനപ്പത്തിയാ പുരിസപരക്കമോ വാ നത്ഥി ന ഉപലബ്ഭതി.

സത്വയോഗതോ, രൂപാദിസു സത്തവിസത്തതായ ച സത്താ. പാണനതോ
അസ്സാസപസ്സാസവസേന പവത്തിയാ പാണാ. തേ പന സോ
ഏകിന്ദ്രിയാദിവസേന വിഭജിത്വാ വദതിതി ആഹ “ഏകിന്ദ്രിയോ”തിആദി.
അണ്ഡകോസാദിസു ഭവനതോ ഭൂതാതി വുച്ചന്തിതി ആഹ “അണ്ഡകോസ...പേ...
വദന്തി”തി. ജീവനതോ പാണം ധാരേന്തോ വിയ വഡ്ഢനതോ ജീവാതി ഏവം
സത്തപാണഭൂതജീവേസു സദുത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. നത്ഥി ഏതേസം
സംകിലേസവിസുദ്ധിസു വസോതി അവസാ. നത്ഥി നേസം ബലം വീരിയഞ്ചാതി
അബലാ അവിരിയാ. നിയതതാതി അച്ഛേജസുത്താവുതാഭേജമണി വിയ
നിയതപവത്തനതായ ഗതിജാതിബന്ധപജഹവസേന നിയാമോ. തത്ഥ തത്ഥ
ഗമനന്തി ഛരണം അഭിജാതീനം താസു താസു ഗതീസു ഉപഗമനം സമവായേന
സമാഗമോ. സഭാവോയേവാതി യഥാ കണ്ടകസ്സ തിക്ഖതാ, കബിട്ഠഫലാനം
പരിമണ്ഡലതാ, മിഗപക്ഖീനം വിചിത്താകാരതാ, ഏവം സബ്ബസ്സപി ലോകസ്സ
ഹേതുപച്ചയേന വിനാ തഥാ തഥാ പരിണാമോ, അയം സഭാവോയേവ
അകിത്തിമോയേവ. തേനാഹ “യേന ഹീ”തിആദി.

സകുണേ ഹനതീതി സാകുണികോ, തഥാ സുകുരികോ. ലുദ്ദോതി അഞ്ഞോപി
യോ കോചി മാഗവികോ നേസാദോ. പാപകമ്മപസുത്തായ കണ്ഹാഭിജാതി
നാമ. ഭിക്ഖുതി സാകിയാ ഭിക്ഖു, മച്ഛമംസഖാദനതോ നീലാഭിജാതീതി വദന്തി.
ഞായലദ്ധേപി പച്ചയേ ഭുങ്ങ്ജമാനാ ആജീവകസമയസ്സ വിലോമഗാഹിതായ
“പച്ചയേസു കണ്ടകേ പക്ഖിപിത്വാ ഖാദന്തി”തി വദന്തി. ഏകേ പബ്ബജിതാ , യേ
സവിസേസം അത്തകിലമമാനുയോഗമനുയുത്താ. തഥാ ഹി തേ കണ്ടകേ
വത്തേന്താ വിയ ഹോന്തിതി കണ്ടകവുത്തികാതി വുത്താ. ഠത്വാ
ഭുങ്ങ്ജനദാനപടിക്ഖേപാദിവതസമായോഗേന പണ്ഡരതരാ. അച്ഛേലകസാവകാതി

ആജീവകസാവകേ വദതി. തേ കിര ആജീവകലധിയാ വിസുദ്ധചിത്തതായ നിഗണ്ഠേഹിപി പണ്ഡരതരാ. നന്ദാദയോ ഹി തമാരുപായ പടിപത്തിയാ പത്തബ്ബാ, തസ്മാ നന്ദാദയോ നിഗണ്ഠേഹി ആജീവകസാവകേഹി ച പണ്ഡരതരാതി വുത്താ “സുക്കാഭിജാതി”തി.

അയമേതേസം ലധീതി സാകുണികാഭിഭാവുപഗമനേന കണ്ഠാഭിജാതിആദിസു ദുക്ഖം സുഖഞ്ച പടിസംവേദേന്താ അനുക്കമേന മഹാകപ്പാനം ചുല്ലാസീതിസഹസ്സാനി വേപേത്വാ ആജീവകഭാവുപഗമനേന പരമസുക്കാഭിജാതിയം റത്വാ സംസാരതോ സുജ്ഞതീതി അയം തേസം നിയതി ആജീവകാനം ലധി.

“നത്ഥി ദിന്ന”ന്തി വദന്തോ നത്ഥികോ ദാനസ്സ ഫലം പടിക്ഖിപതീതി ആഹ - “നത്ഥികദിട്ഠിവിപാകം പടിബാഹതീ”തി. തമാ ചേവ ഹേട്ഠാ സംവണ്ണിതം “നത്ഥികദിട്ഠി ഹി നത്ഥിതമാഹാ”തി. അഹേതുകദിട്ഠി ഉഭയന്തി കമ്മം വിപാകഞ്ച ഉഭയം. സോ ഹി “അഹേതു അപച്ചയാ സത്താ സംകിലിസ്സന്തി വിസുജ്ഞതീ”തി വദന്തോ കമ്മസ്സ വിയ വിപാകസ്സപി സംകിലേസവിസുദ്ധീനം പച്ചയത്താഭാവവചനതോ തദുഭയം പടിബാഹതി നാമ. വിപാകോ പടിബാഹിതോ ഹോതി അസതി കമ്മേ വിപാകാഭാവതോ. കമ്മം പടിബാഹിതം ഹോതി അസതി വിപാകേ കമ്മസ്സ നിരത്ഥകഭാവപത്തിതോ. അത്ഥതോതി സരൂപേന. ഉഭയപടിബാഹകാതി വിസും വിസും തന്തംദിട്ഠിതാ വുത്താപി സബ്ബേ തേ നത്ഥികാദയോ നത്ഥികദിട്ഠിആദിവസേന പച്ചേകം തിവിധദിട്ഠികാ ഏവ ഉഭയപടിബാഹകത്താ. “ഉഭയപടിബാഹകാ”തി ഹി ഹേതുവചനം. അഹേതുകവാദാ ചാതിആദി പടിഞ്ഞാവചനം. യോ ഹി വിപാകപടിബാഹനേന നത്ഥികദിട്ഠികോ, സോ അത്ഥതോ കമ്മപടിബാഹനേന അകിരിയദിട്ഠികോ, ഉഭയപടിബാഹനേന അഹേതുകദിട്ഠികോ ച ഹോതി. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ.

സജ്ഞായന്തീതി തം ദിട്ഠിദീപകം ഗന്ഥം ഉഗ്ഗഹേത്വാ പഠന്തി. വീമംസന്തീതി തസ്സ അത്ഥം വിചാരേന്തി. തേസന്തിആദി വീമംസനാകാരദസ്സനം. തസ്മിം ആരമ്മണേതി യഥാപരികപ്പിതകമ്മഫലാഭാവദീപകേ “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദിനയപ്പവത്തായ ലധിയാ ആരമ്മണേ. മിച്ഛാസതി സന്തിട്ഠതീതി “നത്ഥി ദിന്ന”ന്തിആദിവസേന അനുസ്സവുപലധേ അത്ഥേ തദാകാരപരിവിതക്കനേഹി സവിഗ്ഗഹേ വിയ സരൂപതോ ചിത്തസ്സ പച്ചുപട്ഠിതേ ചിരകാലപരിചയേന “ഏവമേത”ന്തി നിജ്ഞാനക്ഖമഭാവുപഗമനേന നിജ്ഞാനക്ഖന്തിയാ തമാ ഗഹിതേ പുനപ്പുനം തഥേവ ആസേവന്തസ്സ ബഹുലീകരോന്തസ്സ മിച്ഛാവിതക്കേന സമാദിയമാനാ മിച്ഛാവായാമുപത്ഥമഭിതാ അതംസഭാവം “തംസഭാവ”ന്തി ഗണ്ഠഹന്തീ മിച്ഛാസതീതി ലധനാമാ തംലധിസഹഗതാ തണ്ഠാ സന്തിട്ഠതി . ചിത്തം ഏകഗ്ഗം ഹോതീതി യഥാവുത്തവിതക്കാദിപച്ചയലാഭേന തസ്മിം ആരമ്മണേ അവട്ഠിതതായ അനേകഗ്ഗം പഹായ ഏകഗ്ഗം അപ്പിതം വിയ ഹോതി. മിച്ഛാസമാധിപി ഹി പച്ചയവിസേസേഹി ലധഭാവനാബലേഹി കദാചി സമാധാനപതിരൂപകിച്ചകരോ ഹോതിയേവ വാലവിജ്ഞാനാദിസു വിയാതി ദട്ഠംബും. ജവനാനിജവന്തീതി അനേകക്ഖത്തും തേനാകാരേന പുബ്ബഭാഗിയേസു ജവനവാരേസു പവത്തേസു സബ്ബപച്ഛിമേ ജവനവാരേ സത്ത ജവനാനി ജവന്തി. പഠമജവനേ പന സതേകിച്ചാ ഹോന്തി, തമാ ദുതിയാദിസൂതി

ധമ്മസഭാവദസ്സനമേതം, ന പന തസ്ഥിം ഖണേ തേസം സതേകിച്ചഭാവപാദനം കേനചി സക്കാ കാതും.

തത്ഥാതി തേസു തീസു മിച്ചാദസ്സനേസു. കോചി ഏകം ദസ്സനം ഓക്കമതിതി യസ്സ ഏകസ്ഥിംയേവ അഭിനിവേസോ ആസേവനാ ച പവത്താ, സോ ഏകംയേവ ദസ്സനം ഓക്കമതി. യസ്സ പന ദീസു, തീസുപി വാ അഭിനിവേസനാ പവത്താ, സോ ദേതീണി ഓക്കമതി. ഏതേന യാ പുഞ്ചേ ഉഭയപടിബാഹനതാമുഖേന വുത്താ അത്ഥസിദ്ധാ സബ്ബദിട്ഠികതാ, സാ പുഞ്ചഭാഗിയാ. യാ പന മിച്ചുത്തനിയാമോക്കന്തി ഭൂതാ, സാ യമാസകം പച്ചയസമുദാഗമസിദ്ധിതോ ഭിന്നാരമ്മണാനം വിയ വിസേസാധിഗമാനം അഞ്ഞമഞ്ഞം ഏകജ്ജയം അനുപ്പത്തിയാ അസംകിണ്ണാ ഏവാതി ദസ്സേതി. ഏകസ്ഥിം ഓക്കന്തേപിതിആദിനാ തിസ്സന്നമ്പി ദിട്ഠിനം സമാനബലതം സമാനഫലതഞ്ച ദസ്സേതി, തസ്ഥാ തിസ്സോപി ചേതാ ഏകസ്സ ഉപ്പന്നാ അഞ്ഞമഞ്ഞം അബ്ബോകിണ്ണാ ഏവ, ഏകായ വിപാകേ ദിന്നേ ഇതരാ അനുബലപ്പദായികാ ഹോന്തി. വട്ടവാണു നാമാതി ഇദം വചനം നേയ്യത്ഥം, ന നീതത്ഥന്തി തം വിവരിത്ഥാ ദസ്സേതും കിം പന്നേസാതിആദി വുത്തം, അകുസലം നാമേതം അബലം ദുബ്ബലം, ന കുസലം വിയ മഹാബലന്തി ആഹ - “ഏകസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ നിയതോ”തി. അഞ്ഞമാ സമ്മത്തനിയാമോ വിയ മിച്ചുത്തനിയാമോപി അച്ചന്തികോ സിയാ. യദി ഏവം വട്ടവാണുകജോതനാ കമന്തി ആഹ “ആസേവനവസേന പനാ”തിആദി, തസ്ഥാ യമാ “സകിം നിമുഗ്ഗോ നിമുഗ്ഗോവ ഹോതീ”തി (അ° നി° ൨.൧൭) വുത്തം, ഏവം വട്ടവാണുകജോതനാ. യാദിസേ ഹി പച്ചയേ പടിച്ച അയം തംതംദസ്സനം ഓക്കന്തോ പുന കദാചി തപ്പടിപക്ഖേ പച്ചയേ പടിച്ച തതോ സീസുക്ഖിപനമസ്സ ന ഹോതീതി ന വത്തഞ്ചം. തേന വുത്തം “യേഭുയേനാ”തി.

തസ്ഥാതി യസ്ഥാ ഏവം സംസാരഖാണുഭാവസ്സപി പച്ചയോ അകല്യാണജനോ, തസ്ഥാ. ഭൂതികാമോതി ദിട്ഠധമ്മികസമ്പരായികപരമത്ഥാനം വസേന അത്തനോ ഗുണേഹി വഡ്ഢികാമോ. യം പന്നേത്ഥ കേചി വദന്തി “യമാ ചിരകാലഭാവനായ പരിപാകൂപഗമലദ്ധബലത്താ ഉപനിസ്സയകുസലാ അകുസലേ സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്ദന്തി, ഏവം അകുസലധമ്മാ തതോപി ചിരകാലഭാവനാസമ്ഭവതോ ലദ്ധബലാ ഹുത്ഥാ കദാചി കുസലധമ്മേപി സമുച്ഛിന്ദന്തി. ഏവഞ്ച കത്ഥാ ദല്ളഹമിച്ചാഭിനിവേസസ്സ മിച്ചാദിട്ഠികസ്സ വട്ടവാണുകഭാവജോതനാപി സമത്ഥിതാ ഹോതീ”തി യമാ തം “വസ്സഭഞ്ഞാനം ദിട്ഠീ”തി, തം ന, മിച്ചുത്തനിയതയമ്മാനം ചിരകാലഭാവനാമത്തേന ന പടിപക്ഖസ്സ പജഹനസമത്ഥതാ, അഥ ഖോ ധമ്മതാസിദ്ധേന പച്ചയവിസേസാഹിതസാമത്ഥിയേന അത്തനോ പഹായകസഭാവേന പഹായകഭാവോ ഭാവനാകുസലാനംയേവ വുത്തോ, അകുസലാനംയേവ ച പഹാതബ്ബഭാവോ “ദസ്സനേന പഹാതബ്ബാ”തിആദിനാ നയേന, അകുസലാനംയേവ ദുബ്ബലഭാവോ “അബലാനം ബലീയന്തി”തിആദിനാ (സു° നി° ൨൨൩; മഹാ നി° ൫) (യുത്തിനാപി നാമതോ വാ അധിഗമനിയോ ആലോകോ ആലോകഭാവതോ ബാഹിരാദണ്ണേകാ വിയ ന ചേത്ഥ പടിഞ്ഞത്തേ ഭാവേസതാ സോതുനോ ആസംകിതബ്ബാ വിസേസവസ്സ സാധേതബ്ബതോ സാമഞ്ഞസ്സ ച സോതുഭാവേന അധിപ്പേതത്താ വേദ-സദസ്സ ലോപോ ദീപേ സഭാവേ സാധനേ യമാ തം സദയഭാവസ്സ നാപി വിസുദ്ധകഅനുമാനാദിവിരോധസമ്ഭാവതോ. ന ഹി സക്കാ അന്തരാലോകസ്സ ബാഹിരാലോകസ്സ വിയ രൂപകായം ഉപാദായ

രൂപതാ ചക്രവർത്തിയെത്താദികേ പതിപ്പാപേതും സക്കാതി വൃത്തം, നനുപി അന്തരാലോകോ അവിഗൃഹത്താ വേദനാ വിയാതി സഭേവ ഞാണാലോകസ്ത അവിജ്ഞാകാരാ വിധ വിധമനിയഭാവേ സഞ്ചേസമ്പി കുമലധമ്മാനം കേനചിപി അകുമലധമ്മേന സമുച്ഛിന്ദനിയതാ സിദ്ധാവ ഹോതി). വട്ടവാണുകചോദനായ യം വത്തഞ്ചം, തം ഹേട്ഠാ വൃത്തമേവാതി തിട്ഠന്തേസാ ബാലജനവികത്ഥനാ.

൧൦൩. ത്യാനചിത്തമയാതി രൂപാവചരജ്ത്യാനചിത്തേന നിബ്ബത്താ. തമാ ഹി തേസം വിസേസേന ത്യാനമനസാ നിബ്ബത്തത്താ “മനോമയാ”തി വൃത്താ, അവിസേസേന പന അഭിസഞ്ചാരമനസാ സഞ്ചേപി സത്താ മനോമയാ ഏവ. സത്താമയാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. തേനാഹ “അരൂപജ്ത്യാനസത്തായാ”തി. അയന്തി രൂപിതാഭാവപടിപജ്ജനകപുഗ്ഗലോ. അപ്പടിമലജ്ത്യാനോതി അനധിഗതരൂപജ്ത്യാനോ. തസ്സപീതി തക്കിനോപി. രൂപജ്ത്യാനേ കഞ്ചാ നത്ഥി അനുസ്സവവസേന ലഭവിനിച്ഛയത്താ.

൧൦൪. സാരാഗായാതി സാരാഭാവായ. സന്തികേതി സമീപേ, ന മാമഗതാ ദിട്ഠിനാതിദൂരത്താ സാരാഗ, ന സമ്പയുത്തത്താ. സാ ഹി ന മാമഗതാ വട്ടപരിയാപന്നേസു ധമ്മേസു രജ്ജതീതി വിത്തായതീതി ആഹ - “രാഗവസേന വട്ടേ രജ്ജനസ്സാ”തി. സഞ്ചേപി സംയോജനാ തണ്ഹാവസേനേവ സമ്ഭവന്തിതി ആഹ - “തണ്ഹാവസേന സംയോജനത്ഥായാ”തി. ആരുപ്പേ പനസ്സ കഞ്ചാ നത്ഥിതി അനുസ്സവവസേന ലഭവിച്ഛയം സന്ധായ വൃത്തം. കാമം ദുഗ്ഗതിദുക്ഖാനം ഏകന്തസംവത്തന്നേ നത്ഥികദിട്ഠിആദിനം അപണ്ണകതാ പാകടാ ഏവ, നിപ്പരിയായേന പന അനവജ്ജസ്സ അത്ഥസ്സ ഏകന്തസാധകം അപണ്ണകന്തി കത്ഥാ ചോദനാ, സാവജ്ജസ്സപി അത്ഥസ്സ സാധനേ ഏകംസിക്ഭാവം ഗഹേത്ഥാ പരിഹാരോ. തേനാഹ “ഗഹണവസേനാ”തിആദി. തേന രുജ്ജഹീവസേന “നത്ഥി ദിന്ന”തിആദിനി അപണ്ണകഞ്ചാ നത്ഥി ജാതാനീതി ദസ്സേതി.

൧൦൫. ഹേട്ഠാ തയോ പുഗ്ഗലാവ ഹോന്തിതി അത്തന്തപോ പരന്തപോതി ഇമസ്സമിം ചതുക്കേ ഹേട്ഠാ തയോ പുഗ്ഗലാ ഹോന്തി. യമാവുത്താ പഞ്ചപി പുഗ്ഗലാ ദുപ്പടിപന്നാവ, തതോ അത്ഥികവാദാദയോ പഞ്ചപുഗ്ഗലാ സമ്മാപടിപന്നായ ഇമസ്സമിം ചതുക്കേ ഏകോ ചതുത്ഥപുഗ്ഗലോവ ഹോതി. ഏതമത്ഥം ദസ്സേതുന്തി ഇയ ഹേട്ഠാ വൃത്തപുഗ്ഗലപഞ്ചകദയം ഇമസ്സമിം ചതുക്കേ ഏവ സഞ്ചാഗം ഗച്ഛതീതി വിഭാഗേന ദുപ്പടിപത്തിസുപ്പടിപത്തിയോ ദസ്സേതും ഭഗവാ ഇമം ദേസനം ആരഭീതി. യം പന്നേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിത്തേയമേവ.

അപണ്ണകസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.
നിട്ഠിതാ ച ഗഹപതിവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൨. ഭിക്ഖുവശ്ശോ

൧. അമ്ബലട്ഠികരാഹുലോവാദസുത്തവണ്ണനാ

൧൦൭. അമ്ബലട്ഠികായന്തി ഏതഥ അമ്ബലട്ഠികാ വുച്ചതി സുജാതോ തരുണമ്ബരുക്ഖോ, തസ്സ പന അവിദുരേ കതോ പാസാദോ ഇയ “അമ്ബലട്ഠികാ”തി അധിപ്പേതോ. തേനാഹ “വേളുവനവിഹാരസ്സാ”തിആദി. പധാനഘരസഞ്ചേപേതി ഭാവനാഗേഹപ്പകാരേ യോഗീനം ഗേഹേതി അത്ഥോ. തിവിണോവ ഹോതി, ന തസ്സ തിവിണഭാവോ കേനചി കാതഞ്ചോ സഭാവസിദ്ധത്താ. ഏവമേവ അത്തനോ വിമുത്തിപരിപാചനകമ്മുനാ തിക്ഖവിസദഭാവപ്പത്തിയാ അയമ്പി ആയസ്ഥാ...പേ... തത്ഥ വിഹാസി. പകതിപഞ്ഞത്തമേവാതി പകതിയാ പഞ്ഞത്തം ബുദ്ധാനം ഉപഗമനതോ പുരേതരമേവ ചാരിത്തവസേന പഞ്ഞത്തം.

൧൦൮. ഉദകം അന്നേ യീയതി, റപീയതി വാ ഏത്ഥാതി ഉദകാധാനം. ഉദകട്ഠാനന്തി ച വുദുകഭാജനം. “ഓവാദദാനത്ഥം ആമന്തേസീ”തി വത്ഥാ തം പനസ്സ ഓവാദദാനം ന ഇധേവ, അഥ ഖോ ബഹുസു റാനേസു ബഹുക്ഖത്തും പവത്തിത്തതി താനി താനി സഞ്ചേപതോ ദസ്സേത്ഥാ ഇയ സംവണ്ണനത്ഥം “ഭഗവതാ ഹീ”തിആദി വുത്തം.

തത്ഥ സബ്ബബുദ്ധേഹിഅവിജഹിതന്തി ഇമിനാ സബ്ബേസം ബുദ്ധാനം സാസനേ കുമാരപഞ്ചാ നാമ ഹോതീതി ദസ്സേതി. ഏകേകതോ പട്ഠായ യാവ ദസകാ പവത്താ ദസ പുച്ഛാ ഏതസ്സാതി ദസപുച്ഛം, ഏകേകതോ പട്ഠായ യാവ ദസകാ ഏകുത്തരവസേന പവത്തം വിസ്സജ്ജനത്ഥായ പഞ്ചപണ്ണസവിസ്സജ്ജനം സാമണേരപഞ്ചന്തി സമ്ബന്ധോ. യം പന്നേത്ഥ വത്തഞ്ചം, തം പരമത്ഥജോതികായം വുദുകട്ഠകമായം (ഖു° പാ° അട്ഠ° ര്.കുമാരപഞ്ചവണ്ണനാ) വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. അനാദീനവദസ്സിതായ അഭിണ്ഹം മൂസാ സമുദാചരണതോ “പിയമൂസാവാദാ”തി വുത്തം, ഉദകാവസേസഹസ്സനഉദകാധാനനികുജ്ജനഉക്കുജ്ജനദസ്സനസത്തിതാ ചതസ്സോ ഉദകാധാനൂപമായോ സബ്ബസ്സ യുദ്ധകമ്മസ്സ അകരണകരണവസേന ദസ്സിതാ ദേവ ഹത്ഥിഉപമായോ.

തത്ഥ രാഹുലസുത്തന്തി സുത്തനിപാതേ ആഗതം രാഹുലസുത്തം (സു° നി° ൩൩൭ ആദയോ). അഭിണ്ഹോവാദവസേന വുത്തന്തി ഇമിനാ അന്തരന്തരാ തം സുത്തം കഥേത്ഥാ ഭഗവാ മേരം ഓവദതീതി ദസ്സേതി. ഇദഞ്ച പനാതി ഇദം യഥാവുത്തം ഭഗവതോ തത്ത്വംകാലാനുരൂപം അത്തനോ ഓവാദദാനം സന്ധായ. ബീജന്തി അണ്ഡം. പസ്സസിനൂതി നു-സദോ അനുജാനനേ, നനു പസ്സസീതി അത്ഥോ. സച്ചയമ്മം ലങ്ഘിത്ഥാ റിതസ്സ കിഞ്ചിപി അകത്തഞ്ചം നാമ പാപം നത്ഥീതി ആഹ - “സമ്പജാനമൂസാവാദേ സംവരരഹിതസ്സ ഓപമ്മദസ്സനത്ഥം വുത്താ”തി. തഥാ ഹി -

“ഏകം ധമ്മമതീതസ്സ, മൂസാവാദിസ്സ ജന്തുനോ;
വിതിണ്ണപരലോകസ്സ, നത്ഥി പാപമകാരിയ”ന്തി. (ധ° പ° ൧൦൬);

സമതാ.

൨. മഹാരാഹുലോവാദസുത്തവണ്ണനാ

൧൧൩. ഇരിയാപമാനുബന്ധനേനാതി ഇരിയാപഥഗമനാനുബന്ധനേന, ന പടിപത്തിഗമനാനുബന്ധനേന. അഞ്ഞമേവ ഹി ബുദ്ധാനം പടിപത്തിഗമനം അഞ്ഞം സാവകാനം. വിലാസിതഗമനേനാതി - “ഭൂരേ പാദം ന ഉദ്ധരതി, ന അച്ചാസന്നേ പാദം നിക്ഖിപതി, നാതിസീഘം ഗച്ഛതി നാതിസണിക”ന്തിആദിനാ (സം° നി° അട്° ൩.൪.൨൪൩; ഉദാ° അട്° ൧൬; സാരത്ഥം ടീ° മഹാവഗ്ഗ ൩.൨൮൫) വുത്തേന സഭാവസീലേന ബുദ്ധാനം ചാതുരിയഗമനേന. തദേവ ഹി സന്ധായ “പദേ പദം നിക്ഖിപന്തോ”തി വുത്തം. പദാനുപദികോതി രാഹുലത്ഥേരസ്സപി ലക്ഖണപാരിപൂരിയാ താദിസമേവ ഗമനന്തി യത്തകം പദേസം അന്തരം അദത്യാ ഭഗവതോ പിട്ഠിതോ ഗന്തും ആരദ്ധോ, സബ്ബത്ഥ തമേവ ഗമനപദാനുപദം ഗച്ഛതിതി പദാനുപദികോ.

വണ്ണനാഭൂമി ചായം തത്ഥ ഭഗവന്തം മേരഞ്ച അനേകരൂപാഹി ഉപമാഹി വണ്ണേന്തോ “തത്ഥ ഭഗവാ”തിആദിമാഹ. നിക്ഖന്തഗജപോതകോ വിയ വിരോചിത്ഥാതി പദം ആനേത്യാ യോജനാ. ഏവം തം കേസരസീഹോ വിയാതിആദീസുപി ആനേത്യാ യോജേതബ്ബം. താരകരാജാ നാമ ചന്ദോ. ദിന്നം ചന്ദമണ്ഡലാനന്തിആദി പരികപ്പവചനം, ബുദ്ധാവേണികസന്തകം വിയ ബുദ്ധാനം ആകപ്പസോഭാ അഹോസി, അഹോ സിരീസമ്പത്തിതി യോജനാ.

ആദിയമാനാതി ഗൺഹന്തി. “പച്ഛാ ജാനിസ്സാമാ”തി ന അജ്ജുപേക്ഖിതബ്ബോ. ഇദം ന കത്തബ്ബന്തി വുത്തേതി ഇദം പാണഅതിപാതനം ന കത്തബ്ബന്തി വുത്തേ ഇദം ദണ്ഡേന വാ ലേസ്സുനാ വാ വിഹേറനം ന കത്തബ്ബം, ഇദം പാണിനാ ദണ്ഡകദാനഞ്ച അന്തമസോ കുജ്ജയിത്യാ ഓലോകനമത്തമ്പി ന കത്തബ്ബമേവാതി നയസന്തേനപി നയസഹസ്സേനപി പടിവിജ്ജ്യാതി, തമാ ഇധ താവ സമ്മജ്ജനം കത്തബ്ബന്തി വുത്തേപി തത്ഥ പരിഭണ്ഡകരണം വിഹാരങ്ഗണസമ്മജ്ജനം കചവരഹരസ്സനം വാലികാസമകിരണന്തി ഏവമാദിനാ നയസന്തേന നയസഹസ്സേന പടിവിജ്ജ്യാതി. തേനാഹ - “ഇദം കത്തബ്ബന്തി വുത്തേപി ഏസേവ നയോ”തി. പരിഭാസന്തി തജ്ജനം. ലഭാമീതി പച്ചാസീസതി.

സബ്ബമേതന്തി സബ്ബം ഏതം മയി ലബ്ഭമാനം സിക്ഖാകാമതം. അഭിഞ്ഞായാതി ജാനിത്യാ. സഹായോതി രട്ഠപാലത്ഥേരം സന്ധായാഹ. സോ ഹി ഭഗവതാ സദ്ധാപബ്ബജിതഭാവേ ഏതദഗ്ഗേ റപിതോ. ധമ്മാരക്ഖോതി സത്ഥു സദ്ധമ്മരതനാനുപാലകോ ധമ്മഭണ്ഡാഗാരികോ. പേത്തിയോതി ചൂളപിതാ. സബ്ബം മേ ജിനസാസനന്തി സബ്ബമ്പി ബുദ്ധസാസനം മയ്ഹമേവ.

ഛന്ദരാഗം തത്ഥാതി ഛന്ദരാഗം മമ ചിത്തേ ഉപ്പന്നം തത്ഥാ. അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലേതി വിഹാരപരിയന്തേ അഞ്ഞതരസ്ഥിം രുക്ഖമൂലട്ഠാനേ അനുച്ഛവിക്കേ.

തദാതി അഗ്ഗസാവകേഹി പസാദാപനകാലേ. അഞ്ഞകമ്മട്ഠാനാനി ചക്ഖമനഇരിയാപഥേപി പിട്ഠിപസാരണകാലേപി സമിജ്ജ്യാന്തി, ന ഏവമിദന്തി ആഹ - “ഇദമസ്സ ഏതിസ്സാ നിസജ്ജായ കമ്മട്ഠാനം അനുച്ഛവിക”ന്തി. ആനാപാനസ്സതിന്തി ആനാപാനസ്സതികമ്മട്ഠാനം.

സമസീസീഹോതീതി സചേ സമസീസീ ഹുത്വാ ന പരിനിബ്ധായതി.
പച്ചേകബോധിം സച്ഛികരോതി നോ ചേ പച്ചേകബോധിം സച്ഛികരോതി.
വിപ്പാഭിഞ്ഞോതി വിപ്പം ലഹുംയേവ പത്തബ്ധഹരളഭിഞ്ഞോ.

പരിപുണ്ണാതി സോളസസു ആകാരേസു കസ്സചിപി അതാപനേന സബ്ബസോ
പുണ്ണാ. സുഭാവിതാതി സമമഭാവനായ വിപസ്സനാഭാവനായ ച
അനുപുബ്ബസമ്പാദനേന സുഭാവിതാ. ഗണനാവിധാനാനുപുബ്ബിയാ
ആസേവിതത്താ അനുപുബ്ബം പരിചിതാ.

ഓമാനം വാതി അവജാനനം ഉത്താതന്തി ഏവംവിധം മാനം വാ.
അതിമാനം വാതി “കിം ഇമേഹി, മമേവ ആനുഭാവേന ജീവിസ്സാമീ”തി ഏവം
അതിമാനം വാ കുതോ ജനേസ്സതീതി.

൧൧൪. വിസങ്ഖരിത്വാതി വിസംയുത്തേ കത്വാ, യഥാ സങ്ഗാകാരേന
ഗഹണം ന ഗച്ഛതി, ഏവം വിനിഭുഞ്ജിത്വാതി അത്ഥോ. മഹാഭൂതാനി താവ
വിത്ഥാരേതു, സമ്മസന്തുപഗത്താ, അസമ്മസന്തുപഗം ആകാസയാതും അഥ
കസ്മാ വിത്ഥാരേസീതി ആഹ “ഉപാദാരുപദസ്സനത്ഥ”ന്തി. ആപോധാതു
സുഖമരൂപം. ഇതരാസു ഓളാരികസുഖമതാപി ലബ്ഭതീതി ആഹ
“ഉപാദാരുപദസ്സനത്ഥ”ന്തി. ഹേട്ഠാ ചത്താരി മഹാഭൂതാനേവ കമിതാനി, ന
ഉപാദാരുപന്തി തസ്സ പനേത്ഥ ലക്ഖണഹാരനയേന ആകാസദസ്സനേന ദസ്സിതതാ
വേദിതബ്ബാ. തേനാഹ “ഇമിനാ മുഖേന തം ദസ്സേതു”ന്തി. ന കേവലം
ഉപാദാരുപഗൃഹണദസ്സനത്ഥമേവ ആകാസയാതു വിത്ഥാരിതാ, അഥ ഖോ
പരിഗൃഹസുഖതായപിതി ദസ്സേന്തോ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ
പരിച്ഛിന്ദിതബ്ബസ്സ രൂപസ്സ നിരവസേസപരിയാദാനത്ഥം “അജ്ഞതതികേനാ”തി
വിസേസനമാഹ. ആകാസേനാതി ആകാസയാതൂയാ ഗഹിതായ.
പരിച്ഛിന്നരൂപന്തി തായ പരിച്ഛിന്ദിതകലാപഗതന്വി പാകടം ഹോതി വിഭൂതം
ഹുത്വാ ഉപട്ഠാതി.

ഇദാനി വുത്തമേവത്ഥം സുഖഗൃഹണത്ഥം ഗാമായ ദസ്സേതി. തസ്സാതി
ഉപാദായരൂപസ്സ. ഏവം ആവിഭാവത്ഥന്തി ഏവം പരിച്ഛിന്നതായ ആകാസസ്സ
വസേന വിഭൂതഭാവത്ഥം. തന്തി ആകാസയാതും.

൧൧൮. ആകാസഭാവം ഗതന്തി ചതുഹി മഹാഭൂതേഹി അസമ്ഘുട്ഠാനം
തേസം പരിച്ഛേദകഭാവേന ആകാസന്തി ഗഹേതബ്ബതം ഗതം, ആകാസമേവ വാ
ആകാസഗതം യഥാ “ദിട്ഠിഗതം (ധം സം നവുഥ; മഹാനിം ൧൨),
അത്ഥങ്ഗത”ന്തി (അം നിം അട്ഠം ൧.൧.൧൩൦) ച. ആദിന്നന്തി ഇമന്തി
തണ്ഹാദിട്ഠീഹി ആദിന്നം. തേനാഹ “ഗഹിതം പരാമട്ഠ”ന്തി. അത്തത്ഥ
കമ്മജം “ഉപാദിന്ന”ന്തി വുച്ചതി, ന തഥാ ഇധാതി ആഹ “സരീരട്ഠകന്തി
അത്ഥോ”തി. പഥവിധാതുആദീസു വുത്തനയേനേവാതി മഹാഹത്ഥിപദോപമേ
(മം നിം ൧.൩൦൦ ആദയോ) വുത്തനയദസ്സനം സന്ധായ വദതി.

൧൧൯. താദിഭാവോ നാമ നിട്ഠിതകിച്ചസ്സ ഹോതി, അയഞ്ച വിപസ്സനം
അനുയുഞ്ജതി, അഥ കിമത്ഥം താദിഭാവതാ വുത്താതി?
പഥവിസമതാദിലക്ഖണാചിക്ഖണാഹി വിപസ്സനായ സുഖപ്പവത്തിഅത്ഥം.
തേനാഹ “ഇട്ഠാനിട്ഠേസു”തിആദി. ഗഹേത്വാതി കുസലപ്പവത്തിയാ
ഓകാസദാനവസേന പരിഗൃഹേത്വാ. ന പതിട്ഠിതോതി ന നിസ്സിതോ ന ലഗ്ഗോ.

൧൨൦. ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാ അനുഭവഭാവനാ ആനാപാനസ്സതിഭാവനാ ച ഉപചാരം വാ അപ്പനം വാ പാപേന്തോ വിപസ്സനായ പാദകഭാവായ അനിച്ഛാദിസത്തായ വിപസ്സനാഭാവേന ഉസ്സക്കിത്ഥാ മഗ്ഗപടിപാടിയാ അരഹത്താധിഗമായ ഹോതീതി “മേത്താദിഭാവനായ പന ഹോതീ”തി വുത്തം. യത്ഥ കത്ഥചി സത്തേസു സങ്ഖാരേസു ച പടിഹഞ്ഞനകിലേസോതി ആഘാതഭാവമേവ വദതി ഞായഭാവതോ അഞ്ഞേസമ്പി. അസ്മിമാനോതി രൂപാദികേ പച്ചേകം ഏകജ്ഞം ഗഹേത്ഥാ “അയമഹമസ്മി”തി ഏവം പവത്തമാനോ.

൧൨൧. ഇദം കമ്മട്ഠാനന്തി ഏതഥ ഗണനാദിവസേന ആസേവിയമാനാ അസ്സാസപസ്സാസാ യോഗകമ്മസ്സ പതിട്ഠാനതായ കമ്മട്ഠാനം. തത്ഥ പന തഥാപവത്തോ മനസിങ്കാരോ ഭാവനാ. ഏതഥ ച തസ്സേവ മേരസ്സ ഭഗവതാ ബഹുനം കമ്മട്ഠാനാനം ദേസിതത്താ ചരിതം അനാദിയിത്ഥാ കമ്മട്ഠാനാനി സഞ്ചേസം പുഗ്ഗലാനം സപ്പായാനീതി അയമത്ഥോ സിദ്ധോ, അതിസപ്പായവസേന പന കമ്മട്ഠാനേസു വിഭാഗകമാ കമിതാതി വേദിതഞ്ച.

മഹാരാഹുലോവാദസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. ചുളമാലുകൃസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൨. ഏവം റപിതാനീതി “സസ്സതോ ലോകോ”തിആദിനയപ്പവത്താനി ദിട്ഠിഗതാനി അനിയ്യാനികതായ ന ബ്യാകാതഞ്ചാനി ന കഥേതഞ്ചാനി, ഏവം റപനീയപക്ഖേ റപിതാനിചേവ നിയ്യാനികസാസനേ ഛസ്സനീയതായ പടിക്ഖിത്താനി ച, അപിചേത്ഥ അത്ഥതോ പടിക്ഖേപോ ഏവ ബ്യാകാതഞ്ചതോ. യഥാ ഏകോ കമ്മകിലേസവസേന ഇത്ഥത്തം ആഗതോ, തഥാ അപരോപി അപരോപിതി സത്തോ തഥാഗതോ വുച്ചതീതി ആഹ - “തഥാഗതോതി സത്തോ”തി. തം അബ്യാകരണം മയ്ഹം ന രുച്ചതീതി യദി സസ്സതോ ലോകോ, സസ്സതോ ലോകോതി, അസസ്സതോ ലോകോ, അസസ്സതോ ലോകോതി ജാനാമാതി ബ്യാകാതഞ്ചമേവ, യം പന ഉഭയഥാ അബ്യാകരണം, തം മേ ചിത്തം ന ആരാധേതി അജാനനഹേതുകത്താ അബ്യാകരണസ്സ. തേനാഹ - “അജാനതോ ലോ പന അപസ്സതോ ഏതദേവ ഉജ്ജകം, യദിദം ന ജാനാമി ന പസ്സാമീ”തി. സസ്സതോതിആദിസു സസ്സതോതി സബ്ബകാലികോ, നിച്ചോ ധുവോ അവിപരിണാമയമ്മോതി അത്ഥോ. സോ ഹി ദിട്ഠിഗതികേഹി ലോകീയന്തി ഏതഥ പുഞ്ഞപാപതബ്ബിപാകാ, സയം വാ തബ്ബിപാകാകരാദിഭാവേന അവിധുത്തേഹി ലോകീയതീതി ലോകോതി അധിപ്പേതോ. ഏതേന ചത്താരോപി സസ്സതവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. അസസ്സതോതി ന സസ്സതോ, അനിച്ചോ അദ്ധുവോ ഭേദനയമ്മോതി അത്ഥോ, അസസ്സതോതി ച സസ്സതഭാവപടിക്ഖേപേന ഉച്ഛേദോ ദീപിതോതി സത്തപി ഉച്ഛേദവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. അന്തവാതി പരിവടുമോ പരിച്ഛിന്നപരിമാണോ, അസബ്ബഗതോതി അത്ഥോ. തേന “സരീരപരിമാണോ, അങ്ഗുട്ഠപരിമാണോ, യവപരിമാണോ പരമാണ്ഡുപരിമാണോ അത്താ”തി (ഉദാ° അട്ഠ° ൫൪; ദീ° നി° ൧൦ ൧൨൩-൧൨൪) ഏവമാദിവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി.

തഥാഗതോ പരം മരണാതി തഥാഗതോ ജീവോ അത്താ മരണതോ ഇമസ്സ കായസ്സ ഭേദതോ പരം ഉദ്ധം ഹോതി അത്ഥി സംവിജ്ജതീതി അത്ഥോ. ഏതേന സസ്സതഭാവമുഖേന സോളസ സഞ്ചിവാദാ, അട്ഠ അസഞ്ചിവാദാ, അട്ഠ ച

നേവസത്തിനാസത്തിവാദാ ദസ്സിതാ ഹോന്തി. ന ഹോതീതി നത്ഥി ന ഉപലബ്ധി. ഏതേന ഉച്ഛേദവാദോ ദസ്സിതോ ഹോതി. അപിച ഹോതി ച ന ച ഹോതീതി അത്ഥി നത്ഥി ചാതി. ഏതേന ഏകച്ചസസ്സതവാദോ ദസ്സിതോ. നേവ ഹോതി ന ന ഹോതീതി പന ഇമിനാ അമരാവിക്ഖേപവാദോ ദസ്സിതോതി വേദിതബ്ബം. ഭഗവതാ പന അനിയ്യാനികത്താ അനത്ഥസംഹിതാനി ഇമാനി ദസ്സനാനീതി താനി ന ബ്യാകതാനി, തം അബ്യാകരണം സന്ധായാഹ അയം മേരോ “തം മേ ന രുച്ചതീ”തി. സിക്ഖം പടികഖിപിത്വാ യമാസമാദിന്നസിക്ഖം പഹായ.

൧൨൫. ത്വം നേവ യാചകോതി അഹം ഭന്തേ ഭഗവതി ബ്രഹ്മചരിയം ചരിസ്സാമീതിആദിനാ. ന യാചിതകോതി ത്വം മാലുക്യപുത്ത മയി ബ്രഹ്മചരിയം ചരാതിആദിനാ.

൧൨൬. പരസേനായ റിതേന പുരിസേന. ബഹലലേപനേനാതി ബഹലവിലേപനേന. മഹാസുപിയാദി സബ്ബോ മുദുഹിദകോ വേണുവിസേസോ സണ്ഹോ. മരുവാതി മകചി. വീരപണ്ണിനോതി വീരപണ്ണിയാ, യസ്സാ ഛരിന്ദനമത്തേ പണ്ണേ വീരം പഗ്ഘരതി. ഗച്ഛന്തി ഗച്ഛതോ ജാതം സയംജാതഗുദ്ധ്വത്തോ ഗഹിതന്തി അധിപ്പായോ. സിമിലഹനു നാമ ദത്താ കണ്ണോ പതങ്ഗോ. ഏതായ ദിട്ഠിയാ സതി ന ഹോതീതി “സസ്സതോ ലോകോ”തി ഏതായ ദിട്ഠിയാ സതി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയവാസോ ന ഹോതി, തം പഹായ ഏവ പത്തബ്ബതോ.

൧൨൭. അത്ഥേവ ജാതീതിആദിനാ ഏതാ ദിട്ഠിയോ പച്ചേകമ്പി സംസാരപരിബ്രൂഹനാ കടസി വഡ്ഡനാ നിബ്ബാനവിബന്ധനാതി ദസ്സേതി.

൧൨൮. തസ്മാതിഹാതി ഇദം അട്ഠാനേ ഉദ്ധടം, റാനേയേവ പന “വുത്തപടിപക്ഖനേന വേദിതബ്ബ”ന്തി ഇമസ്സ പരതോ കത്വാ സംവണ്ണേതബ്ബം. അത്തനോ ഫലേന അരണിയതോ അനുഗന്തബ്ബതോ കാരണവി “അത്ഥോ”തി വുച്ചതീതി ആഹ “കാരണനിസ്സിത”ന്തി. തേനാഹ “ബ്രഹ്മചരിയസ്സ ആദിമത്തമ്പീ”തി. പുബ്ബപദട്ഠാനന്തി പഠമാരമ്ഭോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ചുളമാലുക്യസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. മഹാമാലുക്യസുത്തവണ്ണനാ

൧൨൯. ഓരം വുച്ചതി കാമയാതു, തത്ഥ പവത്തിയാ സംവത്തനതോ ഓരം ഭജന്തീതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി, ഹേട്ഠിമമഗ്ഗവജ്ജന്തായ ഓരമ്ഭാഗേ ഹേട്ഠാകോട്ഠാസേ ഭജന്തീതി ഓരമ്ഭാഗിയാനി ക-കാരസ്സ യ-കാരം കത്വാ. തേനാഹ “ഹേട്ഠാകോട്ഠാസികാനീ”തിആദി. കമ്മുനാ ഹി വട്ടേന ച ദുക്ഖം സംയോജേന്തീതി സംയോജനാനി, ഓരമ്ഭാഗിയസത്തിതാനി സംയോജനാനി യസ്സ അപ്പഹീനാനി, തസ്സേവ വട്ടദുക്ഖം. യസ്സ പന താനി പഹീനാനി, തസ്സ തം നത്ഥിതി. അപ്പഹീനതായ അനുസേതീതി അരിയമഗ്ഗേന അസമുച്ഛിനതായ കാരണലാഭേ സതി ഉപ്പജ്ജതി, അപ്പഹീനഭാവേന അനുസേതി. അനുസയമാനോ സംയോജനം നാമ ഹോതീതി അനുസയത്തം ഫരിത്വാ പവത്തമാനോ പാപധമ്മോ യമാവുത്തേനത്ഥേന സംയോജനം നാമ ഹോതി. ഏതേന യദി പന

അനുസയതോ സംയോജനം പവത്തം, തമാപി യേ തേ കാമരാഗാദയോ “അനുസയാ”തി വുച്ചന്തി, തേയേവ ബന്ധനട്ഠേന സംയോജനാനീതി ദസ്സേതി.

ഏവം സന്തേപീതി യദേവ ഓരമ്ഭാഗീയസംയോജനം ഭഗവതാ പുച്ഛിതം, തദേവ മേരേനപി വിസ്സജ്ജിതം, തമാപി അയം ലഭി സന്നിസ്സയാ. തത്ഥ ദോസാരോപനാതി ദസ്സേതും “തസ്സ വാദേ”തിആദി വുത്തം. സമുദാചാരക്ഖണേയേവാതി പവത്തിക്ഖണേ ഏവ. ന ഹി സഞ്ചേ വത്തമാനാ കിലേസാ സംയോജനത്ഥം ഫരന്തീതി അധിപ്പായോ. തേനാതി തേന കാരണേന, തമാലഭികത്താതി അത്ഥോ. ചിന്തേസി “ധമ്മം ദേസേസ്സാമീ”തി യോജനാ. അത്തനോ ധമ്മതായേവാതി അജ്ജ്ഞാതസയേനേവ. വിസംവാദിതാതി സത്ഥു ചിത്തസ്സ അനാരാധനേന വിവേചിതാ. ഏവമകാസി ഏവം ധമ്മം ദേസാപേസി.

൧൩൦. സക്കായദിട്ഠിപരിയുട്ഠിതേനാതി പരിയുട്ഠാനസമത്ഥസക്കായദിട്ഠികേന. തമാഭൂതഞ്ച ചിത്തം തായ ദിട്ഠിയാ വിഗയ്ഹിതം അജ്ജ്ഞാതമടഞ്ച നാമ ഹോതീതി ആഹ “ഗഹിതേന അഭിഭൂതേനാ”തി. ദിട്ഠിനിസ്സരണം നാമ ദസ്സനമഗ്ഗോ തേന സമുച്ഛിന്ദിതഞ്ചതോ, സോ പന നിബ്ബാനം ആഗമ്മ തം സമുച്ഛിന്ദതി, തസ്മാ വുത്തം “ദിട്ഠിനിസ്സരണം നിബ്ബാന”ന്തി. അവിനോദിതാ അനീഹടാതി പദദയേനപി സമുച്ഛേദവസേന അപ്പഹീനത്തംയേവ വദതി. അത്തം സംയോജനം അത്തോ അനുസയോതി വദന്തി, സഹഭാവോ നാമ അത്തേന ഹോതി. ന ഹി തദേവ തേന സഹാതി വുച്ചതീതി തേസം അധിപ്പായോ. അത്തേനാതി അത്ഥതോ അത്തേന. അവത്ഥാമത്തതോ യദിപി അവയവവിനിമുത്തോ സമുദായോ നത്ഥി, അവയവോ പന സമുദായോ ന ഹോതീതി സോ സമുദായതോ അത്തോ ഏവാതി സക്കാ വത്തുന്തി യമാവുത്തസ്സ പരിഹാരസ്സ അപ്പാടിഹീരകതം ആസങ്കിത്ഥാ പക്ഖന്തരം ആസല്ലിതം “അമാപി സിയാ”തിആദിനാ. പക്ഖന്തരേഹി പരിഹാരാ ഹോന്തീതി യമാവുത്തത്തായേനപി അത്തോ പുരിസോ അമാപി സിയാ, അയം പനേത്ഥ അത്തോ ദോസോതി ആഹ “യദി തദേവാ”തിആദി. അമാപി സിയാ തുയ്ഹം യദി പരിവിതക്കോ ഈദിസോ യദി തദേവ സംയോജനന്തിആദി. ഇമമത്ഥം സന്ധായാതി പരമത്ഥതോ സോ ഏവ കിലേസോ സംയോജനമനുസയോ ച, ബന്ധനത്ഥഅപ്പഹീനത്ഥാനം പന അത്ഥേവ ഭേദോതി ഇമമത്ഥം സന്ധായ.

൧൩൧. തചച്ഛേദോ വിയ സമാപത്തി കിലേസാനം സമാപത്തിവിക്ഖമ്ഭനസ്സ സാരച്ഛേദസ്സ അനുസയസ്സ ദൂരഭാവതോ. ഫേഗ്ഗുച്ഛേദോ വിയ വിപസ്സനാ തസ്സ ആസന്നഭാവതോ. ഏവരൂപാ പുഗ്ഗലാതി അഭാവിതസദ്ധാദിബലതായ ദുബ്ബലനാമകായാ പുഗ്ഗലാ, യേസം സക്കായനിരോധായ...പേ... നാധിമുച്ചതി. ഏവം ദട്ഠഞ്ചാതി യമാ സോ ദുബ്ബലകോ പുരിസോ, ഏവം ദട്ഠഞ്ചോ സോ പുരിസോ ഗൺഗാപാരം വിയ സക്കായപാരം ഗന്തും അസമത്ഥത്താ. വുത്തവിപരിയായേന സുക്കപക്ഖസ്സ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ.

൧൩൨. ഉപധിവിവേകേനാതി ഇമിനാ ഉപധിവിവേകാതി കരണേ നിസ്സക്കന്തി ദസ്സേതി, ഉപധിവിവേകാതി വാ ഹേതുമ്ഹി നിസ്സക്കവചനസ്സ ഉപധിവിവേകേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനേന പഞ്ചകാമഗുണവിവേകോ കമിതോ. കാമഗുണാപി ഹി ഉപധിയതി ഏത്ഥ ദുക്ഖന്തി ഉപധീതി വുച്ചന്തിതി. മിനമിദ്ധപച്ചയാ കായവിജമ്ഭിതാദിഭേദം കായാലസിയം. തത്ഥാതി അത്തോസമാപത്തിയം സമാപത്തിഅബ്ഭന്തരേ ജാതം. തം പന

സമാപത്തിപരിയാപനമ്പി അപരിയാപനമ്പിതി തദുഭയം ദസ്സേതും
“അന്തോസമാപത്തിക്ഖണേയേവാ”തിആദി വുത്തം. രൂപാദയോ ധമ്മേതി
രൂപവേദനാദികേ പഞ്ചക്ഖണ്ഡധമ്മേ. ന നിച്ചതോതി ഇമിനാ
നിച്ചപടിക്ഖേപതോ തേസം അനിച്ചതമാഹ. തതോ ഏവ ഉദയവയന്തതോ
വിപരിണാമതോ താവകാലികതോ ച തേ അനിച്ചാതി ജോതിതം ഹോതി.
യത്ത്ഹി നിച്ചം ന ഹോതി, തം ഉദയബുധപരിച്ഛിന്നം ജരായ മരണേന ചാതി
ഭേധാ വിപരിണതം ഇത്തരഖണമേവ ച ഹോതി. ന സുഖതോതി ഇമിനാ
സുഖപടിക്ഖേപതോ തേസം ദുക്ഖതമാഹ, അതോ ഏവ അഭിണ്ഹം
പടിപിളനതോ ദുക്ഖവത്സുതോ ച തേ ദുക്ഖാതി ജോതിതം ഹോതി.
ഉദയബുധവന്തതായ ഹി തേ അഭിണ്ഹം പടിപിളനതോ നിരന്തരദുക്ഖതായ
ദുക്ഖസ്സേവ ച അധിട്ഠാനഭൂതാതി. പച്ചയയാപനീയതായ രോഗമൂലതായ ച
രോഗതോ. ദുക്ഖതാസുലയോഗിതായ കിലേസാസുചിപഗ്ഘരണതോ
ഉപ്പാദജരാഭങ്ഗേഹി ഉദ്ധുമാതപക്കഭിജ്ജനതോ ച ഗണ്ഡതോ. പീളാജനനതോ
അന്തോതുദനതോ ദുന്നീഹരണതോ ച അവധിആവഹതോ അഘവത്സുതോ ച
അസേരീഭാവതോ ആബാധപദട്ഠാനതായ ച ആബാധതോ. അവസവത്തനതോ
അവിധേയ്യതായ പരതോ . ബ്യാധിജരാമരണേഹി പലുജ്ജനീയതായ
പലോകതോ. സാമീനിവാസീകാരകവേദകഅധിട്ഠായകവിരഹതോ സുത്തതോ.
അത്തപടിക്ഖേപട്ഠേന അനത്തതോ, രൂപാദിധമ്മാപി ന ഏതഥ അത്താ
ഹോന്തീതി അനത്താ, ഏവം അയമ്പി ന അത്താ ഹോതീതി അനത്താ. തേന
അബ്ബാപാരതോ നിരീഹതോ തുച്ഛതോ അനത്താതി ദീപിതം ഹോതി.
ലക്ഖണത്തയമേവ അവബോധത്ഥം ഏകാദസഹി പദേഹി വിഭജിത്വാ
ഗഹിതന്തി ദസ്സേതും “തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം.

അന്തോസമാപത്തിയന്തി സമാപത്തിനം സഹജാതതായ സമാപത്തിനം
അബ്ഭന്തരേ. ചിത്തം പടിസംഹരതീതി
തപ്പടിബദ്ധഹരന്ദരാഗാദിഉപക്കിലേസവിക്ഖമ്ഭന്നേന വിപസ്സനാചിത്തം
പടിസംഹരതി. തേനാഹ “മോചേതീ”തി. സവനവസേനാതി
“സബ്ബസങ്ഖാരസമമോ”തിആദിനാ സവനവസേന. മുതിവസേനാതി തഥേവ
മോമനാവസേന ഗുണതോ സംകിത്തനവസേന. പരിയത്തിവസേനാതി തസ്സ
ധമ്മസ്സ പരിയാപുണനവസേന. പഞ്ഞത്തിവസേനാതി തദത്ഥസ്സ
പഞ്ഞാപനവസേന. ആരമ്മണകരണവസേനേവ ഉപസംഹരതി മഗ്ഗചിത്തം.
ഏതം സന്തന്തിആദി പന അവധാരണനിവത്തിതത്ഥദസ്സനം. യഥാ വിപസ്സനാ
“ഏതം സന്തം ഏതം പണീത”തിആദിനാ അസങ്ഖതായ ധാതുയാ ചിത്തം
ഉപസംഹരതി, ഏവം മഗ്ഗോ നിബ്ബാനം സച്ഛികിരിയാഭിസമയവസേന
അഭിസമേന്തോ തത്ഥ ലബ്ഭമാനേ സബ്ബേ വിസേസേ അസമ്മോഹതോ
പടിവിജാനന്തോ തത്ഥ ചിത്തം ഉപസംഹരതി. തേനാഹ “ഇമിനാ പന
ആകാരേനാ”തിആദി. സോ തത്ഥ റിതോതി സോ അദന്ധവിപസ്സനോ യോഗീ തത്ഥ
തായ അനിച്ചാദിലക്ഖണത്തയാരമ്മണായ വിപസ്സനായ റിതോ. സബ്ബസോതി
തസ്സ മഗ്ഗസ്സ അധിഗമായ നിബ്ബത്തിതസമമവിപസ്സനാസു. അസക്കോന്തോ
അനാഗാമിഹോതീതി ഹേട്ഠിമമഗ്ഗവഹാസു ഏവ സമമവിപസ്സനാസു
ഹരന്ദരാഗം പഹായ അഗ്ഗമഗ്ഗവഹാസു താസു നികന്തി പരിയാദാതും
അസക്കോന്തോ അനാഗാമിതായമേവ സങ്ഘാതി.

സമതിക്കന്തത്താതി സമമവസേന വിപസ്സനാവസേന ചാതി സബ്ബമാപി
രൂപസ്സ അതിക്കന്തത്താ. തേനാഹ “അയത്ത്ഹീ”തിആദി. അന്നേനാതി യോഗിനാ.

തം അതിക്കമ്മാതി ഇദം യോ വാ പഠമം പഞ്ചവോകാരഭവപരിയാപന്നേ ധമ്മേ സമ്മദേവ സമ്മസിത്വാ തേ വിവജ്ജേതാ തതോ അരുപസമാപത്തിം സമാപജ്ജിത്വാ അരുപധമ്മേ സമ്മസതി, തം സന്ധായ വുത്തം. തേനാഹ “ഇദാനി അരുപം സമ്മസതി”തി.

സമമവസേന ഗച്ഛതോതി സമമപ്പയാനം പുബ്ബഭാഗപടിപദം അനുയുജ്ജന്തസ്സ. ചിത്തേകഗ്ഗതാ ധൂരം ഹോതീതി തസ്സ വിപസ്സനാഭാവനായ തമാ പുബ്ബേ പവത്തത്താ വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനാ സമാധിപ്പയാനാ ഹോതി, മഗ്ഗേപി ചിത്തേകഗ്ഗതാ ധൂരം ഹോതി, സമാധിന്ദ്രിയം പുബ്ബങ്ഗമം ബലവം ഹോതി. സോ ചേതോവിമുത്തോ നാമാതി സോ അരിയോ ചേതോവിമുത്തോ നാമ ഹോതി. വിപസ്സനാവസേന ഗച്ഛതോതി “സമമവസേന ഗച്ഛതോ”തി ഏതഥ വുത്തനയാനുസാരേണ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. അയഞ്ച പുഗ്ഗലവിഭാഗോ സുത്തന്തനയേന ഇധാഭിഹിതോ പരിയായോ നാമ, അഭിധമ്മനയേന പരതോ കീടാഗിരിസുത്തവണ്ണനായം ദസ്സയിസ്സാമ. അയം സഭാവധമ്മോയേവാതി പുബ്ബഭാഗപടിപദാ സമമപ്പയാനാ ചേ സമാധി ധൂരം, വിപസ്സനാപയാനാ ചേ പത്താ ധൂരന്തി അയം ധമ്മസഭാവോയേവ, ഏതഥ കിഞ്ചി ന ആസങ്കിതബ്ബം.

ഇന്ദ്രിയപരോപരിയത്തം ഇന്ദ്രിയവേമത്തതാ. തേനാഹ “ഇന്ദ്രിയനാനത്തം വദാമി”തി. ഇന്ദ്രിയനാനത്തതാ കാരണന്തി ഇദം ദസ്സേതി - അനിച്ഛാദിവസേന വിപസ്സനാഭിനിവേസോ വിയ സമമവസേന വിപസ്സനാവസേന ച യം പുബ്ബഭാഗഗമനം, തം അപ്പമാണം തം വുട്ഠാനഗാമിനിവിപസ്സനം, യസ്സ സമാധി ധൂരം പുബ്ബങ്ഗമം ബലവം ഹോതി, സോ അരിയോ ചേതോവിമുത്തി നാമ ഹോതി. യസ്സ പത്താ ധൂരം പുബ്ബങ്ഗമം ബലവം ഹോതി സോ അരിയോ പത്താവിമുത്തോ നാമ ഹോതി. ഇദാനി തമത്ഥം ബുദ്ധിവിസിട്ഠേന നിദസ്സന്നേന ദസ്സേന്തോ “ദേവ അഗ്ഗസാവകാ”തിആദിമാഹ, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

മഹാമാലുക്യസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ഭദ്രാലിസുത്തവണ്ണനാ

൧൩൪. അസിധതീതി അസനം, ഭുജ്ജനം ഭോജനം, അസനസ്സ ഭോജനം അസനഭോജനം, ആഹാരപരിഭോഗോ, ഏകസ്ഥിം കാലേ അസനഭോജനം ഏകാസനഭോജനം. സോ പന കാലോ സബ്ബബുദ്ധാനം സബ്ബപച്ചേകബുദ്ധാനം ആചിണ്ണസമാചിണ്ണവസേന പുബ്ബണ്ഹോ ഏവ ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ “ഏകസ്ഥിം പുരേഭത്തേ അസനഭോജന”ന്തി. വിപ്പടിസാരകുക്കുച്ചന്തി “അയുത്തം വത മയാ കതം, യോ അത്തനോ സരീരപകതിം അജാനന്തോ ഏകാസനഭോജനം ഭുജ്ജി, യേന മേ ഇദം സരീരം കിസം ജാതം ബ്രഹ്മചരിയാനുഗൃഹോ നാഹോസീ”തി ഏവം വിപ്പടിസാരകുക്കുച്ചം ഭവേയ്യ. ഏതം സന്ധായ സത്ഥാ ആഹ, ന ഭദ്രാലിമേവ താദിസം കിരിയം അനുജാനന്തോ. ഇതരമാതി യദി ഏകംയേവ ഭത്തം ദിധാ കത്വാ തതോ ഏകസ്സ ഭാഗസ്സ ഭുജ്ജനം ഏകദേസഭുജ്ജനം അധിപ്പേതം. കോ സക്കോതീതി കോ ഏവം യാപേതും സക്കോതി. അതീതജാതിപരിചയോപി നാമ ഇമേസം സത്താനംയേവ അനുബന്ധതീതി ആഹ “അതീതേ”തിആദി. വിരവന്തസ്സേവാതി അനാദരേ സാമിവചനം. തം മദ്ദിത്വാതി “അയം സിക്ഖാ സബ്ബേസമ്പി ബുദ്ധാനം സാസനേ ആചിണ്ണം, അയഞ്ച ഭിക്ഖു ഇമം സിക്ഖതേവാ”തി വത്വാ തം ഭദ്രാലിം തസ്സ വാ അനുസ്സാഹപവേദനം അഭിഭവിത്വാ. ഭിക്ഖാചാരഗമനത്ഥം ന

വിതക്കമാളകം അഗമാസി, വിഹാരചാരികം ചരന്തോ തസ്തു വസന്ത്ഠാനം ഭഗവാ ഗച്ഛതി.

൧൩൫. ദുസയന്തി ഗരഹന്തി ഏതേനാതി ദോസോ, അപരാധോ, സോ ഏവ കുച്ഛിതഭാവേന ദോസകോ. ഗരഹായ പവത്തിട്ഠാനതോ ഓകാസോ. തേനാഹ - “ഏതം ഓകാസം ഏതം അപരാധ”ന്തി. ദുക്കരതരന്തി പതികാരവസേന അതിസയേന ദുക്കരം. അപരാധോ ഹി ന ഖമാപേന്തം യഥാപച്ചയം വിത്ഥാരിതോ ഹുത്വാ ദുപ്പതികാരോ ഹോതി. തേനാഹ “വസ്സണ്ഹീ”തിആദി.

അലഗ്ഗിത്വാതി ഇമന്വി നാമ അപന്തിതം അകാസീതി ഏവം അവിന്തേത്വാ, തം തസ്തു ഹിതപടിപത്തിം നിവാരണം കത്വാതി അത്ഥോ. ഞായപടിപത്തിം അതിച്ച ഏതി പവത്തതീതി അച്ചയോ, അപരാധോ, പുരിസേന മദ്ദിത്വാ പവത്തിതോ അപരാധോ അത്ഥതോ പുരിസം അതിച്ച അഭിഭവിത്വാ പവത്തോ നാമ ഹോതി. തേനാഹ “അച്ചയോ മം, ഭന്തേ, അച്ചഗമാ”തി. അവസേസപച്ചയാനം സമാഗമേ ഏതി ഫലം ഏതസ്ഥാ ഉപ്പജ്ജതി പവത്തി ചാതി സമയോ, ഹേതു യഥാ “സമുദായോ”തി ആഹ “ഏകം കാരണ”ന്തി. യം പന്നേത്ഥ ഭദ്രാലിത്ഥേരസ്സ അപരിപൂരകാരിതായ ഭിക്ഖുആദിനം ജാനനം, തന്വി കാരണം കത്വാ “അഹം ഖോ, ഭന്തേ, ന ഉസ്സഹാമീ”തിആദിനാ വത്തഞ്ചന്തി ദസ്സേതി.

൧൩൬. ഏകചിത്തക്ഖണികാതി പഠമമഗ്ഗചിത്തക്ഖണേന ഏകചിത്തക്ഖണികാ. ഏവം ആണാപേതും ന യുത്തന്തി സങ്കമത്ഥായ ആണാപേതും ന യുത്തം പയോജനാഭാവതോ. അനാചിണ്ണഞ്ചേതം ബുദ്ധാനം, യദിദം പദസാ അക്കമനം. തഥാ ഹി -

“അക്കമിത്വാ ന മം ബുദ്ധോ, സഹ സിസ്സേഹി ഗച്ഛതു;
മാ നം കലലം അക്കമിത്ഥ, ഹിതായ മേ ഭവിസ്സതീ”തി. (ബു° വം ൨.൫൩);

സുമേധപണ്ഡിതേന പച്ചാസീസിതം ന കതം. യഥാഹ -

“ദീപങ്കരോ ലോകവിദു, ആഹുതീനം പടിഗ്ഗഹോ;
ഉസ്സീസകേ മം റത്ഥാന, ഇദം വചനമബ്രവീ”തി. (ബു° വം ൨.൬൦);

ഭഗവതാ ആണത്തേ സതി തേസന്വി ഏവം കാതും ന യുത്തന്തി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഏതേസം പടിബാഹിതും യുത്തന്തി ഇദം അട്ഠാനപരികപ്പനവസേനേവ വുത്തം. ന ഹി ബുദ്ധാനം കാതും ആരദ്ധം നാമ കിച്ചം കേഹിചി പടിബാഹിതും യുത്തം നാമ അത്ഥി പടിബാഹിതുംയേവ അകരണതോ. സമ്മത്തന്തിയാമസ്സ അനോക്കന്തത്താ വുത്തം “ബാഹിരകോ”തി.

൧൩൭. ന കമ്മട്ഠാനം അല്പീയതീതി ചിത്തം കമ്മട്ഠാനം ന ഓതരതി.

൧൪൦. പുനപ്പുനം കാരേന്തീതി ദണ്ഡകമ്മപണാമനാദികാരണം പുനപ്പുനം കാരേന്തി. സമ്മാവത്തമ്ഹി ന വത്തതീതി തസ്സാ തസ്സാ ആപത്തിയാ വുട്ഠാനത്ഥം ഭഗവതാ പത്തത്തസമ്മാവത്തമ്ഹി ന വത്തി. അനുലോമവത്തേ ന വത്തതീതി യേന യേന വത്തേന സങ്ഘോ അനുലോമികോ ഹോതി, തസ്ഥിം തസ്ഥിം അനുലോമവത്തേ ന വത്തി വിലോമമേവ

ഗൺഹാതി, പടിലോമേന ഹോതി. നിത്ഥാരണകവത്തമ്ഹീതി യേന വത്തേന സൺഘോ അനുലോമികോ ഹോതി, സാപത്തികഭാവതോ നിത്ഥിണ്ണോ ഹോതി, തമ്ഹി നിത്ഥാരണവത്തസ്ഥിം ന വത്തതി. തേനാഹ “ആപത്തി”തിആദി. ദുബ്ബചകരണേതി ദുബ്ബചസ്സ ഭിക്ഖുനോ കരണേ.

൧൪൪. യാപേതീതി വത്തതി, സാസനേ തിട്ഠതീതി അത്ഥോ. അഭിഞ്ഞാപത്താതി “അസുകോ അസുകോ ച മേരോ സീലവാ കല്യാണധമ്മോ ബഹുസ്സുതോ”തിആദിനാ അഭിഞ്ഞാതഭാവം പത്താ അധിഗതഅഭിഞ്ഞാതാ.

൧൪൫. സത്തേസു ഹായമാനേസുതി കിലേസബഹുലതായ പടിപജ്ജനകസത്തേസു പരിഹായത്തേസു പടിപമേസു ജായമാനേസു. അന്തരായതിനാമ തദാധാരതായ. ദിട്ഠധമ്മികാ പരുപവാദാദയോ. സമ്പരായികാ അപായദുക്ഖവിസേസാ. ആസവന്തി തേന തേന പച്ചയേന പവത്തന്തീതി ആസവാ. നേസന്തി പരുപവാദാദിആസവാനം. തേതി വീതിക്കമധമ്മാ.

അകാലം ദസ്സേത്ഥാതി സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ അകാലം ദസ്സേത്ഥാ. ഉപ്പത്തിന്തി ആസവട്ഠാനിയാനം ധമ്മാനമുപ്പത്തിം. സിക്ഖാപദപണ്ണത്തിയാ കാലം, താവ സേനാസനാനി പഹോന്തി, തേന ആവാസമച്ഛരിയാദിഹേതുന്നാ സാസനേ ഏകച്ചേ ആസവട്ഠാനിയാ ധമ്മാ ന ഉപ്പജ്ജന്തി. ഇമിനാ നയേനാതി ഇമിനാ പന ഹേതുന്നാ പദസോധമ്മസിക്ഖാപദാനം സൺഗഹോ ദട്ഠണ്ണോ.

യസന്തി കിത്തിസദും പരിവാരഞ്ച. സാഗതത്ഥേരസ്സ നാഗദമനകിത്തിയസാദിവസേന സുരാപാനസൺവാതോ ആസവട്ഠാനിയോ ധമ്മോ ഉപ്പജ്ജി.

രസേന രസം സംസന്ദേത്ഥാതി ഉപാദിന്നകഫസ്സരസേന അനുപാദിന്നകഫസ്സരസം സംസന്ദേത്ഥാ.

൧൪൬. ന ഖോ, ഭദ്രാലി, ഏസേവ ഹേതു, അഥ ഖോ അഞ്ഞവി അത്ഥീതി ദസ്സേന്തോ ഭഗവാ “അപിചാ”തിആദിമാഹ. തേന ധമ്മസ്സ സക്കച്ചസവനേ മേരം നിയോജേതി.

൧൪൭. വിസേവനാചാരന്തി അദന്തകിരിയം. പരിനിബ്ബായതീതി വൂപസമ്മതി. തത്ഥ അദന്തകിരിയം പഹായ ദന്തോ ഹോതി. യുഗസ്സാതി രഥധുരസ്സ.

അനുക്കമേതി അനുരൂപപരിഗമേ. തദവത്ഥാനുരൂപം പാദാനം ഉക്ഖിപനേ നിക്ഖിപനേ ച. തേനാഹ “ചത്താരോ പാദേ”തിആദി. രജ്ജുബന്ധനവിധാനേനാതി പാദതോ ഭൂമിയാ മോചനവിധാനേന. ഏവം കരണത്ഥന്തി യഥാ അസ്സേ നിസിന്നസ്സേവ ഭൂമിം ഗഹേതും സക്കാ, ഏവം ചത്താരോ പാദേ തഥാ കത്ഥാ അത്തനോ നിച്ഛലഭാവകരണത്ഥം. മണ്ഡലേതി മണ്ഡലയാവികായം. പഥവീകമനേതി പഥവിം ഫുട്ഠമത്തേന ഗമനേ. തേനാഹ “അഗ്ഗഗുവുരേഹീ”തി. ഓക്കന്തകരണസ്ഥിന്തി ഓക്കന്തേത്ഥാ പരസേനാസമ്മദുന ഓക്കന്തകരണേ. ഏകസ്ഥിം ഠാനേതി ചത്തുസു പാദേസു യത്ഥ കത്ഥചി ഏകസ്ഥിം ഠാനേ ഗമനം ചോദേന്തീതി അത്ഥോ, സോ പനേത്ഥ സീഘതരോ

അധിഷ്ഠിതോ. ദവത്തേതി മരിയാദാകോപനേഹി നാനപ്പയോജനേ, പരസേനായ പവത്തമഹാനാദപഹരണേഹി അത്ഥോ. തേനാഹ “യുദ്ധകാലസ്ഥി”തിആദി.

രത്താ ജാനിതബുഗുണേതി യഥാ രാജാ അസ്സസ്സ ഗുണേ ജാനാതി, ഏവം തേന ജാനിതബുഗുണകാരണം കാരേതി. അസ്സരാജവംസേതി ദുസ്സഹം ദുക്ഖം പത്യാപി യഥാ അയം രാജവംസാനുരൂപകീരിയം ന ജഹിസ്സതി, ഏവം സിക്ഖാപനേ. സിക്ഖാപനമേവ ഹി സന്ധായ സബുത്ഥ “കാരണം കാരേതി”തി വുത്തം തസ്സ കരണകാരാപനപരിയായത്താ.

യഥാ ഉത്തമജവോ ഹോതീതി ജവദസ്സനട്ഠാനേ യഥാ ഹയോ ഉത്തമജവം ന ഹാപേസി, ഏവം സിക്ഖാപേതി. ഉത്തമഹയഭാവേ, യഥാ ഉത്തമഹയോ ഹോതീതി കമ്മകരണകാലേ അത്തനോ ഉത്തമസഭാവം അനിഗുഹിത്വാ അവജ്ജേത്വാ യഥാ അത്ഥസിദ്ധി ഹോതി, ഏവം പരമജവേന സിക്ഖാപേതി. യഥാ കിരിയാ വിനാ ദബ്ബസി വിനാ കിരിയം ന ഭവതി, ഏവം ദട്ഠബ്ബന്തി ദസ്സേതും “തത്ഥ പകതിയാ”തിആദി വുത്തം.

തത്രാതി തസ്ഥിം പകതിയാ ഉത്തമഹയസ്സേവ ഉത്തമഹയകാരണാരഹത്താ ഉത്തമജവപടിപജ്ജനേ. മാസഖാദകഘോടകാനന്തി മാസം ഖാദിത്വാ യഥാ തഥാ വിഗുണഖലുങ്ഗകാനം. വലഞ്ജകദണ്ഡന്തി രത്താ ഗഹേതബ്ബസുവണ്ണദണ്ഡം. ധാതുപത്ഥമേവാതി അത്തനാവ സമുപ്പാദിത്വാതുകയാ ഉപത്ഥമഭിതോ ഹുത്വാ.

ഉത്തമേ സാവല്ല്യേതി പരമസഖിലഭാവേ സഖിലവാചായ ഏവ ദമേതബ്ബതായ. തേനാഹ “മുദുവാചായ ഹീ”തിആദി.

അരഹത്തഫലസമ്മാദിട്ഠിയാതി ഫലസമാപത്തികാലേ പവത്തസമ്മാണാണ്. സമ്മാണാണ് പുണ്ണേ വുത്തസമ്മാദിട്ഠിയേവാതി പന ഇദം ഫലസമ്മാദിട്ഠിഭാവസാമത്തേന വുത്തം. കേചി പന “പച്ചവേക്ഖണാണ്”തി വദന്തി, തം ന യുജ്ജതി “അസേക്ഖേനാ”തി വിസേസിതത്താ. തന്വി അസേക്ഖണാണ്തി ചേ? ഏവന്വി നിപ്പരിയായ സേക്ഖഗുഹണേ പരിയായസേക്ഖഗുഹണം ന യുത്തമേവ, കിച്ചഭേദേന വാ വുത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. ഏകാ ഏവ ഹി സാ പത്താ നിബ്ബാനസ്സ പച്ചക്ഖകിരിയായ സമ്മാദസ്സനകിച്ചം ഉപാദായ “സമ്മാദിട്ഠി”തി വുത്താ, സമ്മാജാനനകിച്ചം ഉപാദായ “സമ്മാണാണ്”തി. അത്താതാവിന്ദ്രിയവസേന വാ സമ്മാദിട്ഠി, പത്തിന്ദ്രിയവസേന സമ്മാണാണ്തി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. മഗ്ഗഫലാവഹായ ദേസനായ സഞ്ചേപതോവ ആഗതത്താ വുത്തം “ഉഗ്ഘടിതത്തുപുഗ്ഗലസ്സ വസേനാ”തി.

ഭദ്രാലിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ലടുകികോപമസുത്തവണ്ണനാ

ഛർവ്വ. മഹാഉദായിത്ഥേരോതി കാളുദായിലാളുദായിത്ഥേരേഹി അത്തോ മഹാദേഹതായ മഹാഉദായിതി സാസനേ പത്താതോ മേരോ. അപഹരി അപഹരതി അപഹരിസ്സതീതി അപഹത്താ. തേകാലികോ ഹി അയം സദോ. ഉപഹത്താതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അപഹാരകോതി അപനേതാ. ഉപഹാരകോതി ഉപനേതാ.

൧൪൯. യന്തി ഭൂമ്മത്ഥേ പച്ചത്തവചനം, തേന ച അനന്തരനിദ്രിട്ഠസമയോ പച്ചാമട്ഠോതി ആഹ “യസ്മിം സമയേ”തി. ന ഭഗവന്തം പടിച്ചാതി ന ഭഗവന്തം ആരമ്മണം കത്വാ.

കമ്മനിപ്ഫന്നത്ഥന്തി അത്തനാ ആയാചിയമാനകമ്മസിദ്ധിഅത്ഥം. ഭവതീതി ഭൂ, ന ഭൂതി അഭൂ, ഭയവസേന പന സാ ഇത്ഥീ “അഭൂ”ന്തി ആഹ. ആതു മാതുതി ഏത്ഥ യഥാ -

“അങ്ഗാ അങ്ഗാ സമ്ഭവസി, ഹദയാ അധിജായസേ;
അത്താ ഏവ പുത്ത നാമാസി, സ ജീവ സരദോസത”ന്തി. -

ആദീസു പുത്തോ “അത്താ”തി വുച്ചതി കുലവസേന സന്താനേ പവത്തനതോ. ഏവം പിതാപി “പുത്തസ്സ അത്താ”തി വുച്ചതി. യസ്മാ “ഭിക്ഖുസ്സ അത്താ മാതാ”തി വത്ഥുകാമാ ഭയവസേന “ആതു മാതു”തി ആഹ. തേനാഹ “ആതുതി പിതാ”തിആദി.

൧൫൦. ഏവമേവന്തി ഇദം ഗരഹത്ഥജോതനനിപാതപദന്തി വുത്തം “ഗരഹന്തോ ആഹാ”തി. തഥാ ഹി നം വാചകസഭേനേവ ദസ്സേന്തോ “ഇധേകച്ചേ മോഘപുരിസാ”തി ആഹ. ആഹംസൂതി തേസം തഥാ വചനസ്സ അവിച്ഛേദേന പവത്തിദീപനന്തി ആഹ “വദന്തി”തി. കിം പനിമസ്സ അപ്പമത്തകസ്സാതി പഹാതബ്ബവത്ഥും അവമഞ്ഞമാനേഹി വുത്തം. തേനാഹ “കിം പനാ”തി. ഹേതുമ്ഹി ജോതേതബ്ബേ ചേതം സാമിവചനം യഥാ “അനുസ്സവസ്സ ഹേതു, അജ്ജേയേനസ്സ ഹേതു”തി. തേനാഹ “അപ്പമത്തകസ്സ ഹേതു”തി. നനു അപസ്സന്തേന വിയ അസുണന്തേന വിയ ഭവിതബ്ബന്തി? സത്ഥാരാ നാമ അപ്പമത്തകേസു ദോസേസു അപസ്സന്തേന വിയ ച അസുണന്തേന വിയ ച ഭവിതബ്ബന്തി തേസം അധിപ്പായേന വിവരണം. തേസു ചാതി സിക്ഖാകാമേസു ച. അപ്പച്ചയം ഉപട്ഠാപേന്തിതി ആന്തോ സമ്ബന്ധിതബ്ബന്തി ദസ്സേതി. തേസന്തി യേ “മോഘപുരിസാ”തി വുത്താ പുഗ്ഗലാ, തേസം. ഗലേ ബദ്ധം മഹാകട്ഠന്തി ഗലേ ഓലമ്ബേതാ ബദ്ധം രുക്ഖദണ്ഡമാഹ. പൂതിലതായാതി ഗലോചിയാ. പാരാജികവത്ഥു വിയ ദുപ്പജഹം ഹോതീതി ഛന്ദകപ്പഹാനവസേന തം പജഹിതും ന സക്കോതി.

൧൫൧. അനുസ്സുക്കാതി തസ്സ പഹാതബ്ബസ്സ പഹാനേ ഉസ്സുക്കരഹിതാ. അപച്ചാസീസനപക്ഖേതി തായ പരദത്തവുത്തിതായ കസ്സചി പച്ചയസ്സ കുതോചി അപച്ചാസീസകപക്ഖേ റിതാ ഹുത്വാ സുപ്പജഹം ഹോതി, ന തസ്സ പഹാനേ ഭാരിയം അത്ഥി.

൧൫൨. ദലിദോ ദുഗ്ഗതോ. അസ്സുകോതി അസാപതേയ്യോ. ഗേഹയട്ഠിയോതി ഗേഹഛരദനസ്സ ആധാരാ, താ ഉജ്ജുകം തിരിയം റപേതബ്ബദണ്ഡാ. സമന്തതോ ഭിത്തിപാദേസു റപേതബ്ബദണ്ഡാ മണ്ഡലാ. കാകാതിദായിന്തി ഇതോ ചിതോ കാകേഹി അതിപാതവസേന ഉസ്സേതബ്ബം. തേനാഹ “യത്ഥ കിഞ്ചിദേവാ”തിആദി. സൂരകാകാതി കാകാനം ഉസ്സേപനാകാരമാഹ. നപരമരൂപന്തി ഹീനരൂപം. വിലീവമഞ്ചുകോതി താലവേത്തകാദീഹി വീതമഞ്ചുകോ. സാ പനസ്സ സന്താനാനം ഛിന്നഭിന്നതായ ഓലുഗ്ഗവിലുഗ്ഗതാ, തഥാ സതി സാ വിസമരൂപാ ഹോതീതി ആഹ “ഓണതാ”തിആദി. സോ പുഗ്ഗലോ ലൂഖഭോജീ ഹോതീതി ആഹ “ധന്തം നാമ കുദ്രുസകോ”തി. സമകാലം വപിതബ്ബതായ സമവാപകം, യഥാഉതു

വപിതബ്രബീജം. ജായികാതി കുച്ഛിതാ ഭരിയാ, സബ്രതമ ഗരഹായം ക-സദോ. സോ വതാഹം പബ്രജേയന്തി സോഹം കേസമസ്സും ഓഹാരേത്യാ പബ്രജേയം, യോഹം പുരിസോ നാമ അസ്സം വതാതി പബ്രജാവാസേന അത്തനോ പുരിസം ബോധേയ്യ. തംസഭാവേ റിതസ്സ ബോധാ ന തു ദുക്കരാ, സാ ഖടോപികാ. സാ കുമ്ഭീ. മേണ്ഡകസേട്ഠിനോ അഡ്ഡതേളസാനി കോട്ഠാഗാരസതാനി വിയ.

൧൩൩. സുവണ്ണനീക്ഖസതാനന്തി അനേകേസം സുവണ്ണനീക്ഖസതാനം. ചയോതി സന്താനേഹി നിചയോ അവിചി നിചുപ്പബന്ധനിചയോ. തേനാഹ “സന്താനതോ കതസന്നിചയോ”തി.

൧൩൪. ഹേട്ഠാ കിഞ്ചാപി അപ്പജഹനകാ പഠമം ദസ്സിതാ, പജഹനകാ പധാനാ, തേസഞ്ച വസേനേതമ പുഗ്ഗലചതുക്കം ദസ്സിതം. തേ തഞ്ചേവ പജഹന്തിതി പജഹനകാ പഠമം ഗഹിതാ. രാസിവസേനാതി “ഇധുദായി ഏകച്ചോ പുഗ്ഗലോ”തിആദിനാ ചതുക്കേ ആഗതവിഭാഗം അനാമസിത്യാ “തേ തേ”തി പചുരവസേന വുത്തം. തേനാഹ “ന പാടിയേക്കം വിഭത്താ”തി. അവിഭാഗേന ഗഹിതവത്സു വിഭാഗതോ ഗഹണം ലോകസിദ്ധമേതന്തി ദസ്സേതും “യമാ നാമാ”തിആദി വുത്തം. പജഹനകപുഗ്ഗലാതി “തേ തഞ്ചേവ പജഹന്തി”തി ഏവം പജഹനകപുഗ്ഗലാ ഏവ.

ഉപധിഅനുധാവനകാതി ഉപധീസു അനുഅനുധാവനകാ ഉപധിയോ ആരബ്ഭ പവത്തനകാ. വിതക്കായേവാതി കാമസങ്കപ്പാദിവിതക്കായേവ. ഇന്ദ്രിയനാനത്തതാതി വിമുത്തിപരിപാചകാനം ഇന്ദ്രിയാനം പരോപരിയത്തം. തസ്സ ഹി വസേനേവ തേ ചത്താരോ പുഗ്ഗലാ ജാതാ. അഗ്ഗമഗ്ഗത്ഥായ വിപസ്സനം ഉസ്സുക്കാപേത്യാ യാവ ന തം മഗ്ഗേന സമുഗ്ഘാതേന്തി, താവ നപ്പജഹന്തി നാമ. ഇതി ഹേട്ഠിമാ തയോപി അരിയാ അപ്പഹീനസ്സ കിലേസസ്സ വസേന “നപ്പജഹന്തി”തി വുത്താ, പഗേവ പുമുജ്ജനാ. വുത്തനയേന പന വിപസ്സനം മഗ്ഗേന ഘടേന്തോ തേ ചത്താരോ ജനാ അഗ്ഗമഗ്ഗക്ഖണ്ണേ പജഹന്തി നാമ. തേ ഏവ തത്ഥ സീഘകാരിനോ ഖിപ്പം പജഹന്തി നാമ, തേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി.

സംവേഗം കത്യാ അഗ്ഗിം അക്കന്തപുരിസോ വിയ. മഗ്ഗേനാതി അനുക്കമാഗതേന അഗ്ഗമഗ്ഗേന. മഹാഹത്ഥിപദോപമേതി മഹാഹത്ഥിപദോപമസുത്തേ (മം നിം ൧.൩൦൦ ആദയോ). തത്ഥ ഹി “തസ്സ ധാതാരമ്മണ്ണമേവ ചിത്തം പക്ഖന്തി പസീദന്തി സന്തിട്ഠന്തി അധിമുച്ചതി”തി (മം നിം ൧.൩൦൨) ഏതമ അതിതിക്ഖനാതിതിക്ഖ-നാതിമന്ദഅതിമന്ദ-പുഗ്ഗലവസേന അട്ഠകമായം (മം നിം അട്ഠം ൨.൩൦൨) തയോ വാരാ ഉദ്ധടാ, തത്ഥ മജ്ജിമവസേനേവ പഞ്ഹോ കമിതോ. ഇന്ദ്രിയഭാവനേതി ഇന്ദ്രിയഭാവനാസുത്തേ, തത്ഥാപി മജ്ജിമനയേനേവ പഞ്ഹോ കമിതോ. തേനാഹ “ഇമേസു”തിആദി.

തന്തി “ഉപധീ”തി വുത്തം ഖണ്ഡപഞ്ചകം. ദുക്ഖസ്സ മൂലന്തി സബ്രസ്സപി വട്ടദുക്ഖസ്സ കാരണം. നിഗ്ഗഹണോതി നിരുപാദാനോ. തേനാഹ “നിത്തണ്ഹോ”തി.

൧൩൫. യേ പജഹന്തിതി “തേ തഞ്ചേവ പജഹന്തി”തി ഏവം വുത്തപുഗ്ഗലാ. തേ ഇമേ നാമ ഏത്തകേ കിലേസേ പജഹന്തിതി യേ തേ പുമുജ്ജനാ ലാഭിനോ ച പഞ്ച കാമഗുണ്ണേ ഏത്തകേ തംതംത്യാനാദിവത്സുക്കേ ച തംതംമഗ്ഗവജ്ജന്തായ

പരിച്ഛിന്നത്താ ഏത്തകേ കിലേസേ പജഹന്തി. യേ നപ്തജഹന്തിതി ഏതമ
വുത്തനയാനുസാരേണ അത്ഥോ വേദിതഞ്ചോ. അസുചിസുഖം
കായാസുചിസന്നിസ്സിതത്താ. അനരിയേഹീതി അപരിസുദ്ധേഹി. പടിലാഭതോ
ഭായിതഞ്ചം കിലേസദുക്ഖഗതികത്താ. വിപാകതോ ഭായിതഞ്ചം
അപായദുക്ഖഗതികത്താ. ഗണതോപി കിലേസതോപി വിവിത്തസുഖന്തി
ഗണസങ്ഗണികതോ ച കിലേസസങ്ഗണികതോ ച വിവിത്തസുഖം.
രാഗാദിവുപസമത്ഥായാതി രാഗാദിവുപസമാവഹം സുഖം. ന ഭായിതഞ്ചം
സമ്പതി ആയതിഞ്ച ഏകന്തഹിതഭാവതോ.

൧൫൬. ഇഞ്ജിതസ്ഥിതി പച്ചത്തേ ഭുജ്ജവചനന്തി ആഹ “ഇഞ്ജന”ന്തിആദി.
ഇഞ്ജതി തേനാതി ഇഞ്ജിതം, തസ്സ തസ്സ ത്യാനസ്സ ഖോഭകരം ഓളാരികം
ത്യാനങ്ഗം. ചതുത്ഥജ്ജ്യാനം അനിഞ്ജനം സന്നിസിന്നാഭാവതോ. തഥാ ഹി
വുത്തം “ഠിതേ ആനേഞ്ജപ്പത്തേ”തി (ദീം നിം ൧.൨൪൪-൨൪൫; മം നിം
൧.൩൮൪-൩൮൬; പാരാ ൧൨-൧൩).

അലം-സദ്ദോ യുത്തത്ഥോപി ഹോതി - “അലമേവ നിബ്ബിന്ദിതും, അലം
വിമുച്ഛിതും”ന്തിആദിസു (ദീം നിം ൨.൨൭൨; സം നിം ൨.൧൨൪, ൧൨൮, ൧൩൪,
൧൪൩), തസ്മാ അനലം അനുസങ്ഗം കാതും അയുത്തന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ
“അകത്തഞ്ചആലയന്തി വദാമീ”തി. സന്നിട്ഠാനന്തി സമ്മാപടിപത്തിയം അലം
ഏത്താവതാതി ഉസ്സാഹപടിപ്പസ്സമ്ഭവസേന സന്നിട്ഠാനം ന കാതഞ്ചന്തി
യോജനാ. ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസത്തിതം അണ്ണം വാ ഓരമ്ഭാഗിയസത്തിതം മൂലം വാ,
രൂപരാഗോതി ഏവരൂപം അണ്ണം വാ കാമാസവോ പടിച്ഛന്തി ഏവരൂപം
മൂലം വാ, മുദുനാ പവത്തിആകാരവിസേസേന അപ്പസാവജ്ജം,
കമ്മബന്ധനട്ഠേന വാ അപ്പസാവജ്ജം, തബ്ബിപരിയായതോ മഹാസാവജ്ജം
വേദിതഞ്ചം. നാതിതിക്ഖപത്തസ്സ വസേന ദേസനായ പവത്തത്താ
“നേയുപുഗ്ഗലസ്സ വസേനാ”തി വുത്തം. സബ്ബസോ ഹി പരിയാദിന്നനികന്തികസ്സ
അരിയപുഗ്ഗലസ്സ വസേന സത്താവേദയിതനിരോധസ്സ ആഗതത്താ
“അരഹത്തനികൂടേനേവ നിട്ഠാപിതാ”തി വുത്തം. യം പനേതമ അത്ഥതോ ന
വിഭത്തം, തം സുവിത്തേയ്യമേവ.

ലടുകികോപമസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. ചാതുരസുത്തവണ്ണനാ

൧൫൭. യമാഉപനിസ്സയേനാതി യോ യോ ഉപനിസ്സയോ യമാഉപനിസ്സയോ,
തേന യമാഉപനിസ്സയേന സമ്മാപയോഗേന. പതിട്ഠഹിസ്സന്തി സാസനേ പതിട്ഠം
പടിലഭിസ്സന്തി. വസനട്ഠാനാതി വസ്സഗ്ഗാദിവസേന വസനട്ഠാനാനി.
സന്ത്ഠാപയമാനാതി സുവിഭത്തഭാവേന ഠപേന്താ.

അവിനിബ്ഭോഗസദ്ദന്തി വിനിഭുഞ്ജിത്വാ ഗഹേതും അസക്കുണേയസദ്ദം.
വചിച്ഛോസോപി ഹി ബഹുഹി ഏകച്ചം പവത്തിതോ ഠാനതോ ച ദൂരതരോ
കേവലം മഹാനിഗ്ഛോസോ ഏവ ഹുത്വാ സോതപഥമാഗച്ഛതി.
മച്ഛവിലോപേതി മച്ഛേ വിലുബിത്വാ വിയ ഗഹണേ, മച്ഛാനം വാ നയനേ.

൧൫൮. വവസ്സഗ്ഗത്ഥേതി നിച്ഛയത്ഥേ, ഇദം താവ അമ്ഹേഹി
വുച്ചമാനവചനം ഏകന്തസോതഞ്ചം, പച്ഛാ തുമ്ഹേഹി കാതഞ്ചം കരോമാതി

അധിപായോ. വചനപരിഹാരോതി തേഹി സക്യരാജൂഹി വുത്തവചനസ്സ പരിഹാരോ. ലേസകപ്പന്തി കപ്പിയലേസം. ധൂരവാഹാതി ധൂരവാഹിനോ, യോരയ്ഹാതി അത്ഥോ. പാദമൂലന്തി ഉപചാരം വദതി. വിഗച്ഛിസ്സതീതി ഹായിസ്സതീ. പടിപ്ഫരിതോതി ന ഭഗവതോ സമ്മുഖാവ, സക്യരാജൂനം പുരതോപി വിപ്ഫരിതോവ ഹോതി.

൧൯൯. അഭിനന്ദതുതി അഭിമുഖോ ഹുത്ഥാ പമോദതു. അഭിവദതുതി അഭിരുപവസേന വദതു. പസാദഞ്ഞമത്തന്തി അപ്പസാദസ്സ വിപരിണാമോ ഹീനായാവത്തനസഞ്ചാതം പരിവത്തനം, തേനാഹ “വിബ്ഭമന്താനം. വിപരിണാമഞ്ഞമത്ത”ന്തി. കാരണ്ണുപചാരേന സസ്സേസു ബീജപരിയായോതി ആഹ “ബീജാനം തരുണാനന്തി തരുണസ്സാന”ന്തി. തരുണഭാവേനേവ തസ്സ ഭാവിനോ ഫലസ്സ അഭാവേന വിപരിണാമോ.

൧൯൦. കത്തഞ്ചസ്സ സരസേനേവ കരണം ചിത്തരുചിയം, ന തമാ പരസ്സ ഉസ്സാദനേനാതി ആഹ - “പക്കോസിയമാനാനം ഗമനം നാമ ന ഫാസുക”ന്തി. മയമ്പി ഭഗവാ വിയ ദിട്ഠയമ്മസുഖവിഹാരേനേവ വിഹരിസ്സാമാതി ദീപേതി പകതിയാ വിവേകജ്ഞാസയഭാവതോ വിരദ്ധോ ആഗതസ്സ ഭാരസ്സ അവഹനതോയേവ. തേനാഹ “അത്തനോ ഭാരഭാവം ന അഞ്ഞാസീ”തി.

൧൯൧. കസ്മാ ആരഭീതി? സപ്പായതോ. പഞ്ചസതാ ഹി ഭിക്ഖു അഭിനവാ, തസ്മാ തേസം ഓവാദദാനത്ഥം ഭഗവാ ഇമം ദേസനം ആരഭീതി.

൧൯൨. കോധുപായാസസ്സാതി ഏത്ഥ കൂജ്ഞന്ദോനേ കോധോ, സ്വേവ ചിത്തസ്സ കായസ്സ ച അതിപ്പമദനമമനുപ്പാദനേഹി ദള്ഹം ആയാസന്ദോന ഉപായാസോ. അനേകവാരം പവത്തിത്ഥാ അത്തനാ സമവേതം സത്തം അജ്ഞേയാത്ഥരിത്ഥാ സീസം ഉക്ഖിപിതും അദത്ഥാ അനയബ്ബസനപാപനേന കോധുപായാസസ്സ ഊമിസദിസതാ ദട്ഠഞ്ച. തേനാഹ “കോധുപായാസേ”തിആദി.

൧൯൩. ഓദരികത്തേന ഖാദിതോതി ഓദരികഭാവേന ആമിസഗേധേന മിച്ഛാജീവേന ജീവികാകപ്പനേന നാസിതസീലാദിഗുണതായ ഖാദിതയമ്മസരീരോ.

൧൯൪. പഞ്ചകാമഗുണാവട്ടേ നിമുജ്ജിത്ഥാതി ഏത്ഥ കാമരാഗാഭിഭൂതേ സത്തേ ഇതോ ച ഏത്തോ, ഏത്തോ ച ഇതോതി ഏവം മനാപിയരുപാദിവിസയസഞ്ചാതേ ആവട്ടേ അത്താനം സംസാരേത്ഥാ യഥാ തതോ ബഹിഭൂതേ നേക്ഖമ്മേ ചിത്തമ്പി ന ഉപ്പാദേതി, ഏവം ആവട്ടേത്ഥാ ബ്ബസനപാപനേന കാമഗുണാനം ആവട്ടസദിസതാ ദട്ഠഞ്ച. തേനാഹ “യഥാ ഹീ”തിആദി.

൧൯൫. രാഗാനുദ്ധംസിതേനാതി രാഗേന അനുദ്ധംസിതേന. ചണ്ഡമച്ഛം ആഗമ്മാതി സുസുകാദിചണ്ഡമച്ഛം ആഗമ്മ. മാതുഗാമം ആഗമ്മാതി മാതുഗാമോ ഹി യോനിസോമനസികാരരഹിതം അധീരപുരിസം ഇത്ഥികുത്തഭൂതേഹി അത്തനോ ഹാവഭാവവിലാസേഹി അഭിഭൂയ ഗഹേത്ഥാ ധീരജാതിയമ്പി അത്തനോ രൂപാദീഹി പലോഭനവസേന അനവസേസം അത്തനോ ഉപകാരയമ്മേ സീലാദികേ സമ്പാദേതും അസമത്ഥം കരോന്തോ അനയബ്ബസനം പാപേതി. തേനാഹ - “മാതുഗാമം ആഗമ്മ ഉപ്പന്നകാമരാഗോ വിബ്ഭമതീ”തി.

ഭയം നാമ യത്ഥ ഭായിതബ്ബവത്ഥു, തത്ഥ ഓതരന്തസ്സേവ ഹോതി, ന അനോതരന്തസ്സ, തം ഓതരിത്ഥാ ഭയം വിനോദേത്ഥാ തത്ഥ കിച്ചം സായേതബ്ബം, ഇതരമാ ചത്ഥസിദ്ധി ന ഹോതീതി ഇമമത്ഥം ഉപമോപമിതബ്ബസരൂപവസേന ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ഉദകം നിസ്സായ ആനിസംസോ പിപാസവിനയനം സരീരസുദ്ധി പരിളാഹൂപസമോ കായഉതുഗ്ഗാഹാപനന്തി ഏവമാദി. സാസനം നിസ്സായ ആനിസംസോ പന സങ്ഖേപതോ വട്ടദുക്ഖൂപസമോ, വിത്ഥാരതോ പന സീലാനിസംസാദിവസേന അനേകവിയോ, സോ വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ച.൩) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബോ. വുത്തപ്പകാരോ ആനിസംസോ ഹോതി താനി ഭയാനി അഭിഭൂയ പവത്തസ്സാതി അധിപ്പായോ. ഇമാനി അഭായിത്ഥാതി ഇമാനി കോധൂപായാസാദിഭയാനി അഭിഭൂയ പവത്തിത്ഥാ അഭായിത്ഥാ. കോധൂപായാസാദയോ ഹി ഭായതി ഏതസ്മാതി ഭയന്തി വുത്താ. മേരോതി മഹാധമ്മരക്ഖിതത്ഥേരോ. കാമം പഹാനാഭിസമയകാലോ ഏവ സച്ഛികിരിയാഭിസമയോ, സമ്മാദിട്ഠിയാ പന സംകിലേസവോദാനയമ്മേസു കിച്ചം അസംകിണ്ണം കത്ഥാ ദസ്സേതും സമാനകാലികമ്പി അസമാനകാലികം വിയ വുത്തം “തണ്ഹാസോതം ഛരിന്ദിത്ഥാ നിബ്ബാനപാരം ദട്ഠം ന സക്കോതീ”തി. സേസം സുവിഞ്ഠേയമേവ.

ചാതുരസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വ. നളകപാനസുത്തവണ്ണനാ

ചുറ്റു. യത്ഥ ബോധിസത്തപമുഖോ വാനരോ നളകേന പാനീയം പിവി, സാ പോക്ഖരണീ, തസ്സാമന്തോ ഭൂമിപ്പദേസോ, തത്ഥ നിവിട്ഠഗാമോ ച “നളകപാന”ന്തേവ പത്തായിത്ഥ, ഇധ പന ഗാമോ അധിപ്പേതോതി ആഹ “നളകപാനേതി ഏവംനാമകേ ഗാമേ”തി. ഇദാനി തമത്ഥം ആഗമനന്തോ പട്ഠായ ദസ്സേതും “പുഞ്ചേ കിരാ”തി ആരദ്ധം. പത്തവാതി ഇതികത്തബ്ബതായ പത്തായ പത്തവാ.

മൂലദീഘബഹുലഭാവേന മഹതീഹി ദാറികാഹി സമന്നാഗതത്താ മഹാദാറികോ. “ഉദകരക്ഖസോ അഹ”ന്തി വത്ഥാ വാനരാനം കഞ്ചി അമുഞ്ചിത്ഥാ “സഞ്ചേ തുമ്പേ മമ ഹത്ഥഗതാ”തി ദസ്സേന്തോ “തുമ്പേ പന സഞ്ചേ വാദിസ്സാമീ”തി ആഹ. ധമി...പേ... പിവിംസൂതി ബോധിസത്തേന ഗഹിതനളോ അനവസേസോ അബ്ഭന്തരേ സബ്ബസന്ധീനം നിബ്ബായേന ഏകച്ഛിദോ അഹോസി. നേവ മം ത്വം വധിസ്സസീതി ഉദകരക്ഖസ ത്വം വധിതുകാമോപി മമ പുരിസമാമേന ന വധിസ്സസി.

ഏവം പന വത്ഥാ മഹാസത്തോ “അയം പാപോ ഏത്ഥ പാനീയം പിവന്തേ അത്തേപി സത്തേ മാ ബാധയിത്ഥാ”തി കരുണായമാനോ “ഏത്ഥ ജായന്താ നളാ സഞ്ചേ അപബ്ബബന്ധാ ഏകച്ഛിദാവ ഹോന്തു”തി അധിട്ഠായ ഗതോ. തേനാഹ “തതോ പട്ഠായാ”തിആദി.

ചുറ്റു. അനുരുദ്ധപ്പമുഖാ ഭിക്ഖു ഭഗവതാ “കച്ചി തുമ്പേ അനുരുദ്ധാ”തി പുച്ഛിതാതി മേരോ “തഗ്ഘ മയം, ഭന്തേ”തി ആഹ.

സചേ പബ്ബജതി, ജീവിതം ലഭിസ്സതി, നോ അത്തമാതി രത്താ പബ്ബജായ അഭിനീതാതി രാജാഭിനീതാ. ചോരാഭിനീതാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

ചോരാനം മൂലം ഛിന്ദന്തോ “കണ്ടകസോധനം കരിസ്സാമീ”തി. ആജീവികായാതി ആജീവേന ജീവിതവൃത്തിയാ. ഇമേസു പന അനുരുദ്ധമേരാദിസു.

വിവേകന്തി പുബ്ബകാലികകിരിയപ്പയാനം “അബ്യാപജ്ജം ഉപേത”ന്തിആദിസു വിയാതി ആഹ - “വിവിച്ചാ”തി, വിവിച്ചിത്വാ വിവിത്തോ ഹുത്വാ വിനാ ഹുത്വാതി അത്ഥോ. പബ്ബജിതകിച്ചന്തി പബ്ബജിതസ്സ സാരുപ്പകിച്ചം. സമണകിച്ചന്തി സമണഭാവകരണകിച്ചം. യദഗ്ഗേന ഹി പബ്ബജിതകിച്ചം കാതും ന സക്കോതി തദഗ്ഗേന സമണഭാവകരണി കിച്ചം കാതും ന സക്കോതി. തേനാഹ “സോ യേവാ”തിആദി.

ചന്ദ്രവ. അപ്പടിസന്ധികേ താവ ബ്യാകരോന്തോ പവത്തിസു റാനം അതീതോതി കത്വാ ഉപപത്തിസു ബ്യാകരോതി നാമ തത്ഥ പടിസന്ധിയാ അഭാവകിത്തനതോ. മഹന്തതുട്ഠിനോതി വിപുലപമോദാ.

ചന്ദ്രൻ. ഇമസ്സാതി “അസ്സാ”തി പദസ്സ അത്ഥവചനം. ഇമസ്സ റിതസ്സ ആയസ്ഥതോ സാമം ദിട്ഠോ വാ ഹോതി അനുസ്സവസുതോ വാതി യോജനാ. സമാധിപക്ഖികാ യമ്മാ യമ്മാതി അധിപ്പേതാ, സമാധി പന ഏവംവിഹാരീതി ഏത്ഥ വിഹാരസദ്ദേന ഗഹിതോ. ഏവംവിമുത്താതി ഏത്ഥ പന വിമുത്തിസദ്ദേന ഫലവിമുത്തി ഗഹിതാ. ചരതോപീതി സമമവിപസ്സനാചാരേന ചരതോപി വിഹരന്തസ്സപി. ഉപാസകഉപാസികാരാനേസു ലബ്ഭമാനമ്പി അരഹത്തം അപ്പകഭാവതോ പാളിയം അനുദ്ധന്തി ദട്ഠഞ്ചം. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

നളകപാനസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

ൻ. ഗോലിയാനിസുത്തവണ്ണനാ

ചൗന. പദസമാചാരോതി തന്തംപച്ചയഭേദദസ്സനായ വിഗതത്താ പകാരേഹി ദലിദുസമാചാരോ സിമിലസമാചാരോതി അത്ഥോ. യസ്ഥാ പന താദിസോ സമാചാരോ മിരോ ദള്ഘോ നാമ ന ഹോതി, തസ്ഥാ വുത്തം “ദുബ്ബലസമാചാരോ”തി. “സാഖസമാചാരോ”തി വാ പാരോ, തത്ഥ തത്ഥ ലഗ്ഗന്ദേന സാഖാസദിസസീലോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “ഓളാരികാചാരോ”തി. പച്ചയേസു സാപേക്ഖോതി പച്ചയേസു സാപേക്ഖതായ ഏവ ഹിസ്സ ഓളാരികാചാരതാ വേദിതബ്ബാ. ഗരൂനാ കിസ്ഥിഞ്ചി വുത്തേ ഗാരവവസേന പതിസ്സവനം പതിസ്സോ, പതിസ്സവചനഭൂതം തന്സഭാഗഞ്ച യം കിഞ്ചി ഗാരവന്തി അത്ഥോ. സഹ പതിസ്സേനാതി സപ്പതിസ്സേന, സപ്പതിസ്സവേന ഓവാദസമ്പടിച്ചന്നേന. പതിസ്സീയതീതി വാ പതിസ്സോ, ഗരുകാതബ്ബോ, തേന സഹ പതിസ്സേനാതി സബ്ബം പുബ്ബേ വിയ. തേനാഹ “സജ്ജേട്ഠകേനാ”തി. സേരിവിഹാരോ നാമ അത്തപ്പയാനവാസോ. തേനാഹ “നിരങ്കുസവിഹാരേനാ”തി.

അനുപഖജ്ജാതി അനുപകഡ്ഢിത്വാ. ഗരുട്ഠാനിയാനം അന്തരം അനാപുച്ഛാ അനുപവിസിത്വാതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “തത്ഥ യോ”തിആദി വുത്തം.

ആഭിസമാചാരികന്തി ആഭിസമാചാരേ ഭവം. കിം പന തന്തി ആഹ “വത്തപടിപത്തിമത്തമ്പി”തി. നാതികാലസ്സേവ സഞ്ഛസ്സ പുരതോ

പവിസിതബ്ദം, ന പച്ച പടിക്കമിതബ്ദത്തി അധിപ്പായേന അതികാലേ ച ഗാമപ്പവേസോ അതിദിവാ പടിക്കമനബ്ദ നിവാരിതം, തം ദസ്സേതും “ന അതിപാതോ”തിആദി വുത്തം. ഉദ്ധച്ചപകതികോതി വിബ്ഭന്തചിത്തോ. അവചാപലേനാതി ദള്ഹവാതാപഹതപല്ലവസദിസേന ലോലഭാവേന.

പത്തവതാതി ഇമിനാ ഭിക്ഖുസാരൂപ്പേസു ഇതികത്തബ്ദേസു ഉപായപത്താ അധിപ്പേതാ, ന സുതമയപത്താ. അഭിധമ്മേ അഭിവിനയേ യോഗോതി ഇമിനാ ഭാവനാപത്താഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേ യോഗോ പകാസിതോ. യോഗോതി ച പരിചയോ ഉഗ്ഗണ്ഹവസേന.

ആരുപ്പാതി ഇമിനാ ചതസ്സോപി അരൂപസമാപത്തിയോ ഗഹിതാ, താ പന ചതുഹി രൂപസമാപത്തിഹി വിനാ ന സമ്പജ്ജന്തിതി ആഹ - “ആരുപ്പാതി ഏത്താവതാ അട്ഠപി സമാപത്തിയോ വുത്താ ഹോന്തി”തി. കസിണേതി ദസവിയേ കസിണേ. ഏകം പരികമ്മകമ്മട്ഠാനന്തി യം കിഞ്ചി ഏകഭാവനാ പരികമ്മദീപനം വന്ധകമ്മട്ഠാനം. തേനാഹ “പഗുണ്ഠം കത്വാ”തി. കസിണപരികമ്മം പന തഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹിതം ഹോതി, ലോകിയാ ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മാ ഹേട്ഠാ ഗഹിതാതി ആഹ “ഉത്തരിമനുസ്സയമ്മേതി ഇമിനാ സബ്ബേപി ലോകുത്തരയമ്മേ ദസ്സേതീ”തി. നേയുപുഗ്ഗലസ്സ വസേനാതി ജാനിത്വാ വിത്ഥാരേത്വാ ഞാതബ്ബപുഗ്ഗലസ്സ വസേനാതി.

ഗോലിയാനിസുത്തവണ്ണായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. കീടാഗിരിസുത്തവണ്ണാ

൧൦൪. പഞ്ച ആനിസംസേതി അപ്പാബാധതാദികേ പഞ്ച ഗുണേ. തത്ഥ അക്ഖിരോഗകുച്ഛിരോഗാദീനം അഭാവോ അപ്പാബാധതാ. സരീരേ തേസം കുപ്പനദുക്ഖസ്സ അഭാവോ അപ്പാതകം. സരീരസ്സ ഉട്ഠാനസുഖതാ ലഹുട്ഠാനം. ബലം നാമ കായബലം. ഫാസുവിഹാരോ ഇരിയാപഥസുഖതാ. അനുപക്ഖന്ദാനീതി ദുച്ചജനവസേന സത്താനം അനുപവിട്ഠാനി. സഞ്ജാനിസ്സമാതി ഏത്ഥ ഇതി-സദ്ദോ ആദിഅത്ഥോ, തസ്മാ ഇതി ഏവം ആനിസംസന്തി അത്ഥോ.

൧൦൫. ആവാസേ നിയുത്താതി ആവാസികാ തസ്സ അനതിവത്തനതോ. തേനാഹ “നിബദ്ധവാസിനോ”തി, നിയതവാസിനോതി അത്ഥോ. തന്നിബന്ധാതി നിബന്ധം വുച്ചതി ബ്യാപാരോ, തത്ഥ ബന്ധാ പസുതാ ഉസ്സുകാതി തന്നിബന്ധാ. കഥം തേ തത്ഥ നിബന്ധാതി ആഹ “അകതം സേനാസന”തിആദി. ഉപ്പജ്ജനകേന കാലേന പത്തബ്ദം കാലികം സോ പന കാലോ അനാഗതോ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “അനാഗതേ കാലേ പത്തബ്ദ”തി.

൧൦൬. ഏത്തകാ വേദനാ സേവിതബ്ബാതി അട്ഠാരസപി നേക്ഖമ്മനിസ്സിതാ വേദനാ സേവിതബ്ബാ, ഗേഹസ്സിതാ ന സേവിത്ബ്ബാ.

൧൦൭. തം കതം സോളസവിധസ്സപി കിച്ചസ്സ നിട്ഠിതത്താ. അനുലോമികാനീതി ഉതുസുഖഭാവേന അനുരൂപാനി. തേനാഹ “കമ്മട്ഠാനസപ്പായാനീ”തി. സമാനം കുരുമാനാതി ഓമത്തതം അധിമത്തതബ്ദ പഹായ സമകിച്ചതം സമ്പാദേതാ.

൧൮൨. തേ ദേവഹോന്തിതി തേ ആദിതോ വൃത്താ ദേവ.

ഉഭതോ (അം നിം ദീം ൩.൭.൧൪) ഉഭയമാ ഉഭോഹി ഭാഗേഹി വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ഏകദേശസരൂപേകസേസനയേന. തമാ ഹി വൃത്തം അഭിധമ്മട്ഠകമായം (പും പം അട്ഠം ൨൪) “ദീഹി ഭാഗേഹി ദേവ വാരേ വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി. തത്ത്വ കേചി താവ മേരാ - “സമാപത്തിയാ വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന, മഗ്ഗേന സമുച്ഛേദവിമോക്ഖേന വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി വദന്തി. അഞ്ഞേ മേരാ - “അയം ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ രൂപതോ മുച്ചിത്വാ നാമം നിസ്സായ റിതോ പുന തതോ മുച്ചനതോ നാമനിസ്സിതകോ”തി വത്വാ തസ്സ ച സാധകം -

“അച്ചി യമാ വാതവേഗേന ഖിത്താ, (ഉപസിവാതി ഭഗവാ,) അത്ഥം പലേതി ന ഉപേതി സങ്ഖം; ഏവം മുനി നാമകായാ വിമുത്തോ, അത്ഥം പലേതി ന ഉപേതി സങ്ഖ”ന്തി. (സും നിം ൧൦൮; ചുളനിം ഉപസിവാമാണവപുച്ഛാ ൧൧; ഉപസിവാമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേശ ൪൩) -

ഇമം സുത്തപദം വത്വാ “നാമകായതോ ച രൂപകായതോ ച സുവിമുത്തത്താ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി വദന്തി. സുത്തേ ഹി ആകിഞ്ചഞ്ഞായതനലാഭിനോ ഉപസിവാബ്രാഹ്മണസ്സ ഭഗവതാ നാമകായാ വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോതി അക്ഖാതോതി. അപരേ പന “സമാപത്തിയാ വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന ഏകവാരം വിമുത്തോ, മഗ്ഗേന സമുച്ഛേദവിമോക്ഖേന ഏകവാരം വിമുത്തോതി ഏവം ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി വദന്തി. ഏത്ഥ പഠമവാദേ ദീഹി ഭാഗേഹി വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ. ദുതിയവാദേ ഉഭതോഭാഗതോ വിമുത്തോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ. തതീയവാദേ പന ദീഹി ഭാഗേഹി ദേവ വാരേ വിമുത്തോതി അയമേതേസം വിസേസോ. കിലേസേഹി വിമുത്തോ കിലേസാ വാ വിക്ഖമ്ഭനസമുച്ഛേദേഹി കായദ്വയതോ വിമുത്താ അസ്സാതി അയമത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേനാഹ “ദീഹി ഭാഗേഹി”തിആദി.

സോതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ. കാമഞ്ചേത്ഥ രൂപാവചരചതുത്ഥജ്ജ്യാനമ്പി അരൂപാവചരജ്ജ്യാനം വിയ ദുവങ്ഗികം ആനേഞ്ജപ്പത്തന്തി വുച്ചതി. തം പന പദട്ഠാനം കത്വാ അരഹത്തം പത്തോ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ നാമ ന ഹോതി രൂപകായതോ അവിമുത്തത്താ. തത്ത്വഹി കിലേസകായതോവ വിമുത്തം, ന രൂപകായതോ, തസ്മാ തതോ വുട്ഠായ അരഹത്തം പത്തോ ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ന ഹോതിതി ആഹ - “ചതുന്നം അരൂപ...പേ... പഞ്ചവിയോ ഹോതി”തി. “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതീ”തിആദികേ നിരോധസമാപത്തിഅന്തേ അട്ഠ വിമോക്ഖേ വത്വാ - “യതോ ച ഖോ, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു ഇമേ അട്ഠ വിമോക്ഖേ കായേന ഫുസിത്വാ വിഹരതി, പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസ്വാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തി, അയം വുച്ചതി, ആനന്ദ, ഭിക്ഖു ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ”തി യദിപി മഹാനിദാനേ (ദീം നിം ൨.൧൨൯-൧൩൦) വൃത്തം, തം പന ഉഭതോഭാഗവിമുത്തസേട്ഠവസേന വൃത്തന്തി ഇധ സഞ്ചുഭതോഭാഗവിമുത്തസങ്ഗഹണത്ഥം “പഞ്ചവിയോ ഹോതി”തി വത്വാ “പാളി പനേത്ഥ...പേ... അഭിധമ്മേ അട്ഠവിമോക്ഖലാഭിനോ വസേന ആഗതാ”തി ആഹ. ഇധാപി ഹി കീടാഗിരിസുത്തേ “ഇധ, ഭിക്ഖവേ, ഏകച്ചോ പുഗ്ഗലോ...

പേം... ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ"തി അരുപസമാപത്തിവസേന ചത്താരോ ഉഭതോഭാഗവിമുത്താ, സേട്ഠോ ച വുത്തോ വുത്തലക്ഖണ്ഡുപപത്തിതോ. യമാവുത്തേസു ഹി പഞ്ചസു പുരിമാ ചത്താരോ നിരോധം ന സമാപജ്ജന്തിതി പരിയായേന ഉഭതോഭാഗവിമുത്താ നാമ. അട്ഠസമാപത്തിലാഭീ അനാഗാമീ തം സമാപജ്ജിത്വാ തതോ വുട്ഠായ വിപസ്സനം വഡ്ഢേത്വാ അരഹത്തം പത്തോതി നിപ്പരിയായേന ഉഭതോഭാഗവിമുത്തസേട്ഠോ നാമ.

കതമോ ച പുഗ്ഗലോതിആദീസു കതമോതി പുച്ഛാവചനം, പുഗ്ഗലോതി അസാധാരണതോ പുച്ഛിതബ്ബവചനം. ഇധാതി ഇമസ്ഥിം സാസനേ. ഏകച്ചോതി ഏകോ . അട്ഠ വിമോക്ഖേ കായേന ഫുസിത്വാ വിഹരതീതി അട്ഠ സമാപത്തിയോ സഹജാതനാമകായേന പടിലഭിത്വാ വിഹരതി. പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസവാ ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തീതി വിപസ്സനാപഞ്ഞായ സഞ്ചാരഗതം, മഗ്ഗപഞ്ഞായ ചത്താരി സച്ചാനി പസ്സിത്വാ ചത്താരോപി ആസവാ പരിക്ഖിണാ ഹോന്തീതി ഏവമത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ.

പഞ്ഞാവിമുത്തോതി വിസേസതോ പഞ്ഞായ ഏവ വിമുത്തോ, ന തസ്സാ പതിട്ഠാനഭൂതേന അട്ഠവിമോക്ഖസഞ്ചാരേന സാതിസയേന സമാധിനാതി പഞ്ഞാവിമുത്തോ. യോ അരിയോ അനധിഗതഅട്ഠവിമോക്ഖേന സബ്ബസോ ആസവേഹി വിമുത്തോ, തസ്സേതം അധിവചനം. അധിഗതേപി ഹി രൂപജ്ജന്ത്യാനവിമോക്ഖേ ന സോ സാതിസയസമാധിനിസ്സിതോതി ന തസ്സ വസേന ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ ഹോതീതി വുത്തോവായമത്ഥോ. അരുപജ്ജന്ത്യാനേസു പന ഏകസ്ഥിമ്പി സതി ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോയേവ നാമ ഹോതി. തേന ഹി അട്ഠവിമോക്ഖേകദേശേന തന്നാമദാനസമത്ഥേന അട്ഠവിമോക്ഖലാഭീത്വേവ വുച്ചതി. സമുദായേ ഹി പവത്തോ വോഹാരോ അവയവേപി ദിസ്സതി യഥാ "സത്തിസയോ"തി. പാളീതി അഭിധമ്മപാളി. ഏത്ഥാതി ഏതിസ്സം പഞ്ഞാവിമുത്തികമായം. അട്ഠവിമോക്ഖപടിക്ഖേപവസേനേവാതി അവധാരണേന ഇധാപി പടിക്ഖേപവസേനേവ ആഗതഭാവം ദസ്സേതി. തേനാഹ "കായേന ഫുസിത്വാ വിഹരതീ"തി.

ഫുട്ഠന്തം സച്ഛികരോതീതി ഫുട്ഠാനം അന്തോ ഫുട്ഠന്തോ, ഫുട്ഠാനം അരുപജ്ജന്ത്യാനാനം അനന്തരോ കാലോതി അധിപ്പായോ. അച്ചന്തസംയോഗേ ചേതം ഉപയോഗവചനം, ഫുട്ഠാനന്തരകാലമേവ സച്ഛികരോതി സച്ഛികാതബ്ബോപായേനാതി വുത്തം ഹോതി. ഭാവനപുംസകം വാ ഏതം "ഏകമന്തം നിസീദീ"തിആദീസു (പാരാഃ ൨) വിയ. യോ ഹി അരുപജ്ജന്ത്യാനേന രൂപകായതോ നാമകായേകദേശേന ച വിക്ഖമ്ഭനവിമോക്ഖേന വിമുത്തോ, തേന നിരോധസഞ്ചാരോ വിമോക്ഖോ ആലോചിതോ പകാസിതോ വിയ ഹോതി, ന പന കായേന സച്ഛികതോ, നിരോധം പന ആരമ്മണം കത്വാ ഏകച്ചേസു ആസവേസു വേപിതേസു തേന സോ സച്ഛികതോ ഹോതി, തസ്ഥാ സോ സച്ഛികാതബ്ബം നിരോധം യമാആലോചിതം നാമകായേന സച്ഛികരോതീതി "കായസക്ഖവീ"തി വുച്ചതി, ന തു "വിമുത്തോ"തി ഏകച്ചാനം ആസവാനം അപരിക്ഖിണത്താ. തേനാഹ - "ത്യാനഫസ്സം പഠമം ഫുസതി, പച്ഛാ നിരോധം നിബ്ബാനം സച്ഛികരോതീ"തി. അയം ചതുന്നം അരുപസമാപത്തിനം ഏകേകതോ വുട്ഠായ സഞ്ചാരേ സമ്മസിത്വാ കായസക്ഖവിഭാവം പത്താനം ചതുന്നം, നിരോധാ വുട്ഠായ അഗ്ഗമഗ്ഗപ്പത്തഅനാഗാമിനോ ച വസേന

ഉഭയോഭാഗവിമുത്തോ വിയ പഞ്ചവിയോ നാമ ഹോതി. തേന വുത്തം അഭിധമ്മടികായം “കായസക്ഖിമഹിപി ഏസേവ നയോ”തി.

ദിട്ഠന്തം പത്തോതി ദസ്സനസഞ്ചാതസ്സ സോതാപത്തിമഗ്ഗണാണസ്സ അനന്തരം പത്തോതി വുത്തം ഹോതി. “ദിട്ഠന്താ പത്തോ”തിപി പാഠോ. ഏതേന ചതുസച്ചദസ്സനസഞ്ചാതായ ദിട്ഠിയാ നിരോധസ്സ പത്തതം ദീപേതി. തേനാഹ “ദുക്ഖാ സഞ്ചാരാ, സുഖോ നിരോധോതി ഞാതം ഹോതീ”തി. തത്ഥ പത്തായാതി മഗ്ഗപത്തായ. പഠമഫലട്ഠന്തോ യാവ അഗ്ഗമഗ്ഗട്ഠാ, താവ ദിട്ഠിപ്പത്തോ. തേനാഹ “സോപി കായസക്ഖി വിയ ഛരബ്ബിയോ ഹോതീ”തി. യഥാ പന പത്താവിമുത്തോ പഞ്ചവിയോ വുത്തോ, ഏവം അയമ്പി സുക്ഖവിപസ്സകോ, ചതുഹി രൂപജ്ജന്ധാനേഹി വുട്ഠായ ദിട്ഠിപ്പത്തഭാവപ്പത്താ ചത്താരോ ചാതി പഞ്ചവിയോ ഹോതീതി വേദിതബ്ബോ. സദ്ധാവിമുത്തേഹി ഏസേവ നയോ. ഇദം ദുക്ഖന്തി ഏത്തകം ദുക്ഖം, ന ഇതോ ഉദ്ധം ദുക്ഖന്തി. യഥാഭൂതം പജാനാതിതി റപേത്വാ തണ്ഹം ഉപാദാനക്ഖന്ധപഞ്ചകം ദുക്ഖസച്ചന്തി യഥാവതോ പജാനാതി. യസ്ഥാ പന തണ്ഹാ ദുക്ഖം ജനേതി നിബ്ബത്തേതി, തതോ തം ദുക്ഖം സമുദേതി, തസ്ഥാ നം “അയം ദുക്ഖസമുദയോ”തി യഥാഭൂതം പജാനാതി യസ്ഥാ പന ഇദം ദുക്ഖം സമുദയോ ച നിബ്ബാനം പത്വാ നിരുജ്ജന്ധതി അപ്പവത്തിം ഗച്ഛതി, തസ്ഥാ “അയം ദുക്ഖനിരോധോ”തി യഥാഭൂതം പജാനാതി. അരിയോ പന അട്ഠഞ്ജിഹികോ മഗ്ഗോ തം ദുക്ഖനിരോധം ഗച്ഛതി, തേന “അയം ദുക്ഖനിരോധഗാമിനിപടിപദാ”തി യഥാഭൂതം പജാനാതി. ഏത്താവതാ നാനക്ഖണേ സച്ചവവത്ഥാനം ദസ്സിതം. ഇദാനി തം ഏകക്ഖണേ ദസ്സേതും “തമാഗതപ്പവേദിതാ”തിആദി വുത്തം, തസ്സതേമാ ആഗമിസ്സതി.

സദ്ധായ വിമുത്തോതി ഏതേന സബ്ബമാ അവിമുത്തസ്സപി സദ്ധാമത്തേന വിമുത്തഭാവോ ദീപിതോ ഹോതി. സദ്ധാവിമുത്തോതി വാ സദ്ധായ അധിമുത്തോതി അത്ഥോ. വുത്തനയേനേവാതി “സോതാപത്തിഫല”ന്തിആദിനാ വുത്തനയേന. സദുഹന്തസ്സാതി “ഏകംസതോ അയം പടിപദാ കിലേസക്ഖയം ആവഹതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന ഭാസിതത്താ”തി ഏവം സദുഹന്തസ്സ. യസ്ഥാ പനസ്സ അനിച്ഛാനുപസ്സനാദീഹി നിച്ഛസത്താപഹാനവസേന ഭാവനായ പുബ്ബേനാപരം വിസേസം പസ്സതോ തത്ഥ തത്ഥ പച്ചക്ഖതാപി അത്ഥി, തസ്ഥാ വുത്തം “സദുഹന്തസ്സ വിയാ”തി. സേസപദദ്വയം തസ്സേവ വേവചനം. ഏത്ഥ ച പുബ്ബഭാഗമഗ്ഗഭാവനാതി വചനേന ആഗമനീയപടിപദാനന്തേന സദ്ധാവിമുത്തദിട്ഠിപ്പത്താനം പത്താനാന്തരം ഹോതീതി ദസ്സിതം. അഭിധമ്മട്ഠകമായമ്പി (പു° പ° അട്ഠ° റവ) “നേസം കിലേസപ്പഹാനേ നാനന്തരം നത്ഥി, പത്തായ നാനന്തരം അത്ഥിയേവാ”തി വത്വാ - “ആഗമനീയനാനന്തേനേവ സദ്ധാവിമുത്തോ ദിട്ഠിപ്പത്തം ന പാപുണാതീതി സന്നിട്ഠാനം കത”ന്തി വുത്തം.

പത്താസഞ്ചാതം ധമ്മം അധിമത്തതായ പുബ്ബഞ്ജഗമം ഹുത്വാ പവത്തം അനുസ്സരതീതി ധമ്മാനുസാരി. തേനാഹ “ധമ്മോ”തിആദി. സദ്ധം അനുസ്സരതി സദ്ധാപുബ്ബഞ്ജഗമം മഗ്ഗം ഭാവേതീതി ഇമമത്ഥം “ഏസേവ നയോ”തി അതിദിസതി. പത്തം വാഹേതീതി പത്താവാഹി, പത്തം സാതിസയം പവത്തേതീതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പത്താപുബ്ബഞ്ജഗമം അരിയമഗ്ഗം ഭാവേതീ”തി. സദ്ധാവാഹിന്തി ഏത്ഥ വുത്തനയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ. ഉഭയോഭാഗവിമുത്താദികമാതി ഉഭയോഭാഗവിമുത്താദീസു ആഗമനതോ പട്ഠായ

വത്തബുക്കമാ. ഏതേസന്തി യമാവുത്താനം ഉഭതോഭാഗവിമുത്താദീനം. ഇയാതി ഇമസ്ഥിം കീടാഗിരിസുത്തേ. നനു ച അട്ഠസമാപത്തിലാഭീവസേന ഉഭതോഭാഗവിമുത്തോ കായസക്ഖിആദയോ ച അഭിധമ്മേ ആഗതാ, കഥമിധ അരൂപജ്ഞാനലാഭീവസേനേവ ഉദ്ധാതി ചോദനം സന്ധായാഹ “യസ്ഥാ”തിആദി.

ഹുസിതാ പത്യാ. പഞ്ഞായ ചസ്സ ദിസാ ആസവാ പരിക്ഖീണാ ഹോന്തിതി ന ആസവാ പഞ്ഞായ പസ്സീയന്തി, ദസ്സനകാരണാ പഞ്ഞായ പരിക്ഖീണാ “ദിസാ പഞ്ഞായ പരിക്ഖീണാ”തി വുത്താ. ദസ്സനായത്തപരിക്ഖയത്താ ഏവ ഹി ദസ്സനം ആസവാനം ഖയസ്സ പുരിമകിരിയാ ഹോതീതി. തമാഗതേന പവേദിതാതി ബോധിമണ്ഡേ നിസീദിതാ തമാഗതേന പടിവിദ്ധാ വിദിതാ പച്ഛാ പരേസം പാകടീകതാ. “ചതുസച്ചയമ്മാ”തി വത്യാ തദന്തോഗധത്താ സിലാദീനം “ഇമസ്ഥിം റാനേ സീലം കഥിത”ന്തിആദി വുത്തം. അത്ഥേനാതി അവിപ്പടിസാരാദിപയോജനേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം പീതിആദികേന അത്ഥേന. കാരണേനാതി സപ്പുരിസുപനിസ്സയാദിനാ കാരണേന തസ്ഥിം തസ്ഥിം സമാധിആദിപദ്ഠാനതായ സിലാദി കാരണേ. ചിണ്ണചരിതത്താതി സദ്ധാചിണ്ണഭാവേന സമ്ബോധാവഹഭാവേ. തത്ഥ തത്ഥ വിചരിതാ വിസേസേന ചരിതാ, തേസു തേന പഞ്ഞാ സുട്ഠ ചരാപിതാതി അത്ഥോ. പതിട്ഠിതാ ഹോതി മഗ്ഗേന ആഗതത്താ. മത്തായ പരിത്തപ്പമാണേന. ഓലോകനം ഖമന്തി, പഞ്ഞായ ഗഹേതബ്ബതം ഉപേന്തി.

തയോതി കായസക്ഖിദിട്ഠിപ്പത്തസദ്ധാവിമുത്താ. യമാഠിതോവ പാളിഅത്ഥോ, ന തത്ഥ കിഞ്ചി നിദ്ധാരേത്യാ വത്തബ്ബം അത്ഥീതി സുത്തന്തപരിയായേന അവുത്തം വദതി. തസ്സ മഗ്ഗസ്സാതി സോതാപത്തിമഗ്ഗസ്സ യം കാതബ്ബം, തസ്സ അധിഗതത്താ. ഉപരിപന തിണ്ണം മഗ്ഗാനം അത്ഥായ സേവമാനാ അനുലോമസേനാസനം, ഭജമാനാ കല്യാണമിത്തേ, സമന്നായമാനാ ഇന്ദ്രിയാനി അനുപുഞ്ചേന ഭാവനാമഗ്ഗപ്പടിപാടിയാ അരഹത്തം പാപുണിസ്സന്തി മഗ്ഗസ്സ അനേകചിത്തക്ഖണികതായാതി അയമേത്ഥ സുത്തപദേസേ പാളിയാ അത്ഥോ.

ഇമമേവ പാളിം ഗഹേത്യാതി “കതമോ ച പുഗ്ഗലോ സദ്ധാനുസാരി”തി മഗ്ഗ്ഠേ പുഗ്ഗലേ വത്യാ “ഇമസ്സ ഖോ അഹം, ഭിക്ഖവേ”തിആദിനാ തേസം വസേന അനുലോമസേനാസനസേവനാദീനം വുത്തത്താ ഇമമേവ യമാവുത്തം പാളിപദേസം ഗഹേത്യാ “ലോകുത്തരയമ്മോ ബഹുചിത്തക്ഖണികോ”തി വദതി. സോ വത്തബ്ബോതി സോ വിതണ്ഡവാദീ ഏവം വത്തബ്ബോ. യദി മഗ്ഗ്ഠപുഗ്ഗലേ വത്യാ അനുലോമികസേനാസനസേവനാദി പാളിയം വുത്തന്തി മഗ്ഗസമങ്ഗിനോ ഏവ ഹുത്യാ തേ തമാ പടിപജ്ജന്തി, ഏവം സന്തേ സേനാസനപടിസംയുത്തരൂപാദിവിപസ്സനഗ്ഗഹണസ്ഥിം തവ മതേന മഗ്ഗസമങ്ഗിനോ ഏവ ആപജ്ജേയ്യും, ന ചേതം ഏവം ഹോതി, തസ്ഥാ സുത്തം മേ ലദ്ധന്തി യം കിഞ്ചി മാ കഥേഹീതി വാരേതബ്ബോ. തേനാഹ “യദി അത്തേന ചിത്തേനാ”തിആദി. തത്ഥ ഏവം സന്തേതി നാനാചിത്തേനേവ സേനാസനപടിസേവനാദികേ സതി. തത്ഥ പാളിയം യദി ലോകുത്തരയമ്മസമങ്ഗിനോ ഏവ പഞ്ചവിത്താണസമങ്ഗികാലേപി ലോകുത്തരസമങ്ഗിതം സചേ സമ്പടിച്ചുസി, സത്ഥാരാ സദ്ധിം പടിവിരുജ്ഞസി സുത്തവിരോധഭിപനതോ. തേനാഹ “സത്ഥാരാ ഹീ”തിആദി. ധമ്മവിചാരണാ നാമ തുയ്ഹം അവിസയോ, തസ്ഥാ യാഗും പിവാഹീതി ഉയ്യോജേതബ്ബോ.

ഘവന. ആദികേനേവാതി പഠമേനേവ. അനുപുണ്യസിക്വാതി
അനുപുണ്യേനേവ പവത്തസിക്വായ. തേനാഹ “കരണത്വേ പച്ചത്തവചന”ന്തി.
സദ്ധാ ജാതാ ഏതസ്സാതി സദ്ധാജാതോ, അഗ്യാഹിതാതിപക്വേപേന ജാത-സദസ്സ
പച്ഛാവചനം . ഏവമേതന്തി അധിമുച്ചനം ഓകപ്പനിയസദ്ധാ. സന്തികേ നിസീദതി
ഉപട്ഠാനവസേന. സാധുകം കത്വാ ധാരേതീതി യഥാസുതം ധമ്മം
വാചുഗ്ഗതകരണവസേന തം പഗുണം കത്വാ സാരവസേന ധാരേതി. ഛരണോ
ജായതീതി ധമ്മേസു നിജ്ജ്യാനക്ഖമേസു ഇമേ ധമ്മേ ഭാവനാപഞ്ഞായ
പച്ചക്ഖതോ ഉസ്സാമീതി കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദോ ജായതി. ഉസ്സഹതീതി
ഛരണോ ഉപ്പാദമത്തേ അട്ഠത്വാ തതോ ഭാവനാരമ്ഭവസേന ഉസ്സഹതി.
തുലയതിതി സമ്മസനവസേന സഞ്വാരേ. തീരണവിപസ്സനായ തുലയത്തോതി
തീരണപരിഞ്ഞായ ജാനിത്വാ ഉപരി പഹാനപരിഞ്ഞായ വസേന
പരിതുലയത്തോ പടിജാനത്തോ. മഗ്ഗപധാനം പദഹതീതി മഗ്ഗലക്ഖണം പധാനികം
മഗ്ഗം പദഹതി. പേസീതചിത്തോതി നിബ്ബാനം പതി പേസീതചിത്തോ.
നാമകായേനാതി മഗ്ഗപ്പടിപാടിയാ തന്തമഗ്ഗസമ്പയുത്തനാമകായേന. ന പന കിഞ്ചി
ആഹാതി ഭൂരതായ സമാനം ന കിഞ്ചി വചനം ഭഗവാ ആഹ തേ ദള്ളഹതരം
നിഗുണ്ഹിതും.

ഘവര. പണേന വോഹാരേന ബ്യാകരണം പണവിയാ, പണവിയാ
അഭാവേന ഓപണവിയാ, ന ഉപേതീതി ന യുജ്ജതി. തന്തി ഇദം ഇധ
അധിപ്പേതം പണോ പണവിയം ദസ്സേതും. തയിദം സബ്ബം ഭഗവാ “മയം വോ,
ആവുസോ, സായഞ്ചേവ ഭുണ്ജാമാ”തി അസ്സജിപുനബ്ബസുകേഹി വുത്തം
സിക്ഖായ അവത്തനഭാവദീപനവചനം സന്ധായ വദതി.

ഉക്ഖിപിത്വാതി സീസേന ഗഹേത്വാ വിയ സമാദായ. അനുധമ്മോതി
അനുരൂപോ സഭാവോ, സാവകഭാവസ്സ അനുച്ഛവികാ പടിപത്തി.
രോഹനീയന്തി വിരുള്ളഹിഭാവം. സിന്നിയ്ഹതി ഏത്ഥ, ഏതേന വാതി
സിനേഹോ, കാരണം. തം ഏത്ഥ അത്ഥീതി സിനേഹവത്തം, പാദകന്തി അത്ഥോ.
തചോ ഏകം അങ്ഗന്തി തചോ വീരപക്ഖഭാവേ ഏകമങ്ഗം. പധാനം
അനുയുഞ്ജന്തസ്സ ഹി തചേ പലുജ്ജമാനേപി തന്നിമിത്തം അവാസാനം
അനാപജ്ജനകസ്സേവ വീരിയസ്സ ഏകം അങ്ഗം ഏകം കാരണം. ഏവം
സേസേസു വത്തബ്ബം. തേനാഹ - “അരഹത്തം അപ്പത്വാ ന വുട്ഠഹിസ്സാമീതി
ഏവം പടിപജ്ജതീ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

കീടാഗിരിസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച ഭിക്ഖുവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ന. പരിബ്ബാജകവല്ലോ

മ. തേവിജ്ജവച്ഛസുത്തവണ്ണനാ

മവു. തത്ഥാതി ഏകപുണ്ഡരീകസഞ്ചിതേ പരിബ്ബാജകാരാമേ. അനാഗതപുബ്ബോ ലോകീയസമുദാഹാരവസേന “ചിരസ്സം ഖോ, ഭന്തേ”തിആദിനാ വുച്ചതി, അയം പന്നേത്ഥ ആഗതപുബ്ബതം ഉപാദായ തഥാ വുത്തോ. ഭഗവാ ഹി കേസഞ്ചി വിമുത്തിജനനത്ഥം, കേസഞ്ചി ഇന്ദ്രിയപരിപാകത്ഥം, കേസഞ്ചി വിസേസാധിഗമത്ഥം കദാചി തിത്ഥിയാരാമം ഉപഗച്ഛതി. അനനുഞ്ഞായ റത്ഥാതി അനനുജാനിതബ്ബേ റത്ഥാ. അനുജാനിതബ്ബം സിയാ അനഞ്ഞാതസ്സ നേയുസ്സ അഭാവതോ. യാവതകസ്സഹി നേയു, താവതകം ഭഗവതോ ഞാണം, യാവതകഞ്ച ഭഗവതോ ഞാണം താവതകം നേയു. തേനേവാഹ - “ന തസ്സ അദിട്ഠമിധത്ഥി കിഞ്ചി, അഥോ അവിഞ്ഞാതമജാനിതബ്ബ”ന്തിആദി (മഹാനിം മത്തു; ചുളനിം യോതകമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ നവ; പടിം മം മ.മവ.മ). സബ്ബത്തുതത്താണേന ഹി ഭഗവാ ആവജ്ജേതാ പജാനാതി. വുത്തസ്സേഹേതം “ആവജ്ജനപടിബദ്ധം ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ ഞാണ”ന്തി (മിം പം ൪.മ.൨). യദി ഏവം “ചരം സമാഹിതോ നാഗോ, തിട്ഠം നാഗോ സമാഹിതോ”തി (അം നി. ന്നു.൪൩) ഇദം സുത്തപദം കഥന്തി? വിക്ഖേപാഭാവദീപനപദമേതം, ന അനാവജ്ജനേനപി ഞാണാനം പവത്തിപരിദീപനം. യം പന്നേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം ഹേട്ഠാ വിത്ഥാരതോ വുത്തമേവ.

മവു. യാവദേവാതി ഇദം യഥാരുചി പവത്തി വിയ അപരാപരുപ്പത്തിപി ഇച്ഛിതബ്ബാതി തദഭാവം ദസ്സേന്തോ ആഹ - “സകിം ഖിണാനം ആസവാനം പുന ഖേപേതബ്ബാഭാവ”തി. പച്ചുപ്പന്നജാനനഗുണന്തി ഇദം ദിബ്ബചക്ഖുണാസ്സ പരിഭണ്ഡണാണം അനാഗതംസന്താണം അനാദിയിത്ഥാ വുത്തം, തസ്സ പന വസേന അനാഗതംസന്താണഗുണം ദസ്സേതിതി വത്തബ്ബം സിയാ.

ഗിഹിപരിക്ഖാരേസുതി വത്ഥാഭരണാദിധന്യത്താദിഗിഹിപരിക്ഖാരേസു. ഗിഹിലിങ്ഗം പന അപ്പമാണം, തസ്ഥാ ഗിഹിബന്ധനം ഛരിന്ദിത്ഥാ ദുക്ഖസ്സന്തകരാ ഹോന്തിയേവ. സതി പന ദുക്ഖസ്സന്തകിരിയായ ഗിഹിലിങ്ഗേ തേ ന തിട്ഠന്തിയേവാതി ദസ്സേന്തോ “യേപി”തിആദിമാഹ. സുക്ഖാപേത്ഥാ സമുച്ഛിന്ദിത്ഥാ. അരഹത്തം പത്തദിവസേയേവ പബ്ബജനം വാ പരിനിബ്ബാനം വാതി അയം നയോ ന സബ്ബസാധാരണോതി ആഹ “ഭൂമദേവതാ പന തിട്ഠന്തി”തി. തത്ഥ കാരണവചനം “നിലീയനോകാസസ്സ അത്ഥിതായാ”തി. അരഞ്ഞപബ്ബതാദിപവിവേകട്ഠാനം നിലീയനോകാസോ. സേസകാമഭവേതി കാമലോകേ. ലളിതജനസ്സാതി ആഭരണാലങ്കാരനച്ചഗീതാദിവസേന വിലാസയുത്തജനസ്സ.

സോപീതി “സോ അത്തത്ര ഏകേനാ”തി വുത്തോ സോപി. കരതോ ന കരീയതി പാപന്തി ഏവം ന കിരിയം പടിബാഹതി. യദി അത്താനംയേവ ഗഹേത്ഥാ കഥേതി, അഥ കസ്ഥാ മഹാസത്തോ തദാ ആജീവകപബ്ബജം ഉപഗച്ഛിതി ആഹ “തദാ കിരാ”തിആദി. തസ്സപീതി ന കേവലം അഞ്ഞേസം ഏവ പാസണ്ഡാനം, തസ്സപി. വീരിയം ന ഹാപേസീതി തപോജിഗുച്ഛവാദം സമാദിയിത്ഥാ റിതോ വിരാഗത്ഥായ തം സമാദിസ്സവത്തം ന പരിച്ചജി,

സത്സുസാസനം ന ഛരസ്സേസി. തേനാഹ - “കിരിയവാദീ ഹുത്വാ സഗ്ഗേ നിബ്ബത്തീ”തി.

തേവിജ്ജവച്ഛസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. അഗ്ഗിവച്ഛസുത്തവണ്ണനാ

൧൮൭. ലോകസ്സ സസ്സതതാപവത്തിപടിക്ഖേപവസേന പവത്തോ വാദോ ഉച്ഛേദവാദോ ഏവ ഹോതീതി സസ്സതഗ്ഗാഹാഭാവേ ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹഭാവതോ പുന പരിബ്ബാജകേന “അസസ്സതോ ലോകോ”തി വദന്തേന ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹോ പുച്ഛിതോ, ഭഗവതാപി സോ ഏവ പടിക്ഖിത്തോതി ആഹ “ദുതിയേ നാഹം ഉച്ഛേദദിട്ഠികോ”തി. അന്താനന്തികാദിവസേനാതി ഏതഥ അന്താനന്തികഗ്ഗഹണേന അന്തവാ ലോകോ അന്തവാ ലോകോതി ഇമം വാദദ്വയമാഹ. ആദി-സദ്ദേന “തം ജീവം തം സരീര”ന്തിആദിവാദചതുക്കം സങ്ഗണ്ഹാതി, ഇതരം പന ദ്വയം സരൂപേനേവ ഗഹിതന്തി. പടിക്ഖേപോ വേദിതബ്ബോതി “തതിയേ നാഹം അന്തവാദിട്ഠികോ, ചതുത്ഥേ നാഹം അന്തവാദിട്ഠികോ”തി ഏവമാദിനാ പടിക്ഖേപോ വേദിതബ്ബോ. “ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ”തി അയമ്പി സസ്സതവാദോ, സോ ച ഖോ അപരന്തകപ്പികവസേന, “സസ്സതോ ലോകോ”തി പന പുബ്ബന്തകപ്പികവസേനാതി അയമേതേസം വിസേസോ. “ന ഹോതി തമാഗതോ പരം മരണാ”തി അയമ്പി ഉച്ഛേദവാദോ, സോ ച ഖോ സത്തവസേന, “അസസ്സതോ ലോകോ”തി പന സത്തസങ്ഖാരവസേനാതി വദന്തി.

൧൮൯. സപ്പതിഭയം ഉപ്പജ്ജനതോ സഹ ദുക്ഖേനാതി സദുക്ഖം. തേനാഹ “കിലേസദുക്ഖേനാ”തിആദി. തേസംയേവാതി കിലേസദുക്ഖവിപാകദുക്ഖാനംയേവ. സഉപഘാതകന്തി സബ്ബായം. സഉപായാസന്തി സപരിസ്സമം സഉപതാപം സപീളം. സപരിളാഹന്തി സദരഥം.

കിഞ്ചിദിട്ഠിഗതന്തി ഇമാ താവ അട്ഠം ദിട്ഠിയോ മാ ഹോന്തു, അത്ഥി പന, ഭോ ഗോതമ, യം കിഞ്ചി ദിട്ഠിഗതം ഗഹിതം. ന ഹി തായ ദിട്ഠിയാ വിനാ കഞ്ചി സമയം പവത്തേതും യുജ്ജതീതി അധിപ്പായേന പുച്ഛതി. അപവിദ്ധന്തി സമുച്ഛേദപ്പഹാനവസേന ഛരസ്സിതം. പഞ്ഞായ ദിട്ഠന്തി വിപസ്സനാപഞ്ഞാസഹിതായ മഗ്ഗപഞ്ഞായ ഭഗവതാ പടിവിദ്ധം. യത്ഥ ഉപ്പജ്ജന്തി, തം സത്തം മമേന്തി സമ്മദുന്തിതി മമിതാതി ആഹ “മമിതാനന്തി തേസംയേവ വേവചന”ന്തി. കഞ്ചി ധമ്മന്തി രൂപധമ്മം അരൂപധമ്മം വാ. അനുപാദിയിത്വാതി അഗ്ഗഹേത്വാ.

൧൯൦. ന ഉപേതീതി സങ്ഖം ന ഗച്ഛതീതി അത്ഥോതി ആഹ “ന യുജ്ജതീ”തി. അനുജാനിതബ്ബം സിയാ അനുപാദാവിമുത്തസ്സ കഞ്ചിപി ഉപ്പത്തിയാ അഭാവതോ. “ഏവം വിമുത്തചിത്തോ ന ഉപപജ്ജതീ”തി കാമഞ്ചേതം സഭാവപവേദനം പരിനിബ്ബാനം, ഏകേ പന ഉച്ഛേദവാദിനോ “മയമ്പി ‘സത്തോ ആയതിം ന ഉപപജ്ജതീ’തി വദാമ, സമണോ ഗോതമോപി തമാ വദതീ”തി ഉച്ഛേദഭാവേയേവ പതിട്ഠഹിസ്സന്തി, തസ്മാ ഭഗവാ “ന ഉപപജ്ജതീതി ഖോ വച്ഛ ന ഉപേതീ”തി ആഹ. “ഉപപജ്ജതീ”തി പന വുത്തേ സസ്സതമേവ ഗണ്ഹേയ്വാതി യോജനാ. സേസദ്വയേപി ഏസേവ നയോ. അപ്പതിട്ഠോതി ഉച്ഛേദവാദാദിവസേന പതിട്ഠാരഹിതോ. അനാലമ്ബോതി തേസംയേവ വാദാനം ഓലമ്ബാരമ്മണസ്സ അഭാവേന അനാലമ്ബോ. സുഖപവേസനട്ഠാനന്തി

തേസഞ്ഞേവ വാദാനം സുഖപവേസനോകാസം മാ ലഭതുതി. അനനുഞ്ഞായ റ്റാതി “ന ഉപപജ്ജതീ”തിആദിനാ അനുജാനിതബ്ബായ പടിഞ്ഞായ റാനഹേതു. അനുഞ്ഞബ്ബിതി അനുജാനിതബ്ബബ്ബി ദുതിയപഞ്ചം പടികുവിപി. പരിയത്തോ പന ധമ്മോ അത്ഥത്തോ പച്ചയാകാരോ ഏവാതി ആഹ “ധമ്മോതി പച്ചയാകാരധമ്മോ”തി. അഞ്ഞത്ഥ പയോഗേനാതി ഇമമ്ഹാ നിയ്യാനികസാസനാ അഞ്ഞബ്ബിമിം മിച്ചാസമയേ പവത്തപ്പയോഗേന, അനിയ്യാനികം വിവിധം മിച്ചാപടിപത്തിം പടിപജ്ജന്തേനാതി അത്ഥോ. “അഞ്ഞവാദിയകേനാ”തിപി പാഠോ, പച്ചയാകാരത്തോ അഞ്ഞാകാരദീപകആചരിയവാദം പഗ്ഗയ്ഹ തിട്ഠന്തേനാതി അത്ഥോ.

൧൯൧. അപ്പച്ചയോതി അനുപാദാനോ, നിരിന്ധനോതി അത്ഥോ.

൧൯൨. യേന രൂപേനാതി യേന ഭൂതുപാദാദിഭേദേന രൂപധമ്മേന. തം രൂപം തപ്പടിബദ്ധസംയോജനപ്പഹാനേന വീണാസവ-തമാഗതസ്സ പഹീനം അനുപ്പത്തിധമ്മതം ആപന്നം. തേന വുത്തം പാളിയം “അനുപ്പാദധമ്മ”തിആദി. അഞ്ഞേസം ജാനനായ അഭാവഗുണതായ ഗുണഗമ്ഭീരോ. “ഏത്തകാ ഗുണാ”തി പമാണം ഗമ്ഭീരം ന സക്കുണേയ്യോ. “ഇദിസാ ഏതസ്സ ഗുണാ”തി പരിയോഗാഹിതും അസക്കുണേയ്യതായ ദുപ്പരിയോഗാളഹോതി. ദുജ്ജാനോതി അഗാധതായ ഗമ്ഭീരോ “ഏത്തകാനി ഉദകളഹകസതാനീ”തിആദിനാ പമേതും ന സക്കാതി അപ്പമേയ്യോ, തത്തോ ഏവ ദുജ്ജാനോ. ഏവമേവാന്തി യഥാ മഹാസമുദ്ദോ ഗമ്ഭീരോ അപ്പമേയ്യോ ദുജ്ജാനോ, ഏവമേവ വീണാസവോപി ഗുണവസേന, തസ്ഥാ അയം രൂപാദിം ഗഹേത്വാ രൂപീതിആദിവോഹാരോ ഭവേയ്യ, പരിനിബ്ബുതസ്സ പന തദഭാവോ തഥാ പഞ്ഞാപേതും ന സക്കാ, തത്തോ തം ആരബ്ഭ ഉപപജ്ജതീതിആദി ന യുജ്ജേയ്യ. യഥാ പന വിജ്ജമാനോ ഏവ ജാതവേദോ ബുത്തേന പുരിസേന നീയമാനോ പുരത്ഥിമാദിദിസം ഗതോതി വുച്ചേയ്യ, ന നിബ്ബുതോ, ഏവം വീണാസവോപിതി ദസ്സേന്തോ “ഏവമേവാ”തിആദിമാഹ.

അനിച്ചതാതി ഏത്ഥ അനിച്ചതാഗഹണം അസാരനിദസ്സനം. തേന യഥാ സോ സാലരുകുഖോ സാഖാപലാസാദിഅസാരാപഗമേന സുദ്ധോ സാരേ പതിട്ഠിതോ, ഏവമയം ധമ്മവിനയോ സാസവസഞ്ചാരഅസാരവിഗമേന ലോകുത്തരധമ്മസാരേ പതിട്ഠിതോതി ദസ്സേതി. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

അഗ്ഗിവച്ഛസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. മഹാവച്ഛസുത്തവണ്ണനാ

൧൯൩. സഹ കമാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സഹകമീ, “മയം പുച്ഛാവസേന തുമ്ഹേ വിസ്സജ്ജനവസേനാ”തി ഏവം സഹപവത്തകമോതി അത്ഥോ. ഏതസ്സേവ കമിതാനി, തത്ഥ പഠമേ വിജ്ജാത്തയം ദേസിതം, ദുതിയേ അഗ്ഗിനാ ദസ്സിതന്തി തേവിജ്ജവച്ഛസുത്തം അഗ്ഗിവച്ഛസുത്തന്തി നാമം വിസേസേത്വാ വുത്തം. സീഘം ലദ്ധിം ന വിസ്സജ്ജന്തി, യസ്ഥാ സഞ്ചാരാനം നിയതോയം വിനാസോ അനഞ്ഞസമുപ്പാദോ, ഹേതുസമുപ്പന്നാപി ന ചിരേന നിജ്ജന്താനം ഖമന്തി, ന ലഹും. തേനാഹ “വസാതേല ...പേ... സുജ്ജന്തീ”തി. പച്ഛിമഗമനം ഞാണസ്സ പരിപാകം ഗതത്താ. യട്ഠിം ആലമ്ബിത്വാ ഉദകം തരിതും ഓതരന്തോ പുരിസോ “യട്ഠിം ഓതരിത്വാ ഉദകേ പതമാനോ”തി വുത്തോ.

കമ്മപമവസേന വിത്ഥാരദേസനന്തി സംഖിത്തദേസനം ഉപാദായ വുത്തം. തേനാഹ “മൂലവസേന ചേത്ഥാ”തിആദി. വിത്ഥാരസദിസാതി കമ്മപമവസേന ഇയ ദേസീതദേസനാവ മൂലവസേന ദേസീതദേസനം ഉപാദായ വിത്ഥാരസദിസാ. വിത്ഥാരദേസനാ നാമ നത്ഥീതി ന കേവലം അയമേവ, അഥ ഖോ സബ്ബാപി ബുദ്ധാനം നിപ്പരിയായേന ഉജ്ജകേന നിരവസേസതോ വിത്ഥാരദേസനാ നാമ നത്ഥി ദേസനാണാസ്സ മഹാവിസയതായ കരണസമ്പത്തിയാ ച തജ്ജായ മഹാനുഭാവത്താ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ. സബ്ബത്തുതത്താണസമങ്ഗിതായ ഹി അവസേസപടിസമ്ഭിദാനുഭാവീതായ അപരിമിതകാലസമ്ഭിതത്താണസമ്ഭാരസമുദാഗതായ കദാചിപി പരിക്ഖയാനരഹായ അനന്തസാധാരണായ പടിഭാനപടിസമ്ഭിദായ പഹുതജിപ്ഹാദിതദനുരൂപരൂപകായസമ്പത്തിസമ്പദായ വിത്ഥാരിയമാനാ ഭഗവതോ ദേസനാ കഥം പരിമിതാ പരിച്ഛിന്നാ ഭവേയ്യ, മഹാകാരുണികതായ പന ഭഗവാ വേണേയ്യജ്ഞാസയാനുരൂപം തത്ഥ തത്ഥ പരിമിതം പരിച്ഛിന്നം കത്ഥാ നിട്ഠപേതി. അയഞ്ച അത്ഥോ മഹാസീഹനാദസുത്തേന (മ° നി° ൧.൧൪൬ ആദയോ) ദീപേതബ്ബോ. സബ്ബം സംഖിത്തമേവ അത്തജ്ഞാസയവസേന അകമേത്ഥാ ബോധനേയ്യപുഗ്ഗലജ്ഞാസയവസേന ദേസനായ നിട്ഠാപിതത്താ. ന ചേത്ഥ ധമ്മസാസനവിരോധോ പരിയായം അനിസ്സായ യഥാധമ്മം ധമ്മാനം ബോധിതത്താ സബ്ബലഹുത്താ ചാതി.

൧൯൪. സത്ത ധമ്മാ കാമാവചരാ സമ്പത്തസമാദാനവിരതീനം ഇധാധിപ്പേതത്താ.

അനിയമേത്ഥാതി “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, സാവകോ”തി വാ നിയമം വിസേസേന അകത്ഥാ. അത്താനമേവ...പേ... വേദിതബ്ബം, തഥാ ഹി പരിബ്ബാജകോ “തിട്ഠതു ഭവം ഗോതമോ”തി ആഹ.

൧൯൫. സത്ഥാവ അരഹാ ഹോതി പടിപത്തിയാ പാരിപൂരിഭാവതോ. തസ്സമിം ബ്യാകത്തേതി തസ്സമിം “ഏകഭിക്ഖുപി സാവകോ”തിആദിനാ സുട്ഠു പണ്ഠേ കമിതേ.

൧൯൬. സമ്പാദകോതി പടിപത്തിസമ്പാദകോ.

൧൯൭. സേഖായ വിജ്ജായാതി സേഖലക്ഖണ്ണപ്പത്തായ മഗ്ഗപത്തായ സാതിസയം കത്ഥാ കരണവസേന വുത്താ, ഫലപത്താ പന തായ പത്തബ്ബത്താ കമ്മഭാവേന വുത്താ. തേനാഹ “ഹേട്ഠിമഫലത്തയം പത്തബ്ബ”ന്തി. ഇമം പന്നേത്ഥ അവിപരീതമത്ഥം പാളിതോ ഏവ വിത്തായമാനം അപ്പടിവിജ്ഞാനതോ വിതണ്ഡവാദീ “യാവതകം സേഖേന പത്തബ്ബം, അനുപ്പത്തം തം മയാ”തി വചനലേസം ഗഹേത്ഥാ “അരഹത്തമഗ്ഗോപി അന്നേന പത്തോയേവാ”തി വദതി. ഏവന്തി ഇദാനി വുച്ചമാനായ ഗാമായ.

കിലേസാനി പഹായ പഞ്ചാതി പഞ്ചോരമ്ഭാഗീയസംയോജനസങ്ഖാതേ സംകിലേസേ പഹായ പജഹിത്ഥാ, പഹാനഹേതു വാ. പരിപുണ്ണസേഖോതി സബ്ബസോ വഡ്ഢിതസേഖധമ്മോ. അപരിഹാനധമ്മോതി അപരിഹാനസഭാവോ. ന ഹി യസ്സ ഫാതിഗതേഹി സീലാദിയമ്മേഹി പരിഹാനി അത്ഥി, സമാധിമ്ഹി പരിപൂരകാരിതായ ചേതോവസിപ്പത്തോ. തേനാഹ “സമാഹിതിന്ദ്രിയോ”തി. അപരിഹാനധമ്മത്താവ റിതത്തോ.

അനാഗാമിനാ ഹി അസേഖഭാവാവഹാ ധമ്മാ പരിപൂരേതഞ്ച, ന സേഖഭാവാവഹാതി സോ ഏകന്തപരിപുണ്ണേ സേഖോ വുത്തോ. ഏതം ന ബുദ്ധവചനന്തി “മഗ്ഗോ ബഹുചിത്തക്ഖണികോ”തി ഏതം വചനം ന ബുദ്ധവചനം അനന്തരേകന്തവിപാകദാനതോ, ബഹുക്ഖത്തും പവത്തനേ പയോജനാഭാവതോ ച ലോകുത്തരകുസലസ്സ, “സമാധിമാനന്തരികത്തമാഹു (ഖു° പാ° നൃ.൫; സു° നി° ൨൨൮), ന പാരം ദിഗുണം യന്തീ”തി (സു° നി° ൨൧൯) ഏവമാദിനി സുത്തപദാനി ഏതസ്സത്ഥസാധകാനി. ഓരമ്ഭാഗിയസംയോജനപ്പഹാനേന സേകഖയമ്മപരിപൂരിഭാവസ്സ വുത്തതായ അത്ഥോ തവ വചനേന വിരുജ്ജ്വതീതി. അസ്സ ആയസ്മതോ വച്ഛസ്സ.

൧൯൮. അഭിഞ്ഞാ വാ കാരണന്തി യത്ത്ഹി തം തത്ര തത്ര സക്ഖിഭബ്ബതാസഞ്ചാതം ഇദ്ധിവിധപച്ചനുഭവനാദി, തസ്സ അഭിഞ്ഞാ കാരണം. അഥ ഇദ്ധിവിധപച്ചനുഭവനാദി അഭിഞ്ഞാ, ഏവം സതി അഭിഞ്ഞാപാദകജ്ജ്യാനം കാരണം. അവസാനേ ഛട്ഠാഭിഞ്ഞായ പന അരഹത്തം. ഏതഥ ച യസ്മാ പഠമസുത്തേ ആസവക്ഖയോ അധിപ്പേതോ, ആസവാ വീണാ ഏവ, ന പുന ഖേപേതഞ്ച, തസ്മാ തത്ഥ “യാവദേവാ”തി ന വുത്തം. ഇധ ഫലസമാപത്തി അധിപ്പേതാ, സാ ച പുനപ്പുനം സമാപജ്ജിയതി, തസ്മാ “യാവദേവാ”തി വുത്തം. തതോ ഏവ ഹി “അരഹത്തം വാ കാരണ”ന്തി വുത്തം. തത്ത്ഹി “കുദാസ്സ നാമാഹം തദായതനം ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരിസ്സാമി, യദരിയാ ഏതരഹി ഉപസമ്പജ്ജ വിഹരന്തീ”തി (മ° നി° ൧൪൬൫; ന.൩൦൨) അനുത്തരേസു വിമോക്ഖേസു പിഹം ഉപട്ഠപേതാ അഭിഞ്ഞാ നിബ്ബത്തേന്തസ്സ കാരണം, തയിദം സബ്ബസാധാരണം ന ഹോതീതി സാധാരണവസേന നം ദസ്സേന്തോ “അരഹത്തസ്സ വിപസ്സനാ വാ”തി ആഹ.

൨൦൦. പരിചരന്തി നാമ വിപ്പകതബ്രഹ്മചരിയവാസത്താ. പരിചിണ്ണോ ഹോതി സാവകേന നാമ സത്ഥു ധമ്മേ കത്തഞ്ച പരിചരിയാ സമ്മദേവ നിട്ഠാപിതത്താ. തേനാഹ “ഇതി...പേ... മേരോ ഏവമാഹാ”തി. തേസം ഗുണാനന്തി തേസം അസേക്ഖഗുണാനം. സേസം സുവിഞ്ഠേയമേവ.

മഹാവച്ഛസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. ദീഘനഖസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൧. ഖനനം ഖതം, സൂകരസ്സ ഖതം ഏതഥ അത്ഥീതി സൂകരഖതാ, സൂകരസ്സ വാ ഇമസ്ഥിം ബുദ്ധുപ്പാദേ പഠമം ഖതം ഉപാദായ സൂകരഖതാ, തായ. ഏവന്നാമകേതി ഏവം ഇത്ഥിലിങ്ഗവസേന ലദ്ധനാമകേ. പംസുയോതേതി യോതപംസുകേ. ഓതരിത്ഥാ അഭിരുഹിതബ്ബന്തി പകതിഭൂമിതോ അനേകേഹി സോപാനഫലകേഹി ഓതരിത്ഥാ പുന ലേണദാരം കതിപയേഹി അഭിരുഹിതബ്ബം.

ഠിതകോവാതി മാതുലസ്സ ഠിതത്താ തത്ഥ സഗാരവസപതിസ്സവസേന ഠിതകോവ. കിഞ്ചാപി സബ്ബ-സദ്ദോ അവിസേസതോ അനവസേസപരിയാദായകോ, വത്ഥുഅധിപ്പായാനുരോധീ പന സദുപ്പയോഗോതി തമത്ഥം സന്ധായ പരിബ്ബാജകോ “സബ്ബം മേ നക്ഖമതീ”തി ആഹ. യാ ലോകേ മനുസ്സുപപത്തിയോതിആദികാ ഉപപത്തിയോ, താ അനത്ഥസമുദാഗതാ തത്ഥ തത്ഥേവ സത്താനം ഉച്ഛിജ്ജനതോ, തസ്മാ സമയവാദിഹി വുച്ചമാനാ സബ്ബാ

ആയതിനും ഉപജ്ഞാതാവിനും നാമം. ജലബുദ്ധിമുട്ടുകൾ വിയർപ്പിനും ഇതേ സമയം തമ്മിൽ തമ്മിൽ സമയം ഉപജ്ഞാതാവിനും ഭിന്നത്തിനും, തേസം തമ്മിൽ പടിഞ്ഞാറായി നൽകിയിരിക്കുന്നു അത് അധിപതിയായി. തേസം "പടിഞ്ഞാറായി"തിരുത്തുക. അത് അധിപതിയായി മുഖ്യമായി യോജിപ്പിച്ചതാണ് പരിശോധനയ്ക്കായി "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക, തന്നെ അധിപതിയായി ജനനത്തോടെ അജനനത്തോടെ വിയർപ്പ് തന്നെ അക്വേര താവദോസം ദണ്ഡത്തോടെ പദസമയം സന്ധ്യയായ തേസം വൃത്തം, സമയസമയവിധിയും കർമ്മം തേസം ദോസം ഗർഭത്തോടെ. യഥാ ലോകം കേന്ദ്രം "സമയം വൃത്തം, തന്നെ മുഖ്യം"തിരുത്തുക തന്നെ വചനം സമയത്തോടെയോ മുഖ്യമായി ആപേക്ഷിച്ച്, ഏതും ഇതേസമയം "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക തന്നെ പരിശോധനാ ദിർഘിതം നൽകിയിരിക്കുന്നു അതേതോ ആപേക്ഷിച്ച് തേസം. തേസം ഭഗവാനും - "ഏതാപി തേ ദിർഘിതം നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക. യഥാ പരിശോധന "സമയം വൃത്തം മുഖ്യം"തിരുത്തുക അധിപതിയായനുഭവത്തിന് സമയവർത്തി, തന്നെ വചനം മുഖ്യമായി തദന്തേസമയം മുഖ്യമായി ഞായറാഴ്ച, ഏതാപി "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക യഥാ ദിർഘിതം വർത്തി "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക വൃത്തം, തന്നെ ദിർഘിതം മുഖ്യമായി തദന്തേസമയം യഥാപിച്ഛം സമയം നൽകിയിരിക്കുന്നു അതേതോ ഞായറാഴ്ച, ഭഗവാനും പരിശോധനാ സമയമായ ആന്തിയം മൂലം ആന്തിയം നീക്കത്തോടെ വിയർപ്പ് ഉപയോക്താവ് തന്നെ ദിർഘിതം നീക്കത്തോടെ തന്നെ അധിപതിയായ അതോടെ സമയവർത്തി താവ ലബ്ധമാനം ദോസം ദണ്ഡത്തോടെ "യാപി വോ തേ"തിരുത്തുക. തേസം വൃത്തം - "അത് അധിപതിയായി മുഖ്യമായി അക്വേര താവ ദോസം ദണ്ഡത്തോടെ"തിരുത്തുക.

പരിശോധനയ്ക്കായി പരിശോധനാ യഥാ സമയം "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക മയാ വൃത്തം, "അയം സോ"തിരുത്തുക യഥാവൃത്തദോസപരിശോധനയ്ക്കായി തന്നെ അതേ വൃത്തമാണ് ഏതാ ദോസം സമയം നാമം, ഏതാ സമയം ഗോതമോ മമ വാദേ ദോസമേവ ആരോപിച്ചതിനായി അതേതോ അജ്ഞാതായം നിഗൂഢമായി യഥാവൃത്തദോസം പരിശോധനയ്ക്കായി "ഏതാ മേ"തിരുത്തുക. തമ്മിൽ തമ്മിൽ താദിസമയമായി യഥാ "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക ഗഹിതം വർത്തി, തമ്മിൽ താദിസമയം ഭവേച്ചതി. അയഞ്ച സമയത്തോടെദിർഘിതം മയ്ഹമ്പി ദിർഘിതം, തന്നെ മേൽ വർത്തി. യഥാ പരിശോധന "ഏതാപി ദിർഘിതം തുയ്ഹം നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക യാപി ദിർഘിതം വർത്തി ഭവതാ ഗോതമേ, സാപി മയ്ഹം നൽകിയിരിക്കുന്നു, തന്നെ സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു പരിശോധനയ്ക്കായി അധിപതിയായി. തേസം - "തന്നെ പരിശോധനയ്ക്കായി സമയം വർത്തി"തിരുത്തുക. തന്നെ ചർമ്മം "തന്നെപി ഉച്ചേദിർഘിതം മയ്ഹം നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക. "ഏതാ മേ ദിർഘിതം"തിരുത്തുക യാദിർഘിതം ദിർഘിതം, തന്നെ "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക പരിശോധന സമയഗർഭത്തോടെ ഗഹിതത്തോടെ ആപേക്ഷിച്ച് - "അതേതോ പരിശോധന ഏതാ ദിർഘിതം മേൽ വർത്തിതിരുത്തുക"തിരുത്തുക. അയം ദോസത്തിനായി ദണ്ഡത്തോടെ ആപേക്ഷിച്ച് "യഥാ പരിശോധന"തിരുത്തുക. ഏതാപി ദിർഘിതം. രൂപിതത്തിനായി ദിർഘിതത്തിനായി അഭിനിവിധിതാ രോചിതം ഗഹിതം. തേസം പരിശോധനാ അക്വേര അരൂപിതേ ഭവിയ്ക്കുന്നതിനായി ദിർഘിതം അക്വേരവേ തതോ തന്നെ ഗഹിതം വർത്തി രൂപിതം യഥാ, ഏതാ സമയം അക്വേരവേതി അപരിശോധന സമയം വർത്തി രൂപിതം ആപേക്ഷിച്ച്. നാമം തന്നെ തന്നെ സമയം വർത്തി ഏതാ "സമയം മേൽ നൽകിയിരിക്കുന്നു"തിരുത്തുക ഏതാ വർത്തി ഉച്ചേദിർഘിതം തന്നെ വർത്തിയോ സമയം വർത്തി രൂപിതം നാമം സമയം വർത്തി. ഞായറാഴ്ച വർത്തിയോ വർത്തിയോ കമ്മം നാമം സമയം വർത്തി ആപേക്ഷിച്ച് "കേവലം തന്നെപി ഉച്ചേദിർഘിതം ഉച്ചേദമേവ ഗർഭത്തി"തിരുത്തുക. സമയസമയം യഥാ ആയതിനും ഉപാദാനം അരൂപിതം തന്നെ

സന്ധായ അയം “സബ്ബം മേ നക്ഖമതീ”തി വദതി, ഉച്ഛേദദിട്ഠികേസു ച ഉച്ഛിന്നേസു കുതോ ഉച്ഛേദദിട്ഠിസഭാവോതി.

തേനാതി തേന കാരണേന, യസ്സമാ ഇധേകച്ചേ സത്താ ഞാദിസം ദിട്ഠിം പഗ്ഗയ്ഹ തിട്ഠന്തി, തസ്സമാതി വുത്തം ഹോതി. പജഹനകേന വാ ചിത്തേന ഏകജ്ജ്ഞം ഗഹേത്വാ പജഹനകേഹി അപ്പജഹനകേ നിദ്ധാരേതും ഭഗവാ “അതോ...പേ... ബഹുതരാ”തി അപോചാതി ആഹ - “പജഹനകേസു നിസ്സക്ക”തി യഥാ “പഞ്ചസീലേഹി പഭാവനാ പഞ്ചവന്തരാ”തി. “ബഹു”തി വത്വാ ന കേവലം ബഹു, അഥ ഖോ അതിവിയ ബഹുതി ദസ്സേന്തോ “ബഹുതരാ”തി ആഹ. “ബഹുഹീ”തി നയിദം നിസ്സക്കവചനം, അഥ ഖോ പച്ചത്തവചനം. കഥം ഹി-സദ്ദോതി ആഹ “ഹി-കാരോ നിപാതമത്ത”തി. അനിസ്സക്കവചനം താവ തസ്സ പജഹനകാനം ബഹുഭാവതോ തേപി പരതോ “ബഹുതരാ”തി വുച്ചിയന്തി. മൂലദസ്സനന്തി യേ താദിസം ദസ്സനം പഠമം ഉപാദിയന്തി, തജ്ജാതികമേവ പച്ഛാ ഗഹിതദസ്സനം. വിജാതിയത്ത്ഹി പഠമം ഗഹിതദസ്സനം അപ്പഹായ വിജാതിയസ്സ ഗഹണം ന സമ്ഭവതി വിരുദ്ധസ്സ അഭിനിവേസസ്സ സഹ അനവട്ഠാനതോ . അവിരുദ്ധം പന മൂലദസ്സനം അവിസ്സജ്ജിത്വാ വിസയാദിഭേദഭിന്നം അപരദസ്സനം ഗഹേതും ലബ്ഭതി. തേനാഹ “ഏത്ഥ ചാ”തിആദി.

തത്ഥ കിഞ്ചാപി ഏകച്ചസസ്സതവാദോ സസ്സതുച്ഛേദാഭിനിവേസാനം വസേന യഥാക്കമം സസ്സതുച്ഛേദഗ്ഗാഹനജാതികോ, ഉച്ഛേദഗ്ഗാഹേന പന സസ്സതാഭിനിവേസസ്സ തംഗാഹേന ച അസസ്സതാഭിനിവേസസ്സ വിരുജ്ജന്തതോ ഉഭയത്ഥേപി “ഏകച്ചസസ്സതം വാ ഗഹേതും ന സക്കാ”തി വുത്തം, തഥാ “സസ്സതം വാ ഉച്ഛേദം വാ ന സക്കാ ഗഹേതും”തി ച. മൂലസസ്സതത്ത്ഹി പഠമം ഗഹിതം. ആയതന്നേസുപി യോജേതബ്ബന്തി പഠമം ചക്ഖായതനം സസ്സതന്തി ഗഹേത്വാ അപരഭാഗേ ന കേവലം ചക്ഖായതനമേവ സസ്സതം, സോതായതനമ്പി സസ്സതം, ഘാനായതനാദിപി സസ്സതന്തി ഗത്ത്ഹാതീതിആദിനാ യോജേതബ്ബം. ആയതന്നേസുപീതി പി-സദ്ദേന ധാതുനം ഇന്ദ്രിയാനമ്പി ഗാഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഇദം സന്ധായാതി “മൂലേ സസ്സത”തിആദിനാ വുത്തപഠമഗ്ഗാഹസ്സ സമാനജാതിയം അപരഗ്ഗാഹം സന്ധായ.

ദുതിയവാരേ പഠമവാരേ വുത്തസദിസം വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബം. തത്ഥ ആദിനവം ദിസ്വാതി “യദി രൂപം സസ്സതം സിയാ, നയിദം ആബാധായ സംവത്തേയ്യ. യസ്സമാ ച ഖോ ഇദം രൂപം അസസ്സതം, തസ്സമാ അഭിണ്ഹപടിപിളനട്ഠേന ഉദയവയവന്തരായ രൂപം അനിച്ഛം സങ്ഖതം പടിച്ചസമുപ്പനം, സസ്സതാഭിനിവേസോ മിച്ചാ”തിആദിനാ തത്ഥ സസ്സതവാദേ ആദിനവം ദോസം ദിസ്വാ. ഓളാരികന്തി തസ്സമാ പടിപിളനട്ഠേന അയാമാവഗ്ഗാഹതായ രൂപം ന സത്ത്ഹം ഓളാരികമേവ. വേദനാദിനമ്പി അനിച്ഛാദിഭാവദസ്സനം രൂപവേദനാആദിനം സമാനയോഗക്ഖമത്താ. വിസ്സജ്ജേതീതി പജഹതി.

തിസ്സോ ലദ്ധിയോതി സസ്സതുച്ഛേദഏകച്ചസസ്സതദിട്ഠിയോ. യസ്സമാ സസ്സതദിട്ഠികാ വട്ടേ രജ്ജനസ്സ ആസന്നാ. തഥാ ഹി തേ ഓലിയന്തീതി വുച്ചന്തി, ഭവാഭവദിട്ഠിനം വസേന ഇമേസം സത്താനം സംസാരതോ സീസുക്ഖിപനം നത്ഥീതി ഏതാവ തിസ്സോ വിസേസതോ ഗഹേതബ്ബാ.

ഇയലോകം പരലോകഞ്ച അത്മീതി ജാനാതീതി ഏത്താവതാ സസ്തതദസ്സനസ്സ അപ്പസാവജ്ജതാകാരണമാഹ, വട്ടം അസ്സാദേതി, അഭിന്നന്തീതി ഇമിനാ ദന്ധവിരാഗതായ. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി. ഇയലോകം പരലോകഞ്ച അത്മീതി ജാനാതീതി ഇമിനാ താസു താസു ഗതീസു സത്താനം സംസരണം പടിക്പിപതീതി ദസ്സേതി, സുകതദുക്കടാനം കമ്മാനം ഫലം അത്മീതി ജാനാതീതി ഇമിനാ കമ്മഫലം. കുമലം ന കരോതീതി ഇമിനാ കമ്മം, അകുമലം കരോന്തോ ന ഭായതീതി ഇമിനാ പുണ്ണാപുണ്ണാനി സഭാവതോ ജായന്തീതി ദസ്സേതി. വട്ടം അസ്സാദേതി അഭിന്നന്തീ തന്നിന്നഭാവതോ . സീഘം ലദ്ധിം ജഹിതും ന സക്കോതി വട്ടുപച്ഛേദസ്സ അരുച്ചനതോ. ഉച്ഛേദവാദീ ഹി തസ്ഥിം ഭവേ ഉച്ഛേദം മഞ്ഞതി. തതോ പരം ഇയലോകം പരലോകഞ്ച അത്മീതി ജാനാതി സുകതദുക്കടാനം ഫലം അത്മീതി ജാനാതി കമ്മഫലവാദീഭാവതോ. യേഭുയ്യേന ഹി ഉച്ഛേദവാദീ സഭാവനിയതിയദിച്ഛാഭിനിവേസേസു അണ്ണത്രാഭിനിവേസോ ഹോതി. സീഘം ദസ്സനം പജഹതി വട്ടാഭിരതിയാ അഭാവതോ. പാരമിയോ പൂരേതും സക്കോന്തോ പച്ഛേകബുദ്ധോ ഹുത്വാ, ലോകവോഹാരമത്തേനേവ സോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായതീതി യോജനാ. അസക്കോന്തോതി ബുദ്ധോ ഹോതും അസക്കോന്തോ. അഭിന്നീഹാരം കത്വാ അഗ്ഗസാവകാദിഭാവസ്സ അഭിന്നീഹാരം സമ്പാദേത്വാ. സാവകോ ഹുത്വാതി അഗ്ഗസാവകോ മഹാസാവകോ ഹുത്വാ, തത്ഥാപി തേവിജ്ജേ ഛാളഭിണ്ണോ പടിസമ്ഭിദാപ്പത്തോ വാ സുക്പവിപസ്സകോ ഏവ വാ ബുദ്ധസാവകോ ഹുത്വാ പരിനിബ്ബായതി. സബ്ബമിദം ഉച്ഛേദവാദിനോ കല്യാണമിത്തനിസ്സയേന സമ്മത്തനിയാമോക്കമനേ വിപ്പവിരാഗതാദസ്സനത്ഥം ആഗതം. തേനാഹ “തസ്മാ”തിആദി.

൨൦൨. കഞ്ജിയേനേവാതി ആരനാളേന. കഞ്ജിയസദിസേന ഉച്ഛേദദസ്സനേന. പൂരിതോതി പരിപുണ്ണജ്ഞാസയോ. സോതി പരിബ്ബാജകോ. അപ്പഹായാതി അഭിന്നിത്വാ. വിഗ്ഗഹോതി കലഹോ ഇദമേവ സച്ചം, മോഘമഞ്ഞന്തി അണ്ണമണ്ണം വിരുദ്ധഗ്ഗാഹോതി കത്വാ. വിവാദന്തി വിരുദ്ധവാദം. വിഘാതന്തി വിരോധഹേതുക്കം ചിത്തവിഘാതം. വിഹേസന്തി വിഗ്ഗഹവിവാദനിമിത്തം കായികം ചേതസികഞ്ച കിലമഥം. ആഭിന്നവം ദിസ്വാതി ഏതാസം ദിട്ഠിനം ഏവരൂപോ ആഭിന്നവോ, അനിയ്യാനികഭാവതായ പന്ന സമ്പതി ആയതിഞ്ച മഹാഭിന്നവോതി ഏവം ആഭിന്നവം ദിസ്വാ.

൨൦൩. “ഏസോഹമസ്ഥി, ഏസോ മേ അത്താ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൨൪൧; സം നിം ൩.൮) കായം അന്വേതീതി കായന്വയോ, സോയേവ, തസ്സ വാ സമൂഹോ കായന്വയതാ, കായപടിബദ്ധോ കിലേസോ. തേനാഹ “കായം...പേം... അത്ഥോ”തി.

അസമ്മിസ്സഭാവന്തി അസങ്കരതോ വവത്ഥിതഭാവം. തേന താസം യമാസക്കം പച്ചയാനം ഉപ്പജ്ജിത്വാ വിഗമം ദസ്സേതി. ഏവഞ്ച താസം കദാചിപി സങ്കരോ നത്ഥി. തേനാഹ “തത്രായം സഞ്ചേപത്ഥോ”തിആദി. സരൂപം അഗ്ഗഹേത്വാ “അത്തോ വേദനാ”തി അനിയമേന വുത്തത്താ തമേവ വിഗമം ദസ്സേന്തോ “അനുപ്പന്നാവ ഹോന്തി അന്തരഹിതാ വാ”തി ആഹ. സരൂപതോ നിയമേത്വാ വുച്ചമാനേ കാചി അനുപ്പന്നാ വാ ഹോതി, കാചി അന്തരഹിതാ വാതി. ചുണ്ണവിചുണ്ണഭാവദസ്സനത്ഥന്തി ഖണേ ഖണേ ഭിജ്ജമാനഭാവദസ്സനത്ഥം.

ന കേനചി സംവദതീതി കേനചി പുഗ്ഗലേന സദ്ധിം ദിട്ഠിരാഗവസേന സംകിലിട്ഠചിത്തോ ന വദതി. തേനാഹ “സസ്സതം ഗഹേത്വാ”തിആദി. ന

വിവദതീതി വിരുദ്ധഭാവോ ഹൃത്യാ ന വിവദതി. പരിവത്തേതാതി ഉച്ഛേദം ഗഹേത്യാ ഏകച്ചസസ്സതം ഗഹേത്യാ ഏവം വുത്തനയേന തയോപി വാദാ പരിവത്തേത്യാ യോജേതബ്ബാ . തേന വോഹരതീതി തേന ലോകവോഹാരേന ലോകസമഞ്ജം അനതിയാവന്തോ സത്തോ പൂരിസോ പൂഗ്ഗലോതിആദിനാ വോഹരതി, ന പന ഇതോ ബാഹിരകാ വിയ അഭിനിവിസതി. തേനാഹ “അപരാമസന്തോ”തി. കഞ്ചിധമ്മന്തി രൂപാദീസു ഏകം ധമ്മമ്പി. പരാമാസഗ്ഗാഹേന അഗ്ഗണ്ഹന്തോതി “നിച്ച്”തിആദിനാ, “ഏതം മമാ”തിആദിനാ ച ധമ്മസഭാവം അതിക്കമിത്യാ പരതോ ആമസിത്യാ ഗഹണേന അഗ്ഗണ്ഹന്തോ.

കതാവീതി കതകിച്ചോ. സോ വദേയ്യാതി വീണാസവോ ഭിക്ഖു അഹങ്കാരമമങ്കാരേസു സബ്ബസോ സമുച്ഛിന്നേസുപി അഹം വദാമീതി വദേയ്യ. തത്ത്വ അഹന്തി നിയകജ്ജന്യത്തസന്താനേ. മമന്തി തസ്സ സന്തകഭൂതേ വത്ത്ഥുസ്സമിം ലോകനിരുദ്ദഹേ. സമഞ്ജന്തി തത്ത്വ സുകുസലതായ ലോകേ സമഞ്ജാ കൂസലോ വിദിത്യാ. വോഹാരമത്തേനാതി കേവലം പച്ചേകബുദ്ധോ ഹൃത്യാ മഹാബോധിപാരമിയോ പൂരേതും അസക്കോന്തോ സാവകോ ഹൃത്യാ ദേസവോഹാരമത്തേന ന അപ്പഹീനതണ്ഹോ വിയ അന്ധപുച്ഛജ്ജനോ അഭിനിവേസനവസേന.

൨൦൬. സസ്സതാദീസൂതി സസ്സതാഭിനിവേസാദീസു. തേസം തേസം ധമ്മാനന്തി നിദ്ധാരണേ സാമിവചനം. സസ്സതം അഭിഞ്ഞായാതി സസ്സതദിട്ഠിം സമുദയതോ അത്ഥണ്ഗമതോ അസ്സാദതോ നിസ്സരണതോ അഭിവിസിട്ഠായ പഞ്ഞായ പടിവിജ്ജയിത്യാ. പഹാനന്തി അച്ചന്തപ്പഹാനം സമുച്ഛേദം. രൂപസ്സ പഹാനന്തി രൂപസ്സ തപ്പടിബദ്ധസത്തോജനപ്പഹാനേന പഹാനം. അനുപ്പാദനീരോധേന നിരുദ്ധേഹി ആസവേഹി അഗ്ഗഹേത്യാവ ചിത്തം വിമുച്ഛി. “ആസവേഹി ചിത്തം വിമുച്ഛി”തി ഏത്ഥ കിഞ്ചിപി അഗ്ഗഹേത്യാ അസേസേത്യാ. സോളസ പഞ്ഞാതി മഹാപഞ്ഞാദികാ സോളസ പഞ്ഞാ. ചതുരണ്ഗസമന്നാഗതോതി പുണ്ണഹപോസഥദിവസതാ, കേനചി അനാമന്തിതമേവ അനേകസതാനംയേവ അനേകസഹസ്സാനം വാ ഭിക്ഖുനം സന്നിപതിതതാ, സബ്ബേസം ഏഹിഭിക്ഖുഭാവേന ഉപസമ്പന്നതാ, ഛരളഭിഞ്ഞതാ ചാതി. തേനാഹ “തത്ത്രിമാനി അങ്ഗാനീ”തിആദി. യം പനേത്ഥ അത്ഥതോ അവിഭത്തം, തം സുവിഞ്ഞ്ഞയ്യമേവ.

ദീഘനഖസുത്തവണ്ണായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. മാഗണ്ഡിയസുത്തവണ്ണനാ

൨൦൭. ദേവ മാഗണ്ഡിയാതി ദേവ മാഗണ്ഡിയനാമകാ. ദേവഗബ്ഭസദിസന്തി ദേവാനം വസനഓവരകസദിസം. ഏതം വുത്തന്തി “ഭാരദാജഗോത്തസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ അഗ്യാഗാരേ തിണ്ണസന്മാരകേ”തി ഏതം വുത്തം. ന കേവലം തം ദിവസമേവാതി യം ദിവസം മാഗണ്ഡിയോ പരിബ്ബാജകോ തിണ്ണസന്മാരകം പഞ്ഞത്തം, ന കേവലം തം ദിവസമേവ ഭഗവാ യേനത്തതരോ വനസണ്ഡോ, തേനുപസങ്കമീതി യോജനാ. ഗാമൂപചാരേതി ഗാമസമീപേ. സത്താണം കത്വാതി സത്താണം കത്വാ വിയ. ന ഹി ഭഗവതോ തസ്സ സത്താണകരണേ പയോജനം അത്ഥി.

സമണസേയ്യാനുരുപന്തി സമണസ്സ അനുച്ഛവികാ സേയ്യാ. പാസംസത്ഥോ ഹി അയം രൂപ-സദ്ദോ. തേനാഹ “ഇമം തിണസന്മാരക”ന്തിആദി. അനാകിണ്ണോതി വിലുളിതോ അഘട്ടിതോ. ഹത്ഥപാദസീസേഹി തത്ഥ തത്ഥ പഹണേ ന ചലിതോ അഭിന്നോ, അചലിതത്താ ഏവ അഭിന്നം അത്ഥരണം. പരിച്ഛിന്ദിത്വാ പഞ്ഞത്തോവിയാതി അയം ഛേദകേന ചിത്തകാരേണ ചിന്തേത്വാ തുല്പികായ പരിച്ഛിന്നലേഖായ പരിച്ഛിന്ദിത്വാ ലിഖിതാ ചിത്തകതസേയ്യാ വിയ. ഭൂതം വുച്ചതി വഡ്ഡിതം, തം ഹന്തീതി ഭൂതഹുനോ. തേനാഹ “ഹതവഡ്ഡിനോ”തി. തം പനായം ചക്ഖാദീസു സംവരവിധാനം വഡ്ഡിഹനനം മഞ്ഞതി. തേനാഹ “മരിയാദകാരകസ്സാ”തി. ബ്രൂഹേതബ്ബന്തി ഉളാരവിസയൂപഹാരേണ വഡ്ഡേതബ്ബം പിണേതബ്ബം. തം പന അന്നുഭൂതാനുഭവനേണ ഹോതീതി ആഹ “അദിട്ഠം ദക്ഖിതബ്ബ”ന്തി. അനുഭൂതം പന അപണീതം ഹോതീതി വുത്തം “ദിട്ഠം സമതിക്കമിതബ്ബ”ന്തി. സേസവാരേസുപി ഏസേവ നയോ. പരമദിട്ഠയമ്മനിബ്ബാനവാദീ കിരേസ പരിബ്ബാജകോ, തസ്മാ ഏവം ഛരസു ദ്വാരേസു വഡ്ഡിം പഞ്ഞപേതി. യസ്മാ യം ഛരന്നവി ചക്ഖാദീനം യമാസകം വിസയഗ്ഗഹണം പടിക്ഖിപന്തോ ലോകസ്സ അവഡ്ഡിതം വിനാസമേവ പഞ്ഞപേതി, തസ്മാ സോ സയമ്പി വഡ്ഡിഹതോ ഹതവഡ്ഡിതോ.

സംകിലേസതോ ആരകത്താ അരിയോ നിയ്യാനികയമ്മഭാവതോ ഞായോ ധമ്മോ. വജ്ജലേസസ്സപി അഭാവതോ കൂസലോ. തേനാഹ “പരിസുലേ കാരണധമ്മേ അനവജ്ജേ”തി. ഉഗ്ഗതസ്സാതി ഉച്ചകുലീനതാദിനാ ഉളാരസ്സ. മുഖേ ആരക്ഖം റപേത്വാതി മുഖേന സംയതോ ഹുത്വാ. അമ്ബജമ്ബുആദിനി ഗഹേത്വാ വിയ അപൂരയമാനോതി അമ്ബജമ്ബുആദിനി അഞ്ഞമഞ്ഞവിസദിസാനി വിയ പൂരണകമാനയേന യം കിഞ്ചി അകമേത്വാ. തേനാഹ “മയാ കമിതനിയാമേനാ”തി.

റംവ. ഫലസമാപത്തിയാ വുട്ഠിതോതി ദിവാവിഹാരതോ വുട്ഠിതോതി അത്ഥോ. ദിവാവിഹാരോപി ഹി “പടിസല്ലാന”ന്തി വുച്ചതി “രഹോഗതസ്സ പടിസല്ലീനസ്സ ഏവം ചേതസോ പരിവിതക്കോ ഉദപാദീ”തിആദീസു (പാരാഘവ). ഭഗവാ ഹി ഫലസമാപത്തിതോ വുട്ഠാനുത്തരകാലം തേസം കമാസല്ലാപം സുത്വാ ദിവാവിഹാരതോ വുട്ഠായ തത്ഥ ഗതോ. സംവേഗോ നാമ സഹോത്തപ്പണാണം, തം നിബ്ബിന്ദനവസേനപി ഹോതി, സംവേഗനിസ്സിതം സന്ധായാഹ “പീതിസംവേഗേന സംവിഗ്ഗോ”തി. സോ പന യസ്മാ പൂരിമാവത്ഥായ ചലനം ഹോതി ചിത്തസ്സ, തസ്മാ ആഹ “ചലിതോ കമ്പിതോ”തി. തിവിണസോതേന പൂരിസേനാതി ഭഗവന്തം സന്ധായാഹ.

റം൯. ധമ്മദേസനം ആരഭി യമാ വിനേയ്യദമനകൂസലോ വസനട്ഠാനട്ഠേനോതി ഇദം ആരമിതബ്ബഭാവസ്സ ഭാവലക്ഖണവചനം. ആരമതി ഏത്ഥാതി ആരാമോ, രൂപം ആരാമോ ഏതസ്സാതി രൂപാരാമം, തതോ ഏവ തന്നിന്നഭാവേന രൂപേരതന്തിരൂപരതം, തേന സമ്മോ ദുപ്പത്തിയാ രൂപേന സമ്മുദിതന്തി രൂപസമ്മുദിതം, തദേതം തദഭിഹതജവനകിച്ചം തത്ഥ ആരോപേത്വാ വുത്തം. ദന്തന്തിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. ദന്തം ദമിതം. നിബ്ബിസേവനന്തി വിഗതവിസുകായികം. ഗുത്തന്തി സതിയാ ഗുത്തം. രക്ഖിതന്തി തസ്സേവ വേവചനം. സംവുതന്തി അപനീതം പവേസനിവാരണേന. തേനാഹ “പിഹിത”ന്തി.

൨൧൦. ഉപ്പജനപരിളാഹന്തി ഉപ്പജനകിലേസപരിളാഹം. കിം വചനം വത്തഞ്ചം അസ്സാതി രൂപാരമ്മണം അനുഭവിതാ സമുദയാദിപഹാനം പരിഗൃഹ്ണിതാ പരിനിബ്ബിന്ദിതാ വിരജ്ജിതാ യോ വിമുത്തോ, തത്ഥ കിം വുദ്ധിഹതപരിയായോ അവസ്സം ലഭതി ന ലഭതിതി പുച്ഛതി. പരിബ്ബാജകോ താദിസേ സാരബദ്ധവിമുത്തികേ വുദ്ധിഹതോതി ന വദേയ്യാതി ആഹ “ന കിഞ്ചി, ഭോ, ഗോതമാ”തി.

൨൧൧. തേതി തയാ, അയമേവ വാ പാഠോ. വസ്സം വാസോ വസ്സം ഉത്തരപദലോപേന, വസ്സിതും അരഹതിതി വസ്സികോ, വസ്സകാലേ നിവാസാനുച്ഛവിക്കോതി അത്ഥോ.

നാതിഉച്ചോ ഹോതി നാതിനീചോതി ഗിമ്ഹികോ വിയ ഉച്ചോ, ഹേമന്തികോ വിയ നീചോ ന ഹോതി, അഥ ഖോ തദുഭയവേമജ്ജ്വലക്ഖണതായ നാതിഉച്ചോ ഹോതി നാതിനീചോ. നാതിതന്തുനീതി ഹേമന്തികസ്സ വിയ ന ഖുദുകാനി. നാതിബഹൂനീതി ഗിമ്ഹികസ്സ വിയ ന അതിബഹൂനി. മിസ്സകാനേവാതി ഹേമന്തികഗിമ്ഹികേസു വുത്തലക്ഖണവോമിസ്സകാനി. ഉണ്ഹപവേസനത്ഥായാതി നിയൂഹേസു പുരേഭത്തം പച്ഛാഭത്തഞ്ച പതിതസൂരിയോഭാസവസേന ഉണ്ഹസ്സ അബ്ഭന്തരപവേസനത്ഥായ. ഭിത്തിനിയൂഹാനി നീഹരീയന്തിതി ദക്ഖിണപസ്സേ ഭിത്തിസു നിയൂഹാനി നീഹരിതാ കരീയന്തി. വിപുലജാലാനീതി പുമുലചരിദാനി. ഉദകയന്താനീതി ഉദകവാഹകയന്താനി.

നീലുപ്പലഗച്ഛകേ കത്വാതി വികസിതേഹി നീലുപ്പലേഹി ഗച്ഛകേ നളിനികേ കത്വാ. ഗന്ധകലപന്തി ഗന്ധമിസ്സകകദുമം. യമകഭിത്തിതി യുഗളഭിത്തി, തസ്സാ അന്തരേ നാളി, യതോ ഉദകം അഭിരുഹതി. ലോഹനാളിന്തി ലോഹമയയന്തനാളിം. ജാലന്തി തമ്ബലോഹമയം ജാലം. ഹേട്ഠായന്തം പരിവത്തേന്തിതി ഹേട്ഠാഭാഗേ ഉദകയന്തം ഗമേന്തി. ഉദകഹുസിതേ തേമേനേ വിവണ്ണതാ മാഹോസീതി നീലപടം നിവാസേതി. ദിവാകാലേതി ദിവസവേലായ. അജ്ജ്വത്തം വൂപസന്തചിത്തോ വിഹരാമീതി ഏതേന അത്തനോ ഫലസമാപത്തിവിഹാരോ ഭഗവതാ ദസ്സിതോതി ആഹ - “തായ രതിയാ രമമാനോതി ഇദം ചതുത്ഥജ്ജ്യാനികഫലസമാപത്തിരതിം സന്ധായ വുത്ത”ന്തി.

൨൧൨. മഹാ ച നേസം പപഞ്ചോതി നേസം രാജ്ജനം മഹാപപഞ്ചോ രാജിദ്ധിവസേന സബ്ബദാ സമ്പത്തിവിസയോ ച, അനുഭവിതും ന ലഭന്തിതി അധിപ്പായോ. മന്തേ ഗവേസന്താ വിചരന്തി, ന ഭോഗസുഖം. ഗണനാ നാമ അച്ഛിന്നഗണനാ, ന വിഗണഗണനാ ന പണഗണനാ. ആവട്ടോതി യഥാധിഗതേ ദിബ്ബേ കാമേ പഹായ കാമഹേതു ആവട്ടോ നിവത്തോ പരിവത്തിതോ ഭവേയ്യ. ഏവം മാനുസകാ കാമാതി യഥാ കോചി കുസഗ്ഗേന ഉദകം ഗഹേത്വാ മഹാസമുദ്രേ ഉദകം മിനേയ്യ. തത്ഥ മഹാസമുദ്രേ ഉദകമേവ മഹന്തം വിപുലം പണീതഞ്ച, ഏവം ദിബ്ബാനം കാമാനം സമീപേ ഉപനിധായ മാനുസകാ കാമാ അപ്പമത്തകാ ഓരമത്തകാ നിഹീനാ, ദിബ്ബാവ കാമാ മഹന്താ വിപുലാ ഉളാരാ പണീതാ. സമധിഗയ്ഹാതി സമ്മാ അധിഗമനവസേന നിഗ്ഗയ്ഹ ദിബ്ബവി സുഖം ഹീനം കത്വാ തിട്ഠതി.

൨൧൩. ആരോഗ്യഹേതുകം സുഖം അസ്സ അത്ഥീതി സുഖീ, തം പനസ്സ രോഗവിഗമതോവാതി ആഹ “പഠമം ദുക്ഖിതോ പച്ഛാ സുഖിതോ”തി. സേരീ

നാമ അത്തായിനവുത്തീതി ആഹ “സേരീ ഏകകോ ഭവേയ്യാ”തി. അത്തനോ വസോ സയംവസോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സയംവസീ. അങ്ഗാരകപല്ലം വിയ കാമവത്സുപരിളാഹഹേതുതോ. തച്ഛേത്യാതി ഘട്ടേത്യാ, കണ്ഡൂയിത്യാതി അത്ഥോ.

൨൧൪. യേന കായോ മധുരകജാതോ ഹോതി, തം കിര കുട്ഠം ഛരവിം വിനാസേതി, ചമ്മം ഛരിദുജാതം വിയ ഹോതി. തേനേവാഹ “ഉപഹതകായപ്പസാദോ”തി. പച്ചലത്ഥാതി പടിലഭി. അവിജ്ജാഭിഭൂതതായ വിരോധിപച്ചയസമായോഗേന പഞ്ഞിന്ദ്രിയസ്സ ഉപഹതത്താ. ആയതിം ദുക്ഖഫലതായ ഏതരഹി ച കിലേസദുക്ഖബഹുലതായ കാമാനം ദുക്ഖസമ്ഫസ്സതാ, തദുഭയസംയുത്തേസു തേസു ച തം അസല്ല്യക്ഖിത്യാ ഏകന്തസുഖാഭിനിവേസോ വിപരീതസഞ്ചായ, ന കേവലായ സുഖവേദനായ സുഖാതി പവത്തസഞ്ചി.

൨൧൫. താനീതി കുട്ഠസരീരേ വണമുഖാനി. അസുചീനീതി അസുഭാനി. ദുഗ്ഗന്ധാനീതി വിസ്സഗന്ധാനി. പൂതീനീതി കുണപഭൂതാനി. ഇദാനീതി ഏതരഹി. നവേഹി വിപ്പതച്ഛന്നഅഗ്ഗിപരിതാപനേഹി അതിനിപ്പിളനകാലേ പാണകാ...പേ... പഗ്ഘരന്തി, തേന വേദനാ തനുക്കാ ഹോതി. ഏവന്തി വുത്തനയേന വേദനായ തനുകഭാവതോ.

ആരോഗ്യഭാവേ ധനലാഭാദിലാഭുപ്പത്തിതോ, അസതി ച ആരോഗ്യേ ലാഭസ്സ നിരത്ഥകഭാവതോ, ദിട്ഠധമ്മികാദിസഞ്ചസമ്പത്തിനം ലാഭസ്സ നിമിത്തഭാവതോ ച ആരോഗ്യപരമാ ലാഭാ. നിബ്ബാനേ സുഖുപ്പത്തിതോ, അസതി ച നിബ്ബാനാധിഗമേ താദിസസ്സ സുഖസ്സ അനുപലബ്ഭനതോ, സഞ്ചസഞ്ചതവിവിത്തത്താ ച സഞ്ചസോ ച സംസാരദുക്ഖാഭാവതോ, അധിഗതേ ച തസ്ഥിം സകലവട്ടദുക്ഖാഭാവതോ ച നിബ്ബാനം പരമം സുഖം. പുഞ്ചഭാഗമഗ്ഗാനന്തി കായാനുപസ്സനാദിഭേദഭിന്നാനം അരിയമഗ്ഗസ്സ പുഞ്ചഭാഗിയാനം മഗ്ഗാനം. തേസഞ്ച അമതഗാമിതാ നാമ തന്നിന്നതാവസേനേവ സച്ഛികിരിയാവസേനാതി ആഹ “പുഞ്ചഭാഗമനേനേവ അമതഗാമിന”ന്തി. അട്ഠങ്ഗികോ അരിയമഗ്ഗോ വേമോ സഞ്ചപരിസ്സയസമുഗ്ഘാതനേന അനുപദുതത്താ, തംസമങ്ഗീനം സഞ്ചസോ അനുപദുതത്താ തംസമങ്ഗീനം സഞ്ചസോ അനുപദുവഹേതുതോ ച. ലദ്ധിവസേന ഗഹിതാതി സസ്സതവാദാദീഹി കേവലം തേസം ലദ്ധിവസേന തമാ ഗഹിതാ. വേമഅമതഗാമിനന്തി ഇമിനാ ഹി “വേമംഅമതഗാമിന”ന്തി വിഭത്തിഅലോപേന നിദേസോ, അത്ഥോ പന വിഭത്തിലോപേന ദട്ഠഞ്ചോതി ദസ്സേതി.

൨൧൬. അനോമജ്ജതീതി അനു അനു ഓമജ്ജതി. അപരാപരം ഹത്ഥം ഹേട്ഠാ ഓതാരേന്തോ മജ്ജതി.

൨൧൭. ഛേരകന്തി ഘനഭാവേന വീരം. ഘനമട്ഠഭാവേന സുന്ദരം ഹോതീതി ആഹ “സമ്പന്ന”ന്തി. സാധുഹി പരമപ്പിച്ചുസന്തുട്ഠേഹി ലാതോ ഗഹിതോതി സാഹുളി. സങ്കാരചോളകം നിച്ചകാളകം.

൨൧൮. തത്ഥ തത്ഥ രുജനട്ഠേന വിബാധനട്ഠേന രോഗോവ ഭൂതോ. വിപസ്സനാണാണേനപി സിഖാപ്പത്തേന ആരോഗ്യം ഏകദേശേന പസ്സതി, നിബ്ബാനഞ്ച വട്ടപടിപക്ഖതോതി ആഹ “വിപസ്സനാണാഞ്ചേവാ”തി.

൨൧൯. അന്തരാതി പഠമുപ്പത്തി ജരാമരണാനം വേമജ്ജേ. ഉപഹതോതി പിത്തസേമ്ഹാദിദോസേഹി ദൂസിതഭാവേന കമിതോ. പിത്താദിദോസേ പന ഭേസജ്ജസേവനായ നിവത്തേന്തോ ഉപഹതം പടിപാകതികം കരോന്തോ ചക്ഖുനി ഉപ്പാദേതി നാമ. വിനട്ഠാനീതി അനുപ്പത്തിയമ്മതം ആപന്നാനി.

൨൨൦. പുഞ്ചേ വുത്തേ സാഹുളിയചീരേ. വട്ടേ അനുഗതചിത്തേനാതി അനമതഗ്ഗേ സംസാരവട്ടേ അനാദിനവദസ്സിതായ അനുഗാമിചിത്തേന.

൨൨൧. ധമ്മസ്സാതി നിബ്ബാനസ്സ. അനുധമ്മന്തി അനുരൂപം നിയ്യാനധമ്മം. തേനാഹ “അനുച്ഛവികം പടിപദ”ന്തി. പഞ്ചക്ഖണ്ഡേതി പഞ്ചുപാദാനക്ഖണ്ഡേ ദസ്സേതി. “ദീഘരത്തം വത, ഭോ”തിആദിനാ പാളിയം വിവട്ടം ദസ്സിതം. തേനാഹ “ഉപാദാനനിരോധാതി വിവട്ടം ദസ്സേന്തോ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

മാഗണ്ഡിയസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. സന്ദകസുത്തവണ്ണനാ

൨൨൩. ദേവേന വസ്സേന കതോ സോബ്ഭോ ദേവകതസോബ്ഭോ. തേനാഹ “വസ്സോ...പേ... രഹദോ”തി. ഗുഹാതി പംസുഗുഹാ പാസാണഗുഹാ മിസ്സകഗുഹാതി തിസ്സോ ഗുഹാ. തത്ഥ പംസുഗുഹാ ഉദകമുത്തട്ഠാനേ അഹോസി നിന്നട്ഠാനം പന ഉദകേന അജ്ജേയാത്ഥതം. ഉമണ്ഗം കത്വാതി ഹേട്ഠാ സുദുഗ്ഗം കത്വാ. അനമതഗ്ഗിയം പച്ചവേക്ഖിത്വാതി “ന ഖോ സോ സത്താവാസോ സുലഭരൂപോ, യോ ഇമിനാ ദീഘേന അദ്ധുനാ അനാവുട്ഠപുഞ്ചോ”തിആദിനാ (മം നിം ൧.൧൬൦) ഇദഞ്ച തളാകം മയാ വുത്ഥപുഞ്ചം ഭവിസ്സതി, തന്വി റാനം സോ ച അത്തഭാവോ അപഞ്ഞത്തികഭാവം ഗതോതി ഏവം അനമതഗ്ഗിയം പച്ചവേക്ഖിത്വാ താദിസം റാനം ഗന്തും വട്ടതി. ഇമിനാ നയേന സമുദുപബ്ബതദസ്സനാദിസുപി പച്ചവേക്ഖണാവിധി വേദിതബ്ബോ.

ഉച്ചം നദമാനായാതി ഉച്ചം കത്വാ സദും കരോന്തിയാ കാമസ്സാദഭവസ്സാദാദിവത്ഥുന്തി “അയഞ്ച അയഞ്ച കാമോ ഇട്ഠോ കന്തോ മനാപോ, അസുകോ ഭവോ ഇട്ഠോ കന്തോ മനാപോ, ഏവമയം ലോകോ പിഡേഹി പിയതരോ”തി ഏവം കാമസ്സാദഭവസ്സാദലോകസ്സാദാദിസഞ്ചാതം വത്ഥും. ദുഗ്ഗതിതോ സംസാരതോ ച നിയ്യാതി ഏതേനാതി നിയ്യാനം, സഗ്ഗമഗ്ഗോ മോക്ഷമഗ്ഗോ ച, തം നിയ്യാനം അരഹതി, നിയ്യാനേ വാ നിയുത്താതി നിയ്യാനികാ, നിയ്യാനം വാ ഫലം ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി നിയ്യാനികാ, വചിദുച്ചരിതാദിസംകിലേസതോ നിയ്യാതീതി വാ നിയ്യാനീയാ, ഈ-കാരസ്സ രസ്സത്തം യ-കാരസ്സ ച ക-കാരം കത്വാ നിയ്യാനികാ, ചേതനായ സദ്ധിം സമഫപ്പലാപാ വേരമണി. തപ്പടിപക്ഖതോ അനിയ്യാനികാ, തസ്സാ ഭാവോ അനിയ്യാനികത്തം, തസ്ഥാ അനിയ്യാനികത്താ. തിരച്ചാനഭൂതാതി തിരോകരണഭൂതാ. ഗേഹസ്സിതകമാതി കാമപടിസംയുത്തകമാ. കമ്മട്ഠാനഭാവേതി അനിച്ഛതാപടിസംയുത്തചതുസച്ചകമ്മട്ഠാനഭാവേ. സഹ അത്ഥേനാതി സാത്ഥകം, ഹിതപടിസംയുത്തത്തി അത്ഥോ. വിസിഖാതി ഘരസന്നിവേസോ, വിസിഖാഗഹണേന ച തന്നിവാസിനോ ഗഹിതാ “ഗാമോ ആഗതോ”തിആദിസു (സാരത്ഥം ടീം ൧.ആചരിയപരമ്പരകമാവണ്ണനാ) വിയ.

തേനേവാഹ “സൂരാ സമത്മാ”തി “സദ്ധാ പസന്നാ”തി ച. കുർദ്ദോനപ്പദേസേന കുർദ്ദോസിയോ വുത്താതി ആഹ “കുർദ്ദോസികമാ വാ”തി.

൨൨൮. വോഹാരോ വിയ തേസം തമാ വോഹാരമത്തം ഗഹേത്യാ വുത്തം “ബ്രഹ്മചരിയവാസേ”തി. അകതാതി സമേന, വിസമേന വാ കേനചി ഹേതുനാ ന കതാ ന വിഹിതാ. കതവിയോ കരണവിധി നത്ഥി ഏതേസന്തി അക്കടവിധാ. പദദ്വയേനപി ലോകേ കേനചി ഹേതുപച്ചയേന നേസം അനിബുത്തതം ദസ്സേതി. ഇദ്ധിയാപിന നിമ്മിതാതി കസ്സചി ഇദ്ധിമതോ ചേതോവസിപ്പത്തസ്സ ദേവസ്സ, ഇസ്സരാദിനോ വാ ഇദ്ധിയാപി ന നിമ്മിതാ. അനിമ്മാതാതി കസ്സചി അനിമ്മാപിതാ. രൂപാദിജനകഭാവന്തി രൂപസദാദീനം പച്ചയഭാവം, രൂപാദയോപി പഥവിയാദീഹി അപ്പടിബദ്ധവുത്തികാതി തസ്സ അധിപ്പായോ. യഥാ പബുതകൂടം കേനചി അനിബുത്തിതം കസ്സചി ച അനിബുത്തനകം, ഏവമേതേപീതി ആഹ “പബുതകൂടാ വിയ റിതാതി കൂട്ഠാ”തി. യമിദം ബീജതോ അകുരാദി ജായതീതി വുച്ചതി, തം വിജ്ജമാനമേവ തതോ നിക്ഖമതി നാവിജ്ജമാനം, അത്തമാ അത്തതോപി അത്തസ്സ ഉപലദ്ധി സിയാതി അധിപ്പായോ. ഏവം റിതാതി ഏവം നിബ്ബികാരാ റിതാ. ഉഭയേനപീതി അത്ഥദ്വയേനപീതി വദന്തി. “കൂട്ഠാ ഏസികട്ഠായിട്ഠിതാ”തി പദദ്വയേനപി. തേസം സത്തന്നം കായാനം. റിതത്താതി നിബ്ബികാരാഭാവേന റിതത്താ. ന ചലന്തിതി വികാരം നാപജ്ജന്തി. വികാരാഭാവതോ ഹി തേസം സത്തന്നം കായാനം ഏസികട്ഠായിട്ഠിതതാ. അനിഞ്ജനഞ്ച അത്ഥതോ പകതിയാ അവട്ഠാനമേവാതി ദസ്സേതും “ന വിപരിണാമേന്തീ”തി വുത്തം. തമാ അവിപരിണാമയമ്മത്താ ഏവ തേ അത്തമത്തം ന ബ്യാബാധേന്തി. സതി ഹി വികാരം ആപാദേതബുതായ ബ്യാബാധകതാപി സിയാ, തമാ അനുഗൃഹേതബുതായ അനുഗൃഹകതാതി തദഭാവം ദസ്സേതും പാളിയം “നാല”ന്തിആദി വുത്തം.

പഥവി ഏവ കായേകദേസത്താ പഥവീകായോ. ഹന്തും വാ ഘാതേതും വാ സമത്ഥോ നാമ നത്ഥി ജീവസത്തമാനം കായാനം നിച്ചതായ നിബ്ബികാരഭാവതോ, ഏതേനേവ നേസമഹന്തബുതാ അഘാതേതബുതാ അത്ഥതോ വുത്തായേവാതി ദട്ഠഞ്ചാ. തമാ ഹി വുത്തം “സത്തന്നംത്വേവ കായാന”ന്തിആദി. സോതും വാ സാവേതും വാ സമത്ഥോ നാമ നത്ഥീതി പച്ചേകം നേസം സവനേസു അസമത്ഥത്താ തദേകദേസാദീസുപി അസമത്ഥതം ദീപേതി. യദി കോചി ഹന്താ നത്ഥി, കഥം സത്ഥപ്പഹാരോതി ആഹ “യഥാ മുഗ്ഗരാസിആദീസു”തിആദി. കേവലം സത്താമത്തമേവ ഹോതി, ഹന്നഘാതനാദി പന പരമത്ഥതോ നത്ഥേവ കായാനം അവികോപനീയഭാവതോതി അധിപ്പായോ. കേവലം തക്കമത്തേന നിരത്ഥകം ദിട്ഠിം ദീപേതീതി ഏതേന യസ്ഥാ തക്കികാ നിരകുസതായ പരികപ്പനസ്സ യം കിഞ്ചി അത്തനാ പരികപ്പിതം സാരതോ മത്തമാനാ തഥേവ അഭിനിവിസ്സ തക്കദിട്ഠിഗ്ഗാഹം ഗണ്ഹന്തി, തസ്ഥാ ന തേസം ദിട്ഠിവത്ഥുസ്ഥിം വിത്തുഹി വിചാരണാ കത്തബ്ബാതി ദസ്സേതി. കേചിതി സാരസമാസാചരിയാ. പഞ്ചിന്ദ്രിയവസേനാതി പഞ്ചരൂപിന്ദ്രിയവസേന. കമ്മന്തി ലദ്ധി കമ്മഭാവേന സുപാകടത്താ. അവകകമാതാരണാദികാ ദാസട്ഠി പടിപദാ. ഏകസ്ഥിം കപ്പേതി ഏകസ്ഥിം മഹാകപ്പേ.

പുരിസഭൂമിയോതി പധാനപുഗ്ഗലേന നിദേസോ, ഇത്ഥീനബേതാ ഭൂമിയോ ഇച്ഛന്തേവ. ഭിക്ഖു ച പന്നകോതിആദി തേസം പാളിയേവ. തത്ഥ പന്നകോതി ഭിക്ഖായ വിചരണകോതി വദന്തി, തേസം വാ പടിപത്തിം പടിപന്നകോ.

ജിനോതി ജിണ്ണോ, ജരാവസേന നിഹീനയാതുകോതി വദന്തി, അത്തനോ വാ പടിപത്തിയാ പടിപക്ഖം ജിനിത്വാ റിതോ. സോ കിര തമാഭൂതോ കസ്സചിപി ധമ്മം ന കമേതി, തേനാഹ “ന കിഞ്ചി ആഹാ”തി. അലാഭിന്തി “സോ ന കുർഭിമുഖാ പടിഗുണ്ഹതി”തിആദിനാ (ഭീം നിം ൧.൩൯൪) നയേന വുത്തഅലാഭഹേതുസമായോഗേന അലാഭിം. തതോ ഏവ ജിഘച്ഛാദുബ്ബലപരേതതായ സയനപരായണം സമണം പന്നഭൂമീതി വദന്തി.

ആജീവവുത്തിസതാനീതി സത്താനം ആജീവഭൂതാനി ജീവികാവുത്തിസതാനി. പസുഗുഹണേന ഏളകജാതി ഗഹിതാ, മിഗഗുഹണേന രുരുഗവയാദിസബ്ബമിഗജാതി. ബഹു ദേവാതി ചാതുമഹാരാജികാദിബ്രഹ്മകായികാദിവസേന നേസം അന്തരഭേദവസേന ബഹു ദേവാ. തത്ത്വ ചാതുമഹാരാജികാനം ഏകച്ചോ അന്തരഭേദോ “മഹാസമയസുത്തേന” (ഭീം നിം ൨.൩൩൧ ആദയോ) ദീപേതബ്ബോ. മാനുസാപി അനന്താതി ദീപദേസകുലവംസാജീവാദിവിഭാഗവസേന മാനുസാപി അനന്തഭേദാ. പിസാചാ ഏവ പേസാചാ, തേ അപരപേതാദയോ മഹന്താ വേദിതബ്ബാ.

ഛരദുന്തദഹമന്ദാകിനിയോ കുളീരമുചലിന്ദനാമേന വദന്തി. ഗണ്ഠികാതി പബ്ബഗണ്ഠികാ. പണ്ഡിതോപി...പേ... ഉദ്ധം ന ഗച്ഛതി, കസ്ഥാ? സത്താനം സംസരണകാലസ്സ നിയതഭാവതോ.

അപരിപക്കം സംസരണനിമിത്തം സീലാദിനാ പരിപാചേതി നാമ സീഘംയേവ വിസുദ്ധിപ്പത്തിയാ. പരിപക്കം ഹുസ്സ ഹുസ്സ പത്യാ പത്യാ പരിപക്കഭാവപാദനേന ബൃന്തിം കരോതി നാമ. സുത്തഗുളേതി സുത്തവട്ടിയം. നിബ്ബേരിയമാനമേവ പലേതീതി ഉപമായ സത്താനം സംസാരോ അനുക്കമേന വീയതേവ, ന തസ്സ വദ്ധീതി ദസ്സേതി പരിച്ഛിന്നരുപത്താ.

൨൨൯. നിയതിവാദേ പക്ഖിപന്തോതി സബ്ബഞ്ഞുതം പടിജാനിത്വാപി പദേസഞ്ഞുതായ അസമ്പായമാനോ തത്ത്വ അത്തനോ അഞ്ഞാണകിരിയം പരിഹരിതും അസക്കോന്തോ ച “ഏവമേസാ നിയതീ”തി നിയതിവാദേ പക്ഖിപന്തോ.

൨൩൦. ധമ്മകമായ അപസ്സയഭൂതോ അനുസ്സവോ ഏതസ്സ അത്ഥീതി അനുസ്സവീ, തേനേവസ്സ അപസ്സയവാദം ദസ്സേതും “അനുസ്സവനിസ്സിതോ”തി ആഹ. സവനം സച്ചതോതി യം കിഞ്ചി അനുസ്സവം, തം സവനം സച്ചന്തി ഗഹേത്വാ റിതോ. പിടകസമ്പദായാതി ഗന്ഥസമ്പാദനേന, താദിസം ഗന്ഥം പഗുണം വാചുഗുതം കത്വാ തം നിസ്സായ ധമ്മം കമേതി. തേനാഹ “വഗുപണ്ണാസകായാ”തിആദി.

൨൩൨. മന്ദപണ്ണോതി പരിത്തപണ്ണോ. മോമുഹോതി സമ്മുയ്ഹകോ. “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ വിവിധോ നാനപ്പകാരോ വേപോ വാചായ പരവാദാനം വീപനം വാചാവിക്ഖേപോ, തം വാചാവിക്ഖേപം, ന മരതി ന പച്ഛിജ്ജതി യമാവുത്തോ വാദവിക്ഖേപോ ഏതായാതി അമരാ, തത്ത്വ പവത്താ ദിട്ഠി അമരാവിക്ഖേപോ, തം അമരാവിക്ഖേപം. അപരിയന്തവിക്ഖേപന്തി “ഏവന്തി മേ നോ”തിആദിനാ പുച്ഛിതസ്സ അപരിയോസാപനവസേന വിക്ഖേപം. ഇതോ ചിതോ ച സന്ധാവതി ഏകസ്ഥിം സഭാവേ അനവട്ഠാനതോ. ഗാഹം ന ഉപഗച്ഛതീതി മിച്ഛാഗാഹതായ

ഉത്തരവിധാനമായ പുരിമപക്വം രപേത്യാ ഗാഹം ന ഉപഗച്ഛതി.
അമരാസദിസായ അമരായ വിക്വേപോതി അമരാവിക്വേപോ.

ഇദം കൂസലന്തി ഏത ഇതി-സദോ പകാരത്ഥോ, ഇമിനാ പകാരേനാതി അത്ഥോ. അമരാവിക്വേപികോ യഥാ കൂസലേ, ഏവം അന്തസ്ഥിം യം കിഞ്ചി കേനചി പുച്ഛിതം അത്ഥം അത്തനോ അരുചനതായ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദിനാ തത്ത്വ തത്ത്വ വിക്വേപേന്തേവ ആപജ്ജതി, തസ്ഥാ “ഏവന്തിപി മേ നോ”തിആദി തത്ത്വ തത്ത്വ പുച്ഛിതാകാരപടിസേധനവസേന വിക്വിപനാകാരദസ്സനം. നനു ചേത്ത്വ വിക്വേപവാദിനോ വിക്വേപപക്വസ്സ അനനുജാനനം വിക്വേപപക്വേ അവട്ഠാനം യുത്തന്തി? ന, തത്ഥാപി തസ്സ സമ്മുള്ഹസ്സ പടിക്വേപവസേനേവ വിക്വേപവാദസ്സ പവത്തനതോ. തേന വുത്തം “നോ”തി. തഥാ ഹി സഞ്ചയോ ബേലട്ഠപുത്തോ രത്താ അജാതസത്തുനാ സന്ദിട്ഠികം സാമന്തഫലം പുട്ഠോ പരലോകത്തികാദീനം പടിസേധനമുവേന വിക്വേപം ബ്യാകാസി.

ഏത്ഥാഹ - “നനു ചായം സബ്ബോപി അമരാവിക്വേപികോ കൂസലാദയോ ധമ്മേ പരലോകത്തികാദീനി ച യഥാഭൂതം അനവബുജ്ജ്ഞാനോ തത്ത്വ തത്ത്വ പഞ്ഹം പുട്ഠോ സമാനോ പുച്ഛായ വിക്വേപമത്തം ആപജ്ജതി, തസ്സ കഥം ദിട്ഠിഗതഭാവോ. ന ഹി അവത്തുകാമസ്സ വിയ പുച്ഛിതമത്ഥം അജാനന്തസ്സ വിക്വേപകരണമത്തേന തസ്സ ദിട്ഠിഗതികതാ യുത്താ”തി? വുച്ചതേ - ന ഹേവ ഖോ പുച്ഛായ വിക്വേപകരണമത്തേന തസ്സ ദിട്ഠിഗതികതാ, അഥ ഖോ മിച്ചാഭിനിവേസവസേന. സസ്സതാഭിനിവേസേന മിച്ചാഭിനിവിട്ഠായേവ ഹി പുഗ്ഗലോ മന്ദബുദ്ധിതായ കൂസലാദിധമ്മേ പരലോകത്തികാദീനി ച യഥാവതോ അപ്പടിപജ്ജമാനോ അത്തനാ അവിത്താതസ്സ അത്ഥസ്സ പരം വിത്താപേതും അസക്കുണ്ണേയതായ മുസാവാദഭയേന ച വിക്വേപം ആപജ്ജതീതി. അഥ വാ പുത്തപാപാനം തബ്ബിപാകാനഞ്ച അനവബോധേന അസദുഹന്നേന ച തബ്ബിസയായ പുച്ഛായ വിക്വേപകരണേയേവ സുന്ദരന്തി ഖന്തിം രൂചിം ഉപ്പാദേത്യാ അഭിനിവിസന്തസ്സ ഉപ്പന്നാ വിസുന്ധേവ സാ ഏകാ ദിട്ഠി സത്തഭങ്ഗദിട്ഠി വിയാതി ദട്ഠഞ്ച, ഇന്ദ്രിയബദ്ധതോ ച തതിയട്ഠാനഭാവേ ദസ്സിതോ.

൨൩൪. സന്നിധികാരകം കാമേതി ഏത അനിന്ദ്രിയബദ്ധാനി അധിപ്പേതാനീതി തിലതണ്ഡുലാദിഗൃഹണം, തസ്സ ലോകസ്സ അപ്പസാദപരിഹാരത്ഥം കദാചി തണ്ഡുലനാളിആദിസങ്ഗഹണകരണം സന്ധായ വുത്തം “തിലതണ്ഡുലാദയോ പത്തായന്തി”തി.

൨൩൬. ആജീവകാ മതാ നാമാതി ഇമേ ആജീവകാ സബ്ബസോ സമ്മാപടിപത്തിരഹിതാ മിച്ചാ ഏവ ച പടിപജ്ജമാനാ അധിസീലസങ്ഖാതസ്സ സീലജീവിതസ്സ അഭാവേന മതാ നാമ. പുത്തമതാതി മതപുത്താ. സമണേ ഗോതമേ ബ്രഹ്മചരിയവാസോ അത്ഥീതി സമണം ഏവ ഗോതമം പരിസുദ്ധോ സുപരിപുണ്ണോ തക്കരസ്സ സമ്മാ ദുക്ഖക്ഖയാവഹോ ബ്രഹ്മചരിയവാസോ അത്ഥി. ഏതേനേത്ഥ ധമ്മസുധമ്മതാദിഭിപന്നേ ബുദ്ധസുബുദ്ധതഞ്ച ദീപേതി, അത്തേത്ഥ നത്ഥീതി ഇമിനാ ബാഹിരകേസു തസ്സ അഭാവം. സേസം സുവിന്തേയമേവ.

സന്ദകസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧. മഹാസകുലുദായിസുത്തവണ്ണനാ

൨൩൧. അഭിഞ്ഞാതാതി ഏദിസോ ഏദിസോ ചാതി അഭിലക്ഖണവസേന ഞാതാ. അപ്പസദുസ്സ വിനീതോ, അപ്പസദുതായ മന്ദഭാണിതായ വിനീതോതി ച അപ്പസദുവിനീതോതി വുച്ചമാണേ അഞ്ഞേന വിനീതഭാവോ ദീപിതോ ഹോതി, ഭഗവാ പന സയമ്ഭുഞാണേന സയമേവ വിനീതോ. തസ്മാ പാളിയം “അപ്പസദുവിനീതോ”തി ന വുത്തം. തേനാഹ “ന ഹി ഭഗവാ അഞ്ഞേന വിനീതോ”തി.

൨൩൨. ഹിയോദിവസം ഉപാദായ തതോ ആസന്നാനി കതിപയാനി ദിവസാനി പുരിമാനി നാമ ഹോന്തി, പുരിമാനീതി ച പുബ്ബകാനി, അതീതാനീതി അത്ഥോ. തതോ പരന്തി യഥാ വുത്തഅതീതദിവസതോ അനന്തരം പരം പുരിമതരം അതിസയേന പുരിമത്താ. ഇതി ഇമേസു ദീസു പവത്തിതോ യഥാക്കമം പുരിമപുരിമതരഭാവോ, ഏവം സന്തേപി യദേത്ഥ “പുരിമതര”ന്തി വുത്തം, തതോ പഭൂതി യം യം ഓരം, തം തം പരം, യം യം പരം, തം തം “പുരിമതര”ന്തി വുത്തം ഹോതി. കൂതൂഹലയുത്താ സാലാ കൂതൂഹലസാലാ യഥാ “ആജഞ്ഞരഥോ”തി. ഇമേ ദസ്സനാദയോ.

അയമാഭൂതഗുണേഹീതി അയമാഭൂതം മിച്ചാദീപിതഅത്ഥമത്തേനേവ ഉഗ്ഘോസിതഗുണേഹി സമുഗ്ഗതോ ഘോസിതോ. തരന്തി അതിക്കമന്തി ഏതേനാതി തിത്ഥം, അഗ്ഗമഗ്ഗോ. ദിട്ഠിഗതികമഗ്ഗോ പന അയമാഭൂതോപി തേസം തഥാ വിതരണം ഉപാദായ തിത്ഥന്തി വോഹരീയതീതി തം കരോന്താ തിത്ഥകരാ. ഓസരതീതി പവിസതി.

൨൩൩. സഹിതന്തി പുബ്ബാപരാവിരുദ്ധം. ന കിഞ്ചി ജാതന്തി പടിഞ്ഞാഭോസഹേതുഭോസഉദാഹരണഭോസദുട്ഠഭോസതായ ന കിഞ്ചി ജാതം. തേനാഹ “ആരോപിതോ തേ വാഭോ”തി. വദന്തി തേന പരിഭാസന്തിതി വാഭോ ഭോസോ. സഭാവക്കോസേനാതി സഭാവതോ പവത്തകോട്ഠാസേന.

൨൩൪. പീളേയ്യാതി മധുഭണ്ഡേന സഹ ഭാജനേ പീളേത്ഥാ ദദേയ്യ. സബ്രഹ്മചാരിഹി സമ്പയോജേത്ഥാതി സഹധമ്മികേഹി വിഹേറണപയോഗം കത്ഥാ, തേനാഹ “വിവാദം കത്ഥാ”തി.

൨൩൫. ഇതരീതരേനാതി പണീതതോ ഇതരേന. തേനാഹ “ലാമകലാമകേനാ”തി.

൨൩൬. ഭത്തകോസകേനാതി കോസകഭത്തേന, ഖുദുകസരാവഭത്തകേനാതി അത്ഥോ. ബേലുവമത്തഭത്താഹാരാതി ബില്ലപമാണഭത്തഭോജനാ. ഓട്ഠവട്ടിയാതി മുഖവട്ടിയാ. സബ്ബാകാരേണേവാതി സബ്ബപ്പകാരേണേവ. അനപ്പാഹാരോതി ന വത്തബ്ബോ കദാചി അപ്പാഹാരോതി കത്ഥാ. തത്ഥ അതിവിയ അഞ്ഞേഹി അവിസയ്ഹം അപ്പാഹാരതം ഭഗവതോ ദസ്സേതും “പധാനഭൂമിയ”ന്തിആദി വുത്തം. മയാതി നിസ്സക്കവചനം. വിസേസതരാതി തേന ധമ്മേന വിസേസവത്തരാ.

വതസമാദാനവസേനേവ പംസുകുലം ധാരേന്തിതി പംസുകുലികാതി ആഹ - “സമാദിനപംസുകുലികങ്ഗാ”തി, സദുത്ഥോ പന “വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ” (വിസുദ്ധി-

൧.൨൪) വൃത്തനയേന വേദിതബ്ജോ. പിണ്ഡപാതികാ സപദാനചാരിനോതിആദീസുപി ഏസേവ നയോ. തത്ത്വ തത്ത്വ സത്ത്വേന ഛരിന്ദിതത്താ സത്ത്വലുഖാനി. യം യം സപ്പായം, തസ്സേവ ഗഹണം ഉച്ചിനന്തി ആഹ “ഉച്ചിനിത്യാ...പേ... മിരട്ഠാനമേവ ഗഹേത്യാ”തി. അലാബുലോമസാനീതി അലാബുലോമാനി വിയ സുഖുമതരാനി ചീവരസുത്തംസൂനി ഏതേസം സന്തീതി അലാബുലോമസാനി. പാതിതസാണപംസുകൂലന്തി കളേവരേന സദ്ധിം ഛരസ്സിതസാണമയം പംസുകൂലം, യം തുമ്ബമത്തേ പുളവേ ഓധുനിത്യാ സത്ത്വാ ഗണഹി.

“യഥാപി ഭമരോ പുപ്ഫ”ന്തിആദിനാ (യം പം രൻ) വൃത്തം മധുകരഭിക്വാചാരവതം “പിണ്ഡിയാലോപഭോജനം നിസ്സായ പബ്ബജ്ജാ”തി (മഹാവം ൧൩, ൧൨൮) വചനതോ ഭിക്ഖുനം പകതിഭൂതം വതന്തി വൃത്തം “ഉണ്ഛരാസകേ വതേ രതാ”തി. വത-സദ്ഭോ ചേത്ത്വ പകതിവതസഞ്ചാരം സകവതം വദതി. തേനാഹ “ഉണ്ഛരാചരിയസഞ്ചാരേ ഭിക്ഖുനം പകതിവതേ”തി. ഉച്ചിനീചഘരദ്വാർഠായിനോതി മഹന്തവുദുകഗേഹാനം ബഹിദ്വാർഠാർഠായിനോ. കബരമിസ്സകം ഭത്തം സംഹരിത്യാതി കണാജകമിസ്സകം ഭത്തം സമ്പിണ്ഡിത്യാ. ഉമ്മാരതോ പട്ഠായാതി ഘരൂമ്മാരതോ പട്ഠായ.

ചീവരാനുഗൃഹത്ത്വന്തി ചീവരാനുരക്ഖണത്ത്വം. ഏത്ത്വ ച യസ്ഥാ ബുദ്ധാ നാമ സദേവകേ ലോകേ അനുത്തരം പുണ്ണക്ഖേത്തം, സാ ചസ്സ പുണ്ണക്ഖേത്തതാ പരമുക്കംസഗതാ, തസ്ഥാ സത്താനം താദിസം ഉപകാരം ആചിക്ഖിത്യാ തേ ച അനുഗൃഹ്ണാന്താ ഗഹപതിചീവരം സാദിയന്തി, ചതുപച്ചയസന്തോസേ പന നേ പരമുക്കംസഗതാ ഏവാതി ദട്ഠഞ്ചം.

൨൪൪. സപ്പച്ചയന്തി സഹേതുകം സകാരണം ഹുത്യാ ധമ്മം ദേസേതീതി അയമേത്ത്വ അത്ത്വോ. ചോദകോ പന അധിപ്പായം അജാനന്തോ “കിം പനാ”തിആദിമാഹ. ഇതരോ “നോ ന ദേസേതീ”തിആദിനാ അധിപ്പായം വിവരതി. നിദാനന്തി ചേത്ത്വ ഞാപകം ഉപ്പത്തികാരണം അധിപ്പേതം, തഞ്ച തസ്സ തസ്സ അനുപ്പത്തിയുത്തസ്സ അത്ത്വസ്സ പടിപക്ഖഹരണതോ “സപ്പാടിഹാരിയ”ന്തി വുച്ചതിതി ആഹ “പുരിമസ്സേവേതം വേവചന”ന്തി. രാഗാദീനം വാ പടിഹരണം പടിഹാരിയം, തദേവ പാടിഹാരിയം, സഹ പാടിഹാരിയേനാതി സപ്പാടിഹാരിയം. രാഗാദിപടിസേധവസേനേവ ഹി സത്ത്വാ ധമ്മം ദേസേതി.

൨൪൫. തസ്സ തസ്സ പഞ്ഹസ്സാതി യം യം പഞ്ഹം പരോ അഭിസഞ്ചരിത്യാ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്യാ പുച്ഛതി, തസ്സ തസ്സ പഞ്ഹസ്സ. ഉപരി ആഗമനവാദപഥന്തി വിസ്സജ്ജനേ കത്തേ തതോ ഉപരി ആഗച്ഛനകം വാദമഗ്ഗം. വിസേസേത്യാ വദന്തോതി വത്തതി, “ഭോ ഗോതമ, വത്തുമരഹതീ”തി അത്തനോ വാദഭേദനത്ത്വം ആഹതം കാരണം അത്തനോ മാറണത്ത്വം ആവുധം നിദസ്സേന്തോ വിയ വിസേസേത്യാ വദന്തോ പഹാരകേന വചനേന. അന്തരന്തരേതി മയാ വുച്ചമാനകമാപബന്ധസ്സ അന്തരന്തരേ. ദദേയു വദേയു. ഏവരൂപേസു റാണേസുതി പരവാദീഹി സദ്ധിം വാദപടിവാദട്ഠാനേസു. തേ നിഗ്ഗഹേതും മയാ ദേസിതം സുത്തപദം ആനേത്യാ മമയേവ അനുസാസനിം ഓവാദം പച്ചാസീസന്തി.

൨൪൬. സമ്പാദേമീതി മനോരഥം സമ്പാദേമി. പരിപൂരേമീതി അജ്ഞാസയം പരിപൂരേമി. അധിസീലേതി അധികേ ഉത്തമസീലേ. സാവകസീലതോ ച

പച്ചേകബുദ്ധസീലതോ ച ബുദ്ധാനം സീലം അധികം ഉക്കട്ഠം പരമുക്കംസതോ അനഞ്ഞസാധാരണഭാവതോ. തേനാഹ “ബുദ്ധസീലം നാമ കമിത”ന്തി. റാനുപ്പത്തികപഞ്ഞാതി തത്ത്വ തത്ത്വ റാനസോ ഉപ്പന്നപഞ്ഞാ. തേനാഹ “തത്ത്വ”തിആദി. അവസേസാ പഞ്ഞാതി ഇധ പാളിയം ആഗതാ അനാഗതാ ച യഥാവൃത്തണാണഭയവിനിമുത്താ പഞ്ഞാ.

൨൪൭. വിസേസാധിഗമാനന്തി സതിപട്ഠാനാദിനം അധിഗന്ധബുവിസേസാനം. അഭിഞ്ഞാ നാമ ഛര അഭിഞ്ഞാ, താസു ഉക്കട്ഠനിദ്രേസേന ഛരളഭിഞ്ഞാരഹതോവ അഗ്ഗമഗ്ഗപഞ്ഞാ ഇധ അഭിഞ്ഞാതി അധിപ്പേതാ, തസ്സ വോസാനം പരിയോസാനം പാരമീ പരമുക്കംസാതി അവകംസാതി ച അഗ്ഗഫലം വുച്ചതീതി ആഹ “അഭിഞ്ഞാ...പേ... അരഹത്തം പത്താ”തി.

ഉപായപധാനേതി അരിയഫലാധിഗമനസ്സ ഉപായഭൂതേ പധാനേ. “അനുപ്പന്നപാപകാനുപ്പാദാദിഅത്ത്വാ”തി ഗഹിതാ തഥേവ ഹോന്തി, തം അത്ത്വം സാധേന്തിയേവാതി ഏതസ്സ അത്ത്വസ്സ ദീപകോ സമ്മാ-സദോതി യഥാഅധിപ്പേതത്ത്വസ്സ അനുപ്പന്നപാപകാനുപ്പാദാദിനോ ഉപായഭൂതേ, പധാനഉപായഭൂതേതി അത്ത്വാ. സമ്മാ-സദസ്സ വാ യോനിസോ അത്ത്വദീപകതം സന്ധായ “യോനിസോ പധാനേ”തി വുത്തം. ഛരന്ദം ജനേതീതി കത്തുകമ്യതാകുസലച്ഛന്ദം ഉപ്പാദേതി പവത്തേതി വാ. വായമതീതി പയോഗപരക്കമം കരോതി. വീരിയം ആരഭതീതി കായികചേതസികവീരിയം കരോതി. ചിത്തം ഉക്ഖിപതീതി തേനേവ സഹജാതവീരിയേന കോസജപക്ഖതോ ചിത്തം ഉക്ഖിപതി. പദഹതീതി സമ്മപ്പധാനഭൂതം വീരിയം പവത്തേതി. പടിപാടീയാ പനേതാനി ചത്താരി പദാനി ആസേവനാഭാവനാബഹുലീകമ്മസാതച്ചകിരിയാഹി യോജേതബ്ബാനി. “പദഹതീ”തി വാ ഇമിനാ ആസേവനാദിഹി സദ്ധിം സിഖാപത്തം ഉണ്ണോളഹിവിരിയം യോജേതബ്ബം. വഡ്ഡിയാ പരിപൂരണത്ത്വന്തി യാവതാ ഭാവനാപാരിപൂരിയാ പരിപൂരണത്ത്വം. യാ റിതീതി യാ കുസലാനം ധമ്മാനം പടിപക്ഖവിഗമേന അവട്ഠിതി. സോ അസമ്മോസോതി സോ അവിനാസോ. യം വേപുല്ലന്തി യോ സബ്ബസോ വിപുലഭാവോ മഹന്തതാ. ഭാവനാപാരിപൂരിതി ഭാവനായ പരിപൂരിതാ. അത്ത്വാതിപി വേദിതബ്ബം പൂരിമപച്ഛിമപദാനം സമാനത്ത്വഭാവതോ.

പുബ്ബഭാഗപടിപദാ കമിതാതംതംവിസേസാധിഗമസ്സ പടിപദാവിഭാവനായ ആരദ്ധത്താ. അകുസലാനം ധമ്മാനം അനുപ്പജ്ജനേന അനത്ത്വാവഹതാ നാമ നത്ത്വീതി വുത്തം - “ഉപ്പജ്ജമാനാ”തി വചനം ഉപ്പന്നാനം രാസന്തരഭാവേന ഗഹിതത്താ. തഥാ കുസലാനം ധമ്മാനം ഉപ്പജ്ജനേനാതി വുത്തം - അനുപ്പജ്ജമാനാതി വചനം ഉപ്പന്നാനം രാസന്തരഭാവേന ഗഹിതത്താ. നിരുജ്ജന്ധമാനാതി പടിപക്ഖസമാധോഗേന വിനസ്സമാനാ, ന ഖണനിരോധവസേന നിരുജ്ജന്ധമാനാ.

ലോഭാദയോ വേദിതബ്ബാ, യേ ആരദ്ധവിപസ്സകാനം ഉപ്പജ്ജനാരഹാ. സകിം ഉപ്പജ്ജിതാതി സഭാവകമ്മനമത്തമേതം. ഏകവാദമേവ ഹി മഗ്ഗോ ഉപ്പജ്ജതി. നിരുജ്ജന്ധമാനോതി സരസേനേവ നിരുജ്ജന്ധമാനോ. ന ഹി തസ്സ പടിപക്ഖസമാധോഗോ നാമ അത്ത്വീ. ഫലസ്സാതി അനന്തരകാലേവ ഉപ്പജ്ജനകഫലസ്സ. പച്ചയം ദത്വാവ നിരുജ്ജന്ധതീതി ഇമിനാ മഗ്ഗോ സമ്പതി ആയതിഞ്ച ഏകന്തേനേവ അത്ത്വാവഹോതി ദസ്സേതി. പൂരിമസ്ഥിമീതി

“അനുപ്പന്നാ മേ കുസലാ ധമ്മാ അനുപ്പജ്ജമാനാ അനത്ഥായ സംവത്തേയു”ന്തി ഏതസ്ഥിം തതിയവാരേപി. “സമമവിപസ്സനാ ഗഹേതബ്ബാ”തി വുത്തം അട്ഠകമായം, തം പന മഗ്ഗസ്സ അനുപ്പന്നതായ സബ്ഭാവതോ, അനുപ്പജ്ജമാനേ ച തസ്ഥിം വട്ടാനത്ഥസബ്ഭാവതോതി മഗ്ഗസ്സപി സാധാരണഭാവതോ ന യുത്തന്തി പടികഖിപതി. യദി സമമവിപസ്സനാനന്വി അനുപ്പത്തി അനത്ഥാവഹാ, മഗ്ഗസ്സ അനുപ്പത്തിയാ വത്തബ്ബം നത്ഥീതി.

മഹന്തം , ഗാരവം ഹോതി, തസ്ഥാ “സഞ്ചലഗാരവേന യമാരുചി വന്ദിതും ന ലഭാമി”തി സഞ്ചേന സഹ ന നിക്ഖമി. ഏത്തകം ധാതുനം നിധാനം നാമ അഞ്ഞത്ര നത്ഥി, മഹാധാതുനിധാനതോ ഹി നീഹരിത്വാ കതിപയാ ധാതുയോ തത്ഥ തത്ഥ ചേതിയേ ഉപനീതാ, ഇധ പന രാമഗാമമൂപേ വിനട്ഠേ നാഗഭവനം പവിട്ഠാ ദോണമത്താ ധാതുയോ ഉപനീതാ. അതിമന്ദാനിനോതി നനു അതിവിയ മന്ദാനി.

സംവിജ്ജിതാതി “കമഞ്ഹി നാമ മാദിസോ ഈദിസം അനത്ഥം പാപുണിസ്സതീ”തി സംവേഗം ജനേത്വാ. ഈദിസം നാമ മാദിസം ആരബ്ഭ വത്തബ്ബന്തി കിം വദതീതി തം വചനം അനാദിയന്തോ.

സന്തസമാപത്തിതോ അഞ്ഞം സന്മമ്ഭനകാരണം ബലവം നത്ഥീതി തതോ പരിഹീനോ സമ്മാപടിപത്തിയം പതിട്ഠാ കഥം ഭവിസ്സതീതി ആഹ “സന്തായ... പേ... ന സക്കോതീ”തി. ന ഹി മഹാരജ്ജയാ ഛരിനായ സുത്തതന്തു സന്മമ്ഭേതും സക്കോതീതി. സമമേ ദസ്സേത്വാ തേന സമാനഗതികാ ഇമസ്ഥിം വിസയേ വിപസ്സനാപിതി ഇമിനാ അധിപ്പായേനാഹ “ഏവം ഉപ്പന്നാ സമമവിപസ്സനാ...പേ... സംവത്തന്തി”തി.

കാസാവന്തി കാസാവവത്ഥം. കച്ഛം പിളേത്വാ നിവത്ഥന്തി പച്ഛിമം ഓവട്ടികം പിളേന്തോ വിയ ദള്ഠഹം കത്വാ നിവത്ഥം അദുസംസൂതി യോജനാ.

വുത്തനയേനാതി (അ° നി° ടീ° ൧.൧.൩൯) “കാമാ നാമേതേ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാ”തിആദിനാ വത്ഥുകാമകിലേസകാമേസു ആദിനവദസ്സനപുബ്ബകനേക്ഖമ്മപടിപത്തിയാ ഛന്ദരാഗം വിക്ഖമ്ഭയതോ സമുച്ഛിന്ദന്തസ്സ ച “അനുപ്പന്നോ ച കാമാസവോ ന ഉപ്പജ്ജതീ”തിആദിനാ ഹേട്ഠാ സബ്ബാസവസുത്തവണ്ണാദീസു (മ° നി° ൧.൧൫ ആദയോ; മ° നി° അട്ഠ° ൧.൧൫ ആദയോ) വുത്തനയേന. ആരമ്മണരസം അനുഭവിത്വാ നിരുദ്ധവിപാകോതി തദാരമ്മണമാഹ. അനുഭവിത്വാ ഭവിത്വാ ച വിഗതം ഭൂതവിഗതം. അനുഭൂതഭൂതാ ഹി ഭൂതതാസാമഞ്ഞേന ഭൂത-സദ്ദേന വുത്താ. സാമഞ്ഞമേവ ഹി ഉപസഗ്ഗേന വിസേസീയതീതി. അനുഭൂതസദ്ദോ ച കമ്മവചനിച്ഛായ അഭാവതോ അനുഭവകവാചകോ ദട്ഠബ്ബോ. വിപാകോ ആരമ്മണേ ഉപ്പജ്ജിത്വാ നിരുദ്ധോ ഭൂത്വാവിഗതോതി വത്തബ്ബതം അരഹതി, വികപ്പഗാഹവസേന രാഗാദീഹി തബ്ബിപക്ഖേഹി ച അകുസലം കുസലബ്ബ കമ്മം ആരമ്മണരസം അനുഭവിത്വാ വിഗതന്തി വത്തബ്ബതം അരഹതി. യമാവുത്തോ പന വിപാകോ കേവലം ആരമ്മണരസാനുഭവനവസേനേവ പവത്തതീതി അനുഭവിത്വാ വിഗതത്താ നിപ്പരിയായേനേവ വുത്തോ, തസ്സ ച തഥാ വുത്തത്താ കമ്മം ഭവിത്വാ വിഗതപരിയായേന, യം “ഉപ്പന്നാനം അകുസലാനം ധമ്മാനം പഹാനായ, ഉപ്പന്നാനം കുസലാനം ധമ്മാനം റിതിയാ”തി ഏത്ഥ “ഉപ്പന്ന”ന്തി ഗഹേത്വാ തംസദിസാനം പഹാനം, വുദ്ധി ച

വുത്താ. വിപച്ചിതും ഓകാസകരണവസേന ഉപ്പതിതം അതീതകമ്മഞ്ച തതോ ഉപ്പജിതും ആരയോ അനാഗതോ വിപാകോ ച “ഓകാസകരുപ്പന്നോ”തി വുത്തോ. യം ഉപ്പന്നസദേന വിനാപി വിത്തായമാനം ഉപ്പന്നം സന്ധായ “നാഹം, ഭിക്ഖവേ, സഞ്ചേതനികാന”തിആദി (അം നിം ഫം.൨൧൧, ൨൧൩) വുത്തം.

തേസൂതി വിപസ്സനായ ഭൂമിഭൂതേസു ഖണ്ഡേസു. അനുസയിതകിലേസാതി അനുസയവസേന പവത്താ അപ്പഹീനാ മഗ്ഗേന പഹാതഞ്ചാ കിലേസാ അധിപ്പേതാ. തേനാഹ “അതീതാ...പേ... ന വത്തഞ്ചാ”തി. തേസഞ്ഹി അമ്ബരുക്ഖോപമായ വത്തമാനാദിതാ ന വത്തഞ്ചാ മഗ്ഗേന പഹാതഞ്ചാനം താദിസസ്സ വിഭാഗസ്സ അനുപ്പജ്ജനതോ. അപ്പഹീനാവ ഹോന്തിതി ഇമിനാ അപ്പഹീനട്ഠേന അനുസയട്ഠോതി ദസ്സേതി. ഇദം ഭൂമിലധുപ്പന്നം നാമാതി ഇദം തേസു ഖണ്ഡേസു ഉപ്പത്തിരഹകിലേസജാതം തായ ഏവ ഉപ്പത്തിരഹതായ ഭൂമിലധുപ്പന്നം നാമ, തേഭൂമകഭൂമിലധാ നാമ ഹോതീതി അത്ഥോ. താസു താസു ഭൂമിസൂതി മനുസ്സദേവാദിഅത്തഭാവസഞ്ചാതേസു ഉപാദാനക്ഖണ്ഡേസു. തസ്ഥിം തസ്ഥിം സന്താനേ അനുപ്പത്തിഅനാപാദിതതായ അസമുഗ്ഘാതിതാ. ഏതഥ ച ലധഭൂമികം ഭൂമിലധന്തി വുത്തം അഗ്ഗിആഹിതോ വിധ.

ഓകാസകരുപ്പന്ന-സദേപി ച ഓകാസോ കതോ ഏതേനാതി ഓകാസോ കതോ ഏതസ്സാതി ച അത്ഥദയേപി കത-സദസ്സ പരനിപാതോ ദട്ഠഞ്ചോ. ആഹതവീരരുക്ഖോ വിധ നിമിത്തഗ്ഗാഹവസേന അധിഗ്ഗഹിതം ആരമ്മണം, അനാഹതവീരരുക്ഖോ വിധ അവിക്ഖമ്ഭിതതായ അന്തോഗധകിലേസം ആരമ്മണം. നിമിത്തഗ്ഗാഹകാവിക്ഖമ്ഭിതകിലേസാ വാ പുഗ്ഗലാ ആഹതാനാഹതവീരരുക്ഖസദിസാ. പുരിമനയേനേവാതി അവിക്ഖമ്ഭിതരുപ്പന്നേ വിധ “ഇമസ്ഥിം നാമ ഠാനേ നുപ്പജ്ജിസ്സന്തിതി ന വത്തഞ്ചാ. കസ്ഥാ? അസമുഗ്ഘാതിതത്താ”തി യോജേതാ വിത്ഥാരേതഞ്ചം.

വുത്തം പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ. തത്ഥ ച മഗ്ഗേന പഹീനകിലേസാനമേവ തിയാ നവത്തഞ്ചതം അപാകടം സുപാകടം കാതും അജാതഫലരുക്ഖോ ഉപമാഭാവേന ആഗതോ . അതീതാദിനം അപ്പഹീനതാ ദസ്സനത്ഥമ്പി “ജാതഫലരുക്ഖേന ദീപേതഞ്ച”തി വുത്തം. തത്ഥ യഥാ അച്ഛിന്നേ രുക്ഖേ നിബ്ബത്താരഹാനി ഫലാനി ഛരിന്നേ അനുപ്പജ്ജമാനാനി ന കദാചി സസഭാവാനി അഹേസും ഹോന്തി ഭവിസ്സന്തി ചാതി താനി അതീതാദിഭാവേന ന വത്തഞ്ചാനി, ഏവം മഗ്ഗേന പഹീനകിലേസാ ച ദട്ഠഞ്ചാ. യഥാ ഛേദേ അസതി ഫലാനി ഉപ്പജ്ജിസ്സന്തി, സതി ച നുപ്പജ്ജിസ്സന്തിതി ഛേദസ്സ സാത്ഥകതാ, ഏവം മഗ്ഗഭാവനായ ച സാത്ഥകതാ യോജേതഞ്ചാ.

തേപി പജഹതിയേവ കിലേസപ്പഹാനേനേവ തേസമ്പി അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനതോ. അഭിസഞ്ചാരവിത്താണസ്സാതി പടിസന്ധിവിത്താണസ്സ. ഉപാദിനഅനുപാദിനതോതി ഉപാദിനഖണ്ഡതോ ചേവ കിലേസതോ ച. ഉപപത്തിവസേന വുട്ഠാനം ദസ്സേതുമാഹ - “ഭവവസേന പനാ”തിആദി. യേ സോതാപന്നസ്സ സത്ത ഭവാ അപ്പഹീനാ, തതോ പഞ്ച ഠപേതാ ഇതരേ ദേ “സുഗതിഭവേകദേസാ”തി അധിപ്പേതാ. സുഗതികാമഭവതോതി സുഗതിഭവേകദേസഭൂതകാമഭവതോ. അരഹത്തമഗ്ഗോ രൂപാരൂപഭവതോ വുട്ഠാതി ഉദ്ധമ്ഭാഗിയസംയോജനസമുഗ്ഘാതഭാവതോ. യദി അരഹത്തമഗ്ഗോ ഏവ അരിയമഗ്ഗോ സിയാ, സോ ഏവ സബ്ബകിലേസേ

പജഹേയ, സബ്ഭവേഹിപി വുട്ഠഹേയ. യസ്മാ പന ഓധിസോവ കിലേസാ പഹീയന്തി, തസ്മാ ഹേട്ഠിമഹേട്ഠിമമഗ്ഗേഹി പഹീനാവസേസേ കിലേസേ സോ പജഹതി, ഇതി ഇമം സാമത്ഥിയം സന്ധായ “സബ്ഭവേഹി വുട്ഠാതിയേവാതിപി വദന്തി”തി വുത്തം. തമാ ഹി സോ ഏവ “വജിരൂപമോ”തി വുത്തോ.

ഹോതു താവ വുത്തനയേന അനുപ്പന്നാനം അകുസലാനം അനുപ്പാദായ, ഉപ്പന്നാനം ഉപ്പന്നസദിസാനം പഹാനായ അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനായ മഗ്ഗഭാവനാ, അഥ മഗ്ഗക്ഖണേ കഥം അനുപ്പന്നാനം കുസലാനം ഉപ്പാദായ ഉപ്പന്നാനഞ്ച റിതിയാ ഭാവനാ ഹോതി ഏകചിത്തക്ഖണികത്താ തസ്സാതി ചോദേതി, ഇതരോ “മഗ്ഗപ്പവത്തിയായേവാ”തി പരിഹാരമാഹ. മഗ്ഗോ ഹി കാമഞ്ചേകചിത്തക്ഖണികോ, തമാരൂപോ പനസ്സ പവത്തിവിസേസോ, യം അനുപ്പന്നാ കുസലാ ധമ്മാ സാതിസയം ഉപ്പജ്ജന്തി, ഉപ്പന്നാ ച സവിസേസം പാരിപൂരിം പാപുണന്തി. തേനാഹ “മഗ്ഗോ ഹീ”തിആദി. കിഞ്ചാപി അരിയമഗ്ഗോ വത്തമാനക്ഖണേ അനുപ്പന്നോ നാമ ന ഹോതി, അനുപ്പന്നപുഞ്ചതം ഉപാദായ ഉപചാരവസേന തമാ വുച്ചതീതി ദസ്സേതും “അനാഗതപുഞ്ചം ഹീ”തിആദി വുത്തം. അയമേവാതി അയം മഗ്ഗസ്സ യഥാപച്ചയപവത്തി ഏവ റിതിനാമാതി, മഗ്ഗസമങ്ഗീ പുഗ്ഗലോ മഗ്ഗമ്പി ഭാവേന്തോ ഏവ തസ്സ റിതിയാ ഭാവേതീതി വത്തും വട്ടതി.

ഉപസമ്മാനം ഗച്ഛതീതി വിക്ഖമ്ഭനവസേന സമുച്ഛേദവസേന കിലേസേ ഉപസമേന്തം വത്തതി. പുബ്ബഭാഗിന്ദ്രിയാനി ഏവ വാ അധിപ്പേതാനി. തേനേവാഹ “കിലേസുപസമ്മതം വാ ഗച്ഛതീ”തി.

൨൪൮. അധിമുച്ചനട്ഠേനാതി (ദീം നിം ദീം ൨.൧൨൯; അം നിം ദീം ൩.൮.൬൬) അധികം സവിസേസം മുച്ചനട്ഠേന, തേനാഹ “സുട്ഠു മുച്ചനട്ഠോ”തി. ഏതേന സതിപി സബ്ബസ്സപി രൂപാവചരജ്ജ്യാനസ്സ വിക്ഖമ്ഭനവസേന പടിപക്ഖതോ വിമുത്തഭാവേ യേന ഭാവനാവിസേസേന തം ത്യാനം സാതിസയം പടിപക്ഖതോ വിമുച്ചിത്വാ പവത്തതി, സോ ഭാവനാവിസേസോ ദീപിതോ. ഭവതി ഹി സമാനജാതിയുത്തോപി ഭാവനാവിസേസേന പവത്തിആകാരവിസേസോ. യഥാ തം സദ്ധാവിമുത്തതോ ദിട്ഠിപ്പത്തസ്സ, തമാ പച്ചനീകധമ്മേഹി സുട്ഠു വിമുത്തതായ ഏവ അനിഗ്ഗഹിതഭാവേന നിരാസങ്കതായ അഭിരതിവസേന സുട്ഠു അധിമുച്ചനട്ഠേനപി വിമോക്ഖോ. തേനാഹ “ആരമ്മണേ ചാ”തിആദി. അയം പനത്ഥോതി അയം അധിമുച്ചനത്ഥോ പച്ഛിമവിമോക്ഖേ നിരോധേ നത്ഥി. കേവലോ വിമുത്തത്ഥോ ഏവ തത്ഥ ലബ്ഭതി, തം സയമേവ പരതോ വക്ഖതി.

രൂപീതി യേനായം സസന്തതിപരിയാപന്നേന രൂപേന സമന്നാഗതോ, തം യസ്സ ത്യാനസ്സ ഹേതുഭാവേന വിസിട്ഠം രൂപം ഹോതി. യേന വിസിട്ഠേന രൂപേന “രൂപീ”തി വുച്ചേയ്യ രൂപീ-സദസ്സ അതിസയത്ഥദീപനതോ, തദേവ സസന്തതിപരിയാപന്നരൂപനിമിത്തം ത്യാനമിവ പരമത്ഥതോ രൂപീഭാവസാധകന്തി ദട്ഠഞ്ച. തേനാഹ “അജ്ജ്ഞത്ത”തിആദി. രൂപജ്ജ്യാനം രൂപം ഉത്തരപദലോപേന. രൂപാനീതി പന്നേത്ഥ പുരിമപദലോപോ ദട്ഠഞ്ചോ. തേന വുത്തം “നീലകസിണാദീനി രൂപാനീ”തി.

അനോഅപ്പനായം സുഭന്തി ആഭോഗോ നത്ഥിതി ഇമിനാ പുബ്ബാഭോഗവസേന അധിമുത്തി സിയാതി ദസ്സേതി. ഏവഞ്ചേതമ തമാവത്തബ്ബതാപത്തിചോദനാ അനവകാസാ ഹോതി. യസ്മാ സുവിസുദ്ധേസു നീലാദീസു വണ്ണകസിണേസു തത്ഥ കതാധികാരാനം അഭിരതിവസേന സുട്ഠ അധിമുത്തി സിയാ, തസ്മാ അട്ഠകമായം തമാ തതിയോ വിമോക്ഖോ സംവണ്ണിതോ. യസ്മാ പന മേത്താദിവസേന പവത്തമാനാ ഭാവനാ സത്തേ അപ്പടികൂലതോ ദഹതി, തേ സുഭതോ അധിമുച്ചിത്ഥാവ പവത്തതി, തസ്മാ പടിസമ്ഭിദാമഗ്ഗേ (പടിം മം ൧.൨൧൨) ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാ “സുഭവിമോക്ഖോ”തി വുത്താ, തയിദം ഉഭയസി തേന തേന പരിയായേന വുത്തത്താ ന വിരുജ്ജന്തീതി ദട്ഠഞ്ചം.

സബ്ബസോതി അനവസേസതോ. ന ഹി ചതുന്നം അരുപക്ഖന്ധാനം ഏകദേശോപി തത്ഥ അവസിട്ഠോതി. വിസ്സട്ഠത്താതി യമാപരിച്ഛിന്നേ കാലേ നിരോധിതത്താ. ഉത്തമോ വിമോക്ഖോ നാമ അരിയേഹേവ സമാപജ്ജിതബ്ബതോ, അരിയഫലപരിയോസാനത്താ ദിട്ഠേവ ധമ്മേ നിബ്ബാനപ്പത്തിഭാവതോ ച.

൨൪൯. അഭിഭവതീതി അഭിഭു (ദീം നിം ദീം ൨.൧൭൩; അം നിം ദീം ൩.൬.൬൧-൬൫) പരികമ്മം, ഞാണം വാ. അഭിഭു ആയതനം ഏതസ്സാതി അഭിഭായതനം, ത്യാനം. അഭിഭവിതബ്ബം വാ ആരമ്മണസഞ്ചാതം ആയതനം ഏതസ്സാതി അഭിഭായതനം, ത്യാനം. ആരമ്മണാഭിഭവനതോ അഭിഭു ച തം ആയതനഞ്ച യോഗിനോ സുഖവിസേസാനം അധിട്ഠാനഭാവതോ മനായതനധമ്മായതനഭാവതോ ചാതിപി സസമ്പയുത്തം ത്യാനം അഭിഭായതനം. തേനാഹ “അഭിഭവനകാരണാനീ”തിആദി. താനീതി അഭിഭായതനസത്തിതാനി ത്യാനാനി. സമാപത്തിതോ വുട്ഠിതസ്സ ആഭോഗോ പുബ്ബഭാഗഭാവനാവസേന ത്യാനക്ഖണേ പവത്തം അഭിഭവനാകാരം ഗഹേത്ഥാ പവത്തോതി ദട്ഠഞ്ചോ. പരികമ്മവസേന അജ്ജന്തത്തം രൂപസഞ്ചി, ന അപ്പനാവസേന. ന ഹി പടിഭാഗനിമിത്താരമ്മണാ അപ്പനാ അജ്ജന്തത്ഥവിസയാ സമ്ഭവതി. തം പന അജ്ജന്തത്ഥ പരികമ്മവസേന ലദ്ധം കസിണനിമിത്തം അസുവിസുദ്ധമേവ ഹോതി, ന ബഹിദ്ധാ പരികമ്മവസേന ലദ്ധം വിധി വിസുദ്ധം.

പരിത്താനീതി യമാലദ്ധാനി സുപ്പസരാവമത്താനി. തേനാഹ “അവഡ്ഢിതാനീ”തി. പരിത്തവസേനേവാതി വണ്ണവസേന ആഭോഗേ വിജ്ജമാനേപി പരിത്തവസേനേവ ഇദമഭിഭായതനം വുത്തം. പരിത്തതാ ഹേതമ അഭിഭവനസ്സ കാരണം. വണ്ണാഭോഗേ സതിപി അസതിപി അഭിഭായതനഭാവനാ നാമ തിക്ഖപത്തേസ്സേവ സമ്ഭവതി, ന ഇതരസ്സാതി “ഞാണുത്തരികോ പുഗ്ഗലോ”തി. അഭിഭവിത്ഥാ സമാപജ്ജതീതി ഏതമ അഭിഭവനം സമാപജ്ജനഞ്ച ഉപചാരജ്ജ്യാനാധിഗമസമനന്തരമേവ അപ്പനാത്യാനുപ്പാദനന്തി ആഹ “സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനേവേതമ അപ്പനം പാപേതീ”തി. സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനാതി ച അപ്പനാപരിവാസാഭാവസ്സ ലക്ഖണവചനമേതം. യോ “വിപ്പാഭിഞ്ഞോ”തി വുച്ചതി, തതോപി ഞാണുത്തരേസ്സേവ അഭിഭായതനഭാവനാ. ഏത്ഥാതി ഏതസ്ഥിം നിമിത്തേ. അപ്പനം പാപേതീതി ഭാവനാ അപ്പനം നേതി.

ഏതമ ച കേചി “ഉപ്പന്നേ ഉപചാരജ്ജ്യാനേ തം ആരബ്ഭ യേ ഹേട്ഠിമന്തേന ദേവ തയോ ജവനവാദാ പവത്തന്തി, തേ ഉപചാരജ്ജ്യാന പക്ഖികാ ഏവ, തദനന്തരഞ്ച ഭവങ്ഗപരിവാസേന ഉപചാരാസേവനായ ച വിനാ അപ്പനാ ഹോതി, സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനേവ അപ്പനം പാപേതീ”തി വദന്തി, തം തേസം മതിമത്തം. ന ഹി പാരിവാസികപരികമ്മേന

അപ്പനാവാറോ ഇച്ഛിതോ, നാപി മഹഗുരുപ്പമാണജ്ഞാനേസു വിയ
ഉപചാരജ്ഞാനേ ഏകന്തതോ പച്ചവേക്ഖണാ ഇച്ഛിതഞ്ചാ, തസ്മാ
ഉപചാരജ്ഞാനാധിഗമതോ പരം കതിപയഭവങ്ഗചിത്താവസാനേ അപ്പനം
പാപുണന്തോ “സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനേവേത്ഥ അപ്പനം പാപേതീ”തി വുത്തോ.
“സഹ നിമിത്തുപ്പാദേനാ”തി ച അധിപ്പായികമിദം വചനം, ന നീതത്ഥം,
അധിപ്പായോ വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചോ.

ന അനോസമാപത്തിയും തദാ ത്ഥാരുപസ്സ ആഭോഗസ്സ അസമ്ഭവതോ, സമാപത്തിതോ വുട്ഠിതസ്സ ആഭോഗോ പുബ്ബഭാഗഭാവനാവസേന ത്യാനക്ഖണേ പവത്തം അഭിഭവനാകാരം ഗഹേത്ഥാ പവത്തോതി ദട്ഠം.

അഭിധമ്മട്കമായം (ധം സം അട്ഠം ൨൦൪) പന “ഇമിനാ പനസ്സു പുബ്ബഭാഗോ കമിതോ”തി വുത്തം. അനോസമാപത്തിയം തമാ ആഭോഗാഭാവേ കസ്മാ “ത്യാനസഞ്ഞായപീ”തി വുത്തന്തി ആഹ “അഭിഭവ...പേ... അത്ഥി”തി.

വധ്വശിതപ്പമാണാനീതി വിപുലപ്പമാണാനീതി അതോ, ന ഏകഗുലദഗുലാദിവസേന വധ്വശിതപ്പമാണാനീതി തമാ വധ്വനസ്സേവേത്വ അസമ്ഭവതോ. തേനാഹ “മഹാന്താനീ”തി.

രൂപേ സന്തോ രൂപസന്തോ, സാ അസ്ത അത്മീതി രൂപസന്തീ, ന രൂപസന്തീ അരൂപസന്തീ. സന്തോസീസേന ധ്യാനം വദതി. രൂപസന്തായ അനുപ്പാദനമേവേത്ഥ അലാഭിതാ. ബഹിദ്ധാവ ഉപ്പന്നന്തി ബഹിദ്ധാവത്സ്മിന്യേവ ഉപ്പന്നം. അഭിധമ്മേ പന “അജ്ഞാതം അരൂപസന്തീ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി പരിത്താനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി, അപ്പമാണാനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനീ”തി ഏവം ചതുന്നം അഭിഭായതനാനം ആഗതത്താ അഭിധമ്മട്കമായം (ധം സം അട്കം ഫലം) “കസ്മാ പന യഥാ സുത്തന്തേ - ‘അജ്ഞാതം രൂപസന്തീ ഏകോ ബഹിദ്ധാ രൂപാനി പസ്സതി പരിത്താനീ’തിആദി വുത്തം, ഏവം അവത്ഥാ ഇധ ചതുസുപി അഭിഭായതനേസു അജ്ഞാതം അരൂപസന്തീതാവ വുത്താ”തി ചോദനം കത്വാ “അജ്ഞാതരൂപാനം അനഭിഭവനീയതോ”തി കാരണം വത്ഥാ “തത്ഥ വാ ഹി ഇധ വാ ബഹിദ്ധാരൂപാനേവ അഭിഭവിതബ്ബാനി, തസ്മാ താനി നിയമതോ വത്തബ്ബാനീതി തത്രാപി ഇധാപി വുത്താനി. ‘അജ്ഞാതം അരൂപസന്തീ’തി ഇദം പന സത്ത്വ ദേസനാവിലാസമത്തമേവാ”തി വുത്തം.

ഏതഥ ച വണ്ണാഭോഗരഹിതാനി സഹിതാനി ച സഞ്ചാനി “പരിത്താനി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി”തി വുത്താനി, തഥാ “അപ്പമാണാനി”തി ദട്ഠഞ്ചാനി. അത്ഥി ഹി ഏസോ പരിയായോ “പരിത്താനി അഭിഭൂയു താനി ചേ കദാചി വണ്ണവസേന ആഭുജിതാനി ഹോന്തി സുവണ്ണദുബ്ബണ്ണാനി അഭിഭൂയു”തി. പരിയായകഥാ ഹി സുത്തന്തദേസനാതി. അഭിധമ്മേ പന നിപ്പരിയായദേസനത്താ വണ്ണാഭോഗരഹിതാനി വിസും വുത്താനി, തഥാ സഹിതാനി. അത്ഥി ഹി ഉഭയത്ഥ അഭിഭവനപരിയായോതി “അജ്ജന്തം രൂപസഞ്ചി”തിആദിനാ പഠമദുതിയഅഭിഭായതന്തേസു പഠമവിമോക്ഖോ, തതിയചതുത്ഥാഭിഭായതന്തേസു ദുതിയവിമോക്ഖോ, വണ്ണാഭിഭായതന്തേസു തതിയവിമോക്ഖോ ച അഭിഭവനപ്പവത്തിതോ സങ്ഗഹിതോ, അഭിധമ്മേ പന നിപ്പരിയായദേസനത്താ വിമോക്ഖാഭിഭായതനാനി അസങ്കരതോ ദസ്സേതും വിമോക്ഖേ വജ്ജേതാ അഭിഭായതനാനി കമിതാനി, സഞ്ചാനി ച വിമോക്ഖകിച്ചാനി ത്യാനാനി വിമോക്ഖദേസനായം വുത്താനി. തദേതം

“അജ്ഞാതരൂപം രൂപസഞ്ചി”തി ആഗതസ്സ അഭിഭാഷാതനദയസ്സ അഭിഭാഷേ അഭിഭാഷാതനേസു അവചനതോ “രൂപീ രൂപാനി പസ്സതി”തിആദിനഞ്ച സഞ്ചവിമോക്ഖകിച്ചസാധാരണവചനഭാവതോ വവത്ഥാനം കതന്തി വിത്തായതി.

“അജ്ഞാതരൂപം അനഭിഭവനീയതോ”തി ഇദം അഭിഭാഷേ കത്ഥചിപി “അജ്ഞാതരൂപം രൂപാനി പസ്സതി”തി അവത്ഥാ സഞ്ചത്ഥ യം വുത്തം “ബഹിദ്ധാരൂപാനി പസ്സതി”തി, തസ്സ കാരണവചനം. തേന യം അന്തേഹേതുക്, തം തേന ഹേതുനാ വുത്തം, യം പന ദേസനാവിലാസഹേതുക് അജ്ഞാതരൂപം അരൂപസഞ്ചിതായ ഏവ അഭിഭാഷേ വചനം, ന തസ്സ അന്തം കാരണം മഗ്ഗിതഞ്ചന്തി ദസ്സേതി. അജ്ഞാതരൂപം അനഭിഭവനീയതാ ച തേസം ബഹിദ്ധാരൂപം വിയ അവിഭൂതത്താ, ദേസനാവിലാസോ ച യമാവുത്തവത്ഥാനവസേന വേദിതഞ്ചോ, വേനേയജ്ഞാതസയവസേന വിജ്ഞാനപരിയായകമനഭാവതോ. “സുവണ്ണദുണ്ണാനി”തി ഏതേനേവ സിദ്ധത്താ നിലാദിഅഭിഭാഷാതനാനി ന വത്തഞ്ചാനിതി ചേ? ന, നിലാദീസു കതാധികാരാനം നിലാദിഭാവസ്സേവ അഭിഭവനകാരണത്താ. ന ഹി തേസം പരിസുദ്ധാപരിസുദ്ധവണ്ണാനം പരിത്തതാ തദപ്പമാണതാ വാ അഭിഭവനകാരണം, അഥ ഖോ നിലാദിഭാവോ ഏവാതി. ഏതേസു ച പരിത്താദികസിണരൂപേസു യം ചരിതസ്സ ഇമാനി അഭിഭാഷാതനാനി ഇജ്ഞാതന്തി, തം ദസ്സേതു “ഇമേസു പനാ”തിആദി വുത്തം.

സഞ്ചസങ്ഗാഹികവസേനാതി സകലനിലവണ്ണനിലനിദസ്സനനിലനിഭാസാനം സാധാരണവസേന. വണ്ണവസേനാതി സഭാവവണ്ണവസേന. നിദസ്സനവസേനാതി പസ്സിതഞ്ചതാവസേന. ഓഭാസവസേനാതി സപ്പഭാസതായ അവഭാസനവസേന. ഉമാപുപ്ഫന്തി അതസിപുപ്ഫം. നിലമേവ ഹോതി വണ്ണസങ്കരാഭാവതോ. ബാരാണസിയം ഭവന്തി ബാരാണസിയം സമുട്ഠിതം.

തേ യമ്മേതി തേ സതിപട്ഠാനാഭിഭാഷേ ചേവ അട്ഠവിമോക്ഖയമ്മേ ച. ചിണ്ണവസീഭാവായേവ തത്ഥ അഭിവിസിട്ഠായ പത്തായ പരിയോസാനുത്തരം സതം ഗതാ അഭിത്തോവോസാനപാരമിപ്പത്താ.

൨൫൦. സകലട്ഠേനാതി (ദീ൦ നി൦ ടീ൦ ൩.൩൪൬; അ൦ നി൦ ടീ൦ ൩.൧൦.൨൫) സകലഭാവേന, അസുഭനിമിത്താദീസു വിയ ഏകദേശേ അട്ഠത്ഥാ അനവസേസതോ ഗഹേതബ്ബട്ഠേനാതി അത്ഥോ. യഥാ ഖേത്തം സസ്സാനം ഉപ്പത്തിട്ഠാനം വഡ്ഢിട്ഠാനഞ്ച, ഏവമേവ തത്ത്വസമ്പയുത്തയമ്മാനന്തി ആഹ “ഖേത്തട്ഠേനാ”തി. പരിച്ഛിന്ദിത്ഥാതി ഇദം ഉദ്ധം അധോ തിരിയന്തി യോജേതബ്ബം. പരിച്ഛിന്ദിത്ഥാ ഏവ ഹി സഞ്ചത്ഥ കസിണം വഡ്ഢേതബ്ബം. തേന തേന കാരണേനാതി ഉപരിആദീസു തേന തേന കസിണേന. യഥാ കിന്തി ആഹ - “ആലോകമിവ രൂപദസ്സനകാമോ”തി, യഥാ ദിബ്ബചക്ഖുനാ ഉദ്ധം ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ, ഉദ്ധം ആലോകം പസാരേതി, അധോ ചേ, അധോ, സമന്തതോ ചേ രൂപം ദട്ഠുകാമോ, സമന്തതോ ആലോകം പസാരേതി, ഏവം സഞ്ചകസിണന്തി അത്ഥോ. ഏകസ്സാതി പഥവികസിണാദീസു ഏകേകസ്സ. അന്തേഭാവാനുപഗമനത്ഥന്തി അന്തേകസിണഭാവാനുപഗമനദീപനത്ഥം, അന്തേസ്സ വാ കസിണഭാവാനുപഗമനദീപനത്ഥം. ന ഹി അന്തേന പസാരിതകസിണം തതോ അന്തേന പസാരിതകസിണഭാവം ഉപഗച്ഛതി, ഏവന്വി നേസം അന്തേകസിണസമുദോഭാവോ വേദിതഞ്ചോ. ന അന്തം പഥവിആദി. ന ഹി

ഉദകേന റിതട്ഠാനേ സസമ്ഭാരപഥവി അത്ഥി. അത്തകസിണസമ്ഭേദോതി ആപോകസിണാദിനാ സങ്കരോ . സബൃത്ഥാതി സബൃസു സേസകസിണേസു. ഏകദേസേ അട്ഠന്താ അനവസേസഹരണം പമാണസ്സ അഗ്ഗഹണതോ അപ്പമാണം. തേനേവ ഹി നേസം കസിണസമത്തോ. തഥാ ഹി “തത്ത്ഹി”തിആദിമാഹ. തത്ഥ ചേതസാ ഫരത്തോതി ഭാവനാചിത്തേന ആരമ്മണം കരോത്തോ. ഭാവനാചിത്തത്ത്ഹി കസിണം പരിത്തം വാ വിപുലം വാ സകലമേവ മനസി കരോതി.

കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ പവത്തം വിത്താണം ഫരണഅപ്പമാണവസേന “വിത്താണകസിണ”തി വുത്തം. തഥാ ഹി തം “വിത്താണ”തി വുച്ചതി. കസിണവസേനാതി ഉഗ്ഘാടിതകസിണവസേന കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസേ ഉലംഅയോതിരിയതാ വേദിതബ്ബാ. യത്തകത്ത്ഹി റാനം കസിണം പസാരിതം, തത്തകം ആകാസഭാവനാവസേന ആകാസം ഹോതീതി. ഏവം യത്തകം റാനം ആകാസം ഹുത്ഥാ ഉപട്ഠിതം, തത്തകം ആകാസമേവ ഹുത്ഥാ വിത്താണസ്സ പവത്തനതോ ആഗമനവസേന വിത്താണകസിണേപി ഉലംഅയോതിരിയതാ വുത്താതി “കസിണുഗ്ഘാടിമാകാസവസേന തത്ഥ പവത്തവിത്താണേ ഉലംഅയോതിരിയതാ വേദിതബ്ബാ”തി ആഹ.

൨൫൨. വുത്തോയേവ വമ്മികസുത്തേ. നിസ്സിതബ്ബേ ഛവത്ഥുനിസ്സിതത്താ വിപസ്സനാണാസ്സ. പടിബദ്ധബ്ബേ തേന വിനാ അപ്പവത്തനതോ കായസത്തിതാനം രൂപധമ്മാനം ആരമ്മണകരണതോ ച. സുട്ഠു ഭാതി ഓഭാസതീതി വാ സുഭോ. കുരുവിന്ദജാതിആദിജാതിവിസേസോപി മണി ആകരപാരിസുദ്ധിമൂലകോ ഏവാതി ആഹ “സുപരിസുദ്ധആകരസമുട്ഠിതോ”തി. ദോസനീഹരണവസേന പരികമ്മനിപ്ഫത്തീതി ആഹ “സുട്ഠു കതപരികമ്മോ അപനീതപാസാണസക്ഖരോ”തി. യോവനവേധനാദിഹീതി ചതുസു പാസാണേസു യോവനേന ചേവ കാളകാദിഅപഹരണത്ഥായ സുത്തേന ആവുനനത്ഥായ ച വിജ്ജയനേന. താപസസ്സഹകരണാദിനം സങ്ഗഹോ ആദി-സദ്ദേന. വണ്ണസമ്പത്തിതി സുത്തസ്സ വണ്ണസമ്പത്തിം.

മണിവിധ കരജകായോ പച്ചവേക്ഖിതബ്ബതോ. ആവുതസുത്തം വിധ വിപസ്സനാണാണം അനുപവിസിത്ഥാ റിതത്താ. ചക്ഖുമാ പുരിസോ വിധ വിപസ്സനാലാഭീഭിക്ഖു സമ്മദേവ തസ്സ ദസ്സനതോ. തദാരമ്മണാനന്തി രൂപധമ്മാരമ്മണാനം. ഫസ്സപഞ്ചമകചിത്തചേതസികഗ്ഗഹണേന ഗഹിതധമ്മാപി വിപസ്സനാചിത്തുപ്പാദപരിയാപന്നാ ഏവാതി വേദിതബ്ബം. ഏവത്ത്ഹി തേസം വിപസ്സനാണാഗതികത്താ “ആവുതസുത്തം വിധ വിപസ്സനാണാണ”തി വചനം അവിരോധിതം ഹോതി.

ഞാണസ്സാതി പച്ചവേക്ഖണാണാസ്സ. യദി ഏവം ഞാണസ്സ വസേന വത്തബ്ബം, ന പുഗ്ഗലസ്സാതി ആഹ “തസ്സ പനാ”തിആദി. മഗ്ഗസ്സ അനന്തരം, തസ്ഥാ ലോകിയാഭിത്താനം പരതോ ഛട്ഠാഭിത്തായ പുരതോ വത്തബ്ബം വിപസ്സനാണാണം. ഏവം സന്തേപീതി യദിപായം ഞാണാനുപുബ്ബട്ഠിതി, ഏവം സന്തേപി ഏതസ്സ അന്തരാ വാരോ നത്ഥീതി പഞ്ചസു ലോകിയാഭിത്താസു കമിതാസു ആകഞ്ചേയസുത്താദിസു (മം നിം ച.ന്ദ്ര ആദയോ) വിധ ഛട്ഠാഭിത്താ കഥേതബ്ബാതി ഏതസ്സ അനഭിത്താലക്ഖണസ്സ വിപസ്സനാണാണസ്സ താസം അന്തരാ വാരോ ന ഹോതി, തസ്ഥാ തത്ഥ അവസരാഭാവതോ ഇധേവ

രൂപാവചരചതുർത്ഥജ്യാനാനന്തരമേവ ദസ്തിതം വിപസ്സനാണാം. യസ്മാ ചാതി ച-സദോ സമുച്ചയത്ഥോ. തേന ന കേവലം തദേവ, അഥ ഖോ ഇദമ്പി കാരണം വിപസ്സനാണസ്സ ഇധേവ ദസ്സനേതി ഇമമത്ഥം ദീപേതി. ദിഞ്ചേന ചക്ഖുനാ ഭേരവരൂപം പസ്സതോതി ഏത്ഥ ഇദ്ധിവിധണാണേന ഭേരവം രൂപം നിമ്മിനിത്വാ ചക്ഖുനാ പസ്സതോതി വത്തഞ്ചം, ഏവമ്പി അഭിഞ്ഞാലാഭിനോ അപരിഞ്ഞാണവത്ഥുകസ്സ ഭയസന്താസോ ഉപ്പജ്ജതി ഉച്ചവാലികവാസീമഹാനാഗത്ഥേരസ്സ വിധ. ഇധാപീതി ഇമസ്മിം വിപസ്സനാണേപി, ന സതിപട്ഠാനാദീസു ഏവാതി അധിപ്പായോ.

൨൫൩. മനോമയിദ്ധിയം ചിണ്ണവസിതായ അഭിഞ്ഞാ വോസാനപാരമിപ്പത്തതാ വേദിതബ്ബാതി യോജനാ. മനേന നിബ്ബത്തന്തി അഭിഞ്ഞാമനേന നിബ്ബത്തിതം. തം സദിസഭാവദസ്സനത്ഥമേവാതി സണ്ഠാനതോപി വണ്ണതോപി അവയവവിസേസതോപി സദിസഭാവദസ്സനത്ഥമേവ. സജാതിയം റിതോ, ന നാഗിദ്ധിയാ അഞ്ഞജാതിരൂപോ. സുപരികമ്മകതമത്തികാദയോ വിധ ഇദ്ധിവിധണാണം വികുബ്ബനകിരിയായ നിസ്സയഭാവതോ.

൨൫൪. അപ്പകസിരേണേവാതി അകിച്ഛേണേവ.

൨൫൬. മന്ദോ ഉത്താനസേയ്യകദാരകോപി “ദഹരോ”തി വുച്ചതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “യുവാ”തി വുത്തം. യുവാപി കോചി അനിച്ഛനതോ അമണ്ഡനസീലോ ഹോതീതി തതോ വിസേസനത്ഥം “മണ്ഡനകജാതികോ”തി വുത്തം. തേന വുത്തം “യുവാപി”തിആദി. കാളതിലപ്പമാണാ ബിന്ദവോ കാളതിലകാനി. നാതികമ്മാസതിലപ്പമാണാ ബിന്ദവോ തിലകാനി. വകം നാമ പിയങ്ഗം. യോബ്ബനപിളകാദയോ മുഖഭൂസിപിളകാ. മുഖഗതോ ദോസോ മുഖദോസോ, ലക്ഖണവചനഞ്ചേതം മുഖേ അദോസസ്സപി പാകടഭാവസ്സ അധിപ്പേതത്താ . യഥാ വാ മുഖേ ദോസോ, ഏവം മുഖേ അദോസോപി മുഖദോസോ സരലോപേന, മുഖദോസോ ച മുഖദോസോ ച മുഖദോസോതി ഏകസേസനയേനപേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. ഏവഞ്ഹി പരേസം സോളസവിധം ചിത്തം പാകടം ഹോതീതി വചനം സമത്ഥിതം ഹോതി.

൨൫൯. പടിപദാവസേനാതി യഥാരഹം സമമവിപസ്സനാമഗ്ഗപടിപദാവസേന. അട്ഠസു കോട്ഠാസേസൂതി സതിപട്ഠാനാദീസു ബോധിപക്ഖിയയമ്മകോട്ഠാസേസു, വിമോക്ഖകോട്ഠാസേസു വാതി ഇമേസു അട്ഠസു കോട്ഠാസേസു. സേസേസൂതി വുത്താവസേസേസു അഭിഭായതനകോട്ഠാസാദീസു. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

മഹാസകുലുദായിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വ. സമണ്ഡമുണ്ഡികാപുത്തസുത്തവണ്ണനാ

൨൬൦. ഉഗ്ഗഹിതുന്തി സിക്ഖിതും. ഉഗ്ഗാഹേതുന്തി സിക്ഖാപേതും, പാഠതോ അത്തനാ യഥാഉഗ്ഗഹിതമത്ഥം തബ്ബിഭാവനത്ഥായ ഉച്ചാരണവസേന പരേസം ഗാഹേതുന്തി അത്ഥോ. സമയന്തി ദിട്ഠിം. സാ ഹി സംയോജനഭാവതോ സമേതി സമ്ബന്ധാ ഏതി പവത്തതി, ദള്ഘഗ്ഗഹണഭാവതോ വാ സംയുത്താ അയന്തി പവത്തന്തി സത്താ യഥാഭിനിവേസം ഏതേനാതി സമയോതി വുച്ചതി. ദിട്ഠിസംയോജനേന ഹി സത്താ അതിവിധ ബജ്ജന്തീതി. സൂരിയസ്സ

ഉഗ്രമനതോ അത്മങ്ഗമാ അയം ഏത്തകോ കാലോ രത്തന്ധകാരവിധമനതോ ദിവാ നാമ, തസ്സ പന മജ്ജിമപഹാരസത്തിതോ കാലോ സമുജ്ജലിതപഭാതേജദഹനഭാവേന ദിവാ നാമ. തേനാഹ “ദിവസസ്സപി ദിവാഭൂതേ”തി. പടിസംഹരിത്വാതി നിവത്തേത്വാ. ഏവം ചിത്തസ്സ പടിസംഹരണം നാമ ഗോചരക്ഖേത്തേ റപനന്തി ആഹ “ത്യാനരതിസേവനവസേന ഏകീഭാവം ഗതോ”തി. ഏതേന കായവിവേകപുഞ്ചകം ചിത്തവിവേകമാഹ. സീലാദിഗുണവിസേസയോഗതോ മനസാ സമ്ഭാവനീയാ, തേ പന യസ്മാ അത്തനോ സീലാദിഗുണേഹി വിത്തൂനം മനാപാ ഹോന്തി (കിലേസഅനിഗ്ഗഹസ്സ പഞ്ചപസാദായത്തത്താ,) തസ്മാ ആഹ “മനവഡ്ഢനകാന”ന്തിആദി. തത്ഥ ഉന്നമതീതി ഉദഗ്ഗം ഹോതി. വഡ്ഢതീതി സദ്ധാവസേന വഡ്ഢതി. തേനാഹ ഭഗവാ - “അനുസ്സരണബഹം, ഭിക്ഖവേ, തേസം ഭിക്ഖുനം ബഹുപകാരം വദാമി”തി (ഇതിവുഃ ഫൗ; സം നി ൫.൧൮൪).

൨൮൧. പത്തപേമീതി പജാനനഭാവേന ഞാപേമി തമാ വവത്ഥപേമി. തേനാഹ “ദസ്സേമിഠപേമി”തി. പരിപുണ്ണകുസലന്തി സബ്ബസോ പുണ്ണകുസലധമ്മം, ഉത്തമകുസലന്തി ഉത്തമഭാവം സേട്ഠഭാവം പത്തകുസലധമ്മം. അയോജ്ജന്തി വാദയുദ്ധേന അയോധനീയം, വാദയുദ്ധം ഹോതു, തേന പരാജയോ ന ഹോതീതി ദസ്സേതി, തേനാഹ “വാദയുദ്ധേനാ”തിആദി. സംവരപ്പഹാനന്തി പഞ്ചസു സംവരേസു യേന കേനചി സംവരേന സംവരലക്ഖണം പഹാനം. പടിസേവനപ്പഹാനം വാതി വാ-സദേന പരിവജ്ജനപ്പഹാനാദിം സങ്ഗംഹാതി. സേസപദേസ്മൂതി “ന ഭാസതീ”തിആദിസു പദേസു. ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ “അഭാസനമത്തമേവ വദതീ”തി ഏവമാദിം അതിദിസതി.

നാഭിനന്ദിതി ന സമ്പടിച്ഛി. സാസനേ തിണ്ണം ദുച്ചരിതാനം മിച്ചാജീവസ്സ വിവജ്ജനം വണ്ണീയതി, അയഞ്ച ഏവം കഥേതി, തസ്മാ സാസനസ്സ അനുലോമം വിയ വദതി, വദന്തോ ച സമ്മാസമ്ബുദ്ധേ ധമ്മേ ചസ്സ അപ്പസാദം ന ദസ്സേതി, തസ്മാ പസന്നകാരവി വദതീതി മഞ്ഞമാനോ തസ്സ വാദം ന പടിസേധേതി.

൨൮൨. യഥാ തസ്സ വചനം, ഏവം സന്തേതി യഥാ തസ്സ പരിബ്ബാജകസ്സ വചനം, ഏവം സമണഭാവേ സന്തേ ലബ്ഭമാനേ. മയം പന ഏവം ന വദാമാതി ഏതേന സമണഭാവോ നാമ ഏവം ന ഹോതീതി ദസ്സേതി. യോ ഹി ധമ്മോ യാദിസോ, തഥേവ തം ബുദ്ധാ ദീപേന്തി. വിസേസത്താണം ന ഹോതീതി കായവിസേസവിസയത്താണം തസ്സ തദാ നത്ഥി, യതോ പരകായേ ഉപക്കമം കരേയ്യാതി ദസ്സേതി, തസ്സ പന തത്ഥ വിസേസത്താണവി നത്ഥേവാതി. യസ്മാ കായപടിബദ്ധം കായകമ്മം, തസ്മാ തം നിവത്തേന്തോ ആഹ “അത്തത്ര ഫന്ദിതമത്താ”തി. കിലേസസഹഗതചിത്തേനേവാതി ദുക്ഖസമ്ഫസ്സസ്സ അസഹനനിമിത്തേന ദോമനസ്സസഹഗതചിത്തേനേവ. ദുതിയവാരേപി ഏസേവ നയോ. ജിഹ്വച്ഛാപിപാസദുക്ഖസ്സ അസഹനനിമിത്തേന ദോമനസ്സേനേവ. വികുജിതമത്താതി ഏത്ഥ വിരൂപം കൂജിതം വികുജിതം പുഞ്ചേനിവാസസന്നിസ്സയം ഉപയം, തം പനേത്ഥ രോദനഹസനസമുട്ഠാപകചിത്തസഹഗതന്തി ദോസസഹഗതം ലോഭസഹഗതഞ്ചാതി ദട്ഠഞ്ച. ചിത്തന്തി കുസലചിത്തം. അകുസലചിത്തം പന അതീതാരമ്മണം പവത്തതീതി വത്തബ്ബമേവ നത്ഥി. സരിത്വാതി യാവ ന സതിസങ്ഘാപനാ ധമ്മാ ഉപ്പജ്ജന്തി, താവ സുപിനന്തേ അനുഭൂതം വിയ

ദുക്ഖം സരിത്വാ രോദന്തി. ഹസന്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. അയഞ്ച നയോ യേ ലദ്ധസുഖാരമ്മണാ ഹുത്വാ ഗഹിതപടിസന്ധികാ മാതുകുച്ഛിതോപി സുഖേനേവ നിക്ഖമന്തി, തേസം വസേന വുത്തോതി ദട്ഠഞ്ചോ. പായന്തിയാതി അത്തനോ ജനപദദേശരൂപേന പായന്തിയാ. അയമ്പീതി ആജീവോപി മാതു അത്തവിഹിതകാലേ ച ലോകസ്സാദവസേന കിലേസസഹഗതചിത്തേനേവ ഹോതി.

൨൬൩. സമധിഗയ്ഹാതി സമ്മാ അധിഗതഭാവേന ഗഹേത്വാ അഭിഭവിത്വാ വിസേസേത്വാ വിസിട്ഠോ ഹുത്വാ. വീണാസവം സന്ധായാതി ബൃതിരേകവസേന വീണാസവം സന്ധായ. അയഞ്ഘേതമ അത്ഥോ - വീണാസവമ്പി സോതാപന്നകുസലം പഞ്ഞപേതി സേക്ഖഭൂമിയം റിതത്താ. സേസപദേശുപി ഏസേവ നയോ.

തീണി പദാനി നിസ്സായാതി ന കായേന പാപകം കമ്മം കരോതി, ന പാപകം വാചം ഭാസതി, ന പാപകം ആജീവം ആജീവതീതി ഇമാനി തീണി പദാനി നിസ്സായ കുസലസീലമൂലകാ ച അകുസലസീലമൂലകാ ചാതി ദേവ പഠമചതുക്കാ റപിതാ. ഏകം പദം നിസ്സായാതി ന പാപകം സങ്കപ്പം സങ്കപ്പേതിതി ഇമം ഏകപദം നിസ്സായ കുസലസങ്കപ്പമൂലകാ അകുസലസങ്കപ്പമൂലകാ ചാതി ഇമേ ദേവ പച്ഛിമചതുക്കാ റപിതാ.

൨൬൪. വിചികിച്ഛുദ്ധച്ചസഹഗതചിത്തദ്വയമ്പി വട്ടുതി ബലവതാ മോഹേന സമന്നാഗതത്താ. തഥാ ഹി താനി “മോമുഹചിത്താനീ”തി വുച്ചന്തി.

കുഹിന്തി കിംനിമിത്തം. കതരംഠാനം പാപുണിത്വാതി കിം കാരണം ആഗമ്മ. ഏത്ഥേതേതി ഏത്ഥാതി കായവചീമനോസുചരിതഭാവനാസാജീവനിപ്ഫത്തിയം . സാ പന ഹേട്ഠിമകോടിയാ സോതാപത്തിഫലേന ദീപേതഞ്ചാതി ആഹ “സോതാപത്തിഫലേ ഭൂമ്മ”ന്തി. യസ്ഥാ ആജീവട്ഠമകം അവസിട്ഠഞ്ച സീലം പാതിമോക്ഖസംവരസീലസ്സ ച പാരിസുദ്ധിപാതിമോക്ഖാധിഗമേന സോതാപത്തിഫലപ്പത്തിയാ സിലോ ഹോതീതി ആഹ - “പാതിമോക്ഖ...പേ... നിരുജ്ജ്വതീ”തി. “സുഖസീലോ ദുക്ഖസീലോ”തിആദീസു വിധ പകതിഅത്ഥസീലസദു ഗഹേത്വാ വുത്തം “അകുസലസീല”തിആദി.

൨൬൫. കാമാവചരകുസലചിത്തമേവ വുത്തം സമ്പത്തസമാദാനവിരതിപുബ്ബകസ്സ സീലസ്സ അധിപ്പേതത്താ. തേനാഹ - “ഏതേന ഹി കുസലസീലം സമുട്ഠാതീ”തി.

സീലവാതി ഏത്ഥ വാ-സദുോ പാസംസത്ഥോവ വേദിതഞ്ചോതി ആഹ “സീലസമ്പന്നോ ഹോതീ”തി. യോ സീലമത്തേ പതിട്ഠിതോ, ന സമാധിപഞ്ഞാസു, സോ സീലമയധമ്മപൂരിതതായ സീലമയോ. തേനാഹ “അലമേത്താവതാ”തിആദി. യത്ഥാതി യസ്സം ചേതോവിമുത്തിയം പഞ്ഞാവിമുത്തിയഞ്ച. തദുഭയഞ്ച യസ്ഥാ അരഹത്തഫലേ സങ്ഗഹിതം, തസ്ഥാ വുത്തം “അരഹത്തഫലേ ഭൂമ്മ”ന്തി. അസേസം നിരുജ്ജ്വതീ സുഖവിപാകഭാവസ്സ സബ്ബസോ പടിപ്പസ്സമ്ഭനതോ.

൨൬൬. കാമപടിസംയുത്താ സഞ്ഞാ കാമസഞ്ഞാ. സേസേസുപി ഏസേവ നയോ. ഇതരാ ദേതി ബ്യാപാദവിഹിംസാസഞ്ഞാ.

അനാഗാമിഫലപഠമജ്ഞാന്നതി അനാഗാമിഫലസഹഗതം പഠമജ്ഞാനം. ഏതമാതി യഥാവുത്തേ പഠമജ്ഞാനേ. ഏതമ ച ഉജുവിപച്ചനീകേന പടിപക്ഖപ്പഹാനം സാതിസയന്തി പഠമജ്ഞാനഗൃഹണം. തേനാഹ “അപരിസേസാ നിരുജ്ഞന്തി”തി. നേക്ഖമ്മസത്താനം കാമാവചരചിത്തസഹഗതതാ തസ്സ സീലസ്സ സമുട്ഠാനതാ ച സമ്പയുത്തനയേന വേദിതബ്ബാ.

൨൬൭.

കുസലസങ്കപ്പനിരോധദുതിയജ്ഞാനികഅരഹത്തഫലഅകുസലസങ്കപ്പനിരോധ-പഠമജ്ഞാനികഅനാഗാമിഫലഗൃഹണേന സമണോ ദസ്സിതോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

സമണമുണ്ഡികാപുത്തസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. ചുളുസകുലുദായിസുത്തവണ്ണനാ

൨൭൧. പഞ്ഹോതി ഞാതും ഇച്ഛിതോ അത്ഥോ, തദേവ ധമ്മദേസനായ നിമിത്തഭാവതോ കാരണം. ഉപട്ഠാതുതി ഞാണസ്സ ഗോചരഭാവം ഉപഗച്ഛതു. യേന കാരണേനാതി യേന തുയ്ഹം ഉപട്ഠിതേന കാരണേന ധമ്മദേസനാ ഉപട്ഠഹേയ്യ, തം പന പരിബ്ബാജകസ്സ അജ്ഞാസയവസേന തമാ വുത്തം. തേനാഹ “ഏതേന ഹി...പേ... ദീപേതീ”തി. ഏകങ്ഗണാനീതി പിധാനാഭാവേന ഏകങ്ഗണസദിസാനി. തേനാഹ “പാകടാനീ”തി.

ജാനന്തോതി അത്തനോ തമാഭാവം സയം ജാനന്തോ. സക്കച്ചം സുസ്സൂസതീതി “തമാഭൂതംയേവ മം തമാ അവോചാ”തി സാദരം സുസ്സൂസതി. തസ്മാതി ദിബ്ബചക്ഖുലാഭിനോ അനാഗതംസഞ്ചാലഭതോ. ഏവമാഹാതി “യോ ഖോ, ഉദായി, ദിബ്ബേന ചക്ഖുനാ”തി ആരഭിത്വാ “സോ വാ മം അപരന്തം ആരബ്ഭ പഞ്ഹം പുച്ഛേയ്യാ”തി ഏവം അവോച.

ഇതരന്തി അവസിട്ഠം ഇമസ്ഥിം റാനേ വത്തബ്ബം. വുത്തനയമേവാതി “യോ ഹി ലാഭീ”തിആദിനാ വുത്തനയമേവ. അതീതേതി പുബ്ബേനിവാസാനുസ്സതിഞാണസ്സ വിസയഭൂതേ അത്ഥേ. അനാഗതേതി അനാഗതംസഞ്ചാലസ്സ വിസയഭൂതേ അനാഗതേ അത്ഥേ.

പംസുപദേസേ നിബ്ബത്തനതോ പംസുസമോകിണ്ണസരീരതായ പംസുപിസാചകം. ഏകം മൂലം ഗഹേത്വാതി ദീഘസോ ഹേട്ഠിമന്തേന ചതുരങ്ഗുലം, ഉപരിമന്തേന വിദത്ഥികം രുക്ഖഗച്ഛലതാദീസു യസ്സ കസ്സചി ഏകം മൂലം ഗഹേത്വാ അത്തജാതികാനം അദിസ്സമാനകായോ ഹോതി. അയം കിര നേസം ജാതിസിദ്ധാ ധമ്മതാ. തത്രാതി തസ്സ മൂലവസേന അദിസ്സമാനകതായ. നദിസ്സതി ഞാണേന ന പസ്സതി.

൨൭൨. ന ച അത്ഥം ദീപേയ്യാതി അധിപ്പേതമത്ഥം സാ വാചാ സരൂപതോ ന ച ദീപേയ്യ, കേവലം വാചാമത്തമേവാതി അധിപ്പായോ. പടിഹരിതബ്ബട്ഠേന പരസന്താനേ നേതബ്ബട്ഠേന പടിഹാരിയ-സദുദ്വാരേന വിത്താതബ്ബോ ഭാവത്ഥോ, സോവ പാടിഹീരകോ നിരുത്തിനയേന, നത്ഥി ഏതസ്സ പാടിഹീരകന്തി അപ്പാടിഹീരകതം, ത-സദുേന പദം വഡ്ഢേത്വാ തമാ വുത്തം, അനിയ്യാനം.

തേനാഹ “നിരത്ഥകം സമ്പജ്ജതീ”തി. സുഭക്തിസ്ഹദേവലോകേ ഖന്ധാ വിയ ജോതേതീതി ഇമിനാ - “ദിബ്ബോ രൂപി മനോമയോ സബ്ബൺഗപച്ചൺഗീ അഹീനിന്ദിയോ അത്താ”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി.

൨൨൩. സുപസഗ്ഗപദസ്സ അത്ഥോ ഉപസഗ്ഗേന വിനാപി വിഞ്ഠായതീതി ആഹ “വിലേതി ഉബ്ബിലേ”തി. സാ ചസ്സ ഉബ്ബിലതാ ഉപക്കിലേസവിഗമേന സുചിഭാവേന ഉപട്ഠാനന്തി ആഹ “മേഘവിഗമേന ദൂരിഭൂതേ”തി. ഇന്ദനീലമണി വിയ ദിബ്ബതി ജോതേതീതി ദേവോ, ആകാസോ. “അഡ്ഡരത്തസമയേ”തി വത്തഞ്ചേ ഭുമ്മത്ഥേ വിഹിതവചനാനം അച്ചന്തസംയോഗാഭാവാ ഉപയോഗവചനം വേദിതഞ്ചം. പുണ്ണമാസിയൺഹി ഗഗനമജ്ജന്തസ്സ പുരതോ വാ പച്ഛതോ വാ അന്തേ റിതേ അഡ്ഡരത്തേ സമയോ ഭിന്നോ നാമ ഹോതി, മജ്ജേ ഏവ പന റിതോ അഭിന്നോ നാമ. തേനാഹ “അഭിന്നേ അഡ്ഡരത്തസമയേ”തി.

യേ അനുഭോന്തിതി യേ ദേവാ ചന്ദിമസൂരിയാനം ആഭാ അനുഭോന്തി വിനിഭുണ്ണന്തി വളണ്ണന്തി ച തേഹി ദേവേഹി ബഹു ചേവ ബഹുതരാ ച ചന്ദിമസൂരിയാനം ആഭാ അനനുഭോന്തോ. തേനാഹ - “അത്തനോ സരീരോഭാസേനേവ ആലോകം ഫരിത്വാ വിഹരന്തി”തി.

൨൨൪. പുച്ഛാമുള്ഹോ പന ജാതോ “അയം പരമോ വണ്ണോ”തി ഗഹിതപദസ്സ വിധമന്നേന. അചേലകപാളിന്തി “അചേലകോ ഹോതി മുത്താചാരോ”തിആദിനയപ്പവത്തം (ദീം നിം ൧.൩൯൪) അചേലകപടിപത്തിദീപകഗന്ഥം, ഗന്ഥസീസേനേവ തേന പകാസിതവാദാനി വദതി. സുരാമേരയപാനമനുയുത്തപുഗ്ഗലസ്സ സുരാപാനതോ വിരതി തസ്സ കായം ചിത്തഞ്ച താപേന്തി സംവത്തതീതി സുരാപാനവിരതി (തപോ, സോയേവ ഗുണോ. തേനാഹ “സുരാപാനവിരതീതി അത്ഥോ”തി).

൨൨൫. ഏകന്തം അച്ചന്തമേവ സുഖം അസ്സാതി ഏകന്തസുഖം. പഞ്ചസു യമ്മേസൂതി “പാണാതിപാതാ പടിവിരതീ”തിആദിസു പഞ്ചസു സീലാചാരയമ്മേസു. ന ജാനിംസൂതി സമ്മോസേന അനുപട്ഠഹന്തി തദത്ഥം ന ബുജ്ജന്തി. ബുദ്ധുപ്പാദേന കിര വിഹതതേജാനി മഹാനുഭാവാനി മന്തപദാനി വിയ ബാഹിരകാനം യോഗാവചരഗന്ഥേന സദ്ധിം യോഗാവചരപടിപദാ നസ്സതി. ഉഗ്ഗൺഹിംസൂതി “പഞ്ച പുബ്ബഭാഗധമ്മേ”തിആദിവചനമത്തം ഉഗ്ഗൺഹിംസു. തതീയജ്ജ്യാനതോതി കാരണോപചാരേന ഫലം വദതി, ഫലഭൂതതോ തതീയജ്ജ്യാനതോ.

൨൨൬. ഏകന്തസുഖസ്സ ലോകസ്സ പടിവാഭേന പത്തിയാ തത്ഥ നിബ്ബത്തി പടിവാഭസച്ഛികിരിയാ. ഏകന്തസുഖേ ലോകേ അനഭിനിബ്ബത്തിത്വാ ഏവ ഇദ്ധിയാ തത്ഥ ഗന്ത്വാ തസ്സ സത്തലോകസ്സ ഭാജനലോകസ്സ ച പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനം പച്ചക്ഖസച്ഛികിരിയാ. തേനാഹ “തത്ഥാ”തിആദി.

൨൨൭. ഉദഞ്ചനികോതി ഉദഞ്ചനോ. വിഞ്ഠയുപബ്ബതപസ്സേ ഗാമാനം അനിവിട്ഠത്താ തിംസയോജനമത്തം റാനം അടവി നാമ, തത്ഥ സേനാസനം, തസ്ഥിം അടവിസേനാസനേ പധാനകമ്മികാനം ഭിക്ഖുനം ബഹുനം തത്ഥ നിവാസേന ഏകം പധാനഘരം അഹോസി.

ചുളുസകുലുദായിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. വേഖനസസുത്തവണ്ണനാ

൨൮൦. സഹ വത്സുകാമേന കിലേസകാമോ ഗരു ഗരുകാതഞ്ചോ ഏതസ്സാതി കാമഗരു. തേസേവ കാമേസു നിന്നപോണപബ്ഭാരജ്ജ്യാസയോതി കാമാധിമുത്തോ. പബ്ബജാപഠമജ്ജ്യാനാദികം നേക്ഖമ്മം ഗരു ഗരുകാതഞ്ചം ഏതസ്സാതി നേക്ഖമ്മഗരു. തത്ഥ നിന്നപോണപബ്ഭാരജ്ജ്യാസയോ നേക്ഖമ്മാധിമുത്തോ സ്വായമത്ഥോ യഥാ ഏകച്ചേ ഗഹട്ഠേ ലബ്ഭതി, ഏവം ഏകച്ചേ അനഗാരേപീതി ആഹ “പബ്ബജിതോപീ”തിആദി. അയം പന വേഖനസോ പരിബ്ബാജകോ. സോ ഹി വേഖനസതാപസപബ്ബജം ഉപഗത്ഥാ വേഖനസേന ഇമിനാ ദിട്ഠിമാദായ സമാദിയിത്ഥാ റിതത്താ “വേഖനസോ”തി വുച്ചതി. യഥാ ലോകോ സയം ഏകാദസഹി അഗ്ഗീഹി ആദിത്തോപി സമാനോ പച്ചക്ഖതോ അനുഭവിയമാനം സാലാകികം അഗ്ഗീസന്താപം വിയ അനാദികാലാനുഗതസമ്മാകവചരസന്താപം ആദിത്തതായ ന സല്ലക്ഖേതി, സമ്മാസമ്ബുദ്ധേന പന മഹാകരുണാസമുസ്സാഹിതമാനസേന “സബ്ബം, ഭിക്ഖവേ, ആദിത്ത”ന്തി ആദിത്തപരിയായേ (സം നീ ൪.൨൮; മഹാവ ൫൪) ദേസിയമാനേ സല്ലക്ഖേതി, ഏവം അയമ്പി അനാദികാലപരിഭാവിതം അത്തഅജ്ജ്യാസയേ അവട്ഠിതം കാമാധിമുത്തം സരസേന അനുപധാരേത്തോ സത്ഥാരാ - “പബ്ബ ഖോ ഇമേ, കച്ചാന, കാമഗുണാ”തിആദിനാ കാമഗുണേസു കാമസുഖേ ഭാസിയമാനേ “കാമാധിമുത്തം വത പബ്ബജിതസ്സ ചിത്ത”ന്തി ഉപധാരേസ്സതീതി ആഹ - “ഇമായ കമായ കമിയമാനായ അത്തനോ കാമാധിമുത്തം സല്ലക്ഖേസ്സതീ”തി. കാമഗുസുഖന്തി കാമേതബ്ബവത്സുഹി അഗ്ഗഭൂതം സുഖം. സബ്ബേ ഹി തേഭൂമകധമ്മാ കാമനീയട്ഠേന കാമാ, തേ പടിച്ച ഉപ്പജ്ജനസുഖതോ നിബ്ബാനസുഖമേവ അഗ്ഗഭൂതം സുഖം. യഥാഹ - “യാവതാ, ഭിക്ഖവേ, ധമ്മാ സഞ്ചതാ വാ അസഞ്ചതാ വാ, വിരാഗോ തേസം അഗ്ഗമക്ഖായതീ”തി (ഇതിവു ൯൦; അ നീ ൪.൩൪) - “നിബ്ബാനം പരമം സുഖ”ന്തി (മ നീ ൨.൨൧൫, ൨൧൭; ധ പ ൨൦൩) ച. തേന വുത്തം “നിബ്ബാനം അധിപ്പേത”ന്തി.

൨൮൧. പുബ്ബേനിവാസത്താണലാഭിനോ പുബ്ബന്തം ആരബ്ഭ വുച്ചമാനകമാ അനുച്ഛവികാ തദത്ഥസ്സ പച്ചക്ഖഭാവതോ, തദഭാവതോ വേഖനസസ്സ അനനുച്ഛവികാതി ആഹ “യസ്ഥ...പേ...നത്ഥീ”തി. അനാഗതകമായ...പേ... നത്ഥീതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ആരക്ഖത്ഥായാതി ദേവതാഹി മന്തപദേഹി സഹ റിതാ തത്ഥ ആരക്ഖത്ഥായ. അവിജ്ജായാതി ഇദം ലക്ഖണവചനം, തമുലകത്താ വാ സബ്ബകിലേസധമ്മാനം അവിജ്ജാവ ഗഹിതാ. ജാനനം പഹീനകിലേസപച്ചവേക്ഖണത്താണേന. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

വേഖനസസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച പരിബ്ബാജകവഗ്ഗവണ്ണനാ.

ര. രാജവല്ലോ

൧. ഘടികാരസുതവണ്ണനാ

൨൮൨. ചരിയന്തി ബോധിചരിയം, ബോധിസമ്ഭാരസമ്ഭരണവസേന പവത്തിതം ബോധിസത്തപടിപത്തിന്തി അത്ഥോ. സുകാരണന്തി ബോധിപരിപാചനസ്സ ഏകന്തികം സുന്ദരം കാരണം, കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ പയിരുപാസനാദിം സന്ധായ വദതി. തത്ത്ഹി തേന സദ്ധിം മയാ ഇധ കതന്തി വത്തബ്ബതം ലഭതി. മന്ദഹസിതന്തി ഈസകം ഹസിതം. കൂഹംകൂഹന്തി ഹാസ-സദസ്സ അനുകരണമേതം. ഹട്ഠപഹട്ഠാകാരമത്തന്തി ഹട്ഠപഹട്ഠമത്തം. യഥാ ഗഹിതസങ്കേതാ “പഹട്ഠോ ഭഗവാ”തി സഞ്ജാനന്തി, ഏവം ആകാരദസ്സനമത്തം.

ഇദാനി ഇമിനാ പസങ്ഗേന താസം സമുട്ഠാനം വിഭാഗതോ ദസ്സേതും “ഹസിതഞ്ച നാമേത”ന്തിആദി ആരദ്ധം. തത്ഥ അജ്ജയുപേക്ഖനവസേനപി ഹാസോ ന സമ്ഭവതി, പഗേവ ദോമനസ്സവസേനാതി ആഹ “തേരസഹി സോമനസ്സസഹഗതചിത്തേഹീ”തി. നനു ച കേചി കോധവസേനപി ഹസന്തിതി? ന, തേസസ്സി യം തം കോധവത്ഥു, തസ്സ മയം ദാനി യഥാകാമകാരിതം ആപജ്ജിസ്സാമാതി ദുവിത്തേയന്തരേന സോമനസ്സചിത്തേനേവ ഹാസസ്സ ഉപ്പജ്ജനതോ. തേസ്മുതി പഞ്ചസു സോമനസ്സസഹഗതചിത്തേസു. ബലവാരമ്മണേതി ഉളാരആരമ്മണേ യമകമഹാപാടിഹാരിയസദിസേ. ദുബ്ബലാരമ്മണേതി അനുളാരേ ആരമ്മണേ. ഇമസ്ഥിം പന ഠാനേ...പേ... ഉപ്പാദേസീതി ഇദം പോരാണട്ഠകമായം തഥാ ആഗതത്താ വുത്തം. ന അഹേതുക്കസോമനസ്സസഹഗതചിത്തേന ഭഗവതോ സിതം ഹോതീതി ദസ്സനത്ഥം.

അഭിധമ്മടികായം (ധം സം മുലടീം ൫൬൮) പന “അതീതംസാദീസു അപ്പടിഹതം ഞാണം വത്ഥാ ‘ഇമേഹി തീഹി ധമ്മേഹി സമന്നാഗതസ്സ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സബ്ബം കായകമ്മം ഞാണപുബ്ബങ്ഗമം ഞാണാനുപരിവത്ത’ന്തിആദിവചനതോ (മഹാനിം ന്നൻ, ൧൫൬; ചുളനിം മാഘരാജമാണവപുച്ഛാനിദ്ദേസ ൮൫; പടിം മം ൩.൫; നേത്തിം ൧൫; ദീം നിം അട്ഠം ൩.൩൦൫; വിഭം മുലടീം സുത്തന്തഭാജനീയവണ്ണനാ; ദീം നിം ടീം ൩.൧൪൧, ൩൦൫) ‘ഭഗവതോ ഇദം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീ’തി വുത്തവചനം വിചാരേതബ്ബ’ന്തി വുത്തം. തത്ഥ ഇമിനാ ഹസിതുപ്പാദചിത്തേന പവത്തിയമാനസി ഭഗവതോ സിതകരണം പുബ്ബേനിവാസ-അന്നാഗതംസ-സബ്ബത്തുതത്താണാനം അനുവത്തകത്താ ഞാണാനുപരിവത്തിയേവാതി, ഏവം പന ഞാണാനുപരിവത്തിഭാവേ സതി ന കോചി പാളിഅട്ഠകമാനം വിരോധോ. തഥാ ഹി അഭിധമ്മട്ഠകമായം (ധം സം അട്ഠം ൫൬൮) “തേസം ഞാണാനം ചിണ്ണപരിയന്തേ ഇദം ചിത്തം ഉപ്പജ്ജതീ”തി വുത്തം. അവസ്സഞ്ച ഏതം ഏവം ഇച്ഛിതബ്ബം, അത്തഥാ ആവജ്ജനസ്സപി ഭഗവതോ പവത്തി തമാരൂപേ കാലേ ന സംയുജ്ജേയു, തസ്സപി ഹി വിത്തത്തിസമുട്ഠാപകഭാവസ്സ ഇച്ഛിതത്താ, തഥാ ഹി വുത്തം - “ഏവഞ്ച കത്ഥാ മനോദ്ധാരാവജ്ജനസ്സപി വിത്തത്തിസമുട്ഠാപകത്തം ഉപപന്നം ഹോതീ”തി, ന ച വിത്തത്തിസമുട്ഠാപകത്തേ തംസമുട്ഠിതായ വിത്തത്തിയാ കായകമ്മാദിഭാവം ആപജ്ജനഭാവോ വിബന്ധതീതി തമേവ സന്ധായ വദതി. തേനാഹ “ഏവം അപ്പമത്തകമ്പീ”തി. സതേരിതാ വിജ്ജുലതാ നാമ സതേരതാവിജ്ജുലതാ. സാ

ഹി ഇതരവിജ്ജുലതാ വിയ ഖണ്ഠിതികാ സീഘനിരോധാ ച ന ഹോതി,
അപി ച ഖോ ദന്ധനിരോധാ, തഞ്ച സബ്ബകാലം ചതുദീപികമഹാമേഘതോവ
നിച്ചരതി തേനാഹ “ചാതുദീപികമഹാമേഘമുഖതോ”തി. അയം കിര താസം
രസ്മിവട്ടീനം ധമ്മതാ, യദിദം തിക്ഖത്തും സിരവരം പദക്ഖിണം കത്വാ
ദാഠ്ഠേസുയേവ അന്തരധാനം.

൨൮൩. യദിപി ചത്താരി അസഞ്ച്യേയ്യാനി കപ്പാനം സതസഹസ്സഞ്ച
പത്താപാരമിതാ പരിഭാവിതാ, തമാപി ഇദാനി തം ബുദ്ധന്തരം തസ്സാ
പടിപാദേതബ്ബത്താ വുത്തം “അപരിപക്കഞ്ഞാണത്താ”തി. കാമഞ്ചസ്സ ഞാണായ
ഇദാനിപി പടിപാദേതബ്ബതാ അത്ഥി, ഏവം സന്തേപി നനു സമ്മാസമ്ബുദ്ധേസു
പസാദേന സമ്ഭാവനായ ഭവിതബ്ബം തമാ ചിരകാലം പരിഭാവിതത്താ, കഥം
തത്ഥ ഹീളനാതി ആഹ “ബ്രാഹ്മണകുലേ”തിആദി. ചിരകാലപരിചിതാപി ഹി
ഗുണഭാവനാ അപ്പകേനപി അകല്യാണമിത്തസംസഗ്ഗേന വിപരിവത്തതി
അത്തമത്തം ഗച്ഛതി. തേന മഹാസത്തോപി ജാതിസിദ്ധായം ലഭിയം തത്വാ
ജാതിസിദ്ധേന മാനേന ഏവമാഹ - “കിം പന തേന മുണ്ഡകേന സമണകേന
ദിട്ഠേനോ”തി. തമാ ഹി വുത്തം അട്ഠകമായം -

“തസ്മാ അകല്യാണജനം, ആസീവിസമിവോരഗം,
ആരകാ പരിവജ്ജേയ്യ, ഭൂതികാമോ വിചക്ഖണോ”തി. (ദീ. നി. അട്ഠ
൧.൧൦൦-൧൦൨);

നഹാനചുണ്ണേന സുത്തേന കതാ സോത്തി, കുരുവിന്ദഗുളികാ, സാ ഏവ
സിനായന്തി കായം വിസോധേന്തി ഏതായാതി സിനാനം. തേനാഹ - “സോത്തി
സിനാനന്തി സിനാനത്ഥായ കതസോത്തി”ന്തി.

൨൮൪. അരിയപരിഹാരേനാതി അരിയാനം പരിഹാരേന, അനാഗാമീനം
നഹാനകാലേ അത്തനോ കായസ്സ പരിഹാരനിയാമേനാതി അത്ഥോ. അത്തനോ
ഞാണസമ്പത്തിയാ വിഭവസമ്പത്തിയാ പസന്നകാരം കാതും സക്ഖിസ്സതി.
ഏതദത്ഥന്തി “അഹിതനിവാരണം, ഹിതേ നിയോജനം ബൃസന്തേ പരിവജ്ജന”ന്തി
യദിദം, ഏതദത്ഥം മിത്താ നാമ ഹോന്തി. കേചി “യാവേത്ഥ അഹുപീ”തി
പഠന്തി, തേസം യാവ ഏത്ഥ കേസഗ്ഗഗഹണം താവ അയം നിബന്ധോ
അഹുപീതി അത്ഥോ.

൨൮൫. സതിപടിലാഭത്ഥായാതി ബോധിയാ മഹാഭിന്നീഹാരം കത്വാ
ബോധിസമ്ഭാരപടിപദായ പൂരണഭാവേ സതിയാ പടിലാഭത്ഥായ. ഇദാനി തസ്സ
സതുപ്പാദനീയകമായ പവത്തിതാകാരം സഞ്ചേപേനേവ ദസ്സേതും “തസ്സ
ഹീ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ ന ലാമകട്ഠാനം ഓതിണ്ണസത്തോതി ഇമിനാ
മഹാസത്തസ്സ പണീതാധിമുത്തതം ദസ്സേത്വാ ഏവം പണീതാധിമുത്തതികസ്സ
പമാദകിരിയാ ന യുത്താതി ദസ്സേന്തോ “താദിസസ്സ നാമ പമാദവിഹാരോ ന
യുത്തോ”തി ആഹ. തദാ ബോധിസത്തസ്സ നേക്ഖമ്മജ്ജയാസയോ തേലപ്പദിപോ
വിയ വിസേസതോ നിബ്ബത്തി, തം ദിസ്വാ ഭഗവാ തദനുരൂപം ധമ്മകഥം
കരോന്തോ “താദിസസ്സ...പേ... കഥേസീ”തി. പരസമുദുവാസീ മേരാ അത്തമാ
വദന്തി. അട്ഠകമായം പന നായം ബുദ്ധാനം ഭാരോ, യദിദം പൂരിതപാരമീനം
ബോധിസത്താനം തമാ ധമ്മദേസനാ തേസം മഹാഭിന്നീഹാരസമനന്തരവി
ബോധിസമ്ഭാരസ്സ സയമ്ഭുത്താണേനേവ പടിവിദിതത്താ. തസ്മാ
ബോധിസത്തഭാവപവേദനമേവ തസ്സ ഭഗവാ അകാസീതി ദസ്സേതും

“സതിപടിലാഭമായാ”തിആദി വൃത്തം. സതിപടിലാഭമായാതി സമ്മാപടിപത്തിയാ ഉജ്ജലനേ പാകടകരസതിപടിലാഭായ.

൨൮൬. ഞാണെഹി കിലേസധമ്മവിദാലനപദാലനേഹി സിങ്ഗം വിയാതി സിങ്ഗം. തെഹി പടിപത്തിയാ ഉപത്ഥമ്ഭിതം ഉസ്സിതം നാമ ഹോതി, തദഭാവേ പതിതം നാമ. കേചി പന വീരിയം സിങ്ഗത്തി വദന്തി. തസ്മിം സമ്മപ്പയാനവസേന പവത്തേ ബാഹിരപഞ്ചജം ഉപഗതാപി മഹാസത്താ വിസുദ്ധാസയാ അപ്പിച്ചുതാദിഗുണസമങ്ഗിനോ യമാരഹം ഗന്ധധൂരം വാസധൂരഞ്ച പരിബ്രൂഹയന്താ വിഹരന്തി, പഗേവ ബുദ്ധസാസനേ അപ്പിച്ചുതാദീഹിതി ആഹ “ചതുപാരിസുദ്ധിസീലേ പനാ”തിആദി. വിപസ്സനം ബ്രൂഹേന്താ സിഖാപ്പത്തവിപസ്സനാ ഹോന്തിതി വൃത്തം - “യാവ അനുലോമത്താണം ആഹച്ച തിട്ഠന്തി”തി, അനുലോമത്താണതോ ഓരമേവ വിപസ്സനം റപേന്തിതി അത്ഥോ. മഗ്ഗഫലത്ഥം വായാമം ന കരോന്തി പത്താപാരമിതായ സബ്ബത്തുതത്താണഗബ്ഭസ്സ അപരിപുണ്ണത്താ അപരിപക്കത്താ ച.

൨൮൭. മേരേഹീതി വുദ്ധതരേഹി. നിവാസേ സതീതി യസ്മിം റാനേ പഞ്ചജിതോ, തത്ഥേവ നിവാസേ. വപ്പകാലതോതി സസ്സാനം വപ്പകാലതോ. പുഞ്ചേ വിയ തതോ പരം തിവിന്നേന സൂരിയസന്താപേന പയോജനം നത്ഥീതി വൃത്തം - “വപ്പകാലേ വിതാനം വിയ ഉപരി വത്ഥകിലഞ്ജം ബന്ധിത്വാ”തി. പുടകേതി കലാപേ.

൨൮൮. പച്ചയസാമഗ്ഗിഹേതുകത്താ ധമ്മപ്പത്തിയാ പദേസതോ പരിത്താവത്ഥുകാപി അരിയാ ഉപട്ഠിതേ ചിത്തവിഘാതപച്ചയേ യദേതം നാതിസാവജ്ജം, തദേവം ഗണ്ഹന്തിതി അയമേത്ഥ ധമ്മതാതി ആഹ - “അലാഭം ആരബ്ഭ ചിത്തത്തെമത്ത”തിആദി. സോതി കികീ കാസിരാജാ. ബ്രാഹ്മണഭത്തോതി ബ്രാഹ്മണേസു ഭത്തോ. ദേവേതി ബ്രാഹ്മണേ സന്ധായാഹ. ഭൂമിദേവാതി തേസം സമത്താ, തദാ ബ്രാഹ്മണഗരുകോ ലോകോ. തദാ ഹി കസ്സപോപി ഭഗവാ ബ്രാഹ്മണകുലേ നിബ്ബത്തി. ധീതു അവണ്ണം വത്ഥാതി, “മഹാരാജ, തവ ധീതാ ബ്രാഹ്മണസമയം പഹായ മുണ്ഡപാസണ്ഡികസമയം ഗണ്ഹീ”തിആദിനാ രാജപുത്തിയാ അഗുണം വത്ഥാ. വരം ഗണ്ഹിംസു ഞാതകാ. രജ്ജം നിയ്യാതേസി “മാ മേ വചനം മുസാ അഹോസി, അട്ഠമേ ദിവസേ നിഗ്ഗണ്ഹിസ്സാമീ”തി.

പാവനഅസ്ഥനയനവസേന സമ്മാ പാവീകത്താ പരിസുദ്ധതണ്ഡുലാനി. പാളിയം തണ്ഡുലപടിഭസ്താനീതി തണ്ഡുലഖണ്ഡാനി. മുഗ്ഗപടിഭസ്തകളായപടിഭസ്തേസുപി ഏസേവ നയോ.

൨൮൯. കോ നു വോതി ഭുമ്മത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ - “കുഹിം നു വോ”തി പാരിപൂരിം യോജീയന്തി ബുഞ്ജനഭോജനാനി ഏത്ഥാതി പരിയോഗോ, തതോ പരിയോഗാ. തേനാഹ “സൂപഭാജനതോ”തി. സത്തം ദത്ഥാതി വൃത്തം സബ്ബം ആചിക്ഖിത്വാ തുമ്ഹാകം അത്ഥായ സന്വാദേത്ഥാ നിക്ഖിത്തോ ഉപട്ഠാകോതി ഭഗവതോ ആരോചേമാതി സത്തം ദത്ഥാ. അതിവിസ്സത്ഥോതി അതിവിയ വിസ്സത്ഥോ. പഞ്ചവണ്ണാതി ഖുട്ടികാദിവസേന പഞ്ചപ്പകാരാ.

൨൯൦. കിന്തി നിസ്സക്കേ പച്ചത്തവചനം, കസ്മാതി അത്ഥോ? ധമ്മികോതി ഇമിനാ ആഗമനസുദ്ധിം ദസ്സേതി . ഭിക്ഖുനം പത്തേ ഭത്തസദിസോതി ഇമിനാ ഉപാസകേന സത്ഥു പരിച്ചത്തഭാവം തത്ഥ സത്ഥുനോ ച അപരിസങ്കതം ദസ്സേതി. സിക്ഖാപദവേലാ നാമ നത്ഥീതി ധമ്മസ്സാമിഭാവതോ സിക്ഖാപദമരിയാദാ നാമ നത്ഥി പണ്ണത്തിവജ്ജേ, പകതിവജ്ജേ പന സേതുഘാതോ ഏവ.

൨൯൧. ഛരദന്ദോനേ യദാകാസം, തദേവ തസ്സ ഗേഹസ്സ ഛരദനന്തി ആകാസച്ഛദനം. പകതിയാ ഉതുഘരണമേവാതി ഛാദിതേ യാദിസം ഉതു, ഛരദനേ ഉത്തിണഭാവേപി തമ്ഹി ഗേഹേ താദിസമേവ ഉതുഘരണം അഹോസി. തേസംയേവാതി തേസം ഘടികാരസ്സ മാതാപിതൃനം ഏവ.

൨൯൨. “ചതസ്സോ മുട്ഠിയോ ഏകോ കുഡുവോ, ചത്താരോ കുഡുവാ ഏകോ പത്ഥോ, ചത്താരോ പത്ഥാ ഏകോ ആജ്ഘകോ, ചത്താരോ ആജ്ഘകാ ഏകം ദോണം, ചത്താരി ദോണാനി ഏകാ മാനികാ, ചതസ്സോ മാനികാ ഏകാ ഖാരീ, വിസതി ഖാരികാ ഏകോ വാഹോതി തദേവ ഏകസകട”ന്തി സുത്തനിപാതട്ഠകമാദീസു (സു. നി. അട്ഠ. ൨.൬൬൨) വുത്തം, ഇധ പന “ദേവ സകടാനി ഏകോ വാഹോ”തി വുത്തം. തേലഫാണിതാദിന്തി ആദി-സദ്ദേന സപ്പിആദിം മരിചാദികടുകഭണ്ഡഞ്ച സങ്ഗണ്ഹാതി. നാഹം രത്താ ദിട്ഠപുഞ്ചോ, കുതോ പരിപ്ഫസ്സോതി അധിപ്പായോ. നച്ചിത്ഥാതി നച്ചം ദത്ഥാ.

ഘടികാരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. രട്ഠപാലസുത്തവണ്ണനാ

൨൯൩. മൂലമേവ മുല്ലം, മുല്ലാ വിപുലാ മഹന്താ കോട്ഠാ ജാതാ ഇമസ്സാതി മുല്ലകോട്ഠികന്തി ഓദനപൂപപഹൂതവസേന ലദ്ധനാമോ നിഗമോ. അട്ഠകമായം പന മുല്ലകോട്ഠന്തി അത്ഥോ വുത്തോ. തേന പാളിയം ഇക-സദ്ദേന പദവഡ്ഡനം കതന്തി ദസ്സേതി.

൨൯൪. രട്ഠപാലോതി ഇദം തസ്സ കുലപുത്തസ്സ നാമം. പവേണിവസേന ആഗതകുലവംസാനുഗതന്തി സമുദാഗമതോ പട്ഠായ ദസ്സേതും “കസ്മാ രട്ഠപാലോ”തിആദി വുത്തം. സന്ധാരേതുന്തി വിനാസനതോ പുഞ്ചേ യാദിസം, തഥേവ സമ്മദേവ ധാരേതും സമത്ഥോ. സദ്ധാതി കമ്മഫലസദ്ധായ സമ്പന്നാ. സാമണേരം ദിസ്വാതി സിക്ഖാകാമതായ ഏതദഗ്ഗേ റപിയമാനം ദിസ്വാ.

സഹ രത്താതി സരാജികം, രത്താ സദ്ധിം രാജപരിസം. ചാതുവണ്ണന്തി ബ്രാഹ്മണാദിചതുവണ്ണസമുദായം. പോസേതുന്തി വദ്ധേതും ദാനാദീഹി സങ്ഗഹവത്ഥൂഹി സങ്ഗണ്ഹിതും. യം കുലം. പഹോസ്സതീതി സക്ഖിസ്സതി.

തേന തേന മേ ഉപപരിക്ഖതോതി “കാമാ നാമേതേ അനിച്ഛാ ദുക്ഖാ വിപരിണാമധമ്മാ, അട്ഠികകലൂപമാ”തി (മ. നി. ൧.൨൩൪; പാചി. ൪൧൭; മഹാനി. ൩, ൬) ച ആദിനാ യേന യേന ആകാരേന കാമേസു ആദിനവം ഓകാരം സംകിലേസം, തബ്ബിപരിയായതോ നേക്ഖമ്മേ ആനിസംസം ഗുണം പകാസേന്തം ഭഗവതാ ധമ്മം ദേസിതം ആജാനാമി, തേന തേന പകാരേന ഉപപരിക്ഖതോ വീമംസന്തസ്സ മയ്ഹം ഏവം ഹോതി ഏവം ഉപട്ഠാതി.

സിക്ഖത്തയബ്രഹ്മചരിയന്തി അധിസീലാദിസിക്ഖത്തയസങ്ഗഹം സേട്ഠചരിയം. അവണ്യാദിഭാവാപാദനേന അവണ്ഡം ലക്ഖണവചനത്ത്ഭേതം. കഞ്ചിപി സിക്ഖേകദേശം അസേസേത്യാ ഏകന്തേനേവ പരിപൂരേതബ്ബതായ ഏകന്തപരിപുണ്ണം. ചിത്തുപ്പാദമത്തമ്പി സംകിലേസമലം അനുപ്പാദേത്യാ അച്ചന്തമേവ വിസുദ്ധം കത്യാ പരിഹരിതബ്ബതായ ഏകന്തപരിസുദ്ധം. തതോ ഏവ സങ്ഖം വിയ ലിഖിതന്തി സങ്ഖലിഖിതം. തേനാഹ “ലിഖിതസങ്ഖസദിസ”ന്തി. ദാറികാപി മസ്സുഗ്ഗഹണേനേവ ഗഹേത്യാ “മസ്സു”ത്ഥേവ വുത്തം, ഉത്തരാധരമസ്സുന്തി അത്ഥോ. കസായേന രത്താനി കാസായാനി. അനനുത്താതം പുത്തം ന പബ്ബാജേതി “മാതാപിതൂനം ലോകിയമഹാജനസ്സ ചിത്തഞ്ചത്തമത്തം മാ ഹോതു”തി. തഥാ ഹി സുദ്ധോദനമഹാരാജസ്സ തഥാ വരോ ദിന്നോ.

൨൯൫. പിയായിതബ്ബതോ പിയാതി ആഹ “പീതിജനകോ”തി. മനസ്സ അപ്പായനതോ മനാപോതി ആഹ “മനവഡ്ഡനകോ”തി. സുഖേധിതോ തരുണദാരകകാലേ. തതോ പരബ്ബ സപ്പിഖീരാദിസാദുരസമനുത്തഭോജനാദിആഹാരസമ്പത്തിയാ സുഖപരിഭടോ. അഥ വാ ദജ്ജഹഭത്തികയാതിജനാദിപരിജനസമ്പത്തിയാ ചേവ പരിച്ഛേദസമ്പത്തിയാ ച ഉളാരപണീതസുഖപച്ചയൂപഹാരേഹി ച സുഖേധിതോ, അകിച്ഛേനേവ ദുക്ഖപ്പച്ചയവിനോദനേന സുഖപരിഭടോ. അജ്ജന്തത്തികങ്ഗസമ്പത്തിയാ വാ സുഖേധിതോ, ബാഹിരങ്ഗസമ്പത്തിയാ സുഖപരിഭടോ. കസ്സചിതി ഉപയോഗത്ഥേ സാമിവചനം, കിഞ്ചിതി വുത്തം ഹോതി, അയമേവ വാ പാരോ. തഥാ ഹി “അപ്പമത്തകമ്പി കലഭാഗം ദുക്ഖസ്സ ന ജാനാസീ”തി അത്ഥോ വുത്തോ. ഏവം സന്തേതി നനു മയം രട്ഠപാല മരണാദിസു കേനചി ഉപായേന അപ്പതീകാരേന മരണേനപി തയാ അകാമകാപി വിനാ ഭവിസ്സാമ, ഏവം സതി. യേനാതി യേന കാരണേന. കിം പനാതി ഏത്ഥ കിന്തി കാരണത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ദസ്സേന്തോ ആഹ “കേന പന കാരണേനാ”തി.

൨൯൬. പരിചാരേഹീതി പരിതോ തത്ഥ തത്ഥ യമാസകം വിസയേസു ചാരേഹി. തേനാഹ “ഇതോ ചിതോ ച ഉപനേഹീ”തി. പരിചാരേഹീതി വാ സുഖൂപകരണേഹി അത്താനം പരിചാരേഹി, അത്തനോ പരിചരണം കാരേഹി. തഥാഭൂതോ ച യസ്മാ ലളന്തോ കീളന്തോ നാമ ഹോതി, തസ്മാ “ലളാ”തിആദി വുത്തം. നിച്ചദാനം ദാനം നാമ, ഉപോസഥദിവസാദിസു ദാതബ്ബം അതിരേകദാനം പദാനം നാമ. പവേണീരക്ഖണവസേന വാ ദീയമാനം ദാനം നാമ, അത്തനാവ പട്ഠപേത്യാ ദീയമാനം പദാനം നാമ. പച്ചുരജനസാധാരണം വാ നാതിഉളാരം ദാനം നാമ, അനഞ്ചസാധാരണം അതിഉളാരം പദാനം നാമ. ഉദസ്സേതബ്ബാതി ഉദ്ധം ദസ്സേതബ്ബാ. കുതോ ഉദ്ധം തേ ദസ്സേതബ്ബാ? പബ്ബജിതതോ ഉദ്ധം അത്താനം മാതാപിതരോ ദസ്സേതബ്ബാ, തേനാഹ “യഥാ”തിആദി.

൨൯൯. ബലം ഗഹേത്യാതി ഏത്ഥ ബലഗ്ഗഹണം നാമ കായബലസ്സ ഉപ്പാദനമേവാതി ആഹ “കായബലം ജനേത്യാ”തി. ഏവം വിഹരന്തോതി യഥാ പാളിയം വുത്തം ഏവം ഏകോ വൂപകട്ഠോ അപ്പമത്തോ വിഹരന്തോ. തസ്മാതി യസ്മാ നേയ്യോ, ന ഉഗ്ഘടിതത്തു, ന ച വിപഞ്ചിതത്തു, തസ്മാ. ചിരേന പബ്ബജിതോ ദ്വാദസമേ വസ്സേ അരഹത്തം പാപുണി. യം പന വുത്തം പാളിയം “ന ചിരസ്സേവാ”തി, തം സട്ഠി വസ്സാനി തതോ അധികമ്പി വിപസ്സനാപരിവാസം വസന്തേ ഉപാദായ വുത്തം.

സത്താദാരകോട്കസ്സാതി സത്തഗബ്ഭന്തരദാരകോട്കസീസേന ഗബ്ഭന്തരാനി വദതി. പഹരാപേതീതി വയോവുഡ്ഢാനുരൂപം കപ്പാപനാദിനാ അലങ്കാരാപേതി. അന്തോജാതതായ ഞാതിസദിസീ ദാസീ ഞാതിദാസീ. പുതിഭാവേനേവ ലക്ഖിതബ്ബോ ദോസോ വാ അഭിദോസോ, സോവ ആഭിദോസികോ, അഭിദോസം വാ പച്ചുസകാലം ഗതോ പത്തോ അതിക്കന്തോതി ആഭിദോസികോ. തേനാഹ “ഏകരത്താതിക്കന്തസ്സാ”തിആദി . അപരിഭോഗാരഹോ പുതിഭൂതഭാവേന. അരിയവോഹാരേനാതി അരിയസമുദാചാരേന. അരിയാ ഹി മാതുഗാമം ഭഗിനിവാദേന സമുദാചരന്തി. നിസ്സുട്ഠപരിഗൃഹന്തി പരിച്ചത്താലയം. വത്തും വട്ടതീതി നിരപേക്ഖഭാവതോ വുത്തം, ഇധ പന വിസേസതോ അപരിഭോഗാരഹത്താവ വത്സുനോ. നിമീയതി സത്തായതീതി നിമിത്തം, തമാസല്ലക്ഖിതോ ആകാരോതി ആഹ “ആകാരം അഗ്ഗഹേസീ”തി.

൩൦൦. ഘരം പവിസിത്വാതി ഗേഹസാമിനിയാ നിസീദിതബ്ബുട്ഠാനഭൂതം അന്തോഗേഹം പവിസിത്വാ. ആലപനേതി ദാസിജനസ്സ ആലപനേ. ബഹി നിക്ഖമന്താതി യമാവുത്തഅന്തോഗേഹതോ ബഹി നിക്ഖമന്തിയോ. ഘരേസു സാലാ ഹോന്തീതി ഘരേസു ഏകമന്തേ ഭോജനസാലാ ഹോന്തി പാകാരപരിക്ഖിത്താ സുസംവിഹിതദാരബന്ധാ സുസമ്മുട്ഠവാലികങ്ഗണാ.

അനോകപ്പനം അസദുഹനം. അമരിസനം അസഹനം. അനാഗതവചനം അനാഗതസദുപ്ಪയോഗോ, അത്ഥോ പന വത്തമാനകാലികോവ. തേനാഹ “പച്ചക്ഖമ്പീ”തി. അരിയിദ്ധിയന്തി “പടികൂലേ അപടികൂലസഞ്ചീ വിഹരതീ”തി (അ° നി° ൫.൧൪൪) ഏവം വുത്തഅരിയിദ്ധിയം.

പുതികുമ്മാസോ ഛരസ്സനീയധമ്മോ തസ്സ ഗേഹതോ ലദ്ധോപി ന ദാതബ്ബയുത്തകോ ദാസിജനേന ദിന്നോതി ആഹ “ദേയ്യധമ്മവസേന നേവ ദാനം അലത്ഥമ്ഹാ”തി. “ഇമേഹി മുണ്ഡകേഹീ”തിആദിനാ നിത്സുനനവചനേന പച്ചക്ഖാപനം അത്ഥമതോ ലദ്ധമേവ, തസ്സ പന ഉജ്ജുകമാസുസമാചാരവസേന അലദ്ധത്താ വുത്തം “ന പച്ചക്ഖാപന”ന്തി. തേനാഹ - “പടിസമ്മാരവസേന പച്ചക്ഖാപനമ്പി ന അലത്ഥമ്ഹാ”തി. “നേവ ദാന”ന്തിആദി പച്ചാസീസായ അക്ഖന്തിയാ ച വുത്തം വിയ പച്ചുരജനോ മഞ്ഞേയ്യാതി തന്നിവത്തനത്ഥം അധിപ്പായമസ്സ വിവരിതും “കസ്മാ പനാ”തിആദി വുത്തം. സുത്തീകാപടിച്ഛന്നന്തി സിപ്പികാഛദാഹി ഛരണം.

ഉക്കുട്ഠഏകാസനികതായാതി ഇദം ഭൂതകഥനമത്തം മേരസ്സ തമാഭാവദീപനതോ. മുദുകസ്സപി ഹി ഏകാസനികസ്സ യായ നിസജ്ജായ കിഞ്ചിമത്തം ഭോജനം ഭൂത്തം, വത്തസീസേനപി തതോ വുട്ഠിതസ്സ പുന ഭൂഞ്ജിതും ന വട്ടതി. തേനാഹ തിപിടകച്ചുളാഭയത്ഥേരോ “ആസനം വാ രക്ഖേയ്യ ഭോജനം വാ”തി. ഉക്കുട്ഠസപദാനചാരികോതി പുരതോ പച്ഛതോ ച ആഹടഭിക്ഖമ്പി അഗ്ഗഹേത്വാ ബഹിദ്വാരേ റത്വാ പത്തവിസ്സജ്ജനമേവ കരോതി. ഏതേനേവ മേരസ്സ ഉക്കുട്ഠപിണ്ഡപാതികഭാവോ ദീപിതോ. തേനാഹ - “സ്വാതനായ ഭിക്ഖം നാമ നാധിവാസേതീ”തി. അഥ കസ്മാ അധിവാസേതീതി ആഹ “മാതു അനുഗൃഹേനാ”തിആദി . പണ്ഡിതാ ഹി മാതാപിതൃനം ആചരിയുപജ്ജ്യായാനം വാ കാതബ്ബം അനുഗൃഹം അജ്ജ്യപേക്ഖിത്വാ ധുതങ്ഗസുദ്ധികാ ന ഭവന്തി.

൩൦൧. പയുത്തന്തി വദ്ധിവസേന പയോജിതം, തദ്ധിതലോപം കത്വാ വുത്തന്തി വേദിതബ്ദം യഥാ അത്തത്മാപി “പിതാമഹം ധനം ലഭാ, സുഖം ജീവതി സഞ്ചയോ”തി . ജേട്കിത്ഥിയോതി പധാനിത്ഥിയോ. ഇതോതി ഇമസ്ഥിം കുലേ അനുഭവിതബ്ദവിഭവസമ്പത്തിതോ. അത്തതോതി ഇമസ്സ ദിന്നത്താ അത്തസ്ഥിം കുലേ അനുഭവിതബ്ദസമ്പത്തിതോ.

൩൦൨. ചിത്തവിചിത്തന്തി കപ്പനായ ചേവ അരഹരുപേന അലങ്കാരാദിനാ ച ചിത്തിതഞ്ചേവ വിചിത്തിതഞ്ച. വണകായന്തി വണഭൂതം കായം. സമന്തതോ ഉസ്സിതന്തി ഹേട്ഠിമകായവസേന ഹേട്ഠാ ഉപരി ച സന്നിസ്സിതം. നിച്ചാതുരന്തി അഭിണ്ഹപ്പടിപിളിതം, സദാ ദുക്ഖിതം വാ. ബഹുസങ്കപ്പന്തി രാഗവത്സുഭാവേന അഭിജ്ഞേഹി ഹാവഭാവവിലാസവസേന, ആമിസവസേന ച സോണസിങ്ഗാലാദീഹി ബഹൂഹി സങ്കപ്പേതബ്ദം. റിതീതി അവട്ഠാനം അവിപരിണാമോ നത്ഥി. തേനാഹ - “ഭിജ്ജനധമ്മതാവ നിയതാ”തി, പരിസ്സവഭാവപത്തി ചേവ വിനാസപത്തി ച ഏകന്തികാതി അത്ഥോ.

ചിത്തകതമ്പീതി ഗന്ധാദീഹി ചിത്തകതമ്പി. രൂപന്തി സരീരം.

അലത്തകകതാതി പിണ്ഡിഅലത്തകേന സുവണ്ണകതാ. തേനാഹ “അലത്തകേന രഞ്ജിതാ”തി. ചുണ്ണകമക്ഖിതന്തി ദോസനീഹരണേഹി താപദഹനാദീഹി കതാഭിസങ്ഖാരമുഖം ഗോരോചനാദീഹി ഓഭാസനകചുണ്ണേഹി മക്ഖിതം, തേനാഹ “സാസപകക്കേനാ”തിആദി.

രസോദകേനാതി സരലനിയ്യാസരസമിസ്സേന ഉദകേന. ആവത്തനപരിവത്തേ കത്വാതി ആവത്തനപരിവത്തനവസേന നതേ കത്വാ. അട്ഠപദകരചനായാതി ഭിത്തികുടലചന്ദാദിവിഭാഗായ അട്ഠപദകരചനായ.

വിരവമാനേതി “അയം പലായതി, ഗണ്ഹ ഗണ്ഹാ”തി വിരവമാനേ. ഹിരത്തസുവണ്ണഓരോധേതി വത്തബ്ദം.

൩൦൩. ഉസ്സിതായ ഉസ്സിതായാതി കുലവിഭവബാഹുസച്ചപത്താസമ്പത്തിയാ ഉഗ്ഗതായ ഉഗ്ഗതായ. അഭിലക്ഖിതോ ഉളാരഭാവേന.

൩൦൪. പരിജുത്താനീതി പരിഹാനാനി. യേ ബ്യാധിനാ അഭിഭൂതാ സത്താ ജിണ്ണകപ്പാ വയോഹാനിസത്താ വിയ ഹോന്തി, തതോ നിവത്തേത്തോ “ജരാജിണ്ണോ”തി ആഹ. വയോവുഡ്ഠോ, ന സീലാദിവുഡ്ഠോ. മഹത്തം ലാതി ഗണ്ഹാതീതി മഹല്ലകോ, ജാതിയാ മഹല്ലകോ, ന വിഭവാദിനാതി ജാതിമഹല്ലകോ . ദത്തിരാജപരിവത്തസങ്ഖാതം അദ്ധാനം കാലം ഗതോ വീതിവത്തോതി അദ്ധഗതോ. തഥാ ച പഠമവയം മജ്ജിമവയഞ്ച അതീതോ ഹോതീതി ആഹ “അദ്ധാനം അതിക്കത്തോ”തി. ജിണ്ണാദിപദേഹി പഠമവയമജ്ജിമവയസ്സ ബോധിതത്താ അനുപ്പത്തതാവിസിട്ഠോ വയ-സദ്ദോ ഓസാനവയവിസയോതി ആഹ “പച്ഛിമവയം അനുപ്പത്തോ”തി.

“അപ്പിച്ഛോ, അപ്പഡംസമകസവാതാതപസരീസപസമ്ഹസ്സോ”തി (അ° നി° ൧൦.൧൧) ഏവമാദീസു വിയ അപ്പ-സദ്ദോ അഭാവത്ഥോതി അധിപ്പായേനാഹ “അപ്പാബാധോതി അരോഗോ, അപ്പാതക്കോതി നിദുക്ഖോ”തി. അപ്പത്ഥോ വാ ഇധ, തത്ഥാപി അപ്പ-സദ്ദോ ദട്ഠബ്ബോ. ഏവണ്ഹി “യോ ഹി, ഗഹപതി, ഇമം

പുതികായം പരിഹരന്തോ മുഹുത്തമ്പി ആരോഗ്യം പടിജാനേയ കിമഞ്ഞത്ര ബാല്യാ"തി (സം നീ ന.മ) സുത്തപദം സമത്ഥിതം ഹോതി. വിപച്ചനം വിപാകോ, സോ ഏവ വേപാകോ. സമോ വേപാകോ ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി സമവേപാകിനീ, തായ. തേനേവ സമവേപാകിനിഭാവേന സബ്ബമ്പി സമ്മദേവ ഗൺഹാതി ധാരേതീതി ഗഹണീ. ഗഹണീസമ്പത്തിയാ ഹി യഥാഭുത്തആഹാരോ സമ്മദേവ ജീരന്തോ സരീരേ തിട്ഠതി, നോ അത്തേമാ ഭുത്തഭുത്തോ ആഹാരോ ജീരതി ഗഹണീയാ തിക്ഖഭാവേന. തമേവ തിട്ഠതീതി ഭുത്താകാരേനേവ തിട്ഠതി ഗഹണീയാ മന്ദഭാവതോ. ഭത്തച്ഛന്ദോ ഉപ്പജ്ജതേവ ഭുത്തആഹാരസ്സ സമ്മാ പരിണാമം ഗതത്താ. തേനേവാതി സമവേപാകിനിഭാവേനേവ. പത്താനം ഭോഗാനം പരിക്ഖിയമാനം ന സഹസാ ഏകജ്ജയംയേവ പരിക്ഖയം ഗച്ഛന്തി, അഥ ഖോ അനുക്കമേന, തഥാ ഞാതയോപീതി ആഹ "അനുപുണ്ണേന"തി. ഛാതകഭയാദിനാതി ആദി-സദേന ബ്യാധിഭയാദിം സൺഗൺഹാതി.

൩൦൫. ഉദ്ദേശസീസേന നിദ്ദേശോ ഗഹിതോതി ആഹ "യമ്മനിദ്ദേസാ ഉദ്ദിട്ഠ"തി. യസ്മാ വാ യേ യമ്മാ ഉദ്ദിസിതബ്ബട്ഠേന "ഉദ്ദേസാ"തി വുച്ചന്തി. തേവ യമ്മാ നിദ്ദിസിതബ്ബട്ഠേന നിദ്ദേസാതി "യമ്മനിദ്ദേസാ ഉദ്ദിട്ഠ"തി അത്ഥോ വുത്തോ. അഥ വാ യേ യമ്മാ അനിച്ഛതാദിവിഭാവനവസേന ഉദ്ധം ഉദ്ധം ദേസേസ്സന്തി, തേ യമ്മാ തമേവ നിസ്സേസതോ ദേസേസ്സന്തിതി ഏവം ഉദ്ദേശനിദ്ദേശപദാനം അനത്ഥന്തരതാ വേദിതബ്ബാ. തത്ഥാതി ജരാമരണസന്തികേ. അദ്ധുവോതി നിദ്ധുവോ ന മിരോ, അനിച്ഛോതി അത്ഥോ. തേനാഹ "ധുവട്ഠാനവിരഹിതോ"തി, അജാതാഭൂതാസൺഖതധുവഭാവകാരണവിവിത്തോതി അത്ഥോ. ഉപനീയതീതി വാ ജരാമരണേന ലോകോ സമ്മാ നീയതി, തസ്മാ അദ്ധുവോതി ഏവമേത്ഥ അത്ഥോ ദട്ഠബ്ബോ. തായിതുന്തി ജാതിആദിബൃസനതോ രക്ഖിതും സമത്ഥേന ഇസ്സരേന അത്തനാ വിരഹിതോതി. "ഇമം ലോകം ഇതോ വട്ടഭുക്ഖതോ മോചേസ്സാമി, ജരാബ്യാധിമരണാനം തം അധിഭവിതും ന ദസ്സാമീ"തി ഏവം അഭിസരതീതി അഭിസ്സരണം, ലോകസ്സ സുഖസ്സ ദാതാ ഹിതസ്സ വിധാതാ കോചി ഇസ്സരോ, തദഭാവതോ ആഹ "അനഭിസ്സരോതി അസരണോ"തി. നിസ്സകോ മമായിതബ്ബവത്ഥുഅഭാവതോ, തേനാഹ "സകഭണ്ഡവിരഹിതോ"തിആദി. തൺഹായ വസേ ജാതോ തൺഹായ വിജിതോതി കത്ഥാ "തൺഹായ ദാസോ"തി വുത്തം.

൩൦൬. ഹത്ഥിവിസയത്താ ഹത്ഥിസന്നിസ്സിതത്താ വാ ഹത്ഥിസിപ്പം "ഹത്ഥീ"തി ഗഹിതന്തി ആഹ - "ഹത്ഥിസ്ഥിന്തി ഹത്ഥിസിപ്പേ"തി, സേസപദേസുപി ഏസേവ നയോ. സാതിസയം ഊരുബലം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ഊരുബലീതി ആഹ - "ഊരുബലസമ്പന്നോ"തി, തമേവത്ഥം പാകടം കത്ഥാ ദസ്സേതും "യസ്സ ഹീ"തിആദി വുത്തം. അഭിന്നം പരസേനം ഭിന്ദതോ ഭിന്നം സകസേനം സന്ധാരയതോ ഉപത്ഥമ്ഭയതോ. ബാഹുബലീതി ഏത്ഥാപി "യസ്സ ഹി ഫലകഞ്ച ആവുധഞ്ച ഗഹേത്ഥാ"തിആദിനാ അത്ഥോ വത്തബ്ബോ, ഇധ പന പരഹത്ഥഗതം രജ്ജം ആഹരിതും ബാഹുബലന്തി യോജനാ. യഥാ ഹി "ഊരുബലീ"തി ഏത്ഥാപി ബാഹുബലം അനാമസിത്ഥാ അത്ഥോ, ഏവം "ബാഹുബലീ"തി ഏത്ഥ ഊരുബലം അനാമസിത്ഥാ അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ, ആഹിതോ അഹംമാനോ ഏത്ഥാതി അത്താ, അത്തഭാവോ. അലം സമത്ഥോ അത്താ ഏതസ്സാതി അലമത്ഥോതി ആഹ "സമത്ഥഅത്തഭാവോ"തി.

പരിയോധായാതി വാ പരിതോ ആരക്ഖം ഓദഹിത്വാ. “സംവിജ്ഞേ
ഖോ, ഭോ രട്ഠപാല, ഇമസ്ഥിം രാജകുലേ ഹത്ഥികായാപി...പേ...
വത്തിസ്സന്തി”തി ഇദന്ധി സോ രാജാ ഉപരി ധമ്മുദ്ദേസസ്സ കാരണം ആഹരന്തോ ആഹ.

വുത്തസ്സേവ അനു പച്ഛാ ഗായനവസേന കമ്മനം അനുഗീതി. താ പന ഗാമാ
ധമ്മുദ്ദേസാനം ദേസനാനുപുണ്ണിം അനാദിയിത്യാപി യമാരഹം
സങ്ഗണ്ഹനവസേന അനുഗീതാതി ആഹ “ചതുന്നം ധമ്മുദ്ദേസാനം
അനുഗീതി”ന്തി.

൩൦൭. ഏകന്തി ഏകജാതിയം. വത്സുകാമകിലേസകാമാ വിസയഭേദേന
ഭിന്ദിത്വാ തമാ വുത്താതി ദട്ഠഞ്ചോ.

സാഗരന്തേനാതി സാഗരപരിയന്തേന.

അഹോ വതാതി സോചനേ നിപാതോ, “അഹോ വത പാപം കതം
മയാ”തിആദിസു വിയ. അമരാതിആദിസു ആഹൂതി കമേന്തി. മതം ഉദിസ്സ
“അമ്ഹ”ന്തി വത്തഞ്ചേ സോകവസേന “അമര”ന്തി വുച്ചതി.

വോസാനന്തി നിട്ഠം, പരിയോസാനന്തി അത്ഥോ. സാവതി പഞ്ഞാ ഏവ.
ധനതോതി സബ്ധധനതോ. ഉത്തമതരാ സേട്ഠാ, തേനേവാഹ “പഞ്ഞാജീവിം
ജീവിതമാഹു സേട്ഠ”ന്തി (സം നീ മ.൨൪൬; സു നീ മ൧൪).

തേസു പാപം കരോന്തേസു സത്തേസു, നിദ്ധാരണേ ചേതം ഭുജ്ജവചനം.
പരമ്പരായാതി അത്തഭാവപരമ്പരായ. സംസാരം ആപജ്ജിത്യാതി ഭവാദീസു
സംസാരസ്സ ആപജ്ജനഹേതും ആപജ്ജന്തോ പരലോകം ഉപേതി, പരലോകം
ഉപേന്തോവ ബഹുവിധഭുക്ഖസങ്ഖാതം ഗബ്ഭഞ്ച ഉപേതി. താദിസസ്സാതി
തമാരൂപസ്സ ഗബ്ഭവാസഭുക്ഖാദീനം അധിട്ഠാനഭൂതസ്സ അപ്പപഞ്ഞസ്സ അഞ്ഞോ
അപ്പപഞ്ഞോ ച അഭിസദുഹന്തോ ഹിതസുഖാവഹന്തി പത്തിയായന്തോ.

“പാപധമ്മോ”തി വുത്തത്താ താദിസസ്സ പരലോകോ നാമ ദുഗ്ഗതി ഏവാതി
ആഹ “പരമ്ഹി അപായലോകേ”തി.

വിവിധരൂപേനാതി രൂപസദാദിവസേന തത്ഥപി പണ്ണീതതരാദിവസേന
ബഹുവിധരൂപേന.

സാമണ്ണമേവാതി സമണഭാവോ ഏവ സേയ്യോ. ഏത്ഥ ച ആദിതോ ദീഹി
ഗാമാഹി ചതുത്ഥോ ധമ്മുദ്ദേസോ അനുഗീതോ. ചതുത്ഥഗാമായ തതിയോ.
പഞ്ചമഗാമായ ദുതിയോ. ഛട്ഠഗാമായ ദുതിയതതിയാ. സത്തമഗാമായ പഠമോ
ധമ്മുദ്ദേസോ അനുഗീതോ, അട്ഠമാദീഹി പവത്തിനിവത്തിസു കാമേസു
നേക്ഖമ്മേ ച യമാരഹം ആദിനവാനിസംസം വിഭാവേത്വാ അത്തന്തോ
പബ്ബജ്ജകാരണം പരമതോ ദസ്സേന്തോ യമാവുത്തധമ്മുദ്ദേസം നിഗമേതി, തേന
വുത്തം “താ പന ഗാമാ ധമ്മുദ്ദേസാനം ദേസനാനുപുണ്ണിം അനാദിയിത്യാപി
യമാരഹം സങ്ഗണ്ഹനവസേന അനുഗീതാ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയ്യമേവ.

രട്ഠപാലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. മഘദേവസുത്തവണ്ണനാ

൩൦൮. പുണ്യേ മഘദേവോ നാമ രാജാതി അതീതകാലേ ഇമസ്ഥിന്ധേവ കപ്ലേ അനേകവസ്സസഹസ്സായുകേസു മനുസ്സേസു പടിപാടിയാ ഉപ്പന്നാനം ചതുരാസീതിസഹസ്സാനം ചക്കവത്തിരാജൂനം ആദിപുരിസോ മഘദേവോതി ഏവംനാമോ രാജാ.

ധമ്മോതി രാജധമ്മോതി ലോകികാ വദന്തി. മഹാബോധിനിധാനപാരമിതാസഞ്ചാരോ പന ധമ്മോ അത്ഥിതി ധമ്മികോ. ധമ്മേനാതി ഞായേന. തദാ ബ്രഹ്മവിഹാരാദിഭാവനാധമ്മസ്സ രഞ്ഞോ അനധിഗതത്താ തസ്സപി വാ അനഭിജ്ഞാദീഹി സമാനയോഗക്ഖമത്താ വുത്തം “ദസകുസലകമ്മപഥേ റിതോ”തി. ധമ്മന്തി ധമ്മതോ അനപേതം. തഥാ ഹി ച സോ പക്ഖപാതാഭാവതോ “സമോ”തി വുച്ചതീതി ആഹ “സമം ചരതീ”തി. പകതിനിയാമേനേവാതി പവേണിയാ ആഗതനിയാമേനേവ. യസ്മാ നിഗമജനപദേസു യേഭുയേന ഗഹപതിനം സഞ്ചഹോ, തസ്മാ അട്ഠകമായം “ഗഹപതികാന”ന്തേവ വുത്തം. പാളിയം പന അഞ്ഞമേവ നാഗരചാരിത്തം, അഞ്ഞം നേഗമജനപദചാരിത്തന്തി തേ വിസും ഗഹിതാ “നേഗമേസു ചേവ ജനപദേസു ചാ”തി. പച്ചുഗ്ഗമനനിഗ്ഗമനവസേന ഉപോസഥസ്സ പടിഹരണം പാടിഹാരിയോ, സോ ഏവ പാടിഹാരികോ, പക്ഖോ. ഇമേ ദിവസാതി ഇമേ ചത്താരോ ദിവസാ.

൩൦൯. ദേവോതിമച്ചു അഭിഭവന്ദന്തേ. യഥാ ഹി ദേവോ പകതിസത്തേ അഭിഭവതി, ഏവം മച്ചു സത്തേ അഭിഭവതി. “അഹം അസുകം മദ്ദിതും ആഗമിസ്സാമി, ത്വം തസ്സ കേസേ ഗഹേത്വാ മാ വിസ്സജ്ജഹീ”തി മച്ചുദേവസ്സ ആണാകരാ ദൂതാ വിയാതി ദൂതാതി വുച്ചന്തി. അലങ്കതപടിയത്തായാതി ഇദം അത്തനോ ദിബ്ബാനുഭാവം ആവികത്വാ റിതായാതി ദസ്സേതും വുത്തം. ദേവതാബ്ധാകരണസദിസമേവ ഹോതി ന ചിരേനേവ മരണസമഭവതോ. വിസുദ്ധിദേവാനന്തി ഖിണാസവബ്രഹ്മാനം. തേ ഹി ചരിമഭവേ ബോധിസത്താനം ജിണ്ണാദികേ ദസ്സേന്തി.

ദുഖിതഞ്ച ബ്യാധിതന്തി ബ്യാധിഭാവേന സഞ്ജാതദുക്ഖന്തി അത്ഥോ. അന്തിമഭവികബോധിസത്താനം വിസുദ്ധിദേവേഹി ഉപട്ഠാപിതഭാവം ഉപാദായ തദഞ്ഞേസം തേഹി അനുപട്ഠാപിതാനന്വി പണ്ഡിതാനം തഥാ വോഹരിതബ്ബതാ പരിയായസിദ്ധാതി ആഹ “ഇമിനാ പരിയായേനാ”തി.

ദിസമ്പതീതി വിഭത്തിഅലോപേന നിദേസോ, ദിസാസീസേന ദേസാ വുത്താതി ദേസാനം അധിപതിരാജാതി അത്ഥോ. ഉത്തമങ്ഗേ സിരസി രൂഹന്തീതി ഉത്തമങ്ഗരൂഹാ, കേസാ. തേ പന്നേത്ഥ യസ്മാ പലിതത്താ അവിസേസതോ സബ്ബപച്ഛിമവയസന്ദസ്സകാ ഹോന്തി, തസ്മാ “വയോഹരാ”തി വുത്താ.

പുരിസയുഗോ യസ്മാ തസ്ഥിം വംസേ സഞ്ജാതപുരിസട്ഠിതിയാ പരിച്ഛിന്നോ, തസ്മാ ആഹ “വംസസമഭവേ പുരിസേ”തി. രാജഗേഹതോ ആഹടഭിക്ഖായ യാപേന്തോതി ഇമിനാ കുമാരകപബ്ബജായ ഉപഗതഭാവം ദസ്സേതി.

പരിഹരിയമാനോവാതി അഞ്ഞേന അഞ്ഞേന പരിഹരിയമാനോ വിധ വേലായ വേലായ തേന മഹതാ പരിജന്നേന ഉപട്ഠിയമാനോ കുമാരകീളം

കിളിതി അത്ഥോ. കേചി പന “പരിഹരിയമാനോ ഏവാ”തി
അവധാരണവസേന അത്ഥം വദന്തി, തമാ സതി ചതുരാസീതിവസ്സസഹസ്സാനി
മഞ്ഞപായീ തരുണദാരകോ അഹോസീതി ആപജ്ജതീതി തദയുത്തം.
കുമാരകാലം വത്യാ തദനന്തരം ഓപരജ്ജവചനതോ വിരുദ്ധഞ്ചേതം.

(പഞ്ചമങ്ഗലവചനേന

ഉന്നങ്ഗലമങ്ഗലമുക്തനമങ്ഗലകമ്മഹായമങ്ഗലദുസ്സമങ്ഗലാനി സമുപഗതാനി
ഏവ അഹേസുന്തി ദട്ഠഞ്ചം).

൩൧൧. സവംസവസേന ആഗതാ പുത്തനത്തുആദയോ പുത്താ ച പപുത്താ
ച ഏതിസ്സാതി പുത്തപപുത്തകാ പരമ്പരാ. നിഹതന്തി നിഹിതം റപിതം,
പവത്തിതന്തി അത്ഥോ. നിഹതന്തി വാ സതതം പതിട്ഠിതഭാവേന
വളഞ്ജിതന്തി അത്ഥോ. തേനാഹ “കല്യാണവത്ത”ന്തി. അതിരേകതരാ ദേ
ഗുണാതി മഹാസത്തസ്സ മഘദേവകാലതോ അതിരേകതരാ ദേ ഗുണാ
ഇതരരാജൂഹി പന അതിരേകതരാ അനേകസതസഹസ്സപ്പഭേദാ ഏവ ഗുണാ
അഹേസുന്തി.

൩൧൨. തേത്തിംസ സഹപുഞ്ഞകാരിനോ ഏത്ഥ നിബുത്താതി
തംസഹചരിത്ഠാനം തേത്തിംസം, തദേവ താവതിംസം, തംനിവാസോ
ഏതേസന്തി താവതിംസാ. നിവാസഭാവോ ച തേസം തത്ഥ
നിബുത്തനപുബ്ബകോതി ആഹ - “ദേവാനം താവതിംസാനന്തി താവതിംസഭവനേ
നിബുത്തദേവാന”ന്തി. രഞ്ഞോതി നിമിമഹാരാജസ്സ. ഓവാദേ റത്ഥാതി “സീലം
അരക്ഖന്തോ മമ സന്തികം മാ ആഗച്ഛതൂ”തി നിഗ്ഗണ്ഹനവസേനപി,
“ഏകന്തതോ മമ വിജിതേ വസന്തേന സീലം രക്ഖിതഞ്ച”ന്തി ഏവം
പവത്തിതദാവാദവസേനപി ഓവാദേ റത്ഥാ.

അഥ നന്തി മഹാജുതികം മഹാവിപ്ഫാരം മഹാനുഭാവം നിമിരാജാനം.
“സക്കോഹമസ്ഥി ദേവിന്ദോ, തവ സന്തികമാഗതോ”തി അത്തനോ സക്കഭാവം
പവേദേത്ഥാ “കങ്ഖം തേ പടിവിനോദേസ്സാമി”തി ആഹ. തേനാഹ
“സബുഭൂതാനമിസ്സരാ”തിആദി.

സീലം ഉപാദായ ഓമകതായ “കി”ന്തി ഹീളേന്തോ വദതി.
ഗുണവിസിട്ഠതായാതി ലാഭയസാദീനഞ്ചേവ പിയമനാപതാദീനഞ്ച
ആസവക്ഖയപരിയോസാനാനം നിമിത്തഭാവേന ഉത്തമഗുണതായ. തദാ സക്കോ
അനുരുദ്ധത്ഥേരോ, സോ അത്തനോ പുരിമജാതിയം പച്ചക്ഖസിദ്ധംവ ദാനതോ
സീലം മഹന്തം വിഭാവേന്തോ “അഹഞ്ഹീ”തിആദിമാഹ. തത്ഥ അത്തനാ
വസിയമാനം കാമാവചരദേവലോകം സന്ധായ “പേത്തിവിസയതോ”തി വുത്തം.
തസ്സ ഹി കപ്പസതസഹസ്സം വിവട്ടജ്ജയാസയസ്സ പുരിതപാരമിസ്സ ദേവലോകോ
പേതലോകോ വിയ ഉപട്ഠാസി. തേനേവാഹ “അച്ഛരാഗണസങ്ഘുട്ഠം,
പിസാചഗണസേവിത”ന്തി (സം നീ ൧.൪൬).

ഖത്തിയേതി ഖത്തിയജാതിയം. വിസുജ്ജ്ഞതീതി ബ്രഹ്മലോകുപപത്തിം
സന്ധായ വദതി കാമസംകിലേസവിസുജ്ജ്ഞനതോ. കായാതി ച
ബ്രഹ്മകായമാഹ.

ഇമസ്സ മമ അദിട്ഠപുബ്ബരുപം ദിസ്വാ “അഹുദേവ ഭയ”ന്തി ചിന്തേത്ഥാ
ആഹ “അവികമ്പമാനോ”തി. ഭായന്തോ ഹി ചിത്തസ്സ അത്തമത്തേന കായസ്സ

ച ഛർദ്ദിതത്തേന വികമ്പതി നാമ. തേനാഹ “അഭായമാനോ”തി. സുഖം കഥേതും ഹോതീതി പുണ്ണഹലം കഥേതും സുഖം ഹോതി.

൩൧൩. മനം ആഗമ്മ യുത്തായേവ ഹോന്തീതി മാതലിസ്സ സക്കസ്സേവ ചിത്തം ജാനിത്വാ യുത്താ വിധ ഹോന്തി, രഥേ യുത്തആജാനീയകിച്ചം കരോന്തി ദേവപുത്താ. ഏവം താദിസേ കാലേ തമാ പടിപജ്ജന്തി, യഥാ ഏരാവണോ ദേവപുത്തോ ഹത്ഥികിച്ചം. നദ്ധിതോ പട്ഠായാതി രഥപഞ്ജരപരിയന്തേന അക്ഖസ്സ സമ്ബന്ധട്ഠാനം നദ്ധീ, തതോ പട്ഠായ. അക്ഖോ ബജ്ജന്തി ഏത്ഥാതി അക്ഖബലോ, അക്ഖേന രഥസ്സ ബദ്ധട്ഠാനം. യഥാ ദേവലോകതോ യാവ ചന്ദമണ്ഡലസ്സ ഗമനവീഥി, താവ അത്തനോ ആനുഭാവേന ഹേട്ഠാമുഖമേവ രഥം പേസേസി, ഏവം ചന്ദമണ്ഡലസ്സ ഗമനവീഥിതോ യാവ രഞ്ഞോ പാസാദോ, താവ തഥേവ പേസേസി. ദേവമഗ്ഗേ ദസ്സേത്ഥാതി പതോദലട്ഠിയാ ആകാസം വിലിഖന്തോ വിധ അത്തനോ ആനുഭാവേന നിരയഗാമീ ദേവലോകഗാമീ ചാതി ദേവ മഗ്ഗേ ദസ്സേത്ഥാ. കതമേനാതിആദി ദേസനാമത്തം, യഥാ തേന രഥേന ഗച്ഛന്തസ്സ നിരയോ ദേവലോകോ ച പാകടാ ഹോന്തി, തമാ കരണം അധിപ്പേതം.

വുത്തകാരണമേവ സന്ധായാഹ മഹാസത്തോ “ഉഭയേനേവ മം മാതലി നേഹീ”തി. ദുഗ്ഗന്തി ദുഗ്ഗമം. വേത്തരണിന്തി ഏവംനാമകം നിരയം. കുമിതന്തി പക്കുമിതം നിപക്കത്തേലസദിസജാലം. ഖാരസംയുത്തന്തി ഖാരോദകസദിസം.

രഥം നിവത്തേത്ഥാതി നിരയാഭിമുഖതോ നിവത്തേത്ഥാ. ബീരണീദേവധീതായാതി “ബീരണീ”തി ഏവംനാമികായ അച്ഛരായ. സോണദിനദേവപുത്തസ്സാതി “സോണദിനോ”തി ഏവംനാമകസ്സ ദേവപുത്തസ്സ. ഗണദേവപുത്താനന്തി ഗണവസേന പുണ്ണം കത്വാ ഗണവസേനേവ നിബ്ബത്തദേവപുത്താനം.

പത്തകാലേതി ഉപകട്ഠായ വേലായ. അതിഥിന്തി പച്ചേകസമ്ബുദ്ധം. കസ്സപസ്സ ഭഗവതോ സാസനേ ഏകം വീണാസവത്ഥേരന്തിപി വദന്തി. മാതാവ പുത്തം സകിമാഭിനന്ദീതി യഥാ പവാസതോ ആഗതം പുത്തം മാതാ സകിം ഏകവാരം ആഗതകാലേ അഭിനന്ദതി, തമാ നിച്ചകാലേ അഭിനന്ദി സക്കച്ചം പരിവിസി. സംയമാ സംവിഭാഗാതി സീലസംയമാ സംവിഭാഗസീലാ. ജാതകേതി നിമിജാതകേ.

ചിത്തകൂടന്തി ദേവനഗരസ്സ ദക്ഖിണദിസായ ദ്വാരകോട്ഠം. സക്കോ ചിത്തം സന്ധാരേതും അസക്കോന്തോതി മഹാസത്തേ പവത്തം ദേവതാനം സക്കാരസമ്മാനം പടിച്ച ഉപ്പനം അത്തനോ ഉസൂയചിത്തം ബഹി അനാവികത്വാ അബ്ഭന്തരേയേവ ച നം റപേതും അസക്കോന്തോ. അഞ്ഞേസം പുഞ്ഞേന വസാഹീതി സക്കസ്സ മഹാസത്തം രോസേതുകാമതായ ആരാധനം നിദസ്സേതി. പുരാണസക്കോ ദീഘായുകോ, തം ഉപാദായ ജരാജിണ്ണം വിധ കത്വാ “ജരസക്കോ”തി വുത്തം.

൩൧൪. സേസം സബ്ബന്തി പബ്ബജ്ജുപഗമനാ സേസം അത്തനോ വംസേ പോരാണരാജ്ഞം രാജചാരിത്തം. പാകതികന്തി പുന സഭാവത്തമേവ ഗതോ അഹോസി, അപബ്ബജിതഭാവവചനേനേവസ്സ ബ്രഹ്മവിഹാരഭാവനാദീനം പബ്ബജാഗുണാനം അഭാവോ ദീപിതോ ഹോതി.

൩൧൬. വീരിയം അകരോത്തോ സമുച്ഛിന്ദതി, ന താവ സമുച്ഛിന്നം, കല്യാണമിത്തസംസഗ്ഗാദിപച്ചയസമവായേ സതി സീലവതം കല്യാണവത്തം പവത്തേതും സക്കോതി . ദുസ്സീലേന സമുച്ഛിന്നം നാമ ഹോതി തസ്സ തത്ത്വ നിരാസഭാവേന പടിപത്തിയാ ഏവ അസമ്ഭവതോ. സത്ത സേവാ പവത്തേന്തി കല്യാണവത്തസ്സ അപരിനിട്ഠിതകിച്ചത്താ. ഖീണാസവേന പവത്തിതം നാമ പരിനിട്ഠിതകിച്ചത്താ. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

മഘദേവസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൪. മധുരസുത്തവണ്ണനാ

൩൧൭. മധുരായന്തി ഉത്തരമധുരായം. ഗുന്ദാവനേതി കാളസിപ്പലിവനേ. അതിമുത്തകവനേതി ച വദന്തി. ചതുസു വണ്ണേസു ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോ. പണ്ഡരോതി പരിസുദ്ധോ. കാളകോതി അപരിസുദ്ധോ. ജാതീഗോത്താദിപത്താപനട്ഠാനേസൂതി ജാതീഗോത്താദിവസേന സുദ്ധചിന്തായം ബ്രാഹ്മണാ ഏവ സുദ്ധജാതികാ, ന ഇതരേതി അധിപ്പായോ. സംസാരതോ വാ സുദ്ധചിന്തായം ബ്രാഹ്മണാവ സുജ്ഞന്തി വേദവിഹിതസ്സ സുദ്ധവിധിനോ അഞ്ഞേസം അവിസയത്താതി അധിപ്പായോ. തം പനേതം തേസം വിരുജ്ഞതി വത്തിയവേസ്സാനന്വി മന്തജ്ഞേനസ്സ അനുഞ്ഞാതത്താ, മന്തജ്ഞേനവിധിനാ ച സംസാരസുദ്ധിയാഭാവതോ. പുത്താ നാമ അനോരസാപി ഹോന്തി, ന തമാ ഇമേതി ആഹ “ഓരസാ”തി. ഉരേ സംവഡ്ഢിതപുത്തോപി “ഓരസ”ന്തി വുച്ചതി. ഇമേ പന മുഖതോ നിഗ്ഗതോ ഹുത്വാ ഉരേ സംവഡ്ഢാതി ദസ്സേതും “ഓരസാ മുഖതോ ജാതാ”തി വുത്തം. തതോ ഏവ ബ്രഹ്മതോ ജാതാതി ബ്രഹ്മജാ, ബ്രഹ്മസമ്ഭൂതാപി “ബ്രഹ്മജാ”തി വുച്ചന്തി, ന തമാ ഇമേ. ഇമേ പന പച്ചക്ഖതോ ബ്രഹ്മുനാ നിമ്മിതാതി ബ്രഹ്മനിമ്മിതാ, തതോ ഏവ ബ്രഹ്മതോ ലദ്ധബ്ബവിജ്ജാദിദായജ്ജദായാദാതി ബ്രഹ്മദായാദാതി സബ്ബമേതം ബ്രാഹ്മണാനം കത്ഥനാപലാപസദിസം വിഞ്ചുനം അപ്പമാണം അവിമദുക്ഖമം വാചാവത്ഥുമത്തം ബ്രഹ്മകുത്തസ്സേവ അഭാവതോ. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗവണ്ണനായം വുത്തമേവ. തേനാഹ “ഘോസോയേവാ”തിആദി. വോഹാരമത്തമേവേതന്തി ഏതം “ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോ”തിആദി വചനമത്തമേവ, ന തസ്സ അത്ഥോ തേഹി അധിപ്പേതപ്പകാരോ അത്ഥി.

൩൧൮. സമിജ്ഞേയുതാതി ദിട്ഠിദീപനവസേന അത്തനോ അജ്ഞാസയോ നിപ്ഫജേജയു. തേനാഹ “മനോരഥോ പുരേയു”തി. വത്തിയോപീതി പരവത്തിയോപി . അസ്സാതി സമിദ്ധധനാദിം പത്തസ്സ. തേനാഹ - “ഇസ്സരിയസമ്പത്തസ്സാ”തി നേസന്തി ഏതേസം ചതുന്നം വണ്ണാനം ഏത്ഥ പുബ്ബുട്ഠായിഭാവദിനാ ഇതരേഹി ഉപചരിതബ്ബതായ ന കിഞ്ചി നാനാകരണന്തി യോജനാ.

൩൧൯. അഹം ചീവരാദീഹി ഉപട്ഠാകോ, തുമ്ഹാകം ഇച്ഛിതച്ഛിതക്ഖണേ വദേയ്യാഥ യേനത്ഥോതി യോജനാ. ചോരാദിഉപദുവനിസേധനേന രക്ഖാഗുത്തി, ദാനാദിനിമിത്തഉപദുവനിസേധനേന ആവരണഗുത്തി. പച്ചുപ്പന്നാനത്ഥനിസേധനേന വാ രക്ഖാഗുത്തി, ആഗാമിഅനത്ഥനിസേധനേന ആവരണഗുത്തി. ഏത്ഥ ച വത്തിയാദീസു യോ യോ ഇസ്സരോ, തസ്സ ഇതരേന അനുവത്തേതബ്ബഭാവേ, കൂസലാകൂസലകരണേന നേസം വസേന ലദ്ധബ്ബഅഭിസമ്പരായേ, പബ്ബജിതേഹി ലദ്ധബ്ബസാമീചികിരിയായ ച അബ്ബമത്തോപി വിസേസോ നത്ഥി, തസ്മാ സോ

വിസേസാഭാവോ പാളിയം തത്ത്വ തത്ത്വ വാരേ “ഏവം സന്തേ”തിആദിനാ വിഭാവിതോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

മധുരസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്വപ്രകാസനാ സമത്താ.

൫. ബോധിരാജകുമാരസുത്തവണ്ണനാ

൩൨൪. ഓലോകനകപദ്യമന്തി ലീലാഅരവിന്ദം. തസ്മാതി കോകനദസണ്ഠാനത്താ കോകനദോതി സങ്ഖം ലഭി.

൩൨൫. യാവ പച്ഛിമ...പേ... ഫലകം വൃത്തം തസ്സ സബ്ബപച്ഛാ സന്മതത്താ. ഉപരിമഫലഗതസ്സേഹി സോപാനമത്ഥകം. ഓലോകനത്വമേവാതി ന കേവലം ഭഗവതോ ആഗമനത്തേവ ഓലോകനത്വം, അഥ ഖോ അത്തനോ പത്ഥനായ സന്മരാപിതായ ചേലപടികായ അക്കമനസ്സപി.

സകുണ്ഡപോതകേതി കാദമ്ബടിദ്വിഭുപുത്തകേ. അത്തോവ ഭവേയ്യാതി തസ്ഥിം അത്തഭാവേ മാതുഗാമതോ അത്തോ ഇദാനി ഭരിയാഭൂതോ മാതുഗാമോ ഭവേയ്യ. പുത്തം ലഭേയ്യാതി അത്തനോ കമ്മവസേന പുത്തം, നോ തസ്സ. ഉഭോഹീതി ഇമേഹി ഏവ ഉഭോഹി. ഇമേഹി കാരണേഹീതി തസ്സ രാജകുമാരസ്സ ബുദ്ധം പടിച്ച് മിച്ഛാഗഹണം, തിത്ഥിയാനം ഉജ്ജ്യായനം, അനാഗതേ മനുസ്സാനം ഭിക്ഖുനം ഉദിസ്സ വിപ്പടിസാരോതി ഇമേഹി തീഹി കാരണേഹി. പത്തത്തന്തി സന്മതം ചേലപടികം. മങ്ഗലം ഇച്ഛന്തിതി മങ്ഗലികാ.

൩൨൬. തതീയം കാരണന്തി ഇമിനാ ഭിക്ഖുസു വിപ്പടിസാരാനുപ്പാദനമാഹ. യം കിഞ്ചി പരിഭുഞ്ജന-സുഖം കാമസുഖല്ലികാനുയോഗോതി അധിപ്പായേന കാമസുഖല്ലികാനുയോഗസഞ്ചി ഹുത്വാ...പേ... മത്തമാനോ ഏവമാഹ.

൩൨൭. അഥ നം ഭഗവാ തതോ മിച്ഛാഭിനിവേസതോ വിവേചേതുകാമോ “സോ ഖോ അഹ”തിആദിനാ അത്തനോ ദുക്കരചരിയം ദസ്സേതും ആരഭി. മഹാസച്ചകേ(മം നിം ൧.൩൬൪ ആദയോ) വൃത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം “സോ ഖോ അഹ”തിആദിപാഠസ്സ തത്ത്വ ആഗതനിയാമേനേവ ആഗതത്താ. പാസരാസിസുത്തേ (മം നിം ൧.൨൭൨ ആദയോ) വൃത്തനയേനാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ.

൩൨൮. അകുസം ഗണ്ഹന്തി ഏതേന തസ്സ ഗഹണേ ചേരകോ ഹോതീതി അകുസഗഹണസിപ്പം. മേഘഉതുന്തി മേഘം പടിച്ച് ഉപ്പന്നസീതഉതും. പബ്ബതഉതുന്തി പബ്ബതം പടിച്ച് ഉണ്ഹഉതും. ഉഭയവസേന ച തസ്സ തഥാ സീതുണ്ഹഉതുതോ ഏനോ ആഗതോതി ത-കാരസ്സ ദ-കാരം കത്വാ ഉദേനോതി നാമം അകാസി.

താപസോ ഓഗാല്ല്ഹണാണവസേന രത്തോ മതഭാവം തത്ത്വാ. ആദിതോ പട്ഠായാതി കോസമ്ബിനഗരേ പരന്തപരത്തോ അഗ്ഗമഹേസിഭാവതോ പട്ഠായ. പുഞ്ചേതി സീലവന്തകാലേ. ഹത്ഥിഗന്മന്തി ഹത്ഥിനം അത്തനോ വസേ വത്താപനസത്ഥം. തേനേവസ്സ തം സിക്ഖാപേതി, കിച്ചഞ്ച ഇജ്ജ്യാതി.

൩൪൪. പദഹനഭാവോതി ഭാവനാനുയോഗോ. പധാനേ വാ നിയുത്തോ പധാനിയോ, പധാനിയസ്സ ഭിക്ഖുനോ, തസ്സേവ പധാനിയഭാവസ്സ അങ്ഗാനി കാരണാനി പധാനിയങ്ഗാനി. സദ്ധാ ഏതസ്സ അത്ഥീതി സദ്ധോ. കിഞ്ചാപി പച്ചേകബോധിസത്താനന്വി അഭിനീഹാരതോ പട്ഠായ ആഗതാ ആഗമനസദ്ധാ ഏവ, മഹാബോധിസത്താനം പന സദ്ധാ ഗരുതരാതി സാ ഏവ ഗഹിതാ. അചലഭാവേന ഓകപ്പനം “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഭഗവാ, സ്വാഖ്യാതോ ധമ്മോ, സുപ്പടിപന്നോ സങ്ഘോ”തി കേനചി അകമ്പിയഭാവേന രതനത്തയഗുണേ ഓഗാഹിത്യാ കപ്പനം. പസാദുപ്പത്തി രതനത്തയേ പസീദനമേവ. ബോധിന്തി ചതുമഗ്ഗുണാന്തി വുത്തം തംനിമിത്തത്താ സബ്ബത്തുതത്താണസ്സ, ബോധിതി വാ സമ്മാസമ്ബോധി. സബ്ബത്തുതത്താണപദട്ഠാനങ്ഹി മഗ്ഗുണാം, മഗ്ഗുണാണപദട്ഠാനഞ്ച സബ്ബത്തുതത്താണം “സമ്മാസമ്ബോധി”തി വുച്ചതി. നിച്ഛിതസുബുദ്ധതായ ധമ്മസ്സ സുധമ്മതാ സങ്ഘസ്സ സുപ്പടിപത്തി വിനിച്ഛിതാ ഏവ ഹോതിതി ആഹ “ദേസനാസീസമേവ ചേത”തിആദി. തസ്സ പധാനം വീരിയം ഇജ്ജ്യാതി രതനത്തയസദ്ധായ “ഇമായ പടിപദായ ജരാമരണതോ മുച്ചിസ്സാമീ”തി പധാനാനുയോഗേ അവംമുഖസമ്ഭവതോ.

അപ്പാബായോതിആദി ഹേട്ഠാ വുത്തമേവ. അഗുണം പകാസേതാ ആയതിം സംവരം ആപജ്ജിതാ സമ്മാപടിപത്തിയാ വിസോധനത്ഥം. ഉദയഞ്ച അത്ഥഞ്ച ഗന്തുന്തി “അവിജ്ജാസമുദയാ”തിആദിനാ പഞ്ചന്നം ഉപാദാനക്ഖണ്ഡാനം ഉദയഞ്ച വയഞ്ച ജാനിതും. തേനാഹ “ഏതേനാ”തിആദി. പരിസുദ്ധായ ഉപക്കിലേസവിനിമുത്തായ. നിബ്ബിജ്ജ്യാതിതുന്തി തദങ്ഗവസേന പജഹിതും സമുച്ഛേദപ്പഹാനസ്സ പച്ചയോ ഭവിതും. യം ദുക്ഖം ഖീയതീതി കിലേസേസു അപ്പഹിനേസു തേന തദുപനിസ്സയകമ്മം പടിച്ച് യം ദുക്ഖം ഉപ്പജേജ്യ, തം സന്ധായ വുത്തം.

൩൪൫. സേസദിവസേതി സത്തദിവസതോ പട്ഠായ യാവ ദേവ രത്തിന്ദിവാ.

൩൪൬. കുച്ഛിസന്നിസ്സിതോ ഗബ്ഭോ നിസ്സയവോഹാരേന “കുച്ഛി”തി വുച്ചതി, സോ ഏതിസ്സാ അത്ഥീതി കുച്ഛിമതീ. തേനാഹ “ആപന്നസത്താ”തി. ആരക്ഖോ പനസ്സ പച്ചുപട്ഠിതോ ഹോതിതി മാതരാ ഗഹിതസരണം ഗബ്ഭവുട്ഠിതസ്സ തസ്സ സരണഗമനം പവേദയിതസ്സ കുസലം സരണം നാമ, മാതു കതരക്ഖോ പുത്തസ്സപി പച്ചുപട്ഠിതോതി. മഹല്ലകകാലേതി വചനത്ഥം ജാനനകാലേ. സാരേന്തിതി യമാദിട്ഠം യമാബലം രതനത്തയഗുണപതിട്ഠാപനവസേന അസ്സ സാരേന്തി. സല്ലക്ഖേത്വാതി വുത്തമത്ഥം ഉപധാരേത്വാ. സരണം ഗഹിതം നാമ ഹോതി രതനത്തയസ്സ സരണഭാവസല്ലക്ഖണപുബ്ബകതന്നിനചിത്തഭാവതോവ. സേസം സുവിഞ്ഠേയമേവ.

ബോധിരാജകുമാരസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. അങ്ഗുലിമാലസുത്തവണ്ണനാ

൩൪൭. അങ്ഗുലീനം മാലം ധാരേതീതി ഇമിനാ അന്വത്ഥാ തസ്സ സമത്താതി ദസ്സേതി. തത്രാതി തസ്ഥിം ആചരിയവചനേന അങ്ഗുലിമാലസ്സ ധാരണേ. കരീസസഹസ്സഖേത്തേ ഏകസാലിസീസം വിയ അപത്തായമാനസകകിച്ചോ ഹോതിതി അധിപ്പായോ. തക്കസീലം പേസയിംസു “താദിസസ്സ ആചരിയസ്സ സന്തികേ സിപ്പുഗ്ഗഹസമ്മാപയോഗേന ദിട്ഠധമ്മികേ സമ്പരായികേ ച അത്ഥേ

ജാനന്തോ ഭാരിയം ന കരേയ്യ”തി. ബാഹിരകാ അഹേസും അഹിംസകസ്സ വത്തസമ്പത്തിയാ ആചരിയസ്സ ചിത്തസഭാവതോ നിബൃത്തനതിഭാവേന. സിനേഹേനേവ വദന്തേതി സിനേഹേന വിയ വദന്തേ.

ഗണനമ്പി ന ഉഗ്ഗണ്ഹാതീതി ഗണനവിധിമ്പി ന സല്ലക്ഖേതി. തത്ഥ കാരണമാഹ “പകതിയാ”തിആദിനാ. റപിത്ത്ഠാനേതി രുക്ഖഗച്ഛന്തരാദികേ റപിത്ത്ഠാനേ സകുന്തസിങ്ഗാലാനം വസേന അങ്ഗുലിയോ വിനസ്സന്തി. ഭഗ്ഗവോതി കോസലരഞ്ഞോ പുരോഹിതം ഗോത്തേന വദതി. ചോരോ അവിസ്സാസനീയോ സാഹസികഭാവതോ. പുരാണസന്ഥതാ സാഖാ അവിസ്സാസനീയാ വിച്ഛികാദീനം പവേസനയോഗ്യത്താ. രാജാ അവിസ്സാസനീയോ ഇസ്സരിയമദേന ധനലോഭേന ച കദാചി ജീവിതേ സങ്കാഭാവതോ. ഇത്ഥീ അവിസ്സാസനീയാ ലോലസീലചിത്തഭാവതോ. അനുദ്ധരണീയോ ഭവിസ്സതി സംസാരപങ്കത്തോ.

൩൪൮. സങ്കരിത്ഥാതി “മയം ഏകജ്ഞം സന്നിപതിത്ഥാ ചോരം മാരേത്ഥാ വാ പലാപേത്ഥാ ഗമിസ്സാമാ”തി സങ്കരം കത്ഥാ. ഇദ്ധാഭിസങ്ഖാരന്തി അഭിസങ്ഖരണം അധിത്ഠാനം. അഭിസങ്ഖാസീതി അധിത്ഠഹി. സംഹരിത്ഥാതി സംഖിപിത്ഥാ. ഓരഭാഗേതി ചോരസ്സ ഓരഭാഗേ.

൩൪൯. ദണ്ഡോതി പഹരണഹത്ഥച്ഛേദനാദികോ ദണ്ഡനസങ്ഖാതോ ദണ്ഡോ. പവത്തയിതഞ്ചോതി ആനേതഞ്ചോ. അപന്തേത്ഥാതി അത്തനോ സന്താനതോ സമുച്ഛേദവസേന പഹായ. പടിസങ്ഖായാതി പടിസങ്ഖാനേന. അവിഹിംസായാതി കരുണായ. സാരണീയയമ്മേസൂതി ഛരസുപി സാരണീയയമ്മേസു, റിതോ അത്ഠിതാനം പാപധമ്മാനം ബോധിമൂലേ ഏവ സമുച്ഛിന്നത്താ. യഥാ അതീതേ അപരിമിതം കാലം സന്ധാവിതം, ഏവം ഇമായ പടിപത്തിയാ അനാഗതേപി സന്ധാവിസ്സതീതി ദസ്സേന്തോ “ഇദാനീ”തിആദിമാഹ.

ഇത്ഥേവാതി ഇതി ഏവ, ഇതി-സദോ നിദസ്സനത്ഥോ. തേനാഹ “ഏവം വത്ഥാ യേവാ”തി. അകിരീതി ആകിരി, പഞ്ചപി ആവുധാനി വികിരി. തേന വുത്തം “വിപി ഛരസ്സേസീ”തി.

൩൫൦. ഏത്തോവാതി അതോ ഏവ ആഗതമഗ്ഗേനേവ സാവത്ഥിം ഗതാ. അധിവാസേസ്സതീതി “ചോരം പടിസേധേതും ഗമിസ്സാമീ”തി വുത്തേ തുണ്ഹി ഭവിസ്സതി . ദാരുണകമ്മേന ഉപ്പന്നനാമന്തി “അങ്ഗുലിമാലോ”തി ഇഥം നാഥം സന്ധായ വദതി.

൩൫൧. ഹത്ഥീ അരഞ്ഞഹത്ഥീ ഹോന്തി മനുസ്സാനം തത്ഥ ഗന്തും അസക്കുണ്ഡേയത്താ, ഏവം അസ്സാപി. കൂടസഹസ്സാനം ഭിജ്ജനകാരണം ഹോതി മേരസ്സ ആഗമനഭയേന ഘടേ ഛരസ്സേത്ഥാ പലായന്നേന. ഗബ്ഭമൂല്പായാതി ബ്യാകുലഗബ്ഭായ. പബ്ബജ്ജാബലേനാതി വുത്തം, സത്ഥു ദേസനാനുഭാവേനാതി പന വത്തഞ്ചം. സോ ഹി തസ്സാപി കാരണന്തി. അരിയാ നാമ ജാതി പബ്ബജ്ജാ അരിയഭാവത്ഥായ ജാതീതി കത്ഥാ.

മഹാപരിത്തം നാമേതന്തി മഹാനുഭാവം പരിത്തം നാമേതം. തഥാ ഹി നം മേരോ സബ്ബഭാവേന അരിയായ ജാതോ സച്ചാധിത്ഠാനേന അകാസി. തേനാഹ “സച്ചകിരിയകത്ത്ഠാനേ”തി. ഗബ്ഭമൂല്പഹന്തി മൂല്പഹഗബ്ഭം. ഗബ്ഭോ ഹി

പരിപക്കോ സമ്പജമാനോ വിജായനകാലേ കമ്മജവാതേഹി സഞ്ചാലേതാ പരിവത്തിതോ ഉദ്ധംപാദോ അയോസീസോ ഹുത്യാ യോനിമുഖാഭിമുഖോ ഹോതി, ഏവം സോ കസ്സചി അലഗ്ഗോ സോത്ഥിനാ ബഹി നിക്ഖമതി, വിപജ്ജമാനോ പന വിപരിവത്തനവസേന യോനിമഗ്ഗം പിദഹിതാ തിരിയം നിപജ്ജതി, തമാ യസ്സാ യോനിമഗ്ഗോ പിദഹതി, സാ തത്ഥ കമ്മജവാതേഹി അപരാപരം പരിവത്തമാനാ ബ്യാകുലാ മുള്ഹഗബ്ഭാതി വുച്ചതി, തം സന്ധായ വുത്തം “ഗബ്ഭമുള്ഹ”ന്തി.

സച്ചകിരിയാ നാമ ബുദ്ധാസയം അത്തനോ സീലം പച്ചവേക്ഖിതാ കതാ, തസ്മാ സച്ചകിരിയാ വേജ്ജകമ്മം ന ഹോതീതി ദട്ഠഞ്ച. മേരസ്സപി ചാതിആദിനാ ഉപസങ്കമിതബ്ബകാരണം വദതി. ഇമേ ദേവേ ഹേതു പടിച്ച് ഭഗവാ മേരം സച്ചകിരിയം കാരേസി. ജാതിന്തി മൂലജാതിം.

൩൨൨. പരിയാദായ ആഹച്ച ഭിന്നേന സീസേന. സഭാഗദിട്ഠയമ്മവേദനീയകമ്മന്തി നിരയേ നിബ്ബത്തനസകകമ്മസഭാഗഭൂതം ദിട്ഠയമ്മവേദനീയകമ്മം. സഭാഗതാ ച സമാനവത്സുകതാ സമാനാരമ്മണതാഏകവീഥിപരിയാപന്നതാദിവസേന സബ്ബമാ സരിക്ഖതാ, സദിസന്ധി ച നാമ തദേവാഹരീയതി യഥാ “തസ്സേവ കമ്മസ്സ വിപാകോ”തി ച “സാ ഏവ തിത്തിരീ താനേവ ഓസധാനീ”തി ച. ഇദാനി തമേവ സഭാഗതം ദസ്സേതും “കമ്മം ഹീ”തിആദി ആരദ്ധം. കരിയമാനമേവാതി പച്ചയസമവായേന പടിപാടിയാ നിബ്ബത്തിയമാനമേവ. തയോ കോട്ഠാസേ പൂരേതി, ദിട്ഠയമ്മവേദനീയഅപരാപരിയായവേദനീയഉപപജ്ജവേദനീയസഖ്വാതേ തയോ ഭാഗേ പൂരേതി, തേസം തിണ്ണം ഭാഗാനം വസേന പവത്തതി.

ദിട്ഠയമ്മോ വുച്ചതി പച്ചക്ഖഭൂതോ പച്ചുപ്പന്നോ അത്തഭാവോ, തത്ഥ വേദിതബ്ബഫലം കമ്മം ദിട്ഠയമ്മവേദനീയം. പച്ചുപ്പന്നഭവതോ അനന്തരം വേദിതബ്ബഫലം കമ്മം ഉപപജ്ജവേദനീയം. ദിട്ഠയമ്മാനന്തരഭവതോ അത്തസ്ഥിം അത്തഭാവപരിയായേ അത്തഭാവപരിവത്തേ വേദിതബ്ബഫലം കമ്മം അപരാപരിയായവേദനീയം. പടിപക്ഖേഹി അനഭിഭൂതതായ, പച്ചയവിസേസേന പടിലദ്ധവിസേസതായ ച ബലവഭാവപ്പത്താ താദിസസ്സ പൂബ്ബാഭിസഖ്വാരസ്സ വസേന സാതിസയാ ഹുത്യാ പവത്താ പഠമജവനചേതനാ തസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ ഫലദായിനീ ദിട്ഠയമ്മവേദനീയാ നാമ. സാ ഹി വുത്താകാരേന ബലവതി ജവനസന്താനേ ഗുണവിസേസയുത്തേസു ഉപകാരാനുപകാരവസപ്പവത്തിയാ ആസേവനാലാഭേന അപ്പവിപാകതായ ച ഇതരദ്വയം വിയ പവത്തസന്താനുപരമാപേക്ഖം ഓകാസലാഭാപേക്ഖഞ്ച കമ്മം ന ഹോതീതി ഇധേവ പുപ്ഫമത്തം വിയ പവത്തിവിപാകമത്തം ഫലം ദേതി.

തമാ അസക്കോന്തന്തി കമ്മസ്സ ഫലദാനം നാമ ഉപധിപയോഗാദിപച്ചയന്തരസമവായേനേവ ഹോതീതി തദഭാവതോ തസ്ഥിംയേവ അത്തഭാവേ വിപാകം ദാതും അസക്കോന്തം. അഹോസികമ്മന്തി കമ്മംയേവ അഹോസി, ന തസ്സ വിപാകോ അഹോസി, അത്ഥി ഭവിസ്സതി വാതി ഏവം വത്തഞ്ചം കമ്മം. അത്ഥസാധികാതി ദാനാദിപാണാതിപാതാദിഅത്ഥസ്സ നിപ്ഫാദികാ. കാ പന സാതി ആഹ “സത്തമജവനചേതനാ”തി. സാ ഹി സന്നിട്ഠാപകചേതനാ വുത്തനയേന പടിലദ്ധവിസേസാ പുരിമജവനചേതനാഹി ലദ്ധാസേവനാ ച സമാനാ

അനന്തരേ അത്തഭാവേ വിപാകദായിനീ ഉപപജ്ജവേദനീയകമ്മം നാമ. തേനാഹ “അനന്തരേ അത്തഭാവേ വിപാകം ദേതീ”തി. സതി സംസാരപ്പവത്തിയാതി ഇമിനാ അസതി സംസാരപ്പവത്തിയാ അഹോസികമ്മപക്ഖേ തിട്ഠതി വിപച്ചനോകാസസ്സ അഭാവതോതി.

സമുഗ്ഘാടിതാനി വിപച്ചനോകാസസ്സ അനുപ്പത്തിയമ്മതാപാദനേന. ദിട്ഠയമ്മവേദനീയം അത്ഥി വിപാകാരഹാഭാവസ്സ അനിബുത്തിതത്താ വിപച്ചനോകാസസ്സ അനുപച്ഛിന്നത്താ. കരുപചിതത്ത്ഹി കമ്മം സതി വിപച്ചനോകാസേ യാവ ന ഫലം ദേതി, താവ അത്ഥേവ നാമ വിപാകാരഹഭാവതോ. “യസ്സ ഖോ”തി ഇദം അനിയമാകാരവചനം ഭഗവതാ കമ്മസരിക്ഖതാവസേന സാധാരണതോ വുത്തന്തി ആഹ “യാദിസസ്സ ഖോ”തി.

പമാദകിലേസവിമുത്തോതി പമാദഹേതുക്കേഹി സഞ്ചേഹി കിലേസേഹി വിമുത്തോ.

പാപസ്സ പിധാനം നാമ അവിപാകയമ്മതാപാദനന്തി ആഹ “അപ്പടിസന്ധികം കരീയതീ”തി. ബുദ്ധസാസനേതി സിക്ഖാത്തയസങ്ഗഹേ ബുദ്ധസ്സ ഭഗവതോ സാസനേ. യുത്തപ്പയുത്തോ വിഹരതീതി അകത്തബുസ്സ അകരണവസേന, കത്തബുസ്സ ച പരിപൂരണവസേന പവത്തതി.

ദിസ്സന്തി കുജ്ജന്തീതി ദിസാ, പടിപക്ഖാതി ആഹ “സപത്താ”തി. തപ്പസംസപകാരന്തി മേത്താനിസംസകിത്തനാകാരം. കാലേനാതി ആമേധിതലോപേന നിദ്രേസോതി ആഹ “ഖണേ ഖണേ”തി. അനുകരോന്തുതി യേസം കല്യാണമിത്താനം സന്തികേ സുണന്തി, യമാസുതം ധമ്മം തേസം അനുകരോന്തു ദിട്ഠാനുഗതികരണം ആപജ്ജന്തു, അത്തനോ വേരിപുഗ്ഗലാനന്ധി ഭഗവതോ സന്തികേ ധമ്മസ്സവനം സമ്മാപടിപത്തിഞ്ച പച്ചാസീസതി.

തസന്തി ഗതിം പത്ഥയന്തീതി തസാ ഭവന്തരാദിസു സംസരണഭാവതോ. തേനാഹ “തസാ വുച്ചന്തി സതത്ത്ഹാ”തി.

നേതബ്ബട്ഠാനം ഉദകം നയന്തീതി നേത്തികാ. ബന്ധിത്വാതി ദള്ഹം ബന്ധിത്വാ. തേലകഞ്ജികേനാതി തേലമിസ്സിതേന കഞ്ജികേന.

യാദിസോവ അനിട്ഠേ, താദിസോവ ഇട്ഠേതി ഇട്ഠാനിട്ഠേ നിബ്ബികാരേന താദീ. യേസം പന കാമാമിസാദിനം വന്തത്താ രാഗാദിനം ചത്തത്താ കാമോഘാദിനം തിണ്ണത്താ താദിഭാവോ ഭവേയ്യ, തേസം ഭഗവതാ സബ്ബസോ വന്താ ചത്താ തിണ്ണാ, തസ്മാ ഭഗവാ വന്താവീതി താദീ, ചത്താവീതി താദീ, തിണ്ണാവീതി താദീ, യേഹി അനഞ്ഞസാധാരണേഹി സീലാദിഗുണേഹി സമന്നാഗതത്താ ഭഗവാ താദിഭാവേന ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തോ തംനിദ്രേസോ, തേഹി ഗുണേഹി യാമാവതോ നിദ്രിസിതബുത്തോപി താദീ. യമാ യന്തരജ്ജുയാ യന്തം നീയതി, ഏവം യായ തത്ത്ഹായ ഭവോ നീയതി, സാ “ഭവനേത്തി ഭവരജ്ജു”തി വുത്താ. തേനാഹ “തായ ഹീ”തിആദി, കമ്മാനി കുസലാദിനി വിപച്ചയന്തി അപച്ചയന്തി ഏതായാതി കമ്മവിപാകോ. അപച്ചയഭാവോ നാമ അരിയമഗ്ഗചേതനായാതി ആഹ “മഗ്ഗചേതനായാ”തി. യാവ ന കിലേസാ പഹീയന്തി, താവ ഇമേ സത്താ സഇണാ ഏവ അസേരിവിഹാരഭാവതോതി ആഹ “അണണോ നിക്കിലേസോ ജാതോ”തി.

മേയ്യപരിഭോഗോ (വിസുദ്ധിം ടീം ൧.൩൧) നാമ സാമിപരിഭോഗാഭാവതോ. ഭഗവതാപി ഹി അത്തനോ സാസനേ സീലവതോ പച്ചയാ അനുഞ്ഞാതാ, ന ദുസ്സീലസ്സ, ദായകാനം സീലവതോയേവ പരിച്ചാഗോ, ന ദുസ്സീലസ്സ അത്തനോ കാരാനം മഹപ്ഫലഭാവസ്സ പച്ചാസീസനതോ. ഇതി സത്ഥാരാ അനനുഞ്ഞാതത്താ ദായകേഹി ച അപരിച്ചത്തത്താ “ദുസ്സീലസ്സ പരിഭോഗോ മേയ്യപരിഭോഗോ നാമാ”തി വുത്തം . ഇണവസേന പരിഭോഗോ ഇണപരിഭോഗോ. പടിഗ്ഗാഹകതോ ദക്ഖിണാവിസുദ്ധിയാ അഭാവതോ ഇണം ഗഹേത്വാ പരിഭോഗോ വിയാതി അത്ഥോ. യസ്മാ സേക്ഖാ ഭഗവതോ ഓരസപുത്താ, തസ്മാ തേ പിതുമസന്തകാനം പച്ചയാനം ദായാദാ ഹുത്വാ തേ പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തീതി തേസം പരിഭോഗോ ദായജ്ജപരിഭോഗോ നാമ. കിം പന തേ ഭഗവതോ പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തി, ഉദാഹു ഗിഹീഹി ദിന്നന്തി? ഗിഹീഹി ദിന്നാപി തേ ഭഗവതാ അനുഞ്ഞാതത്താ ഭഗവതോ സന്തകാ ഹോന്തി അനനുഞ്ഞാതേസു സഞ്ചേന സഞ്ചം പരിഭോഗാഭാവതോ അനുഞ്ഞാതേസുയേവ പരിഭോഗസമ്ഭവതോ. ധമ്മദായാദസുത്തഞ്ചേത്ഥ (൧൦ നീ ൧.൨൯ ആദയോ) സാധകം.

അവിതരാഗാനം തണ്ഹാപരവസതായ പച്ചയപരിഭോഗേ സാമിഭാവോ നത്ഥി, തദഭാവേന വിതരാഗാനം തത്ഥ സാമിഭാവോ യമാരുചി പരിഭോഗസമ്ഭവതോ. തഥാ ഹി തേ പടികൂലമ്പി അപ്പടികൂലാകാരേന, അപ്പടികൂലമ്പി പടികൂലാകാരേന തദുഭയം വിവജ്ജേത്വാ ഉപേക്ഖാകാരേന ച പച്ചയേ പരിഭുഞ്ജന്തി, ദായകാനഞ്ച മനോരഥം പരിപൂരേന്തി. സേസമേത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ, തംസംവണ്ണനാസു ച വുത്തനയേനേവ വേദിതഞ്ചം. കിലേസഇണാനം അഭാവം സന്ധായ “അണണോ”തി വുത്തം, ന പച്ചവേക്ഖിതപരിഭോഗമത്തം. തേനാഹ ആയസ്മാ ച ബാകുലോ - “സത്താഹമേവ ഖോ അഹം, ആവുസോ, സരണോ രട്ഠപിണ്ഡം ഭുഞ്ജി”ന്തി (൧൦ നീ ൩.൨൧൧).

വത്ഥുകാമകിലേസകാമേഹി തണ്ഹായ പവത്തിആകാരം പടിച്ച അത്ഥി രമണവോഹാരോതി ആഹ - “ദുവിധേസുപി കാമേസു തണ്ഹാരതിസന്ഥവ”ന്തി. മന്തിതന്തി കമിതം. ഉപ്പനേഹി സത്ഥുപടിഞ്ഞേഹി. സംവിഭത്താതി കുമലാദിവസേന ഖണ്ഡാദീഹി ആകാരേഹി വിഭത്താ. സുന്ദരം ആഗമനന്തി സ്വാഗതം. തതോ ഏവ ന കുച്ഛിതം ആഗതം. സോളസവിധകിച്ചസ്സ പരിയോസിതത്താ ആഹ “തം സഞ്ചം മയാ കത”ന്തി. മഗ്ഗപത്തായമേവ തതിയവിജ്ജാസമത്താതി ആഹ - “തീഹി വിജ്ജാഹി നവഹി ച ലോകുത്തരധമ്മേഹി”തി.

അങ്ഗുലിമാലസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. പിയജാതികസുത്തവണ്ണനാ

൩൫൩. പകതിനിയാമേനാതി യഥാ സോകുപ്പത്തിതോ പുണ്യേ ഇതി കത്തഞ്ചേസു അസമ്മോഹവസേന ചിത്തം പകഖന്ദതി, താനി ചസ്സ ഉപട്ഠഹന്തി, ന ഏവം സോകസ്സ ചിത്തസങ്കോചസഭാവതോ. തേന വുത്തം “പകതിനിയാമേന പന ന പടിഭന്തി”തി. കേചി പന “സാമന്താ കതിപയേ ന കുടുമ്ബം സന്ധാരേതി. തേനാഹ ‘ന സഞ്ചേന സഞ്ചം പടിഭന്തി’തി” വദന്തി. ഏത്ഥാതി ദുതിയപദേ. അനേകത്ഥത്താ ധാതുനം “ന പടിഭാതീ”തി പദസ്സ “ന

രുച്ചി"തി അമ്മമാഹ. ന പടിഭാതീതി വാ ഭുഞ്ജിതുകാമതാചിത്തം ന ഉപദ്ഠിതന്തി അത്ഥോ. പതിദ്ഠിതോകാസന്തി ഇന്ദ്രിയാവിദ്ഠാന്നം വദതി. പിയായിതബ്ബതോ പിയാ ജാതി ഉപ്പത്തിദ്ഠാന്നം ഏതേസന്തി പിയജാതികാ. പിയാ പഭുതി ഏതേസന്തി പിയപ്പഭുതികാതി വത്തബ്ബേ, ഉ-കാരസ്സ വ-കാരം, ത-കാരസ്സ ച ലോപം കത്വാ "പിയപ്പഭാവികാ"തി വുത്തം. തേനാഹ "പിയതോ പഭവന്തി"തി.

൩൫൫. പര-സദേന സമാനത്വം അജ്ഞാതീകഭാവനിശ്ചയനത്വം "പിരേ"തി പദന്തി ആഹ "അമ്ഹാകം പരേ"തി. പിരേതി വാ "പരതോ"തി ഇമിനാ സമാനത്വം നിപാതപദന്തി ആഹ "ചര പിരേതി പരതോ ഗച്ഛാ"തി.

൩൫൬. ദ്വിയാ ചേരത്വാതി ഏതഥ യദി ഇത്ഥീ തസ്സ പുരിസസ്സ പിയാ, കഥം ദ്വിയാ ഛരിന്ദതീതി ആഹ "യദി ഹീ"തിആദി.

൩൫൭. കഥം കഥേയന്തി യഥാ ഭഗവാ ഏതസ്സ ബ്രാഹ്മണസ്സ കഥേസി, സോ ച മേ കഥേസി, തഥാ ചാഹം കഥേയം. മരണവസേന വിപരിണാമോ അത്തഭാവസ്സ പരിവത്തത്താ. പലായിത്വാ ഗമനവസേന അത്തമാഭാവോ മിത്തസന്ധവസ്സ സമാഗമസ്സ ച അത്തമാഭൂതത്താ.

ഛരസ്സിതഭാവേനാതി പരിവത്തിതഭാവേന. ഹത്ഥഗമനവസേന അത്തമാഭാവോ പുബ്ബേ സവസേ വത്തിതാനം ഇദാനി വസേ അവത്തനഭാവേന.

ആചമേഹീതി ആചമനം മുഖവിക്ഖാലനം കാരേഹി. യസ്മാ മുഖം വിക്ഖാലേന്താ ഹി ഹത്ഥപാദേ യോവിത്വാ വിക്ഖാലേന്തി, തസ്മാ "ആചമിത്വാ"തി വത്വാ പച്ഛാപി തസ്സ അത്ഥം ദസ്സേന്തോ "മുഖം വിക്ഖാലേത്വാ"തി ആഹ. സേസം സുവിഞ്ഠേയ്യമേവ.

പിയജാതികസുത്തവണ്ണായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

വൃ. ബാഹിതികസുത്തവണ്ണാ

൩൫൯. സാവജ്ജതായ ഉപാരമ്ഭം അരഹതീതി ഓപാരമ്ഭോ. തേനാഹ "ഭോസം ആരോപനാരഹോ"തി. ബാലാ ഉപാരമ്ഭവത്സമുത്തം അമൂലകമ്പി നം ആരോപേന്താ ഉഗ്ഘോസേന്തി, തസ്മാ തേ അനാമസിത്വാ "വിത്തുഹീ"തി ഇദം പദം ഗഹേത്വാ പഞ്ഠേന ഞാതും ഇച്ഛിതേന അത്ഥേന ഉപാരമ്ഭാദീനം ഉപരി ഉത്തരം പരിപൂരേതും നാസക്ഖിമ്ഹാ. തം കാരണന്തി തം ഉപ്പത്തികാരണം. യദി ഹി മയാ "വിത്തുഹീ"തി പദം പക്ഖിപിത്വാ വുത്തം ഭവേയ്യ, പഞ്ഠാ മേ പരിപുണ്ണാ ഭവേയ്യ, ന പന വുത്താ. ഇദാനി പന തം കാരണം ഉത്തരം ആയസ്ഥതാ ആനന്ദേന "വിത്തുഹീ"തി ഏവം വദന്തേന പരിപൂരിതം.

൩൬൦. കോസല്ലപടിപക്ഖതോ അകോസല്ലം വുച്ചതി അവിജ്ജാ, തംസമുദ്ഠാനതോ അകോസല്ലസമ്ഭൂതോ. അവജ്ജം വുച്ചതി ഗരഹിതബ്ബം, സഹ അവജ്ജഹീതി സാവജ്ജാ, ഗാരയ്ഹോ. രാഗാദിഭോസേഹി സഭോസോ. തേഹി ഏവ സബ്ബാബ്ജ്ജേയോ, തതോ ഏവ സമ്പതി ആയതിബ്ബ സദുക്ഖോ. സബ്ബാബ്ജ്ജയാദികോ നിസ്സന്ദവിപാകോ.

തമാ അതോ വുത്തോ ഭവേയ്യാതി പുച്ഛാസഭാഗേനപി അതോ വുത്തോ ഭവേയ്യാ, പുച്ഛന്തസ്സ പന ന താവ ചിത്താരായനം. തേനാഹ - “ഏവം ബ്യാകരണം പന ന ഭാരിയ”ന്തി, ഗരുകരണം ന ഹോതി വിസാരജ്ജം ന സിയാതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ - “അപ്പഹീനഅകുസലോപി ഹി പഹാനം വണ്ണേയ്യാ”തി. ഏവരുപോ പന യമാകാരി തമാവാദി ന ഹോതി, ന ഏവം ഭഗവാതി ആഹ “ഭഗവാ”തിആദി. ഏവം ബ്യാകാസീതി “സബ്ബാകുസലധമ്മപഹീനോ ബോ, മഹാരാജ, തമാഗതോ”തി ഏവം ബ്യാകാസി. സുക്കപക്ഖേപി ഏസേവ നയോതി ഇമിനാ “സബ്ബേസംയേവ കുസലാനം ധമ്മാനം ഉപസമ്പദം വണ്ണേതീ”തി വുത്തേ യമാ പുച്ഛാ, തമാ അതോ വുത്തോ ഭവേയ്യാ, ഏവം ബ്യാകരണം പന ന ഭാരിയം, അസമ്പാദിതകുസലധമ്മോപി ഉപസമ്പദം വണ്ണേയ്യാ. ഭഗവാ പന സമ്മദേവ സമ്പാദിതകുസലത്താ യമാകാരി തമാവാദിതി ദസ്സേതും “ഏവം ബ്യാകാസീ”തി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതി. സേസം സുവിഞ്ഛേയ്യമേവ.

ബാഹിതികസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. ധമ്മചേതിയസുത്തവണ്ണനാ

൩൬൪. മേദവണ്ണാ ഉളുപവണ്ണാ ച തത്ഥ തത്ഥ പാസാണാ ഉസ്സന്നാ അഹേസുന്തി മേദാളുപന്തി ഗാമസ്സ സമത്താ ജാതാ. ഉളുപവണ്ണാതി ചന്ദസമാനവണ്ണതായ മേദപാസാണാ വുത്താതി കേചി. അട്ഠകമായം പന “മേദവണ്ണാ പാസാണാ കിരേത്ഥ ഉസ്സന്നാ അഹേസു”ന്തി ഇദം വുത്തം. അസ്സാതി സേനാപതിസ്സ. കമാസമുട്ഠാപനത്ഥന്തി മല്ലികായ സോകവിനോദനധമ്മകമാസമുട്ഠാപനത്ഥം.

രത്താതി പസേനദീകോസലരത്താ. മഹച്ചാതി മഹതിയാ. പദവിപല്ലാസേന ചേതം വുത്തം. പസാദമരഹന്തിതി പാസാദികാനി. തേനാഹ “സഹ രഞ്ജനകാനീ”തി. യാനി പന പാസാദികാനി, താനി പസ്സിതും യുത്താനി. പാസാദികാനീതി വാ സദുഹനസഹിതാനി. തേനാഹ “പസാദജനകാനീ”തി. “അപ്പാബാധ”ന്തി ആദിസു വിയ അപ്പസദോ അഭാവത്ഥോതി ആഹ “നിസ്സദ്ദാനീ”തി. അനിയമത്ഥവാചി യ-സദോ അനിയമാകാരവാചകോപി ഹോതിതി “യത്ഥാ”തി പദസ്സ “യാദിസേസു”തിആദിമാഹ. തമാ ഹി അങ്ഗുലിമാലസുത്തേ (മം നിം അട്ഠം ൨.൩൪൭ ആദയോ) “യസ്സ ബോ”തി പദസ്സ “യാദിസസ്സ ബോ”തി അതോ വുത്തോ.

൩൬൬. പടിച്ഛദന്തി പടിച്ഛാദകം. രാജകകുഡഭണ്ഡാനീതി രാജഭണ്ഡഭൂതാനി. രഹായതിതി രഹോ കരോതി, മം അജ്ജേയസതീതി അതോ.

൩൬൭. യമാസഭാവതോ ഞേയ്യാം ധാരേതി അവധാരേതിതി ധമ്മോ, ഞാണന്തി ആഹ “പച്ചക്ഖഞ്ചാണസഞ്ചാതസ്സ ധമ്മസ്സാ”തി. അനുനയോതി അനുഗച്ഛനകോ. ദിട്ഠേന ഹി അദിട്ഠസ്സ അനുമാനം. തേനാഹ “അനുമാനം അനുബുദ്ധീ”തി. ആപാണകോടികന്തി യാവ പാണകോടി, താവ ജീവിതപരിയോസാനം. ഏതന്തി ധമ്മന്വയസഞ്ചാതം അനുമാനം. ഏവന്തി “ഇധ പനാഹ”ന്തി വുത്തപ്പകാരേന.

൩൬൯. ചക്രവും അബന്ധത്തേ വിധാതി അപാസാദികതായ പസ്സന്താനം ചക്രവും അത്തനി അബന്ധത്തേ വിധ. കുലസന്താനാനുബന്ധോ രോഗോ കുലരോഗോ. ഉളാരന്തി സാനുഭാവം. യോ ഹി ആനുഭാവസമ്പന്നോ, തം “മഹേസക്വ”ന്തി വദന്തി. അരഹത്തം ഗണ്ഹത്തോതി ഉക്കട്ഠനിദ്രേസോയം, ഹേട്ഠിമഹലാനി ഗണ്ഹത്തോപി.

൩൭൦. ജീവികാ ജീവിതവൃത്തി.

൩൭൧. ധമ്മം ചേതേതി സംവേദേതി ഏതേഹീതി ധമ്മചേതിയാനി, ധമ്മസ്സ പൂജാവചനാനി. നനു ചേതാനി ബുദ്ധസഞ്ചഗുണദീപനാനിപി സന്തി? കഥം “ധമ്മചേതിയാനീതി ധമ്മസ്സ ചിത്തീകാരവചനാനീ”തി വുത്തന്തി ആഹ “തീസു ഹീ”തിആദി. തത്ഥ യസ്ഥാ ബുദ്ധരത്നമൂലകാനി സേസരത്നാനി തസ്സ വസേന ലദ്ധഞ്ചതോ. കോസലരത്തോ ചേത്ഥ ബുദ്ധഗാരവേന ധമ്മസഞ്ചഗാരവം പവേദിതം, തസ്ഥാ “ഭഗവതി ചിത്തീകാരേ കതേ ധമ്മോപി കതോവ ഹോതീ”തി വുത്തം. യസ്ഥാ ച രത്നത്തയപസാദപുഞ്ചികാ സാസനേ സമ്മാപടിപത്തി, തസ്ഥാ വുത്തം - “ആദിബ്രഹ്മചരിയകാനീതി മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയസ്സ ആദിഭൂതാനീ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

ധമ്മചേതിയസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൧൦. കണ്ണകത്ഥലസുത്തവണ്ണനാ

൩൭൨. അനന്തരസുത്തേ വുത്തകരണീയേനേവാതി “പാസാദേ വാ നാടകേസു വാ ചിത്തസ്സാദം അലഭമാനോ തത്ഥ തത്ഥ വിചരിതും ആരധോ”തി വുത്തകരണീയേന. അപ്പദുട്ഠപദോസീനഞ്ഹി ഏവം ഹോതീതി.

൩൭൩. പുച്ഛിതോതി “അത്തം ദുതം നാലത്ഥു”ന്തി പുച്ഛിതോ. സോതി രാജാ. താസം വന്ദനാ സചേ ഉത്തരകാലം, അത്തനോ ആഗമനകാരണം കഥേസ്സതി.

൩൭൪. ഏകാവജ്ജനേനാതി ഏകവീഥിജവനേന. തേന ഏകചിത്തം താവ തിട്ഠതു, ഏകചിത്തവീഥിയാപി സഞ്ചം ജാനിതും ന സക്കാതി ദസ്സേതി. “ഇദം നാമ അതീതം ജാനിസ്സാമീ”തി അനിയമേത്ഥാ ആവജ്ജതോ യം കിഞ്ചി അതീതം ജാനാതി, നിയമിതേ പന നിയമിതമേവാതി ആഹ - “ഏകേന ഹി...പേ... ഏകദേസമേവ ജാനാതീ”തി. തേന ചിത്തേനാതി “അതീതം സഞ്ചം ജാനിസ്സാമീ”തി ഏവം പവത്തചിത്തേന. ഇതരേസൂതി അനാഗതപച്ചുപ്പന്നേസു. കാരണജാതികന്തി യുത്തീസഭാവം, യുത്തീയാ യുത്തന്തി അത്ഥോ. സമ്പരായഗുണന്തി സമ്പരായേ കതകമ്മസ്സ വിസേസം.

൩൭൫. ലോകുത്തരമിസ്സുകാനി കഥിതാനി ബോധിരാജകുമാരസുത്തേ വിധ ലോകിയാ ചേവ ലോകുത്തരാ ച. യഥാലാഭവസേന ചേത്ഥ പധാനിയങ്ഗാനം ലോകുത്തരഗുഹണം വേദിതഞ്ചം. പച്ചേകം ഏവ നേസഞ്ച പധാനിയങ്ഗതാ ദട്ഠഞ്ചാ യഥാ “അട്ഠവിമോക്ഖാ സന്ദിസ്സന്തി ലോകുത്തരമിസ്സുകാ”തി. ലോകുത്തരാനേവാതി ചേത്ഥ യം വത്തഞ്ചം, തം പരതോ ആവി ഭവിസ്സതി. പധാനനാനത്തന്തി പദഹനനാനത്തം, ഭാവനാനുയോഗവിസേസന്തി അത്ഥോ. സഞ്ചാരേ പരിമദ്ദിത്ഥാ പടിപക്ഖധമ്മേ ഏകദേസതോ പജഹിത്ഥാ റിതസ്സ

ഭാവനാനുയോഗോ സഞ്ചേന സഞ്ചം അപരിമളിതസഞ്ചാരസ്സ
 അപ്പഹീനപടിപക്ഖസ്സ ഭാവനാനുയോഗതോ സുഖമോ വിസദോവ ഹോതി,
 സച്ചാഭിസമയേന സന്താനസ്സ ആഹിതവിസേസത്താതി ആഹ -
 “അഞ്ഞാദിസമേവ ഹി പുമുജ്ജനസ്സ പധാനം, അഞ്ഞാദിസം
 സോതാപന്നസ്സാ”തിആദി. അയഞ്ച വിസേസോ ന കേവലം
 അനരിയഅരിയപുഗ്ഗലതോ ഏവ, അഥ ഖോ അരിയേസുപി
 സേക്ഖാദിവിസേസതോപി ലബ്ഭതി അഭിസഞ്ചാരവിസേസതോ
 അഭിനീഹാരതോ ച ഇജ്ജന്തേനതോതി ദസ്സേനോ “അഞ്ഞാദിസം
 സകദാഗാമിനോ”തിആദിമാഹ. ന പാപുണാതീതി യസ്മാ പുമുജ്ജനോ
 സഞ്ചമാവ പധാനം പദഹന്തോ സോതാപത്തിമഗ്ഗം അധിഗച്ഛതി, സോതാപനോ
 ച സകദാഗാമിമഗ്ഗന്തി ഹേട്ഠിമം ഉപരിമതോ ഓളാരികം, ഉപരിമഞ്ച
 ഇതരതോ സുഖമം തേന പഹാതും അസക്കുണേയസ്സ പജഹനതോ, ഇതി
 അധിഗന്തബ്ബവിസേസേന ച അധിഗമപടിപദായ സണ്ഠാസുഖമതാ
 തിക്ഖവിസദതാ ച വിഞ്ഞായതീതി ആഹ - “പുമുജ്ജനസ്സ പധാനം
 സോതാപന്നസ്സ പധാനം ന പാപുണാതീ”തിആദി.

അകൃടകരണന്തി അവഞ്ചനകിരിയം. അനവച്ഛിന്ദനന്തി അതിയാനം.
 അവിഞ്ചനം ന ആകഡ്ഢനം, നിയുത്തതം വിനിവേരേന്ത്യാ സമന്താ
 വിപരിവത്തിത്യാ സമധാരായ ഛസ്സനം വാ. തസ്സ കാരണം തംകാരണം, തം
 കാരണന്തി വാ തം കിരിയം തം അധികാരം. ദന്തേഹിഗന്തബ്ബഭൂമിന്തി ദന്തേഹി
 പത്തബ്ബട്ഠാനം, പത്തബ്ബവത്ഥും വാ. ചത്താരോപി അസ്സദ്ധാ നാമ
 ഉപരിമഉപരിമസദ്ധായ അഭാവതോ. യേന ഹി യം അപ്പത്തം, തസ്സ തം നത്ഥി.
 അരിയസാവകസ്സ...പേ... നത്ഥി പഠമമഗ്ഗേനേവ മായാസാറേയോനം പഹാതബ്ബത്താ.
 തേനേവാതി സമ്മദേവ വിരുദ്ധപക്ഖാനം സദ്ധാദിനം ഇധാധിപ്പേതത്താ. യദി
 ഏവം കഥം മിസ്സകകമാതി ആഹ “അസ്സഖളുക്സുത്തന്തേ പനാ”തിആദി.
 ചത്താരോവ ഹോന്തി പുമുജ്ജനാദിവസേന.

ഓപമ്മസംസന്ദനേ അദന്തഹത്ഥിആദയോ വിയാതിആദിനാ കണ്ഠപക്ഖേ,
 യഥാ പന ദന്തഹത്ഥിആദയോതിആദിനാ സുക്കപക്ഖേ ച സാധാരണതോ
 ഏകജ്ജ്വലം കത്വാ വുത്തം, അസാധാരണതോ ഭിന്ദിത്വാ ദസ്സേതും “ഇദം വുത്തം
 ഹോതീ”തിആദി വുത്തം.

൩൮൦. സമ്മപ്പധാനാ നിബ്ബിസിട്ഠവിരിയാ. തേനാഹ - “ന കിഞ്ചി
 നാനാകരണം വദാമി, യദിദം വിമുത്തിയാ വിമുത്തി”ന്തി. ന ഹി
 സുക്ഖവിപസ്സകതേവിജ്ജഹരളഭിഞ്ഞാനം വിമുത്തിയാ നാനാകരണം അത്ഥി.
 തേന വുത്തം “യം ഏകസ്സാ”തിആദി. കിം ത്വം ന ജാനാസീതി സമ്ബന്ധോ.
 ആഗച്ഛന്തിതി ഉപ്പജ്ജനവസേന ആഗച്ഛന്തി. നാഗച്ഛന്തിതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ
 നയോ. ഇദം പുച്ഛന്തോതി ഇദം പുച്ഛാമീതി ദസ്സേനോ.
 അപ്പഹീനചേതസികദുക്ഖാ അനധിഗതഅനാഗാമിതാ. തേനാഹ
 “ഉപപത്തിവസേന ആഗന്താരോ”തി. സമുച്ഛിന്നദുക്ഖാതി
 സമുഗ്ഘാടിതചേതസികദുക്ഖാ.

൩൮൧. തമ്ഹാ ഠാനാതി തതോ യഥാധിഗതഇസ്സരിയട്ഠാനതോ. പുന തമ്ഹാ
 ഠാനാതി തതോ ദുഗ്ഗതാ. സമ്പന്നകാമഗുണന്തി ഉളാരകാമഗുണസമന്നാഗതം.

തമ്മാതി കാമദേവലോകേ. റാനഭാവതോതി അരഹത്തഞ്ചേ അധിഗതം,
താവദേവ പരിനിബ്ബാനതോ. ഉപരിദേവേ ചാതി ഉപരൂപരി ഭൂമിവാസേ ദേവേ
ച, ചക്ഖുവിത്താണദസ്സനേനപി ദസ്സനായ നപ്പഹോന്തീതി യോജനാ.

൩൮൨. വുത്തനയേനേവാതി ദേവപുച്ഛായ വുത്തേനേവ നയേന. സാ കിര
കമാതി “നത്ഥി സോ സമണോ വാ ബ്രാഹ്മണോ വാ, യോ സകിദേവ സബ്ബം
നേയ്യ”ന്തി കമാ. തേതി വിടടുഭസഞ്ജയാ. ഇമസ്ഥിന്ധേവ റാനേതി ഇമസ്ഥിം
മിഗദായേവേവ. സേസം സുവിത്തേയ്യമേവ.

കണ്ണകത്ഥലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച രാജവഗ്ഗവണ്ണനാ.

൫. ബ്രഹ്മണവശ്യാ

൧. ബ്രഹ്മായുസുത്തവണ്ണനാ

൩൮൩. “മഹാസത്തോ മഹിദ്ധികോ മഹാനുഭാവോ”തിആദീസു (മഹാവം ൩൮) ഉളാരതാ വിസയോ, “മഹാജനകായോ സന്നിപതീ”തിആദീസു സമ്ബഹുലഭാവവിസയോ, ഇയ പന തദുഭയമ്പിസ്ത അത്ഥോതി “മഹതാതി ഗുണമഹത്തേനപി മഹതാ”തിആദി വുത്തം. അപ്പിച്ചതാദീതി ആദി-സദ്രേന സന്തുട്ഠിസല്ലേഖപവിവേകഅസംസഗ്ഗവീരിയാരമ്ഭാദീനം സങ്ഗഹോ. ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞസങ്ഘാതസങ്ഖാതേനാതി ഏതഥ “നിയതോ സമ്ബോധിപരായണോ” (സം നിം ൨.൪൧; ൩.൩൩൮, ൧൦൦൪) - “അട്ഠാനമേതം, ഭിക്ഖവേ, അനവകാസോ, യം ദിട്ഠിസമ്പന്നോ പുഗ്ഗലോ സഞ്ചിച്ച പാണ്ണം ജീവിതാ വോരോപേയ്യാതി നേതം റാനം വിജ്ജതീ”തിആദിവചനതോ ദിട്ഠിസീലാനം നിയതസഭാവത്താ സോതാപന്നാപി അഞ്ഞമഞ്ഞം ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേന സംഹതാ, പശേവ സകദാഗാമിആദയോ. “തഥാരൂപായ ദിട്ഠിയാ ദിട്ഠിസാമഞ്ഞഗതോ വിഹരതി (ദീം നിം ൩.൩൨൪, ൩൫൬; മം നിം ൧.൪൩൨; ൩.൫൪; അം നിം ൬.൧൧; പരിം ൨൧൪) തഥാരൂപേഹി സീലേഹി സീലസാമഞ്ഞഗതോ വിഹരതീ”തി (ദീം നിം ൩.൩൨൪; മം നിം ൧.൪൩൨; ൩.൫൪; അം നിം ൬.൧൨; പരിം ൨൧൪) വചനതോ പുമുജ്ജനാനമ്പി ദിട്ഠിസീലസാമഞ്ഞേന സംഹതഭാവോ ലബ്ഭതിയേവ.

ഓട്ഠപഹതകരണവസേന അത്ഥവിഭാഗവസേന. സന്നിഘണ്ഡുകേടുഭാനന്തി ഏതഥ നിഘണ്ഡുതി വചനീയവാചകഭാവേന അത്ഥം സദൃഞ്ച ഖണ്ഡതി വിഭജ്ജ ദസ്സേതീതി നിഖണ്ഡു. സോ ഏവ ഇയ ഖ-കാരസ്സ ഘ-കാരം കത്വാ “നിഘണ്ഡു”തി വുത്തോ. കിടതി ഗമേതി കിരിയാദിവിഭാഗം, തം വാ അനവസേസപരിയാദാനതോ ഗമേത്തോ പൂരേതീതി കേടുഭം. വേവചനപ്പകാസകന്തി പരിയായസദുദീപകം, ഏകേകസ്സ അത്ഥസ്സ അനേകപരിയായവചനവിഭാവകന്തി അത്ഥോ. നിദസ്സനമത്തഞ്ചേതം അനേകേസമ്പി അത്ഥാനം ഏകസദുവചനീയതാവിഭാവനവസേനപി തസ്സ ഗന്ഥസ്സ പവത്തത്താ. വചിഭേദാദിലക്ഖണാ കിരിയാ കപ്പീയതി ഏതേനാതി കിരിയാകപ്പോ, സോ പന വണ്ണപദസമ്ബന്ധപദത്ഥവിഭാഗതോ ബഹുവികപ്പോതി ആഹ “കിരിയാകപ്പവികപ്പോ”തി. ഇദഞ്ച മൂലകിരിയാകപ്പഗന്ഥം സന്ധായ വുത്തം. സോ ഹി സതസഹസ്സപരിമാണോ നലചരിയാദിപകരണം. റാനകരണാദിവിഭാഗതോ നിബ്ബചനവിഭാഗതോ ച അക്ഖരാ പഭേദീയന്തി ഏതേഹിതി അക്ഖരപ്പഭേദാ, സിക്ഖാനിരുത്തിയോ. ഏതേസന്തി വേദാനം. തേ ഏവ വേദേ പദസോ കായതീതി പദകോ. തം തം സദു തദത്ഥഞ്ച ബ്യാകരോതി ബ്യാചിക്ഖതി ഏതേനാതി ബ്യാകരണം, സദുസത്ഥം. ആയതിം ഹിതം തേന ലോകോ ന യതതി ന ഹുഹതീതി ലോകായതം. തത്ത്ഹി ഗന്ഥം നിസ്സായ സത്താ പുഞ്ഞകിരിയായ ചിത്തമ്പി ന ഉപ്പാദേന്തി. വയതീതി വയോ, ന വയോ അവയോ, ന അവയോ അനവയോ, ആദിമജ്ജപരിയോസാനേസു കത്ഥചി അപരികിലന്തോ അവിത്ഥായന്തോ തേ ഗന്ഥേ സന്ധാരേതി പൂരേതീതി അത്ഥോ. ദേ പടിസേധാ പകതിം ഗമേന്തിതി ദസ്സേന്തോ “അവയോ ന ഹോതീ”തി വത്വാ തത്ഥ അവയം ദസ്സേതും “അവയോ... പേം... ന സക്കോതീ”തി വുത്തം.

൩൮൪. ഗരുതി ഭാരിയം അത്താനം തതോ മോചേത്യാ ഗമനം ദുക്കരം ഹോതി. അനന്തോപി ഉപ്പജ്ജതി നിന്ദാബ്യാരോസുപാരമ്ഭാദി. അബ്ഭുഗുതോതി ഏതഥ അഭിസദുയോഗേന ഇത്ഥമ്ഭൂതാവ്യാനത്ഥേ ഉപയോഗവചനം.

ലക്ഖണാനീതി ലക്ഖണദീപനാനി മന്തപദാനി. അന്തരായത്തിതി ന കേവലം ലക്ഖണമന്താനിയേവ, അന്താനിപി ബ്രാഹ്മണാനം ഞാണബലാഭാവേന അനുക്കമേന അന്തരായത്തി. തഥാ ഹി വദന്തി “ഏകസതം അദ്ധരിയം ദിപന്താസമത്തതോ സാമാ”തിആദി. പണിധിമഹത്തോ സമാദാനമഹത്തോതിആദിനാ പച്ചേകം മഹ-സദോ യോജേതബ്ബോ. പണിധിമഹത്താദി ചസ്സ ബുദ്ധവംസചരിയാപിടേകവണ്ണനാദിവസേനേവ വേദിതബ്ബോ. നിട്ഠാതി നിപ്ഫത്തിയോ. ജാതിസാമത്തതോതി ലക്ഖണജാതിയാ ലക്ഖണഭാവേന സമാനഭാവതോ. യഥാ ഹി ബുദ്ധാനം ലക്ഖണാനി സുവിസുദ്ധാനി സുപരിബൃത്താനി പരിപുണ്ണാനി ച ഹോന്തി, ന ഏവം ചക്കവത്തിനം. തേനാഹ “ന തേഹേവ ബുദ്ധോ ഹോതീ”തി.

അഭിരൂപതാ ദീഘായുക്താ, അപ്പാതകതാ ബ്രാഹ്മണാദീനം പിയമനാപതാതി ചതുഹി അച്ഛരിയധമ്മേഹി. ദാനം പിയവചനം അത്ഥചരിയാ സമാനത്തതാതി ഇമേഹി ചതുഹി സങ്ഗഹവത്ത്വഹി. രഞ്ജനതോതി പീതിജനനതോ. ചക്കം ചക്കരതനം വത്തേതി പവത്തേതീതി ചക്കവത്തി, സമ്പത്തിചക്കേഹി സയം വത്തേതി, തേഹി ച പരം സത്തനികായം വത്തേതി പവത്തേതീതി ചക്കവത്തി, പരഹിതാവഹോ ഇരിയാപഥചക്കാനം വത്തോ വത്തനം ഏതസ്സ അത്ഥീതി ചക്കവത്തി, അപ്പടിഹതം വാ ആണാസങ്ഖാതം ചക്കം വത്തേതീതി ചക്കവത്തി, അപ്പടിഹതം വാ ആണാസങ്ഖാതം ചക്കം വത്തേതീതി ചക്കവത്തി, വത്തിയമണ്ഡലാദിസഞ്ചിതം ചക്കം സമൂഹം അത്തനോ വസേ വത്തേതീതി ചക്കവത്തി. ധമ്മം ചരതീതി ധമ്മികോ. ധമ്മതോ അനപേതത്താ ധമ്മോ രഞ്ജനത്ഥേന രാജാതി ധമ്മരാജാ. കോപാദീതി ആദി-സദേന കാമലോഭമാനമദാദികേ സങ്ഗൺഹാതി. വിജിതാവീതി വിജിതവാ. കേനചി അകമ്പിട്ഠേന ജനപദത്ഥാവരിയപ്പത്തോ. ദള്ഹഭത്തിഭാവതോ വാ ജനപദോ മാവരിയം പത്തോ ഏത്ഥാതി ജനപദത്ഥാവരിയപ്പത്തോ. ചിത്തീകതഭാവാനാപി (ഖു° പാ° അട്ഠ° ൬.൩; ദീ° നി° അട്ഠ° ൨.൩൩; സം° നി° അട്ഠ° ൩.൫.൨൨൩; സു° നി° അട്ഠ° ൧.൨൨൬; മഹാനി° അട്ഠ° ൫) ചക്കസ്സ രതനട്ഠോ വേദിതബ്ബോ. ഏസ നയോ സേസേസുപി. രതിനിമിത്തതായ വാ ചിത്തീകതാദിഭാവസ്സ രതിജനനട്ഠേന ഏകസങ്ഗഹതായ വിസുഗം അഗ്ഗഹണം.

ഇമേഹി പന രതനേഹി രാജാ ചക്കവത്തി യം യമത്ഥം പച്ചനുഭോതി, തം തം ദസ്സേതുഗ്ഗം “ഇമേസു പനാ”തിആദി വുത്തം. അജിതം ജിനാതി മഹേസക്ഖതാസംവത്തനിയകമ്മനിസ്സന്ദഭാവതോ. വിജിതേ യമാസുഖം അനുവിചരതി ഹത്ഥിരതനം അസ്സരതനഞ്ച അഭിരൂഹിത്യാ തേസം ആനുഭാവേന അന്തോപാതരാസേയേവ സകലം പഥവിം അനുസംയായിത്യാ രാജധാനിയം പച്ചാഗമനതോ. പരിണായകരതനേന വിജിതമനുരക്ഖതി തേന തത്ഥ തത്ഥ കത്തഞ്ചകിച്ചസ്സ സംവിധാനതോ. സേസേഹിതി മണിരതനഇത്ഥിരതനഗഹപതിരതനേഹി. തത്ഥ മണിരതനേന യോജനപ്പമാണേ ദേസേ അന്ധകാരം വിധമിത്യാ ആലോകദസ്സനാദിനാ സുഖമനുഭവതി, ഇത്ഥിരതനേന അതിക്കന്തമാനുസരൂപസമ്പത്തിദസ്സനാദിവസേന, ഗഹപതിരതനേന

ഇച്ഛിതിച്ഛിതമണികനകരജതാദിധനപ്പടിലാഭവസേന. ഉസ്താഹസത്തിയോഗോ യേന കേനചി അപ്പടിഹതാണാചക്കഭാവസിദ്ധിതോ. ഹത്മിഅസ്സരതനാദിനം മഹാനുഭാവത്താ കോസസമ്പത്തിയാപി പഭാവസമ്പത്തിസിദ്ധിതോ “ഹത്മി...പേം...യോഗോ”തി വുത്തം. കോസോ ഹി നാമ സതി ഉസ്താഹസമ്പത്തിയം (ഉഗ്രതേജസ്സ സുകുമാരപരക്കമസ്സ പസന്നമുഖസ്സ സമ്മുഖേ പാപുണാതി). പച്ഛിമേനാതി പരിണായകരതന്നേ. തത്ഹി സബ്ബരാജകിച്ചേസു കൂസലം അവിരജ്ജന്യനപയോഗം. തേനാഹ “മന്തസത്തിയോഗോ”തി. തിവിധസത്തിയോഗഫലം പരിപുണ്ണം ഹോതീതി സമ്ബന്ധോ. സേസേഹീതി സേസേഹി പഞ്ചഹി രതനേഹി. അദോസകൂസലമൂലജനിതകമ്മാനുഭാവേനാതി അദോസസഞ്ചാരേണ കൂസലമൂലേണ സഹജാതാദിപച്ചയവസേന ഉപ്പാദിതകമ്മസ്സ ആനുഭാവേണ സമ്പജ്ജന്തി സോമ്മതരരതനജാതികത്താ. മജ്ജിമാനി മണിഇത്ഥിഗഹപതിരതനാനി. അലോഭം...പേം... കമ്മാനുഭാവേണ സമ്പജ്ജന്തി ഉളാരധനസ്സ ഉളാരധനപടിലാഭകാരണസ്സ ച പരിച്ചാഗസമ്പദാഹേതുകത്താ. പച്ഛിമന്തി പരിണായകരതനം. തത്ഹി അമോഹം...പേം... കമ്മാനുഭാവേണ സമ്പജ്ജതി മഹാപഞ്ഠേണേവ ചക്കവത്തിരാജകിച്ചസ്സ പരിണേതബ്ബത്താ.

സരണതോ പടിപക്ഖവിധമനതോ സൂരാ. തേനാഹ “അഭീരുകജാതികാ”തി. അസുരേ വിജിനിത്ഥാ റിതത്താ വീരോ, സക്കോ ദേവാനമിന്ദോ, തസ്സ അങ്ഗം ദേവപുത്തോ സേനങ്ഗഭാവത്തോതി വുത്തം “വീരങ്ഗരുപാതി ദേവപുത്തസദിസകായാ”തി. സഭാവോതി സഭാവഭൂതോ അത്ഥോ. വീരകാരണന്തി വീരഭാവകാരണം. വീരിയമയസരീരാ വിയാതി സവിഗ്ഗഹവീരിയസദിസാ സവിഗ്ഗഹഞ്ചേ വീരിയം സിയാ, തംസദിസാതി അത്ഥോ. നനു രഞ്ഞോ ചക്കവത്തിസ്സ പടിസേനാ നാമ നത്ഥി, യമസ്സ പുത്താ പമദ്ദേയ്യും, അഥ കസ്ഥാ “പരസേനപമദ്ദനാ”തി വുത്തന്തി ചോദനം സന്ധായാഹ “സചേ”തിആദി. തേന പരസേനാ ഹോതു വാ മാ വാ, തേ പന ഏവം മഹാനുഭാവാതി ദസ്സേതി. ധമ്മേനാതി കരുപചിതേണ അത്തനോ പുത്തേധമ്മേന. തേന ഹി സഞ്ചോദിതാ പഥവിധം സബ്ബരാജാനോ പച്ചുഗുന്ത്ഥാ “സ്വാഗതം തേ മഹാരാജാ”തിആദിം വത്ഥാ അത്തനോ രജ്ജം രഞ്ഞോ ചക്കവത്തിസ്സ നിയാദേന്തി. തേന വുത്തം “സോ ഇമം...പേം... അജ്ജയാവസതീ”തി. അട്ഠകമായം പന തസ്സ യഥാവുത്തേധമ്മസ്സ ചിരതരം വിപച്ചിതും പച്ചയഭൂതം ചക്കവത്തിവത്തസമുദാഗതം പയോഗസമ്പത്തിസഞ്ചാരം ധമ്മം ദസ്സേതും “പാണോ ന ഹന്തബ്ബോതിആദിനാ പഞ്ചസീലധമ്മേനാ”തി വുത്തം. ഏവഞ്ഹി “അദണ്ഡേണ അസത്ഥേനാ”തി ഇദം വചനം സുട്ഠതരം സമത്ഥിതം ഹോതി, യസ്ഥാ രാഗാദയോ പാപധമ്മാ ഉപ്പജ്ജമാനാ സത്തസന്താനം ഛാദേത്ഥാ പരിയോനന്ധിത്ഥാ തിട്ഠന്തി, കൂസലപവത്തിം നിവാരേന്തി, തസ്ഥാ തേ “ഛരണാ, ഛരദാ”തി ച വുത്താ.

വിവട്ടേത്ഥാ പരിവത്തേത്ഥാ. പുജാരഹതാ വുത്താ “അരഹതീതി അരഹ”ന്തി. തസ്സാതി പുജാരഹതായ. യസ്ഥാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, തസ്ഥാ അരഹന്തി. ബുദ്ധത്തഹേതുഭൂതാ വിവട്ടച്ഛദതാ വുത്താ സവാസനസബ്ബകിലേസപ്പഹാനപുബ്ബകത്താ ബുദ്ധഭാവസിദ്ധിയാ. അരഹം വട്ടാഭാവേനാതി ഫലേണ ഹേതുഅനുമാനദസ്സനം. സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ ഛരണാഭാവേനാതി ഹേതുനാ ഫലാനുമാനദസ്സനം. ഹേതുദ്വയം വുത്തം “വിവട്ടോ വിച്ഛദോ ചാ”തി. ദുതിയവേസാരജേജനാതി “ഖീണാസവസ്സ തേ പടിജാനതോ”തിആദിനാ (മം നിം ച.ച.൫൦) ആഗതേണ വേസാരജേജന.

പുരിമസിദ്ധീതി പുരിമസ്സ പദസ്സ അത്ഥസിദ്ധി. പഠമേനാതി “സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ തേ പടിജാനതോ”തിആദിനാ (മം നിം ച.ചമം) ആഗതേന വേസാരജേജന. ദുതിയസിദ്ധീതി ബുദ്ധത്തസിദ്ധി. തതീയചതുത്ഥേഹീതി “യേ ഖോ പന തേ അന്തരായികാ ധമ്മാ”തിആദിനാ (മം നിം ച.ചമം), “യസ്സ ഖോ പന തേ അത്ഥായാ”തിആദിനാ (മം നിം ച.ചമം) ച ആഗതേഹി തതീയചതുത്ഥേഹി വേസാരജേജഹി. തതീയസിദ്ധീതി വിവട്ടച്ഛദനതാ സിദ്ധി. യാമാവതോ അന്തരായികനിയ്യാനികധമ്മാപദേസേന ഹി സത്ഥു വിവട്ടച്ഛദഭാവോ ലോകേ പാകടോ അഹോസി. പുരിമം ധമ്മചക്ഖന്തി പുരിമപദം ഭഗവതോ ധമ്മചക്ഖം സായേതി കിലേസാരീനം സംസാരചക്ഖസ്സ ച അരാനം ഹതഭാവദീപനതോ. ദുതിയം പദം ബുദ്ധചക്ഖം സായേതി സമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സേവ തം സമ്ഭവതോ. തതീയം പദം സമന്തചക്ഖം സായേതി സവാസനസബ്ബകിലേസപ്പഹാനദീപനതോ. “സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ”തി ഹി വത്ഥാ “വിവട്ടച്ഛദോ”തി വചനം ബുദ്ധഭാവാവഹമേവ സബ്ബകിലേസപ്പഹാനം വിഭാവേതീതി. സുരഭാവന്തി ലക്ഖണവിഭാവനേന വിസദന്താണതം.

൩൮൫. ഗവേസീതി (ദീം നിം ദീം ച.൨൮൭) ഞാണേന പരിയേസനം അകാസി. സമാനയീതി ഞാണേന സങ്കലേനോ സമാനം ആനയി സമാഹരി. ന സക്കോതി സംകുചിതേ ഇരിയാപഥേ യേഭുയ്യേന തേസം ദുബ്ബിഭാവനതോ. കണ്ഠവതീതി പദസ്സ ആകണ്ഠവതീതി അയമത്ഥോതി ആഹ - “അഹോ വത പസ്സേയ്യന്തി പത്ഥനം ഉപ്പാദേതീ”തി. കിച്ഛതീതി കിലമതി. “കണ്ഠവതീ”തി പദസ്സ പുബ്ബേ ആസീസനത്ഥതം വത്ഥാ ഇദാനി തസ്സ സംസയത്ഥത്തമേവ വികപ്പന്തരവസേന ദസ്സേനോ “കണ്ഠായ വാ ദുബ്ബലാ വിമതി വുത്താ”തിആദി വുത്തം. തീഹി ധമ്മേഹി തിപ്പകാരേഹി സംസയധമ്മേഹി. കാലുസ്സീയഭാവോതി അപ്പസന്നതായ ഹേതുഭൂതോ ആവിലഭാവോ. യസ്മാ ഭഗവതോ കോസോഹിതം സബ്ബബുദ്ധാവേണികം വത്ഥഗുയ്ഹം സുവിസുദ്ധകഞ്ചനമണ്ഡലസന്നികാസം അത്തനോ സണ്ഠാനസന്നിവേസസുന്ദരതായ ആജാനേയ്യഗന്ധഹത്ഥിനോ വരണ്ഠചാരുഭാവം വികസമാനതപനിയാരവിന്ദസമുജ്ജലകേസരാവത്തവിലാസം സന്ത്യാപഭാനുരഞ്ജിതജലവനന്തരാഭിലക്ഖിത-സമ്പുണ്ണചന്ദ്രമണ്ഡലസോഭഞ്ച അത്തനോ സിരിയാ അഭിഭൂയ വിരാജതി, യം ബാഹിരബ്ഭന്തരമലേഹി അനുപക്കിലിട്ഠതായ ചിരകാലം സുപരിചിതബ്രഹ്മചരിയാധികാരതായ സുസണ്ഠിതസണ്ഠാനസമ്പത്തിയാ ച കോപീനമ്പി സന്തം അകോപീനമേവ, തസ്മാ വുത്തം “ഭഗവതോ ഹി”തിആദി. പഹൂതഭാവന്തി പുമുലഭാവം. ഏത്ഥേവ ഹി തസ്സ സംസയോ, തനുമുദുസുകുമാരതാദീസു പനസ്സ ഗുണേസു തസ്സ വിചാരണാ ഏവ നാഹോസി.

ഹിരികരണോകാസന്തി ഹിരിയിതബ്ബട്ഠാനം. ഛായന്തി പടിബിമ്ബം. കീദിസന്തി ആഹ “ഇദ്ധിയാ”തിആദി. ഛായാരൂപന്തി ഭഗവതോ പടിബിമ്ബരൂപം. തഞ്ച ഖോ ബുദ്ധസന്താനതോ വിനിമുത്തം രൂപകമത്തം ഭഗവതോ സരീരവണ്ണസണ്ഠാനാവയവം ഇദ്ധിമയം ബിമ്ബകമത്തം, തം പന ദസ്സേനോ ഭഗവാ യഥാ അത്തനോ ബുദ്ധരൂപം ന ദിസ്സതി, തഥാ കത്ഥാ ദസ്സേതി. നീഹരിത്ഥാതി ഹരിത്ഥാ.

കണ്ണസോതാനം ഉപചിതതനുതമ്ബലോമതായ യോതരജതപനാളികാസദിസതാ വുത്താ. മുഖപരിയന്തേതി കേസന്തേ.

കിരിയാകരണത്തി കിരിയായ കായികസ്സു വാചസികസ്സു പടിപത്തി. തത്മാതി
തേസു കിച്ചേസു. ധമ്മകമികാനം വത്തം ദസ്സേതും ബീജനിഗ്ഗഹണം കതം. ന
ഹി അത്തമാ സബ്ബസ്സപി ലോകസ്സ അലങ്കാരഭൂതം പരമുക്കംസഗതം
സിക്ഖാസംയമാനം ബുദ്ധാനം മുഖചന്ദമണ്ഡലം പടിച്ഛാദേതബ്ബം ഹോതി.

പത്ഥരിതവിതാനഓലമ്ബിതഗന്ധദാമകുസുമദാമകേ ഗന്ധമണ്ഡലമാളേ.
പുബ്ബഭാഗേന പരിച്ഛിന്ദിതാതി “ഏത്തകം വേലം സമാപത്തിയാ
വിതിനാമേസ്സാമീ”തി ഏവം പവത്തേന പുബ്ബഭാഗേന കാലം പരിച്ഛിന്ദിതാ.
പച്ചയദായകേസു അനുരോധവസേന പരിസം ഉസ്സാദേന്തോ വാ പഗ്ഗണ്ഹന്തോ,
അദായകേസു വിരോധവസേന പരിസം അപസാദേന്തോ വാ.

യോഗക്ഖേമം അന്തരായാഭാവം. സഭാവഗുണേനേവാതി
യമാവുത്തഗുണേനേവ. ഭോതോ ഗോതമസ്സ ഗുണം സവിഗ്ഗഹം ചക്കവാളം
അതിസമ്ബാധം വിത്ഥാരേന സന്ധാരേതും അപ്പഹോന്തതോ. ഭവഗ്ഗം അതിനീചം
ഉപരൂപരി സന്ധാരേതും അപ്പഹോന്തതോ.

നവുന്തു. റാനഗമനാദീസു (ദീം നിം ദീം ൨.൩൫) ഭൂമിയം സുട്ഠു
സമംപതിട്ഠിതാ പാദാ ഏതസ്സാതി സുപ്പതിട്ഠിതപാദോ. തം പന ഭഗവതോ
സുപ്പതിട്ഠിതപാദതം ബൃതിരേകമുഖേന വിഭാവേതും “യമാ ഹീ”തിആദി
വുത്തം. തത്ഥ അഗ്ഗതലന്തി അഗ്ഗപാദതലം. പണ്ഹീതി പണ്ഹിതലം. പസ്സന്തി
പാദതലസ്സ ദീസു പസ്സേസു ഏകേകം, ഉഭയമേവ വാ പരിയന്തം പസ്സം.
സുവണ്ണപാദുകതലം വിയ ഉജുകം നിക്ഖിപിയമാനം. ഏകപ്പഹാരേനേവാതി
ഏകകഖണേയേവ. സകലം പാദതലം ഭൂമിം ഹുസതി നിക്ഖിപനേ.
ഏകപ്പഹാരേനേവ സകലം പാദതലം ഭൂമിതോ ഉട്ഠഹതീതി യോജനാ.

തത്രാതി തായ സുപ്പതിട്ഠിതപാദതായ അനുപുബ്ബനിന്നാവ അച്ഛരിയബ്ഭുതം
ഇദം വുച്ചമാനം നിസ്സന്ദഹലം. വുത്തമേവത്ഥം സത്ഥു തിദിവഗമനേന
സുപാകടം കാതും “തമാ ഹീ”തിആദിം വത്ഥാ “ന ഹീ”തിആദിനാ തം
സമത്ഥേതി. തേന പഠമലക്ഖണതോപി ദുതിയലക്ഖണം മഹാനുഭാവന്തി
ദസ്സേതി. തമാ ഹി വക്ഖതി “അന്തമസോ ചക്കവത്തിരഞ്ഞോ പരിസം
ഉപാദായ സബ്ബോപി ചക്കലക്ഖണസ്സേവ പരിവാരോ”തി. യുഗന്ധരപബ്ബതസ്സ
താവതിംസഭവനസ്സ ച പകതിപദനികവേപട്ഠാനുപസങ്കമനേ നേവ ബുദ്ധാനം,
ന ദേവതാനം ആനുഭാവോ, അഥ ഖോ ബുദ്ധാനം ലക്ഖണാനുഭാവോതി
ഇമമത്ഥം നിദസ്സിതം. സീലതേജേന...പേ... ദസന്നം പാരമീനം ആനുഭാവേനാതി
ഇദന്വി ലക്ഖണനിബ്ബത്തകമ്മവിസേസകിത്തനമേവാതി ദട്ഠബ്ബം.
സബ്ബാവന്തേഹീതി സബ്ബപദേസവന്തേഹി.

നാഭിപരിച്ഛിന്നാതി നാഭിയം പരിച്ഛിന്നാ പരിച്ഛേദവസേന റിതാ.
നാഭിമുഖപരിക്ഖേപപട്ടോതി പകതിചക്കസ്സ അക്ഖബ്ഭാഹതപരിഹരണത്ഥം
നാഭിമുഖേ റപേതബ്ബപരിക്ഖേപപട്ടോ. നേമിമണികാതി നേമിയം
ആവളിഭാവേന റിതമണികാലേഖാ.

സമ്ബഹുലവാരോതി ബഹുവിധലേഖങ്ഗവിഭാവനവാരോ. സത്തിതി
ആവുധസത്തി. സിരിവച്ഛോതി സിരിമുഖം. നന്ദീതി ദക്ഖിണാവട്ടം.
സോവത്തികോതി സോവത്തിഅക്കോ. വടംസകോതി ആവേളം. വഡ്ഡമാനകന്തി
പുരിസഹാരി പുരിസങ്ഗം. മോരഹത്ഥകോതി മോരപിങ്ഗരകലാപോ,

മോരപിഞ്ചര പരിസിബിതോ വാ ബീജനിവിസേസോ. വാലബീജനീതി ചാമരിവാലം. സിദ്ധത്മാദി പുണ്ണഹൃദപുണ്ണപാതിയോ. “ചക്കവാളോ”തി വത്യാ തസ്സ പധാനാവയവേ ദസ്സേതും “ഹിമവാ സിനേരു...പേ... സഹസ്സാനീ”തി വുത്തം.

ആയതപണ്ഹീതി ഇദം അഞ്ഞേസം പണ്ഹിതോ ദീഘതം സന്ധായ വുത്തം, ന പന അതിദീഘതന്തി ആഹ “പരിപുണ്ണപണ്ഹീ”തി. യഥാ പന പണ്ഹിലക്ഖണം പരിപുണ്ണം നാമ ഹോതി, തം ബൃതിരേകമുവേന ദസ്സേതും “യഥാ ഹീ”തിആദി വുത്തം. ആരഗ്ഗേനാതി മണ്ഡലായ സിഖായ. വട്ടേതാതി യഥാ സുവട്ടം ഹോതി, ഏവം വട്ടേതാ. രത്തകമ്ബലഗേണ്ഡുകസദിസാതി രത്തകമ്ബലമയഗേണ്ഡുകസദിസാ.

മക്കടസ്സേവാതി വാനരസ്സ വിയ. ദീഘഭാവേന സമതം സന്ധായേതം വുത്തം. നിയ്യാസതേലേനാതി ഛദികനിയ്യാസാദിനിയ്യാസസമ്മിസ്സേന തേലേന.

തലുനാതി സുകുമാരാ.

ചമ്മേനാതി അങ്ഗുലന്തരവേരിതചമ്മേന. പടിബദ്ധഅങ്ഗുലന്തരോതി ഏകതോ സമ്ബദ്ധഅങ്ഗുലന്തരോ. ഏകപ്പമാണാതി ദീഘതോ സമാനപ്പമാണാ. യവലക്ഖണന്തി അബ്ഭന്തരതോ അങ്ഗുലിപണ്ണേരിതം യവലക്ഖണം. പടിവിജ്ജിതാതി തത്ത്വപണ്ണാനം സമാനദേസതായ അങ്ഗുലീനം പസാരിതകാലേ അഞ്ഞമഞ്ഞം വിജ്ജിതാനി വിയ ഹുസിത്വാ തിട്ഠന്തി.

സങ്ഖാ വുച്ചന്തി ഗോപ്ഫകാ, ഉദ്ധം സങ്ഖാ ഏതേസന്തി ഉസ്സങ്ഖാ, പാദാ. പിട്ഠിപാദേതി പിട്ഠിപാദസമീപേ. സുഖേന പാദാ പരിവത്തന്തി പാദനാമനാദിസു, തേനേവ ഗച്ഛന്താനം തേസം ഹേട്ഠാ പാദതലാനി ദിസ്സന്തി. തേനാതി ഗോപ്ഫകാനം പിട്ഠിപാദതോ ഉദ്ധം പതിട്ഠിതത്താ. ചതുരങ്ഗുലമത്തഞ്ഹി താനി ഉദ്ധം ആരോഹിത്വാ പതിട്ഠഹന്തി, നിഗുള്ഹാനി ച ഹോന്തി, ന അഞ്ഞേസം വിയ പഞ്ഞായമാനാനി. സതിപി ദേസന്തരപ്പവത്തിയം നിച്ചലോതി ദസ്സനത്ഥം നാഭിഗൃഹണം.

യസ്ഥാ ഏണീമിഗസ്സ സമന്തതോ ഏകസദിസമംസാ അനുകമേന ഉദ്ധം മൂലാ ജങ്ഘാ ഹോന്തി, തസ്ഥാ വുത്തം “ഏണീമിഗസദിസജങ്ഘാ”തി. പരിപുണ്ണജങ്ഘോതി സമന്തതോ മംസുപചയേന പരിപുണ്ണജങ്ഘോ. തേനാഹ “ന ഏകതോ”തിആദി.

ഏതേനാതി “അനോനമനോ”തിആദിവചനേന, ജാണുഹാസുഭാവദീപനേനാതി അത്ഥോ. അവസേസജനാതി ഇമിനാ ലക്ഖണേന രഹിതാ ജനാ. ഖുജ്ജാ വാ ഹോന്തി ഹേട്ഠിമകായതോ ഉപരിമകായസ്സ രസ്സതായ. വാമനാ വാ ഉപരിമകായതോ ഹേട്ഠിമകായസ്സ രസ്സതായ. ഏതേന റപേത്വാ സമ്മാസമ്ബുദ്ധം ചക്കവത്തിനഞ്ച ഇതരേ സത്താ ഖുജ്ജാ വാമനാ ചാതി ദസ്സേതി.

ഓഹിതന്തി സമോഹിതം അന്തോഗധം. തമാഭൂതം പന തം തേന ഛരണം ഹോതീതി ആഹ “പടിച്ചുന”ന്തി.

സുവണ്ണവണ്ണോതി സുവണ്ണവണ്ണവണ്ണോതി അയമേത്ഥ അത്ഥോതി ആഹ “ജാതിഹിങ്ഗുലകേനാ”തിആദി. സ്വായമത്ഥോ ആവുത്തിത്തായേന ച

വേദിതബ്ബോ. സരീരപരിയായോ ഇയ വണ്ണസദോതി അധിപ്പായേന പഠമവികപ്പം
വതാ തമാരൂപായ പന രുജ്ജിഹിയാ അഭാവം മനസി കതാ
വണ്ണയാതുപരിയായമേവ വണ്ണസദം ഗഹേതാ ദുതിയവികപ്പോ വുത്തോ.

രജോതി സുഖുമരജോ. ജല്ലന്തി മലീനഭാവാവഹോ രേണുസഞ്ചയോ.
തേനാഹ “മലം വാ”തി. യദി വിവട്ടതി, കഥം ന്ഹാനാദീതി ആഹ
“ഹത്ഥയോവനാ”തിആദി.

ആവട്ടപരിയോസാനേതി പദക്ഖിണാവട്ടായ അത്തേ.

ബ്രഹ്മുനോ സരീരം പുരതോ വാ പച്ഛതോ വാ അനോനമിതാ ഉജുകമേവ
ഉഗ്ഗതന്തി ആഹ “ബ്രഹ്മാ വിയ ഉജുഗത്തോ”തി. പസ്സവങ്കാതി ദക്ഖിണപസ്സേന
വാ വാമപസ്സേന വാ വങ്കാ.

ഹത്ഥപിട്ഠിആദിവസേന സത്ത ഉസ്സദാ ഏതസ്സാതി സത്തുസ്സദോ.

സീഹസ്സ പുബ്ബദ്ധം സീഹപുബ്ബദ്ധം, പരിപുണ്ണാവയവതായ സീഹപുബ്ബദ്ധം
വിയ സകലോ കായോ അസ്സാതി സീഹപുബ്ബദ്ധകായോ. സീഹസ്സേവാതി സീഹസ്സ
വിയ. സണ്ഠന്തിതി സണ്ഠഹന്തി. നാനാചിത്തേനാതി വിവിധചിത്തേന.
പുഞ്ചെചിത്തേനാതി പാരമിതാപുഞ്ചെചിത്തരുപേന. ചിത്തിതോതി
സഞ്ജാതചിത്തഭാവോ.

ദിന്നം കോട്ടാനമന്തരന്തി ദിന്നം പിട്ഠിബാഹാനം വേമജ്ജ്ഞം,
പിട്ഠിമജ്ജ്ഞസ്സ ഉപരിഭാഗോ. ചിതം പരിപുണ്ണന്തി അനിന്നഭാവേന ചിതം,
ദീഹി കോട്ടേഹി സമതലതായ പരിപുണ്ണം. ഉഗ്ഗമ്മാതി ഉഗ്ഗന്താ.

നിഗ്രോധപരിമണ്ഡലോ വിയ പരിമണ്ഡലോ നിഗ്രോധപരിമണ്ഡലോ ഏകസ്സ
പരിമണ്ഡലസദസ്സ ലോപം കതാ. ന ഹി സബ്ബോ നിഗ്രോധോ മണ്ഡലോ.
തേനാഹ “സമക്ഖണ്ഡസാഖോ നിഗ്രോധോ”തി. പരിമണ്ഡലസദസന്നിയാനേന വാ
പരിമണ്ഡലോവ നിഗ്രോധോ ഗയ്ഹതീതി പരിമണ്ഡലസദസ്സ ലോപേന വിനാപി
അയമത്ഥോ ലബ്ഭിതീതി ആഹ “നിഗ്രോധോ വിയ പരിമണ്ഡലോ”തി.
യാവതക്ഷസ്സാതി ഓ-കാരസ്സ വ-കാരാദേസം കതാ വുത്തം.

സമവട്ടിതക്ഖണ്ഡോതി സമം സുവട്ടിതക്ഖണ്ഡോ. കോഞ്ചാ വിയ ദീഘഗലാ,
ബകാ വിയ വങ്കഗലാ, വരാഹാ വിയ പുമുലഗലാതി യോജനാ.
സുവണ്ണാലിങ്ഗസദിസോതി സുവണ്ണമയഖുദുകമുദിങ്ഗസദിസോ.

രസഗ്ഗസഗ്ഗീതി മധുരാദിഭേദം രസം ഗസന്തി അത്തോ പവേസന്തിതി രസഗ്ഗസാ,
രസഗ്ഗസാനം അഗ്ഗാ രസഗ്ഗസഗ്ഗാ, താ ഏതസ്സ സന്തിതി രസഗ്ഗസഗ്ഗീ. തേനാതി
ഓജായ അഹരണേന, ഹീനയാതുകത്താ തേ ബഹവാബാധാ ഹോന്തി.

“ഹന്തു”തി സന്നിസ്സയദന്താധാരസ്സ സമഞ്ഞാ, തം ഭഗവതോ
സീഹഹനുസദിസം, തസ്മാ ഭഗവാ സീഹഹനു. തത്ഥ യസ്മാ ബുദ്ധാനം
രൂപകായസ്സ ധമ്മകായസ്സ ച ഉപമാ നാമ നിഹീനുപമാവ, നത്ഥി സമാനുപമാ,
കുത്തോ അധികൂപമാ, തസ്മാ അയമ്പി നിഹീനുപമാതി ദസ്സേതും
“തത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. തിഭാഗവസേന മണ്ഡലതായ ദ്വാദസീയം പക്ഖസ്സ
ചന്ദസദിസാനി.

ദന്താനം ഉച്ചനീചതാ അബ്ഭന്തരബാഹിരപസ്സവസേനപി വേദിതബ്ബാ, ന അഗ്ഗവസേനേവ. തേനാഹ “അയപട്ടചരിന്നസങ്ഖപടലം വിയാ”തി. അയപട്ടന്തി ച കകചം അധിപ്പേതം. വിസമാതി വിസമസണ്ഠാനാ.

വിച്ഛിന്ദിതാ വിച്ഛിന്ദിതാ പവത്തസരതായ ചരിന്നസ്സരാപി. അനേകാകാരതായ ഭീന്നസ്സരാപി. കാകസ്സ വിയ അമനുത്തസരതായ കാകസ്സരാപി. അപലിബുദ്ധത്താതി അനുപദുതവത്സുകത്താ. വത്സുന്തി ച അക്ഖവരുപ്പത്തിട്ഠാനമാഹ. അട്ഠംഗസമന്നാഗതോതി ഏത്ഥ അട്ഠംഗാനി പരതോ ആഗമിസ്സന്തി. മങ്ജുഘോസോതി മധുരസ്സരോ.

കരവികസദ്ദോ യേസം സത്താനം സോതപഥം ഉപഗച്ഛതി, തേ അത്തനോ സരസമ്പത്തിയാ പകതിം ജഹാപേത്യാ അവസേ കരോന്തോ അത്തനോ വസേ വത്തേതി, ഏവം മധുരോതി ദസ്സേന്തോ “തത്രിദ”ന്തിആദിമാഹ. തം പീതിന്തി തം ബുദ്ധഗതം പീതിം. തേനേവ നീഹാരേന പുനപ്പുനം പവത്തന്തം അവിജഹിത്യാ വിക്ഖമ്ഭിതകിലേസാ മേരാനം സന്തികേ ലദ്ധയമ്മസ്സവനസപ്പായാ ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിയാ പരിപക്കഞ്ഞായ “സത്തഹി...പേ... പതിട്ഠാസീ”തി. സത്തസതമത്തേന ഓരോയജനേന സദ്ധിം പദസാവ മേരാനം സന്തികം ഉപഗതത്താ “സത്തഹി ജങ്ഘാസതേഹി സദ്ധി”ന്തി വുത്തം.

അഭിനീലനേത്തോതി അധികനീലനേത്തോ. അധികനീലതാ ച സാതിസയം നീലഭാവേന വേദിതബ്ബാ, ന നേത്തേ നീലവണ്ണസ്സേവ അധികഭാവതോതി ആഹ “ന സകലനീലനേത്തോവാ”തിആദി. പീതലോഹിതവണ്ണാ സേതമണ്ഡലഗതരാജിവസേന, നീലസേതകാളവണ്ണാ പന തന്തമണ്ഡലവസേനേവ വേദിതബ്ബാ.

ചക്ഖുഭണ്ഡന്തി അക്ഖവിദലന്തി കേചി, അക്ഖവിദലപത്തന്തി അത്തേ. അക്ഖവിദലേഹി പന സദ്ധിം അക്ഖവിബിമ്ബന്തി വേദിതബ്ബം. ഏവഞ്ചി വിനിഗ്ഗതഗമ്ഭീരജോതനാപി യുത്താ ഹോതി.

ഉണ്ണാസദ്ദോ ലോകേ അവിസേസതോ ലോമപരിയായോ, ഇയ പന ലോമവിസേസവാചകോതി ആഹ “ഉണ്ണലോമ”ന്തി. നലാടമജ്ജയാതാതി നലാടമജ്ജയാഗതാ. ഓദാതതായ ഉപമാ, ന മുദുതായ. രജതപുബ്ബുളകാതി രജതമയതാരകാ.

ഭേ അത്ഥവസേ പടിച്ച വുത്തന്തി യസ്മാ ബുദ്ധാ ചക്കവത്തിനോ ച പരിപുണ്ണനലാടതായ പരിപുണ്ണസീസബിമ്ബതായ ച “ഉണ്ഹീസസീസാ”തി വുച്ചന്തി, തസ്മാ തേ ഭേ അത്ഥവസേ പടിച്ച “ഉണ്ഹീസസീസോ”തി ഇദം വുത്തം. ഇദാനി തം അത്ഥവയം ഭഗവതി സുപ്പതിട്ഠിതന്തി ദസ്സേതും “തമാഗതസ്സഹീ”തിആദി വുത്തം. സങ്ഘതമതായ സുവണ്ണവണ്ണതായ ച രത്തോ ബദ്ധഉണ്ഹീസപട്ടോ വിയ വിരോചതി. കപ്പസീസാതി ദിയാഭൂതസീസാ. ഫലസീസാതി ഫലസദിസസീസാ. അട്ഠിസീസാതി മംസസ്സ അഭാവതോ തചോപരിയോനദ്ധഅട്ഠിമത്തസീസാ. തുമ്ബസീസാതി ലാബുസദിസസീസാ. പബ്ഭാരസീസാതി പിട്ഠിഭാഗേന ഓലമ്ബമാനസീസാ. പൂരിമനയേനാതി പരിപുണ്ണനലാടതാപക്ഖേന. ഉണ്ഹീസവേരിതസീസോ വിയാതി ഉണ്ഹീസപട്ടേന വേരിതസീസപദേസോ വിയ. ഉണ്ഹീസം വിയാതി ചേരകേന സിപ്പിനാ വിരചിതഉണ്ഹീസമണ്ഡലം വിയ.

കമ്മന്തി യേന യേന കമ്മേന യം യം ലക്ഖണം നിബുത്തം, തം തം കമ്മം. കമ്മസരിക്ഖകന്തി തസ്സ തസ്സ ലക്ഖണസ്സ തംകമ്മാനുരൂപതാ. ലക്ഖണന്തി തസ്സ മഹാപുരിസലക്ഖണസ്സ അവിപരീതസഭാവോ. ലക്ഖണാനിസംസന്തി തം ലക്ഖണപടിലാഭേന ലദ്ധബ്ബഗുണോ. ഇമാനികമ്മാദീനീതി ഇമാനി അനന്തരം വുത്താനി കമ്മകമ്മസരിക്ഖകാദീനി ദസ്സേതാ തം സരൂപതോ വിഭാവേതാ കമ്മേതബ്ബാനി സംവണ്ണകേന.

രതനവിചിത്തസുവണ്ണതോരണം തസ്ഥിം കാലേ മനുസ്സലോകേ നത്ഥീതി വുത്തം “ദേവനഗരേ”തി. സബ്ബസോ സുപുപ്ഫിതസാലരുകുഖോ അസാധാരണസോഭോ മനുസ്സുപചാരേ ന ലബ്ഭതിതി ആഹ “സേലന്തരമ്ഹീ”തി. കിരിയാചാരന്തി കായികവാചസികകിരിയാപവത്തിം.

൩൮൭. സതതപാടിഹാരിയന്തി സതതം ചരിമഭവേ സബ്ബകാലം ലക്ഖണനിബുത്തകകമ്മാനുഭാവഹേതുകം ബുദ്ധാവേണികം പാടിഹാരിയം. ബുദ്ധാനം അതിഭൂരേ പാദം നിക്ഖിപിതുകാമാനമ്പി നാതിഭൂരേ ഏവ നിക്ഖിപനം ഹോതിതി “ന അതിഭൂരേ റപേസ്സാമീതി ഉദ്ധരതീ”തി വുത്തം. പകതിസഞ്ചരണവസേനേതം വുത്തം, താദിസേന പാദേന അനേകയോജനേ റപേസ്സാമീതി ഉദ്ധരണമ്പി ഹോതിയേവ. അതിഭൂരം ഹീതിആദി പമാണാതിക്കമേ ദോസദസ്സനം. ഏവം സതീതി ഏവം ദക്ഖിണപാദവാമപാദാനം യഥാധിപ്പേതപതിട്ഠിതട്ഠാനേ സതി. പദവിച്ഛേദോതി പദവാരവിച്ഛേദോ. യാദിസം പസാരേന്തോ വാമപാദസ്സ ഉദ്ധരണം പതിട്ഠാനഞ്ച, ദക്ഖിണപാദസ്സ താദിസമേവ, ഇതി നേസം ഉദ്ധരണപതിട്ഠാനാനം സമാനതോ അഞ്ചമഞ്ചഭാവേന അനൂനാനധികതായ വുത്തം “ദക്ഖിണപാദകിച്ചം വാമപാദേന നിയമിതം, വാമപാദകിച്ചം ദക്ഖിണപാദേന നിയമിത”തി.

ദിവാതി ഉപകട്ഠായ വേലായ. വിഹാരഭത്തത്ഥായാതി വിഹാരേ യഥാവുദ്ധം ഗഹേതബ്ബഭത്തത്ഥായ. പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്തോതി പകതിഗമനേന പച്ഛതോ ആഗച്ഛന്തോ. ഓകാസം ന ലഭതിതി പദനിക്ഖേപട്ഠാനം ന ലഭതി. ഊരുപരിയായോ ഇധ സത്ഥി-സദോതി ആഹ “ന ഊരും ഉന്നാമേതീ”തി. ദണ്ഡകുസം വുച്ചതി ദീഘദണ്ഡോ അകുസോ, തേന രുക്ഖസാഖം ചരിന്ദതോ പുരിസസ്സ യഥാ പച്ഛാഭാഗേന പാദാനം ഓസക്കനം ഹോതി, ഏവം ഭഗവതോ പാദാ ന ഓസക്കന്തിതി ആഹ “രുക്ഖസാഖാചേദന...പേ... ഓസക്കാപേതീ”തി. ഓബദ്ധാനാബദ്ധട്ഠാനേഹി പാദം കോട്ടേന്തോ വിയാതി ആബദ്ധട്ഠാനേന അനാബദ്ധട്ഠാനേന ച പാദഖണ്ഡം കോട്ടേതാ മദ്ധ്യം കരോന്തോ വിധ. ന ഇതോ ചിതോ ച ചാലേതീതി അപരാപരം ന ചാലേതി. ഉസ്സങ്ഖപാദതായ സുഖേനേവ പാദാനം പരിവത്തനതോ നാഭിതോ പട്ഠായ ഉപരിമകായോ ന ഇഞ്ജതീതി ഹേട്ഠിമകായോവ ഇഞ്ജതി. തേനാഹ “ഉപരിമ...പേ... നിച്ഛലോ ഹോതീ”തി. ന ജാനാതി അനിഞ്ജനതോ. കായബലേനാതി ഗമനപയോഗസങ്ഖാതേന കായഗതേന വിസേസബലേന. ജവഗമനഹേതുഭൂതേന വാ കായബലേന. തേനാഹ “ബാഹാ വിപന്തോ”തിആദി. ജവേന ഗച്ഛന്തോ ഹി ബാഹാ വിപതി, സരീരതോ സേദാ മുച്ചന്തി. നാഗാപലോകിതവസേനാതി നാഗസ്സ അപലോകനമിവ സകലകായേനേവ പരിവത്തേതാ അപലോകനവസേന.

അനാവരണഞ്ചാണസ്സാതി അനാവരണഞ്ചാണബലേന ദസ്സനസ്സ. അനാവരണവാരോ പന കായേ പതിട്ഠിതരൂപദസ്സനമ്പി അനാവരണമേവാതി

ദസ്സനത്ഥം വുത്തോ. ഇന്ദവീലതോ പട്ഠായാതി നഗരദാറേ ഇന്ദവീലതോ പട്ഠായ. പകതിഇരിയാപമേനേവാതി ഓനമനാദിം അകത്വാ ഉജുകഗമനാദിനാ ഏവ. യദി ഏവം കോട്ഠകദാറഗേഹപ്പവേസേ കമന്തി ആഹ “ഭലിദുമനുസ്സാന”തിആദി. പരിവത്തേത്തേനാതി നിപജ്ജനത്ഥം കായം പരിവത്തേത്തേന.

ഹത്ഥേഹിഗഹേത്വാതി ഉഭോഹി ഹത്ഥേഹി ഉഭോസു കടിപ്പദേസേസു പരിഗൃഹേത്വാ. പതതി നിസിദനട്ഠാനേ നിപജ്ജനവസേന പതതി. ഓരിമം അങ്ഗം നിസ്സായ നിസിന്നോതി പല്ലങ്കമാഭുജിത്വാ ഉക്കുടികനിസജ്ജായ ഉപരിമകായം ഹേട്ഠിമകായേ പതിട്ഠപേത്തോയേവ ഭാരീകരണവസേന ഓരിമങ്ഗം നിസ്സായ നിസിന്നോ. ഘംസത്തോതി ആനിസദദേസേന ആസനട്ഠാനം ഘംസത്തോ. പാരിമങ്ഗന്തി സത്ഥിഭാഗസമ്മദും ആനിസദപദേസം. തഥേവാതി ഘംസത്തോ ഏവ. ഓലമ്ബകം ധാരേത്തോ വിയാതി ഓലമ്ബകസുത്തം ഓതാരേത്തോ വിയ. തേന ഉജുകമേവ നിസിദനമാഹ. സരീരസ്സ ഗരുകഭാവഹേതുനം ദൂരതോ സമുപായിതഭാവേന സല്ലഹുകഭാവതോ തുലപിച്ചും ഠപേത്തോ വിയ.

അപ്പേസക്ഖാനം മഹാനുഭാവഗേഹപ്പവേസേ സിയാ ഛരമ്ഭിതത്തം, ചിത്തകുബോഭോ, ദരഥവസേന നാനപ്പകാരകപ്പനം, ഭയവസേന തണ്ഹാവസേന പരിതസ്സനം, തം സബ്ബം ഭഗവതോ നത്ഥിതി ദസ്സേതും പാളിയം “ന ഛരമ്ഭിതീ”തിആദി (മം നിം ൨.൩൮൭) വുത്തന്തി ആഹ “ന ഛരമ്ഭിതീ”തിആദി.

ഉദകം ദീയതി ഏതേനാതി ഉദകദാനം, ഭിക്കാരാദി ഉദകഭാജനം. ബദ്ധം കത്വാതി ഹത്ഥഗതമത്തികം വിയ അത്തനോ വസേ അവത്തന്തം കത്വാ. പരിവത്തേത്വാതി കുജ്ജിത്വാ. വിഛരസ്സയമാനോ ഉദകസ്സ വിക്ഖിപനവസേന ഛരസ്സയമാനോ.

തഥാ ന ഗണ്ഹാതി, ബൃജ്ജനമത്തായ ഏവ ഗണ്ഹന്തോ. ഭത്തം വാ അമനാപന്തി ആനേത്വാ യോജനാ. ബൃജ്ജനേന ആലോപഅതിനാമനം, ആലോപേന ബൃജ്ജനഅതിനാമനന്തി ഇമേസു പന ദീസു പഠമമേവ അസാരൂപ്പതായ അനിട്ഠം വജ്ജേതബ്ബന്തി പാളിയം പടിക്ഖിത്തന്തി ദട്ഠബ്ബം. സബ്ബത്ഥേവാതി സബ്ബസ്ഥിം ആഹരിതബ്ബവത്ഥുസ്ഥിം സുപണീതഭാവേന രസോ പാകടോ ഹോതി ഞാണേന പരിഞ്ഞാതത്താ. രസഗേധോ പന നത്ഥി സേതുഘാതത്താ.

അസ്സാതി “നേവ ദവായാ”തിആദിപദസ്സ. വുത്തമേതന്തി “വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ വിനിച്ഛയോ ആഗതോ”തി സബ്ബാസവസുത്തേ (മം നിം ൧.൨൩) സംവണ്ണയത്തേന വുത്തമേതം, തസ്ഥാ ന ഏത്ഥ തം വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായോ, തസ്ഥാ യോ തസ്ഥിം തസ്ഥിം വിനിച്ഛയേ വിസേസവാദോ ഇച്ഛിതബ്ബോ. സോ പരമത്ഥമഞ്ജുസായ വിസുദ്ധിമഗ്ഗവണ്ണനായ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ. പത്തസ്സ ഗഹണ്ഡ്ഠാനന്തി ഹത്ഥേന പത്തസ്സ ഗഹണ്ഡപദേസം. വിനിവത്തിത്വാതി പത്തേ സബ്ബം ആമിസഗതം സദ്ധിം ഭത്തേന വിനിവത്തിത്വാ ഗച്ഛതി. പമാണാതിക്കന്തന്തി കേലായനവസേന അതിക്കന്തപമാണം ആരകഖം ഠപേതി. ചീവരഭോഗന്തരന്തി ചീവരപടലന്തരം. ഉദരേന അക്കമിത്വാതി ഉദരേനേവ സന്നിരുമ്ഭിത്വാ.

അപ്പത്തകാലം അഭിമുഖം നാമേതി ഉപനാമേതീതി അതിനാമേതി, പത്തകാലം അതിക്കാമേനോ നാമേതി അപനേതീതി അതിനാമേതി. ഉഭയന്വി ഏകജ്ഞം ഗഹേത്യാ പാളിയം “ന ച അനുമോദനസ്സ കാലമതിനാമേതീ”തി വൃത്തന്തി ദസ്സേനോ “യോ ഹീ”തിആദിമാഹ.

വേഗഗമനേന പടിസംമുഞ്ചിത്യാ ധാവിത്യാ ഗച്ഛതി. അച്ചുക്കട്ഠന്തി അതിവിയ ഉദ്ധം കത്യാ കഡ്ഡിതപാരുതം. തേനാഹ “യോ ഹീ യാവ ഹനുകട്ഠിതോ...പേ...ഹോതീ”തി. അച്ചോക്കട്ഠന്തി അതിവിയ ഹേട്ഠാ കത്യാ കഡ്ഡിതപാരുതം. തേനാഹ “യാവ ഗോപ്ഠകാ ഓതാരേത്യാ”തി. ഉഭതോ ഉക്ഖിപിത്യാതി ദക്ഖിണതോ വാമതോതി ഉഭോസു പസ്സേസു ഉത്തരാസങ്ഗം ഉക്ഖിപിത്യാ. മനന്തി ദക്ഖിണമനം.

വിസ്സട്ഠോതി വിമുത്തോ. തേനാഹ “വിസ്സട്ഠത്തായേവ ചേസ വിഞ്ഞേയ്യോ”തി. യസ്ഥാ അമുത്തവാദിനോ വചനം അവിസ്സട്ഠതായ ന സിനിയ്ഹതി, ന ഏവം മുത്തവാദിനോതി ആഹ “സിനിലോ”തി. വിഞ്ഞേയ്യോതി സുപരിബൃത്തതായ അക്ഖരതോ ച ബൃജ്ജനതോ ച വിഞ്ഞാതും സക്കുണേയ്യോ. തേനാഹ “പാകടോ”തി. വിഞ്ഞാപനിയോതി വിജാനിതഞ്ചോ. ബൃജ്ജനവസേനേവ ചേത്ഥ വിഞ്ഞേയ്യതാ വേദിതഞ്ചാ ഘോസസ്സ അധിപ്പേതത്താ. മധുരോതി പിയാ പേമനീയാ അപലിബുദ്ധോ. സവനമരഹതി, സവനസ്സ സോതസ്സ ഹിതോതി വാ സവനീയാ. സമ്പിണ്ഡിതോതി സഹിതോ. ഭഗവതോ ഹി സദോ ഉപ്പത്തിട്ഠാനകതാസഞ്ചിതത്താ സഹിതാകാരേനേവ ആപാമമാഗച്ഛതി, ന അയോസലാകായ പഹടകംസമാലം വിയ വിപ്പകിണ്ണോ. തേനാഹ “അവിസാരി”തി. ഗമ്ഭീരോതി യഥാ ഗമ്ഭീരവത്ഥുപരിച്ഛിന്ദനേന ഞാണസ്സ ഗമ്ഭീരസമത്തോ, ഏവം ഗമ്ഭീരട്ഠാനസമ്ഭവതോ സദുസ്സ ഗമ്ഭീരസമത്താതി ആഹ “ഗമ്ഭീരോതി ഗമ്ഭീരസമുട്ഠിതോ”തി . നിന്നാദവാതി സവിസേസം നിന്നാദവാ. സ്വായം വിസേസോ ഗമ്ഭീരഭാവസിലോതി ആഹ “ഗമ്ഭീരത്തായേവ ചേസ നിന്നാദീ”തി. ഏവമേത്ഥ ചത്താരി അങ്ഗാനി ചതുരങ്ഗനിപ്ഠാദീനി വേദിതഞ്ചാനി. അകാരണാ മാ നസ്സീതി ബുദ്ധാനുഭാവേന വിയ സരസ്സ പരിസപരിയന്തതാ വൃത്താ, ധമ്മതാവസേനേവ പന സാ വേദിതഞ്ചാ തസ്സ മൂലകാരണസ്സ തഥാ അവട്ഠിതത്താ.

പച്ചോസക്കിത്യാതി പടിനിവത്തിത്യാ. സമുസ്സിതകഞ്ചനപബ്ബതം വിയ ഉപരി ഇന്ദനീലരത്നവിതത്സിഖം വിജ്ജുല്ലതാഭൂസിതം. മഹാപഥവീആദയോ സത്ഥുഗുണപടിഭാഗതായ നിദസ്സനം, കേവലം മഹന്തതാമത്തം ഉപാദായ നിദസ്സിതാ.

൩൯൦. അപ്പടിസംവിദിതോതി അനാരോചിതോ. ആഗമനവസേന ചേത്ഥ പടിസംവേദിതന്തി ആഹ “അവിഞ്ഞാതആഗമനോ”തി. ഉഗ്ഗതഭാവന്തി കുലഭോഗവിജ്ജാദീഹി ഉളാരഭാവം. അനുദൃയസമ്പന്നാതി കാരുണികാ.

൩൯൧. സഹസാവ ഓകാസകരണേന ഉച്ചകുലീനതാ ദീപിതാ ഹോതീതി ആഹ “വേഗേന ഉട്ഠായ ദിധാ ഭിജ്ജിത്യാ”തിആദി.

നാരിസമാനനാമന്തി ഇത്ഥിഅത്ഥജോതകനാമം. തേനാഹ “ഇത്ഥിലിങ്ഗ”ന്തി. അവ്ഘാതഞ്ചാതി കഥേതഞ്ചാ.

൩൯൪. ഏകനീഹാരേനേവ അട് പഞ്ചേ ബ്യാകരോന്തോ.
“പുഞ്ചേനിവാസം...പേ... പവുച്ചതീ”തി ഇമിനാ പുഞ്ചേനിവാസസ്സ വിദിതകാരണം
വുത്തന്തി ആഹ “തസ്സ പുഞ്ചേനിവാസോ പാകടോ”തി. ദിബ്ബചക്ഖുണാണം
കമിതം തസ്സ പരിഭണ്ഡത്താണഭാവതോ യമാകമ്മൂപഗണാണസ്സ. “ജാതിക്ഖയം
പത്തോ, അഭിഞ്ഞാ വോസിതോ”തി ച വുത്തത്താ മുനീതി അസേക്ഖമുനി
ഇധാധിപ്പേതോതി ആഹ “അരഹത്തത്താണമോനേയ്യേന സമന്നാഗതോ”തി.

കിലേസരാഗേഹി കിലേസവിവണ്ണതാഹി. ജാതിക്ഖയപ്പത്തത്താ “അമോ
ജാതിക്ഖയം പത്തോ”തി വുത്തത്താ. അഭിജാനിത്വാതി അഭിവിസിട്തായ
അഗ്ഗമഗ്ഗപത്തായ ത്തൊ. ഇദാനി പടിസമ്ഭിദായം ആഗതനയേന
പരിഞ്ഞാപഹാനഭാവനാസച്ഛികിരിയാസമാപത്തിനം പാരഗമനേന പാരഗുതി
അയമേതമ അത്ഥോതി ദസ്സേതും “പാരഗുതിവാ”തിആദി വുത്തം.
അഭിഞ്ഞേയ്യമ്മാനം ജാനനവസേന അഭിഞ്ഞാപാരഗു. താദിസോതി യാദിസോ
“പാരഗു സബ്ബയമ്മാന”ന്തി പദദ്വയേന വുത്തോ, താദിസോ. ഛരഹി
ആകാരേഹിതി പജാനനാദീഹി യമാവുത്തേഹി ഛരഹി ആകാരേഹി.

കാമഞ്ചേതമ ദേ ഏവ പുച്ഛാഗാമാ ദേ ച വിസ്സജ്ജനാഗാമാ,
പുച്ഛാപടിപാടിയാ പന അസങ്കരതോ ച വിസ്സജ്ജനം പവത്തതി, തം
നിദ്ധാരേതും കിം പനാതിആദി വുത്തം. വേദേഹിഗതത്താതി വേദേഹി
മഗ്ഗത്താണേഹി പാരങ്ഗതത്താ. പുഞ്ചേനിവാസന്തിആദീഹി വിജ്ജാനം അത്ഥിതായ
ബോധിതത്താ. പാപയമ്മാനന്തി ഛരത്തിംസപാപയമ്മാനം സോത്ഥാനം മഗ്ഗം
പാപനേന നിസ്സേസതോ സോധിതത്താ.

൩൯൫. ധമ്മോ നാമ അരഹത്തമഗ്ഗോ കുമലധമ്മേസു
ഉക്കംസപാരമിപ്പത്തിയാ ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസേന. തസ്സ അനുരൂപയമ്മഭാവതോ
അനുധമ്മോ നാമ ഹേട്ഠിമമഗ്ഗഫലധമ്മാ. യോ സത്ഥു സന്തികേ ധമ്മം സുത്വാ
യമാനുസിട്ഠം ന പടിപജ്ജതി, സോ തമാഗതം ധമ്മാധികരണം വിഹേരേതി
നാമ. യോ പന പടിപജ്ജന്തോ ച ദണ്ഡാഭിഞ്ഞതായ കമ്മട്ഠാനസോധനത്ഥം
അന്തരന്തരാ ഭഗവന്തം ഉപസങ്കമിത്വാ അനേകവാറം കമാപേതി, സോ
ഏത്താവതാ ധമ്മാധികരണം തമാഗതം വിഹേരേതിതി ന വത്തബ്ബോ. ന ഹി
ഭഗവതോ ധമ്മദേസനായ പരിസ്സമോ അത്ഥി, അയഞ്ച അത്ഥോ
മഹാസുദസ്സനസുത്താദീഹി (ദീ. നി. ൨.൨൪൧ ആദയോ) ദീപേതബ്ബോ, തസ്മാ -
“സച്ചധമ്മസ്സ അനുധമ്മ”ന്തി വത്തബ്ബേ വുത്തമേവ ബൃതിരേകമുഖേന
വിഭാവേതും “ന ച മം ധമ്മാധികരണം വിഹേസേസീ”തി വുത്തന്തി ദട്ഠഞ്ചം.
തത്ഥ പരിനിബ്ബായീതി പരകാലേ ചേതമ പരിനിബ്ബാനന്വി സങ്ഗയ്ഹതി, തം
പന ഇമസ്ഥിം ഗഹിതമേവ ഹോതീതി ആഹ “ദേസനായ അരഹത്തേനേവ കൂടം
ഗഹിത”ന്തി.

ബ്രഹ്മായുസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൨. സേലസുത്തവണ്ണനാ

൩൯൬. കേണിയോതി തസ്സ നാമം, പുഞ്ചേ കേണിയാ ജീവികാകപ്പനതോതി
വദന്തി. ജടിലോതി ജടായരോ. ബ്രാഹ്മണജാതികത്താ കോടിസാരതായ ച
ബ്രാഹ്മണമഹാസാലോ. പയോജേത്വാ നിസ്സയോ ഹുത്വാ വസതി, രത്തിം
കാമസമ്പത്തിം അനുഭവതീതി വാ യോജനാ. സുസങ്ഖതന്തി

സപ്പിമധുസക്കരാദീഹി ചേവ മരിചസിങ്ഗീവേരാദീഹി ച സുട്ഠു അഭിസങ്ഖതം.

പടിക്വേപപസന്നതായാതി അഹോവതായം അപ്പിച്ഛോ, യോ നിമന്തിയമാനോപി ന സാദിയതീതി ഉപനിമന്തിയമാനസ്സ പടിക്വേപേ തിത്ഥിയാനം പസന്നഭാവതോതി. തം കഥം? വിരുദ്ധമേതന്തി “അകാരണമേത”ന്തി പടിക്വിപതി.

നന്ദവ. കപ്പസഹസ്സേഹിപി...പേ... അഹോസീതി ഇദം നാനുസ്സവസിദ്ധം അനുമാനഗൃഹണം സന്ധായാഹ. പദേതി ഉത്തരപദലോപേന നിദ്ദേശോതി ആഹ “പദപ്പമാണേ”തി. പജ്ജതി നിക്ഖിപതി ഏത്ഥാതി വാ പദം പകതിയാ പാദനിക്ഖിപട്ഠാനം, തസ്ഥിം പദേ. കീളാപസുതതാദിനാ പമാദം ആപജ്ജതി. ബോധിസത്തചാരികന്തി ദുക്കരചരിയം സന്ധായ വദതി.

നന്ദൻ. പരിപുണ്ണതായാതി അനുനതായ. അഹീനങ്ഗതായാതി അവേകല്പഭാവതോ. രോചതീതി രുചി, ദേഹപ്പഭാ, സോഭണാ രുചി ഏതസ്സാതി സുരുചി. ആരോഹസമ്പത്തി കായസ്സ പമാണയുത്തഉച്ചതാ. പരിണാഹസമ്പത്തി കിസമൂലഭാവവജ്ജിതപരിണാഹതാ. സന്ഠാനസമ്പത്തി അവയവാനം സുസന്ഠിതതാ. ചാരുദസ്സനോതി പിയദസ്സനോ തേനാഹ “സുചിരമ്പീ”തിആദി. സുവണ്ണസദിസവണ്ണോതി ജാതിഹിങ്ഗുലകേന മദ്ദിതാ സിലാനിഘംസേനേവ പരികമ്മം കത്വാ റപിതഘനസുവണ്ണരൂപവണ്ണോ. മഹാപുരിസഭാവം ബൃഞ്ജേന്തി പകാസേന്തീതി ബൃഞ്ജനാനി, മഹാപുരിസലക്ഖണാനീതി ആഹ “പഠമം വുത്തബൃഞ്ജനാനേവാ”തി.

പുണ്യേ വുത്തന്തി “സുരുചി”തി പുണ്യേ വുത്തം, “ആദിച്ഛാവ വിരോചസീ”തി പുന വുത്തം. “ചാരുദസ്സനോ സുവണ്ണവണ്ണോസീ”തി പുണ്യേ വുത്തം, “കല്യാണദസ്സനോ ഭിക്ഖു കഞ്ചനാഭത്തചോ”തി പുന വുത്തന്തി ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “ഉത്തരഗാമായപി ഏസേവ നയോ”തി. സാതിസയം ഉത്തമവണ്ണേ വണ്ണേത്വാ ഉത്തമവണ്ണിനോതി പദേന സന്തം പകാസേതീതി ആഹ “ഉത്തമവണ്ണസമ്പന്നസ്സാ”തി. ഉത്തമസാരഥീതി സേട്ഠപുരിസസാരഥി. തത്ഥ തത്ഥ ജമ്ബുവനസണ്ഡമണ്ഡിതതായ ജമ്ബുദീപോ “ജമ്ബുസണ്ഡോ”തി വുച്ചതി. ഇസ്സരിയന്തി ചക്കവത്തിസ്സരിയം.

ജാതിവത്തിയാതി ജാതിമന്തോ വത്തിയാ. രാജാഭിരാജാതി ഏത്ഥ അഭി-സദ്ദോ പുജതേമാതി ആഹ “രാജുനം പുജനീയോ”തി.

അപ്പമാണാതി അപരിമാണാ ലോകയാതുയോ. “യാവതാ പന ആകങ്ഖേയ്യാ”തി (അം നിം ന.വൃഥ) ഹി വുത്തം. ധമ്മരാജാ അനുത്തരോതി ഏത്ഥ വുത്തഅനുത്തരഭാവം “യാവതാ ഹീ”തിആദിനാ പാകടരം കത്വാ ധമ്മരാജഭാവം വിഭാവേതും “സ്വാഹ”ന്തിആദി വുത്തം. ധമ്മേനാതി പടിവേധധമ്മേന. തേനാഹ “അനുത്തരേനേവാ”തി. അനുത്തരേനാതി വിസിട്ഠേന ഉത്തമേന. ഇമസ്ഥിം പക്ഖേ ധമ്മേനാതി പടിപത്തിധമ്മേനാതിപി സങ്ഗയ്ഹതി. പരിയത്തിധമ്മേനാതി ദേസനാധമ്മേന ആണാചക്കം പവത്തേമീതി യോജനാ. ദേസനാണാപടിവേധാണവിഭാഗം ധമ്മചക്കമേവ വാ. അപ്പടിവത്തിയന്തി പടിവത്തിതും അസക്കുണേയ്യം.

തമാഗതേന ജാതോതി തമാഗതേന ഹേതുനാ അരിയായ ജാതിയാ ജാതോ. ഹേതുഅത്മേ കരണവചനം. അനുജാതോതി ച വുത്തേ അനു-സദസ്സ വസേന തമാഗതന്തി ച ഉപയോഗവചനമേവ ഹോതി, സോ ച അനു-സദോ ഹേതുഅത്മജോതകോതി ആഹ “തമാഗതം ഹേതും അനുജാതോ”തി. അവഞ്ഞാതബ്ബഭാവേന ജാതോതി അവജാതോ ദുപ്പടിപന്നത്താ. തേനാഹ “ദുസ്സിലോ”തി. തമാ ഹി വുത്തം കോകാലികം ആരബ്ഭ “പുരിസന്തകലി അവജാതോ”തി. പുത്തോ നാമ ന ഹോതി തസ്സ ഓവാദാനുസാസനിയം അട്ഠിതത്താ. ഏവമാഹാതി “അനുജാതോ തമാഗത”ന്തി ഏവമാഹ.

വിജ്ജാതി മഗ്ഗവിജ്ജാ. ഉക്കട്ഠനിദേശേന വിമുത്തീതി ഫലവിമുത്തി. നനു ച മഗ്ഗോ ഭാവേതബ്ബേന ഗഹിതോതി? സച്ചം ഗഹിതോ, സബ്ബേ ച പന സത്ത യമ്മാ അഭിഞ്ഞേയ്യാതി വിജ്ജായ അഭിഞ്ഞേയ്യഭാവോ വുത്തോ. ഇമിനാ വാ നയേന സബ്ബേസന്ധി അഭിഞ്ഞേയ്യഭാവോ വുത്തോ ഏവാതി വേദിതബ്ബോ. ഫലേന വിനാ ഹേതുഭാവസ്സേവ അഭാവതോ ഹേതുവചനേന ഫലസീദ്ധി, നിരോധസ്സ ച സമ്പാപനേന മഗ്ഗസ്സ ഹേതുഭാവോ. ദുക്ഖസ്സ നിബ്ബത്തനേന തണ്ഹായ സമുദയഭാവോതി ഇമമത്ഥം സങ്ഗഹിതമേവ അത്ഥതോ ആപന്നത്താ. യുത്തഹേതുന്നാതി യുത്തിയുത്തേന ഹേതുന്നാ ബുദ്ധഭാവം സായേതി സച്ചവിനിമുത്തസ്സ ബുജ്ജയിതബ്ബസ്സ അഭാവതോ സച്ചസമ്ബോധനേനേവ ച തസ്സ അനവസേസതോ ബുദ്ധത്താ. അത്ഥവചനഞ്ചേതം, പയോഗവചനാനി പന - ബ്രാഹ്മണ, അഹം സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ സബ്ബമാ അവിപരീതയമ്മദേസനോ, സമ്മാസമ്ബുദ്ധത്താ സബ്ബത്ഥ അവിപരീതമാചിക്ഖതി യമാഹം സബ്ബമഗ്ഗദേസകോതി . കിം പന ഭഗവാ സയമേവ അത്തനോ സമ്മാസമ്ബുദ്ധഭാവം ആരോചേതീതി? മഹാകരുണായ അഞ്ഞേസം മഹാവിസയതോ. തത്ഥ “ഏകോമ്ഹി സമ്മാസമ്ബുദ്ധോ, സബ്ബാഭിഭൂ സബ്ബവിദുഹമസ്ഥി”തിആദിനി (മഹാവ° ൧൧; മ° നി° ൧.൨൮൫; ൨.൩൪൧; കഥാ° ൪൦൫) സുത്തപദാനി ഇദമേവ ച സുത്തപദം ഏതസ്സ അത്ഥസ്സ സാധകം.

സല്ലകന്തനോതി സല്ലാനം സമുച്ഛിന്നത്താ. രോഗസ്സാതി കിലേസരോഗസ്സ. തസ്മാതി അപുനപവത്തിപാദനേന തികിച്ഛനതോ. ബ്രഹ്മം വാ സേട്ഠം സമ്മാസമ്ബോധിം പത്തോതി ബ്രഹ്മഭൂതോ. ഏവം ആഗതായാതി ഇമിനാ -

“കാമാ തേ പഠമാ സേനാ, ദുതിയാ അരതി വുച്ചതി;
തതിയാ ഖുപ്പിപാസാ തേ, ചതുത്ഥീ തണ്ഹാ പവുച്ചതി.

മിനമിദ്ധം തേപഞ്ചമം മിനമിദ്ധം തേ, ഛരട്ഠാ ഭീരു പവുച്ചതി;
സത്തമീ വിചികിച്ഛാ തേ, മക്ഖോ മമ്ഭോ തേ അട്ഠമോ.

ലാഭോ സിലോകോ സക്കാരോ, മിച്ചാലദ്ധോ ച യോ യസോ;
യോ ചത്താനം സമുക്കംസേ, പരേ ച അവജാനതി;
ഏസാ നമുചി തേ സേനാ, കണ്ഹസ്സാഭിപ്പഹാരിനീ”തി. (സു° നി° ൪൩൮-൪൪൧);

ഏവം വുത്തം നവവിധം സേനം സങ്ഗയ്ഹതി. വസേ വത്തേത്ഥാതി സമുച്ഛിന്നനേന അനുപ്പാദതാപാദനേന വസേ വത്തേത്ഥാ. കൂതോചി അഭയോ നിബ്ഭയോ.

സയമേവ ദ്ഭ്യാന്തി യേന യേന അധിഗതോ, തേന തേന പരസദ്ധായ ഗന്തബ്ധം ഹിത്വാ അസമ്മോഹതോ പച്ചവേക്ഖണാണാനേവ സാമം ദ്ഭ്യാം. തേനാഹ “പച്ചക്ഖ”ന്തി. പസദ്ഠാ ദിദ്ഠി സന്ദിദ്ഠി. യമാ രഥേന ജയതീതി രഥികോ, ഏവം ഇദം മഗ്ഗബ്രഹ്മചരിയം സന്ദിദ്ഠിയാ ജയതീതി സന്ദിദ്ഠികം. അഥ വാ ദിദ്ഠന്തി ദസ്സനം വുച്ചതി, ദിദ്ഠമേവ സന്ദിദ്ഠം, സന്ദസ്സനന്തി അത്ഥോ. സന്ദിദ്ഠം അരഹതീതി സന്ദിദ്ഠികോ യമാ വത്ഥയുഗം അരഹതീതി വത്ഥയുഗികോ. സന്ദിദ്ഠികം ഫലദാനം സന്ധായ നാസ്സ കാലോതി അകാലം, അകാലമേവ അകാലികം, ന കാലന്തരം വേപേത്വാ ഫലം ദേതി, അത്തനോ പന പവത്തിസമനന്തരമേവ ഫലം ദേതീതി അത്ഥോ. അഥ വാ അത്തനോ ഫലപ്പദാനേ പകട്ഠോ കാലോ പത്തോ അസ്സാതി കാലികോ, ലോകിയോ കൂസലധമ്മോ, ഇദം പന സമനന്തരഫലത്താ ന കാലികം.

൪൦൦. “മഹായന്തം പവത്തയീ”തിആദീസു കേവലം ദാനധമ്മാദീസു യന്തപരിയായസമ്ഭവതോ “ബ്രാഹ്മണാനം യന്താഭാവതോ”തി വുത്തം. ബ്രാഹ്മണാ ഹി “അഗ്ഗിമുഖാ ദേവാ”തി അഗ്ഗിജുഹനപുബ്ബകം യന്തം വിദഹന്തി. തേനാഹ “അഗ്ഗിജുഹനപ്പയാനാതിഅത്ഥോ”തി “ഭൂര്ഭൂവ? സ്വ?” ഇതി സാവിത്ഥീ പുബ്ബകത്താ മുഖം പുബ്ബങ്ഗമം . “മുഖമിവ മുഖ”ന്തിആദീസു വിയ ഇധാപി പയാനപരിയായോ മുഖസദ്ഭോതി ദസ്സേനോ “മനുസ്സാനം സേട്ഠതോ രാജാ ‘മുഖ’ന്തിവുത്തോ”തി ആഹ. ആധാരതോതി ഓഗാഹന്തിനം നദീനം ആധാരഭാവതോ പടിസരണതോ ഗന്തബ്ധ്ഠാനഭാവതോ. സന്താണതോതി ചന്ദയോഗവസേന അജ്ജ അസുകനക്ഖത്തന്തി പത്തായനതോ. ആലോകകരണതോതി നക്ഖത്താനി അഭിഭവിത്വാ ആലോകകരണതോ. സോമ്മഭാവതോതി സീതഹിമവാസീതവാതുപക്ഖരഭാവതോ. തപന്താനന്തി ദീപസിഖാ അഗ്ഗിജാലാ അസനിവിചക്കന്തി ഏവമാദീനം വിജ്ജലന്താനം. ആയമുഖം അഗ്ഗദക്ഖിണേയുഭാവേന.

ദിബ്ബചക്ഖു ധമ്മചക്ഖു പത്താചക്ഖു ബുദ്ധചക്ഖു സമന്തചക്ഖുതി ഇമേഹി പഞ്ചഹി ചക്ഖുഹി. തേ സരണസ്സാതി തേ സരണസ്സ ച, തേ സരണഭാവമൂലകത്താ ഇതരദ്വയസ്സ ച, യമാവുത്ത തേ-പദേന വുത്തത്ഥതോ പരസ്സ ചാതി അത്ഥോ. ഇദം വുത്തം ഹോതി - “തേ തുയ്ഹം, ഇതരസ്സ ച സരണസ്സ അഹോ ആനുഭാവോ”തി. ആവുത്തിവസേന വാ തേ സരണസ്സാതി ഏത്ഥ അത്ഥോ വിഭാവേതബ്ബോ - തുയ്ഹം സരണഭൂതസ്സ ച ഇതരസരണസ്സ ച ആനുഭാവോതി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സേലസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൩. അസ്സലായനസുത്തവണ്ണനാ

൪൦൧. അന്തമന്തവിസിദ്ഠന്താ വിസദിസം രജ്ജം വിരജ്ജം, വിരജ്ജതോ ആഗതാ, തത്ഥ ജാതാതി വാ വേരജ്ജകാ, ഏവം ജാതാ ഖോ പന തേ, യസ്മാ വത്ഥാഭരണാദിവിഭാഗേന നാനപ്പകാരാ ഹോന്തി, തസ്മാ വുത്തം “നാനാവേരജ്ജകാന”ന്തി. അദ്ഠകമായം പന വേരജ്ജസ്സേവ വസേന നാനപ്പകാരതാ വുത്താ. യന്തുപാസനാദിനാതി യന്താനുഭവനമന്തജ്ജേനദക്ഖിണപരിയേസനാദിനാ. ചതുവണ്ണസാധാരണന്തി ഖത്തിയാദീനം ചതുന്നം വണ്ണാനം സാധാരണം സംസാരസുദ്ധിപാപതസ്സനം. ന്ഹാനസുദ്ധിയാതി തിത്ഥസമുദ്ദവാതേസു മന്തജ്ജപ്പനപുബ്ബകം

സായംതരിയളഭകോരോഹനാദിന്ഹാനസുദ്ധിയാ. ഭാവനാസുദ്ധിയാതി പരമജോതിഭൂതായ പുരിസഭാവനാസങ്ഖാതായ സുദ്ധിയാ. വാപിതസിരോതി ഓരോപിതകേസോ. തമേവ ഹി സിരോ വാപിതന്തി വുച്ചതി.

സഭാവവാദീതി യമാഭൂതവാദീ. പബ്ബജന്താതി ബ്രാഹ്മണപബ്ബജം ഉപഗച്ഛന്താ, തസ്മാ ബ്രാഹ്മണാനം പബ്ബജാവിധാനം സിക്ഖന്തേന ഭോതാ “ബ്രാഹ്മണാവ സുജ്ഞന്തി, നോ അബ്രാഹ്മണ”തി അയം വിധി സഹേതുക്കോ സഉപാദാനോ സക്കച്ചം ഉഗ്ഗഹിതോ, തസ്മാ തുയ്ഹം പരാജയോ നത്ഥി...പേ... ഏവമാഹംസു.

രം൨. ലദ്ധിഭിന്ദനത്ഥന്തി “ബ്രാഹ്മണാവ ബ്രഹ്മുനോ പുത്താ ഓരസാ മുഖതോ ജാതാ ബ്രഹ്മജാ”തി ഏവം പവത്തലദ്ധിയാ വിനിവേറനത്ഥം. പുത്തപടിലാഭത്ഥായാതി “ഏവം മയം പേത്തികം ഇണ്ഡാരം സോധേയ്യാമാ”തി ലദ്ധിയം റത്ഥാ പുത്തപടിലാഭത്ഥായ. അയങ്ഹേത്ഥ അധമ്മികാനം ബ്രാഹ്മണാനം അജ്ഞാസയോ. നേസന്തി ബ്രാഹ്മണാനം. സച്ചവചനം സിയാതി “ബ്രഹ്മുനോ പുത്താ”തിആദിവചനം സച്ചം യദി സിയാ ബ്രാഹ്മണീനം...പേ... ഭവേയ്യ, ന ചേതം അത്ഥി. മഹാബ്രഹ്മുനോ മുഖതോ ജാതോതി വാദച്ഛേദകവാദോ മുഖതോജാതച്ഛേദകവാദോ. അസ്സലായനോവിണ്ണു ജാതികോ “നിരക്ഖേപം സമണ്ണേന ഗോതമേന വുത്ത”ന്തി ജാനന്തോപി സഹഗതാനം ബ്രാഹ്മണാനം ചിത്താനുരക്ഖണത്ഥം “കിഞ്ചാപി ഭവം ഗോതമോ”തിആദിമാഹ.

രം൩. ഇദാനി ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോതി വാദം ഭിന്ദിതും “സുതം തേ യോനകകമ്ബോജേസു”തിആദി ആരദ്ധം. യദി ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ വണ്ണോ, സബ്ബത്ഥ ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ ഭവേയ്യ, അഥ കസ്മാ യോനകകമ്ബോജാദിജനപദേസു ബ്രാഹ്മണാനം സേട്ഠഭാവോ നത്ഥി? ഏവങ്ഹി തത്ഥ വണ്ണാ , തസ്മാ “ബ്രാഹ്മണോവ സേട്ഠോ”തി ലദ്ധിമത്തമേതം. തേസു ഹി ജനപദേസു ജനാ ഏകജ്ഞം സന്നിപതിത്ഥാ സമ്മന്തയിത്ഥാ കതികം അകംസു, ദാസം സാമികം കത്ഥാ ഇതരേ സബ്ബേ തം പൂജേത്ഥാ തസ്സ വസേ വത്തന്തി, യോ തേസം അയ്യോ ഹോതി ഇതരേ സബ്ബേ തസ്സ ദാസാ ഹോന്തി, തേ കതിപയസംവച്ഛരാതിക്കമേന തസ്സ കിഞ്ചി ദോസം ദിസ്ഥാ തം തതോ റാനതോ അപന്തേത്ഥാ അണ്ണം റപേന്തി, ഇതി സോ അയ്യോ ഹുത്ഥാ ദാസോ ഹോതി, ഇതരോ ദാസോ ഹുത്ഥാ അയ്യോ ഹോതി, ഏവം താവ കേചി “അയ്യോ ഹുത്ഥാ ദാസോ ഹോതി, ദാസോ ഹുത്ഥാ അയ്യോ ഹോതി”തി ഏത്ഥ അത്ഥം വദന്തി. അട്ഠകമായം പന പുരിമവസേനേവ തമത്ഥം ദസ്സേതും “ബ്രാഹ്മണോ സഭരിയോ”തിആദി വുത്തം. വയപ്പത്തേ പുത്തേ അസതീതി ഇദം വക്ഖമാനസ്സ ദാരകസ്സ ദായജ്ജസാമികഭാവസ്സ താവ ദസ്സനം. മാതിതോ സുലോതി ഏത്ഥ യോ മാതിതോ സുദ്ധത്താ അയ്യോ, പിതിതോ അസുദ്ധത്താ ദാസോ ഹോതി, സോ ഏവ പിതിതോ അസുദ്ധത്താ ദാസോ ഹുത്ഥാ മാതിതോ അയ്യോ ഹോതീതി ജാതിം സമ്ഭേദേതി. സോവ സബ്ബേന സബ്ബം ഹോതീതി ന സക്കാ വത്തുന്തി അപരേ. കോ മാമോതി മഹന്തേ ലോകസന്നിവാസേ അനമതഗ്ഗേ അതീതേ കാലേ ഇത്ഥീനം വാ ചിത്തേ അനവട്ഠിതേ ദാസാ ദാസാ ഏവ ഹോന്തി, അയ്യോ അയ്യോ ഏവ ഹോന്തീതി ഏത്ഥ കോ ഏകന്തികോ സഹേതുക്കോ അവസ്സയോ, തസ്സ സാധകോ സിദ്ധന്തോ, കിം നിദസ്സനന്തി അത്ഥോ.

രം൪. സുക്കച്ഛേദകവാദോ നാമാതി “ബ്രാഹ്മണോവ സുക്കോ വണ്ണോ”തി ഏവം വുത്തോ സുക്കച്ഛേദകവാദോ നാമ.

രംവ. സബ്ബസ്മിം അഗ്നികിച്ചം കരോന്തേതി ഏതേന യഥാ യതോ കുതോചി നിസ്സയതോ ഉപ്പന്നോ അഗ്നിഉപദാനസമ്പന്നോ അഗ്നികിച്ചം കരോതി, ഏവം യസ്മിം കസ്മിഞ്ചി ദാസകുലേ ജാതോ ഉപനിസ്സയസമ്പന്നോ സമ്മാപടിപജ്ജമാനോ സംസാരതോ സുജ്ജന്തതി ഏവാതി ദസ്സേതി.

രം൯. പാദസികവണ്ണോതി അന്തരാളവണ്ണോ. ഏതേസന്തി വത്തിയകുമാരേണ ബ്രാഹ്മണകന്തായ ഉപ്പന്നപുത്തോ, ബ്രാഹ്മണകുമാരേണ വത്തിയകന്തായ ഉപ്പന്നപുത്തോതി ഏതേസം ദിന്നം മാണവകാനം. മതകഭത്തേതി മതേ ഉദിസ്സ കതഭത്തേ. മാലിപാകേതി കതമങ്ഗലഭത്തേ.

രം൧൦. തുമ്ഹേതി ജാതിസാമന്തത്തോ മാണവം ബ്രാഹ്മണേഹി സദ്ധിം ഏകജ്ജന്തം സങ്ഗണ്ഹന്തോ ആഹ. കോ നു വോതി അവംസിരോ ഇസിവാദോ, തേസം ബ്രാഹ്മണീസിനം അസാമത്ഥിയദസ്സന്നേന ജാതിയാ അപ്പമാണതം വിഭാവേതും ഗാമദാരകവേസേന ഉപഗച്ഛി. തേന വുത്തം “ഗാമണ്ഡലരൂപോ വിയാ”തി. കോണ്ഡദമകോതി അദന്തദമകോ.

രം൧൧. ജനേതിതി ജനികാ ജനേത്തി. ജനകോ പിതാതി ഏത്ഥാപി ഏസേവ നയോ. ഗന്ധബ്ബപണ്ഹന്തി ഗന്ധബ്ബസ്സ മാതുകുച്ഛിയം ഉപ്പജ്ജനകസത്തസ്സ വത്തിയഭാവോദിപുച്ഛം. ദബ്ബിഗഹണസിപ്പന്തി ഏകാ വിജ്ജാ വേദിതബ്ബാ. തത്ഥ കിര കുസലോ യം കിഞ്ചി ആഹാരൂപഗപണ്ണപുപ്ഫഫലബ്ബിജം അന്തമസോ ഏലാലുകന്തി ഗഹേത്ഥാ ഭേസജ്ജേഹി യോജേത്ഥാ പചന്തോ സപ്പിമധുഹാണിതേഹി സമാനരസം കത്ഥാ സമ്പാദേതും സക്കോതി, പുണ്ണോപി താദിസോ, തേന ഞാതം ത്വം ദബ്ബിഗഹണസിപ്പമത്തന്തി ന ജാനാസീതി സമ്ബന്ധോ. സദ്ധോതി കമ്മഫലസദ്ധായ സദ്ധോ, പോമുജ്ജനികേനേവ രതനത്തയപസാദേന പസന്നോ. തേനേവാഹ - “ഉപാസകം മം ഭവം...പേ... സരണം ഗത”ന്തി.

അസ്സലായനസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

ര. ഘോടമുഖസുത്തവണ്ണനാ

രം൧൨. വേമിയാ നാമ രത്തോ ദേവിയാ രോപിതത്താ തം അമ്ബവനം വേമിയമ്ബവനന്തി വുച്ചതീതി വദന്തി. ധമ്മികോതി ധമ്മയുത്തോ സബ്ബസോവ അധമ്മം പഹായ ധമ്മേ റിതോ. പരിബ്ബജതി പബ്ബജതി ഏതേനാതി പരിബ്ബജോ, ഘരാവാസതോ നിക്ഖമനപുബ്ബകം ലിങ്ഗഗൃഹണവസേന സീലസമാദാനം. ഏത്ഥാതി ഏതസ്മിം പരിബ്ബജേ. സഭാവോതി തം പരിബ്ബാജനിയം, തേഹി തേഹി പരിബ്ബാജകേഹി അനുട്ഠാതബ്ബോ പടിപത്തിയമ്മസങ്ഖാതോ സഭാവോ. ധമ്മോവ പമാണന്തി ഏതേന മയം അഹിരിമനാ ചിത്തസ്സ യഥാഉപട്ഠിതം കമ്മേമ, തസ്മാ തം അപ്പമാണം, യോ പന്നേത്ഥ അവിതഥോ ധമ്മോ, തദേവ പമാണം. അധിഗതപടിപത്തിസങ്ഖാതോ സഭാവോ അത്ഥി, തസ്സ തുമ്ഹേഹി തുമ്ഹേഹി ബഹുനാ നാനാസന്ദസ്സനാദി കമ്മേന ഇധ ഭവിതബ്ബം, ബഹുദേവേത്ഥ വത്തബ്ബന്തി അധിപ്പായോ.

രം൧൪. സാരത്തരത്താതി സാരജ്ജനവസേന രത്താ, ബഹുലരാഗവസേന അഭിരത്താതി അത്ഥോ. അത്തനാ ഞാപേതബ്ബമത്ഥം അനുഗൃഹാപേതി ബോധേതീതി അനുഗൃഹോ, ഞാപിതകാരണം, സഹ അനുഗൃഹേനാതി

സാനുഗൃഹാ. തേനാഹ “സകാരണാ”തി. കിം പന തം കാരണം?
ഇമസ്സാധിപ്പായോ “നത്ഥി ധമ്മികോ പരിബുജോ”തി മയാ വുത്തോ, അദ്ധാ
പനായസ്ഥാ ഉദേനോ യാമാവതോ ധമ്മികം പരിബുജം മേ ആചിക്ഖതീതി.
തേനാഹ “വുത്തഞ്ജേഹേത”തിആദി.

൪൨൧. സബ്ബമിദം മാവരജങ്ഗമം പുരിസകതം, തസ്ഥാ യം കിഞ്ചി കത്വാ
അത്താ പോസേതബ്ബോ രക്ഖിതബ്ബോതി ലോകായതനിസ്സിതോ നീതിമഗ്ഗോ
ഘോടമുഖകന്തോ, തസ്ഥാ ആഹ “ഏതസ്സ കിര ജാനനസിപ്പേ”തിആദി. സഗ്ഗേ
നിബുത്തോ നാമ നത്ഥി അകത്തബ്ബമേവ കരണതോ. ദേവലോകപരിയാപന്നധനം
മനുസ്സാനം ഉപകപ്പുപുഞ്ഞാഭാവതോ പുബ്ബേ അത്തനാ നിഹിതധനം “അസുക്കേ
ചാ”തി ആചിക്ഖിത്വാ ഗതോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഘോടമുഖസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൫. ചക്രിസുത്തവണ്ണനാ

൪൨൨. തസ്ഥിന്തി സാലവനേ. ഉത്തരേണ ഓപാസാദന്തി ഓപാസാദഗാമസ്സ
ഉത്തരദിസായം. ഉത്തരേണാതി ഏന-സദുയോഗേന ഹി ഓപാസാദന്തി
ഉപയോഗവചനം. അജ്ഞാതവസതീതി ഏതഥ അധി-ആ-സദാനം അനത്ഥന്തരതം
ഹദയേ കത്വാ ആഹ “വസതീ”തി. ഇദാനി തേസം അത്ഥവിസേസഭാവിതം
ദസ്സേന്തോ “അഭിഭവിത്വാ വാ ആവസതീ”തിആദിമാഹ. ഏത്ഥാതി
ഓപാസാദപദേ. സത്തുസ്സദന്തിആദിസു പന കഥന്തി ആഹ - “തസ്സ
അനുപ്പയോഗത്താവ സേസപദേസു”തി. ഉപ-അനു-അധി-ഇതി-ഏവം-പുബ്ബകേ
വസനകിരിയയാട്ഠാനേ ഉപയോഗവചനമേവ പാപുണാതീതി സദുവിദു
ഇച്ഛന്തിതി ആഹ “ലക്ഖണം സദുസത്ഥതോ പരിയേസിതബ്ബ”ന്തി. തഥാ ഹി
വുത്തം “ഉപസഗ്ഗവസേന പനേത്ഥ ഭുമ്മത്ഥേ ഉപയോഗവചനം വേദിതബ്ബ”ന്തി.
ഉസ്സദതാ നാമേത്ഥ ബഹുലതാതി തം ബഹുലതം ദസ്സേതും “ബഹുജന”തിആദി
വുത്തം. ആവജ്ജിത്വാതി പരിക്ഖിപിത്വാ.

രഞ്ഞാ വിയ ഭുഞ്ജിതബ്ബന്തി വാ രാജഭോഗം. രഞ്ഞോ ദായഭൂതന്തി
കുലപരമ്പരായ ഭോഗഭാവേന രഞ്ഞാ ലദ്ധദായഭൂതം. തേനാഹ “ദായജ്ജന്തി
അത്ഥോ”തി. രാജനീഹാരേന പരിഭുഞ്ജിതബ്ബതോ ഉദ്ധം പരിഭോഗലാഭസ്സ
സേട്ഠദേയുതാ നാമ നത്ഥിതി ആഹ - “ഛരത്തം ഉസ്സാപേത്വാ രാജസങ്ഖേപേന
പരിഭുഞ്ജിതബ്ബ”ന്തി. തിത്ഥപബ്ബതാദിസൂതി
നദീതിത്ഥപബ്ബതപാദഗാമദാരുദാസവിമുഖാദിസു. നിസ്സട്ഠപരിച്ചത്തന്തി
മുത്തചാഗവസേന പരിച്ചത്തം കത്വാ. ഏതേസം ബ്രാഹ്മണഗഹപതികാനം.

൪൨൩. തി സന്നിപതിതാ. യോ കോചി വിഞ്ഞൂനം ഇച്ഛിതോ പഞ്ഹോ,
തസ്സ പുച്ഛിതസ്സ യാമാവതോ കഥനസമത്ഥോ
പുച്ഛിതപഞ്ഹബ്ബാകരണസമത്ഥോ.കുലാപദേസാദിനാ മഹതീ മത്താ ഏതസ്സാതി
മഹാമത്തോ.

൪൨൪. തേതി “നാനാവേരജ്ജകാ”തി വുത്തബ്രാഹ്മണാ. “ഉഭതോ
സുജാതോ”തി (ദീ° നി° ടീ° ൧.൩൦൩; അ° നി° ടീ° ൩.൫.൧൩൪) ഏത്തകേ വുത്തേ
യേഹി കേഹിചി ദവീഹി ഭാഗേഹി സുജാതതാ വിഞ്ഞായേയു, സുജാതസദ്ദോ ച
“സുജാതോ ചാരുദസ്സനോ”തിആദിസു (മ° നി° ൨.൩൯൯; സു° നി° ൫൫൩;

മേരഗാഃ വൃഥവ) ആരോഹപരിണാഹസമ്പത്തിപരിയായോതി ജാതിവസേനേവ സുജാതതം വിഭാവേതും “മാതിതോ ച പിതിതോ ചാ”തി വൃത്തം. അനോരസപുത്തവസേനപി ലോകേ മാതുപിതുസമത്താ ദിസ്സതി, ഇധ പനസ്സ ഓരസപുത്തവസേനേവ ഇച്ഛീയതീതി ദസ്സേതും “സംസുദ്ധഗഹണീകോ”തി വൃത്തം. പിതാ ച മാതാ ച പിതരോ, പിതൃനം പിതരോ പിതാമഹാ, തേസം യുഗോ പിതാമഹയുഗോ, തസ്മാ യാവസത്തമാ പിതാമഹയുഗാതി ഏവമേതമ അത്ഥോ ദട്ഠഞ്ചോ. യുഗസദ്യോ ചേതമ ഏകസേസനയേന ദട്ഠഞ്ചോ “യുഗോ ച യുഗോ ച യുഗാ”തി. ഏവഞ്ഹി തത്ഥ തത്ഥ ദിന്നം ഗഹിതമേവ ഹോതി. തേനാഹ - “തതോ ഉദ്ധം സഞ്ചേപി പുബ്ബപുരിസാ പിതാമഹഗൃഹണേനേവ ഗഹിതാ”തി. പുരിസഗൃഹണഞ്ചേതമ ഉക്കട്ഠനിദ്ദേസവസേന കത്തതി ദട്ഠഞ്ചം. ഏവഞ്ഹി “മാതിതോ”തി പാളിവചനം സമത്ഥിതം ഹോതി. അക്ഖിത്തോതി അപ്പത്തവേപോ. അനവക്ഖിത്തോതി സദ്ധമാലിപാകാദീസു ന അവക്ഖിത്തോ. ജാതിവാദേനാതി ഹേതുമ്ഹി കരണവചനത്തി ദസ്സേതും “കേന കാരണേനാ”തിആദി വൃത്തം. ഏതമ ച ഉഭതോ...പേ... പിതാമഹയുഗാതി ഏതേന ബ്രാഹ്മണസ്സ യോനിദോസാഭാവോ ദസ്സിതോ സംസുദ്ധഗഹണികഭാവകിത്തനതോ. അക്ഖിത്തോതി ഇമിനാ കിരിയാപരാധാഭാവോ. കിരിയാപരായേന ഹി സത്താ വേപം പാപുണന്തി. അനുപകുട്ഠോതി ഇമിനാ അയുത്തസംസഗ്ഗാഭാവോ. അയുത്തസംസഗ്ഗവി ഹി പടിച്ഛ സത്താ അക്കോസം ലഭന്തി.

ഇസ്സരോതി അധിപതേയസംവത്തനിയകമ്മഹലേന ഞ്ഞസനസീലോ. സാ പനസ്സ ഇസ്സരതാ വിഭവസമ്പത്തിപച്ചയാ പാകടാ ജാതാതി അഡ്ഢതാപരിയായഭാവേന വദന്തോ “അഡ്ഢോതിഇസ്സരോ”തി ആഹ. മഹന്തം ധനമസ്സ ഭൂമിഗതഞ്ചേവ വേഹാസട്ഠഞ്ചാതി മഹദ്ധനോ. തസ്സാതി തസ്സ തസ്സ. വദന്തി “അന്ധയതോ ബൃതിരേകതോ ച അനുപസങ്കമനകാരണം കിത്തേമാ”തി.

അധികരൂപോതി വിസിട്ഠരൂപോ ഉത്തമസരീരോ. ദസ്സനം അരഹതീതി ദസ്സനീയോ. തേനാഹ “ദസ്സനയോഗോ”തി. പസാദം ആവഹതീതി പാസാദികോ. തേനാഹ “ചിത്തപസാദജനനതോ”തി. വണ്ണസ്സാതി വണ്ണയാതുയാ . സരീരന്തി സന്നിവേസവിസിട്ഠോ കരചരണഗീവാസീസാദി അവയവസമുദായോ, സോ ച സണ്ഠാനമുഖേന ഗയ്ഹതീതി “പരമായ വണ്ണപോക്ഖരതായാതി പരമായ...പേ... സമ്പത്തിയാ ചാ”തി വൃത്തം. സബ്ബവണ്ണേസു സുവണ്ണവണ്ണോവ ഉത്തമോതി വൃത്തം “സേട്ഠേന സുവണ്ണവണ്ണേന സമന്നാഗതോ”തി. തഥാ ഹി ബുദ്ധാ ചക്കവത്തിനോ ച സുവണ്ണവണ്ണാവ ഹോന്തി. ബ്രഹ്മവച്ഛസീതി ഉത്തമസരീരാഭോ സുവണ്ണാഭോതി അത്ഥോ. ഇമമേവ ഹി അത്ഥം സന്ധായാഹ “മഹാബ്രഹ്മുനോ സരീരസദിസേന സരീരേന സമന്നാഗതോ”തി. ന ബ്രഹ്മജുഗത്തതം. അഖുദ്ദാവകാസോ ദസ്സനായാതി ആരോഹപരിണാഹസമ്പത്തിയാ അവയവപാരിപൂരിയാ ച ദസ്സനായ ഓകാസോ ന ഖുദ്ദകോ. തേനാഹ “സബ്ബാനേവാ”തിആദി.

യമനിയമലക്ഖണം സീലമസ്സ അത്ഥീതി സീലവാ, തം പനസ്സ രത്തഞ്ഞുതായ വുദ്ധം വഡ്ഢിതം സീലം അസ്സ അത്ഥീതി വുദ്ധസീലീ, തേന ച സബ്ബദാ സമായോഗതോ വുഡ്ഢസീലേന സമന്നാഗതോ. പഞ്ചസീലമത്തമേവ സന്ധായ വദന്തി തതോ പരം സീലസ്സ തത്ഥ അഭാവതോ തേസഞ്ച അജാനനതോ.

ഓന്നകരണസമ്പത്തിയാ സിക്വാസമ്പത്തിയാ ച കത്ഥചിപി അനൂനതായ പരിമണ്ഡലപദാനി ബൃഞ്ജനാനി അക്ഖരാണി ഏതിസ്സാതി പരിമണ്ഡലപദബൃഞ്ജനാ. അഥ വാ പജ്ജതി അത്ഥോ ഏതേനാതി പദം, നാമാദി, യഥാധിപ്പേതമത്ഥം ബൃഞ്ജേതിതി ബൃഞ്ജനം വാക്യം, തേസം പരിപുണ്ണതായ പരിമണ്ഡലപദബൃഞ്ജനാ. അത്ഥത്താപനസാധനതായ വാചാവ കരണത്തി വാക്കരണം, ഉദാഹരണഘോസോ. ഗുണപരിപുണ്ണഭാവേന തസ്സ ബ്രഹ്മണസ്സ, തേന വാ ഭാസിതബുദ്ധമസ്സ. പൂരേ പൂണ്ണഭാവേ. പൂരേതി ച പൂരിമസ്ഥിം അത്ഥേ ആധാരേ ഭൂമ്തം, ദുതിയസ്ഥിം വിസയേ. സുഖമാലത്തനേനാതി ഇമിനാ തസ്സാ വാചായ മുദുസസ്സഹഭാവമാഹ. അപലിബുദ്ധായ പിത്തസേമ്ഹാദീഹി. സന്ദിട്തം സബ്ബം ദസ്സേതാ വിയ ഏകദേശകഥനം. വിലമ്ബിതം സണികം ചിരായിതാ കഥനം. “സന്ദിദ്ധവിലമ്ബിതാദീ”തി വാ പാഠോ. തത്ഥ സന്ദിദ്ധം സന്ദേഹജനകം. ആദി-സദ്ദേന ഖലിതാനുകുല്യശിതാദിം സങ്ഗത്ത്വാതി. ആദിമജ്ജിമപരിയോസാനം പാകടം കത്വാതി ഇമിനാ ചസ്സ വാചായ അത്ഥപാരിപൂരിം വദന്തി.

൪൨൫. സദിസാതി ഏകദേശേന സദിസാ. ന ഹി ബുദ്ധാനം ഗുണേഹി സബ്ബമാ സദിസാ കേചിപി ഗുണാ അഞ്ജേസു ലബ്ഭന്തി. ഇതരേതി അത്തനോ ഗുണേഹി അസദിസഗുണേ. ഇദന്തി ഇദം അത്ഥജാതം. ഗോപദകന്തി ഗാവിയാ പദേ റിതഉദകം. കുലപരിയായേനാതി കുലാനുക്കമേന.

തത്ഥാതി മഞ്ചകേ. സീഹസേയ്യം കപ്പേസീതി യഥാ രാഹു അസുരിനോ ആയാമതോ വിത്ഥാരതോ ഉബ്ബേയതോ ച ഭഗവതോ രൂപകായസ്സ പരിച്ഛേദം ഗഹേതും ന സക്കോതി, തഥാരുപം ഇദ്ധാഭിസങ്ഖാരം അഭിസങ്ഖരോത്തോ സീഹസേയ്യം കപ്പേസി.

പരിസുദ്ധട്ഠേന അരിയന്തി ആഹ “അരിയം ഉത്തമം പരിസുദ്ധ”ന്തി. അനവജട്ഠേന കുസലം, ന സുഖവിപാകട്ഠേന. കത്ഥചി ചതുരാസീതി പാണ്ഡസഹസ്സാനി കത്ഥചി അപരിമാണാപി ദേവമനുസ്സാ യസ്ഥാ ചതുവീസതിയാ റാനേസു അസങ്ഖ്യേയ്യാ അപരിമേയ്യാ മഗ്ഗഫലാമതം പിവന്തി. കോടിസതസഹസ്സാദിപരിമാണേനപി ബഹു ഏവ. തസ്ഥാ അനൂത്തരാചാരസിക്ഖാപനവസേനേവ ഭഗവാ ബഹുനം ആചരിയോ. തേതി കാമരാഗതോ അഞ്ജേ ഭഗവതാ പഹീനകിലേസേ.

അപാപപുരേക്ഖാരോതി അപാപേഹി പുരക്ഖരീയതി, ന വാ പാപം പുരതോ കരോതീതിപി അപാപപുരേക്ഖാരോതി ഇമമത്ഥം ദസ്സേതും “അപാപേ നവ ലോകുത്തരയമ്മേ”തിആദി വുത്തം. തത്ഥ അപാപേതി പാപപപടിപക്ഖേ പാപരഹിതേ ച. ബ്രഹ്മനി ഭവാ, ബ്രഹ്മുനോ വാ ഹിതാ ഗരുകരണാദിനാ, ബ്രഹ്മാനം വാ മഗ്ഗം ജാനാതീതി ബ്രഹ്മത്താ, തസ്സാ ബ്രഹ്മത്തായ പജായ.

തിരോരട്ഠാ തിരോജനപദാതി ഏത്ഥ രജ്ജം രട്ഠം രാജന്തി രാജാനോ ഏതേനാതി കത്വാ. തദേകദേശഭൂതാ പദേസാ പന ജനപദോ ജനാ പജ്ജന്തി ഏത്ഥ സുഖജീവികം പാപുണ്ണതീതി കത്വാ. പുച്ഛായ ദോസം സല്ല്യക്ഖേതാതി സമ്ബന്ധോ. ഭഗവാ വിസ്സജ്ജതി തേസം ഉപനിസ്സയസമ്പത്തിം ചിന്തേതാതി അധിപ്പായോ. നവകാതി ആഗന്തുക്ഖഭാവേന അമഹാകം അഭിനവാ.

൪൨൬. ഓപാതേതി നിപ്പാതേതിതി അതേമാ. തമാഭൂതോ ച തത്വ പേസിതാ ഹോതിതി വൃത്തം “പവേസേതി”തി. സംപൂരക്ഖരോന്തിതി സക്ഷച്ചം പുബ്ബങ്ഗമം കരോന്തി. തേനാഹ “പൂരതോ കത്വാ വിചരന്തി”തി.

൪൨൭. സുദേ ബഹി കത്വാ രഹോ സാസിതബ്ബട്ഠേന മന്താ ഏവ തന്തംഅത്ഥപടിപത്തിഹേതുതായ പദന്തിമന്തപദം വേദം. തേനാഹ “വേദോ”തി. ഏവം കിരാതി പരമ്പരഭാവേന ആഭുതന്തി ആചരിയപരമ്പരായ ആഭുതം. പാവചനസഞ്ചാതസമ്പത്തിയാതി പമുഖവചനമ്ഹി ഉദത്താദിസമ്പത്തിയാ. സാവിത്തിആദിഹി ഛന്ദബന്ധേഹി വഗ്ഗബന്ധേഹി ചാതി ഗായത്തിആദിഹി അജ്ജായാനുവാകാദിഹി ഛന്ദബന്ധേഹി ച വഗ്ഗബന്ധേഹി ച. സമ്പാദേത്വാതി പദസമ്പത്തിം അഹാപേത്വാ. പവത്താരോതി വാ പാവചനവസേന വത്താരോ. സജ്ജായായിതന്തി ഗായനവസേന സജ്ജായായിതം, തം പന പദേനേവ ഇച്ഛിതന്തി ആഹ “പദസമ്പത്തിവസേനാ”തി. അഞ്ഞേസം വൃത്തന്തി പാവചനവസേന അഞ്ഞേസം വൃത്തം. രാസികതന്തി ഇരുവേദയജുവേദസാമവേദാദിവസേന, തത്ത്വാപി പച്ചേകം മന്തബ്രഹ്മാദിവസേന അജ്ജായാനുവാകാദിവസേന രാസികതം. ദിഞ്ചേന ചക്ഖുനാ ഓലോകേത്വാതി ദിബ്ബചക്ഖുപരിഭണ്ഡേന യമാകമ്മുപഗണാണേന സത്താനം കമ്മസ്സകതം, പച്ചക്ഖതോ ദസ്സനട്ഠേന ദിബ്ബചക്ഖുസദിസേന പുബ്ബേനിവാസണാണേന അതീതകപ്പേ ബ്രാഹ്മണാനം മന്തജ്ജേനവിധിഞ്ച ഓലോകേത്വാ. പാവചനേന സഹ സംസന്ദേത്വാതി കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധസ്സ യം വചനം വട്ടസന്നിസ്സിതം, തേന സഹ അവിരുദ്ധം കത്വാ. ന ഹി തേസം വിവട്ടസന്നിസ്സിതോ അതേമാ പച്ചക്ഖോ ഹോതി. അപരാപരേതി അട്ഠകാദിഹി അപരാപരേ, പച്ഛിമാ ഓക്കാകരാജകാലാദിസു ഉപ്പന്നാ. പക്ഖിപിത്വാതി അട്ഠകാദിഹി ഗന്ധിതമന്തപദേസു കിലേസസന്നിസ്സിതപദാനം തത്വ തത്വ പദേ പക്ഖിപനം കത്വാ. വിരുദ്ധേ അകംസൂതി ബ്രാഹ്മണ്യമ്മിഹിസുത്താദിസു (ഖു° നി° ബ്രാഹ്മണ്യമ്മിഹിസുത്തം) ആഗതനയേനേവ സംകിലേസികത്വദീപനതോ പച്ചനീകഭൂതേ അകംസു.

൪൨൮. പടിപാടിയാ ഘടിതാതി പടിപാടിയാ സമ്ബദ്ധാ. പരമ്പരസംസത്താതി ആദാനിയാ യട്ഠിയാ സംസത്താ. തേനാഹ “യട്ഠിഗ്ഗാഹകേന ചക്ഖുമാ”തി. പൂരിമസ്സാതി മണ്ഡലാകാരേന റിതായ അന്ധവേണിയാ സബ്ബപൂരിമസ്സ ഹത്ഥേന സബ്ബപച്ഛിമസ്സ കച്ഛം ഗണ്ഹാപേത്വാ. ദിവസമ്പീതി അനേകദിവസമ്പി . ചക്ഖുസ്സ അനാഗതഭവം തത്ത്വാ യമാഅക്കന്തട്ഠാനേയേവ അനുപതിത്വാ അക്കമനംവ സല്ലക്ഖേത്വാ “കഹം ചക്ഖുമാ കഹം മഗ്ഗോ”തി പരിവേദിത്വാ.

പാളിആഗതേസു ദീസൂതി സദ്ധാ അനുസ്സവോതി ഇമേസു ദീസു. ഏവരൂപേതി യഥാ സദ്ധാനുസ്സവാ, ഏവരൂപേ ഏവ പച്ചക്ഖഗാഹിനോതി അതേമാ. തയോതി രുചിആകാരപരിവിതക്കദിട്ഠിനിജ്ജായാനക്ഖന്തിയോ. ഭൂതവിപാകാതി ഭൂതത്വനിട്ഠായകാ അധിപ്പേതത്വസാധകാ, വൃത്തവിപരിയായേന അഭൂതത്വവിപാകാ വേദിതബ്ബാ . ഏത്ഥാതി ഏതേസു സദ്ധായിതാദിവത്ഥുസു. ഏകംസേനേവ നിട്ഠം ഗന്തും നാലം അനേകന്തികത്താ സദ്ധാദിഗ്ഗാഹസ്സ. ഉപരി പൂച്ഛായ മഗ്ഗം വിവരിത്വാ ഽപേസി സച്ചാനുരക്ഖായ ഞാതുക്കാമതായ ഉപ്പാദിതത്താ. പസ്സതി ഹി ഭഗവാ - മയാ “സച്ചമനുരക്ഖതാ... പേ°... നിട്ഠം ഗന്തു”ന്തി വൃത്തേ സച്ചാനുരക്ഖണം ഞാതുക്കാമോ മാണവോ “കിത്താവതാ”തിആദിനാ പൂച്ഛിസ്സതി, തസ്സ തം വിസ്സജ്ജേത്വാ സച്ചാനുബോധേ

പുഷ്പായ അവസരം ദത്വാ തസ്സ ഉപനിസ്സയേ ഉപകാരയമ്മേ കമേസ്സാമീതി. തേന വുത്തം - “ഉപരി പുഷ്പായ മഗ്ഗം വിവരിത്വാ റപേസീ”തി.

൪൩൦. അത്താനഞ്ഞേവ സന്ധായ വദതി, യതോ വുത്തം പാളിയം - “യം ഖോ പനായമായസ്ഥാ ധമ്മം ദേസേതി, ഗമ്ഭീരോ സോ ധമ്മോ ദുദസോ ദുരനുബോധോ”തിആദി. ലുബ്ഭന്തീതി ലോഭനീയാ യഥാ “അപായഗമനീയാ”തി ആഹ “ലോഭനീയേസു ധമ്മേസുതി ലോഭധമ്മേസു”തി. യഥാ വാ രൂപാദിധമ്മാ ലോഭനീയാ, ഏവം ലോഭോതി ആഹ “ലോഭനീയേസു ധമ്മേസുതി ലോഭധമ്മേസു”തി. തേനേവാഹ - “യം ലോകേ പിയരൂപം സാതരൂപം, ഏത്ഥേസാ തണ്ഹാ ഉപ്പജ്ജമാനാ ഉപ്പജ്ജതി, ഏത്ഥ നിവിസമാനാ നിവിസതീ”തി (ദീ° നി° ൨.൪൦൦; മ° നി° ൧.൧൩൩; വിഭ° ൨൦൩). ഏസേ നയോ സേസപദദ്വയേപി.

൪൩൨. നിവേസേതീതി റപേതി പട്ഠപേതി. പയിരുപാസതീതി ഉപട്ഠാനവസേന ഉപഗന്താ നിസിദതി. സുയ്യതി ഏതേനാതി സോതന്തി ആഹ “പസാദസോത”ന്തി. തണ്ഹി സവനായ ഓദഹിതബ്ബന്തി. ധാരേതി സന്ധാരേതി തത്ഥേവ മനം റപേതി. അത്ഥതോതി യഥാവുത്തസ്സ ധമ്മസ്സ അത്ഥതോ. കാരണതോതി യുത്തീതോ ഹേതുദാഹരണേഹി ഉപപത്തിതോ. ഓലോകനന്തി ഏവമേതന്തി യഥാസഭാവതോ പഞ്ഞാചക്ഖുനാ ദട്ഠബ്ബതം ഖമന്തി, തബ്ബ മഹന്തസ്സ മണിനോ പജ്ജലന്തസ്സ വിയ ആവികത്വാ അത്ഥസ്സ ചിത്തേ ഉപട്ഠാനന്തി ആഹ “ഇധാ”തിആദി. കത്തുകമ്യതാഹരണോതി കത്തുകാമതാസങ്ഖാതോ കുസലച്ഛന്ദോ. വായമതീതിആദിതോ ചതുന്നമ്പി വീരിയാനം വസേന വായാമം പരക്കമം കരോതി. മഗ്ഗപധാനം പദഹതീതി മഗ്ഗാവഹം മഗ്ഗപരിയാപന്നബ്ബ സമ്മപ്പധാനം പദഹതി, പദഹനവസേന തം പരിപൂരേതി. പരമസച്ചന്തി അമോഘധമ്മത്താ പരമത്ഥസച്ചം. സഹജാതനാമകായേനാതി മഗ്ഗപഞ്ഞാസഹജാതനാമകായേന . തദേവാതി തദേവ പരമസച്ചം നിബ്ബാനം. തേനേവാഹ - “സച്ഛികിരിയാഭിസമയേന വിഭൂതം പാകടം കരോന്തോ പസ്സതീ”തി.

൪൩൩-൪. മഗ്ഗാനുബോധോതി മഗ്ഗപടിപാടിയാ ബോധോ ബുജ്ജന്തനം, യേസം കിലേസാനം സമുച്ഛിന്ദനവസേന മഗ്ഗപ്പടിവേധോ, തേസം പടിപസ്സമ്ഭവസേന പവത്തമാനം സാമഞ്ജേഫലം, മഗ്ഗേന പടിവിദ്ധാനി സച്ചാനി, പരമത്ഥസച്ചമേവ വാ അനുരൂപബുജ്ജന്തന്തി അധിപ്പായോ. “സച്ചാനുപ്പത്തിതി ഫലസച്ഛികിരിയാ”തി വുത്തം. ഏവണ്ഹി സതി ഹേട്ഠാ വുത്താ സദ്ധാപടിലാഭാദയോ ദ്വാദസ ധമ്മാ സച്ചാനുപ്പത്തിയാ ഉപകാരാ ഹോന്തി, തസ്ഥാ വുത്തം “തേസംയേവാതി ഹേട്ഠാ വുത്താനം ദ്വാദസന്ന”ന്തി. നായം “തേസംയേവാ”തി പദസ്സ അത്ഥോ. സതിപി കുസലവിപാകാദിഭാവേന നാനത്തേ വത്ഥാരമ്മണഭൂമികിച്ചാദിവസേന പന സദിസാതി ഉപായതോവ മഗ്ഗധമ്മാ ആസേവിതാ ബഹുലീകതാ ഫലഭൂതാതി വത്തബ്ബതം അരഹതീതി തംസദിസേ തബ്ബോഹാരം കത്വാ “തേസം മഗ്ഗസമ്പയുത്തധമ്മാന”ന്തി വുത്തം. ഏവണ്ഹി ആസേവനാഗഹണം സമത്ഥിതം, ന അത്തമാ. ന ഹി ഏകചിത്തക്ഖണികാനം മഗ്ഗധമ്മാനം ആസേവനാ, ബഹുലീകമ്മം വാ അത്ഥിതി. തുലനാതി വിപസ്സനാ. സാ ഹി വുട്ഠാനഗാമിനിഭൂതാ മഗ്ഗപ്പധാനസ്സ ബഹുകാരാ തസ്സ അഭാവേ മഗ്ഗപ്പധാനസ്സേവ അഭാവതോ, ഏവം ഉസ്സാഹോ തുലനായ ഛന്ദോ ഉസ്സാഹസ്സ ബഹുകാരോതിആദിനാ ഹേട്ഠിമസ്സ ഉപരിമൂപകാരതം സുവിഞ്ഞേയുമേവാതി

ആഹ - “ഇമിനാ നയേന സബ്ബപദേസു അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ചക്രിസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൬. ഏസുകാരിസുത്തവണ്ണനാ

൪൩൭. കോട്ഠാസന്തി മംസഭാഗം. ലഗ്ഗാപേയ്യുന്തി ന്ഹാരുനാ വാ വാകേന വാ ബന്ധിത്വാ പുരിസസ്സു ഹത്ഥേ വാ വസനഗേഹേ വാ ഓലമ്ബനവസേന ബന്ധേയ്യും. സത്ഥമമ്മന്തി സത്ഥിക്കേസു സത്ഥവാഹേന പണേതബ്ബം ആണായമ്മം. തസ്സ നിക്ഖമനത്ഥന്തി തം മൂലം സത്ഥിക്കേഹി നിത്ഥരണത്ഥം. പാപം അസ്സാതി പരിചരന്തസ്സ പാരിചരിയായ അഹിതംവ അസ്സ. തേനാഹ “ന സേയ്യോ”തി. ഉച്ചകുലീനാദയോ ദുതിയവാരാദീഹി വുച്ചന്തി, ഇയ ഉപധിവിപത്തിസമ്പത്തിയോ പാപിയാദിപദേഹി വുത്താതി അധിപ്പായോ. തേനാഹ - “പാപിയോതി പാപകോ ലാമകോ അത്തഭാവോ അസ്സാ”തി. സേയ്യംസോതി ഹിതകോട്ഠാസോ, ഹിതസഭാവോതി അത്ഥോ. ഉച്ചകുലീനതാതി കരണത്ഥേ പച്ചത്തവചനന്തി ആഹ “ഉച്ചകുലീനത്തേനാ”തി. “വണ്ണോ ന വിയേഥ തമാഗതസ്സാ”തിആദിസു (ദീം നിം അട്ഠം ൧.൩൦൫; ൩.൧൪൧; മം നിം അട്ഠം ൨.൪൨൫; ഉദാം ൫൩; അപം അട്ഠം ൨.൭.൨൦; ബും വം അട്ഠം ൪.൪; ചരിയാം അട്ഠം ൧.നിദാനകമാ; ൨.പകിണ്ണകകമാ; ദീം നിം ടീം ൧.ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; സം നിം ടീം ൧.൨.൧; അം നിം ടീം ൧.൧.൧; വജിരം ടീം ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; സാരത്ഥം ടീം ൧.ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; നേത്തിം ടീം ഗന്മാരമ്ഭകമാവണ്ണനാ; മം നിം ടീം ൧.൧) വിയ വണ്ണസദ്ദോ ഇയ പസംസാപരിയായോതി ആഹ “വേസ്സോപി ഹി ഉളാരവണ്ണോ ഹോതീ”തി.

൪൪൦. “നിരവോ പദസദ്ദോ സോളാരഗോത്തസ്സ അകിണ്ണമത്തികാപത്തോ തിട്ഠേയ്യ അസങ്ഗചാരി”തി വുത്തത്താ ഭിക്ഖാ ചരിതബ്ബാവ, അയം തേസം കുലധമ്മോതി അധിപ്പായോ. ഹരിത്വാതി അപനേത്വാ. സത്തജീവോ സത്തവാണിജകോ. ഗോപേതി രക്ഖതീതി ഗോപോ, ആരക്ഖാധികാരേ നിയുത്തോ. അസന്തി ലൂനന്തി തേനാതി അസിതം, ലവിത്തം. വിവിധം ഭാരം ആഭഞ്ജന്തി ഓലമ്ബന്തി ഏത്ഥാതി ബ്യാഭങ്ഗീ, കാജം.

൪൪൧. അനുസ്സരതോതി അനുസ്സരണഹേതു കുലവംസാനുസ്സരണക്ഖണേ വത്തിയോതിആദിനാ സങ്ഖ്യം ഗച്ഛതി. തേനാഹ “പോരാണേ...പേ... അനുസ്സരിയമാനേ”തി. ഉച്ചനീചത്തജാനനത്ഥഞ്ച കുലവവത്ഥാനം കതം ഹോതീതി വത്തിയാദികുലകമ്മുനാ തേസം ചതുന്നം വണ്ണാനം സന്ധനം ജീവികം പത്തേപേന്തി ബ്രാഹ്മണാ, തമാഗതോ പന ലോകുത്തരയമ്മമേവ പുരിസസ്സു സന്ധനം പത്തേപേതി തേന സത്തസ്സ ലോകഗുഭാവസിദ്ധിതോ. സേസം സുവിഞ്ഞേയുമേവ.

ഏസുകാരിസുത്തവണ്ണനാ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൭. ധനഞ്ജാനിസുത്തവണ്ണനാ

൪൪൫. രാജഗഹം പരിക്ഖിപിത്വാ റിതപബ്ബതസ്സാതി പണ്ഡവപബ്ബതം സന്ധായാഹ. രാജഗഹനഗരസ്സ ദക്ഖിണദിസാഭാഗേ പബ്ബതസ്സ സമീപേ റിതോ

ജനപദോ ദക്ഖിണാഗിരി. തണ്ഡുലപുടകാനം പാലി ഏതമാതി തണ്ഡുലപാലി. തസ്സ കിര ദ്വാരസമീപേ തണ്ഡുലവാണിജാ തണ്ഡുലപസിബ്ബകേ വിവരിത്വാ പടിപാടിയാ റപേത്വാ നിസീദന്തി, തേനസ്സ “തണ്ഡുലപാലിദ്വാര”ന്തി സമത്താ അഹോസി. സബ്ബമേവ സസ്സംഗംഗാതീതി ദലിദുകസ്സകാനം ദിവസപരിബ്ബയമത്തമേവ വിസ്സജ്ജത്വാ സബ്ബമേവ ആയതോ നിപ്ഫന്നം ധത്തം ഗംഗാതി. മന്ദസസ്സാനീതി മന്ദനിപ്ഫത്തികാനി സസ്സാനി.

൪൪൬. ഇമിനാ നയേനാതി ദാസകമ്മകരസ്സ നിവാസനഭത്തവേത്തനാനുപ്പദാനേന മങ്ഗലദിവസേസു ധനവത്ഥാലങ്കാരാനുപ്പദാനാദിനാ ച പോസേതബ്ബോ. മിത്താമച്ചാനം പിയവചനഅത്ഥചരിയാസമാനത്തതാദി മിത്താമച്ചകരണീയം കത്തബ്ബം, തമാ ഞാതിസാലോഹിതാനം. തത്ഥ ആവാഹവിവാഹസമ്ബദ്ധേന “അമ്ഹാകം ഇമേ”തി ഞായന്തിതി ഞാതീ, മാതാപിതാദിസമ്ബദ്ധതായ സമാനലോഹിതാതി സാലോഹിതാ. സമ്മാ ദദന്തേസുപി അസജ്ജനതോ നത്ഥി ഏതേസം തിമിതി അതിമി, തേസം അത്തനാ സമാനപരിഭോഗവസേന അതിമികരണീയം കാതബ്ബം, അതിമിബലിതി അത്ഥോ. ഞാതകഭൂതപുബ്ബാ പേത്തിവിസയം ഉപഗതാ പുബ്ബപേതാ, ദക്ഖിണേയ്യേസു കാലേന കാലം ദാനം ദത്വാ തേസം ഉദിസന്നം പുബ്ബപേതകരണീയം, പേതബലിതി അത്ഥോ. ഗന്ധപുഷ്പവില്പേപനജാലാഭത്തേഹി കാലേന കാലം ദേവതാനം പൂജാ ദേവതാകരണീയം, ദേവതാബലിതി അത്ഥോ, രാജകിച്ചകരണം ഉപട്ഠാനം രാജകരണീയം. അയമ്പി കായോതി അത്തനോ കായം സന്ധായ വദതി. ഇമമത്ഥം സന്ധായാഹ “ഇമിനാ നയേന അത്ഥോ വേദിതബ്ബോ”തി.

൪൪൭. പഞ്ച ദുസ്സീല്യകമ്മാനീതി നിചുസിലപടിപക്ഖയമ്മാ. ദസ അകുസലകമ്മപഥയമ്മാ ദസ ദുസ്സീല്യകമ്മാനി. അയമ്മചാരി ഏവ വിസമചാരി കായവിസമാദിചരണതോതി വിസമചാരിപദസ്സ അത്ഥോ വിസും ന വുത്തോ.

൪൪൮-൪൪൯. ഓസരന്തി അപസക്കന്തി, വീയന്തിതി അത്ഥോ. തേനാഹ “പരിഹായന്തി”തി. അഭിസരന്തിതി അഭിവഡ്ഡനവസേന പവത്തന്തി. തേനാഹ “വഡ്ഡന്തി”തി. തത്രാതി ബ്രഹ്മലോകേ. അസ്സാതി ബ്രഹ്മലോകേ ഉപ്പന്നസ്സ ധനഞ്ജാനിസ്സ. തതോ പട്ഠായാതി യദാ ഭഗവതാ “ഏസോ, ഭിക്ഖവേ, സാരിപുത്തോ”തിആദി വുത്തം, തതോ പട്ഠായ. ചതുസച്ചവിനിമുത്തന്തി നിദ്ധാരേത്വാ വിഭജിത്വാ വുച്ചമാനേഹി സച്ചേഹി വിമുത്തം. അത്ഥതോ പന തതോ പുബ്ബേപി സച്ചവിമുത്തം കഥം ന കഥേസിയേവ സച്ചവിമുത്തസ്സ നിച്ചാനസ്സ അഭാവതോ.

ധനഞ്ജാനിസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൮. വാസേട്ഠസുത്തവണ്ണനാ

൪൫൦. ജാതിം സോധേതുകാമാ ഹോന്തിതി സഹവാസീനം ബ്രാഹ്മണാനം കിരിയാ പരാധേന വാ അസാരുപ്പത്തേന വാ ജാതിയാ ഉപക്കിലേസം ആസകായ തം സോധേതുകാമാ ഹോന്തി. മന്തേ സോധേതുകാമാ ഹോന്തിതി മന്തവചനേ ആചരിയമതിചോദനായ അത്തേന വാക്യേന കേനചി കാരണേന സംസയേ ഉപ്പന്നേ തം സോധേതുകാമാ ഹോന്തി. അന്തരാതി വേമജ്ജേയേ, അത്തേത്ഥേവാ അന്തരാസദ്ദോതി തസ്സ അത്താ കമാതി വചനം അവഗന്തബ്ബം.

ഖന്തിമേത്താനുദയാദിഗുണസമ്പന്നോ ഏവ “സീലവാതിഗുണവാ”തിആഹ. തേഹി സീലസ്സു വിസ്സജ്ജനകാലേപി “സീലവാ”തി വുച്ചതി. സമ്പന്നസീലത്താ വാ തേഹി സമന്നാഗതോ ഏവ ഹോതീതി ആഹ “സീലവാതിഗുണവാ”തി. ആചാരസമ്പന്നോതി സാധു ആചാരവത്തോ.

൪൫൫. സിക്ഖിതാതി തേവിജ്ജാനം സിക്ഖിതാ തുമ്പേ, ന ദാനി തുമ്പേഹി കിഞ്ചി കത്തഞ്ചം അത്ഥീതി അത്ഥോ. പടിഞ്ഞാതാതി പടിജാനിത്വാ റിതാ.

വേദത്തയസഞ്ചാതാ തിസ്സോ വിജ്ജാ അജ്ജയന്തീതി തേവിജ്ജാ. തേനാഹ “തിവേദാന”ന്തി. തയോ വേദേ അണന്തി അജ്ജയന്തീതി ബ്രാഹ്മണാ, തേസം. യം ഏകം പദമ്പി അക്ഖാതം, തം അത്ഥതോ ബുദ്ധ്ജനതോ ച കേവലിനോ അധിയിനോ അപ്പപയോഗേന. നിട്ഠാഗതമഹാതി നിപ്ഫത്തിം ഗതാ അമഹാ തേവിജ്ജായ സകസമയസ്സ കമ്മനേ.

മനോകമ്മതോ ഹി വത്തസമ്പദാതികാരണ്ണുപചാരേനായമത്ഥോ വുത്തോതി ആഹ - “തേന സമന്നാഗതോ ഹി ആചാരസമ്പന്നോ ഹോതീ”തി.

ഖയാതീതന്തി വഡ്ഡിപക്ഖേ റിതന്തി അത്ഥോ. സുക്കപക്ഖപാടിപദതോ പട്ഠായ ഹി ചന്ദോ വഡ്ഡതീതി വുച്ചതി, ന ഖീയതീതി. വന്ദമാനാ ജനാ നമക്കാരം കരോന്തി.

അത്ഥദസ്സനേനാതി വിവരണേന ദസ്സനപരിണായകട്ഠേന ലോകസ്സ ചക്ഖു ഹുത്വാ സമുപ്പന്നം.

൪൫൬. തിട്ഠതു താവ ബ്രാഹ്മണചിന്താതി - “കിം ജാതിയാ ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി ഉദാഹു ഭവതി കമ്മുനാ”തി അയം ബ്രാഹ്മണവിചാരോ താവ തിട്ഠതു . ജാതിദസ്സനത്ഥം തിണരുക്ഖകീടപടൺഗതോ പട്ഠായ ലോകേ ജാതിവിഭൺഗം വിത്ഥാരതോ കമേസ്സാമീതി തേസം ചിത്തസമ്പഹംസനത്ഥം ദേസേതബ്ബമത്ഥം പടിജാനാതി. തത്ഥ അഞ്ഞമഞ്ഞാ ഹി ജാതിയോതി ഇദം കാരണവചനം, യസ്മാ ഇമാ ജാതിയോ നാമ അഞ്ഞമഞ്ഞം വിസിട്ഠാ, തസ്മാ ജാതിവിഭൺഗം ബ്യാകരിസ്സാമീതി.

യസ്മാ ഇധ ഉപാദിന്നകജാതി ബ്യാകാതബ്ബഭാവേന ആഗതാ, തസ്സാ പന നിദസ്സനഭാവേന ഇതരാ, തസ്മാ “ജാതിവിഭൺഗം പാണാന”ന്തി പാളിയം വുത്തം. തേസം തേസം പാണാനം ജാതിയോതി അത്ഥോ. ഏവന്തി നിദസ്സനം കമേത്വാ നിദസ്സിതബ്ബേ കമിയമാനേ. തസ്സാതി വാസേട്ഠസ്സ. കാമം “തേസം വോഹം ബുക്ഖവിസ്സ”ന്തി ഉഭോപി മാണവേ നിസ്സായ ദേസനാ ആഗതാ, തമാപി തത്ഥ തത്ഥ “ഏവം, വാസേട്ഠ, ജാനാഹീ”തിആദിനാ വാസേട്ഠമേവ ആലപന്തോ ഭഗവാ തമേവ ഇമിനാ നിയാമേന പമുഖം അകാസി. തേന വുത്തം “തസ്സാതി വാസേട്ഠസ്സാ”തി. ജാതിഭേദോ ജാതിവിസേസോ, ജാതിയാ ഭേദോ പാകടോ ഭവിസ്സതി നിദസ്സനേന വിഭൂതഭാവം ആപാദിതേന പടിഞ്ഞാതസ്സ അത്ഥസ്സ വിഭൂതഭാവപത്തിതോ. ആമ ന വട്ടതീതി കമ്മനാനതായ ഏവ ഉപാദിന്നനാനതായ പടിക്ഖേപപദമേതം, ന ബീജനാനതായ അനുപാദിന്നനാനതായ പടിക്ഖേപപദന്തി ദസ്സേതും “കമ്മം ഹീ”തിആദി വുത്തം. തസ്സത്ഥോ - തന്തംയോനിവിപനമത്തം കമ്മസ്സ സാമത്ഥിയം, തന്തംയോനിയതാ

പന യേ വണ്ണവിസേസാ, തേ തന്തംയോനിസിദ്ധിയാവ സിദ്ധാ ഹോന്തീതി തം പന യോനിവിപനകമ്മം തന്തംയോനിവിസിട്ഠ-വിസേസാഭിഭൂതായ പയോഗനിപ്ഫത്തിയാ, അസംമുച്ഛിതായ ഏവ വാ പച്ചയഭൂതായ ഭവപത്ഥനായ അഭിസങ്ഖതമേവാതി വിത്താതബ്ബപച്ചയവിസേസേന വിനാ ഫലവിസേസാഭാവതോ ഏതം സമീഹിതകമ്മം പത്ഥനാദീഹി ച ഭിന്നസത്തിതം വിസിട്ഠസാമത്ഥിയം വാ ആപജ്ജിതാ ചക്ഖുന്ദ്രിയാദിവിസിട്ഠഫലനിബ്ബത്തകം ജായതി, ഏവം യോനിവിപനതംയോനിനിയതവിസേസാവഹതാ ഹോതീതി. മേരേന ഹി ബീജനാനതാ വിയ കമ്മനാനതാപി ഉപാദിനകനാനതായ സിയാ നു ഖോ പച്ചയോതി ചോദനം പടിക്ഖിപിതാ പച്ചയവിസേസവിസിട്ഠാ കമ്മനാനതാ പന പച്ചയോതി നിച്ഛിതന്തി ദട്ഠഞ്ചം.

നാനാവണ്ണാതി നാനപ്പകാരവണ്ണാ. താലനാളികേരാദീനം ലോകേ അഭിത്താതതിണജാതിഭാവതോ വിസേസേന ഗയ്ഹതി അഭിത്താതസോതനയേന. ജാതിയാ ബ്രാഹ്മണോവാതി അട്ഠാനപയുത്തോ ഏവ-സദ്ദോ, ജാതിയാവ ബ്രാഹ്മണോ ഭവേയ്യാതി യോജനാ. ന ച ഗയ്ഹതീതി തിണരുക്ഖാദീസു വിയ ബ്രാഹ്മണേസു ജാതിനിയതസ്സ ലിങ്ഗസ്സ അനുപലബ്ഭനതോ, പിവനഭുങ്ങ്ജനകഥനഹസനാദികിരിയായ ബ്രാഹ്മണഭാവേന ഏകന്തികലിങ്ഗനിയതായ മന്തജ്ജേനാദിം വിനാ അനുപലബ്ഭനതോ ച. വചീഭേദേനേവാതി ആഹച്ചവചനേനേവ.

കീടേ പടങ്ഗേതിആദീസു ജാതിനാനതാ ലബ്ഭതി അഞ്ഞമഞ്ഞലിങ്ഗവിസിട്ഠതാദസ്സനാ. കുമ്മാ കീടകാ , ഖജ്ജവാദകാ കിപില്ലികാ. ഉപ്പതിത്ഥാതി ഉസ്സേതാ ഉസ്സേതാ. പടഭാവം ഗച്ഛന്തീതി വാ പടങ്ഗാ, ന ഖുദുകപാണകാ കീടാ നാമ. തേസമ്പി കീടകാനം.

കാളുകാദയോതി കലന്ദകാദയോ.

ഉദരംയേവ നേസം പാദാ ഉദരേനേവ സമ്പജ്ജനതോ.

സത്താപുബ്ബകോ വിധി അനിച്ഛാതി ദസ്സേന്തോ “ഉദകേ”തി ആഹ യഥാ “വീരസ്സ ഭാവോ വീരിയ”ന്തി.

പത്തസമുദായേ പക്ഖസദ്ദോതി “പത്തേഹിയന്തീ”തി വുത്തം. ന ഹി അവയവബ്ധതിരേകേന സമുദായോ അത്ഥി.

സങ്ഖേപേന വുത്തോ “ജാതിവസേന നാനാ”തിആദിനാ. ഏത്ഥ പദത്ഥേ ദുബ്ബിഞ്ഞേയ്യം നത്ഥീതി സമ്ബന്ധമത്തം ദസ്സേതും “തത്രായം യോജനാ”തിആദി വുത്തം. “ന ഹി ബ്രാഹ്മണാനം ഏദിസം സീസം ഹോതി, ഖത്തിയാനം ഏദിസന്തി നിയമോ അത്ഥി യഥാ ഹത്ഥിഅസ്സമിഗാദീന”ന്തി ഇദമേവ വാക്യം സബ്ബത്ഥ നേതബ്ബം. തം സംഖ്വിപിതാ ദസ്സേന്തോ “ഇമിനാ നയേന സബ്ബം യോജേതബ്ബ”ന്തി ആഹ.

തസ്സാതി യഥാവുത്തനിഗമനവചനസ്സ അയം യോജനാ ഇദാനി വുച്ചമാനാ യോജനാ വേദിതബ്ബാ.

൪൫൭. വോകാരന്തി വോകരണം, യേന വിസിട്ഠതായ ന വോകരീയതി ജാതിഭേദോതി അത്ഥോ. തേനാഹ “നാനത്ത”ന്തി.

ഗോരക്ഖാദിഉപജീവനേന ആജീവവിപനോ, ഹിംസാദിനാ സീലവിപനോ, നിക്ഖിത്തവത്താദിനാ ആചാരവിപനോതി. സാമത്തെജോതനാ വിസേസേ നിവിട്ഠാ ഹോതീതി ആഹ “ഗോരക്ഖന്തിഖേത്തരക്ഖ”ന്തി. “ഗോതി ഹി പഥവിയാ നാമ”ന്തി. തേഹി തേഹി ഉപായേഹി സിക്ഖിതബ്ബുട്ഠേന സിപ്പം, തത്ഥ കോസല്ലം. പരേസം ഈസനട്ഠേന ഹിംസനട്ഠേന ഇസ്സോ, സോ അസ്സ അത്ഥീതി ഇസ്സോ യോധാജീവികോ, ഇസ്സസ്സ കമ്മം പഹരണം, ഉസും സത്തിഞ്ച നിസ്സായ പവത്താ ജീവികാ ഇസ്സത്തം. തേനാഹ “ആവുധജീവിക”ന്തി. യം നിസ്സായ അസ്സ ജീവികാ, തദേവ ദസ്സേതും “ഉസുഞ്ച സത്തിഞ്ചാ”തി വുത്തം.

ബ്രഹ്മം വുച്ചതി വേദോ, തം അണതി ജാനാതീതി ബ്രാഹ്മണോ, ജാനനഞ്ച പോരാണേഹി ബ്രാഹ്മണേഹി വിഹിതനിയാമേന ബ്രാഹ്മണേഹി കതോപസമേന അനുട്ഠാനതപേന യഥാ “ആജീവസീലാചാരവിപനോ നത്ഥീ”തി ബ്രാഹ്മണധമ്മികേഹി ലോകിയപണ്ഡിതേഹി ച സമ്പടിച്ചിതോ, തഥാ പടിപജ്ജനമേവാതി ആഹ “ഏവം ബ്രാഹ്മണസമയേന...പേ... സാധേത്ഥാ”തി. ഏവം സന്തേതി ഏവം ആജീവസീലാചാരവിപന്നസ്സ അബ്രാഹ്മണഭാവേ സതി ന ജാതിയാ ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി, ഗുണേഹി പന ആജീവസീലാചാരസമ്പത്തിസഞ്ചാതേഹി ബ്രാഹ്മണോ ഹോതി, തസ്മാ ഗുണാനന്ധേവ ബ്രാഹ്മണഭാവകരണേതോ ചതുവണ്ണവിഭാഗേ യത്ഥ കത്ഥചി കൂലേ ജാതോ യോ സീലാദിഗുണസമ്പന്നതായ ഗുണവാ, സോ വുത്തലക്ഖണേന നിപ്പരിയായതോ ബാഹിതപാപതായ ബ്രാഹ്മണോതി അയമേത്ഥ ബ്രാഹ്മണഭാവേ ഞായോതി, ഏവം ഞായം അത്ഥതോ ആപന്നം കത്ഥാ. നന്തി തഥേവ യഥാവുത്തം ഞായം. യോ ബ്രാഹ്മണസ്സ സംവണ്ണിതായാതി മാതുയാ ഉഭതോസുജാതതാദികുലവണ്ണേന സംവണ്ണിതായ പസത്ഥായ യഥാരുപായ ബ്രാഹ്മണസ്സ മാതാ ഭവിതും യുത്താ, തഥാരുപായ മാതരിസമ്ഭൂതോ. ഏതേന ചതുന്നം യോനീനം യത്ഥ കത്ഥചി വിസേസനിട്ഠാ കത്ഥാ. തേനാഹ “തത്രാപി വിസേസേനാ”തി. ഏവം സാമത്തെതോ വിസേസനിട്ഠാവസേന “യോനിജം മത്തിസമ്ഭവ”ന്തി പദസ്സ അത്ഥം വത്ഥാ ഇദാനി സാമത്തെജോതനം അനാദിയിത്ഥാ വിസേസജോതനാവസേനേവ അത്ഥം വത്തും “യാചായ”ന്തിആദി വുത്തം. പരിസുദ്ധഉപ്പത്തിമഗ്ഗസഞ്ചാതാ യോനി വുത്താതി അനുപക്കുട്ഠഭാവേന പരിസുദ്ധഉപ്പത്തിമഗ്ഗസഞ്ചാതാ യാ ചായം യോനി വുത്താതി സമ്ബന്ധോ. തതോപി ജാതസമ്ഭൂതത്താതി തതോ യോനിതോ ജാതത്താ മാതാപേത്തിസമ്പത്തിതോ സമ്ഭൂതത്താ.

വിസിട്ഠത്താതി സമുദായഭൂതാ മനുസ്സാ രാഗാദിനാ വിസിട്ഠത്താ. രാഗാദിനാ സഹ കിഞ്ചനേനാതി സകിഞ്ചനോ. തഥേവ രാഗാദിസഞ്ചാതേന പലിബ്ബോധനട്ഠേന സഹ പലിബ്ബോധേനാതി സപലിബ്ബോധോ. സബ്ബഗഹണപടിനിസ്സഗ്ഗേനാതി ഉപാദാനസഞ്ചാതസ്സ സബ്ബസ്സ ഗഹണസ്സ പടിനിസ്സജ്ജനേന. യസ്മാ ബാഹിതപാപോ അത്തനോ സന്താനതോ ബഹികതപാപോ, തസ്മാ തമഹം ബ്രൂമി ബ്രാഹ്മണന്തി അത്ഥോ വത്തബ്ബോ. ഏവരുപോ ഏതിസ്സാ കമായ ഉപദേസോ നാനപ്പകാരതോ വിഭത്തോ, തസ്മാ തത്ഥ തത്ഥ വുത്തനയേനേവ വേദിതബ്ബോ.

൪൭൮. ഗഹിതദണ്ഡേസൂതി പരേസം ദണ്ഡേന വിഹേറണം അനിധായ ആദിനദണ്ഡേസു.

൪൭൯. കിഞ്ചി ഗഹണന്തി തണ്ഹാഗാഹാദീസു കിഞ്ചി ഗാഹം.

യേന കാമഭവേന മാനുസകേഹി പഞ്ചഹി കാമഗുണേഹി യുജ്ജതി, തം മാനുസകം യോഗം. “മാനുസകം യോഗ”ന്തി ഏതഥ ച ഏകദേശം ഗഹേത്യാ വുത്തം, ഏസ നയോ “ദിബ്ബയോഗ”ന്തി ഏത്ഥാപി. സബ്ബയോഗവിസംയുത്തന്തി പദദ്വയേന വുത്തേഹി സബ്ബകിലേസയോഗേഹി വിപ്പയുത്തം.

രതിന്തി അഭിരതിം ആസത്തിം. കൂസലഭാവനായാതി കായഭാവനാദി കൂസലയമ്മഭാവനായ ഉക്കണ്ഠിതം. വീരിയവന്തന്തി വീരിയസബ്ഭാവേന വീരം നിദ്രിസതി, വീരഭാവോ ഹി വീരിയന്തി.

സുന്ദരം റാനന്തി നിബ്ബാനം. സുന്ദരായ പടിപത്തിയാ അരിയപടിപത്തിയാ.

നിബ്ബത്തിന്തി പരിയോസാനം. അതീതേതി അതീതകോട്ഠാസേ. കിഞ്ചനകാരകോതി പലിബ്ബോധഹേതുഭൂതോ.

അസേക്ഖേ സീലക്ഖന്ധാദികേ മഹന്തേ ഗുണേ. പഞ്ചന്നം മാരാനം വിജിതത്താ വിജിതവിജയം.

ർത്തം. ഇദം അജാനന്താതി “ജാതിയാ ബ്രാഹ്മണോ”തി ഇദം ലോകസമഞ്ഞാമത്തന്തി അജാനന്താ. യേ ബ്രാഹ്മണേസു നാമഗോത്തം നാമ തതിയം ദിട്ഠാഭിനിവേസം ജനേന്തി, സാവ നേസം ദിട്ഠി. കതം അഭിസങ്ഖതന്തി പരികപ്പനവസേനേവ കതം റപിതം തദുപചിതം, ന ഹേതുപച്ചയസമായോഗേന. സമുച്ചാതി സമ്മുതിയാ. കാ പന സാ സമ്മുതീതി ആഹ “സമഞ്ഞായാ”തി, ലോകസമഞ്ഞാതേനാതി അത്ഥോ. സമ്മാ പന പരമത്ഥതോ അജാനന്താനം നാമഗോത്തം ഏവം കപ്പേതീതി ആഹ “നോ ചേ”തിആദി. തം പന അസന്തമ്പി പരമത്ഥതോ സന്തതായേവ അഭിനിവിസന്തി, തേസമയം ദോസോതി ദസ്സേതും “ഏവം പകപ്പിത”ന്തിആദി വുത്തം. തേനാഹ ഭഗവാ - “ജനപദനിരുത്തിം നാഭിനിവേസേയ്യാ”തി (മം നിം ൩.൩൩൧). അജാനന്താ നോതി ഏതഥ നോ-സദ്ദോ അവധാരണത്ഥോ - “ന നോ സമം അത്ഥി തമാഗതേനാ”തിആദീസു (ഖും പാൺ ൩) വിയാതി ആഹ “അജാനന്താവ ഏവം വദന്തീ”തി.

നിപ്പരിയായന്തി ഭാവനപുംസകനിദ്രേസോ, നിപ്പരിയായേന ഉജ്ജകമേവാതി അത്ഥോ, ന പുണ്ണേ വിയ “യോ ഹി കോചീ”തി പരിയായവസേന. “ന ജച്ചാ”തി ഗാമായ പുണ്ണേയന ജാതിവാദം പടിക്ഖിപന്തോ പച്ഛിമഭേന കമ്മവാദം പതിട്ഠപേന്തോ. തത്ഥാതി തിസ്സം ഗാമായം. ഉപഡ്ഡഗാമായ വിത്ഥാരണത്ഥന്തി ഉപഡ്ഡഗാമായ അത്ഥം വിത്ഥാരേതും “കസ്സകോ കമ്മുനാ”തി വുത്തം. തത്ഥ പുരിമായ ചതുഹി പാദേഹി, പച്ഛിമേ ദീഹി ദിന്നമ്പി സാധാരണതോ അത്ഥോ വിത്ഥാരിതോ. തത്ഥ കസീകമ്മാദീതി ആദി-സദ്ദേന സിപ്പകമ്മവാണിജാദി സങ്ഗഹോ.

പടിച്ചസമുപ്പാദപധാനവചനവിഞ്ഞേയ്യാ പച്ചയോ പടിച്ചസമുപ്പാദസദ്ദസ്സ അത്ഥോ പച്ചയുപ്പന്നാപേക്ഖായ ഹോതീതി ആഹ - “ഇമിനാ പച്ചയേന ഏതം ഹോതീ”തി. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം, തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗേ (വിസുദ്ധിം ൨.൫൦) തംസംവണ്ണനായബ്ബ (വിസുദ്ധിം മഹാടീം ൨.൫൦) വുത്തനയേന വേദിതബ്ബം. സമ്മാനാവമാനാരഹകുലേതി സമ്മാനാരഹേ ഖത്തിയാദികുലേ, അവമാനാരഹേ ചണ്ഡാലാദികുലേ കമ്മവസേന ഉപപത്തിഹോതി കമ്മസ്സ

വിപചമാനോകാസകരതായ വിനാ താദിസായ ഉച്ചനീചകുലനിബൃത്തിയാ അഭാവതോ. അഡ്ഡഭലിദുതാദി അത്താപി ഹീനപണീതതാ.

കമ്മുനാതി ചേത്ഥ യഥാ ലോകപജാസത്തസദേഹി ഏകോ ഏവത്ഥോ വുത്തോ, ഏവം സേസസദേഹിപി, അധിപ്പായവിസേസോ പന തത്ഥ അത്ഥീതി ദസ്സേതും “പുരിമപദേന ചേത്ഥാ”തിആദി വുത്തം. നായം ലോകോ ബ്രഹ്മനിമ്മിതോ കമ്മേന ഉപ്പജ്ജനതോ. ന ഹി സന്നിഹിതകാരണാനം ഫലാനം അത്തേന ഉപ്പത്തിദിട്ഠി യുജ്ജതി. തേനാഹ “ദിട്ഠിയാ പടിസേയോ വേദിതബ്ബോ”തി. യം പനേത്ഥ വത്തബ്ബം തം വിസുദ്ധിമഗ്ഗസംവണ്ണനാദിസുവുത്തനയേന വേദിതബ്ബം. തഥാ ലോകസ്സ പഠമുപ്പത്തി ന ബ്രഹ്മുനാതി “കമ്മുനാ ഹി താസു താസു”തിആദി വുത്തം. തതിയേന “അയം ലോകോ ആദിതോ പഭൂതി പഭവകമ്മുനാ വത്തതീ”തി വുത്തമത്ഥം നിഗമേതി. വുത്തസ്സേവത്ഥസ്സ സൂചനഞ്ജഹി നിഗമനം. തം പന നിയമത്ഥം ഹോതീതി ആഹ “കമ്മേനേവ ബദ്ധാ ഹുത്ഥാ പവത്തന്തി, ന അത്തേമാ”തി . ചതുത്ഥേന പദേന. യായതോതി ഗച്ഛതോ. നിബൃത്തതോതി നിബൃത്തന്തസ്സ. പവത്തതോതി പവത്തന്തസ്സ.

ധുതയമ്മാ വിസേസതോ തഞ്ജായ സന്തത്തവസേന വത്തന്തീതി ആഹ “തപേനാതി ധുതഞ്ജതപേനാ”തി. മേമുനവിരതി വിസേസതോ ബ്രാഹ്മണാനം ബ്രഹ്മചരിയന്തി സാ ഇധ ബ്രഹ്മചരിയേനാതി അധിപ്പേതാതി ആഹ “ബ്രഹ്മചരിയേനാതി മേമുനവിരതിയാ”തി. ഏതേനാതി ഇമിനാ “തപേനാ”തിആദിഹി ചതുഹി പദേഹി വുത്തേന. സേട്ഠേനാതി ഉത്തമേന. സംകിലേസവിസുദ്ധിയാ പരിസുദ്ധേന. ബ്രഹ്മന്തി ബ്രഹ്മഭാവം സേട്ഠഭാവം. സോ പനേത്ഥ അത്ഥതോ ബ്രാഹ്മണഭാവോതി ആഹ “ബ്രാഹ്മണഭാവം ആവഹതീ”തി.

ബ്രഹ്മാ ച സക്കോ ചാതി സക്കഗരുകാനം സക്കോ സക്കേനപി ഗരുകാതബ്ബതോ, ബ്രഹ്മഗരുകാനം ബ്രഹ്മാ ബ്രഹ്മുനാപി ഗരുകാതബ്ബതോ. വിജാനത്തന്തി പരമത്ഥബ്രാഹ്മണസ്സ വിസേസം ജാനന്താനം വിഞ്ചുനം. അവിഞ്ചുനോ ഹി അപ്പമാണം. തേനാഹ - “പണ്ഡിതാന”ന്തി. സേസം സുവിഞ്ചേതയ്യമേവ.

വാസേട്ഠസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

൯. സുഭസുത്തവണ്ണനാ

൪൬൨. തുദിസത്താതോ ഗാമോ നിഗമോ ഏതസ്സാതി തോദേയ്യോ, തസ്സ അത്തജോ തോദേയ്യപുത്തോതി ആഹ “തുദിഗാമാ”തിആദി. ആരാധകോതി സംരാധകോ. ധമ്മനിസന്തി യസ്ഥാ സമ്പാദനേന പരിപൂരണേന ഇച്ഛിതാ, തസ്ഥാ വുത്തം “സമ്പാദകോ പരിപൂരകോ”തി. ഞായതി നിച്ഛയേന ഗമേതി നിബൃാനം, തം വാ ഞായതി പടിവിജ്ജയീയതി ഏതേനാതി ഞായോ, തതോ ഏതസ്സ സമ്പാദകഹേതുഭാവതോ ഞായോ ധമ്മോ അരിയമഗ്ഗോ തം ഞായം ധമ്മം. തേനാഹ “കാരണധമ്മ”ന്തി. അനവജ്ജന്തി അവജ്ജപടിപക്ഖം.

൪൬൩. വട്ടചാരകതോ നിയ്യാതീതി നിയ്യാനികം ഹുകാരസ്സ രസ്സത്തം യ-കാരസ്സ ച ക-കാരം കത്ഥാ. നിയ്യാനേ വാ നിയുത്തം, നിയ്യാനം സിലന്തി വാ

നിയുക്തിയും, തപ്പിപ്പിടയ്ക്കുവാനും അനിയുക്തിയും. സാ പന അത്ഥമതോ
അകുസലകിരിയാതി ആഹ “അകുസലപടിപദ”ന്തി.

ബഹുഭാവവാചകോ ഇയ മഹാസദോ “മഹാജനോ”തിആദിസുവിയാതി
ആഹ “മഹത്തേഹിബഹുഹീ”തി. അത്ഥമാതി പയോജനം. മഹത്താനീതി
ബഹുലാനി. കിച്ചാനീതി കാതബ്ബാനി. അധികരണാനീതി
അധികാരജീവികാരൂപാനി. ഘരാവാസകമ്മമേവ
പഞ്ചബലികരണദസഅത്ഥമടാനഭാവതോ ലോകയാത്രായ ച
സമ്പവത്തിടാനഭാവതോ ജീവിതവൃത്തിയാ വാ ഹേതുഭാവതോ
ഘരാവാസകമ്മടാനം.

“അപ്പകേനപി മേധാവി, പാഭതേന വിചക്ഖണോ;
സമുടാപേതി അത്താനം, അണും അഗ്ഗിംവ സന്ധമ”ന്തി. (ജാ° ൧.൧.൪);

ഗാമായ വുത്തനയേന ചുളന്തേവാസികസ്സ വിയ.

൪൬൪. അയോനിസോ പവത്തിതം വാണിജ്ജകമ്മം വിയ അപായഭൂതം
കസികമ്മം നിദസ്സനഭാവേ റപേത്യാ അയോനിസോമനസികരണവസേന പവത്തം
ഘരാവാസകിച്ചം സന്ധായാഹ - “യമാ കസി...പേ... ഏവം
ഘരാവാസകമ്മടാനമ്പി”തി. ബ്രാഹ്മണഭത്തോ അഹോസീതി സോ കിര ബഹു
ബ്രാഹ്മണേ ധനം ദത്ത്യാ യത്തം കാരേസി. ഉപരീതി “ഉപരി ഉപട്ഠതീതി
വദേഹീ”തി ബ്രാഹ്മണേഹി അത്തനോ സമയേന ആചിക്ഖാപിതോപി യമാ
ഉപട്ഠിതമേവ കമേത്യാ കാലം കത്ത്യാ നിരയേ നിബ്ബത്തോ, അഥ ബ്രാഹ്മണാ -
“ഇമിനാ അമ്ഹാകം യത്തേ ദോസോ ദിന്നോ”തി കുജ്ജിത്ത്യാ തസ്സ കളേവരം
സുസാനം നേതും നാദംസു. അഥസ്സ ഞാതകേഹി സഹസ്സേ ദിന്നേ തം സഹസ്സം
ഗഹേത്യാ ഗേഹതോ നീഹരിതും അദംസു. കസ്സപസമ്മാസമ്ബുദ്ധകാലേ
ഛത്തീംസ ഇത്ഥിയോ “ഏകാ വത്ഥം അദാസി, ഏകാ ഗന്ധം, ഏകാ
സുമനമാല”ന്തിആദിനാ തം തം ദാനമയം പുത്തം കത്ത്യാ ആയുപരിയോസാനേ
താവതിംസഭവനേ സക്കസ്സ ദേവരത്തോ പരിചാരികാ ഹുത്ത്യാ നിബ്ബത്തിംസു
സഹസ്സഅച്ഛരാപരിവാരികാ, സക്കസ്സ ദേവരത്തോ വേജയന്തരഥം പേസേത്യാ
പക്കോസാപിതേന ഗുത്തിലാചരിയഭൂതേന മഹാബോധിസത്തേന പുച്ഛിതാ തം
തം അത്തനാ കതം പുത്തം ബ്യാകരിംസു. തം സന്ധായ വുത്തം “സകലായ
ഗുത്തിലവിമാനകമായ ദീപേതബ്ബ”ന്തി. വണിജ്ജകമ്മടാനം വിപജ്ജമാനന്തി ഏത്ഥ
തസ്സ വിപജ്ജമാനാകാരോ ഹേട്ഠാ വുത്തോ. ഏവം പബ്ബജ്ജകമ്മടാനമ്പി
വിപജ്ജമാനം അപ്പഫലം ഹോതീതി ആനേത്യാ സമ്ബന്ധോ. സീലേസു
അപരിപൂരകാരിനോതിആദി തസ്സ വിപജ്ജനാകാരദസ്സനം. ത്യാനാദിസുഖന്തി
ഏത്ഥ ആദി-സദേന അഭിത്തോവിപസ്സനാദിസുഖസ്സ വിയ സബ്രഹ്മചാരിഹി
സദ്ധിം സീലസമ്പദാദിസുഖസ്സ സങ്ഗഹോ ദട്ഠഞ്ചോ. അരഹത്തമ്പി പാപുണാതി
പഗേവ സേക്ഖപുമുജ്ജനസമ്പത്തിയോതി അധിപ്പായോ.

ചാഗസീസേനാതി പധാനഭൂതേന ചാഗേന ദാനേന തം അവസ്സയം കത്ത്യാ.
ഏത്ഥ തേ ന കോചി അഹാസുകഭാവോതി. ഉജ്ജകം കത്ത്യാ അവിരുദ്ധം കത്ത്യാ,
സമ്പയോജേത്യാതി അത്ഥോ. തപചരിയന്തി അഗ്ഗിപരിചരണം, തപചരിയഞ്ച
ബ്രഹ്മചരിയഗൃഹണാ ദുട്ഠുല്ലഭാവതോ.

ർനുന. അജാനനഭാവത്തി അസബ്ബത്തുഭാവം. ഭഗവതോ പന സബ്ബത്തുഭാവോ സദേവകേ ലോകേ ജലതലേ പക്ഖിത്തതേലം വിയ പത്ഥരിത്ഥാ റിതോ, ന മേ ഇദം പതിരൂപം, തതോ പരിവത്തിസ്സാമീതി “ബ്രാഹ്മണോ, ഭോ, ഗോതമാ”തിആദിമാഹ. പച്ചാഹരിതും പടിപക്ഖേന അപഹരിതും. സേതപോക്ഖരസദിസോതി പുണ്ഡരീകപത്തസദിസവണ്ണോ. സുവട്ടിതാതി വട്ടഭാവയുത്തട്ഠാനേ സുവട്ടാ. നാമകംയേവാതി നാമമത്തമേവ വചനമത്തമേവ. തമാഭൂതാനം ഭാവസ്സപി അഭാവേന നിഹീനം നാമ ഹോതി, നാമ-സദ്ദോ നിഹീനപരിയായോ. തേനാഹ - “ലാമകംയേവാ”തി.

ർനുഗ. കതമാ വാചാ തേസം സേയ്യോതി തേസം ചങ്കിയാദീനം ബ്രാഹ്മണമഹാസാലാനം വുച്ചമാനവിഭാഗാസു വാചാസു കതമാ വാചാ സേയ്യോതി. “സേയ്യോ”തി ലിങ്ഗവിപല്ലാസേന വുത്തം. സമ്മുതിയാതി അവിലങ്ഘിതസായുമരിയായ ലോകസമ്മുതിയാ. തേനാഹ “ലോകവോഹാരേനാ”തി. മന്താതി മന്താസങ്ഖാതായ പഞ്ഞായ മന്തേത്ഥാ ജാനിത്ഥാ. തേനാഹ “തുലയിത്ഥാ”തി. അത്ഥസംഹിതന്തി ഹേതുസങ്ഘിതം. തം പന ഏകംസതോ യുത്തിയുത്തം ഹോതീതി ആഹ - “കാരണനിസ്സിത”ന്തി. ആവുതോതിആദിസു ആദിതോ അഭിമുഖം ഞാണഗതിയാ വിബന്ധനേന ആവുതോ, ആവരിയേന വിസേസതോ ഞാണഗതിയാ വിബന്ധനേന നിവുതോ, ഏവം ഓഘുടോ പലിഗുണ്ഠിതോ. പരിയോനദ്ധോതി സമന്തതോ ഓനദ്ധോ ഛാദിതോ. തേനാഹ “പലിവേരിതോ”തി.

ർനുവ. സചേ ഏതം കാരണമത്ഥീതി “നിസ്സട്ഠിണകട്ഠുപാദാനോ അഗ്ഗി ജലതീ”തി ഏതം കാരണം സചേ അത്ഥി യദി സിയാ, സോ അപരോ തിണകട്ഠുപാദാനോ അഗ്ഗി യദി ഭവേയ്യ. സദോസോ സാദീനവോ സപരിക്ഖിലേസോ. പരിസുദ്ധോതി ഉപക്ഖിലേസാഭാവേന സബ്ബസോ സുദ്ധോ. ജാതിആദീനം അഭാവേനാതി ജാതിപച്ചയാനം കമ്മകിലേസാനം നിഗ്ഗമേന.

ർനുന്. ന നിച്ചലാ തിട്ഠന്തീതി തത്ഥ പക്ഖിപിതബ്ബസ്സ ലബ്ഭമാനത്താ യഥാപത്തത്തം ഹുത്ഥാ നിച്ചലാ അകമ്പിയാ ന തിട്ഠന്തി. തം ദോസം തം ഊനതാദോസം.

അത്തസ്മിം അസതീതി അത്ഥഭണ്ജകമുസാവാദേ അസതി. സോ ഹി അത്തനോ സന്തകസ്സ അദാതുകാമതാദിവസേന പവത്തസ്സ അകമ്മപഥപ്പത്തസ്സ മുസാവാദഭാവസ്സ വിപരീതോ അത്തോ ഇധ അധിപ്പേതോ. തമാ ഹി ഇതരോ യേഭുയ്യേന വളഞ്ജിതബ്ബതോ വോഹരിതബ്ബതോ വളഞ്ജകമുസാവാദോതി ആഹ. ന കദാചി മുസാവാദീതി ദേവകമാ ന കമേന്തി. ബാഹിരകാനം അനവജ്ജതപസമ്മതായപി നിസ്സിതോതി വത്തും ആഹ “സീലവാ തപനിസ്സിതകോ ഹോതി”തി. വിവടമുഖാ മന്തജ്ജേനമണ്ഡിതാ സബ്ബസോ സജ്ജായാ ഹോന്തി, ന ഇതരേതി ആഹ “പബ്ബജിതാ നിച്ചം സജ്ജായന്തീ”തി.

ർഗം. ചിരം നിക്ഖന്തോതി നിഗ്ഗതോ ഹുത്ഥാ ചിരകാലേ. ന സബ്ബസോ പച്ചക്ഖാ ഹോന്തി സതിസമ്മോഹതോ മഗ്ഗാനഞ്ച അത്തമാ കരണതോ. ചിരായിതത്തന്തി “അയം മഗ്ഗോ”തി കമ്മനസ്സ ചിരായനം. വിത്ഥായിതത്തന്തി അസപ്പടിഭാനം. തം പന സഉപമാഹ ദസ്സേതും “യഥാ”തിആദി വുത്തം.

ബലസമ്പന്നോതി കായബലേന സമന്നാഗതോ. പമാണകതം കമ്മം നാമ പമാണകരാനം രാഗാദികിലേസാനം അവിക്ഖമ്ഭിതത്താ “പമാണകതം കമ്മം നാമ കാമാവചര”ന്തി ആഹ, തേസം പന വിക്ഖമ്ഭിതത്താ വുത്തം “അപ്പമാണകതം കമ്മം നാമ രൂപാരൂപാവചര”ന്തി. തത്ഥാപി വിസേസതോ അപ്പമഞ്ഞാഭാവനാ സമ്ഭവതീതി ആഹ “തേസുപീ”തിആദി. നിരീഹകത്താ യഥാ അപ്പമാണസമഞ്ഞാ ലബ്ഭതി, തം ദസ്സേതും “പമാണം...പേം... വുച്ചതീ”തി ആഹ. ന ഓഹീയതിന തിട്ഠതീതി കരുപചിതമ്പി കാമാവചരകമ്മം യഥാധിഗതേ മഹഗ്ഗതജ്ജന്ധാനേ അപരിഹീണേ തം അഭിഭവിത്വാ ആസീദേത്വാ പസ്സേ ഓഹീയകം കത്വാ പടിസന്ധിം ദാതും സമത്ഥഭാവേന ന തിട്ഠന്തി. ലഗ്ഗിതുന്നി ആവരിതും . ഠാതുന്നി പതിട്ഠാതും. ഫരിത്വാതി പടിപ്ഫരിത്വാ. പരിയാദിയിത്വാതി തസ്സ സാമത്ഥിയം വേപേത്വാ. കമ്മസ്സ പരിയാദിയനം നാമ വിപാകുപ്പാദബന്ധനമേവാതി ആഹ - “തസ്സ വിപാകം പടിബാഹിത്വാ”തി. സേസം സുവിഞ്ഞ്ഞയുമേവ.

സുഭസുത്തവണ്ണനായ ലിനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

ഫം. സങ്ഗാരവസുത്തവണ്ണനാ

൪൭൩. അഭിപ്പസന്നാതി അഭിസമേച്ച പസന്നാ. തേനാഹ - “അവേച്ചപ്പസാദവസേന പസന്നാ”തി. ബ്രാഹ്മണീ വിഗതമലമച്ഛേരതായ “തുമ്പഹം ദേയ്യധമ്മം രുച്ചനകട്ഠാനേ ദേഹീ”തി ആഹ. മഗ്ഗേനേവ ഹിസ്സാ മച്ഛരിയസ്സ പഹീനത്താ ബുദ്ധപക്ഖബ്രാഹ്മണപക്ഖവസേന ഉഭതോപക്ഖവികാ.

കിംസൂതി കിന്തി പുച്ഛാവചനം. ഛേതാ അനാദിയിത്വാ വിനാസേത്വാ. സുഖം സേതീതി ചിത്തസന്താപഭാവേന സുഖേന സുപതി. ന സോചതീതി തതോ ഏവ സോകം നാമ വിനാസേതി. കോധന്തി കുജ്ജന്ധനലക്ഖണം കോധം. ഛേതാ സമുച്ഛിന്ദിത്വാ. സുഖം സേതീതി കോധപരിളാഹേന അപരിധയ്ഹമാനത്താ സുഖം സുപതി. കോധവിനാസേന വിനട്ഠദോമനസ്സത്താ ന സോചതി. വിസമുലസ്സാതി ദുക്ഖവിപാകസ്സ. മധുരഗ്ഗസ്സാതി അക്കോസകസ്സ പച്ചക്കോസന്നേ, പഹാരകസ്സ പടിപ്പഹരണേന യം സുഖം ഉപ്പജ്ജതി, തം സന്ധായേവ “മധുരഗ്ഗോ”തി വുത്തോ. ഇമസ്ഥിന്ഹി ഠാനേ പരിയോസാനം “അഗ്ഗ”തി വുത്തം. അരിയാതി ബുദ്ധാദയോ അരിയാ.

പഞ്ഹം കഥേസീതി ബ്രാഹ്മണോ കിര ചിന്തേസി - “സമണോ ഗോതമോ ലോകപൂജിതോ, ന സക്കാ യം വാ തം വാ വത്വാ സന്തജ്ജേതും, ഏകം സണ്ഹപഞ്ഹം പുച്ഛിസ്സാമീ”തി. സോ ഏകം പുച്ഛാഗാഥം അഭിസങ്ഖരിത്വാ “സചേ അസുകസ്സ നാമ വധം രോചേമീതി വക്ഖതി, യേ തുമ്പഹം ന രുച്ചന്തി, തേ മാരേതുകാമോസി, ലോകവധായ ഉപ്പന്നോ കിം തുമ്പഹം സമണഭാവേനാതി നിഗ്ഗഹേസ്സാമി. സചേ ന കസ്സചി വധം രോചേമീതി വക്ഖതി, അഥ നം ത്വം രാഗാദീനമ്പി വധം ന ഇച്ഛസി, തസ്ഥാ സമണോ ഹുത്വാ ആഹിണ്ഡസീതി നിഗ്ഗണ്ഹിസ്സാമീതി ഇഥ ഉഭതോകോടികം പഞ്ഹം പൂട്ഠോ സമണോ ഗോതമോ നേവ ഗിലിതും ന ഉഗ്ഗിലിതും സക്ഖിസ്സതീ”തി ഏവം ചിന്തേത്വാ ഇഥ പഞ്ഹം പുച്ഛി. തസ്സ ഭഗവാ അജ്ജന്ധാസയാനുരൂപം കഥേസി. സോ പഞ്ഹബ്ധാകരണേന ആരാധിതചിത്തോ പബ്ബജ്ജം യാചി. സത്ഥാ തം പബ്ബാജേസി, സോ പബ്ബജ്ജാകിച്ചം മത്ഥകം പാപേസി. തേന വുത്തം “പബ്ബജിത്വാ അരഹത്തം പത്തോ”തി.

അവഭൂതാതി അയോഭൂതാ. അയോഭാവോ സത്താനം അവധ്വശി
അവമങ്ഗലത്തി ആഹ - “അവധ്വശിഭൂതാ അവമങ്ഗലഭൂതായേവാ”തി.
പരിഭൂതാതി പരിഭവപ്പത്താ. വിജ്ജമാനാനന്തി പാളിയം അനാദരേ
സാമിവചനന്തി തദത്ഥം ദസ്സേന്തോ “വിജ്ജമാനേസു”തിആഹ. പകട്ഠം,
പവധ്വം വാ ഞാണന്തി പഞ്ഞാണന്തി ഭഗവതോ ഞാണം വിസേസേത്യാ
വുത്തം.

൪൨൪. അഭിജാനിത്വാതി അഭിവിസിട്ഠേന ഞാണേന ജാനിത്വാ.
വോസിതവോസാനാതി കതകരണീയതായ സബ്ബസോ പരിസോസിതനിട്ഠാ.
പാരമിസങ്ഖാതന്തി പരമുക്കംസഭാവതോ പാരമീതി സങ്ഖാതം. തേനാഹ
“സബ്ബധമ്മാനം പാരഭൂത”ന്തി. ബ്രഹ്മചരിയസ്സാതി സാസനബ്രഹ്മചരിയസ്സ
ആദിഭൂതം. തേനാഹ “ഉപ്പാദകാ ജനകാ”തി. “ഇദമേവം ഭവിസ്സതി ഇദമേവ”ന്തി
തക്കനം തക്കോ, സോ ഏതസ്സ അത്ഥിതി തക്കീ. യസ്മാ സോ തം തം വത്ഥും
ത്ഥാ തത്ഥാ തക്കിത്വാ ഗണ്ഹതി, തസ്മാ വുത്തം “തക്കഗാഹീ”തി.
വീമംസനസീലോ വീമംസീ പച്ചക്ഖഭൂതമത്ഥം വീമംസനഭൂതായ പഞ്ഞായ
കേവലം വീമംസനതോ. തേനാഹ “പഞ്ഞാചാരം ചരാപേത്യാ ഏവംവാദീ”തി.
യഥാവുത്തതക്കീവീമംസീഭാവേന തക്കപരിയാഹതം വീമംസാനുചരിതം
സയംപടിഭാനം ഏവമേതന്തി വത്യാ.

൪൨൫. അട്ഠിതപധാനവതന്തി അത്തത്ഥ കിസ്ഥിഞ്ചി പുഗ്ഗലേ
അട്ഠിതപധാനവതം അനത്തസാധാരണം ഭോതോ ഗോതമസ്സ പധാനം
അഹോസി. സപ്പുരിസപധാനവതം അഹോസി സപ്പുരിസപധാനവതായിഗതാനം
ഏതാദിസാനം അരഹതം അച്ഛരിയപുഗ്ഗലാനംയേവ ആവേണികപധാനവതം
അഹോസി. അജാനന്തോവ പകാസേതീതി അയം പുച്ഛിതമത്ഥം സയം
പച്ചക്ഖതോ അജാനന്തോ ഏവ കേവലം സദം ഉപ്പാദേത്യാവ പകാസേതീതി
സഞ്ഞായ ആഹ. അജാനനഭാവേ സന്തേതി ഇമേ അധിദേവാതി പച്ചക്ഖതോ
ജാനനേ അസതി. പണ്ഡിതേന മനുസ്സേനാതി ലോകവോഹാരകുസലേന മനുസ്സേന,
ത്ഥം പന ലോകവോഹാരേപി അകുസലോ. വചനത്ഥഞ്ചി അജാനന്തോ യം
കിഞ്ചി വദതി. ഉച്ചേന സമ്മതന്തി ഉച്ചം സുപാകടം സബ്ബസോ
തരുണദാരകേഹിപി സമ്മതം. ഞാതമേതം യദിദം അത്ഥി ദേവാതി. തേനാഹ
“സുസുദാരകാപീ”തിആദി. ദേവാതി ഉപപത്തിദേവാ. അധിദേവാ നാമ
സമ്മുതിദേവേഹി അധികദേവാതി കത്യാ, തദന്തേ ച മനുസ്സേ അധികഭാവേ
കിമേവ വത്തബ്ബം. സേസം സുവിത്തേയുമേവ.

പപഞ്ചസുദനിയാ മജ്ജിമനികായട്ഠകമായ

സങ്ഗാരവസുത്തവണ്ണനായ ലീനത്ഥപ്പകാസനാ സമത്താ.

നിട്ഠിതാ ച ബ്രാഹ്മണവഗ്ഗവണ്ണനാ.

മജ്ജിമപണ്ണാസടീകാ സമത്താ.